

تۇرپان شۇناسلىق تەتقىقاتى

2013 - يىللىق 1- سان (ئومۇمىي 27 - سان)

تەھرىر ھەيئىتىنىڭ مۇدىرى: ئابلا قاسىم مۇئاۋىن مۇدىرى: ئەركىن بارات ئەركىن ئىمىننىياز قۇتلۇق
باش مۇھەررىرى: ئەركىن بارات مۇئاۋىن باش مۇھەررىرى: ئەركىن ئىمىننىياز قۇتلۇق
تەھرىر: ئابدۇگۈل ئابلىمىت ئەركىن ئىمىننىياز قۇتلۇق زۇلپىيە مۇھەممەت ئۆمەرجان ئابدۇقادىر

بۇ ساندا

تۇرپان شۇناسلىق تەتقىقاتى

- ئۇيغۇر ئىدىقۇت ئېلى دەۋرىدىكى سۈلمى ۋە كورلا.....غالب بارات ئەرك (1)
- ھاسا قەدىمكى شەھىرى توغرىسىدا دەسلەپكى ئىزدىنىش..... پەردە سەدىن (9)
- تۇرپاندىن بايقالغان بىر قىسىم قەدىمكى ئۇيغۇر تىلىدىكى بۇدا يارالمىش چۆچەكلىرى توغرىسىدا..... ئۆمەرجان ئابدۇقادىر (14)

تارىخىيولوگىيە ۋە مەدەنىيەت يادىكارلىقلىرى تەتقىقاتى

- قەدىمكى تۇرپان ۋادىسىنىڭ ھەيكەلتىراشلىق سەنئىتى ھەققىدە.....ئابلز مۇھەممەت سايرامى (23)
- سىڭگىم ئېغىزى قەبرىستانلىقى 2- نۇمۇرلۇق قەبرىستانلىقنى قېزىشتىن قىسقىچە دوكلات..... (48)
- يەكەندىن تېپىلغان قەدىمكى ئۇيغۇر يېزىقىدىكى ۋەسىقىلەر.....دىلارا ئىسراپىل ئىسراپىل يۈسۈپ (61)

قوچو - ئىدىقۇت مەدەنىيىتى تەتقىقاتى

- كۆكتۈرك ۋە ئۇيغۇر تارىخىغا بىر نەزەرئا.ۋون. گابائىن.....ئۇيغۇرچىلاشتۇرغۇچى: يۈسۈپجان ياسىن (81)
- ئۇيغۇرلاردا تامغا(مۆھۈر)مەدەنىيىتى.....ياسىنجان كەنجى (94)
- تۇرپان كارىزلىرى ۋە چىگە توقۇمىچىلىقى.....پەرھات كازىمى (103)
- قەدىمكى شىنجاڭ ۋە ئەرەب مەدەنىيىتىسوك شىيەن.....تەرجىمان ئىمىن تاجى تۈرگۈن (105)

غەربىي يۇرت تىلى - يېزىق تەتقىقاتى

- غەربىي سېرىق ئۇيغۇر تىلى ھەققىدە ئىزدىنىشىمئابلجان يۈسۈپ (111)
- كۈسەن تىلى ئۈستىدە تەتقىقات..... سۇلۋائىن لېۋى..... تەرجىمان تەلئەت ئوبۇلقاسىم تۈمەن (135)



ئۇيغۇر ئىدىقۇت ئېلى دەۋرىدىكى سۈلمى ۋە كورلا

غالب بارات ئەرك

ئورقۇن - يېنسەي ۋادىسىدىكى ئورقۇن ئۇيغۇر ئېلى 9 - ئەسىرنىڭ باشلىرىدا تۈرلۈك تەبئىي ئاپەت ھەم ئىچكى نىزالار تۈپەيلىدىن كۆپ ئاجىزلاشقان ئىدى . مىلادىيە 840 - يىلى ئۆزىگە قارام بولۇپ كەلگەن قىرغىز خانلىقىنىڭ يۈز مىڭ كىشىلىك ئاتلىق قوشۇن بىلەن ھۇجۇم قىلىشى ، كۈلۈگ باغا ئاتلىق ۋەزىرنىڭ ئىچكى جەھەتتىن قىرغىزلارغا ماسلىشىشى بىلەن ناھايىتى تېزلا ئاغدۇرۇلدى ۋە پايتەختىنىڭ كۈلى كۆككە سورۇلدى . ھاكىمىيىتى يىمىرىلگەن ئۇيغۇرلار تېرە - پېرەن بولۇپ پىتىراپ كەتتى . شۇلاردىن بىر توپ (100 مىڭدەك كىشى) مەڭلىك تېكىننىڭ باشچىلىقىدا يۇلتۇز دەرياسى رايونىغا كېلىپ ئورۇنلاشتى ۋە ئارىدىن ئۇزۇن ئۆتمەي قاراشەھەرنى ئىشغال قىلدى ھەمدە بۇ يەردە ئۆزىنىڭ پايتەختىنى تىكلدى . مورى ياسۇتاكائو : مەڭلىك تېكىن تەڭرىتاغ رايونىدىكى (بۈگۈنكى تەڭرىتاغ سىستېمىسىنىڭ شەرقىي قىسمى نەزەردە تۇتۇلدى) بارلىق ئۇيغۇرلارنىڭ خاقانى بولۇپ قالدى . رەسمىيەت جەھەتتىن شۇنداق بولغان بولسا كېرەك . باشبالىق ، تۇرپان قاتارلىق جايلارغا ھاكىملارنى ئىبەرتىپ تۇردى ، دەپ مۆلچەرلەيدۇ . كېيىنچە ، 866 - يىلى تارىخ سەھنىسىگە بۆگۈچىن چىقتى . ئۇ تۇرپان ۋادىسىنى ئىگىلىۋالدى . يەنە ئاز ۋاقىت ئۆتكەندىن كېيىن قومۇل ۋە قاراشەھەر رايونلىرىنى ئىشغال قىلىۋالدى . شۇنىڭدىن كېيىن قاراشەھەر غەربىي ئۇيغۇرلارنىڭ پايتەختى بولۇشتىن قالدى»^① . رۇس ئالىمى مالىيەۋىكىن ۋە ياپونىيەلىك ئالىمى مورى ياسۇتاكائولارنىڭ بايانلىرىدىن كۆرە ، مەڭلىك تېكىن باشچىلىقىدىكى بىر تۈركۈم ئاھالە ئىستىخىيلىك ھالدا غەربىي يۇرتتىكى قېرىنداشلىرىنى پاناھ تارتىپ غەربىي ئۇيغۇرلار يۇرتىغا كۆچكەن . بۇلار دەسلەپ گەنجۇ خانلىقى ۋە قاراشەھەر خانلىقىنى قۇرغان . ئەمما ، كېيىنچە باش كۆتۈرۈپ چىققان بۆگۈچىن قاراشەھەر قاتارلىق جايلارنى ئىگىلەپ ، تۇرپان ۋە باشبالىقنى پايتەخت قىلغان ئۇيغۇر ئىدىقۇت ئېلىنى بەرپا قىلغان . مەلۇم مەنىدىن ئالغاندا ، ئۇيغۇر ئىدىقۇت خانىدانلىقى ئورقۇن ئۇيغۇر خانىدانلىقىنىڭ داۋامى دېيىشكىمۇ بولىدۇ . 840 - يىلى ئۇيغۇر ئورقۇن خانلىقىنىڭ يىمىرىلىشى بىلەن ئورقۇن - يېنسەي ۋادىسىدا ياشاپ كەلگەن 100 مىڭدىن ئارتۇقراق ئاھالە مەڭلىك تېكىننىڭ رەھبەرلىكىدە كۆچۈپ تۇرپان - قاراشەھەر ئويمانلىقىغا كېلىپ ، مۇشۇ يەردە ياشاپ كەلگەن قېرىنداشلىرى بىلەن قوشۇلدى ۋە بۇ يەردىن تۈبۈتلەرنى قوغلاپ چىقىرىپ ، ئۇيغۇر (ئىدىقۇت) خانىدانلىقىنى قۇرۇپ ، ئۇيغۇر تارىخىدا ئەمەس پۈتكۈل ئوتتۇرا ئاسىيا تارىخىدا ئاجايىپ ئۆچمەس ئىزلارنى قالدۇردى . ئۇيغۇر (ئىدىقۇت) خانىدانلىقى ئۇيغۇرلارنىڭ مەدەنىيىتى ۋە تارىخىدا ئاجايىپ زور يۈكسىلىشلەرنى بارلىققا كەلتۈردى . بۇ خانلىق دەسلەپكى قەدەمدە تۇرپان ، قاراشەھەر ئويمانلىقىنى تايانچ قىلىپ گۈللەنگەنلىكتىن ، كورلا ئالدى بىلەن ئەنە شۇ خانىدانلىق تېررىتورىيىسىدىكى مۇھىم ئورۇنلاردىن بىرى بولۇپ قالدى . مەڭلىك تېكىن باشچىلىقىدىكى خەلق قاراشەھەرنى ئاستانە قىلغانلىقى ھەققىدە گەردىزى «زەينۇل ئەخبار» ناملىق ئەسىرىدە «توققۇز ئوغۇز دۆلىتى» نىڭ باش ئوردىسى «ئارق» ، «پەنجىكەنت» (باشبالىق) نىڭ چوڭ شەھەرلىرىدىن بىرى دەپ يازغان . ئالىملارنىڭ تەتقىقاتىغا ئاساسلانغاندا ، «ئارق» ھازىرقى قاراشەھەرنىڭ 8 - ، 9 - ئەسىرلەردىكى نامىدىن ئىبارەت ، «ئارق» بىلەن «ئاگىنى» نىڭ قانداق باغلىنىشى بارلىقى داۋاملىق تەتقىق قىلىشقا تېگىشلىك مەسىلىدۇر . نامەلۇم ئاپتور تەرىپىدىن پارسچە يېزىلغان «ھۇدۇدۇل ئالەم» (ئالەمدىكى چېگرا - پاسىللار) ناملىق ئەسەردە ، مىلادىيە 8 ~ 9 - ئەسىرلەردىكى ئەھۋال ھەققىدە مۇنداق مەلۇمات بېرىلگەن : «ئارك (ARK ؟) قۇلانچى دەرياسىغا يېقىن ئەتراپتىكى كىچىك بازار ، مېۋىلىرى مول ، ئۈزۈملا يوق . بۇ بازاردا يەتتە كەنت بار ، ئارك ۋە ئۇنىڭغا

تەۋە ھەر قايسى رايونلارنىڭ 20 مىڭدەك نوپۇسى بار» ② دېيىلگەن . تەتقىقاتچىلارنىڭ قارىشىچە ، «ھۇدۇدۇل ئالەم» نامەلۇم ئەرەب ئاپتور تەرىپىدىن پارسچە يېزىلغان ئىكەن ، كىتابنىڭ «توققۇز ئوغۇزلار ۋە ئۇلارنىڭ شەھەر بازارلىرى» دېگەن بابىدا **ARK** شەھىرى تونۇشتۇرۇلغان ، مۇشۇ ئەھۋاللاردىن قارىغاندا ، 9 - ئەسىر ياكى 10 - ئەسىرلەردىكى ئەھۋالنى ئەكسى ئەتتۈرۈپ بەرسە كېرەك ، تىل تاۋۇشلىرى ۋە يېزىق ، تەرجىمانلارنىڭ سوۋپىتى تۈپەيلىدىن «ئارق» **ARK** بولۇپ قالغان بولۇشى مۇمكىن . يۇقىرىقى بايانلاردىن قايدۇ دەرياسىنىڭ ئەينى ۋاقىتتا «قۇلانچى دەرياسى» دەپمۇ ئاتالغانلىقىنى كۆرەلەيمىز .

ئۇيغۇر ئىدىقۇت خاندانلىقىنىڭ سەلتەنەت دەۋرى ھەققىدە ھەر خىل قاراشلار بار ، جۈملىدىن قۇرۇلغان ۋە يىمىرىلگەن ۋاقىتلىرى ھەققىدىمۇ پىكىر بىرلىكى يوق . ئۇيغۇرلارنىڭ قىسقىچە تارىخىنى يېزىش گۇرۇپپىسى تۈزگەن «ئۇيغۇرلارنىڭ قىسقىچە تارىخى» دا 857 - يىلىدىن 14 - ئەسىرنىڭ ئاخىرىغىچە ، دەپ قارىغان . قازاقىستان پەنلەر ئاكادېمىيىسىدىكى ئالىملار يازغان «ئۇيغۇرلارنىڭ قىسقىچە تارىخى» دا 866 - يىلىدىن 1369 - يىلىغىچە ، دەپ قارالغان . تىيەن ۋېيجياڭ 848 - يىلى مەڭلىك تېكىن قاراشەھەردە خاقان بولغان ، دەپ قارىغان ھەمدە ئۇيغۇر ئىدىقۇتلىرىدىن سېڭگېنىڭ 1353 - يىلى ئىدىقۇت بولغانلىقىنى يازغان . مانا مۇشۇلارغا ئاساسەن ئومۇملاشتۇرغاندا ، ئۇيغۇر ئىدىقۇت خاندانلىقى 9 - ئەسىرنىڭ ئوتتۇرىلىرىدا قۇرۇلۇپ ، 14 - ئەسىرنىڭ كېيىنكى يېرىمىدا تەلتۆكۈس يىمىرىلگەن . ئۇيغۇر ئىدىقۇت ئېلىنىڭ ھۆكۈمرانلىقىنى تىلغا ئالغاندا شۇنىمۇ ئەسكەرتىش زۆرۈركى ، مىلادىيە 12 - ئەسىرنىڭ ئوتتۇرىلىرى خىتانلارغا بېقىندى بولۇپ قالغان . خىتانلار ئۇيغۇرلار تەرىپىدىن قاراخانىيلار دەپ ئاتالغان قوۋمىدۇر ، ئۇلار ئۇيغۇر ئىدىقۇت ئېلىگە شاۋكېم نامىدا دۆلەت نازارەتچىسى ئىبەرتىپ نازارەت قىلغان . خىتانلارنىڭ دەسلەپكى ۋاقىتلاردىكى ھۆكۈمرانلىقى سىمۋول خاراكتېرىدە بولغان ، كېيىنچە ئېغىر باج سېلىق ئالغان . خىتانلارنىڭ ھۆكۈمرانلىقىدىن قۇتۇلۇش يولىدا ھەرىكەت قىلغان ئۇيغۇرلار ، 1209 - يىلى ئىدىقۇت بارچۇق ئارت تېكىن باشچىلىقىدا خىتانلارنىڭ دۆلەت نازارەتچىسى (شاۋكېم) نى ئۆلتۈرۈپ ، يېڭىدىن باش كۆتۈرۈۋاتقان موڭغۇللارغا تەۋەلىك بىلدۈرگەن . 1200 - يىللىرى ئەتراپىدا بۇرھان خالدون تېغىنى مەركەز قىلغان ، ئاھالىسى بىر مىليونغا يەتمەيدىغان موڭغۇل قەبىلىلىرى تېمۇرچىنىڭ رەھبەرلىكىدە تەدرىجىي كۈچەيگەن . بىرلىككە كەلگەن موڭغۇل قەبىلىلىرى 1206 - يىلى قۇرۇلتاي چاقىرىپ تېمۇرچىنى خانلىققا كۆتۈرگەن ، تېمۇرچى چىڭگىزخان دېگەن نامدا موڭغۇللارغا خاقان بولغان . بۇ ۋاقىتتا موڭغۇللار تېخى نايمان خاندانلىقىنى بويسۇندۇرۇشقا مۇۋەپپەقىيەت بولمىغان ئىدى ، ئۇيغۇر ئىدىقۇت ئېلى موڭغۇللارنىڭ بۇ يېڭى دۆلىتىنىڭ غەربىي جەنۇبىدىكى قوشنىسى ئىدى . 1211 - يىلى بارچۇق ئارت تېكىن كرولىن دەرياسى بويىدىكى موڭغۇل خاندانلىقى ئوردىسىغا بېرىپ بەيئەت قىلدى . چىڭگىزخان ئۆزلىرىدىن مەدەنىيەتلىك بۇ دۆلەتنىڭ قارام بولغانلىقىدىن شاتلاندى ھەمدە قىزى ئالتۇن بىگۈنى ياتلىق قىلىدىغانلىقىنى (ياتلىق قىلغۇچە بولغان ئارىلىقتا ئۆلۈپ كەتكەن) ، ئىدىقۇتنى بەشىنچى ئوغلى سۈپىتىدە تونۇيدىغانلىقىنى جاكارلىغان . بارچۇق ئارت تېكىننىڭ تەۋەلىك بىلدۈرۈشى بىلەن ئۇيغۇر ئىدىقۇت خاندانلىقى تۈمەن كىشىلىكتىن ئارتۇق قوشۇن تەشكىللەپ ، موڭغۇللارنىڭ ئىستېلا يۈرۈشلىرىگە قاتناشتى . كۆپلىگەن ئۇيغۇرلار موڭغۇللارنىڭ قەدىمىي يەتكەن جايلارغا بېرىپ لەشكىرى ۋە مەمۇرىي ئەمەلدار بولۇپ ، موڭغۇللارنىڭ ھاكىمىيىتىنىڭ مۇستەھكەملىنىشى ئۈچۈن زور تۆھپىلەرنى قوشتى . ئۇيغۇر ئىدىقۇت ھاكىمىيىتى دۆلەت ئىچىدىكى خاندانلىق بولۇپ ، ئۆز تېررىتورىيىسىگە ھۆكۈمرانلىق قىلدى . دوكتور ئابىتاكىئونىڭ پىكىرى بويىچە ئېيتقاندا ، يۈەن سۇلالىسى (1271-1368) قۇرۇلۇپ 80 يىلغىچە ئاساسەن مۇشۇنداق بولغان . 1227 - يىلى چىڭگىزخان ئىگىلىگەن بارلىق زېمىنلىرىنى ئوغۇللىرىغا بۆلۈپ بەرگەندە تاڭغۇتلار تېخى بويسۇندۇرۇلمىغانلىقى ئۈچۈن تەقسىم قىلىنمىغان ، لېكىن ئۇيغۇر ئىدىقۇت ئېلىمۇ تەقسىم قىلىنمىغان . ئەمما ، ئۇيغۇر ئىدىقۇت خاندانلىقى موڭغۇل خانلىقلىرى ئارىسىغا جايلاشقانلىقتىن ، دائىم ئۇلارنىڭ تەسىرىگە ئۇچراپ تۇرغان ، ھەتتا ئۇلارنىڭ ھۆكۈمرانلىقىغا چۈشۈپ ، ئىدىقۇتلار قورچاققا ئايلىنىپ قالىدىغان ئەھۋاللار بولغان ، بۇنىڭغا بىر ئىدىقۇتنىڭ يۈەن سۇلالىسى تەرىپىدىن ئۆلۈمگە

ھۆكۈم قىلىنغانلىقى ئىسپات بولالايدۇ.

موڭغۇل ئىمپېرىيەسى دەسلەپ قۇرۇلغاندىكى تېررىتورىيىسى ھەققىدە ئىرانلىق تارىخچى ئالاۋىددىن ئالامەتلىك جۇۋەينى (1226-1283) «كىتاب تەۋارىخى جاھان كۇشاي» ناملىق كىتابىدا «تاتارلارنىڭ ماكانى ، ئۇلارنىڭ كېلىپ چىقىشى ۋە روناق تاپقان يېرى كەڭ بىر ئويمانلىق ئىدى ، ئۇنىڭ دائىرىسى 7 - 8 ئايلىق يولدۇر . شەرقتە خىتاي (خىتان) بىلەن ، غەربتە ئۇيغۇر ئېلى بىلەن چېگرىلىناتتى ، شىمالدا قىرغىزلار بىلەن سېلىنگا دەرياسى ئارقىلىق ئايرىلاتتى ، جەنۇبتا تاڭغۇت ۋە تۇبۇتلەر بىلەن چېگرىلىناتتى»^③ دەپ يازىدۇ . چىڭگىزخاننىڭ بايرىقى ئاستىدا بىرلەشكەن ، بىرلىككە كەلگەن موڭغۇل قەبىلىلىرى كېڭەيمچىلىك باشلىغان . 12- ئەسىرنىڭ كېيىنكى يېرىمىدا خىتانلارغا بېقىندى بولۇپ باج تۆلەشكە مەجبۇر بولۇپ قالغان ئۇيغۇرلار مۇشۇ تارىخىي پۇرسەتتە تاللاشقا دۇچ كەلگەن . 1209 - يىلى ئۇيغۇر (ئىدىقۇت) خاندانلىقىنىڭ ئىدىقۇتى بارچۇق ئارت تېگىن قەتئىي قارارغا كېلىپ ، خىتانلارنىڭ دۆلەت نازارەتچىسىنى ئۆلتۈرۈپ ، يېڭىدىن قۇدرەت تېپىۋاتقان يېڭى كۈچ - موڭغۇللارغا ئەلچى ئىبەرتىپ تەۋەلىك بىلدۈردى . شۇنىڭ بىلەن ئۇيغۇرلار موڭغۇللارنىڭ ئىستېلا ۋە سىياسىي ، مەدەنىيەت قاينىمىغا كىرىپ كېتىدۇ . 1227 - يىلى چىڭگىزخان سىرلىق بىر سەۋەب بىلەن ئۆلدى . چىڭگىزخاننىڭ ئورنىغا ئۇكتاي خان (1229-1241) بولىدۇ . موڭغۇل ئىمپېرىيەسىنىڭ بارلىق تېررىتورىيىسى چىڭگىزخاننىڭ ھايات ۋاقتىدىكى بۆلۈشى بويىچە ، چىڭگىزخاننىڭ تۆت پەرزەنتىگە سۈيۈرغال قىلىپ بېرىلدى . پېرسىيەلىك يەھۇدىي تارىخچىسى راشىدىن پەيزۇللاھ (1247-1318) «جامىئۇل تاۋارىخ» تا چاغاتاينىڭ سۈيۈرغال زېمىنى ھەققىدە «ئۇنىڭغا بېرىلگەن سۈيۈرغال زېمىن تۈركىستاندىن باشلىنىپ ئامۇ دەرياسىنىڭ ئېغىزىغىچە ... چاغاتاي ئىنتايىن ئۇلۇغ ، ئۇ چىڭگىزخان ئۇنىڭغا بۆلۈپ بەرگەن ئۇلۇس ۋە چېرىكلەرنى ئىدارە قىلىش بىلەن بىرگە باشبالىقتىكى ئۆز ئېلىدە خانلىق ھوقۇقى چەكسىز ئىدى ...»^④ دەپ يازغان . «ئۇيغۇرلارنىڭ قىسقىچە تارىخى» دا «چىڭگىزخان يەرلىرىنى ئوغۇللىرىغا سۈيۈرغال قىلىپ بەرگەندىن باشقا ، قوچو ئۇيغۇر ئىدىقۇتىغا ئۆز ئۇنۋانىنى داۋاملىق قوللىنىشقا ، ئەسلى ھۆكۈمرانلىق قىلىپ كەلگەن زېمىنىنى ساقلاپ قېلىشقا ، يەنىلا قاراقوچونى پايتەخت قىلىشقا رۇخسەت قىلدى . موڭغۇللار بۇ يەرگە «دارۇغاچ» ئەۋەتىپ ، نازارەت قىلدى . ئىدىقۇتنىڭ مەرتىۋىسى چىڭگىزخان بويىسۇندۇرغان باشقا جايلارنىڭ ھۆكۈمرانلىرىدىن كۆپ يۇقىرى تۇراتتى»^⑤ دەپ يېزىلغاندەك ، موڭغۇل ئىمپېرىيەسى شۇندىن باشلاپ يۇرتىمىزنىڭ پۈتكۈل تارىخىغا تەسىر كۆرسىتىپ كەلدى .

1227- يىلى چىڭگىزخان ئىگىلىگەن يەرلىرىنى پەرزەنتلىرىگە سۈيۈرغال قىلىپ بەرگەندىن كېيىن ، ئۇيغۇر ئىدىقۇت ئېلى چاغاتاي خانلىقى بىلەن قوشنا بولغان . شىۋىتسىيەلىك ئالىم دوسساننىڭ يېزىشىغا قارىغاندا ، چىڭگىزخاننىڭ 2 - ئوغلى چاغاتايغا شەرقتە ئۇيغۇر ئىدىقۇت خاندانلىقى چېگرىسى بىلەن قايالىدىن تارتىپ غەربتە جەيھۇن (ئامۇ) دەرياسىنىڭ ئىككى قىرغىقىغىچە ، تۆت مىڭ چېرىك بىلەن تەقسىم بولغان . فرانسىيەلىك يەن پاۋل روشنىڭ يازغانلىرىغا ئاساسلانسا ، چاغاتاي خانلىقىدا يايلاقلار ئاساسىي ئورۇندا تۇرغان ، يەنى ئېرتىش دەرياسى يايلىقى ، ئىلى دەرياسى يايلىقى ، تالاس يايلىقى بىلەن بالقاش كۆلى ئەتراپى خانلىقنىڭ مۇھىم قىسمى بولۇپ قالغان . بۇ خاندانلىق ھۆكۈمدارلىرىنىڭ يەرلىرىدىن تارىم ئويمانلىقى ، ماۋەرەننۇنەھەر ، ئافغانىستاننىڭ غەربىي قىسمى يەرلىرى ، پەنجاب ۋە سىند قاتارلىق يەرلەردىن ئىبارەت . يەن پاۋل روشنىڭ يازغانلىرىغا ئاساسلانغاندا ، 14 - ئەسىرگە كەلگەندە چاغاتاي خاندانلىقىدىكىلەر ئالتۇن ئوردىدا خانلىقىدىكىلەرگە ئوخشاشلا ئۆز ئانا تىلىنىمۇ ئۇنتۇپ ، تۈركىي تىلدىلا سۆزلىشىدىغان بولغان ، ئۇيغۇر تىلى ئەدەبىي تىل بولۇپ خىزمەت قىلغان ، كېيىن بۇ تىلغا «تۈركىي تىلى» (كونا ئۇيغۇر يېزىقى) دەپ نام بېرىلگەن . ئومۇمەن ئالغاندا ، ئۇيغۇر ئىدىقۇت ئېلى بىلەن چاغاتاي خانلىقى چېگرىلىنىپ تۇرغان . ئۇيغۇر ئىدىقۇت ئېلى دەسلەپ موڭغۇل دۆلىتىگە ، كېيىن چىڭگىزخان نەۋرىسى قۇبلاي تەرىپىدىن قۇرۇلغان يۈەن سۇلالىسىغا بىۋاسىتە قارايدىغان بولغان ، ئەمما موڭغۇل شاھزادىلىرىنىڭ ھاكىمىيەت تالىشىش ئىشلىرىغا ئارىلىشىپ قېلىپ ، تالاپەت تارتقان . سالىندى تېكىننىڭ ئۆلۈمى ۋە دۇۋاننىڭ تۇرپاننى قورشاپ ھۇجۇم قىلىشلىرى (1275 - يىلى)

بۇنىڭ ئىسپاتىدۇر. ئۇيغۇر ئىدىقۇت ئېلى كۈچەيگەن ۋاقىتلىرىدا ناھايىتى كەڭ تېررىتورىيىگە ئىگە بولسىمۇ، خاقانىيەنىڭ بارلىققا كېلىشى بىلەن بىر قىسىم زېمىنلىرىدىن ، كېيىن خاقانىيەنىڭ غازاتلىرى بىلەن يەنە بىر قىسىم زېمىنلىرىدىن ئايرىلىپ قالغان . ئۇيغۇر ئىدىقۇت ئېلىنىڭ مۇھىم جايلىرىدىن بولغان قاراشەھەر ئويمانلىقى ھەققىدە ئانچە كۆپ ئۇچۇرلار يوق ، شۇنداقسىمۇ پارچە ئۇچۇرلار ئارقىلىق بەزى يۈزەكى چۈشەنچىلەرگە ئېرىشەلەيمىز. ماتېرىياللارنىڭ كەملىكى تۈپەيلىدىن، ئەينى ۋاقىتتىكى سۈلمى (قاراشەھەر) ۋە كورلا ھەققىدە بىلىدىغانلىرىمىز بەكمۇ چەكلىك ، شۇنداقسىمۇ «يۈەن سۇلالىسى تارىخى» 134 - جىلد «شايبان تەزكىرىسى»دىكى بەزى ئۇچۇرلار ئارقىلىق كورلا ھەققىدە ئازراق بىلىمگە ئىگە بولىمىز. بۇ تەزكىرىدە بايان قىلىنغان شايبان ئۇيغۇر بولۇپ ئاتىسىنىڭ ئىسىم شەرىپى كۈلبەگ قۇچ ، بوي ئېگىزلىكى سەككىز چى ، ئاقىل كىشى ئىكەن. شايبان تەيزۇ (چىڭگىزخان) نىڭ شىمالغا يۈرۈش قىلغانلىقى خەۋىرىنى ئاڭلىغاندىن كېيىن ، چېرىكلىرىنى باشلاپ بېرىپ تەۋەلىك بىلدۈرگەن . مانا بۇلاردىن قارىغاندا، شايبان ئۇيغۇر (ئىدىقۇت) ئېلى ھاكىمىيىتىدىكى يۇقىرى دەرىجىلىك ھەربىي ئەمەلدار ئىكەنلىكىنى كۆرۈۋالغىلى بولىدۇ. شايبان چىڭگىزخاننىڭ ئوتتۇرا ئاسىيادىكى يۈرۈشلىرىگە قاتنىشىپ ، نەچچە قېتىم تۆھپە كۆرسەتكەنلىكتىن، ناھايىتى چوڭ تارتۇقلارغا ئائىل بولغان ۋە مۇشۇ ئەلدىكى كورلا (坤 阆) شەھىرىنىڭ دارۇغاچلىقىغا تەيىنلەنگەن ، 200 تۈتۈن سۇيۇرغال قىلىنغان. بۇ ئۇچۇرلاردىن ئەينى ۋاقىتتىكى كورلانىڭ خېلىلا چوڭ شەھەر بولغانلىقىنى كۆرەلەيمىز ، يۇقىرىدا كۆرگەن 200 ئائىلىنى ھەرگىزمۇ پۈتۈن يۇرتنىڭ ئومۇمىي ئاھالىسى دېيەلمەيمىز بەلكى ئاز دېگەندىمۇ ئوندىن بىر ئۈلۈشى بولۇشى مۇمكىن . ناۋادا بۇ نىسبەتنى ئوندىن بىر ئۈلۈشى ھېسابلىساق، شۇ ۋاقىتتىكى كورلا شەھىرىدە 2000 تۈتۈندىن ئارتۇق ئاھالە ياشىغان بولىدۇ . مۇشۇنداق بولغاندا، شەھەرنىڭ نوپۇسى كەم بولغاندىمۇ 10 مىڭدىن ئېشىشى مۇمكىن . كۆپ قېتىم تارتۇقلانغان شايباننىڭ كورلا شەھىرىگە دارۇغاچلىققا قويۇلۇشى، يۇقىرىقى قاراشلىرىمىزنى قۇۋۋەتلەيدىغان مۇھىم ئىسپاتتۇر . دارۇغاچ موڭغۇل تىلىدا مۆھۈردار دېگەن مەنىدە بولۇپ، چىڭگىزخاننىڭ 18 - يىلىدىن باشلاپ تەسىس قىلىنغان . ماتېرىياللارغا قارىغاندا، موڭغۇللار بىلەن رەڭدار كۆزلۈكلەر (غەربىي يۇرتلۇقلار) لا بۇ مەنەپكە تەيىنلەنگەن بولۇپ، تۆۋەن بولغاندا ناھىيەلەرگە دارۇغاچ قويۇلغان. «يۈەن سۇلالىسى تارىخى» دا كورلا شەھىرى 坤 阆 城 دەپ يېزىلغان ، ئەينى ۋاقىتلاردا 城 خېتى ئادەتتە تۆت ئەتراپى سېپىل بىلەن قورشالغان شەھەرلەرنى كۆرسەتكەن . تېخىمۇ كونكرېت ئېيتقاندا ئىچكىرىكى ، تاشقىرىكى سېپىللىق شەھەر بولۇپ ئىچكى سېپىل 城، تاشقى سېپىل 郭 دېيىلگەن . 城 مۇنداقچە ئېيتقاندا ھەربىي ، مۈلكىي ئىشلار بىرلەشتۈرۈلگەن مەمۇرىي بىرلىك ئىدى . ئەمدى 坤 阆 دىگەن نامغا كەلسەك « جۇڭگو تارىخى خەرىتىلىرى » دە ھازىرقى كورلا شەھىرى ئىكەنلىكى ئىزاھلانغان . 坤 خېتى قەدىمكى دەۋردە ، ئوتتۇرا قەدىمكى دەۋردە ۋە يېقىنقى دەۋردە ئوخشاشلا [k'uæn] دەپ تەلەپپۇز قىلىنغان ⑥ 阆 . قەدىم ۋە ئوتتۇرا قەدىم تەلەپپۇزىدا [lio] دەپ ، يېقىنقى دەۋردە [liu] دەپ ، ھازىرقى دەۋردە [ly] دەپ ئوقۇلغان ⑦. مانا بۇلاردىن مۇنداق ئۇچۇرغا ئېرىشىمىز: بىرىنچى : كورلا نامى 13 - ئەسىردىن بۇرۇنلا مەۋجۇت بولغان تارىخىي ئاتالغۇ، شۇنداقلا جاي نامى . ئىككىنچى: كورلا شەھىرى 13 - ئەسىرلەردە 10 مىڭدىن ئارتۇق نوپۇسقا ئىگە، خېلى چوڭ كۆلەمدىكى شەھەر بولغان. ئۈچىنچى : كورلا شەھىرىگە شايبان ئىسىملىك ئۇيغۇر دارۇغاچ قويۇلۇپ ، ھەربىي ۋە مەمۇرىي ئىشلارنى باشقۇرغان . تۆتىنچى : 13 - ئەسىردىن بۇرۇن كورلا شەھىرى ئۇيغۇر (ئىدىقۇت) ئېلىنىڭ تېررىتورىيىسىدە بولغان. بەشىنچى : شۇ ۋاقىتلاردا كورلا شەھىرىنىڭ سېپىلى بولغان ، ئىچكىرى ئۆلكىلەردىكى ناھىيە بىلەن تەڭ دەرىجىدىكى مۇھىم جايلاردىن بىرى بولغان. مۇشۇ ئەھۋاللاردىن قارىغاندا

14 - ئەسىرلەردىمۇ قاراشەھەر ۋە كورلا رايونى ئۇيغۇر ئىدىقۇت ئېلىنىڭ باشقۇرۇشىدا بولغان.

قاراشەھەر ۋە كورلا رايونىنىڭ ئۇيغۇر (ئىدىقۇت) ئېلى دەۋرىدىكى ئەھۋاللىرى ھەققىدە قىممەتلىك ماتېرىيالدىن بىرى تۇگاشېۋا ۋە كېلاۋسۇنلار تەرىپىدىن 1972 - ، 1973 - يىللىرى ئېلان قىلغان مەخپىي يارلىقتۇر . بۇ يارلىق ئۇيغۇر (ئىدىقۇت) ئېلىنىڭ ئىدىقۇتتىن ئارىلان ئۆگەگە چۈشۈرۈلگەن بولۇپ مۇنداق دېيىلىدۇ : «ئارىلان ئۆگەگە مەخپىي

يارلىق. پۈتۈكتە شۇنداق يارلىق قىلىمىزكى : ئىككى ئوغلاننىڭ بىلەن ئىبەرتكەن ئىككى سوغۇ (سوغداق) ئەسىرىنىڭ يېتىپ كەلدى . بىز سىزنىڭ مەكتۈبىڭىز لەردە يېزىلغان سوغداقچە مەلۇماتنامىلەرنىڭ ھەممىسىنى بىلدۈرۈپ . ئۇنىڭدا يېزىلىشىچە ، باسىمىلار يۇلدۇزغا يۈرۈش قىلىۋېتىپتۇ . شۇڭا سىز لەرگە يارلىق قىلىمىزكى ، بۇ يەرگە بارىدىغان يولنى ياخشى ساقلاڭلار . ئايغاقچى تىگىن ئاپا ئىتقايا باسىمىلار يېرىدىن بۇ يەرگە كەلدى . ئۇ ئېلىپ كەلگەن خەۋەردە دېيىلىشىچە ، باسىمىلار دەريادىن ئۆتۈپ ئىلى دەرياسىنى بويلاپ تۆۋەن ئېقىنىغا كەتكەن . يەنە مەلۇماتلارغا قارىغاندا ، باسىمىلار يەنە ئەسلىدىكى يېرىگە قايتىپ كەلگەن . بىز سىز لەرگە يوللارنى ساقلاشنى كۈچەيتىش ھەققىدە يارلىق قىلىمىز . يەنە يېڭى خەۋەر كېلىشتىن بۇرۇن يوللارنى ساقلاشقا دىققەت قىلىڭلار . شەرقىي ۋە غەربىي شەھەرنى ، ئوۋچىلارنى ۋە دېھقانلارنى قوغداشقا دىققەت قىلىڭلار . ئالاھىدە يارلىق قىلىندى . 5 - ئاينىڭ 20 - كۈنى ئىل ئۈگەسى بىلگە بەگدىن ئارىلان تاش بىلگە بەگكە يارلىق قىلىندى . يەنە شۇنىمۇ ئېيتىمىزكى ، سەن ئاقۇگېلىقتىكى بودۇن (خەلق) غا زورلۇق كۈچ ئىشلىتىپسەن ، مۇندىن كېيىن يەنە زورلۇق كۈچ ئىشلەتسەڭ ئېغىر جازاغا تارتىلسەن . يېزىلدى ... بالىقا» ⑧ . بۇ مەخپىي يارلىقتىكى ئاقۇگېلىق قاراشەھەر دەپ تەرجىمە قىلىنغان ، شۇنىڭ بىلەن بىرگە يۇلدۇز نامىمۇ ئەينەن ساقلانغان . بۇ يارلىق بىر قانچە مەسىلىنى چۈشەندۈرۈپ بېرىدۇ . بىرىنچى : ئۇيغۇر ئىدىقۇت ئېلى دەۋرىدە ، ھازىرقى قاراشەھەرنى مەركەز قىلغان ھالدا (كورلا ، خوتۇنسۇمۇل ، خوشۇت رايونلىرى) بىر مەمۇرىي رايون بولغان . شۇ ۋاقىتتا بۇ رايوندا كەم دېگەندىمۇ كورلا ، سۈلمى ، ئاقۇگېلىق قاتارلىق بىر قانچە شەھەر بولغان . بۇ رايوننىڭ مەركىزى سۈلمى ياكى ئاقۇگېلىق (شەھەر) بولغان بولسا كېرەك . مۇشۇ يارلىقتىكى ئارىلان تاش بىلگە بەگنىڭ ئەھۋالىدىن قارىغاندا ، ئۇ غەربىي ۋە مەمۇرىي ئەمەلدار بولغان . ئىككىنچى بىر نۇقتا شۇكى ، ئۇيغۇر (ئىدىقۇت) ئېلى ھاكىمىيىتى خەلقنى ئەدىل - ئادالەت بىلەن باشقۇرغان ، ئۇلارنىڭ نازارەتچىلىرى خەلقنىڭ ھالىدىن ئىدىقۇتقا مەلۇماتنامە يوللاپ تۇرغان ، شۇنىڭ ئۈچۈن مەخپىي يارلىقتا قاراشەھەر رايونىنىڭ ھۆكۈمرانغا ، خەلققە زورلۇق كۈچ ئىشلەتمەسلىك ، يەنە زورلۇق كۈچ ئىشلىتىدىغان بولسا ئېغىر جازاغا تارتىلىدىغانلىقى ھەققىدە ئالاھىدە يارلىق قىلىنغان . ئۈچىنچى نۇقتىدىن ئېيتقاندا ، قاراشەھەرنى مەركەز قىلغان بۇ مەمۇرىي رايون باسىمىلار بىلەن چېگرىداش بولغان بولۇشى ، باسىمىلارنىڭ ئەينى ۋاقىتتا ئۇيغۇر (ئىدىقۇت) ئېلى ھاكىمىيىتىنىڭ سىرتىدا ئىكەنلىكىنى كۆرسىتىپ بېرىدۇ . تۆتىنچى نۇقتىدىن ئېيتقاندا ، ئاقۇگېلىق ئەتراپىدا كەم دېگەندىمۇ يەنە بىر شەھەر بولغان ، شۇنىڭ ئۈچۈن مەخپىي يارلىقتا شەرقىي ، غەربىي شەھەر دەپ ئالاھىدە تىلغا ئېلىنغان . بەشىنچى ، يۇلدۇز يەنى ھازىرقى يۇلتۇز رايونى ئەنە شۇ ۋاقىتلاردىمۇ ” يۇلدۇز “ دەپ ئاتالغان بولۇپ ، چارۋىچىلىق ئىگىلىكىنى ئاساس قىلغان مۇھىم رايون بولۇشى ئېھتىمال ، چۈنكى مۇشۇ مەخپىي يارلىقتىن باشقا ، تۇگاشېۋا ۋە كلاۋسۇنلار ئېلان قىلغان يەنە بىر پارچە يارلىقتىمۇ «يۇلدۇز» نامى تىلغا ئېلىنغان . بۇ يارلىقنى پروفېسسور لى جىڭۋېيمۇ ئېلان قىلغان ، لېكىن ئىككى ئالىمنىڭ يەشمىسىدە پەرق بار ، بۇ يەردە پروفېسسور گېڭ شىمىننىڭ يەشمىسىنى ئاساس قىلدىم . لى جىڭۋېينىڭ «قەدىمكى ئۇيغۇر يېزىقىدىكى ئىجتىمائىي - ئىقتىسادىي ۋەسىقەلەر» ناملىق كىتابىدىكى ئۇچۇردىن قارىغاندا ، رۇس ئۇيغۇر شۇناسى تۇگاشېۋا بۇ ۋەسىقەنى مىلادىيە 10 - ئەسىرنىڭ ئاخىرى ياكى 11 - ئەسىرنىڭ بېشىغا مەنسۇپ ، دەپ ھۆكۈم قىلغان . مەھمۇد كاشغەرىي «دىۋانۇ لۇغاتىت تۈرك» تە ئۇيغۇر ئىدىقۇت ئېلىنىڭ بەش شەھىرى بارلىقىنى تىلغا ئېلىپ ئۆتكەن ، شۇلارنىڭ ئىچىدە *sülmi* شەھىرىنى تىلغا ئالغان ھەمدە زۇلفەرەين سالدۇرغان ، دەپ شەرھىلىگەن . مەھمۇد كاشغەرىي ئۇيغۇر ئىدىقۇت ئېلىدىكى مەشھۇر شەھەرلەرنىلا تىلغا ئالغان . باشقا مەنبەلەرگە ئاساسلانسا ، ئۇيغۇر (ئىدىقۇت) ئېلىدە 22 شەھەر بارلىقى مەلۇم بولىدۇ . مۇشۇنىڭدىن قارىغاندا سۈلمى شەھىرىنىڭ خېلىلا چوڭ ھەم داڭلىق ئىكەنلىكىنى كۆرۈۋېلىش مۇمكىن . دۇنخۇاڭدىن تېپىلغان ، پارىژدا ساقلىنىۋاتقان 2898 ئىندىكىستىكى پېللىئوت قوليازمىسى (خوتەن ساك يېزىقىدا) دا ، رېچېلىت ئېلان قىلغان «سوغداق يېزىقىدىكى پارچە پۈتۈكلەر» دە سۈلمى نامى كۆرۈلگەن ، ئالىم ھېننىڭ يۇقىرىقى سوغداقچە پارچە پۈتۈكتە «سۈلمىنىڭ ئۆز ھۆكۈمرانى بولۇپ خان دەپ ئاتالغان ، ئورۇن جەھەتتىن ئۇيغۇر خانى بىلەن ئوخشاش بولغان

، شۇنىڭدىن كۆرۈۋېلىشقا بولىدۇكى، بۇ شەھەر قوچو بىلەن تەڭداش بولغان ، ھەرگىزمۇ قوچونىڭ تەۋەلىكى بولمىغان» دېگەن قاراشنى ئوتتۇرىغا قويغان، بۇ قاراشتىن قارىغاندا ، شۇ ۋاقىتلاردىكى سۈلمىنىڭ خېلىلا چوڭ شەھەر ئىكەنلىكىگە ئىشەنچ قىلىش مۇمكىن، ئەمما تەۋەلىكى ھەققىدىكى قارىشىغا قوشۇلمايمىز . «يۈەن سۇلالىسى تارىخى» دا سۈلمى ئېلى (唆里迷国) دېيىلگەنلىكى كۆرۈلىدۇ ، بۇنىڭغا قاراپلا سۈلمىنى ئايرىم دۆلەت ئىدى ، دېيىشكە بولمايدۇ . مەھمۇد كاشغەرىينىڭ ئۇنى ئۇيغۇر (ئىدىقۇت) ئېلىنىڭ بىر شەھىرى سۈپىتىدە سانىشى بۇنىڭ دەلىلىدۇر . تۈركولوگ گېڭ شىمىن بىلەن خۇاڭ شېڭجاڭنىڭ يېزىشىچە ، سۈلمى نامى قەدىمكى ئۇيغۇر يېزىقى ، سوغداق يېزىقى ، خوتەن ساك يېزىقى قاتارلىق يېزىقلاردا يېزىلغان ۋەسقىلەردە كۆرۈلگەن بولۇپ ، مىلادىيە 10 - ئەسىردىن 15 - ئەسىرلەرگىچە 5 - 6 ئەسىر قوللىنىلغان شەھەر نامىدۇر . قومۇلدىن تېپىلغان «مايىتىرى سىمىت» ناملىق قەدىمكى ئۇيغۇر يېزىقىدىكى ئەسەر بىلەن مۇشۇ ئەسەرنىڭ توخرى تىلىدىكى نۇسخىسىنى سېلىشتۇرۇش ئارقىلىق ، ئاڭنى بىلەن سۈلمىنىڭ بىر جاي ئىكەنلىكى پاكىتلىق ئىسپاتلانغان . سۈلمى مەنبەلەردە ئۈچ سۈلمى (سۈلمى) دەپمۇ يېزىلغان ، « يۈەن سۇلالىسى تارىخى . قارايبغاچ بۇيرۇقنىڭ تەرجىمىھالى» قاتارلىق ئەسەرلەردە يەنە سۈلمى ئېلى (唆里迷国) دېيىلگەن . «يۈەن سۇلالىسى تارىخى» نىڭ 124 - جىلد «قارايبغاچ بۇيرۇقنىڭ تەرجىمىھالى» دا «قارايبغاچ بۇيرۇق ، ئۇيغۇر ، ئەقىللىق ، ئىش بىلەر كىشى . خاقان ئېسەن تۆمۈر ئۇنىڭ نام شەرىپىنى ئاڭلاپ ، سۈلمى ئېلىدىن يارغۇچى بەگلىككە قوبۇل قىلغان . ئېسەن تۆمۈر خان قازا قىلغاندا بارچۇق ئارت تېكىن تېخى گۆدەك ئىدى . قاراخانىيلارنىڭ گورخانى ئەلچى ئىبەرتىپ ، قارايبغاچ بۇيرۇقنى تەكلىپ قىلىپ ، خانزادىلىرىگە ئۇستاز قىلدى . بارچۇق ئارت تېكىن چىڭگىزخاننىڭ نام شۆھرىتىنى ئاڭلىغاندىن كېيىن ، قاراخانىيلارنىڭ ئەلچىسىنى ئۆلتۈرۈپ ، ئارغۇن تۆمۈر (阿邻帖木儿) ، ئەلى تۆمۈر ، ئارىن تۆمۈر دەپمۇ تەرجىمە قىلىنغان) تۇتۇق قاتارلىق تۆت كىشىنى ئەلچىلىككە ئىبەرتتى . ئارغۇن تۆمۈر تۇتۇق قارايبغاچ بۇيرۇقنىڭ كۈيىۋوغلى ئىدى.... چىڭگىزخان غەربكە يۈرۈش قىلغاندا باشبالىقنىڭ شەرقىدىكى تاغقا جايلاشقان شەھەرنىڭ ئادەمسىز چۆل قالغانلىقىنى كۆرۈپ «بۇ قايسى شەھەر ،» دەپ سورايدۇ . «بىربالىق (独山城) ، نەچچە يىل بۇرۇن ئاچارچىلىق يۈز بېرىپ ئاھالىلەر باشقا تەرەپكە كۆچۈپ كەتتى ، شىمالدىن كېلىشتە مۇھىم جاي ، تېرىقچىلىق قىلىشقا بولىدىغان مۇنبەت يەر . كەمىنە ۋەزىرلىرىنىڭ سۈلمى ئېلىدە ۋاقتىدا 60 ئائىلە تېرىقچىم بار ئىدى ، بۇ يەرگە كۆچۈپ كېلىپ ئولتۇراقلىشىشنى خالايمەن ،» دېدى . پادىشاھ ئېيتتىلەركى ، «بەلەن بولدى .» قارايبغاچ بۇيرۇق ئوغلى بىلەن بۇ يەردە قالدى . ئالتە يىل ئۆتكەندە ، چىڭگىزخان غەربكە قىلغان يۈرىشىدىن قايتقاندا ، ئېكىنزارلىق ۋە باياشاتلىقنى كۆرۈپ شادلاندى . قارايبغاچ بۇيرۇق ئۆلۈپ كەتكەنكى ، 月朵失野讷غا تۇتۇقلۇق مۆھرى بېرىلدى ، قوشۇمچە بىربالىقنىڭ دارۇغاچلىققا تەيىنلەندى» ، دېيىلگەن . قارايبغاچ بۇيرۇق ھەققىدىكى ئۇچۇرلاردىن قارىغاندا ، ئۇ سۈلمىدىكى ۋاقتىدا ئۇيغۇر ئىدىقۇت ئېلىنىڭ بۇيرۇق مەنسۇبىدىكى ئەمەلدارلىرىدىن بىرى بولۇشى مۇمكىن . كېيىن ئېسەن تۆمۈر تەرىپىدىن يارغۇچى بەگلىككە تەكلىپ قىلىنغانلىقىغا قارىغاندا ، سۈلمىدىكى ۋاقتىدا بىلىم ۋە ئادالەتپەرۋەرلىكتە داڭ چىقارغان . ئۇنىڭ بىربالىقنى گۈللەندۈرۈشتە كۆرسەتكەن ئەمگىكى ، ئۇنىڭ ئاقىل ، بىلىملىك كىشى بولۇپلا قالماستىن ئادالەتپەرۋەر ، يۇرت سۆيەر كىشى ئىكەنلىكى كۆرسىتىپ بېرىدۇ . قارايبغاچ بۇيرۇقنىڭ قاراخانىي خانى گور خاننىڭ خانزادىلىرىگە ئۇستاز بولغانلىقى ئۇنىڭ تولمۇ بىلىملىك كىشى ئىكەنلىكى ، سۈلمىدا بىلىم يۇرتلىرىنىڭ قارايبغاچ بۇيرۇققا ئوخشاش بىلىم ئېگىلىرىنى تەربىيەلەپ يېتىشتۈرگەنلىكىنى كۆرسىتىدۇ ، ئۇلاردا بىلىم مەرىپەت قەدىرلەنگەن بولغاچقا ، ئەۋلادلىرىدىنمۇ نۇرغۇن بىلىملىك كىشىلەر چىققان ۋە ئەمەلدار بولغان . قارايبغاچ بۇيرۇقنىڭ ئوغلى مەشھۇر ئەدىب ئارغۇن تۆمۈر ۋە نەۋرىسى ، يۈەن سۇلالىسى دەۋرىدە ئۆتكەن داڭلىق تارىخچى ، ئالىم سارابان («جىن سۇلالىسى تارىخى» قاتارلىق ئەسەرلەرنى يازغان) قاتارلىقلارنى كۆرسىتىش مۇمكىن . تۈركولوگ مۇلۇر ئېلان قىلغان مانى يېزىقىدىكى **Mahrnamag** دا ، مانى دىنىنىڭ بەش ئاساسىي رايونى تىلغا ئېلىنغان ، بۇلار باشبالىق ، چىنانكەنت (قوچو) ، كۇچا [كەش (كاشغەر) ، بارخان (ئاقسۇ)] ، **arkcik** (ئالىملار قاراشەھەر دەپ قارىغان) ، **Wewreyk**

قاتارلىقلاردۇر . مانا مۇشۇ ئەھۋاللاردىن قارىغاندا، قاراشەھەر رايونى ئۇيغۇر ئىدىقۇت ئېلى دەۋرىدە گۈللەنگەن ، ئاھالىسى كۆپ مەركىزىي شەھەرلىرىدىن بىرى بولغان.

ئۇيغۇر ئىدىقۇت ئېلى دەسلەپ موڭغۇل دۆلىتىنىڭ ، كېيىن يۈەن سۇلالىسىنىڭ بىۋاسىتە باشقۇرۇشىدا بولغان ، يۈەن سۇلالىسى دارۇغاچلارنى بەلگىلەپ ئۇيغۇر ئىدىقۇت دۆلىتىنى نازارەت قىلغان . دارۇغاچ موڭغۇللار بېسىۋالغان زېمىندا موڭغۇللارنىڭ ۋەكىلى سۈپىتىدە تۇرغان . تەتقىقاتلارغا ئاساسلانغاندا، دارۇغاچنىڭ كونكرېت ۋەزىپىسى ئاھالىلەرنى تىزىمغا ئېلىش ، يەرلىك ئاھالىدىن ئەسكەر تەشكىللەش ، پوچتا ئالاقىلىرىنى تەشكىللەش ۋە پوچتا ئالاقە خىزمەتچىلىرىنىڭ تەمىناتىنى تەمىنلەش ، سېلىق يىغىش ، ئوردا ئۈچۈن ئولپان سۈپىتىدە تەقدىم قىلىنىدىغان مەھسۇلات ۋە تاۋارلارنى يەتكۈزۈش ئىدى . بۇ ۋەزىپىگە ئاساسەن موڭغۇللار بەلگىلەنگەن بولۇپ يەنە مۇسۇلمانلار ، ئۇيغۇرلار ، نايمانلاردىنمۇ قويۇلغان ، لېكىن خەنزۇلار ، جورجىتلار ۋە تاڭغۇتلاردىن قويۇلمىغان. ئۇيغۇر (ئىدىقۇت) ئېلى 1275 - يىلىغىچە ئۆز ئالدىغا ياشىدى . 1275 - يىلىدىكى دۇۋا ، قايدۇلارنىڭ تەخت تاللىشىش ئۇرۇشىدا باشبالىق ، قوچو قاتارلىق چوڭ شەھەرلەر ۋەيران بولۇپ ئاھالىلەر كۆچۈپ كېتىشكە مەجبۇر بولدى . مۇشۇ ۋاقىتقىچە ئۇيغۇر ئىدىقۇت ئېلىنىڭ ئىدىقۇتلىرى ئۆز دۆلىتىنىڭ بارلىق ئىچكى ئىشلىرىنى ، سىياسەتلىرىنى ئۆز ئالدىغا باشقۇرۇپ كەلگەنىدى . يۈەن سۇلالىسى پادىشاھى قۇبلاي بىلەن ھوقۇق تاللىشىشقا ئاتلانغان موڭغۇل ئاقسۆڭەك ، خانزادىلىرى ئارىسىدىكى ئۇرۇش ، يۈەن سۇلالىسىنىڭ مۇھىم ھەربىي بازىسىغا ئايلىنىپ قالغان غەربىي يۇرتتا بولدى . موڭغۇل خانلىرى ئۆگۈدەي ۋە مۆڭكە دەۋرلىرىدە يۈەن سۇلالىسى چېرىكلىرى كۇچار ۋە باشقا جايلاردا بولغان بولسىمۇ، مۇشۇ ئۇرۇش باھانىسىدە ئۇيغۇر ئىدىقۇت ئېلى دائىرىسىگىمۇ كىرىپ ئورۇنلاشقان . ياپونىيەلىك ئالىم ساگوچى تورۇننىڭ تەتقىقاتىغا قارىغاندا ، كورلا بۇرۇنلا قايدۇ (ئۆگۈدەينىڭ نەۋرىسى) - دۇۋا (چاغاتاينىڭ ئەۋلادى بولۇپ 1274 - يىلىدىن 1306 - يىلىغىچە خان بولغان) قوشۇنلىرىنىڭ ئىلكىگە ئۆتكەن ، مۇشۇ يەردە بارگاھ قۇرۇپ ئۇرۇش قىلغان. دۇۋاننىڭ قوشۇنى ئۇيغۇر (ئىدىقۇت) ئېلىنىڭ ئاستانىسى بولغان قوچونى ئالتە ئاي قورشاپ ھۇجۇم قىلغان بولسىمۇ ئالالمىغان. «شۇنداق قىلىپ، غەربىي يۇرتتا ئارق بۇقا (1264 - يىلى قۇبلايغا تەسلىم بولغان) بىلەن قۇبلاي خان ئوتتۇرىسىدىكى ۋە باشقا فېئوداللار ئوتتۇرىسىدىكى كۈرەش ئاخىرلاشقانغا قەدەر بولغان 40 يىل داۋامىدا ئۈزۈلمەي ئۇرۇش بولۇپ تۇردى . موڭغۇللارنىڭ ئىچكى جېدەل - ماجىراللىرى ۋە سوقۇشلىرى غەربىي يۇرت ئاھالىسىنىڭ ئىجتىمائىي ۋە ئىقتىسادىي ھاياتىغا بەك يامان تەسىر كۆرسەتتى... چاغاتاي ئەۋلادلىرى ۋە قايدۇ بىرلەشمە ئۇلۇسلىرىنىڭ ھۇجۇملىرى ، موڭغۇل خەزىنىسىگە ئېلىنىدىغان باج - سېلىقلارنىڭ كۆپىيىشى ، ئۇيغۇر دېھقانلىرىنىڭ كۈنى بەك كەمبەغەلچىلىكتە قالدى ، ئاچارچىلىققا يولۇقتى. 1278 - يىلى باشبالىقتا ، 1280 - يىلى ۋە 1285 - يىلى قاراقوچودا، 1289 - يىلى قامۇلدا ئاچارچىلىق يۈز بەردى ... 13 - ئەسىرنىڭ 60 - يىللىرىدىكى ئىچكى ئۇرۇشلار تۈپەيلىدىن ، ئۇيغۇر ئاھالىلىرىنىڭ بىر قىسمى پۈتۈنلەي يوقىتىلدى ، بىر قىسمى تەرەپ - تەرەپكە پىتىراپ كەتتى»^⑨. دېمەك ، كورلا ۋە قاراشەھەر ئويمانلىقى مۇشۇ ئۇرۇشلار داۋامىدا ۋەيران بولغان بولۇشى مۇمكىن . موڭغۇل ئاقسۆڭەكلىرى بىلەن قۇبلاي ئارىسىدا بولغان ئۇزاققا سۇزۇلغان ئۇرۇش داۋامىدا ، ئۇيغۇر (ئىدىقۇت) ئېلى دائىرىسى چوڭ ۋەيرانچىلىققا ئۇچرىغان. يۇقىرىقى سەۋەبلەر تۈپەيلىدىن ئۇيغۇر ئىدىقۇت خان جەمەتى 1284 - يىلى ھازىرقى گەنسۇ ئۆلكىسىنىڭ يوڭچاڭ ناھىيەسىگە كۆچۈپ بېرىشقا مەجبۇر بولغان . يۈەن سۇلالىسى پادىشاھى قۇبلاي ئۇيغۇر ئىدىقۇتى نۇرىن (1308 - 1318 - يىللىرى ئىدىقۇت بولغان) نى 1316 - يىلى قايتىدىن قوچوننىڭ خانلىقىغا تەيىنلىگەندىن كېيىن، ئىدىقۇت خان جەمەتلىكلىرى قوچوغا قايتىپ كېلىپ ئۇيغۇر شەھىرىنى قاينا بەرپا قىلغان. ئىدىقۇت نۇرىن ۋاپات بولغاندىن كېيىن ئوغلى تۆمۈر بۇقا ، ئۇندىن كېيىن سەڭگى ، ئۇندىن كېيىن تەيپۇنەملەر ئىدىقۇت بولغان . 1368 - يىلى يۈەن سۇلالىسى ئاغدۇرۇلغان. 1275 - يىلىدىن باشلاپ ئاجىز ئورۇنغا چۈشۈپ قالغان ئۇيغۇر ئىدىقۇت ئېلى ، 1369 - يىلى چاغاتاي ئەۋلادىدىن بولغان خىزىر خوجانىڭ ھۇجۇمى بىلەن پۈتۈنلەي ئاغدۇرۇلدى ، 500 يىلدىن ئارتۇق مەۋجۇت بولغان بۇ ھاكىمىيەت - ئۇيغۇر

(ئىدىقۇت) ئېلى ئىسمى - جىسمى بىلەن يوقالدى.

پروفېسسور غەيرەتجان ئوسمان ئۇتغۇر ئەپەندىنىڭ يازغانلىرىغا ئاساسلانغاندا 14 - ئەسىردە ئارۇن تۆمۈر (阿怜帖木儿) ئىسمىلىك سۆلەملىق تەرجىمان ئۆتكەن. ئۇ باشقىلار بىلەن بىرلىكتە «جېنگۇەن يىللىرىدىكى سىياسىي تەدبىرلەر»، «ئالىي بىلىم يۇرتى مۇھاكىمىلىرى»، «قاتارلىق ئەسەرلەرنى تەرجىمە قىلغان». «رېنزو خاتىرىلىرى»، «بۈيۈك يۈەن سۇلالىسىنىڭ تۈزۈملىرى» قاتارلىق كىتابلارنى تۈزەتكەن. يۇقىرىقىلارغا ئاساسلانغاندا، ئۇيغۇر ئىدىقۇت ئېلىنىڭ مۇھىم شەھەرلىرىدىن بولغان سۆلەمى ۋە كورلا شۇ زامانلاردا يۇقىرى ترەققىياتلارغا ئېرىشكەن، ئاھالىسى كۆپ، ئاۋات شەھەرلەر ئىدى، ئەمما قايدۇ - دۇۋالارنىڭ يۈەن سۇلالىسىگە قارشى ئىسيانلىرى جەريانىدا ئۇرۇش ئوتىدا قېلىپ ۋەيران بولغان.

ئىزاھاتلار:

- ① گ . ئا . مالىاۋكىن «IX - XII ئەسىرلەردىكى ئۇيغۇر دۆلەتلىرى» شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى 1993 - يىلى ئۇيغۇرچە نەشرى 188 - 189 - بەتلەر
- ② «ھۇدۇدۇل ئالەم» قەشقەر ئۇيغۇر نەشرىياتى 2003 - يىلى ئۇيغۇرچە نەشرى 117 - بەت.
- ③ لى شېڭ باشچىلىقىدا تۈزۈلگەن «جۇڭگو شىنجاڭنىڭ تارىخى ۋە ھازىرقى ھالىتى» شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى 2006 - يىلى ئۇيغۇرچە نەشرى 15 - بەت.
- ④ راشىدىن پەيزۇللاھ «جامىئۇل تاۋارىخ» سودا نەشرىياتى 1 - قىسىم 2 - كىتاب 86 - بەت ، 2 - توم 176 - بەت .
- ⑤ «ئۇيغۇرلارنىڭ قىسقىچە تارىخى» شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى 1989 - يىلى ئۇيغۇرچە نەشرى 228 - بەت.
- ⑥⑦ لى جېنخۇا ، جو چاڭجى «خەنزۇچە خەتلەرنىڭ قەدىمكى ۋە بۈگۈنكى تەلەپپۇز جەدۋىلى» جۇڭخۇا كىتابچىلىق ئىدارىسى 1999 - يىلى خەنزۇچە نەشرى 172 - بەت
- ⑧ گېڭ شىمىن «قەدىمكى ئۇيغۇر يېزىقىدىكى ئىجتىمائىي - ئىقتىسادىي ۋە سىياسىي ئۆستىدە تەتقىقات» مەركىزىي مىللەتلەر ئۇنىۋېرسىتېتى نەشرىياتى 2006 - يىلى خەنزۇچە نەشرى 64 - بەتتىن 68 - بەتكىچە.
- ⑨ «ئۇيغۇرلار ۋە غەربىي يۇرتتىكى باشقا تۈركىي خەلقلەرنىڭ قىسقىچە تارىخى» شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى 2000 - يىلى ئۇيغۇرچە نەشرى 375 - ، 378 - بەتلەر

(ئاپتور چاقىلىق ناھىيەلىك پوچتا تېلېپون شىركىتىدە)

تەھرىرلىگۈچى: ئەركىن ئىمىننىياز قۇتلۇق

ھاسا قەدىمكى شەھىرى توغرىسىدا دەسلەپكى ئىزدىنىش

پەرىدە سەدىن

ئوت يۇرتى دەپ ئاتالغان تۇرپاندا رايۇندا، بۇنىڭدىن نەچچە 10 مىڭ يىللار ئىلگىرى ئىنسانلار پائالىيەت ئېلىپ بېرىشقا باشلىغان. بىرۇنزا قۇراللار دەۋرى (بۇنىڭدىن 2700 - 4000 يىللار بۇرۇن) دىن باشلاپ ئىنسانلارنىڭ پائالىيەت ئىزلىرى پۈتكۈل تۇرپان رايۇنىغا تارقالغان. مىلادىيەدىن ئىلگىرىكى 7-8-ئەسىرلەردە دەسلەپكى تۆمۈر قۇراللار دەۋرىگە قەدەم قويغان. جەمئىيەت ئىقتىسادىنىڭ تەرەققىي قىلىشىغا ئەگىشىپ، شەھەر ۋە دۆلەت بارلىققا كەلگەن ھەم تارىختا، «غۇز»ياكى«قۇس»لار بەگلىكى دەپ ئاتالغان. شۇنىڭ بىلەن بۇ ماكاندا ياشىغان ئەجداتلىرىمىز شەھەر-قەلئە تۇرمۇشىنى يەنى ئولتۇراق ئۆيدە ئولتۇرۇپ تېرىكچىلىك قىلىشنى باشلاپ، بىناكارلىق سەنئىتىنى تەرەققىي قىلدۇرۇپ، شەھەر مەدەنىيىتىنى ئىلگىرى سۈرگەن. يىپەك يولىنىڭ راۋانلىقى ۋە بۇدا دىنىنىڭ بۇ ماكاندا ئەۋج ئېلىشىغا ئەگىشىپ، ئۇيغۇر بىناكارچىلىقىدا شەھەر-قەلئەچىلىك ئوردا - ساراي، ئۆتەڭ، ئىبادەتخانا، بۇدا مۇنارى، تۇر، قاراۋۇلخانا، قۇۋۇق، ئولتۇراق ئۆي، كىمىرئۆي، مىڭئۆي قاتارلىق قۇرۇلۇشلار ئاساسلىق تەرەققىي قىلغان. يارغول قەدىمكى شەھىرى، قوچو قەدىمكى شەھىرى، ئارامبالىق قەدىمكى شەھىرى، لۈكچۈن قەدىمكى شەھىرى، ھاسا قەدىمكى شەھىرى، غۇجامبۇلاق قەدىمكى شەھىرى قاتارلىق شەھەرلەر رۇياپقا چىققان. نۇرغۇن بوران چاپقۇنلۇق يىللارنىڭ ئۆتۈشىگە ئەگىشىپ، بۇ شەھەرلەر خارابىلىققا ئايلانغان بولسىمۇ، لېكىن ئۇلارنىڭ تۇرپاننىڭ سىياسىي، ئىقتىسادىي، ھەربىي ئىشلار ۋە مەدەنىيەت ئالاقە ئىشلىرىدا ئوينىغان رولىغا سەل قارىغىلى بولمايدۇ، مەن تۆۋەندە بۇ شەھەرلەرنىڭ بىرى بولغان ھاسا قەدىمكى شەھىرى توغرىسىدا توختالماقچىمەن.

ھاسا قەدىمكى شەھىرى تۇرپاندىكى كۆلىمى بىر قەدەر چوڭ، ساقلىنىشى بىر قەدەر ياخشى شەھەر خارابىسى بۇلۇپ، پىچان ناھىيەسى دالانكارىز يېزىسى بەشتام مەھەللىسىنىڭ غەربىي جەنۇبى تەرىپىگە تەخمىنەن 10 كېلومېتىر كېلىدۇ. بۇ يەر شەرقىي مېرىدىئان 89° 37' 17" 18" ، شىمالىي پارالل 35° 39' 35" 42. توغرا كېلىدۇ. دېڭىز يۈزىدىن 138 مېتىر تۆۋەن. بۇ خارابىلىك ئايدىڭكۆلنىڭ شەرقىي قىسمىدىكى بىر پارچە چۆللۈككە جايلاشقان، شامال تەسىرىدە نۇرغۇن جايلىرىدا قۇم بارخانلىرى شەكىللەنگەن، تۇپرىقى شور بۇلۇپ، يانتاق، قۇمۇش قاتارلىق چۆل ئۆسۈملۈكلىرى ئۆسۈپ كەتكەن، خارابىنىڭ شىمالىدا تەخمىنەن بىر كېلومېتىر كېلىدىغان يەردە شەرقتىن غەربكە ئاقىدىغان كەڭ ھەم تېپىز كەتكەن ئېقىن بار.

ھاسا قەدىمكى شەھىرى - شەھەر سېپىلى، ئوت تۇرى ۋە كۆپ ساندىكى ئاھالە-ئولتۇراق ئىزلىرىدىن تەشكىل تاپقان بۇلۇپ، شەھەر سېپىلى كېسەكتە قىرلاپ ياسالغان، ھازىر پەقەت ئۇل قىسىملا ساقلىنىپ قالغان، شەھەر تەرتىپسىز تىكتۆتۈلۈك شەكىلدە، غەربىي سېپىل تېمى بىلەن شىمالىي سېپىل تېمى بىر قەدەر تۈز، شەرقىي سېپىل تېمى ياي شەكىلدە كەلگەن، جەنۇبى سېپىل تېمىنىڭ ئوتتۇرا قىسىملا ساقلىنىپ قالغان، شەرقىي سېپىل بىلەن غەربىي سېپىلنىڭ ئۇزۇنلۇقى 58 مېتىر، جەنۇبى سېپىل بىلەن شىمالىي سېپىلنىڭ ئۇزۇنلۇقى 95 مېتىر كېلىدۇ. تېمىنىڭ ئايلىنىمى 304 مېتىر، ئىگىلىگەن يەر كۆلىمى 5400 كۇۋادىرات مېتىر، سېپىل تام ئۇلىنىڭ قېلىنلىقى تەخمىنەن بەش مېتىر، ھازىرقى ساقلىنىپ قالغان سېپىل تېمىنىڭ ئىگىزلىكىگە ئاساسلانغاندا، سېپىل تېمىنىڭ ئەينى چاغدىكى ئىگىزلىكىنى تەخمىنەن 3.5 - 3 مېتىر ئەتراپىدا دەپ مۆلچەرلەشكە بولىدۇ، جەنۇبى سېپىلنىڭ ئوتتۇرا بۆلىكىدە بىر ئوت تۇرى بار بۇلۇپ، بۇ ئوت تۇرىنىڭ ئاساسى قىسمىنىڭ ئەسلىدىكى ھالىتىنى مۆلچەرلىمەك تەس، ئوت تۇرى خارابىسىنىڭ جەنۇبتىن شىمالغا ئۇزۇنلۇقى 15 مېتىر، شەرقتىن غەربكە 15 مېتىر، قالدۇق ئېگىزلىكى 5.5 مېتىر كېلىدۇ، شەھەرنىڭ شەرقىي شىمال، غەربىي شىمال تەرەپلىرىدە كىسەك بىلەن قوپۇرۇلغان ئولتۇراق ئۆي خارابىلىرى بار، شەرقىي جەنۇب، غەربىي جەنۇب، غەربىي شىمال بۇرجەكلىرىدە سىرتقا پولىتىيىپ چىققان يۇمۇلاق شەكىللىك قاراۋۇلخانا ئىزى بار، شىمالىي تامنىڭ ئوتتۇرىسىدا بىر ئېغىز بۇلۇپ، بۇ ئېغىز

ئەينى چاغدىكى شەھەر قۇۋۇقىنىڭ ئورنى بۇلۇشى مۇمكىن. شەھەر خارابىسىدە ساپال پارچىلىرى يېپىلىپ تۇرىدۇ، كۆپ قىسمى قۇم ئارىلاش قىزىل ساپال ۋە كۈلرەڭ ساپال بۇلۇپ، يۇقىرى ھارارەتتە پۇشۇرۇلغان، بەزى ساپال پارچىلىرى ناھايىتى قېلىن ۋە قاتتىق، ئۈستىدە سىزىق شەكىلدىكى، دولقۇنسىمان گۈل نۇسخىلىرى بار، ئۇنىڭدىن باشقا تاش يارغۇنچاق پارچىلىرى، چاسا خىش پارچىلىرى، دانلىشىپ كەتكەن تۆمۈر پارچىلىرى، يۇڭ رەخت قالدۇقلىرى بار ①.

ھاسا دېگەن نام بىلەن ئاتالغان قەدىمكى تور قەلئە قەدىمكى شەھەر ئىسمى پىچاندىن باشقا يەنە توقسۇن ناھىيەسى توتەي يېزىسى 3- ئەترەتنىڭ شەرقىگە بەش كېلومېتىر كېلىدىغان جايدىكى ھاسا قەدىمكى قەلئەسى بار، ئىگىلىگەن كۆلىمى 3150 كۇۋادىرات مېتىر، شەھەر سېپىلى خاڭداپ ياسالغان بۇلۇپ، شەرق، جەنۇب، غەرب تەرەپلەردىكى سېپىل تېمى ياخشى ساقلىنىپ قالغان. تۇرپان ۋىلايەتلىك مەدەنىيەت ئىدارىسى تەرىپىدىن 7-ئەسىردىن 10- ئەسىرگە تەۋە خارابىلىق- دەپ بېكىتىلگەن ②. يەنە بىرى خوتەن ۋىلايىتى چىرا ناھىيەسىنىڭ ھاشى يېزىسىدىكى ھاسا قورغىنى، بۇ قورغان ئەينى چاغدا خوتەن بۇددىست قوشۇنلىرى بىلەن قاراخانىيلار سۇلالىسى ئىسلام قوشۇنلىرى ئوتتۇرىسىدا ئېلىپ بېرىلغان ئۇرۇشتا خوتەن بۇددىست قوشۇنلىرىنىڭ چېكىنىپ قايتۇرما ھۇجۇمغا تەييارلىنىش نوقتىسى بولغان ③. پىچان ناھىيەسى دالانكارىز يېزىسىدا ھاساچى كارىز دەپ ئاتىلىدىغان كارىز بۇلۇپ، بۇ ئىسىم ئەسلىدە كارىزنى قازغان ئادەمنىڭ دائىم ھاسا شەھىرىگە بېرىپ تۇرىدىغانلىقى ئۈچۈن شۇ نام بىلەن ئاتالغان ④.

ھاسا قەدىمكى شەھىرى دېگەن بۇ ئىسىمنىڭ كېلىش مەنبەسى توغرىسىدا ھەرخىل قاراشلار بار، بىرى "ھاسا" دېگەن سۆز پارس تىلىدىن كەلگەن بۇلۇپ، "قورغان" دېگەنلىك، توغرا ئاتىلىشى "ھىسار" دېگەن قاراش ⑤. ھازىر يەرلىك ئاھالىلەر ھىسار شەھىرى يەنى چوڭ ھىسار، كىچىك ھىسار ياكى قوش شەھىرى- دېگەن ناملار بىلەن ئاتايدۇ. يەنە بىر خىل قاراشتىكىلەر ئىلگىرى تىبەتلەر باستۇرۇپ كىرگەن ۋاقىتتا، تىبەتچە سۆزدىن كەلگەن بۇلۇشى مۇمكىن دېگەن قاراش ⑥. لېكىن بۇ قاراشلارنىڭ ھىچقانداق بىر ماتېرىيال ئاساسى يوق، ھاسا دېگەن بۇ نامنىڭ زادى قايسى تىلدىن كەلگەنلىكى، نېمە مەنە بىلدۈرىدىغانلىقى توغرىسىدا يەنىمۇ ئىنچىكىلىك بىلەن تەكشۈرۈشكە توغرا كېلىدۇ.

ھاسا قەدىمكى شەھىرىنىڭ قاچان، كىملىرى تەرىپىدىن قۇرۇلغانلىقى توغرىسىدا تارىخىي ماتېرىياللاردا تېخىچە ئېنىق مەلۇمات يوق، پەقەت قېلىپ قالغان خارابە-ئىزلار، ئارخېئولوگىيەلىك تېپىلمىلار ۋە خەلق ئارىسىدا تارقىلىپ يۈرگەن ئاغزاكى رىۋايەتلەرگىلا ئاساسلىنىشقا بولىدۇ. پىچان يەر ناملىرى تەزكىرىسىدە مۇنداق بىر بايان بار، ھاسا شەھىرى دىغار يېزىسىنىڭ غەربىي جەنۇبىغا 34 كېلومېتىر كېلىدۇ، يازدا چارۋا-مال بېقىلىدۇ، 1500 دەك چارۋا- مالنى باققىلى بولىدۇ، تۇپرىقى شور تاغلىق بۇلۇپ، يانتاق، قۇمۇش قاتارلىق چۆل ئۆسۈملۈكلىرى ئۆسكەن، بۇ قۇملۇقنىڭ ئوتتۇرا قىسمىدا قەدىمكى قورغان خارابىسى بار. رىۋايەت قىلىنىشىچە، قەدىمكى دەۋردە ياشاپ ئۆتكەن بىر پادىشاھ پۇقرالارنى مەجبورىي جاپالىق ئالۋانغا تۇتۇپ، تۇرپان ئاستانىدىن باشلاپ ھاسا شەھىرىگىچە ئادەملەرنى بىر سەپ تۇرغۇزغان، ئادەمدىن تام ھاسىل قىلىپ، تۇرپان ئاستانىدىن ھاسا شەھىرىگىچە كىسەك تاشلارنى بىر-بىرىگە سۇنۇپ تۇشۇتقان، ئاخىرى بۇ قورغاننى ياستىپ يولنىڭ راۋانلىقىنى قوغدىغان. ئەسلى ئىسمى خاسا بۇلۇپ كېيىن ھاساغا ئۆزگەرگەن ⑦. بۇ رىۋايەت تا ھازىرغىچە خەلق ئارىسىدا ساقلىنىپ قالغان. بۇ رىۋايەتتىن ئۇنىڭ قاچان سېلىنغانلىقىنى جەزىملەشتۈرگىلى بولمايدۇ، لېكىن بۇ يولنىڭ ئىدىقۇت شەھىرىگە تۇتۇشىدىغانلىقىنى جەزىملەشتۈرگىلى بولىدۇ. <<پىچان تارىخى ماتېرىياللىرى>> نىڭ 16- قىسمىدىكى <<لۈكچۈننىڭ قىسقىچە تارىخى>> دېگەن بابىدا ھاسا قەدىمكى شەھەر قورغىنى قەدىمدە كىشىلەر تەرىپىدىن ھىسار دەپ ئاتالغان. بۇ شەھەر قوچو ئېلى دەۋرىدە سېلىنغان، قەدىمكى قەلئە، ئوت تورى، چوڭ ھاسا شەھىرى، كىچىك ھاسا شەھىرىدىن تەركىپ تاپقان. ئەينى چاغدا تاڭ سۇلالىسىنىڭ مۇھىم ھەربىي ئورگىنى بولغان، ھاسا قەدىمكى شەھىرى مىلادىيە 5- ئەسىردىن باشلاپ قۇرۇلغان. تاڭ سۇلالىسى ھەربىي قىسىملىرىنىڭ بوز يەر ئۆزلەشتۈرىدىغان ۋە غەربىي يۇرتنى قوغدايدىغان مۇھىم جايى، تاڭ دەۋرىگە كەلگەندە بۇ شەھەر ئىنتايىن گۈللىنىپ، روناق تاپقان. لۈكچۈندىن ئېقىپ ئايدىڭكۆلگە قۇيۇلىدىغان ئېقىن ھاسا قەدىمكى شەھىرىنىڭ جەنۇبىغا بىر كېلومېتىر كېلىدىغان جايدا بۇلۇپ، قەدىمدىن تارتىپ بۇ غولدا سۇ ئېقىپ تۇرغان، ئېقىننىڭ ئىككى تەرىپى كەڭرى كەتكەن ئوتلاق ۋە بىنەم يەر- دېيىلگەن. بۇ بايانلاردىن بىز ھاسا قەدىمكى شەھىرىنىڭ قوچو دۆلىتىگە تەۋە شەھەر ئىكەنلىكىنى بىلەلەيمىز. مۇشۇ كىتاپتا ئاپتور يەنە بىر خىل كۆز قاراشنى ئوتتۇرىغا قويغان، يەنى خەن سۇلالىسىدىن بۇرۇنلا كىشىلەر بۇ جايدا مۇقىم ئولتۇراق تۇرمۇش كەچۈرگەن. ئەينى چاغدا

دېھقانچىلىقنى ئاساس قىلغان رايۇنلار شەھەر - دەپ ئاتالغان، شۇڭا ھاسا شەھىرى غۇز - قوش دەۋرىدىلا شەھەر بۇلۇپ شەكىللەنگەن. تارىختا ئالدى غۇز خانلىقى ياكى قوش بەگبالىقى توغرىسىدا خاتىرىلەر بار بۇلۇپ، ئارخېئولوگلار ۋە تارىخشۇناسلار، چوڭ ھاسا ۋە كىچىك ھاسا شەھىرىنى تارىختا تىلغا ئېلىنىپ كەلگەن ئالدى غۇز ۋە ئارقا غۇز خانلىقى بۇلۇپ، بۇنىڭدىن 2300 يىل بۇرۇن شەكىللەنگەن شەھەر، بۇ يەردە ئەينى چاغدا غۇزلار ياشاپ كەلگەن - دەپ قارىغان^⑧. ئاپتور بۇ يەردە ئۆزئارا بىر - بىرىگە زىت ئىككى خىل كۆز قاراشنى ئوتتۇرىغا قويغان، قايسى تارىخىي كىتاپتا يېزىلغانلىقىنى، قايسى ئارخېئولوگ، قايسى تارىخشۇناسنىڭ قارىشى ئىكەنلىكىنى، قانداق ماتېرىياللاردىن پايدىلانغانلىقىنى ئېنىق ئوتتۇرىغا قويمىغان، ھېچقانداق چۈشەنچىمۇ بەرمىگەن. ئالدى غۇز خانلىقى ۋە ئارقا غۇز خانلىقىنىڭ قاچان قۇرۇلغانلىقى، پايتەختىنىڭ قەيەرگە تەسىس قىلىنغانلىقى ھازىر ئىلىم ساھەسىدە ئاللىقاچان ئىسپاتلىنىپ چىقتى، لېكىن ئاپتورنىڭ بۇ يەردە غۇزلار ياشاپ كەلگەن - دېگەن قارىشىنى نەزەردىن ساقىت قىلىشقا بولمايدۇ، ئەينى چاغدا غۇزلار تۇرپان ئويمانلىقى ۋە تەڭرىتاغنىڭ شىمالىي ئەتراپلىرىدا پائالىيەت ئېلىپ بارغان بۇ جايلار ئۇلارنىڭ ئانا ماكانلىرىنىڭ بىرى بۇلۇپ كەلگەن.

ھاسا قەدىمكى شەھىرىگە قارىتا مۇشۇ ئەسىرنىڭ دەسلەپكى مەزگىللىرىدىن باشلاپ چەتئەل ئېكسپېدىتسىيەچىلىرى ۋە جۇڭگو ئارخېئولوگلىرى ھەر خىل ناملاردىكى قېزىش، ئىلمىي تەكشۈرۈش پائالىيەتلىرىنى ئېلىپ بارغان، 1914 - يىلى ئەنگىلىيەلىك ئارخېئولوگ ئاۋرىل ستەين بۇ شەھەرگە كېلىپ چوڭ ھاسا شەھىرى، كىچىك ھاسا شەھىرى ئىچىدە تەكشۈرۈش، قېزىش پائالىيەتىنى ئېلىپ بارغان، نۇرغۇنلىغان قىممەتلىك مەدەنىيەت يادىكارلىقلىرىنى ئۆز دۆلىتىگە ئېلىپ كەتكەن. ئۇ ئۆزىنىڭ «غەربىي يۇرتنىڭ ئارخېئولوگىيەلىك خەرىتىلىك خاتىرىسى» دېگەن كىتابىدا، ئەينى چاغدىكى شەھەرنىڭ ساقلىنىشى، ئۇنىڭ جۇغراپىيەلىك ئورنى، يەر شەكلى شارائىتى، قېزىۋېلىنغان بۇيۇملارنى ئىنتايىن تەپسىلىي ئىنچىكىلىك بىلەن خاتىرىلىگەن، ئۇنىڭغا ئەڭ تەسىر قىلغىنى گەمە شەكىلىدىكى كىمىر ئۆيلەر بۇلۇپ، شەھەر سېپىلىنىڭ ئىچى تەرىپىگە مۇشۇ خىلدىكى ئۆيلەر ئىنتايىن زىچ سېلىنغان، كۆپ قىسىم جايلاردا بىر قەۋەتنىڭ ئۈستىگە يەنە بىر قەۋەت سېلىنغان، ئىنتايىن رەتسىز، ئۆيلەر ئۆرۈلۈپ چۈشكەنلىكتىن پاكار كەلگەن ئىشىكلەرنى نوسۇۋالغان. بۇ خىلدىكى قۇرۇلۇشلارنىڭ ئەينى چاغدا 1914 - يىللىرى يېزا - قىشلاقلاردا مەيلى باي ياكى كەمبەغەللەرنىڭ ئۆيىدە بولسۇن ئوخشاشلا ئىشلىتىلگەنلىكىنى خاتىرىلىگەن. شۇنىڭدەك بۇ خارابىلىكتىن بۇددا ھەيكەللىرىنى، تام رەسىم قالدۇقلىرىنى، تامغا يېزىلغان قەدىمكى ئۇيغۇر يېزىقىدىكى بېغىشلىما ۋە باشقا تىل - يېزىقلاردىكى ھۆججەت پارچىلىرىنى بايقىغان. كىچىك ھاسا شەھىرى بۇتخانا ئىزىدىن نۇرغۇنلىغان تام رەسىم پارچىلىرىنى، قەدىمكى ئۇيغۇر يېزىقىدىكى ھۆججەتلەرنى تېپىۋالغان ھەم ئۆز دۆلىتىگە ئېلىپ كەتكەن^⑨. بۇ ھۆججەتلەر، بۇ ئىزنىڭ ئىدىقۇت ئۇيغۇر خاندانلىقى مەزگىلىدىكى بۇددا دىنىنىڭ مۇقەددەس جايى ئىكەنلىكىنى ۋە بۇ شەھەردە ئۇيغۇر، توخرى قاتارلىق مىللەتلەرنىڭمۇ ياشىغانلىقىنى، داۋاملاشقان ۋاقىتنىڭ ئۇزۇنلىقىنى ئىسپاتلاپ بېرىدۇ. 1928 - يىلى ئېلىمىزدىن خۇاڭ ۋېنسىمۇ بۇ يەرگە كېلىپ ئارخېئولوگىيەلىك تەكشۈرۈش خىزمەتلىرىنى قانات يايدۇرغان، ئۇ ئۆزىنىڭ «تۇرپان ئارخېئولوگىيە خاتىرىسى» ناملىق ئەسىرىدە، 4 - ئاينىڭ 5 - كۈنى بەشتام يېزىسىغا كەلگەنلىكىنى، بۇ يەردىكى ئاھالىلەرنىڭ كارىز سۈيى ئىشلىتىدىغانلىقىنى، تۇرپان بۇيىچە كارىز ئەڭ كۆپ جاي ئىكەنلىكىنى، يەنە لۈكچۈن دەرياسىدىن ئۆتۈپ كىچىك ھاسا شەھىرىگە كەلگەنلىكىنى، ئالتە بۇرجەكلىك شەكىلدىكى قۇرۇلۇشتىن ئۇچى بارلىقىنى، ئوتتۇرا قىسىمدا تام رەسىملىرى ساقلىنىپ قالغانلىقىنى، رەسىملەرنىڭ ئىستا قارىداپ كەتكەنلىكىنى، گۈمبەز شەكىلدىكى ئىبادەتخانىلارنىڭ سانىنىڭ كۆپلىكىنى، ھەممىسىنىڭ كىسەك بىلەن قۇيۇرۇلغانلىقىنى، تۇققۇزىنچى ئەسىردىن كىيىنكى خارابە ئىزى ئىكەنلىكىنى جەزىملەشتۈرگەنلىكىنى، چەتئەللىكلەرنىڭ ئىلگىرى بۇ يەرگە كېلىپ ئاز بولمىغان ئۇيغۇر يېزىقى، خەنزۇ يېزىقى، تىبەت يېزىقىدىكى ھۆججەت پارچىلىرىنى بايقاپ ئېلىپ كەتكەنلىكىنى، بۇ ئىبادەتخانىنىڭ ئورقۇن ئۇيغۇرلىرى تۇرپانغا كەلگەندىن كىيىنمۇ ئاھالىلەرنىڭ داۋاملىق ئېتىقاد سورۇنى ئىكەنلىكىنى يازغان^⑩. بىز خۇاڭ ۋېنسىمۇ يۇقىرىقى ئارخېئولوگىيەلىك تەكشۈرۈشنى ئانالىز قىلىپ كۆرسەك، ئەينى چاغدىكى ھاسا شەھىرىنىڭ جۇغراپىيەلىك مۇھىتىنىڭ ئەۋزەللىكىنى، ھازىرقى بىلەن ئەينى چاغدىكى ئەھۋاللارنىڭ تۈپتىن ئوخشاشمايدىغانلىقىنى بىلىۋالالايمىز. خۇاڭ ۋېنسىمۇ خاتىرىسىدىن ئۇ تىلغا ئالغان لۈكچۈن دەرياسى مېنىڭچە ھازىرقى يەرلىك كىشىلەر دەپ كېلىۋاتقان ئېقىن سۈيىنى كۆرسىتىدۇ. يەرلىك كىشىلەرنىڭ دېيىشىچە، بۇ ئېقىن سۈيى ھاسا شەھىرى ئاھالىلىرىنى سۇ مەنبەسى بىلەن تەمىنلەپ كەلگەن. يىللارنىڭ ئۆتۈشى بىلەن ئېقىن سۈيى ئازلاپ كىشىلەرنىڭ ئېھتىياجىنى

قامدىيالىمايدىغان بۇلۇپ قالغان، شۇنىڭ بىلەن يەرلىك كىشىلەر كارىزنى قېزىپ چىققان. بۇ ئېقىن سۈيى ھاسا شەھىرىنىڭ شىمالىدا بۇلۇپ، بۇ ئېقىن توغرىلىق پىچان ناھىيەسىنىڭ يەر ناملىرى تەزكىرىسىدە، شۇنىڭدەك باشقا تارىخىي ماتېرىياللاردا ھېچقانداق ئىزاھات يوق. لېكىن بۇ ئېقىن ئىنتايىن ئۇزاق تارىخقا ئىگە بۇلىشى مۇمكىن، چۈنكى بۇ ئېقىن كارىزلار تۇرپان رايونىدا ئومۇميۈزلۈك تارقىلىشتىن بۇرۇنلا بار بولغان بۇلۇشى ئېھتىمال. خۇاڭ ۋېنى بۇ يەردىكى بۇتخانا ئىزىنى تىلغا ئېلىپ بۇتخانىنىڭ ئورقۇن ئۇيغۇرلىرى تۇرپانغا كەلگەندىن كىيىنمۇ يەنىلا مۇھىم ئېتىقاد سورۇنى بۇلۇپ كەلگەنلىكىنى تىلغا ئالغان، ئۇنىڭ بۇ بايانىدىن بۇ ئىزنىڭ 840-يىلدىن بۇرۇنمۇ ئىشلىتىلگەنلىكىنى بىلگىلى بۇلىدۇ. ئۆستەڭ ئىزى ۋە بۇتخانىنىڭ دەۋرىنى قوچو دۆلىتى (460-640) دەۋرىگە سۈرۈشكە بۇلىدۇ، بەلكىم ئۇنىڭدىنمۇ بۇرۇن بۇلۇشى مۇمكىن. چۈنكى ئەجداتلىرىمىز قەدىمدىن تارتىپ سۇ، ئوت قوغلىشىپ شەھەر، قەلئەلەرنى بەرپا قىلىپ ئولتۇراق تۇرمۇش بىلەن ئۆز تۇرمۇشىنى قامداپ كەلگەن. 1987-يىلى شىنجاڭ ئارخېئولوگىيە تەتقىقات ئورنى چوڭ ھاسا قەدىمكى شەھىرىنىڭ شىمالىدىكى قەبرىستانلىققا قارىتا قۇتقۇزۇش خاراكتېرلىك تازىلاش ئېلىپ بېرىپ، بۇ يەردىن سىرلانغان تەخسە، ياپىلاق شەكىللىك ئىۋرىق ۋە لوڭقا قاتارلىق بۇيۇملارنى قېزىۋالغان (11). سىر بېرىلگەن تەخسە ياغاچتىن ياسالغان يۇمىلاق كەلگەن، ئېغىزى كەڭرى، قوسىقى تېپىز، ئاستى تۈز تەكشى، ئېغىزىنىڭ دىئامېتىرى 18.2 سانتىمېتىر، ئىگىزلىكى 2.9 سانتىمېتىر، ئاستىنىڭ دىئامېتىرى 3.2 سانتىمېتىر كېلىدۇ، ھازىر تۇرپان ۋىلايەتلىك مۇزېيدا كۆرگەزمە قىلىنىۋاتىدۇ. مۇتەخەسسسلەر بۇ تەخسەنىڭ دەۋرىنى غۇزلار دەۋرىگە تەۋە بۇيۇم دەپ بېكىتتى (12). ياپىلاق شەكىلدىكى ئىۋرىق لايدىن ياسالغان كۈلرەڭ ساپال بۇلۇپ، سىرتىغا قارا رەڭ بېرىلگەن، ئىگىزلىكى 7.4 سانتىمېتىر، جوغىسىنىڭ ئۇزۇنلۇقى 12.6 سانتىمېتىر، دىئامېتىرى 7.4 سانتىمېتىر، گەۋدىسى ياپىلاق شەكىلدە، ئاستى تۈز، تۇتقۇچى بىلەن جوغۇسى بىر، تۇتقۇچى بامبۇك غۇلغا ئوخشايدۇ. ئاغزى كەڭرى ئېچىلغان بۇلۇپ، ھازىر تۇرپان ۋىلايەتلىك مۇزېيدا ساقلىنىۋاتىدۇ. مۇتەخەسسسلەر قوچو ۋىلايىتى (640-840) دەۋرىگە تەۋە بۇيۇم دەپ بېكىتتى (13) 78 ساپال لوڭقا، قۇم ئارىلاش كۈلرەڭ ساپالدىن ياسالغان بۇلۇپ ئىگىزلىكى 20 سانتىمېتىر، ئېغىزىنىڭ دىئامېتىرى 4.3 سانتىمېتىر، ئاستى قىسمىنىڭ دىئامېتىرى 5.6 سانتىمېتىر، ئاغزى كىچىك، بويىنى ئىنچىكە، ئۇزۇن كەلگەن، قورسىقى تومپىيىپ چىققان، تەكتى كىچىك، تۈز كەلگەن، تۇتقۇچى بويىنىنىڭ ئۈستى قىسمىدىن قوساق قىسمىغىچە چۈشكەن، سىرتىغا قارا سىر بېرىلگەن، چوڭ ھاسا قەدىمكى قەبرىستانلىقىدىن قېزىۋېلىنغان، ھازىر تۇرپان ۋىلايەتلىك مۇزېيدا كۆرگەزمە قىلىنىۋاتىدۇ. دەۋرى قوچو ۋىلايىتى دەۋرىگە تەۋە. 1988-يىلى تۇرپان ۋىلايەتلىك مەدەنىيەت يادىكارلىقلىرىنى قوغداش ئورنى بۇ خارابىلىقتا تەكشۈرۈش ئېلىپ بېرىپ، شەھەرنىڭ خەرىتىدىكى ئورنىنى بېكىتىپ ئارخېئولوگىيە تۇرغۇزۇدى ھەمدە ساپال پارچىلىرىنى، داتلىشىپ كەتكەن بىردانە مىس پۇل، مىس تەخسە پارچىلىرىنى يىغىۋالغان. مىس تەخسەنىڭ دەۋرى قوچو ئىدىقۇت ئۇيغۇر خانىدانلىقى دەۋرى (840-1368) گە تەۋە يادىكارلىق ئىكەنلىكى ئېنىقلاندى. 1999-يىلى 7-ئاينىڭ 29-كۈنى ئاپتونوم رايونلۇق خەلق ھۆكۈمىتى تەرىپىدىن ئاپتونوم رايون دەرىجىلىك نوقتىلىق قوغدىلىدىغان مەدەنىيەت يادىكارلىق ئورنى- قىلىپ بېكىتىلگەن. بۇ شەھەر ئۆزىنىڭ مەدەنىيەت قاتلىمىنىڭ چوڭقۇرلىقى، قىممىتىنىڭ يۇقۇرلىقى بىلەن 2013-يىلى 5-ئاينىڭ 3-كۈنى 7-تۈركۈمدە گوۋۇيۈەن تەرىپىدىن دۆلەت دەرىجىلىك نوقتىلىق قوغدىلىدىغان مەدەنىيەت يادىكارلىق ئورنى- دەپ ئېلان قىلىندى. ھاسا قەدىمكى شەھىرىنىڭ كۆلىمى بىر قەدەر چوڭ، ئەتراپى سېپىل بىلەن قورشالغان، تۈز ۋە ئاھالە ئولتۇراق ئىزلىرى شۇنىڭدەك قاراۋۇلخانا ئىزلىرى ساقلىنىپ قالغان، مۇتەخەسسسلەر بۇ شەھەرنىڭ قۇرۇلۇشى شەكىلىگە قاراپ ئوت تۇرپان قوچو ئۇيغۇر خانىدانلىقى دەۋرىگە تەۋە دەپ بېكىتتى. ئۇندىن باشقا بۇ قەدىمكى شەھەرنىڭ شىمالىغا ئىككى كېلومېتىر كېلىدىغان يانتۇ قەبرە يوللۇق ئۆڭكۈر شەكىللىك قەبرىلەردىن چىققان بۇيۇملارغا، شۇنىڭدەك شەرقىي شىمالغا 2.5 كېلومېتىر كېلىدىغان ھاسا بۇددا ئىبادەتخانا خارابىسىگە ئاساسەن، بۇ شەھەرنىڭ دەۋرىنى قوچو دۆلىتىدىن ئىدىقۇت ئۇيغۇر خانىدانلىقى دەۋرلىرىگىچە داۋاملاشقان دەپ قاراشقا بۇلىدۇ. قوچو دۆلىتى (460-640)، ئىدىقۇت ئۇيغۇرلىرى دەۋرى (840-1368) ئۇنىڭ ئەڭ گۈللەنگەن دەۋرى بۇلۇشى مۇمكىن، تارىختا ئۆتكەن ھەرقانداق شەھەر بولسۇن ئۇنىڭ قۇرۇلغان دەۋرى، گۈللەنگەن دەۋرى ۋە خاراپىلاشقان دەۋرى بۇلىدۇ. ھاسا قەدىمكى شەھىرىمۇ غۇز-قاڭقىلار (مىلادىيەدىن ئىلگىرىكى 5-ئەسىرلەردىن مىلادىيە 5-ئەسىر) دەۋرىدە قۇرۇلۇپ، ئىدىقۇت ئۇيغۇر خانىدانلىقى دەۋرىدە ئەڭ گۈللەنگەن. شەھەرنىڭ شىمالىغا ئانچە يىراق بولمىغان جايدا بىر قەدىمكى يول ئىزى بۇلۇپ، ھارۋىنىڭ ئىزىنى ھېلىمەم كۆرگىلى بۇلىدۇ، بۇ شەھەر قەدىمدە لۈكچۈن بىلەن ئىدىقۇت شەھىرى تۇتىشىدىغان مۇھىم قاتناش تۈگىنى بۇلۇپ كەلگەن. بۇنىڭدىن بۇ يولنىڭ قەدىمدە ئىچكىرى ئۆلكىلەردىن غەربىي يۇرتقا

قاتنايدىغان قەدىمكى يولنىڭ ئىزى ئىكەنلىكىنى بىلىۋېلىشقا بۇلدۇ.

ھاسا قەدىمكى شەھەر خارابىسىنىڭ ئەينى دەۋردىكى تۇرپاننىڭ سىياسى، ئىقتىسادى، مەدەنىيەت تەرەققىياتى، ھەربىي ئىشلار قاتارلىق جەھەتلەردە ئوينىغان رولىغا، شۇنىڭدەك مىللەتلەرنىڭ قوشۇلۇش جەريانى، دىنلارنىڭ تارقىلىش تارىخى، شەھەر قۇرۇلۇش تېخنىكىسى جەھەتلەردە ئوينىغان رولىغا سەل قارىغىلى بولمايدۇ، ھاسا قەدىمكى شەھىرى يىپەك يولىدىكى شەرق بىلەن غەرب قاتنىشىنىڭ تارىخى، كۆپ خىل دىن ۋە كۆپ مەنبەلىك مەدەنىيەتنىڭ ئالمىشىش تارىخى، قەدىمكى بىناكارلىق تارىخى، سەنئەت تارىخى قاتارلىقلارنى تەتقىق قىلىشتا ئىنتايىن يۇقىرى قىممەتكە ئىگە. ھاسا قەدىمكى شەھىرى توغرىسىدا تارىخىي ماتېرىياللار، ئارخېئولوگىيەلىك تېپىلمىلار تېخى يىتەرلىك ئەمەس. بىزنىڭ تېخىمۇ زور كۈچ چىقىرىپ تەتقىق قىلىشىمىزغا، ئارخېئولوگىيەلىك تەكشۈرۈشلەرنى ئېلىپ بېرىشىمىزغا توغرا كېلىدۇ. بۇنىڭدىن كېيىن بۇ توغرىلىق تەتقىقاتنى چوڭقۇر قانات يايدۇرۇپ، ئۇنىڭ ئىلمىي قىممىتىنى، بىناكارلىق سەنئىتىنى، مەدەنىيىتىنى، تىل-يېزىقىنى، دىن تارىخىنى، ئۇنىڭ پەيدا بولغان، خارابىلاشقان ئېنىق يىل دەۋرىنى ئۇنىڭدا يۈز بەرگەن ۋەقەلەرنى چىنلىق بىلەن يېزىپ چىقىپ، مەدەنىي يادىكارلىقلارنىڭ قىممىتىنى، رولىنى تېخىمۇ ياخشى گەۋدىلەندۈرىشىمىز كېرەك .

ئىزاھلار:

- ① << تۇرپان ۋىلايىتىدىكى مەدەنىيەت يادىكارلىقلىرىنى ئومۇميۈزلۈك تەكشۈرۈش دوكلاتى >> << شىنجاڭ مەدەنىيەت يادىكارلىقلىرى >> 1988 - يىللىق 3 - سان 55 - بەت
- ② ئابلىم قېيۇم << تۇرپان ئاسارە ئەتىقىلىرى >> شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى 121 - بەت
- ③ << تۇرپان شۇناسلىق تەتقىقاتى >> 2003 - يىللىق 1 - سان 118 - بەت
- ④ << پىچان ناھىيەسىنىڭ يەرنامىلىرى خەرىتىلىك تەزكىرىسى >> پىچان ناھىيەلىك تەزكىرە كومىتېتى 1988 - يىلى 7 - ئاي 167 - بەت
- ⑤ << تۇرپان ۋىلايىتىدىكى مەدەنىيەت يادىكارلىقلىرىنى ئومۇميۈزلۈك تەكشۈرۈش دوكلاتى >> << شىنجاڭ مەدەنىيەت يادىكارلىقلىرى >>، 1988 - يىللىق 3 - سان 55 - بەت.
- ⑥ ۋۇشىنخۇا << تۇرپاننىڭ تاڭ دەۋرىدىكى قاتناش يوللىرىنى تەكشۈرۈش ۋە تەتقىق قىلىش >> چىڭداۋ نەشرىياتى 1999 - يىلى 10 - ئاي 42 - بەت (خەنزۇچە)
- ⑦ << پىچان ناھىيەسىنىڭ يەر ناملىرى تەزكىرىسى >> پىچان ناھىيەلىك تەزكىرە كومىتېتى 1988 - يىلى 7 - ئاي 101 - بەت
- ⑧ << پىچان تارىخىي ماتېرىياللىرى >> نىڭ 16 - قىسمىدىكى << لۈكچۈننىڭ قىسقىچە تارىخى >> پىچان ناھىيەلىك سىياسىي كېڭەش تارىخىي ئەسەرلەر كومىتېتى 2000 - يىلى 10 - بەت
- ⑨ سىتەين << غەربىي يۇرتنىڭ ئارخېئولوگىيەلىك خەرىتىلىك خاتىرىسى >> 1160 - 1164 - بەتلەر (خەنزۇچە)
- ⑩ ۋۇشىنخۇا << تۇرپاننىڭ تاڭ دەۋرىدىكى قاتناش يوللىرىنى تەكشۈرۈش ۋە تەتقىق قىلىش >> چىڭداۋ نەشرىياتى 1999 - يىلى 10 - ئاي 44 - بەت
- ⑪ << شىنجاڭ ئارخېئولوگىيەسىدىكى يېڭى ھاسىلاتلار >> شىنجاڭ ئارخېئولوگىيە تەتقىقات ئورنى شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى 1995 - يىلى 8 - ئاي 189 - بەت
- ⑫ ⑬ ⑭ << تۇرپان مەدەنىيەت يادىكارلىقلىرى جەۋھەرلىرى >> شاڭخەي نەشرىياتى 2006 - يىلى 6 - ئاي 66 - بەت ، 78 - 79 - بەتلەر (خەنزۇچە)

(ئاپتور تۇرپان ۋىلايەتلىك مەدەنىيەت يادىكارلىقلىرى ئىدارىسىدا)

تەھرىرلىگۈچى: ئەركىن ئىمىننىياز قۇتلۇق

تۇرپاندىن بايقالغان بىر قىسىم قەدىمكى ئۇيغۇر تىلىدىكى بۇدا يارالمىش چۆچەكلىرى توغرىسىدا

ئۆمەر جان ئابدۇقادىر

ھەممىگە مەلۇم، بۇدا يارالمىش قىسىملىرى سانسىرت، پالى تىللىرىدا **Jataka** دەپ ئاتىلىدۇ. ئۇنىڭدا ساكيامۇنىنىڭ ھاياتى، ئىستىقامەت پائالىيىتى جەريانىدىكى ئىش-ئىزلىرى بايان قىلىنغان. قەدىمكى ھىندىستانلىقلار ھايات-ماماتنىڭ دەۋرى قىلىپ تۇردىغانلىقىغا ئىشەنگەچكە ئادەم بولسۇن ياكى ھايۋان بولسۇن تۇغۇلغان ئىكەن ياخشى ۋە ياماندىن ئىبارەت ئىككى يولنىڭ بىرىدە ماڭىدۇ، ئۇنىڭدىن باشقا يول بولمايدۇ دەپ قارايدۇ. ئۇلاردىكى سەۋەپ- نەتىجە مۇناسىۋەت كۆزقاراش تەلىماتى ناھايىتى ئۇچۇق ئايرىلغان. ئۇلار ئالدىنقى ئۆمرىدە قىلغان ياخشى ئەمەل ۋە ساۋاپلىق ئىشلار ياكى گۇناھ بۇلىدىغان يامان ئىشلار، ئۇلار قايتا تۆرەلگەندە تۆرەلمىنىڭ ياخشى ياكى يامان بولۇشىنى بەلگىلەيدۇ. بۇنىڭغا ئوخشاش ھاياتلىقنىڭ دەۋرىلىكى توختىماي ئايلىنىپ تۇرىدۇ دەپ قارايدۇ. ساكيامۇنىمۇ بۇداغا ئايلىنىشتىن بۇرۇن بىر بۇتساتۋا بولۇپ ئۇمۇ ھايات - ماماتلىق دەۋرىلىك چەمبىرىكىدىن ھالقىپ كېتەلمەي، نۇرغۇن قېتىملىق قايتا تۆرىلىش ئۆلۈش جەريانىنى بېشىدىن ئۆتكۈزۈپ ئاندىن بۇداھلىق مەقامغا يەتكەن. مەسىلەن، ئۇ ئالدىنقى ئۆمرىدە بۇتساتۋا مەزگىلدە ئىنسانلار ئارىسىدىكى پادىشاھ تىكىن (شاھزادە)، ئاقساقال، پەرىشتە، ساخاۋەتچى قاتارلىقلار؛ ھايۋانلار ئارىسىدا شى، مايمۇن، پىل، بۆكەن، توشقان، بۆرە، ئىت، چوشقا، بوغا قاتارلىق ھايۋانلار؛ بوشلۇقتا ئۇچىدىغان قۇش تۈرلىرىدىن تۈمۈرتۈمشۇق، قاغا، بۈركۈت، (لاچىن)؛ سۇدا ياشايدىغان بېلىق، تاشپاقا، تىمساق قاتارلىق نۇرغۇن جانلىقلارغا ئۆزگىرىپ قايتا- قايتا تۆرىلىپ ئەڭ ئاخىرىدا بۇدا مەنزىلىگە يەتكەن دەپ قارىلىدۇ.

بۇ ئەپسانە، بالىلار چۆچەكلىرى، مەسەل، رىۋايەتلەر ئاغزاكى شەكىلدە جەنۇبى ئاسىيانىڭ يېزا قىشلاق، ئورمانلىقلاردا تارقالغان بولۇپ، كېيىن يەرلىك ئېغىز ئەدەبىيات سەنئەتكارلىرى، غەزەلخانلار، بۇدا راھىبلىرىنىڭ ئىش قۇشۇشى، ئۆزلىرىنىڭ ئېھتىياجى بۇيىچە ئۆزگەرتىپ قايتا بايان قىلىشى بىلەن تېخىمۇ رەڭدارلىشىپ، بېيىپ ئاجايىپ تەسىرلىك، جەلپ قىلارلىق تۈسكە كىرگەن، كېيىن بۇدا دىنىنىڭ ئەۋج ئېلىشىغا ئەگىشىپ ھەممىسى بىر ساكيامۇنىنىڭ ھاياتى پائالىيىتىگە باغلىنىپ ئۇنىڭغا يۈكلەنگەن. بۇ خىلدىكى چۆچەك ھىكايىلەر ئىككى تۈنۈڭچىنىڭ رەسىمى بىر نەچچە قېتىم ئەڭ كىچىك نىسبەتتە سىزىلغان. ئېھتىمال كىشىلەر بۇ ئارقىلىق سوغات بېرىش رەسىمىدىكىلەرنى، يەنى سوغات بېرىش رەسىمى ياكى ئىچكى قەسىردىكى بارلىق ساخاۋەتچىلەرنى دىنىي مۇۋەپپەقىيەتلەرگە ئېرىشتۈرمەكچى بولغان بولۇشى مۇمكىن، — نىيەت قىلىش سورۇنى قوچودا كۆپ ئۇچرايدۇ، بۇ ۋايسىيا ۋە دۆلەتمەن ئېتىقادچىلارنىڭ تارىم دىيارىنىڭ شىمالىي يولىدا ئاخىرقى مەزگىلدە بۇدا دىنىدا تۇتقان ئورنىنىڭ مۇھىملىقىنى ئىسپاتلايدۇ. زور ھەجىملىك ساخاۋەتچى ئائىلە رەسىمىمۇ بۇ ئەھۋالنى چۈشەندۈرىدۇ. ئۆزى ئىخچام، تەسىرلىك، ساخاۋەتچىلەرنى تەسىرلەندۈرۈش كۈچى تولۇپ تاشقان بولغاچقا بۇدا دىنى تارقىلىپ بارغان رايونلاردا بولۇپمۇ بۇدا ساغرام — سارايللىرىدا ناھايىتى قىزغىن ئالقىشقا ئېرىشىپ، شۇ جايدىكى يەرلىك تىللارغا بەس-بەستە تەرجىمە قىلىنغان. بۇدا دىنى غەربىي يۇرتتىكى ئۇيغۇرلار ئارىسىغا تارقىلىپ كەلگەندە نۇرغۇن مۇشۇ خىلدىكى ھىكايىلەر ئۇيغۇر تىللىرىغا تەرجىمە قىلىنىپ يەرلىك ئەنئەنىۋىي ئېغىز ئەدەبىيات نەمۇنىلىرىغا ئارىلىشىپ، سىڭىشىپ كەتكەن. بەزى بۇدا ھىكايىلىرى ئۇيغۇر خەلق چۆچەكلىرىگە ئۆزلىشىپ كەتكەن. ئەلۋەتتە، ئۇلارغا قەدىمكى دەۋردىكى ئۇيغۇر بۇددىست تەرجىمانلىرىنىڭ ئاز بولمىغان ئىجادى رەۋىشتىكى قان-تەرلىرى سىڭگەن. قەدىمكى ئۇيغۇر تىلىغا تەرجىمە قىلىنغان نۇرغۇن بۇدا ھىكايىلىرىنى مۇشۇ ئەسىرنىڭ باشلىرىدا دىيارىمىزغا كەلگەن چەتئەل ئېكسپېدىتسىيەچىلىرى تۈرلۈك يوللار بىلەن قولغا چۈشۈرۈپ ئۆزلىرىنىڭ مۇزېي تەتقىقات ئورۇنلىرىغا ئېلىپ كەتكەن. بىر قىسىملىرى تەتقىق قىلىنىپ ئېلان قىلىندى يەنە بىر قىسىملىرى داۋاملىق تەتقىق قىلىنماقتا. ئۇلارنىڭ بىر قىسىمى ۋەكىللىكلىرىدىن «ئالتۇن يارۇق»، «ئاق نىيەت تىكىن ۋە قارا نىيەت تىكىننىڭ يارالمىش قىسىمى»، «چاشتانى

ئىلگى بەگ رىۋايىتى»، «شاھزادە سادۇنانىڭ يارالمىش قىسسىسى»، «دايگاڭ جاتاكاى»، «شىر پادىشاھ يارالمىش قىسسىسى»، «كۇلالچىنىڭ يارالمىش قىسسىسى»، «ئارەنمىخان يارالمىش قىسسىسى»، «توشقان پادىشاھ يارالمىش قىسسىسى»، «پىداكار پىلنىڭ يارالمىش قىسسىسى»، «مارال پادىشاھنىڭ يارالمىش قىسسىسى»، «ئالتۇن كىيىكنىڭ يارالمىش قىسسىسى»، «گاچا بىلەن توكۇرنىڭ يارالمىش قىسسىسى» قاتارلىقلار بولۇپ، ئۇلارنىڭ كۆپ قىسمى دىيارىمىزدىكى نۇرغۇن تاش كىمىرلەرگە تام رەسىم قىلىنىپ سىزىلغان. بىراق بۇ يارالمىش ھىكايىلەرنى قەدىمكى قوچو دىيارىدىكى مىڭئۆي - ئىبادەتخانى، ساڭرام - سارايلرىغا سىزىلغان تام رەسىملەرگە سېلىشتۇرۇپ ئېنىقلاشقا مۇۋەپپەقىيەت بولالمىغان بولساقمۇ قەدىمكى ئۇيغۇر تىلىدىكى بۇدا ھىكايىلىرى قوچو دىيارىدىكى ھەر قايسى بۇددىزم خارابە ئىزلىرىدىن بايقالغان بولغاچقا ۋەكىللىك خاراكتېردە ئۇلاردىن بىرقانچىسىنى تونۇشتۇرۇشنى مۇۋاپىق كۆردۈم.

ئالتۇن يارۇق

«ئالتۇن يارۇق» بۇدا دىنىنىڭ ماھىيانا مەزھىپىگە ئائىت بىرنوم بولۇپ، ئۇنىڭ تولۇق نامى «ئالتۇن ئۆڭلۈك نۇرلۇق - يالتراغلىق، ھەممىدىن ئۇستۇن تۇرۇدىغان نوم پادىشاھى ناملىق نوم بىتگ». جەمى ئون تۈپلەمدىن تەركىپ تاپقان. ئۇنىڭدا بۇدا يارالمىش چۆچەكلىرى، رىۋايەتلىرى ۋە دىنىي ئەقىدىلەر سۆزلىنىدۇ. بۇ نوم پۈتۈكنىڭ مۇكەممەل نۇسخۇسىنى روسىيەلىك مەشھۇر ئالىم ۋە تۈركى تىل تەتقىقاتچىسى مالوۋ 1910-يىلى 4-ئاينىڭ 8-كۈنى گەنسۇ ئۆلكىسىنىڭ مەيبۇلاق (جىۈچۈەن) ئەتراپىدا ئولتۇراقلاشقان سېرىق ئۇيغۇرلارنىڭ ۋاڭ فۇگۇ بۇتخانىسى (مانجۇسىرى غولى - - ۋېن شۇگۇ) دىن قولغا چۈشەرگەن. 1915-1917-يىللىرى بىر قېتىم نەشىر قىلىپ ئېلان قىلغان. ھازىر رۇسىيەنىڭ سانكىتپېتېربورگ شەھىرى مۇزېيىدا ساقلنىۋاتىدۇ. يۇقىرىقىلاردىن باشقا يەنە گېرمانىيەنىڭ تۇرپان ئېكسپېدىتسىيە ئەترىتىنىڭ 1913-1914-يىللىرى تۇرپان ۋە دۇنخۇاڭدىن قولغا چۈشەرگەن كەمتۈك نۇسخۇلىرىمۇ بار بولۇپ ھازىر گېرمانىيەنىڭ بېرلىندا شەھىرىدە ساقلنىۋاتىدۇ. بۇ نوم پۈتۈكنىڭ خاتىمىسىدىكى ئىزاھاتلارغا ئاساسلانغاندا بۇ نومنى ئەڭ دەسلەپتە تاڭ شۇەنزىڭ سانسكىرت تىلىدىن خەنزۇ تىلىغا تەرجىمە قىلغان. ئۇنىڭدىن كېيىن قوچولۇق شائىر، تىلشۇناس، تەقلىدى تەرجىمە ئەدەبىياتىنىڭ پىشۋاسى سىڭقۇ سەلى تۇتۇڭ ئۇيغۇر تىلىغا تەرجىمە قىلىپ چىققان. «ئالتۇن يارۇق» نىڭ بىر قانچە نۇسخىسىدىكى چۆچەك ئاساسى ۋەقەلىكىنىڭ رەتلەپ چىقىلغاندىن كېيىنكى قىسقىچە مەزمۇنى مۇنداق:

..... بۇرۇنسىدا ماخارادى ئاتلىق بىر مەشھۇر خاننىڭ ماخبالى، ماخادىۋى، ماخاستىۋى ئىسىملىك ئۈچ ئوغلى بولۇپ، ئۇ كەنجى ئوغلى ماخاستىۋى تىكىنى كۆز قارچۇغىدەك قەدىر لەيدىكەن ھەم ياشى كۆرىدىكەن. كۈنلەردىن بىر كۈنى خاقان ماخارادى ئوغۇللىرىنى ئەگەشتۈرۈپ ئورمانلىققا سەيلەگە چىقىپتۇ. سەيلە ئاخىرلاشقاندا، ئۇنىڭ ئۈچ ئوغلى گۈل-چىچەك ۋە يەل-يېمىشلەرنى يىغىپ كېلىش ئۈچۈن ئاتىسى ماخارادىن ئىجازەت ئېلىپ، بىر قومۇشلۇق جىلغىغا يېتىپ كەپتۇ. بىر پەس ئولتۇرۇپ ئارام ئالغاندىن كېيىن، قومۇشلۇق جىلغىغا تېخىمۇ ئىچكىرىلەپ كىرىپتۇ. ئانچە ئۇزاق يۈرمەستىن ئارىلانغان بىر چىشى يولۋاسنى ئۇچۇرۇتۇپتۇ. بۇ ئاچ يولۋاس يەتتە ئارىلىنى چۆرىسىگە ئولاشتۇرۇپ، ئاچلىق، تەشلىق دەستىدىن قاتتىق ئاجزلاپ ئۆلەر ھالەتتە ياتقان ئىدى. بۇنى كۆرگەن ئاكا - ئۇكا تىكىنلەر ئۇنىڭغا ئىچ ئاغرىتىشىپتۇ. ماخاستىۋى تىكىن ئىسسىق قان بىلەن گۆشكە مۇھتاج بولۇپ جان تالىشىۋاتقان ئاچ يولۋاسنى پەقەت جاندىن كېچىش بەدىلىگىلا قۇتقۇزۇۋېلىشقا بۇلىدىغانلىقىنى ئوتتۇرغا قويۇپتۇ. چوڭ تىكىن ماخبالى: «ھەي ئىنىم، دۇنيادا ئەڭ قىيىن ئىش ئادەمنىڭ ئۆز جېنىدىن ۋاز كېچىشىدۇر!» دەپتۇ. بۇنى ئاڭلىغان ماخاستىۋى تىكىن «شۇ قىيىن ئىشنى ئورۇنلاپ، بۇدا ئەقىدىسى بويىچە جانلىقلارنى يۇقىرىغا تارتىپ چىقىرىپ، خاتىرجەم ۋە خوشال قىلىش» ئۈچۈن ئۆزىنى ئاچ يولۋاسقا پىدا قىلىپ، ئۇنى قۇتۇلدۇرۇش قارارىغا كېلىپتۇ، ئاكىسى ماخبالى ۋە ماخادىۋىلەر سېزىپ قالسا، مەقسىدىگە يىتەلمەسلىكىدىن ئەندىشە قىلىپ، ئاكىلىرىنى ئالداپ ماڭدۇرۇپتۇ، كىيىملىرىنى سېلىپ تاشلاپ، ئاچ يولۋاسنىڭ ئالدىدا سوزۇلۇپ يېتىپتۇ، ئەمما ئاچ يولۋاسنىڭ ئۇنىڭغا ئېتىلغۇدەك مادارى يوق ئىكەن. بۇ ھالەتنى سەزگەن ماخاستىۋى تىكىن ئورنىدىن تۇرۇپ، قۇرۇپ قالغان قومۇشنى ئېلىپ كېلىپ، يولۋاسنىڭ بېشىدا قايتىدىن سوزۇلۇپ ياتىدۇ-دە، ئۆزىنىڭ بويۇن تۇمۇرىغا قومۇشنى سانچىپ قان چىقىرىدۇ. قان ئاستا-ئاستا ئېقىپ يولۋاسنىڭ ئالدىغا بارغاندا، ئاچ يولۋاس قاننى يالاپ، تەسلىك بىلەن ماخاستىۋى تىكىنگە يېقىنلاپ كېلىپ، ئۇنىڭ گۆشلىرىنى پاك-پاكىز يەۋېتىدۇ. ئىنىسىدىن ئايرىلىپ ئۇزاق كەتكەن ماخبالى ۋە ماخادىۋى تىكىنلەر قوڭۇر يەرنىڭ تەۋرەپ، تاغلارنىڭ سىلكىنىۋاتقانلىقىنى،

ئالەمنى قاراغۇلۇق قاپلاپ، كۈننىڭ غۇۋالىشىۋاتقانلىقىنى سېزىپ، قاتتىق ئەندىشىگە چۈشۈپتۇ. ئىنىسىدىن ئەنسىرەپ، ھىلىقى ئاچ يولۋاسنى ئۇچراتقان قۇمۇشلۇق جىلغىغا قايتىپ كەپتۇ، ئۇ يەردىن ئىنىسىنىڭ قۇمۇش پۇتىقىدا ئېسىقلىق تۇرغان كىيىم - كېچىكىنى ۋە يەردە سۈڭەك، چاچلىرىنىڭ قالايمىقان چېچىلىپ ياتقانلىقىنى كۆرۈپ، قايغۇرۇپ زار-زار يىغلىشىپتۇ. خاقان ماخارادى ۋە خانىشمۇ بۇ پاجىئەدىن خەۋەر تېپىپ، ماخاستىۋى تىكىن ئۆز تېنىنى سەدىقە قىلغان ھېلىقى قۇمۇشلۇق جىلغىغا يېتىپ بېرىپتۇ، ئوغلنىڭ سۈڭەكلىرىنى يىغىشتۇرۇپ كېلىپ، كاتتا دەپنە مۇراسىمى ئۆتكۈزۈپ، مۇنار ياستىپتۇ، ئۇنىڭ ئىچىگە ماخاستىۋى تىكىننى دەپنە قىلىشىپتۇ. (بۇ بۇددا چۆچىكىنىڭ ئەسلى تېكىستى) «بۇلاق» مەجمۇئەسىنىڭ 1980-يىللىق 2- سانغا بېرىلگەن

ئاق نىيەت تىكىن ۋە قارا نىيەت تىكىننىڭ يارالمىشى قىسسىسى

«ئاق نىيەت تىكىن ۋە قارا نىيەت تىكىن» («شاھزادە قالىماقارا ۋە پاپامقارا ھەققىدە رىۋايەت»، ياكى «ئىككى تىكىننىڭ ھىكايىسى»، يەنە بەزى مەنبەلەردە «دېڭىزغا كىرىپ گۆھەر ئىزدەش» دېگەن ناملار بىلەنمۇ بايان قىلىنغان) بۇددا دىننىڭ ماخايانا مەزھىپىگە ئائىت چۆچەك بولۇپ، بۇ بۇددىزم چۆچىكىنىڭ قەدىمكى ئۇيغۇر تىلىدىكى نۇسخىسىنى فرانسىيەلىك تۈركشۇناس پ.پېللىئوت 1907-1908-يىللاردا دۇنخۇاڭ مىڭئۆيلىرىدىن بايقاپ ئېلىپ كەتكەن. ھازىر پارىژ مىللى كۈتۈپخانىسىدا ساقلانماقتا. بۇ چۆچەكنىڭ قايسى تىلدىن كىملىرى تەرىپىدىن تەرجىمە قىلىنغانلىقى ھەققىدە تا ھازىرغىچە مەنبەلەردە ئۇچۇر قالدۇرۇلمىغان. بۇ چۆچەكتە قەدىمكى ھىندىستاندىكى باراناس ئېلىنىڭ پادىشاھى ماخارت ئېلىكىنىڭ چوڭ ئوغلى بىلەن كىچىك ئوغلى ئوتتۇرىسىدىكى، ئاق كۆڭۈللۈك، ۋاپادارلىق، كۈيۈمچانلىق، تىرىشچانلىق، باتۇرلۇق خىسلەتلىرى بىلەن قۇۋلۇق-شۇملۇق، قارانىيەت، ۋاپاسىزلىق خاراكتېرلىرى روشەن سېلىشتۇرما قىلىنىپ گۈزەل تىل، بەدىئىي ۋاستە، جانلىق ئوبرازلار بىلەن بايان قىلىنغان. چۆچەكتە بايان قىلىنغان قىسقىچە ۋەقەلەر مۇنداق.

بۇرۇنسىدا سەيلىگە چىققان ئاق نىيەت تىكىن نۇرغۇنلىغان نامرات، جاپاكەش جانلىقلارنى كۆرۈپ، ئۇلارغا ئىچ ئاغرىتىپتۇ، ئاتىسى پادىشاھ ماخارت ئېلىكىنىڭ خەزىنىسىنى ئاشۇ نامراتلارغا تارقىتىپ بېرىپتۇ، ئەمما بۇنىڭ بىلەن نامراتلارنى ئۈزۈل - كېسىل قۇتقۇزۇش تىلىكىگە ياتكىلى بولمايدىغانلىقىنى سەزگەن ئاق نىيەت تىكىن بىر دانىشمەن كىشىدىن «كىمكى مال-دۇنيا تېپىش ئۈچۈن دېڭىزغا كىرىپ كۆڭلىدىكى ئارزۇسىنى قاندۇرۇشنى ئويلىسا ۋە تېپىلغۇسىز چىنتەمەنى ئەنگۈشتەرنى تاپالسا، يەر - يۈزىدىكى بارلىق جانلىقلارنىڭ ئارزۇسىنى قاندۇرالايدۇ» دېگەن گەپنى ئاڭلايدۇ. دە، بۇ چارنى ماقۇل كۆرۈپ، دېڭىزغا چۈشۈپ چىنتەمەنى ئەنگۈشتەرنى تېپىشقا بەل باغلاپتۇ. ئاتىسى ماخارت ئېلىكىنىڭ توسقۇنلۇقىغا قارىماي ئاخىرى ئۇنى قايىل قىپتۇ. ماخارت ئېلىك ئامراق ئوغلى ئاق نىيەت تىكىندىن ئايرىلىشقا كۆزى قىيىمىغان ھالدا ئۇنى نۇرغۇن كىشىلەر بىلەن يولغا ساپتۇ. ئاكىسى ئاق نىيەت تىكىننىڭ دېڭىزغا چۈشۈپ چىنتەمەنى ئەنگۈشتەرنى ئېلىپ كېلىشىگە بارىدىغانلىقىنى ئاڭلىغان قارا نىيەت تىكىن: «ئاتا-ئانىم ئاكامنى مەندىن ئارتۇق كۆرىدۇ، ئەگەر ئۇ ئەنگۈشتەرنى تېپىپ كەلسە، ئۇلارنىڭ ئالدىدا تېخىمۇ ئەتىۋار بولۇپ كەتمەيدۇ؟» دەپ ھەسەت قىپتۇ. دە، ئۆزىنىڭمۇ بىللە بېرىپ دېڭىزغا كىرىدىغانلىقىنى ئېيتىپتۇ، ئاخىرى سەپەر ئەھلىگە قوشۇلۇۋېلىپ، ئاق نىيەت تىكىننىڭ باشچىلىقىدا دېڭىزغا كىرىپتۇ، ئاق نىيەت تىكىن دېڭىزدىن ئۈنچە-مەرۋايىتلارنى تېپىپ كېمىلەرگە قاچىلاپ، بىرگە كەلگەندە كىشىلەرنى ئۈكسى قارا نىيەت تىكىن بىلەن يولغا سېلىۋېتىپ، ئۆزى يالغۇز چىنتەمەنى ئەنگۈشتەرنى تېپىش ئۈچۈن سۇ ئاستى ئەجدىھاللار پادىشاھلىقى تۇرغان ئالتۇن تاققا راۋان بوپتۇ. خەۋپ-خەتەرگە پىسەنت قىلماي، ئاق كۆڭۈللۈكلىكى بىلەن ئەجدىھاللار پادىشاھىنى قايىل قىلىپ، چىنتەمەنى ئەنگۈشتەرنى ئېلىپ ساق-سالامەت قىرغاققا چىقىپ، ئىنىسى بىلەن ئۇچرىشىپتۇ. ئىنىسى قارا نىيەت تىكىن بىرگە كەلگەن 500 نەپەر ئادەمنىڭ دېڭىزدا ھادىسىگە ئۇچراپ ھالاك بولغانلىقىنى ئېيتىپتۇ. ئاق نىيەت تىكىن بۇنىڭدىن قاتتىق قايغۇرۇپتۇ. ئىنىسىغا چىنتەمەنى ئەنگۈشتەرنى تاپقانلىقىنى ئېيتىپ ئۆز سەرگۈزەشتىلىرىنى سۆزلەپ بېرىپتۇ. بۇنى ئاڭلىغان قارا نىيەت تىكىن يالغاندىن مەھرەبەلىك كۆرسەتكەن بولۇپ ئاكىسىنى ئارام ئېلىشقا دەۋەت قىپتۇ، ئاق نىيەت تىكىن بۇ تەكلىپنى قۇبۇل كۆرۈپ، ئەنگۈشتەرنى ئىنىسىنىڭ ساقلىشىغا تاپشۇرۇپ: «ياخشى ساقلىغىن، ئوغرى ئېلىۋالمىسۇن» دەپتۇ. دە، يېتىپ ئۇيغۇغا غەرىق بوپتۇ. پۇرسەتنى غەنىمەت بىلگەن قارا نىيەت تىكىن «ئاتام ماخارت ئېلىك بۇ ئەنگۈشتەرنى كۆرسە، ئاكامنى يەنىمۇ قەدىرلەپ، مېنى خارلايدۇ، شۇڭا پۇرسەتنى قولدىن بەرمەي ئاكامنىڭ ئىككى كۆزىنى قارغۇ قىلىۋېتىپ، ئەنگۈشتەرنى ئېلىپ قاچسام، ئۇ يۇرتقا قايتىپ بارالماي ئۆلىدۇ شۇنىڭ بىلەن مەن ئەتىۋارلانمايمەن؟» دېگەن يامان نىيەتتە

بوپتۇ-دە، ئىككى تال قومۇش تىكىنى كېسىپ كېلىپ، ئۇخلاۋاتقان ئاكىسىنىڭ كۆزىگە قاتتىق سانجۇۋېتىپ قېچىپ كېتىپتۇ. كۆزى قارغۇ قىلىنغان ئاق نىيەت تىكىن بىر پەرىشتىنىڭ يول باشلىشى بىلەن خەلىق ئارىسىغا قايتىپ كەپتۇ. ئۆزىنىڭ پەزىلىتى، مۇزىكا جەھەتتىكى ھەيران قالدۇرغۇچى تالانتى بىلەن چار سۇدا (كوچا ئوتتۇرىسىدا) ساز چېلىپ پېقىرانە ئۆمۈر كەچۈرۈپتۇ. بارا-بارا ئۇنىڭ بۇ جەھەتتىكى قابىلىيىتى خەلىقنى مەھلىيا قىلىپ، ئۇنىڭغا كۆپلىگەن سەدىقەلەرنى بېرىپتۇ. ئاق نىيەت تىكىن شۇ سەھرادىكى بارلىق تىلەمچىلەرنى يىغىپ، بۇ تاپاۋىتى بىلەن ئۇلارنى بېقىپتۇ، كىشىلەر ئاق نىيەت تىكىندىن: «سز ئاددى كىشىلەردىن باشقىچە، يەنى ئىسىلزاڭدەك كۆرىنىسىز، سز نېمىشقا مۇشۇنداق ئېچىنىشلىق ھالغا چۈشۈپ قالدىڭىز؟» دەپ سوراپتۇ. «تۇغۇلغۇنىمىدىن بېرى ھېچنېمە يوق نامرات سەدىقچىمەن،... نەسلىمنى، ئۇرۇغۇمنى دەپ بەرسەم ئىنىم ئۆلىدۇ» دەپ جاۋاب بېرىپتۇ ئاق نىيەت تىكىن. ئاكىسىغا قەست قىلغان قارا نىيەت تىكىن ئاتىسى ماخارىت ئېلىك بىلەن كۆرۈشۈپ، ئاق نىيەت تىكىننىڭ ئۆلگەنلىكىنى ئېيتىپتۇ. (چۈنكى ئۇ ئاكىسىنى ئادەمسىز دېڭىز بويىدا ئاللىقاچان ئۆلگەنغۇ، دەپ ئويلايدىكەن). ماخارىت ئېلىك بۇنىڭدىن قاتتىق قايغۇرۇپتۇ. ئاخىرى قارا نىيەت تىكىندىن گۇمانلىنىپ، ئۇنىڭ پۈت-قولىنى باغلاپ زىندانغا تاشلاپتۇ...» (بۇ بۇددا چۆچىگىنىڭ ئەسلى تېكىستى «بۇلاق» مەجمۇئەسىنىڭ 1980- يىللىق 1- سانغا بېرىلگەن)

شر پادىشاھنىڭ يارالمىش قىسسىسى

بۇ كومىراجىۋا تەرجىمە قىلغان «ماھاپىراجىنىيا پارامىتا شاستىر» ناملىق بۇددا نومىدىكى چۆچەك بولۇپ، چۆچەكنىڭ قوليازما نۇسخىسى تۇرپان سىڭگىم ئېغىز بۇددا خارابىلىكىدىن تېپىلغان، براھمان يېزىقى ۋە قەدىمكى ئۇيغۇر يېزىقىدا خاتىرىلەنگەن، 32 قۇر خەت ساقلىنىپ قالغان، (T II s196)Mainz 627 + (T II s196)Mainz 652 نومۇر بىلەن ساقلىنغان. ئۇنىڭدا شر پادىشاھنىڭ ھەققانىيەتچىلىك، ئادالەتپەرۋەرلىكى تەسىرلىك ۋە قەلەر ئارقىلىق بايان قىلىنغان. چۆچەكنىڭ قىسقىچە مەزمۇنى مۇنداق:

قەدىمكى زاماندا يىل بويى ياشىرىپ تۇرىدىغان مېۋىلىرى مەي باغلاپ پىشىپ تۇرىدىغان، ئەتراپىدا سۈزۈك سۇلار شىرىلداپ ئېقىپ تۇرىدىغان بىر گۈزەل ئورمانلىقتا خىلمۇخىل ھايۋاناتلار ناھايىتى ئىناق ياشايدىكەن. قاناتلىق ئۇچار- قۇشلارغا بۈركۈت، ئاياقلىق-تويماقلىق ھايۋاناتلارغا شر پادىشاھ ئىكەن. كېيىنچە بۈركۈت ئۆزىنىڭ كۆك قەھرىدە ئۇچۇپ يۈرۈشتەك ئەۋزەللىكىدىن پايدىلىنىپ خورىكى ئۆسۈپ يەر يۈزىدە ياشايدىغان ئۇششاق ھايۋانلارنى كۆزگە ئىلماي ئۇلارغا خالىغانچە چاڭ سېلىپ جىدەل ماجرا تېرىدىغان بولۇۋاپتۇ. باشقىلار ئىچىدە بۇنىڭغا قاتتىق نارازى بولسىمۇ تېشىغا چىقىرالمىي دەردىنى ئىچىگە يوتۇپ يۈرۈشكە مەجبور بولۇپتۇ.

شۇ كۈنلەرنىڭ بىرىدە شر پادىشاھنىڭ قۇشنىسى شىمپەنزە مايىمۇن يېڭى تۇغقان بالىسىنى شر پادىشاھقا قاراپ قۇيۇشقا ھاۋالە قىلىپ قويۇپ، ئۆزى سىرتقا مېۋە تېرىپ كېلىشكە چىقىپ كېتىپتۇ. شىمپەنزە بۇ كىچىك شىمپەنزىگە قەۋەتلا ئامراق ئىكەن. ئۇ شىمپەنزە بالىسىنى ئوينۇتۇپ ئۇخلاپ قويغاندىن كېيىن ئۆزىنىمۇ مۇگدەك بېسىپ شۇ يەردىلا ئۇيقۇغا كېتىپتۇ. ئاسماندا ئۇچۇپ يۈرۈپ بۇ ئىشلارنى كۆزۈتۈپ تۇرغان بۈركۈت پۇرسەتنى غەنىمەت بېلىپ ئۇچۇپ كەلگىنىچە، كىچىك شىمپەنزىنى قاماللاپ كۆككە كۆتۈرۈلۈپتۇ، بىر ئازدىن كېيىن ئانا شىمپەنزە قايتىپ كېلىپ ئۇخلاپ ياتقان شىرنى ئويغۇتۇپتۇ شر ئويغۇنۇپ يېنىغا قارىسا كىچىك شىمپەنزە يوق تۇرغۇدەك، شر پۈتۈن ئەھۋالنىڭ تېگىگە يېتىپتۇ. ئانا شىمپەنزىنىڭ ئالدىدا قىلغان مەسئۇلىيەتسىزلىكىدىن ناھايىتى خىجىل بولۇپتۇ. ئۇ دەرىۋ كۆككە ئۇچۇپ تېخى يىراقلاپ كەتمىگەن بۈركۈتكە قاراپ «سەن ئۆزۈڭ بارلىق ئۇچار قۇشلارنىڭ پادىشاھى تۇرۇپ يەنە ئادالەتسىز ئىشى قىلىۋاتىسەن. ئەگەر كىچىك شىمپەنزىنى ساق - سالامەت قۇلىمىزغا قايتۇرۇپ بەرمىسەڭ ۋە بۇندىن كېيىن مۇنداق گۇناھلىق ئىشنى يەنە سادىر قىلماسلىققا ۋەدە بەرمىسەڭ، مەن پۈتۈن ئاياقلىق - تويماقلىق ھايۋانلارغا باشچىلىق قىلىپ، سېنىڭ جەددى - جەمەتتىڭنىڭ ئۇۋۇلىرىنى پۈتۈنلەي چۈۋۈپ تاشلايمەن، بۇ ئورمانلىقتا ياشاتقۇزمايمەن» دەپ خىتاب قىلىپ ۋارقىرىپتۇ. بۈركۈت شۇ ئان شىرنىڭ ھەممە تۇيماقلىق ھايۋانلار بىلەن يېقىن ھەم پىكىرنىڭ بىردەكلىكىنى بىلگەچكە ئۆزىنىڭ كېيىنلىكىدىن ئەنسىرەپ كىچىك شىمپەنزىنى ساق - سالامەت قايتۇرۇپ بېرىپتۇ ۋە ئۇلاردىن ئەپۇ سوراپتۇ. بۇندىن كېيىن بۇنداق گۇناھلىق ئىشنى قىلماسلىققا ۋەدە بېرىپتۇ.

ئالتۇن كىيىكنىڭ يارالمىش قىسسىسى

بۇ «كراماكارا بۇتساتا سۇتراسى» ناملىق بۇتساتاۋالار ھەققىدە سۆزلىنىدىغان بۇدا نومىدىكى بىر چۆچەك. چۆچەكتە ئالتۇن كىيىكنىڭ ئىنسانلارنى قۇتقۇزۇش يولىدىكى ئۆزىنى بېغىشلاشتەك پىداكارلىق خىسلىتى بايان قىلىنغان. چۆچەكنىڭ قىسقىچە مەزمۇنى مۇنداق:

قەدىمكى باراناس دۆلىتىنىڭ خانى براھما داتتا، ئىنتايىن زالىم خان بولۇپ، بىر كۈنى كېچىدە ئۇ چۈش كۆرۈپتۇ. چۈشىدە شۇنداق بىر كىيىكنى كۆرۈپتۇكى، ئۇ كىيىك تاغدىكى زەھەرلىك قۇرۇت - قوڭغۇزلار ماكانى بولغان بىر ئورمانلىقتا ياشايدىكەن، ئۇنىڭ تېرىسىدىن ئالتۇندەك نۇر چاقناپ تۇرۇدىكەن. خان ئىككىنچى كۈنى ئۇيغۇدىن ئويغۇنۇپ، ئۆز ئېلىدىكى بارلىق ئوۋچى مەرگەنلەرنى يىغىپ كېلىپ ئۇلارغا چۈشىدە كۆرگەن «ئالتۇن كىيىك» نى تۇتۇپ تېرىسىنى ئەكېلىپ بېرىش توغرىلىق يارلىق چۈشۈرۈپتۇ. ئەگەر ئۇنى ئەكېلىمىسە، مەرگەنلەرنى ئۇرۇق جەمەتى بىلەن قەتلە قىلىدىغانلىقىنى پۈتۈن ئەلگە جاكارلاپتۇ. ئۆلۈم ۋەھمىسىدىن قورۇققان سانسىزلىغان ئوۋچى مەرگەنلەر بۇ ئورمانلىق ئەتراپىغا يىغىلىپتۇ. «ئالتۇن كىيىك» نى ئىزدەش جەريانىدا بىرمۇنچە مەرگەنلەرنى زەھەرلىك قۇرۇت - قوڭغۇزلار چىقىپ، جېنىدىن جۇدا قىلىپتۇ. ئوۋچى - مەرگەنلەرنىڭ كۆپلىكىدىن قۇرۇت - قوڭغۇزلار ئۇلارنى چىقىپ يېتىشەلمەيلا قاپتۇ. ئوۋچى - مەرگەنلەردىن تەشكىللەنگەن زور بىر قوشۇن توختاۋسىز ئالغا ئىلگىرىلەپ سارلىقنىڭ ئىچكىرىسىدىكى قۇيۇق ئۆسكەن چاتقاللىقلار ئارىسىغا كىرىپ يولدىن ئېزىپ قاپسىلىپ قاپتۇ. چاتقاللىقنىڭ ھاۋاسى تىنچىق، ئىسسىق، ئىچكۈدەك تاتلىق سۇمۇ يوق، ھاۋاسى شالاڭ بولغاچقا، ئۇزۇن ئۆتمەي مەرگەنلەرنىڭ ھەممىسىنىڭ نەپەس ئېلىشى قىيىنلىشىپ بېھۇش دورىسى يىگەندەك ئۆز ئورۇنلىرىغا سۇنايلىنىپ يىقىلىشىپتۇ. يىراق جايدا بۇ مەنزىرىنى كۆزىتىپ تۇرغان «ئالتۇن كىيىك» ئاستا قەدەملەر بىلەن مەرگەنلەر توپىغا يېقىنلىشىپتۇ. دە بىر مەرگەننى ئۆزىنىڭ نازۇك ئەۋرىشىم بەدىنى بىلەن يۇدۇپ مىڭ تەسلىكتە بىر تۈپ دەرەخ تۈۋىگە ئېلىپ كەپتۇ. سۈزۈك تاتلىق بۇلاق سۈيىدىن ئىچكۈزۈپ، ياۋا مېۋە - چېۋىلەرنى يىگۈزگەن ئىكەن، ئۇ ئاستا - ئاستا ھۇشىغا كەپتۇ. كۆز ئالدىدا تۇرغان خان ئىيتقان «ئالتۇن كىيىك» نى كۆرۈپ ئۆز كۆزىگە ئىشەنمەي قاپتۇ. شۇنىڭ بىلەن بىرگە ئۆزىنى كىيىكنىڭ قۇتقۇزۇپ قالغانلىقىنىمۇ چۈشىنىپ يېتىپتۇ. خانغا لازىم بولغان مېنىڭ بۇ تېرەم - دەپتۇ ئالتۇن كىيىك ئوۋچىغا: - مېڭىلغان ئادىمزالارنى ئۆلۈمدىن خالاس قىلىدىغانلا ئىش بولسا، قېنى مېنى ئۆلتۈرۈپ تېرەمنى سويۇپ ئېلىڭ! - دەپتۇ خاتىرجەم ھالدا. مەرگەن نۇرغۇن ئىككىلىنىشلەردىن كېيىن ئالتۇن كىيىكنىڭ رازىلىقى بىلەن ئۇنى ئۆلتۈرۈپ، تېرىسىنى شىلىپ - سويۇپ ئېلىپ خانغا ئاپىرىپ بېرىپتۇ. خانمۇ ئالتۇن كىيىكنىڭ تېرىسىنى كۆرۈپ خوشاللىقتىن قىن - قېنىغا پاتماي قاپتۇ. بىراق ئۇزاق ئۆتمەي توساتتىنلا قان قۇسۇپ جەھەننەمگە يول ئاپتۇ. ئۆلۈمدىن قۇتۇلۇپ قالغان ئونمىڭلىغان ئوۋچى - مەرگەنلەر «ئالتۇن كىيىك» نىڭ ئېسىل ئەخلاقى - پەزىلىتى، پىداكارانە روھىنى تىللاردا داستان قىلىپ تا ھازىرغىچە ئەسلىرىدە ساقلىشىپ يۈرۈشۈپتۇ.

پىداكار پىلنىڭ يارالمىش قىسسىسى

بۇ ئەسلى «جاتاكامالا» ناملىق يارالمىش قىسسىلەر توپلىمىدىكى بىر چۆچەك بولۇپ، تۇرپاندىن بۇ ھىكايىنىڭ تولۇق بولمىغان ئۈچ خىل نۇسخىسى بايقالغان. بىرىنچى نۇسخىدا 66 قۇر نومۇر بىلەن Mainz756(TIII84-17) خەت ساقلىنىپ قالغان بولۇپ، ساقلانغان. ئىككىنچىسى ئىككى ياپراقچە تولۇق بولمىغان كەمتۈك نۇسخىسى بولۇپ، 66 قۇر خەت ساقلىنىپ قالغان. Mainz42+Mainz92(TIII 84-18) نومۇرى بىلەن ساقلانغان. ئۈچۈنۈسى، بىر ياپراق قولىزما كەمتۈك نۇسخىسى بولۇپ، 65 قۇر خەت ساقلىنىپ قالغان Mainz666(TIII 84-4) نومۇر بىلەن ساقلانغان. بۇ چۆچەكتە بىر پىلنىڭ خان تەرىپىدىن سۈرگۈن قىلىنغان بىر توپ كىشىنى ئاچلىقتىن قۇتقۇزۇش ئۈچۈن ئۇلارغا ئۆزىنىڭ گۆشىنى ساخاۋەت قىلغانلىقىدەك تەسلىرىك ۋەقەلىك بايان قىلىنغان. چۆچەكنىڭ قىسقىچە مەزمۇنى مۇنداق:

قەدىمكى زاماندا بىر پىل بولغانىكەن. ئۇ بىر كۈنى ئورمانلىقتا ساياھەت قىلىپ يۈرگەندە ئۇنىڭ قۇلىقىغا قۇملۇق تەرەپتىن كېلىۋاتقان كۈلدۈرما ئاۋازى ئاڭلىنىپتۇ. پىل قىزىقىپ ئېگىزىرەك تۆپىلىككە چىقىپ قارىۋىدى، كۆز يەتكۈسىز يىراق قۇملۇقتا نۇرغۇن ئادەملەر خۇددى سودا كارۋانلىرىدەك كېلىۋېتىپتۇ. ئۇلار قۇملۇقتا ئۇزۇن يول يۈرگەچكە، ئۇسساپ، قورساقلىرى ئېچىپ كەتكەن بولۇپ ئىسكىلىتتەك ئورۇق تېنىنى ئازان سۆرەپ كېلىۋاتقان ئىكەن. پىل بۇ ئەھۋاللارنى كۆرۈپ، ئۇلار بىلەن ئەھۋاللىشىپ نېمە ئىش ئىكەنلىكىنى ئۇقۇپ باقمىچى بولۇپ ئۇلارغا يېقىنلىشىپتۇ. ئۇ: - سىلەر نېمە ئىش قىلىدىغان ئادەملەر؟ - دەپ سوراپتۇ.

- بىز ئەسلىدە خان تەرىپىدىن سۈرگۈن قىلىنغان 1000 كىشى ئىدىق، يولدا بىر قىسىم كىشىلەر ئاچلىقتىن ئۆلۈپ كەتتى. ھازىر مانا بۇ 700 دەك كىشى قالدۇق-دەپ جاۋاب بېرىپتۇ. ئۇلار بۇ كۆرۈنگەن تاغنىڭ قاپتىلىدا - دەپتۇ ئۇزۇن خارتۇمى بىلەن يولنى كۆرسۈتۈپ بېرىپتۇ. - نىلۈپەر گۈللىرى ئېچىلىپ تۇرغان بىر كۆل بار. شۇ يەردە ئەمدىلا تاغدىن يىقىلغان بىر پىل ياتىدۇ، شۇ يەرگە بارساڭلار گۆشكە ۋە ئىچىدىغان سۇغا ئىگە بۇلىسىلەر-دەپتۇ پىل ئارقىغا بۇرۇلۇپ.

پىل سۆزىنى تۈگىتىپلا تاققا قاراپ چېپىپتۇ. ئۇ ئىلاھى بۇددانى تىلغا ئېلىپ تۇرۇپ: -ئۆلۈم گىرداپىدا جان تالىشىۋاتقان جانلىقلارنى قۇتقۇزۇش ئۈچۈن ئۆزەمنىڭ بۇ تېنىمنى ئۇلارغا ساخاۋەت قىلدىم!-دەپتۇ-دە ئۆزىنى تاغنىڭ تىك قىياسىدىن سۈرگۈنلەرنىڭ ئۆتەر يولىغا تاشلاپتۇ. بۇ بىر توپ سۈرگۈنلەر بۇ يەرگە يېتىپ كېلىپ بۇ پىلنى كۆرۈپ، ئۇنى سويۇپ ئوزۇق قىلىپ يېيىشىپ بىر ئاز مادارلىرىغا كېلىشىپتۇ. ئۇنىڭ ئۈچىگە سۇ قاقچىلاپ يولنى يەنە داۋاملاشتۇرۇپتۇ.

مايمۇن شاھنىڭ يارالمىشى قىسسىسى

بۇ ئەسلى «پارامىتا سۇترا» نامىدىكى بۇددىدا كىتابىدا بايان قىلىنغان چۆچەك بولۇپ، تۇرپاندىن بايقالغان بۇ ھىكايىنىڭ بىر ياپراق كەمتۈك نۇسخىسىدا 60 قۇر خەت ساقلىنىپ قالغان. Mainz(TIII84-40a) نومۇر بىلەن ساقلانغان. چۆچەكتە مايمۇنلار شاھنىڭ ئۆز قەۋمىنى قۇتقۇزۇش يولىدىكى پىداكارلىقى بايان قىلىنغان. بۇ ھىكايىنىڭ قىسقىچە مەزمۇنى مۇنداق:

قەدىمدە مايمۇنلار ئېلىدە بىر توپ مايمۇنلار ئورمانلىقتا ئۆز پادىشاھىنىڭ يېتەكچىلىكىدە ناھايىتى بەختلىك ياشايدىكەن. بىر يىلى قاتتىق قۇرغاقچىلىق ئاپىتى يۈز بېرىپ، جاھاننى ئاچارچىلىق قاپلاپتۇ. بۇ مايمۇنلار دۆلىتىمۇ بۇنىڭدىن قېچىپ قۇتۇلالماپتۇ. تاغنىڭ باغرىدىكى ئادىمىزات خان شەھىرىدە، خان ئوردىسىغا قاراشلىق كاتتا بىر مېۋىلىك باغ بار ئىكەن. بۇ باغدىكى مېۋىلەر شاخ-شېخىدا مەي باغلاپ تازا پىشقان بولۇپ، كۆرگەن ئادەمنىڭ ئېغىزىغا سېرىق سۇلار كەپ كېتىدىكەن. مايمۇن شاھ پۇقرالىرىنى باشلاپ ئامالسىز بۇ باغقا مېۋە تەرگىلى كەپتۇ. باغۋەن سېزىپ قېلىپ ئەھۋالنى خانغا مەلۇم قىلىپتۇ. خان شۇ ھامان دەرغەزەپكە كېلىپ، ئۇستا ئوۋچى-مەرگەنلەرنى يىغىپ مايمۇنلارنى يۇقۇتۇشقا ئەۋەتىپتۇ. مايمۇنلار ئەھۋالنىڭ چاتاقلىقىنى بايقاپ دەرھال قاچماقچى بوپتۇ. بىراق ئۇلار تولىمۇ كېچىككەن بولۇپ ھەممە ئەتىراپ خاننىڭ مەرگەنلىرى ئوۋچىلىرى ياساۋۇللىرى تەرىپىدىن قورشىۋېلىنغان ئىكەن. دەل شۇ پەيتتە مايمۇنلار توپلۇشۇپ ئادەم يوق بىراق خەتەرلىك بىر جىرا تەرەپكە قاراپ قېچىپتۇ. بىراق ئانچە ئۇزۇنمايلا چوڭ بىر جىلغىغا كېلىپ توسۇلۇپ توختاپ قاپتۇ. بۇ ناھايىتى چوڭقۇر جىرا بولۇپ تېگىدە ناھايىتى ئۇلۇغ سۇ شىددەت بىلەن ئۆركەشلىپ ئېقىپ تۇرىدىكەن. بۇ جايدىن ئىنىس - جىننىڭ ئۆتۈشى ئەسلا مۇمكىن ئەمەسكەن. مايمۇنلار يا ئالدىغا يا كەينىگە ماڭالماي تۇرۇپ قاپتۇ. كەينىدىن قوغلاپ كېلىۋاتقان ئوۋچى مەرگەنلەر بارغانچە يېقىنلاپ قاپتۇ. مايمۇن شاھ مانا مۇشۇنداق خەتەرلىك پەيتتە كۆكرەك كېرىپ ئوتتۇرغا چىقىپ ئۆز قەۋمىنى قۇتقۇزۇش ئۈچۈن خەتەرگە تەۋەككۈل قىلماق بوپتۇ. ئۇ ئاۋۋال ئوت چۆپتىن ئارغامچا ئىشىپ ئۇنىڭ بىر ئۇچىنى ئۆزىنىڭ پۇتىغا چىكىپ يەنە بىر ئۇچىنى بىر تۈپ دەرەخكە باغلاپ جىلغىنىڭ بۇ قېتىدىن قارىشى ياققا قاراپ سەكرەپتۇ. ئىشىپ ياسىغان ئارغامچىسى بىر ئاز قىسقا بولغاچقا ئۆزى بىر دەرەخنىڭ شېخىنى مەھكەم تۇتۇپ ئۆز بەدىنى بىلەن بىر كۆۋرۈك ياساپ چىقىپتۇ. قېرىنداشلىرىغا ئۆزىنى دەسسەپ ئۆتۈشكە بۇيرۇق قىلىپتۇ. مايمۇنلارنىڭ ھەممىسى بۇ «مايمۇن كۆۋرۈك» تىن ساق سالامەت ئۆتۈپ خەۋىپتىن قۇتۇلۇپ قاپتۇ. بىراق مايمۇن شاھ ھەددىدىن ئارتۇق كۈچەپ كەتكەچكە بەرداشلىق بېرەلمەي، يىقىلىپ چۈشۈپ ئوۋچى-مەرگەنلەرنىڭ قولىغا چۈشۈپ قاپتۇ. شەھەردىكى ئادىمىزات خانى، ياساۋۇللاردىن بۇ تەپسىلاتلارنى ئاڭلاپ ناھايىتى تەسىرلىنىپ كۆز يېشى قىلىپ تۇرۇپ: - مەن ئادىمىزات خانى تۇرۇقلۇق پۇقرالىرىغا بىر مايمۇنچىلىك كۈيۈنلەپتىمەن-دەپتۇ-دە، بىر ئوردا كېڭىشى يىغىلىشى ئۆتكۈزۈپ مايمۇن شاھنى ئۆزىگە ئۈلگە قىلىدىغانلىقىنى، شۇنىڭ بىلەن بىرگە، بۇندىن كېيىن مايمۇنلارنى ئۆلتۈرۈشكە يول قۇيۇلمايدىغانلىقى توغرىلىق يارلىق چۈشۈرۈپتۇ. بۇنىڭدىن ئادەملەر ھەم مايمۇنلارنىڭ ھەممىسى بىردەك چەكسىز بەختكە چۆمۈلۈپتۇ.

مارال پادىشاھىنىڭ يارالمىشى قىسسىسى

بۇ ئەسلى «پارامىتا سۇترا»، «ماھاپراجنا پارامىتا شاستىرا» دېگەن بۇددىدا كىتابلىرىدا خاتىرىلەنگەن بىر چۆچەك بولۇپ، بۇ چۆچەكنىڭ تۇرپاندىن ئىككى پارچە كەمتۈك نۇسخىسى بايقالغان، ھازىر بېرلىن ھىندى سەنئەت مۇزېيىدا (MusIII11(TM52), MusIII22(TID))

نومۇرلار بىلەن ساقلانماقتا. بۇ چۆچەكتە مارال پادىشاھنىڭ ئۆز قەۋمىنى قوغداش يولىدىكى پىداكرانە روھى بايان قىلىنغان ۋە ئۇنىڭغا مەدھىيە ئوقۇلغان. چۆچەكنىڭ قىسقىچە مەزمۇنى مۇنداق:

قەدىمكى زامانلاردا بىر باي-باياشاھ ماراللار ئېلى بولغانىكەن. بۇ يەردىكى ماراللار قەۋمى بىر-بىرى بىلەن ناھايىتى ئىناق ياشايدىكەن. مارال پادىشاھمۇ ناھايىتى كېلىشكەن، قەدىمىي قامەتلىك، مۇشگۈزلىرى ئۇزۇن، تۈك-مويلىرى پارقراق چىپار ئىكەن. كۈنلەردىن بىر كۈنى مارال پادىشاھ ئۆز قەۋمىنى باشلاپ كەڭ يايلاققا ئوتلاشقا چىقىپتۇ. ئويلىمىغان يەردىن شۇ كۈنى ئادىمىزات خانىمۇ شىكارغا چىققانىكەن. خانىڭ مەرگەن ئوۋچىلىرى ماراللارنى كۆرۈپ تەرەپ-تەرەپتىن قورشاپ كېلىپ ماراللارغا ھۇجۇم قىلىپتۇ. ماراللار ئۈرۈكۈپ تەرەپ-تەرەپكە پىتىراپ كېتىپتۇ. بىر قانچىلىرى قېچىش جەريانىدا تىك يارلىقلاردىن غۇلاپ چۈشۈپ ئۆلۈپتۇ. ئۆلمىگەنلىرى بولسا ئېغىر يارىدار بوپتۇ. مارال پادىشاھى مانا مۇشۇنداق خەتەرلىك پەيتتە ئۆز قەۋمىدىكىلەرنىڭ ھاياتىنى قوغداپ قېلىش مەقسىتىدە ئادىمىزات خانىنىڭ ئالدىغا ئۆزى يالغۇز بېرىپتۇ ۋە: «بىز ئالىيلەرنىڭ زىمىنلىرىدا ياشاۋاتقان ھاياۋانلارنىڭ بىر خىلى بولىمىز. نۆۋەتتىكى قىرغىنچىلىقنى توختۇتۇپ بىزگىمۇ ھاياتلىق يولى بېرىپ، خەيرىخاھلىق قىلغان بولسىڭىز بىز سىزدىن كۆپ مەنەئىدار بولغان بۇلاتتۇق- دەپ ئىلتىجا قىلىپتۇ. ئادىمىزات خان تولىمۇ رەزىل رەھىمسىز ئىكەن. ئۇ مۇغەمبەرلىك ۋە ئاچكۆزلۈك ئوچقۇنلىرى چاقناپ تۇرغان كۆزلىرى بىلەن مارال شاھىغا مەقتەك قالدۇرۇپ: «ماقۇل تەلپىگە قۇشۇلاي بىراق ئوردىغا كۈندە بىر مارال ئەكىلىپ بېرىشىڭلار شەرت، بۇنىڭغا كاپالەتلىك قىلىنسىلا سېنىڭ پۇقرالىرىڭنى يەنە ئوۋلاش ئۈچۈن شىكار قىلىپ يۈرمەيمەن، مۇبادا بۇنىڭغا قۇشۇلمىساڭلار قالغىنىنى ئۆزۈڭلار بىلىڭلار-دەپتۇ. بۇ تولىمۇ تەڭسىز ئادالەتسىز قويۇلغان شەرت ئىدى. شۇنداقتىمۇ مارال پادىشاھى ئادىمىزات خانغا ئىتائەت قىلماسلىقىنى ئۇلارغا بولغان ئەدەپسىزلىك، ھۆرمەتسىزلىك دەپ قاراپ خاننىڭ شەرتىنى بىجا كەلتۈرۈشكە قوشۇلۇپتۇ.

بىر نەچچە ۋاقىت ئۆتكەندىن كېيىن خان ئوردىسىغا ئوزۇق بۇلۇش نۆۋىتى كەلگەن بىر چىشى مارال، مارال پادىشاھىغا قۇرسۇقىدىكى بالىنى تۇغۇپ بولۇپ ھەمدە بالىنى باشقىلارنىڭ بېقىپ چوڭ قىلىپ قاتارىغا قوشۇشقا ھاۋالە قىلىپ قويۇپ ئاندىن بارغان بولسام دەپ ئۆتىنىپتۇ. مارال پادىشاھ ئەھۋالنى ئۇققاندىن كېيىن، ئۇ چىشى مارالنىڭ ئورنىغا ئۆزى بېرىشنى قارار قىلىپتۇ. دە، دەرھال ئادىمىزات خان ئوردىسىغا قاراپ يول ئاپتۇ. مارال پادىشاھ خان ئوردىسىغا بېرىپ، ئۆزىنىڭ سويۇلىشىنى كۈتۈپ تۇرغاندا قاسساپلار ئۇنىڭ مارال پادىشاھ ئىكەنلىكىنى تۇنۇپ قېلىپ خانغا مەلۇم قىلىپتۇ. خان ئىشنىڭ تەپسىلاتىنى ئۇققاندىن كېيىن، مارال پادىشاھنىڭ سەھمىلىكىدىن تەسلىنىپ كۆزلىرىدىن ئىسسىق ياشلار ئېقىپتۇ. بۇرۇن قىلغان گۇناھلىق ئىشلىرىغا تۆۋە قىلىپتۇ. ئۇ شۇئان مارال پادىشاھنى قۇيۇپ بېرىپلا قالماي ھەر قايسى تاغ-تۇرا، ئورمان-يايلاقلارغا چاپارمەن ماڭدۇرۇپ، بۇنىڭدىن كېيىن كىمدە-كىم ماراللارغا زىيان-زەخمەت يەتكۈزسە، ئوۋلىسا ئۆلۈمگە ھۆكۈم قىلىندىغانلىقى توغرىسىدا يازلىق چۈشۈرۈپتۇ. شۇ ئىشتىن كېيىن ماراللار ئېلىدىكى ماراللار خاتىرجەم كۆپۈيۈپ، تا ھازىرغىچە شات-خورام بەختىيار ياشاپ كېلىۋېتىپتۇ.

توشقان پادىشاھنىڭ يارالمىش قىسسىسى

بۇ ئەسلى «پارامتا سۇترا» دېگەن بۇددا كىتابىدىكى بىر چۆچەك. بۇ چۆچەككە ئالاقىدار قەدىمكى ئۇيغۇر يېزىقىدىكى ۋەسىقىدىن ئىككى پارچىسى تۇرپاندىن بايقالغان بولۇپ، بىرىدە 71 قۇر خەت ساقلانغان. ئۇ ھازىر (TIII84-59) 979+u 977 u نومۇر بىلەن ساقلانماقتا. يەنە بىرى بۇلىۋىقتىكى قەدىمكى ئىبادەتخانى خاراۋىسىدىن بايقالغان. بۇ قەدىمكى ئۇيغۇرچە ئەسلى ئەسەرنىڭ 73 بەت ئىكەنلىكى كۆرسىتىلگەن، ھازىر ساقلانغان نۇسخىسىدا 17 قۇر خەت ساقلانغان (TIII BTV51-d) 1047 نومۇر بىلەن ساقلانغان. بۇ چۆچەكتە توشقان پادىشاھنىڭ بۇددا تەرىقىتى ئۈچۈن ئۆزىنى بېغىشلاشتەك روھى مەدھىيەلەنگەن. چۆچەكتە ئەكس ئەتتۈرۈلگەن قىسقىچە ۋەقەلىك مۇنداق:

قەدىمكى ھىندىستاندا 120 ياشقا كىرگەن بىر بوۋاي بولغانىكەن، ئۇ دۇنيالىقتىكى غەۋغا-غۇسسە، ئازاب-دېشتىۋارچىلىقلاردىن بىزار بولۇپ تاغ ئارىسىدىكى بىر ئادىمىزاتسىز ئورمانلىققا كېلىپ، ياۋا مېۋە-چېۋىلەرنى يەپ، بۇلاق سۈيى ئىچىپ بۇددا تەرىقەت يولغا كىرىشىپتۇ. بۇ ئورمانلىقتا ياشايدىغان توشقان، مايۇن، تۈلكە، سۇ چاشقىنى قاتارلىق نۇرغۇن ھاياۋانلار بۇ ئىخلاسەن بوۋاينىڭ نوم ئوقۇغان ئاۋازىنى دائىم ئاڭلاپ تۇرۇدىكەن ۋە ئۇنىڭغا بىرەر قېتىم بولسىمۇ خەيرى-ساخاۋەت كۆرسۈتۈپ ساۋاپ تېپىشنى ئويلايدىكەن. بىر يىلى ئورمانلىقتا قۇرغاقچىلىق ئاپىتى يۈز بېرىپ مېۋىلەر تۆكۈلۈپ كېتىپتۇ. مېۋىلەر ھىچقانچە ھوسول بەرمەپتۇ. شۇ يىلى قىشتا بوۋاينىڭ ئوزۇق-تۈلۈكى ئۆكسۈپ قېلىپ ۋە

سوغۇقتا توغلاپ كېتىپ بۇ ئورمانلىقتىن كېتىشكە مەجبۇر بوپتۇ. توشقان قاتارلىق ھايۋانلار بۇ ئەھۋالنى ئۇققاندىن كېيىن ئۇنىڭغا بىر قىسىم تۇرمۇش لازىمەتلىكلىرىنى تەييار قىلىپ، يەتكۈزۈپ بېرىش ئارقىلىق بۇ ئىخلاسەن بۇۋاينى بۇ يەردە ئۇزاقراق تۇرغۇزماقچى بوپتۇ. مايمۇن ئۆزىنىڭ دەرەخ ئۈستىدىكى قابىلىتىدىن پايدىلىنىپ، ئورمانلىقنىڭ ئۇ چېتىدىن مېۋە-چېۋىلەرنى تېپىپ كېلىپ، بوۋاينىڭ بۇ قىيىنچىلىقىنى ھەل قىلىپتۇ، تۈلكە ئەقىللىق ھايۋان بولغاچقا ئادەم سىياقىغا كىرىپ، مەھەللىگە كىرىپ، مەھەللىمۇ-مەھەللە، ئۆي-ئۆي يۈرۈپ سەدىقە ئېشى ۋە تالقان تەييار قىلىپ بېرىپتۇ، سۇ چاشقىنى بولسا سۇدىكى ئۆزىنىڭ ئەپچىل چاققان ماھارىتىنى ئىشقا سېلىپ بېلىق تۇتۇپ بوۋاينغا ئەكىلىپ بېرىپتۇ. لېكىن توشقان ھېچنەمە تېپىپ كېلەلمەي، ئىخلاسەن بوۋاينىڭ ئالدىغا قانداق بېرىشىمۇ بىلەلمەي تەڭقىسلىقتا قېلىپ تولىمۇ خىجىل بوپتۇ. ئۇ ئاخىرى ئۇيان ئويلاپ بۇيان ئويلاپ، ئوتۇن-تەمەچ تېرىپ كېلىپ گۈلخان يېقىپتۇ. ئۇ بوۋاينغا: گەرچە ئۆزەم كىچىك بولساممۇ ئۆزلىرىگە بىر كۈنلۈك ئوزۇق بولغايەن-دەپتۇ-دە ئۆزىنى گۈلخان ئىچىگە تاشلاپتۇ. ئوت ئىلاھى توشقاننىڭ سەمىملىكىدىن تەسرىلىنىپ دەرھال ئوتنى ئۆچۈرۋاپتۇ. ئىخلاسەن بوۋايمۇ توشقاننىڭ ھەرىكىتىدىن تەسرىلىنىپ قەتئىي نىيەتكە كېلىپ ھەرقانچە قىيىنچىلىق بولسىمۇ ئۇنىڭغا بەرداشلىق بېرىپ بۇ ئورمانلىقتىن كەتمەي بۇ ھايۋانلارغا داۋاملىق بۇددا نوم ئايەتلىرىدىن ئوقۇپ بېرىشكە (قرائەت قىلىپ بېرىشكە) بەل باغلاپتۇ.

ئالىپ ئارامى (رامايانە) قىسسىسى

بۇ ھىكايە ئەسلى ھىندىستاندا ئەل ئارىسىغا تارقالغان داڭلىق ئىپوسلارنىڭ بىرى بولۇپ، بۇددا دىنى غەربىي يۇرتقا تارقالغاندا بۇ رىۋايەتمۇ بۇددىزم نوم ھىكايى-قىسسىلىرى بىلەن بىرگە شۇ جايلارغا تارقىلىپ بارغان ھەمدە شۇ قوۋم قەبىلىلەر رايونلىرىنىڭ تىللىرىغا تەرجىمە قىلىنىپ ئېغىزدىن-ئېغىزغا تارقىلىپ كەلگەن. بۇ رىۋايەت قەدىمكى ئۇيغۇرلار تۇرمۇش كەچۈرۈۋاتقان جايلارغا كەلگەندە بولسا ئۇيغۇر تىلىغا تەرجىمە قىلىنغان. تۇرپان، دۇنخۇاڭ قاتارلىق جايلاردىن بۇ ھىكايىنىڭ قەدىمكى ئۇيغۇر تىلىدىكى ئوخشاش بولمىغان ۋارىيانتىكى نۇسخۇلىرى بايقالغان بولۇپ، 9- ئەسىردىن 15-ئەسىرگىچە بولغان ئارىلىقتا ئۇيغۇر بۇددىستلىرى بۇ ھىكايە قىسسىنى بۇددىزم ئەقىدە ئىدىيەسى بۇيىچە يۇغۇرۇپ ئۆزگەرتىپ، نۇرغۇن تەرەپلەرگە ئىجادىي ئامىللارنى سىڭدۈرۈپ چىققان. ھەمدە ئۇنى بۇددا ساڭرام سارايلىرىدىكى بۇددىزم ساخاۋەتچىلىكى تەشۋىقاتىنىڭ مۇھىم قۇرالغا ئايلانغان.

قەدىمكى ئۇيغۇر تىلىدىكى «رامايانە» ھىكايىسىنىڭ تۇرپاندىن تا ھازىرغىچە ئىككى نۇسخىسى بايقالغان، ئۇنىڭ بىرى يۆگمە شەكلىدىكى بىر ياپراقچىسى بولۇپ چوڭ-كىچىكلىكى 30x95 سانتىمېتىر كېلىدۇ. ئوڭ يۈزىدە ئۇيغۇر تىلىدىكى بۇددا مۇرتلىرىنىڭ تۆۋەن نامىسى، كەينى تەرەپ تۆۋەنكى قىسمىدا ئۇيغۇر يېزىقىدا يېزىلغان رامايانە ھىكايىسى كۆچۈرمە نۇسخىسى بار. بۇ نۇسخىسىنى گېرمانىيەنىڭ 2-قېتىملىق تۇرپان ئارخېئولوگىيە ئەترىتى تۇرپان يارغول قەدىمكى شەھىرىدىن قولغا چۈشۈرگەن. 34 قۇر خەت ساقلىنىپ قالغان بولۇپ، Mainz 734b(T II) نومۇرى بىلەن ساقلانغان. يەنە بىرى ۋاراق كەمتۈك نۇسخۇسى بولۇپ، 14 قۇر خەت ساقلىنىپ قالغان، (u1000(TIII)86-64) رەت نومۇرى بىلەن ساقلانغان. بۇ نۇسخىسى گېرمانىيەنىڭ 3-قېتىملىق تۇرپان ئېكسپېدىتسىيە ئەترىتى تۇرپان رايونىدا قولغا چۈشۈرگەن. رامايانە ھىكايىسىنىڭ بۇ ئىككى نۇسخۇسى ھازىر گېرمانىيە بېرلىن دۆلەتلىك كۈتۈپخانىسىدا ساقلانماقتا. ئۇنىڭدا بايان قىلىنغان ھىكايە ۋەقەلىك جەريانى مۇنداق:

نۇرغۇن زامانلار ئىلگىرى قەدىمكى ھىندىستاننىڭ بىر ئېلىدە بىر ئون باشلىق يەك (يالماۋۇز) بولغانىكەن. ئۇ دائىم ئەتراپتىكى ئاھالىلەر ئولتۇراقلاشقان كەنت يېزىلارغا كېلىپ ئاۋام پۇقراغا پاراكەندىچىلىك سېلىپ ئارم بەرمەيدىكەن. بىر كۈنى بۇ ئون باشلىق يەك، ئالىپ ئارامى (رامايانە) نىڭ سىزا (siza) ئىسىملىك ئامراق قونچۇيى (مەلىكىسى) نى بۇلاپ ئېلىپ قېچىپ كېتىپتۇ. بۇنىڭدىن خەۋەر تاپقان ئالىپ قەھرىمان ئارامى سانسىزلىغان ئېيىق ۋە مايمۇنلاردىن تەشكىللەنگەن زور قوشۇننى باشلاپ تاغ-دەريالارنى، ئورمان-دالىلارنى تىتتىرىتىپ يەر جاھاننى زىل-زىلىگە سالغىنىچە يولغا چىقىپتۇ. ئۇنىڭ ئالدىغا 80 مىڭ چاقىرىم چوڭقۇرلۇقتىكى، 32 مىڭ چاقىرىم كەڭلىكتىكى كۆپ-كۆك سۈيى شىددەت بىلەن دولقۇنلاپ ئېقىپ تۇرغان چەكسىز كەتكەن دېڭىز ئۇچراپتۇ. ئۇ بۇ جايدا نانتا سۈننى ناملىق بىر غايەت زور ئۇزۇنلۇقتىكى چوڭ تاش كۆۋرۈكنى سالدۇرۇپتۇ. بۇ تاش كۆۋرۈكنىڭ يەنە بىر ئۇچى ئۇ دۇنياغا — جەننەتكە تۇتۇشىدىكەن. دانىشمەن مايمۇن خولومى (خانومان) نىڭ ئەپچىل تەدبىر كۆرسىتىشى بىلەن ئون باشلىق يەك ئىگىلىۋالغان لانكۇر بالىق (lankuri baliq) شەھىرىنى ئوت دېڭىزغا غەرىق قىلىپ بۇ

شەھەرنى ئىگىلەپتۇ، ھەمدە ئالىپ قەھرىمان ئارامى ئۆزىنىڭ ھېچنېمىدىن قورۇقماس جەسۇرانە باتۇرلىقى بىلەن ئون باشلىق يەك ئالۋاستى بىلەن ئېلىشىپ ئۇنى چېپىپ تاشلاپ جەھەننەمگە ئۈزۈتۈپتۇ. شۇنىڭ بىلەن بىرگە ئۆزىنىڭ ئامراق مەلىكىسى سىزا مەلىكىنى قۇتقۇزۇپ قايتۇرۇپ كەپتۇ. بۇنىڭدىن ئەرەبلىك تەڭرىلەر ھەمدە پانى ئالەمدىكى قۇت تاپقان ۋە سانسىز ساۋاپلىق ئىشلار بىلەن مەشغۇل بولغان ئىنسانلار چەكسىز شاتلىققا تولۇشۇپتۇ. بۇ ۋەقە شۇ يىلنىڭ شۇ كۈنىگە چەكسىز شات-خوراملىق ئېلىپ كەپتۇ. دانىشمەنلەر شۇ كۈندىن باشلاپ رەسمى يۈسۈندا شۇنداق بىر ئادەتنى يولغا قۇيۇشنى ئوتتۇرغا قۇيۇپتۇ: «بىز بۇندىن كېيىن ھەر ۋاقىت بۇدا راھىبلىرىغا گۆھەردەك نوم ۋە باشقا نەرسىلەرنى ساخاۋەت قىلىپ تۇرايلى! بىزدىن باشلانغان بۇ ساۋاپلىق ئىشلار، بۇندىن كېيىن يىراق-يىراقلا ئادا قىچە تارقالسۇن! بۇگۈنكى بۇ كۈن **Ram** دەپ ئاتالسۇن! دېيىشىپتۇ ئۇلار.

خۇلاسە شۇكى، قەدىمكى ئۇيغۇر تىلىدىكى بۇدا نوم ھىكايە چۆچەكلىرىنىڭ، كۆپلەپ بايقىلىشى، ئۇيغۇرلار رايونى بولۇپمۇ ئىدىقۇت ئۇيغۇرلىرى رايونىدىكى ئۇيغۇر بۇددىزىمىنىڭ، جۇڭگو بۇددىزىم مەدەنىيىتىدە تۇتقان ئورنى، ئۇيغۇر بۇددىزىم تەرجىمىچىلىكىنىڭ سەۋىيەسىنى ھەمدە كۆلىمىنى ئەكىس ئەتتۈرۈپ بېرىدىغان مۇھىم ئامىللارنىڭ بىرى بولۇپ ھىساپلىنىدۇ. بۇددىزىم ھىكايە چۆچەكلىرى گەرچە بۇدا دىنىنىڭ ئانا ماكانى ھىندىستان ئەل ئېغىز ئەدەبىياتىنى ئۆزىنىڭ "سۇ بېشى" مەنبەسى قىلغان بولسىمۇ، يىپەك يولىنى بويلاپ تارقىلىپ ھەرقايسى يېزا قىشلاقلارغا بارغاندا يەرلىك خەلقنىڭ ئىستىتىك گۈزەل ئارزۇ-غايىلىرىنى چىقىش قىلىپ يەنە ئۆزىگە نۇرغۇن يېڭى تەركىپلەرنى قوشۇپ تېخىمۇ موللۇشۇپ، تاكامۇللىشىپ بارغان. مۇتەخەسسسلەر ئىدىقۇت رايونىدىن بايقالغان بىر قىسىم بۇدا ئەسەرلەرنىڭ، ئەسلى مەنبەگە پۈتۈنلەي ئوخشاپ كەتمەيدىغانلىقىنى بايقىغان. ئىپادىلەش شەكلى جەھەتتىمۇ بىر قىسىم نەسىرى شەكىلدىكى بۇدا چۆچەكلىرى نەزمە شەكىلدە تەرجىمە قىلىنغان ياكى ئۆزلەشتۈرۈلۈپ ئىپادىلەش جەھەتتە تېخىمۇ يۈكسەكلىككە كۆتىرىلگەن. يەنە بەزى بۇددىزىم چۆچەكلىرى ئۇيغۇر خەلق چۆچەكلىرى بىلەن ئارىلىشىپ كەتكەن. قىسقىسى، قەدىمكى ئۇيغۇر بۇددىزىم چۆچەكلىرى ھەققىدىكى تەتقىقات، تۇرپان شۇناسلىق ئىلمىدىكى بۇددىزىم مەدەنىيىتى ۋە تۇرپان خەلق ئېغىز ئەدەبىياتى تەتقىقاتىغا ئائىت مەنبەلەرنى تولۇقلاپ، ئۇنىڭ يەنىمۇ يۈكسەكلىككە كۆتىرىلىشىدە ئىجابىي، ئىلمىي قىممەتكە ئىگە.

پايدىلانغان مەنبەلەر

1. ۋاھىتجان غوپۇر، ئەسقەر ھۈسەين: «ئۇيغۇر كىلاسسىك ئەدەبىيات تىزىملىرى» مىللەتلەر نەشرىياتى 1988-يىلى 11-ئاي 2-نەشرى
2. دۇنخۇاڭ مەدەنىيەت يادىكارلىقلىرى تەتقىقات ئورنى تۈزگەن: «دۇنخۇاڭ تام رەسىم ھېكايىلىرى» (خەنزۇچە) گەنسۇ خەلق نەشرىياتى 1995-يىلى 7-ئاي
3. شىنجاڭ ئاز سانلىق مىللەتلەر قەدىمكى ئەسەر ئىشخانىسى تۈزگەن: «شىنجاڭ ئاز سانلىق مىللەتلەر قەدىمكى ئەسەرلىرى ماقالىلىرىدىن تاللانما» (خەنزۇچە) شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى 2005-يىلى 9-ئاي 1-نەشرى

(ئاپتور تۇرپان ۋىلايەتلىك مەدەنىيەت يادىكارلىقلىرى ئىدارىسىنىڭ كاندىدات ئالىي تەتقىقاتچىسى)

تەھرىرلىگۈچى: ئەركىن ئىمىننىياز قۇتلۇق

قەدىمكى تۇرپان ۋادىسىنىڭ ھەيكەل تىراشلىق سەنئىتى ھەققىدە

ئابدۇلئىلىم مۇھەممەت سايرامى

مۇقەددىمە

ھەيكەل تىراشلىق - شەكىل ھاسىل قىلىدىغان مۇھىم بەدىئىي سەنئەت تۈرى بولۇپ، ئۇ ئادەمنىڭ ئۈچ ئۆلچەملىك بەدەن قىياپىتى ئارقىلىق ئۇنىڭ ماھىيەتلىك، تىپىك مەنىۋى ئوبرازىنى قايتا ئەكس ئەتتىدۇ. ئۇ ھەممىدىن بۇرۇن ئادەمنىڭ قىياپىتى ۋە پائالىيىتىنى، ئادەملەر كۆلپىكتىپىنىڭ قىياپىتى ۋە ھەرىكىتىنى ئەكس ئەتتىدۇ. ئۇ، ئادەمنىڭ كونكرېت ۋە ماددىي خاراكتېرىنى ئىپادىلەيدۇ.

قەدىمكى غۇز - قوش - قاققىلار پائالىيەت قىلغان رايونلاردىن تېپىلغان يېڭى تاش قورال ۋە ساپالچىلىق دەۋرلىرىدىكى لاي، ياغاچ قونچاقلار ئەڭ دەسلەپكى ھەيكەل تىراشلىقنىڭ ئۈندۈرمىسى - ئىپتىدائىي شەكىللىرىدىن بىرى سۈپىتىدە مەيدانغا كەلگەن بولسا، تېخىمۇ قەدىمكى تاش ۋە تېرە، كىگىز قونچاقلار ئانلىق جامائە دەۋرىدىكى تۇمار سۈپىتىدە، ئۆلگۈچىنىڭ خاتىرىسى سۈپىتىدە مەيدانغا كەلگەن ئىدى. بۇنداق بىر قەدەر ساددا شەكىل ئالغان ھەمدە كېيىنكى دەۋرلەردىكى رەسمىي بەدىئىي سەنئەت تۈسىگە كىرگەن ھەيكەل تىراشلىققا ئاساس سالغان ئەڭ ئىپتىدائىي قورچاقلار مىلادىيەدىن 6000 - 2000 - يىللار ئىلگىرىكى دەۋرلەرگە خاس غار - ئۆشكۈر ۋە قىياتاش رەسىملىرىدىن تاكى مىلادىيە 1 -، 2 - ئەسىرلەردىكى مىڭئۆي سەنئىتى جاۋھراتلىرى مەيدانغا كەلگەن بولغان ئۇزاق تارىخىي مەزگىل ئىچىدە، ئەجدادلار تارىخىنىڭ مۇھىم يادىكارلىقى بولۇپ خىزمەت قىلدى. ①

قەدىمكى تۇرپان ۋادىسى ھەيكەل تىراشلىقى يۇقىرىقىدەك ناھايىتى ئۇزاق تارىخىي جەريانلارنى بېسىپ ئۆتۈپ، كېيىنچە ھەيكەل تىراشلىقنىڭ نەپىس ۋە كلاسسىك شەكلىنى ياراتقاندى. ئۇ ئادەم گەۋدىسىنى ئاساسىي ئويىكت قىلغان، ئادەمنىڭ ئۆز - ئۆزىگە، ئۆز گۈزەللىكى ۋە يۈكسەكلىكىگە، ئۆزىنىڭ ماھىيەتلىك كۈچىگە بولغان يېڭى چۈشەنچىسى بىلەن بۇنى ئىپادىلەشتىكى شېئىرىي قىزىقىشى ئاساسدا مەيدانغا كەلگەن. بۇ، ئەجدادلىرىمىزنىڭ ئۆز - ئۆزىنى ئىختىرا قىلغانلىقى، قايتا نامايان قىلغانلىقى ئىدى. كۈچلۈك ئىستېتىك زوق بېغىشلايدىغان ھەيكەل تىراشلىق سەنئىتى ھەرخىل شەكىل ۋاسىتىسىدىن پايدىلىنىپ كونكرېت ۋە ئىندۇستىرىيە ئالاشقان ئادەم ۋە باشقا ماددىي نەرسىلەرنىڭ جانلىق ئوبرازىنى ھاسىل قىلىش ئارقىلىق رېئاللىقنى، تۇرمۇشنى ۋە سەنئەتكار (ھەيكەل تىراش) نىڭ غايىسىنى ئوبرازلاشتۇرۇپ ئەكس ئەتتۈرۈپ كىشىدە كۈچلۈك ئىستېتىك تەسىر قوزغايدۇ. ھەيكەللەرنىڭ تىپىكلىكى رېئاللىقتىكى مەسىلىنىڭ ماھىيىتىنى كۆرسەتكۈچى كۆرۈنۈشنى تاللاپ مەركەزلەشتۈرۈپ، تېخىمۇ كۈچەيتىپ ئىپادىلەنگەنلىكى ئۈچۈن، ئۇ ئەسلى ۋەقەدىن تېخىمۇ چىن، تېخىمۇ رەڭدار، تېخىمۇ چوڭقۇر، تېخىمۇ كەڭ، تېخىمۇ يۇقىرى، تېخىمۇ ئومۇمىي قىممەتكە ئىگە بولىدۇ. ئۇنىڭ بىر پۈتۈن كۆرۈنۈشى تۇرمۇشنىڭ راۋانلىقىنى، ئۇنىڭ بىر قىياپىتى، روھى - ھالىتىنى ئىپادىلەنگەنچە كىشىدە قايتا - قايتا تاماشا قىلىش ھەم زوقمەنلىك ھېس - تۇيغۇسىنى قوزغايدۇ ②. ھەيكەل تىراشلىق سەنئىتى بەدىئىي تۇيغۇ بىلەن كۆرۈشنى، ئىدراك بىلەن تەسەۋۋۇر قىلىشنى، ھېس قىلىش بىلەن ئەسلىنى، تەپەككۈر قىلىش بىلەن ھۇزۇرلىنىشنى بىرلەشتۈرۈپ، كىشىدە كۆپ تەرەپلىمە بەدىئىي، مەنىۋى ئىجتىمائىي تەسىرلىنىش ئۆتۈشمە تۇيغۇ ھاسىل قىلىدۇ.

تۇرپان ۋادىسىنىڭ يەرلىك ئاھالىسى بولۇپ كەلگەن غۇز - قاققىلار ۋە ئۇلارنىڭ ئەۋلادلىرىنىڭ ھەيكەل تىراشلىق سەنئىتى دېگىنىمىزدە، بىز تۇرپان ۋە ئۇنىڭغا قوشنا بوستانلىقلاردا ئىپتىدائىي جەمئىيەتتىن باشلاپ شەكىللەنگەن، ئىسلام دىنىنىڭ زەربىدارلىقى ۋە تۈرلۈك تەبىئىي ئاپەتلەر تۈپەيلىدىن خارابىلەشكەن تۈرلۈك ھەيكەل - قورچاقلارنى نەزەردە تۇتمىز. بۇنداق ھەيكەل - قورچاقلار گەرچە ئەينى زاماندىكى ئىپتىدائىي مەدەنىيەت ۋە بەدىئىي سەنئەتنىڭ بىر قىسمى بولسىمۇ، ئۇ ئەينى زاماندىكى ئىپتىدائىي مەدەنىيەت ھەم بەدىئىي سەنئەتنىڭ ھەممە تەرىپىنى، ھېچ بولمىغاندا ئاساسلىق تەرىپىنى ئۆزىدە گەۋدىلەندۈرگەن. ھازىرغىچە تۇرپان ۋادىسىدىن تېپىلغان ھەيكەل - قورچاقلار گەرچە ئەينى زاماندىكى ئىپتىدائىي ئىپتىدائىي مۇھىم يالدامسى بولسىمۇ، ئۇ ئەينى زامان ماددىي ۋە مەنىۋى مەدەنىيىتىنىڭ سەنئەتلەشكەن ئوبرازىنى تەسۋىرلىگەن. بىناكارلىق،



رەسساملىق بىلەن يانداشقان ۋە بىر گەۋدە قىلىنغان بۇ بەدىئىي سەنئەت مۆجىزىسى فولكلور، رەسساملىق، مۇزىكا-ئۇسسۇل ۋە تىياتىر قاتارلىق سەنئەت ژانىرلىرىنى ۋە ئۇلاردا ئىپادىلەنگەن ئىستېتىك قاراشلارنى بىزگە يەتكۈزۈشتە ھەرقانداق يازما مەنبەدىن مۇستەسنا ۋە كۆنكرېت ئەۋزەللىكىنى ساقلىغان تارىخنامىدۇر. يىراق تاش قوراللار دەۋرىدىن بۇيان بۇ زېمىندا ياشاپ، ئاۋۇپ، كۆپىيىپ جامائەلىشىپ كەلگەن غۇز-قاڭقىلار ۋە ئۇلارنىڭ ئەجداد-ئەۋلادلىرى بىر-بىرىگە ۋارىسلىق قىلىپ، ئەسىرمۇ ئەسىر، ئەۋلادىمۇ-ئەۋلاد ئايرىدە قىلغان تۈرلۈك مەزمۇندىكى ھەيكەل-قورچاقلارنىڭ مۇتلەق كۆپ قىسمى تارىخ بوران-چاپقۇنلىرىدا مەڭگۈلۈك يوقالغان. تارىخ ئېھتىمالم زامان چاڭ-توزانلىرىدىن، تۈرلۈك تەبىئىي ۋە ئىجتىمائىي ئاپەتلەردىن ۋە چەت ئەللىكلەردىن ئېشىپ قالغان ھەم قىسمەن بولسىمۇ دەۋرىمىزگىچە يېتىپ كەلگەن بۇ ھەيكەل تىراشلىق نەمۇنىلىرىنى تەتقىق قىلىش بۇرچىنى بۇ مەدەنىيەتنى ياراتقۇچى خەلقلەرنىڭ ئەۋلادلىرىغا نېسىپ قىلغان بولسا كېرەك.

1. قەدىمكى تۇرپان مەدەنىيىتىنىڭ قىسقىچە تارىخىي تەسۋىرى

تارىخشۇناسلار ۋە ئارخېئولوگلار تەرىپىدىن «ئۇستى ئوچۇق مۇزېي» دەپ تەرىپلەنگەن تۇرپان★ ۋادىسى نۇرغۇنلىغان قەدىمكى ئىزلار، خارابىلەر، ئىپتىدائىي شەھەر-قەلئە ئىزنالىرى شۇنداقلا مىڭلارچە قەدىمكى قەبرە-يادىكارلىقلاردا ئىپتىدائىي ئىنسانلار ئايرىدە قىلغان نۇرغۇن ھەيكەل-قورچاقلارنى ھارارەتلىك قويندا ساقلاپ ياتقان، ئىسمى-جىسمىغا لايىق ھەقىقىي تەبىئىي مۇزېيىدۇر. تارىخ-ئارخېئولوگىيە ئۇچۇرلىرىدىن مەلۇمكى، تۇرپان ۋادىسىنىڭ ئوتتۇرا ۋە يېڭى تاش قورال دەۋرىدىن تارتىپ يەرلىك ئاھالىسى بولۇپ ياشاپ كەلگەن غۇز-قوشلار ۋە ئۇلارنىڭ يىراق قەدىمكى ئەجدادلىرى تۇرپان ۋادىسىنى ئۆزلىرىنىڭ پائالىيەت مەيدانى-ئانا ماكانى قىلىپ، كونا-يېڭى تاش قورال دەۋرىدىن باشلاپ بۇ ھارارەتلىك زېمىندا ئاۋۇپ، كۆپىيىپ، جامائەلىشىپ كەلدى. بۇ زېمىندىكى ئىجتىمائىي تۇرمۇش ۋە ئىپتىدائىي مەدەنىيەت چەمبىرىنىڭ پەيدىنپەي ھاسىل بولۇشى، جۈملىدىن بۇ زېمىننىڭ ئېتنىك تەركىبى، ئىپتىدائىي مەدەنىيەت تۈسى ھەم ئىپتىقاد خاسلىقلىرى بۇ زېمىندا ئەجداد-ئەۋلاد ياشاپ كەلگەن غۇز-قوشلار ۋە ئۇلارنىڭ كېيىنكى ئەۋلادلىرىغا ئەبەدىيلىك ھاياتىي ئىقتىدار بېغىشلىدى ★.

بىز توختالماقچى بولغان تۇرپان پەقەتلا ھازىرقى تۇرپان ئويمانلىقىنى كۆرسەتمەيدۇ، ئۇ، ئارخېئولوگلار مەدەنىيەت تىپىغا ئايرىغان «سۇ بېشى مەدەنىيىتى» چەمبىرىكى يەنى ئاساسلىقى تەڭرىتاغ تىزمىسىنىڭ شەرقىي بۆلۈكى بولغان بوغدا تېغىنىڭ جەنۇبىي ۋە شىمالىغا جايلاشقان مورى، گۇچۇك، جىمسار، فۇكاك، مېچۈەن، قۇتۇپى، ماناس ۋە ئۈرۈمچى، تۇرپان، پىچان، توقسۇن قاتارلىق جايلارغا تارقالغان ئوخشاش تىپتىكى مەدەنىيەت يادىكارلىقلىرىنى كۆرسىتىدۇ.

ئاسىيا كىندىكى ئۆز ئىچىگە ئالغان بۇ ھارارەتلىك ماكان دېڭىز-ئوكيانلاردىن يىراق تۇرغان ۋە بەھەيۋەت تاغ-دەريالار بىلەن يۇلتۇزلاردەك تارالغان ئىپتىدائىي كارىزلىرىنى كۆكسىگە ئالغان، بۇ خاسىيەتلىك زېمىن جۇغراپىيەلىك، ئانتىروپولوگىيەلىك (ئىنسانشۇناسلىق)، ئېتنولوگىيەلىك (مىللەتشۇناسلىق) ۋە ئىنسانىيەت مەدەنىيەتشۇناسلىقى جەھەتتە خاس، روشەن ئالاھىدىلىكىگە ئىگە بىر مەدەنىيەت رايونى. شۇڭا بۇ رايوننىڭ ئىنسان تۈركۈملىرى بىلەن مەدەنىيەت تارىخىنى پۈتكۈل مەركىزىي ئاسىيا ئىنسانىيەت ۋە ئىنسانىيەت مەدەنىيەت تارىخىدىن چەتلىشتۈرۈش مۇمكىن ئەمەس. قەدىمكى تۇرپان ۋادىسى ئاھالىلىرىنىڭ مەدەنىيەت تارىخى ئۆز ئالاھىدىلىكى ۋە خاس تارىخىي قىممىتى بىلەن ئۇيغۇر خەلقىگە تەۋە بولۇپلا قالماستىن، ئۇ يەنە پۈتكۈل ئىنسانىيەتنىڭ مەدەنىيەت تارىخىنىڭ كەمكۈتسىز بىر قىسمىلىق سالاھىيىتى بىلەن ئالەمشۇمۇل ئومۇمىي كىشىلىك قىممىتىگە ئىگە.

تۇرپان ۋادىسى ئىنسانىيەتنىڭ مۇھىم ئايرىدەگاھلىرىدىن بىرى، شۇنداقلا قەدىمكى مەدەنىيەت ئايرىدەگاھلىرىدىن بىرى. بۇ زېمىن ئۆزىنىڭ جۇغراپىيەلىك ئەۋزەللىكى بىلەن يىراق تاش قوراللار دەۋرىدە شىمال بىلەن جەنۇب، شەرق بىلەن غەرب قاتناش ئالاقە مۇناسىۋەتلىرى تارىخىدا، مىللەتلەرنىڭ كۆچۈش، يۆتكىلىش، مەدەنىيەت-سەنئەت ئالماشتۇرۇش تارىخىدا مۇھىم رول ئوينىغان، ئۇزاق تارىخىي ئىزلارنى قالدۇرغان قايناق بۇلاق ۋە ئۆتۈشمە بەلۋاغ بولغانلىقى بىلەنمۇ تارىختا كاتتا رول ئوينىغان. بۇ زېمىن ئۆزىنىڭ ھارارەتلىك قوينىغا ئارىيان ئىرىقىدىكى ئىنسان تۈركۈملىرىنى، تۇران-قوش-غۇز-قاڭقىل ئىنسان تۈركۈملىرىنىڭ كۆپ ۋارىيانتلىق ئېتنوگېنىزىسىنى ۋە مەدەنىيەت ئېتنولوگىيەسى تىلىسىمىنىڭ ئاچقۇچىنى كۆمگەن.③

تارىختا غۇز - قوش - قاڭقىلار ۋە ئۇلارنىڭ ئەجداد-ئەۋلادلىرىنى ئۆزىگە يىلتىز، تۇخۇم، گېن ھەم ئېتنىك مەنبە قىلىپ ياشاپ كەلگەن

تۇرپان ئاھالىلىرى ئۆزىنىڭ مەدەنىيەت ئەنئەنىسى ئاساسىدا شەرق-غەرب مەدەنىيەتلىرىنىڭ مۇۋەپپەقىيەتلىرىنى بىرلەشتۈرگەن ئۆزىگە خاس ۋە ئۆزىدىن ھالقىغان كۆپ قىرلىق، كۆپ قاتلاملىق، كۆپ تۈر ۋە ژانىردىن مۇجەسسەم بولغان يەرلىك مەدەنىيەت بىلەن خەلقئارا خارەكتېرىگە ئىگە ئارىلاشما (سېنكرىتىك) مەدەنىيەت ئىختىراجچىلىرى سۈپىتىدە مەركىزىي ئاسىيا ئىنسانىيەت تارىخىدا كۆرۈنەرلىك ئورۇن تۇتقان. مەلۇمكى، تارىختىكى غۇز-قاڭقىلار ۋە ئۇلارنىڭ يىراق ئەجدادلىرى ئاپىرىدە بولۇپ، ئاۋۇپ، كۆپىيىپ جامائەلەشپ كەلگەن تۇرپان ۋادىسى كونا تاش قوراللار دەۋرىنىڭ ئوتتۇرا ۋە ئاخىرلىرىدىن ئىتبارەن ئىنسانلار تىرىكچىلىك قىلىپ كەلگەن رايونلارنىڭ بىرى. بۇ مەدەنىيەتلىك-ھازارەتلىك ۋادا ئاسىيا قىتئەسىنىڭ دېڭىز-ئوكيانلاردىن يىراق بولغان ئوتتۇرا بەلبېغىغا جايلاشقان، ئەتراپى ئاسىيادىكى ئەزىم تاغلار-ئالتاي، تەڭرىتاغ، پامىر، قورۇم-قاراقۇرۇم، ئالتۇن تاغلىرى بىلەن ئورالغان، باغرىنى ھازارەتلىك يالقۇنناغ كۆيدۈرۈپ تۇرىدىغان ھازىرقى تۇرپان ۋادىسى نەچچە ئون مىڭ يىللىق ئىپتىدائىي ھايات مېلودىيىسى بىلەن تارىخقا كىرىپ كەلگەن. تۇرپان ئاھالىسىنىڭ يىراق ئەجدادلىرى بۇ ھازارەتلىك زېمىندا ئۇزاق داۋام قىلغان كونا-يېڭى تاش قورال دەۋرىگە خاس ئىپتىدائىي مەدەنىيەت-سەنئەت تارىخىنى بېسىپ ئۆتۈپ، برونزا قوراللىرى دەۋرىگە كەلگەندە خېلى مۇستەھكەم ئىجتىمائىي ئاساسقا ئىگە- ئۆزىگە خاس «سۇ بېشى مەدەنىيىتى» چەمبىرىنى شەكىللەندۈرگەن.

مەلۇمكى، قەدىمكى تۇرپان ۋادىسىنىڭ كونا-يېڭى تاش قوراللار دەۋرىدە ياراتقان مەدەنىيەت ھەم تەسۋىرىي سەنئەت تارىخى ئىنتايىن ئۇزۇن. بۇ زېمىندا ئاۋۇپ، كۆپىيىپ جامائەلەشپ كەلگەن قوش-غۇز-قاڭقىلارنىڭ يىراق ئەجدادلىرى بولمىش ئىپتىدائىي ئىنسان گۇرۇھى ئۆز پائالىيەتلىرىنىڭ تارىخىنى تاكى يېزىق ئىختىراج قىلىنغىچە بولغان تولىمۇ ئۇزاق ۋارۋارلىق، نادانلىق، ياۋايىلىق دەۋرلىرىدە ئىشلەپچىقىرىش قوراللىرى، تۇرمۇش بۇيۇملىرى، ئىپتىدائىي ئىتتىقاد ۋە سەنئەت ۋاسىتىلىرى بىلەن كونا-يېڭى تاش قورال دەۋرى، برونزا قوراللىرى دەۋرىدىكى يادىكارلىقلارغا «يېزىپ» قالدۇرغان. يېزىق تارىخىدىن تولىمۇ ئۇزۇن بولغان بۇ تارىخ، ئۆزىنىڭ ئىپادىلىگەن مەزمۇنى، ئىپادىلەش ۋاسىتىلىرى، ئىپادىلىگەن دائىرىسى جەھەتتىن يىراق ئۆتمۈشنىڭ ھەر قايسى باسقۇچلىرىغا مۇناسىپ خىلمۇ خىل بولغان. ھازىرقى كىشىلىرىمىز ئۈچۈن تېخى سىرلىق ياكى يېرىم سىرلىق كۆرۈنگەن بۇ ئىزنا-يادىكارلىقلار ھەقىقىي مەنىسى بىلەن تۇرپاندا ياشىغان ئىنسانلار تارىخىنىڭ، جۈملىدىن بەدىئىي تەپەككۈر تارىخىنىڭ ئەڭ قەدىمكى ئۇچۇر-ئىنفورماتسىيىسى ھېسابلىنىدۇ.

ئەلۋەتتە، قەدىمكى تۇرپاندا بۇ كەڭ سەنئەتلىك زېمىن كۆكسىدىكى ئىپتىدائىي تۇرمۇشنىڭ تەسۋىرىي يالداملىرى بىزگە تېخى ئۆزىنىڭ روشەن ۋە مۇكەممەل-ھەقىقىي قىياپىتىنى ئاشكارىلىغىنى يوق. شۇنداقىمۇ يېقىنقى يىللاردىكى ئارخېئولوگىيەلىك ۋە ئانتىروپولوگىيەلىك بايقىلىشلار بۇ ھازارەتلىك كەڭ زېمىندىكى ئىپتىدائىي ئىنسان پائالىيەتلىرىنىڭ كونا-يېڭى تاش قوراللار دەۋرىدىكى بىر قەدەر ئومۇمىي مەنزىرىسىنى قىياس قىلىشقا ئىمكانىيەت ياراتتى.

2. قەدىمكى تۇرپان ئاھالىلىرىدە ئىپتىدائىي تۇرمۇش ئۇسۇلى

مەلۇمكى، ئىنساننىڭ ئىجتىمائىي تۇرمۇشقا ئۆتۈشىدىكى ئاساسىي ناماياندا ئىشلەپچىقىرىش قوراللىرىنىڭ مەيدانغا كېلىشىدىن ئىبارەت. ئىنساننىڭ تۇنجى ئىشلەپچىقىرىش قورالى تاش قورال-تاش سايماندىن ئىبارەت. ئىپتىدائىي ئىنسان دەسلەپتە تەييار ھالەتتىكى تاش قوراللارنى ئىشلەتكەن. ئۇنىڭ مۇھىم شەكلى يارما (چاقما) قورال ھالىتىدىكى تاشتىن (ئەلۋەتتە ياغاچ، سۆڭەكلەرنى مۇستەسنا قىلمىغان ھالدا) ئىبارەت ئىدى. بۇ تولىمۇ ئۇزاق قەدىمكى زامان ئىلىم ساھەسىدە كونا تاش قورال دەۋرى (پالېئولت) دەپ ئاتالسا، كېيىنچە بىر قەدەر سىلىقلانغان، سىپىتلانغان، ئىسلاھ قىلىنغان تاش قوراللار دەۋرى يېڭى تاش قوراللار (نېئولت) دەۋرى دەپ ئاتالدى. مۇنداق كونا تاش قورال دەۋرى ئىزلىرىدىن تۇرپاندىكى يارغولنىڭ غەربىدىكى كونا تاش قورال ئىزى، سەيۋوپودىكى قەدىمكى ئىز، پىچاننىڭ چىقىمىدىكى قەدىمكى ئىز قاتارلىقلاردىن ئىبارەت كونا تاش قورال دەۋرىدە تۇرپاندا ياشىغان.

ئارخېئولوگىيەلىك تەكشۈرۈش-قېزىشلارغا ئاساسلانغاندا، كونا تاش قورال دەۋرىدە تۇرپاندا ياشىغان قەدىمكى ئىنسان تۈركۈملىرى بۇ زېمىندىكى دەريا-ئۆستەڭ ئېقىنلىرى، كۆل ۋە سۇلۇق زونىلىرىدىكى ۋادىلار، ئىپتىدائىي بوستانلىقلاردا ئۆسۈملۈك، ھايۋانات ھەم مۇھىت ئېكولوگىيەسى شارائىتىدا ياشىدى. ئۇلار تاش، ياغاچ، سۆڭەك قوراللارغا تايىنىپ توپلىشىپ ياساپ، كېيىنچە ئوتتىن پايدىلىنىپ، دەھشەتلىك يىرتقۇچ ھايۋانلار بىلەن ئېلىشىپ نەچچە مىڭ يىلغا سوزۇلغان مۇز دەۋرى زېمىنىنى يەشەيدى. غار تۇرمۇشىدىكى ئوت-مۇقەددەس قۇدرەت

ۋە قۇتلۇق ئۈمىد چېچكى ئىدى. ئوت ئىنسانىيەتنى قوغدىدى، تاكامۇللاشتۇردى، ئۇلۇغ مەدەنىيەت سەھىپىسىنى يورۇتتى. ئانا ۋادىسىمىز مەركىزىي ئاسىيادا مۇز دەۋرى ئاخىرلاشقاندىن كېيىنكى باسقۇچتا ئىپتىدائىي ئىنسان تۈركۈملىرى كونا تاش قورال دەۋرىدىن يېڭى تاش قورال دەۋرىگە تەدرىجىي ئۆتۈش مۇمكىنلىكلىرىگە ئېرىشتى. يېڭى تاش قورال (نېئولىت) دەۋرىدە ئىنسانىيەت تەييار تاشنى قورال سۈپىتىدە ئىشلىتىش ۋە تاشنى يېرىپ، سوقۇپ-سۇندۇرۇپ قورال قىلىشتىن تاشنى سىلىقلاپ ئىشلەشكە ئۆتتى. مېتال كەشىپ قىلىنىشتىن ئىلگىرىكى ئەڭ كۈچلۈك جىسىم بولغان تاش ئەمدى ئۇلارنىڭ ئېھتىياجى ۋە ئىرادىسىگە بېقىپ سېتىپ قىلىنىپ پىششىقلاپ ياسالدى. تاشنى قىرىش، ئۇيۇش، تېشىش-ئەينى زاماندىكى تۇنجى «سانائەت ئىنقىلابى» بولدى. تاش ئوتغۇچ، تاش پالتا، تاش پىچاق، تاش نەيزە ۋە ئوقيا ئۇچى، تېشىلگەن تاش، مۇنچاق قاتارلىقلار بۇ دەۋرنىڭ مەھسۇلى بولدى. ھارارەتلىك تۇرپان ۋادىسىدا يېڭى تاش قورال دەۋرىدە سۆڭەك، ياغاچ ۋە تېرە قوراللىرىمۇ زور دەرىجىدە ئىسلاھ قىلىندى. ئوتتىن كەڭ تۈردە پايدىلىنىش، تېرە ئەيلەش، يىڭىندە تېرە كىيىملىرىنى تىكىش، ئاددىي كىگىز-پالاس ياساش، مېۋىلەر، كېيىنچە خېمىرلارنى ئېچىتىش، ھاۋانچا ۋە يارغۇنچاقنىڭ ياسىلىشى يېڭى تاش قورال دەۋرىنىڭ ئاجايىپ ئوتۇقى بولدى. كېيىنچە تاغ ئۆڭكۈرلىرى، ساي-جىلغىلاردىن كۆپلەپ ساھىللارغا يۆتكەلگەن، ئىپتىدائىي ئېكىنچىلىك ۋە باقما چارۋىچىلىق، بېلىقچىلىق بىلەن شۇغۇللانغان ئىپتىدائىي ئىنسان ئەمەلىيەتكە تۇپراقتىن ئوتتا ساپال بۇيۇملارنى پىشۇرۇشنى ئىختىرا قىلدى.④

تارىختىكى غۇز-قاڭقىلارنىڭ يىراق قەدىمكى ئەجدادلىرى ئاپىرىدە بولۇپ، ئاۋۇپ، جامائەلىشىپ كەلگەن بۇ ھارارەتلىك تۇپراقتا يېڭى تاش قورال دەۋرىدىكى ئىجتىمائىي تۇرمۇش شەكلى ئىپتىدائىي پادىلارچە تۇرمۇش شەكلىدىن ئانا ئۇرۇقى-تۇنجى ئاڭلىق نەسلىداشلىق جامائەسىگە ئۆتۈش بىلەن خاراكتېرلەنگەن. دائىمىي تۇرارچاي، كولپىكتىپ ئەمگەك، ئوزۇق-تۈلۈكنىڭ بىر قەدەر زاپاس ساقلىنىشى، پائالىيەت رايونلىرى ۋە پائالىيەت تۈرلىرىنىڭ كېڭىيىشى، نەسىل كۆپەيتىش ئېھتىياجلىرىنىڭ جىددىي بېسىمى، يات جامائەلەر ۋە ئۇرۇقداش جامائەلەر بىلەن بولغان مۇناسىۋەت ئۇرۇقداشلىق جامائەسىنى شەكىللەندۈردى. ئۇرۇقداشلىق تۈزۈمى ئەڭ دەسلەپدە ئانا ھوقۇقىنى ئاساس قىلغان تەشكىلات-ئانا ئۇرۇقى جامائەسى (ماترىئارخاللىق تۈزۈمى) دىن باشلانغان. ئانا ئۇرۇقى جامائەسى تۇرپان ۋادىسى ئاھالىلىرى تارىخدا ئىپتىدائىي قانداشلىق-ئۇرۇقداشلىق-ئېتنولوگىيەلىك ئاڭ بىلەن ئىپتىدائىي ھوقۇق-نوپۇز ئېڭىنى نامايان دە قىلدى. شۇ ئاساستا ئىپتىدائىي تەبىئەت ۋە ئىلاھىيەت قاراشلىرى، ئەم-ئىرىم كۈنۈك ئادەتلىرى، فولكلور ۋە مۇراسىم رىجىلىرى مەيدانغا كەلدى، ھەمدە مۇز دەۋرىدىن كېيىنكى ئوچۇق زېمىندا مىللىيەتلىك تۇرمۇش رېلىسىغا قەدەم قويدى. مۇشۇ چاغدا، دەل مۇشۇ چاغدىلا تۇرپان ۋادىسى ئاھالىلىرىگە-باتۇر، ئەمگەكچان، ئەقىل-پاراسەتلىك ئەجدادلارغا مەركىزىي ئاسىيا ئېتنىك تامغىسى بېسىلدى.

يېڭى تاش قورال دەۋرىدىكى ئانا ئۇرۇقى جامائەسىدە تۇرپان ۋادىسى ئاھالىلىرى تەييار ئۆڭكۈرلەر ۋە قېزىلغان لەخمىلەردىن تاشقىرى، يەنە ساتما ئۆيلەر ۋە چوڭ-كىچىك جامائە كەمپلىرىدە ياشاشتى. ئۇلار دەريا ساھىللىرى ۋە بوستانلىقلارغا ئىجتىمائىي ھايات تورىنى يايىدى. بۇ ھال ئىپتىدائىي ئېكىنچىلىك ۋە ھايۋانلارنى كۆندۈرۈپ ئۆزلەشتۈرۈشنىڭ ئىمكانىيىتىنى پەيدا قىلدى. ئوقيانىڭ كەڭ كۆلەمدە قوللىنىلىشى مەرگەن-ئوۋچىلارنىڭ يەككە پائالىيىتىگە مۇمكىنلىك يارىتىپ بەردى. ئىت ۋە ئوۋ قۇشلىرى ئۇنىڭ قۇشۇمچە سۈپىتىدە كۆندۈرۈلدى. ئارقىدىنلا قوي، ئۆچكە، كالا، ئات، تۆگە قاتارلىق تەرسا ھايۋانلار قولغا ئۆگىتىلىپ ئۆزلەشتۈرۈلدى.⑤ ئارخېئولوگىيەلىك پاكىتلار تولۇق ئىسپاتلىدىكى، ئىنسانىيەتنىڭ ئەقلى ۋە جىسمانىي مەدەنىيەت جاۋاھىراتلىرى بىلەن تويۇنغان بىپايان تۇرپان ۋادىسىنىڭ يېڭى تاش قورال دەۋرى ھەقىقىي مەنىسى بىلەن ئىنساننىڭ ئۆز-ئۆزىنى بىلگەن، مۇئەييەنلەشتۈرگەن، تەشكىللەنگەن ۋە ئىپادىلەشكە قەدەم قويغان، تىپىك ئىپتىدائىي-ئېتنىك مەدەنىيەت سىستېمىسىنى ياراتقان دەۋرى بولدى. يېڭى تاشقۇرال دەۋرىدە بۇ ھارارەتلىك ۋادىدا ياشىغان ئەجدادلار تەييار تاشنى چاقما تاش شەكلىدە، تەييار غار-ئۆڭكۈرلەرنى تۇرمۇش مۇھىتى سۈپىتىدە قاراپ ياشىغىنى يوق، ئۇلار سىلىقلاپ، قىرىپ ئويۇپ، ئۇلاپ ھەرخىل تاشقۇراللار ياسىدى، ساپال ۋە توقۇلمىلارغا ھەرخىل ئابستراكت فىگورا-نۇسخىلار سىزىشتى، كەپە ۋە چېدىرلار تىكىشتى، ئۆيدە ھايۋان كۆندۈرۈش، دەسلەپكى تېرىقچىلىق، ئاددىي شەكىلدىكى مال ئالماشتۇرۇش ۋە يىراق قاتناش مۇقەددىمىسىنى ئاچتى. ئىپتىدائىي ئېتىقاد، خىلمۇ خىل مەبۇد-ئىلاھلارغا سېغىنىش، تۈتۈپم ئاجايىپاتلىرى، ئەپسانە-رېۋايەت، سەنئەت ۋە مىللىيەتلىك مۇشۇ مۆجىزىدار دەۋردە پەيدا بولدى. يېڭى تاش قورال دەۋرى ۋە ئۇنىڭغا ئۇلىنىپ مەيدانغا چىققان برونزا (تۇچ) قوراللىرى دەۋرى تۇرپاننى مەركەز قىلغان «سۇ بېشى مەدەنىيىتى» چەمبىرىكى شەكىللەنگەن دەۋر، غۇز-قاڭقىل

قەبىلىلىرى لاي، تاش، ياغاچ، كىگىز، مىستىن تۈرلۈك ھەيكەل-قورچاقلارنى ياسىغان ۋە كېچىكمەي ئاتلىق ئوقياچلارغا ئايلانغان دەۋر، ھۈنەر-كەسپ پىرىلىرى بىلەن شامان باخشى-داخان كاھىنلىرى ئارقا-ئارقىدىن پەيدا بولغان دەۋر، ئەندىزە، نۇسخا، ھۈنەر كەسپ قىلىپلىرى گېئومېترىيەلىك قائىدىلەر بىلەن ئېتنولوگىيەلىك روھىيەت تىپىنى بىرلەشتۈرگەن دەۋر بولدى. غۇز-قاڭقىلار ۋە ئۇلارنىڭ كېيىنكى ئەۋلادلىرى قانداق ئىلگىرىلەپ كەتكەن بولمىسۇن، ھېلىمۇ ئۇلار يېڭى تاش قورال دەۋرىدىكى ئەجدادلىرى ياراتقان مەدەنىيەت ئەنداز نۇسخىلىرى، ئائىلە ۋە جەمئىيەت، ئادەت، ئېتىقاد، فولكلور ۋە روھىيەت يىلتىزلىرىدىن چىقىپ كەتكىنى يوق.

3. تۇرپان ۋادىسىدا ئىپتىدائىي روھىي تەپەككۈر ۋە دەسلەپكى ھەيكەل تىراشلىق تۈرەلمىسىنىڭ ئاپىرىدە بولۇشى ھازىرغىچە ئانتروپولوگىيە، ئارخېئولوگىيە ۋە ئېتنوگرافىيە ئىلمىي تېخى تولۇق يورۇتۇشقا قادىر بولالمىغان، قەدىمكى ئىنسان تۈركۈملىرىنىڭ جەسەتلىرى، مەدەنىيەت جاۋاھىراتلىرى بىلەن تولغان تۇرپان ۋادىسىدا ئاپىرىدە بولۇپ، ئاۋۇپ، جامائەلەشپ كەلگەن غۇز-قاڭقىلارنىڭ يىراق تاش قوراللار دەۋرىدىكى ئەجدادلىرى ئاڭ ۋە پائالىيەتنىڭ دەسلەپكى باسقۇچىدا، تۇرمۇش ئەمەلىيىتى ۋە تۇرمۇش سەزگۈسىنىڭ تولمۇ ئاددىي ئىنفورماتسىيىسىدە ياشىغانىدى. بۇ دەۋردە ئۇلاردا تەبىئەتتىن ۋە تۇرمۇش ئەمەلىيىتىدىن ھالقىغان تەسەۋۋۇر تېخى شەكىللىنىپ ئۈلگۈرمىگەنىدى. كېيىنچە ئۇلار ئۆز مۇھىتىغا قانائەتلەنمەيدىغان بولدى، ئۇلاردا تەبىئەت ۋە تۇرمۇش ئەمەلىيىتىدىن ھالقىغان تەسەۋۋۇر ئامىللىرى شەكىللەندى. ئۇلارنىڭ ئاڭ تۈزۈلمىسىدە ھېسسىي بىلىشتىن ئۇقۇمچان تەپەككۈرغا يۈزلەنگەن غايەت زور سەكرەش يۈز بەردى. بىۋاسىتە ئەمەلىي سەزگۈ ئىنفورماتسىيىسى بىلەن ۋاسىتىلىك تەسەۋۋۇر ۋە ئۇقۇم شەكىللىدىكى ئاڭنىڭ بىللە پائالىيەت ئېلىپ بېرىشى بۇ ۋادىدىكى ئىپتىدائىي ئەجدادلارنىڭ ھايات-پائالىيىتىنى تېخىمۇ ئىجتىمائىيلاشتۇردى، ئۇلارنىڭ بىلىش ۋە ئىپادىلەش ئىقتىدارىنى تېخىمۇ تاكامۇللاشتۇردى، ئۇلارنىڭ پىسخىك ئىقتىدارىغا ئەقىل چىرىغى، تەسەۋۋۇر ۋە خىيال بىلەن مۇناسىۋەتلىك بىر قاتار ھېسسىياتچان قابىلىيەتلەرنى قوشتى. ئىپتىدائىي ئەجدادلار ھەقىقەتەن كۆپ خىل ھېسسىياتچان ۋە پاراسەتلىك ئادەمگە ئايلاندى. ئوتنىڭ تىزگىنلىنىشى، ئوقيانىڭ كەشىپ قىلىنىشى، ئۇلارنى بىۋاسىتە ئوزۇقلۇق ئوبىيكتى قىلىشتىن ئۇنىڭ كۈچىدىن پايدىلىنىشقا ئۆتۈش، ئىپتىدائىي تېرىقچىلىق ۋە ھايۋان كۆندۈرۈش، ئىپتىدائىي ناخشا-ئۇسسۇل سەنئىتىنىڭ مەيدانغا كېلىشى ۋە ھاكازالار پاراسەتنىڭ مۆجىزىسى سۈپىتىدە مەيدانغا كېلىشى بىلەن بىللە، يەنە ئۇ پاراسەتنىڭ راۋاجلىنىش يوللىرىنى تېخىمۇ كېڭەيتتى. ⑥

بۇ ھارارەتلىك ۋادىدا ھايات زۆرۈرىيىتى ئۈچۈن كۆرۈشۈۋاتقان، تېخى تولمۇ ئىپتىدائىي باسقۇچتا تۇرغان ئەجدادلار، گەرچە بىر قاتار ئىجتىمائىي ۋە ئەقلىي پائالىيەتلەر ئارقىلىق چەكسىز تەبىئەت ئۈستىدىن دەسلەپكى مۇۋەپپەقىيەتلەرگە ئىرىشىش بىلەن بىر ۋاقىتتا تەبىئەت كۈچلىرىنىڭ چەكسىز قۇدرىتىنى بايقاپ قالدى. تەبىئەت ئۇلار ئۈچۈن دەسلەپكى بىۋاسىتە سەزگۈ ئىنفورماتسىيىسى باسقۇچىدەك يېمەك-ئىچمەك ۋە ھاياتنى داۋاملاشتۇرماق ئوبىيكتىلا ئەمەس، يەنە سېھىرلىك بىلىش ئوبىيكتى بولۇپ كۆرۈنۈشكە باشلىدى. مانا بۇ تۇرپان ۋادىسىدىكى ئىپتىدائىي ئاھالىلىرىنىڭ تەپەككۈر ۋە دەسلەپكى روھىي ھادىسىلەر قاراشلىرى سىستېمىسىنىڭ رەسمىي شەكىللەنگەنلىكىنى كۆرسەتتى. تارىخ-ئارخېئولوگىيە مەنبەلىرىنىڭ ئىسپاتلىشىغا ئاساسلانغاندا، ئىپتىدائىي ئېتىقاد بۇنىڭدىن 20-70 مىڭ يىللار ئىلگىرىكى قەدىمكى تاش قورال دەۋرىدە پەيدا بولۇشقا باشلىغانىدى. قورقۇنچۇق ۋە شۇ سەۋەبلىك مەجبۇرىي ۋە زۆرۈرىي يوسۇندا «يۈكسەك» بولغان نەرسىگە چوقۇنۇش ئىپتىدائىي ئېتىقادنىڭ ئاساسىي ئالاھىتى ئىدى. قوش-غۇز-قاڭقىلارنىڭ يىراق ئەجدادلىرى نەزىرىدە مەۋجۇت نەرسىلەر خۇددى تىرىك ئادەمنىڭ ئۆلگەن ئادەمدىن ئۆزىنىڭ «جېنى» بىلەن پەرقلىنىدىغانلىقىغا ئوخشاش «جان»، «تەن»، «روھ» چۈشەنچىسى بارغانسېرى ھەم يۇقىرى ھەم سېھىرلىك تۈسكە كىردى. ئۇلاردا ئادەمنى ئۆزىنىڭ جېنى باشقۇرغاندەك، ھەممە نەرسىلەرنى شۇ نەرسىنىڭ «جېنى»، «روھى» باشقۇرىدۇ، دېگەن قاراش ئومۇملاشتى. كېيىنچە سىرلىق تەبىئەت ھادىسىلىرى-بوران، مۆلدۈر، چاقماق، يەر تەۋرەش، تاشقىن، تاغ گۈمۈرۈلۈشى قاتارلىقلار شۇ تەبىئەتنىڭ تېنىگە يوشۇرۇنغان «جان»-تەبىئەت تەڭرىلىرى تەرىپىدىن باشقۇرۇلىدۇ، دېگەن قاراش شەكىللەندى.

بىزگە مەلۇمكى، ۋادىمىز ئاھالىلىرى بۇ زېمىندا ئەڭ ئىپتىدائىي پادىلىق، ۋارۋارلىق، ياۋايىلىق، نادانلىق ۋە ئۇرۇقداشلىق دەۋرلىرىنى بېشىدىن كەچۈرگەندىن كېيىن ئۇلاردىكى خىلمۇ خىل تەسەۋۋۇر ۋە خىياللار ئاساسىدا دۇنيانى ھادىسىلەر دۇنياسى ۋە تەڭرىلەر دۇنياسى دەپ ئىككىگە ئاجراتقان دۇئالىزىملىق قاراشلىرى پەيدا بولدى. ئاندىنمۇ قاراشلار ئىنسان تەسەۋۋۇرىنى ئىلاھلاشتۇرۇپ، ھەممە نەرسىنىڭ كەينىدە شۇ نەرسىگە مۇئەككەل بولغۇچى تەڭرىلەر مەۋجۇت، دېگەن قاراشقا ئېلىپ كەلدى. نەتىجىدە قۇياش، يۇلتۇزلار، ئوت ۋە يورۇقلۇق مۇئەككەللىرى،

سۇ، يامغۇر، ئېقىن، دېڭىز-دەريالار مۇئەككەللىرى، تۇغۇت ۋە بالىلار مۇئەككەللىرى، سالامەتلىك، ئۆمۈر-رىزىق مۇئەككەللىرى مەيدانغا كەلدى. بۇ خىل تەڭرى ۋە مۇئەككەللىرى ئۆز ئارا قوشۇلۇپ، ئالمىشىپ روھانىيەت ۋە تەسەۋۋۇرنىڭ ئاجايىپ-غارايىپ قاتلىمىنى شەكىللەندۈردى. ئۇرۇقداشلىق دەۋرىدىكى ئەجدادلىرىمىز ھاياتىدا بارلىققا كەلگەن بۇنداق ئاجايىپ - غارايىپ ئۆزگىرىشلەر، ھەرخىل تەڭرى-مۇئەككەل، ئەۋلىيا-ئەزەملەر، جن-ئالۋاستىلار ھەققىدىكى خىلمۇ خىل تەسەۋۋۇرلار نەتىجىسىدە مۇئەييەن دەرىجىدىكى ئېتىقاد سىستېمىسىغا ئىگە بولغان شامان دىنى بارلىققا كەلدى. ئەڭ دەسلەپكى دىنى ئىلاھىيەتچىلىكنىڭ ئەڭ قەدىمىي، ئەڭ كەڭ ۋە ئەڭ ئۇزۇن ساقلانغان ئېتىقاد شەكلى شاماننىزىم بولۇپ، ئۇ «يامان روھلارنىڭ ئەسكىلىكىنى قايتۇرۇش ۋە ياخشى روھلارنىڭ ياخشىلىقىنى قوبۇل قىلىش» تىن ئىبارەت ئېتىقاد ئەقىدىسى ئۈستىگە قۇرۇلغانىدى. شامان دىنى ھاياتىدىكى ئەجدادلىرىمىز دەل مۇشۇ دەۋردە ھەر خىل مۇئەككەل-مەبۇدىلەر ئوبرازىدا تۈرلۈك-تۈمەن ھەيكەل-قورچاقلارنى ياساپ، ئۇنى «مۇئەككەل»، «تەڭرى» دەپ قاراپ شامان ئېتىقادىنى ئىپادىلەگەن ئىدى. ئۇيغۇر خەلقى ئەپسانە، چۆچەكلىرىدە كۆپ ئۇچرايدىغان ھەرخىل خىسلەتلىك، سېھىرلىك مۇئەككەل-ئەۋلىيالاردىن تاشقىرى جادۇگەر، يەتتە باشلىق يالماۋۇز، پېشانىسىدە بىرلا كۆزى بار غارايىپ تىلىملىق مەخلۇقاتلار، «كۇيىقاپ» تىكى «ئىبىرەمباغ» لارنى ماكان قىلغان غىلمان ھۆر-پەرىلەر.... نىڭ ھەممىسى دېگۈدەك سېھرىي ئوبرازلار بولۇپ، تىكى-تەكتىنى ئالغاندا شاماننىزىملىق قاراشلاردىن تەرەققىي قىلىپ چىققان. قەدىمدە ۋادىمىز ئاھالىلىرى مانا شۇ سېھرىي ئوبرازلار نامىدا ھەر خىل شەكىللەردىكى ھەيكەل-قورچاقلارنى ياساپ، ئۇلارنىڭ «يارىدەم» لىرىگە ئېرىشىشنى ئۈمىد قىلغان، بارلىق ئارزۇ-ئارمانلىرىنى مانا شۇ سېھرىي كۈچكە ئىگە دەپ قارىغان ھەيكەل-قورچاقلارغا باغلاشقان. بۇنداق ئىپتىدائىي ئىلاھى ھەيكەل-قورچاقچىلىق قەدىمكى ئۇيغۇر ئەجدادلىرىنىڭ ئىجتىمائىي تۇرمۇشى، روھىيەت تۇرمۇشى ۋە پۈتكۈل تارىخىي كەچۈرمىشلىرى بىلەن چەمبەرچاس باغلانغان. ھەيكەللىرىنىڭ ئەڭ دەسلەپكى ئۈندۈرمىسى ھەم تۆرەلمىسى بولغان ئىلاھىي مەبۇدە قورچاقلارنىڭ دىنى ئېتىقاد بىلەن بولغان تارىخىي مۇناسىۋىتى بۇ بەدىئىي سەنئەت خەزىنىسىنىڭ رېئاللىق بىلەن، خەلق قەلبى ۋە ئارزۇ-ئۈمىدلىرى بىلەن، تارىخنىڭ ھەشەمەتلىك دولقۇنلىرى بىلەن بولغان مۇناسىۋىتىنىڭ چىنلىقى، بىۋاسىتىلىكى، جانلىقلىقىنى گەۋدىلەندۈرگەن.

ھازىرغىچە ۋادىمىزدا يۈرگۈزۈلگەن ئارخېئولوگىيەلىك قېزىش-تەكشۈرۈشلەر نەتىجىسىگە قارىغاندا، ۋادىمىزدىكى نۇرغۇنلىغان ئىپتىدائىي شەھەر-قەلئە خارابىلىرى بىلەن قەدىمكى قەبرە-يادىكارلىقلاردىن يۇقىرىقىدەك ئېتىقاد-چوقۇنۇش مەقسىتىدە ياسالغان كۆپلىگەن مەبۇدە ھەيكەل-قورچاقلار تېپىلغان. مەسىلەن، كۆنچى دەريا ساھىلىدىكى قەدىمكى قەبرىستانلىقلاردىن، زاغۇنلۇق قەبرىستانلىقىدىن، قومۇلدىكى يانبۇلاق قەدىمكى قەبرىستانلىقىدىن، جاسساڭ قەبرىستانلىقىدىن، كروران شەھىرى خارابىسى ۋە ئۇنىڭ ئەتراپىدىكى خارابە-ئىزلار، قەبرىستانلىقلاردىن، تۇرپان ئويمانلىقىدىكى خارابىلىقلاردىن، توقسۇندىكى قاغىچاق قەبرىستانلىقى، يارغول قەدىمكى شەھىرىدىن، يارغولدىكى قوش قەبرىستانلىقتىن، شۇنداقلا خوتەن، قەشقەر، ئاقسۇ، ئىلى تەۋەسىدىكى خارابىلىقلاردىن ئەنە شۇنداق قەدىمكى ئېتىقادىلارنى مەقسەت قىلىپ جىنسىي ئەزالىرى ئالاھىدە كۆپتۈرۈلۈپ ياسالغان مىڭلارچە مەبۇدە ھەيكەل-قورچاقلار تېپىلغان. تېرە، كىگىز، لاي، ياغاچ، كۆن-خروم ۋە تاشتىن ياسالغان بۇ مەبۇدە ھەيكەل-قورچاقلار ئەلۋەتتە خىلمۇ خىل مۇئەككەل-ئەۋلىيالارغا ۋە تەڭرى-ئىلاھلارغا ۋەكىللىك قىلغان. بۇ مەبۇدە ھەيكەل-قورچاقلارغا سېغىنغان، ئۇنى ئۇلۇغلىغان ۋە يېنىدا بىللە ئېلىپ يۈرۈشكە ئادەتلەنگەن ۋادىمىز ئاھالىلىرى ئوخشاش بولمىغان ئىلاھى مەبۇدە ھەيكەل-قورچاقلارنىڭ ئوخشاش بولمىغان ئىلاھىي كۈچى بولىدۇ، ئىلاھىي كۈچى ئەڭ زور بولغان ئىلاھىي مەبۇدە ھەيكەل-قورچاقلار پۈتۈن جاھاننى تىزگىنلەپ، ھاياتلىقنى مەڭگۈ قوغداپ، دۇنياغا خاتىرجەملىك ئېلىپ كېلىدۇ، دەپ قارىغان. بۇنداق مەبۇدە ئىلاھىي ھەيكەل-قورچاقلارنىڭ كۆپىنچىسى ئايال سىياقىدا-ئايال ئوبرازىدا ھەتتا ھامىلىدار ئايال ئوبرازىدا كۆپتۈرۈپ ياسالغان. بۇ ياغاچ ھەيكەللەردە كۆپتۈرۈش ۋاسىتىسى قوللىنىلىپ، ئادەم ھەيكىلىنىڭ قورساق قىسمى سېمىز، بەدەن شەكلى پاكىز ئىشلەنگەن، ئەمچىكى يۇمىلاق تۇخۇمىسىمان ھالەتتە ئويۇلغان، بۇ ھالەت شەك-شۈبھىسىزكى ھامىلىدار ئايالنىڭ ئوبرازى ھېسابلىنىدۇ. بۇ ياغاچ ئويما ئادەم ھەيكەللىرىنىڭ ئەھمىيىتى شۇ يەردىكى، بۇ كۆرۈنۈشلەر ئەجدادلىرىمىزنىڭ ئۆزلىرىنىڭ ھاياتىنىڭ بارلىققا كېلىشى ھەققىدە ئېرىشكەن ئەڭ دەسلەپكى چۈشىنىشىدۇر. ھامىلىدار ئايالنىڭ ئوبرازىنى ئويۇپ تەقلىد قىلىش جەريانى ئارقىلىق، يېڭى ھاياتلىقنىڭ ئوڭۇشلۇق بىلەن بارلىققا كېلىشىنى ئارزۇ قىلىدىغانلىقىنى ئىپادىلەگەن. قىسقىسى، ھەرخىل شەكىل ۋە رەڭلەردىكى «سېھرىي كۈچكە ئىگە» ھەيكەل-قورچاقلار، بۇ ھەيكەل-قورچاقلارغا دائىر تۈرلۈك ئەپسانىلەر ۋە قەھرىماننىڭ

رەۋايەتلىرى يۇقىرىقىدەك دەسلەپكى ئېتىقاد-قاراشلار بىلەن چەمبەرچاس باغلانغان.

4. تۇرپان ۋادىسىنىڭ ئىپتىدائىي جەمئىيەت دەۋرىدىكى ھەيكەلئىراشلىقى

ئانا ۋادىسىمىز مەركىزىي ئاسىيا خەلقى ھاياتىدا ئىپتىدائىي جەمئىيەت دەۋرىدىكى (4000-8000 يىللار ئىلگىرى) ئىجتىمائىي تۇرمۇش شەكلى ئىلگىرىكىدەك توپ-پادىلارچە تۇرمۇش شەكلىدىن ئانا ئۇرۇقى-تۇنجى ئاڭلىق نەسلىداشلىق جامائەسىگە ئۆتۈش بىلەن خارەكتىرلەنگەندى. دائىمىي تۇرار جاي، كوللېكتىپ ئەمگەك، ئوزۇق-تۇلۇكنىڭ بىر قەدەر زاپاس ساقلىنىشى، پائالىيەت رايونلىرى ۋە پائالىيەت تۈرلىرىنىڭ كېڭىيىشى، نەسل كۆپەيتىش ئېھتىياجلىرىنىڭ جىددىي بېسىمى، يات جامائەلەر ۋە ئۇرۇقداش جامائەلەر بىلەن بولغان مۇناسىۋەت قاتارلىقلار ئۇرۇقداشلىق جامائەسىنى شەكىللەندۈردى. ۋادىسىمىزدا ئۇزاق سوزۇلغان ئانا ئۇرۇقى (پاترىئارخاللىق) دەۋرى ئۇتۇق ۋە تەپەككۈر، ئېتىقاد ۋە سەنئەتنىڭ راۋاجلىنىشىغا ئۆچمەس تۆھپە قوشتى. ئەڭ ئىپتىدائىي ئىپتىتىك تەپەككۈر ۋە مەنتىقى تەپەككۈر ئۆز قۇدرىتىنى ماددىي ھايات ساھەسىدىلا ئەمەس، يەنە مەنىۋى ھايات ساھەسىدىمۇ يەنى، ئەخلاق، ئېتىقاد ۋە بەدىئىي تەسەۋۋۇر ساھەسىدىمۇ نامايان قىلىشقا باشلىدى. ئاددىي ھېسابات ۋە ئاددىي بەلگە، تامغا، مونچاق، تەسۋىرىي شەكىلدىكى تىزىق تاش، سۆڭەكلەر بىلەن ئاددىي ئېرۇگېلىفلىق بەلگە-تامغىلار، مۇقەددەس ئانا-ئوماي نامىدىكى (سىياقدىكى) ھەيكەل-قورچاقلار مەيدانغا كەلدى. مەدەنىيەتلىك تۇرمۇشنىڭ تۈرلۈك ئۈندۈرمىلىرى مۇشۇ دەۋردە دەل مۇشۇ ئۇلۇغ پەيدا بولۇش-كېلىپ چىقىش دەۋرىدە ئوچۇق ياكى ئۈندۈرمە ھالەتتە مەيدانغا كېلىشكە باشلىدى. ئانا ئۇرۇقى دەۋرىدىكى ۋادىسىمىز ئاھالىلىرىنىڭ ئېتىنىك، مىللىيەتلىك، ئېتىقاد ئالاھىدىلىكلىرى بىلەن مەدەنىيەت تىپىنى پەرۋىش قىلغان ئۇلۇغ ئوماي-مۇقەددەس ئانا قارنى بولدى. ئەجدادلارنىڭ ئانا ۋە ئايال ئوبرازىغا بولغان ھۆرمىتى، ئاياللىقنى ئىلاھلاشتۇرۇش ئۇلارنىڭ ئادەت ۋە ئېتىقادلىرىدا تاش، ياغاچ، كىگىز، لايدىن ياسالغان تۈرلۈك ھەيكەل-قورچاقلار ئوبرازلىرىدا ھەر تەرەپلىمە گەۋدىلەندى.

ئەلۋەتتە، مەبۇد قورچاقلار ئىپتىدائىي ئۇرۇقداشلىق جەمئىيىتى دەۋرىدە شەكىللەنگەن سېھىرلىك يەنە بىر خىل تەسۋىرىي سەنئەت-ھەيكەلئىراشلىق ئۈندۈرمىسى تەرىزىدە مەيدانغا كەلگەندى. مىلادىيەدىن 4000-2000 يىل ئىلگىرىكى يىللار ئارىسىدا داۋام قىلغان يېڭى تاش قورال ۋە برونزا دەۋرىدە ئىلاھىي تېۋىنىش ئوبيېكتلىرىنى ناتۇرال ياكى كۆپتۈرۈلگەن ھالەتتىكى قورچاق ياكى ھەيكەل شەكلىگە كىرگۈزۈش پائالىيەتلىرى بارلىققا كەلگەن. مەلۇم مەنىدە مۇشۇ دەۋرگە تەئەللۇق كروران گۈزىلى قەبرىسىدىن تېپىلغان 4000 يىللىق ياغاچ قورچاقنى، گۇمۇگۇ قەبرىستانلىقىدىن تېپىلغان 3800 يىللىق ياغاچ ھەيكەلنى، لوپنۇر 5-نومۇرلۇق قەبرىسىدىن تېپىلغان 3700 يىللىق ياغاچ ھەيكەلنى، قومۇلدىكى يانبۇلاق قەبرىسىدىن تېپىلغان ئاز كەم 4000 يىللىق تارىخقا ئىگە ھەيكەللەرنى ھەمدە تۇرپاندىكى ياڭخى، سۇ بېشى، توقسۇندىكى قاغىچاق، ئۈرۈمچىدىكى ئالغۇچ، ئۇلانباي، مورىدىكى سىداۋگۇ، چىچىگىزى قاتارلىق سۇ بېشى مەدەنىيىتى چەمبىرىكى دائىرىسىدىن تېپىلغان 2500-3700 يىللار ئىلگىرىكى دەۋرلەرگە خاس ھەيكەل-قورچاقلارنى ھازىرغىچە ۋادىسىمىزدىن تېپىلغان ئەڭ قەدىمكى ئىلاھىيەت ھەيكىلى نەمۇنىلىرى دېيىش مۇمكىن. ئىپتىدائىي جەمئىيەت دەۋرىدىكى ھەرقايسى ئۇرۇقداش قەبىلىلەردە بارغانسېرى كۆپلەپ مەيدانغا كەلگەن ئەپسانە (مېنى)، ھېكايەتلەر بىلەن مەبۇد ھەيكەل-قورچاق ئوبرازىنى ئىشلەپچىقىرىش مانا مۇشۇ ساپال ۋە برونزا بىللە ئىشلىتىلگەن يىراق زامانلارنىڭ مەھسۇلى بولدى. لاي، تېرە، كىگىز، ياغاچ، تاش ۋە برونزىدىن ياسالغان نۇرغۇنلىغان ئىپتىدائىي ھەيكەل نەمۇنىلىرى مانا مۇشۇ مۆجىزىدار دەۋردە-يېڭى تاش قورال ۋە برونزا قوراللىرى دەۋرىدە مەيدانغا كەلدى. ⑦

ھازىرغىچە تۇرپاننى مەركەز قىلغان «سۇ بېشى مەدەنىيىتى تىپى» چەمبىرىكى دائىرىسىدە يۈرگۈزۈلگەن ئارخېئولوگىيەلىك قېزىش-تەكشۈرۈشلەرگە ئاساسلانغاندا، تۇرپان يارغولدىكى يېڭى تاش قورال دەۋرى ئىزى، قارا غوجا ئىزى، توقسۇندىكى ھۈممە بۇلاق، قاغىچاق، پىچان ناھىيەسىدىكى دىغار، قىزىلقۇم، ياڭخى ئاسقىلىق مەھەللە، ئاقتېرەك قاتارلىق جايلاردىكى ئانىلىق ئۇرۇقداشلىق دەۋرىگە خاس خارابە، ئىز، قەبرىلەر، يارغول قەدىمكى قەبرىستانلىقى، ئاستانە قەدىمكى قەبرىستانلىقى، ياڭخى قەدىمكى قەبرىستانلىقى، سۇ بېشى قەدىمكى قەبرىستانلىقى، ئۈرۈمچىدىكى ئالغۇي قەدىمكى قەبرىستانلىقى، ئۇلانباي سۇ ئامبىرى قەدىمكى قەبرىستانلىقى، ئالغۇي، ئىۋىرغول قەدىمكى قەبرىستانلىقى، يەنە ئۈرۈمچى رايونى تەۋەسىدىكى دۆڭخابا قەدىمكى شەھىرى ۋە ۋېيزىگەي قەدىمكى شەھىرى خارابىسى، شىخابا بويى، فاڭجىياۋگۇ شىمالىي ئېغىزى، ۋېيزىگەي كەنتى، ۋاڭجىيا جاڭزا كەنتىدىكى ماشەن، سەيۋوپۇ كۆلى ئەتراپى قاتارلىق جايلاردىكى قەبرىستانلىقلار، مورى

ناھىيەسىدىكى سىداۋگو (تۆت يول جىلغىسى)، مېچۈەندىكى داساۋتەن، گۇچۇڭدىكى بەنجىيېگۇ ۋە جىمسار، مېچۈەن قاتارلىق جايلارغا تارقالغان يۈزلەرچە خارابە، ئىز، قەبرىلەردىن تېپىلغان تاش، ياغاچ، لاي، كىگىز لەردىن ياسالغان تۈرلۈك شەكىللەردىكى ھەيكەل-قورچاقلار تۇرپان ۋادىسىنىڭ ئىپتىدائىي جەمئىيەت دەۋرىدىكى ھەيكەل-قورچاق سەنئىتىگە ۋەكىللىك قىلىدىغان نەق ماددىي يادىكارلىق نەمۇنىلىرىدۇر.

يۇقىرىدا ساناپ ئۆتۈلگەن جايلاردىن تېپىلغان ھەيكەل-قورچاقلار تۈرلۈك ئىلاھ-مۇئەككەل، مەبۇدە مەنىسىدە ياسىلىپ، ئېتىقاد-تېۋىنىش ئادىتىنى ئىپادىلەنگەندىن تاشقىرى، قەدىمكى تۇرپان ۋادىسىدا ياشىغان ئەجدادلارنىڭ ئانا ۋە ئايال ئوبرازىغا بولغان ھۆرمىتى، ئاياللىقنى ئىلاھلاشتۇرۇشى بىلەنمۇ زىچ مۇناسىۋەتلىك بولغانلىقىنى كۆرسەتتى. بۇنداق مەبۇدە ئىلاھىي ھەيكەل-قورچاقلارنىڭ كۆپىنچىسى ئايال سىياقىدا-ئانا ئوبرازىدا ھەتتا ھامىلىدار ئايال ئوبرازىدا كۆپتۈرۈپ ياسالغان.⑧

يۇقىرىقىدەك جىنسىي تېۋىنىش-ئەر-ئايال جىنسىغا چوقۇنۇش ۋە ھۆرمەت قىلىش مانا مۇشۇ دەۋر بىلەن ئوخشاش مەزگىلدە يەنى مىلادىيەدىن ئىلگىرىكى 3500-2000-يىللاردىكى تۇرپان سۇ بېشى مەدەنىيىتىگە خاس قۇتۇپى ناھىيەسىدىكى قىزىلتاشقا چېكىلگەن جىنسىي تېۋىنىش مۇراسىم كۆرۈنۈشىدە ئالەمشۇمۇل ماتېرىيال قىممىتىنى ياراتقان ⑨. 120 كۋادىرات مېتىر ھەجىمدە نەچچە يۈزلىگەن چوڭ-كىچىك، ئەر-ئايالنىڭ ھەرخىل ئۇسۇلۇق قىياپەتتىكى جىنسىي تېۋىنىش مۇراسىم كۆرۈنۈشى ماددىي بايلىقلارنى كۆپەيتىش بىلەن بىللە، ئۇرۇقداشلىق نوپۇسىنى كۆپەيتىش تەقەززاسىنىڭ پۈتكۈل ئىنسانىيەتكە ئورتاق بولغان تارىخى مۇقەررەلىكىنى ۋە بۇ مەزمۇندا ئېلىپ بېرىلغان جىنسىي تېۋىنىش ئۇسۇلۇق پائالىيىتىنى ئەڭ تىپىك ئىپادىلەنگەن. ھەتتا ئەرلەرنىڭ قايىم بولغان زەركەرلىرىنىڭ ئاياللارغا تەئەللەنگەنلىكى، كىچىك بالىلار پەيدا بولغانلىقى، جىنسىي مۇناسىۋەتلەر كۆرۈنۈشى قاتارلىقلار جىنسىي تېۋىنىشتىن مەقسەت ئەۋلاد تەلپ قىلىش ۋە ئەۋلاد قالدۇرۇشتىن ئىبارەت بولغان.

يۇقىرىقىدەك ئەر-ئايال جىنسىي ئەزالىرىغا تېۋىنىش، چوقۇنۇش ۋە ئۇنى ھۆرمەتلەشكە دائىر ئارخېئولوگىيەلىك مەلۇماتلار تۇرپان سۇ بېشى مەدەنىيىتىگە خاس مورى ناھىيەسىدىكى يېڭى تاش قورال دەۋرىگە تەۋە تۆت يول جىلغىسى (سىداۋگو) خارابىلىقىدىنمۇ تېپىلدى. جىنسىي تېۋىنىشقا دائىر قىيا تاش رەسىملىرى، قەبرە-يادىكارلىقلاردىن چىققان بۇ مەزمۇندىكى ھەيكەل-قورچاقلار بىلەن ئوخشاش دەۋرنىڭ مەھسۇلى بولغان مورىدىكى بۇ 3500-4000 يىللىق تارىخىي يادىكارلىق- تاشتىن ياسالغان ئەر-ئايال جىنسىي ئەزاسىدىن ئىبارەت ⑩. بۇلار تاشتىن ناھايىتى ئوخشىتىپ ياسالغان بەش دانە ئەر جىنسى ئەزاسى (زەكەر)، ئۈچ دانە ئاياللىق جىنسى ئەزاسى (ئەۋرەت) بولۇپ ئىنسانلارغا ئورتاق بولغان كۆپىيىشنى، ئەۋلاد قالدۇرۇشنى ئارزۇ قىلىپ ياسالغانلىقى ئېنىق. بۇنداق ئانىلىق ئېتىقادى ۋە تۇغۇتنى مۇقەددەس بىلىش مەزمۇن قىلىنغان ھەيكەللەر تۇرپاننىڭ شەرقتىكى قوشنىسى بولغان قومۇلدىن تېپىلغان يادىكارلىقلاردىمۇ ناھايىتى ئېنىق ئەكس ئەتكەن، مەسىلەن ، 1989-يىلى قومۇل ۋىلايىتى بارىكۆل ناھىيەسى جاساڭ قۇم جىلغىسىدىن تېپىلغان قەدىمكى قەبرىگاھلاردىن ئۆلگەن ئايالنىڭ ئىككى كۆكسىگە بىر چوڭ، بىر كىچىكرەك ئىككى برونزا ھەيكەلنىڭ قويۇلغانلىقى، بۇ ھەيكەلنىڭ قورساق قىسمى ئالاھىدە كۆپتۈرۈلگەنلىكى (3-رەسىمگە قاراڭ) ، ئۇ قوش بالغا ھامىلىدار بولغان ياش ئايال جەستى بىلەن بىللە دەپنە قىلىنغان «ئوماي ئانا» ئوبرازى ئىكەنلىكى ناھايىتى ئېنىق ئىپادە قىلىنغان ⑪.

تۇرپان ۋادىسى ئاھالىلىرى ئارىسىدا شامان ھەيكەل-قورچاقلارغا چوقۇنۇش بىلەن بىللە، يەنە ئايال جىنسىغا بولغان ھۆرمەت ئانا ئورۇقى دەۋرىدە شەكىللىنىپ بارغانسېرى سېھىرلىك خاراكتېر ئېلىشقا باشلىدى. تۇرپاننى مەركەز قىلغان سۇ بېشى مەدەنىيىتىگە خاس كۆپلىگەن قىيا رەسىملىرى بىلەن قەدىمكى قەبرە-يادىكارلىقلاردىن ياغاچ، لاي، كىگىز، تاش ھەيكەل-قورچاق شەكلىدىكى ئايال ئوبرازلىرى چىققان. بەزى قەدىمكى ئۇرۇق-قەبىلىلەر ھاياتىدا ئۇلارنىڭ ياغاچ ۋە سۆڭەكتىن ئايال ئوبرازىدىكى ھەيكەل-قورچاقلار ياساپ ئۇلارغا چوقۇنۇش ئادىتى ساقلانغان. مۇنداق چوڭ ئايال ئوبرازلىرى ئۆلگەن پېشقەدەملەرنىڭ نامىغا ئاتالغان، تولا ھاللاردا ئۇنى قىزلار ئۆز يانلىرىدا ئېلىپ يۈرگەن. جان چاچتا، دەپ قارالغان قورچاقنىڭ قۇلقىغا تۆشۈك تېشىپ چاچ تىقىپ قويۇشقان. بۇنىڭدىن مەقسەت ئۆلمەس روھ شۇ يەردە ياشاپ ھامىيلىق تەسىرىنى كۆرسىتىدۇ ، دېگەنلىكتىن ئىبارەت بولغان. ھەتتا بەزى قەدىمكى قەبىلىلەردە بىر تېرە قاپچۇقىغا كىگىزدىن ياسالغان ئايالچە قورچاقنى سېلىپ ساقلاش، قورچاق قولىغا ئۆلگۈچىنىڭ چېچىدىن سېلىپ قويۇش، تاماق ۋاقتىدا قورچاقنىڭ ئاغزىغا گۆش سۈركەپ قويۇش ئادىتى بولغانلىقى مەلۇم.

شۇنى تىلغا ئېلىش ھاجەتكى، تۇرپان ۋادىسىدىن تېپىلغان ئەڭ قەدىمكى قەبرە يادىكارلىقلىرى بىلەن تۈرلۈك مەزمۇندىكى ھەيكەل-قورچاق دەپنە بۇيۇملىرى ئىپتىدائىي تۇرمۇش ۋە ئادەت-ئېتىقادنىڭ بىر پارچە ئەينىكى سۈپىتىدە بىزنى ئۆزىگە جەلپ قىلىدۇ. قەبرە يادىكارلىقلىرى ھەرگىزمۇ ئارخېئولوگىيەلىك مەقسەتلەرنى كۆزلەپ كۆمۈلگەن ئەمەس، ئەلۋەتتە. تۇرپان ۋادىسىدىكى قەدىمكى شەھەر-قەلئە خارابىلىرى بىلەن ئىپتىدائىي قەبرە-يادىكارلىقلىرىدىن تېپىلغان يۈزلەرچە مەبۇدە ئىلاھىي ھەيكەل-قورچاقلار دەل قەدىمكى ئەجدادلىرىمىزنىڭ تۇرمۇش ئۇسۇلى ۋە ئېتىقاد قاراشلىرىنى ئەينەن ئەكس ئەتتۈرگەن. مەسىلەن، ئۆلگۈچىنى قىزىل تۇپراق (گىل) بىلەن ئوراپ كۈمۈشتە ئۇ قاينا تىرىلگەندە قان بولۇش نەزەردە تۇتۇلغان. ئايال جەسەتكە ئۇ ياش بولسا ھەرخىل زىبۇ-زىننەتلەر، ياشانغان بولسا تەسۋى تۇتقۇزۇلغان. يىگىتنىڭ جەستى بولسا سىلىقلىغۇچى تاش، جەڭچىنىڭ جەستى بولسا كۆكرىكىگە قالغان، ئايىقىغا نەيزە ۋە ئات ئۈستىنى قويۇلغان. بۇ ئەينى زاماندىكى قايتا تىرىلىش ئەقىدىسىگە ئالاقىدار ئىدى. بارىكۆل ناھىيىسىنىڭ تاغ باغرىدىكى قەدىمكى قەبرىلەرنىڭ بىرىدىن چاچ خالىتىغا سېلىنغان ئايال ئۆرىمە چېچى، تۈچ كۆرگۈ (ئەينەك) بىلەن ئىككى كۆكرىكىگە ئىككى پارچە قورساق قىسمى كۆپتۈرۈلۈپ قويۇلغان تۈچ «ئوماي ئانا» سىمۋولىدىكى كىچىك ھەيكەل قويۇلغان ئايال جەستى چىققان. بۇ قىزىل تۇپراق، ئوماي ئانا ئوبرازى، چاچ ۋە كۆرگۈ بىزگە بۇ ئايالنىڭ قوشكېزەك پەرزەنت ھامىلىدار بولۇپ قازا قىلغانلىقىنى ئۇقتۇراتتى، ئۇنىڭغا قايتا تىرىلىش ۋە ھۆسن تۈزەش ئۈمىدى بېغىشلانغانىدى. مورى ناھىيىسىدىكى بىر قىزىل تۇپراق ئىچىگە كۆمۈلگەن جەسەتنىڭ بېشىغا بۆرە بېشى (سۆڭەك بولۇپ قالغان)، بىر يانغا ئوقيا، بىر يانغا ئىراغاي باغچىنى ياپىلاقلاپ ئېگىپ ياسانغان ئات ئۆزەڭگىسى قويۇلغان. بۇ چەۋەنداز ئەرەكنىڭ جەستى ئىدى. يەنە بەزى قەبرىلەردىكى جەسەتلەر يېنىغا مەبۇدە سىياقىدىكى ئىلاھىي ھەيكەل-قورچاقلار قويۇلغان، بۇ ئۇنىڭ ئېتىقادى ۋە ئارزۇ ئارمانلىرىنى ئىپادىلىگەن.

ھازىرغىچە تۇرپان ۋادىسىدىن بايقالغان تۈرلۈك قىياپەتتىكى ياغاچ ئويما ھەيكەللەر ئىچىدە ئەر سىياقىدىكىلىرىمۇ، ئايال سىياقىدىكىلىرىمۇ بار. مەسىلەن، يارغول شەھىرىنىڭ شىمالىدىكى قوش ئاقسۆڭەكلىرى قەبرىستانلىقىدىن تېپىلغان تۆت دانە ياغاچ ئادەم ھەيكەللىرىنى مىسال ئالساق، بۇ ھەيكەللەر يۇمىلاق ياغاچنى ئۇزۇن-قىسقىلىقى ئوخشىمىغان ھەجىمدە كېسىپ، ئاندىن ئۆتكۈر تاش ۋە مېتال قوراللار بىلەن ئۇنىڭغا يۈز، كۆز، بۇرۇن، قولا، ئېغىز چىقىرىپ ئادەم شەكىلىگە كەلتۈرۈپ، ئاندىن پۇت ۋە قول ئىزناسىنى چىقىرىش ئارقىلىق ياسالغان. ئەر سىياقىدىكى ھەيكەللەر سەل توم، گەۋدىلىك، قاۋۇل ھەم بەستىلىك سىياقتا ياسالسا، ئايال سىياقىدىكى ھەيكەللەر سەل زىلۋا، يۈز-كۆزى چىرايلىق ھەم نازاكتىك ياسالغان ھەمدە مەڭزى بىلەن كالىپۇكى قىزىل رەڭ (مىنېرال بويلاق) بىلەن بويالغان.

توقسۇن ناھىيىسىنىڭ توتەي يېزىسى قاغىچاق كەنتىگە جايلاشقان مىلادىيەدىن ئىلگىرىكى 700-1000-يىللارغا خاس قاغىچاق قەدىمكى قەبرىستانلىقىدىنمۇ يوقۇردىكىگە ئوخشايدىغان ياغاچ ئويما ئادەم ھەيكىلى تېپىلغان⁽¹²⁾. بۇ ھەيكەللەرمۇ ياغاچنى كېسىپ، ئويۇپ، ئاددىي تېخنىكا بىلەن ئادەم شەكىلىگە كەلتۈرۈش ئۇسۇلىدا ياسالغان⁽¹³⁾. تەڭرىتاغ تىزمىسى ئوتتۇرىسىدىكى بىر جىلغىغا يەنى توقسۇن ناھىيىسىنىڭ غەربىي جەنۇبىغا توغرا كېلىدىغان مىلادىيەدىن ئىلگىرىكى 700-200-يىللارغا خاس ئالغۇي قەدىمكى قەبرىستانلىقىدىنمۇ مىس، تۆمۈر، ياغاچ، ئالتۇن كۈمۈش، سىرلانغان بۇيۇم ۋە نەپىس يىپەك توقۇلمىلار قاتارىدا ياغاچتىن ياسالغان كىچىك ھەيكەل-قورچاقلار تېپىلغان. بولۇپمۇ بۇ جايدىن تېپىلغان بىر تۈركۈم چوڭ نىپتىكى مىس بۇيۇملار ۋە يولۋاس قاتارلىق ھايۋانلارنىڭ ئوبرازى چۈشۈرۈلگەن ئالتۇن-كۈمۈش بۇيۇملار ئالاھىدە ئورۇندا تۇرىدۇ⁽¹⁴⁾.

پىچان ناھىيىسىدىكى مىلادىيەدىن ئىلگىرىكى 2000-يىللارنىڭ ئاخىرلىرىدىن مىلادىيەدىن ئىلگىرىكى 500-يىللارغا توغرا كېلىدىغان ياڭخى قەبرىستانلىقىدىكى 2: M2063 نومۇرلۇق قەبرىدىنمۇ سۆڭىكى ياغاچتىن، ئىتى لايدىن ياسالغان بىر دانە ھەيكەل تېپىلدى. بۇ ھەيكەل ئەسلىدىكى تومراق يۇلغۇن ياغىچىدىن سۆڭەك (يەنى ئىسكىلت) ياساپ، ئۇنىڭ ئۈستىگە لايدىن ئەت (گۆش) ياساپ چاپلاپ، ئاندىن ئۇنىڭغا قاش-كۆز، ئېغىز-بۇرۇن چىقىرىپ «ئادەم» شەكىلىگە كەلتۈرۈلگەن. بۇ ھەيكەلنىڭ يۈز قىسمى ياپىلاق ھەم تەكشى بولۇپ، ئۈستى كەڭ، ئاستى ئوچۇق كەلگەن تەتۈر سوقچاق شەكىللىك، قېشى ئىنچىكە، بۇرنى قاڭشارلىق، كۆزى ۋە ئاغزى سەل يۇمۇلغان، يۈزىنىڭ كەڭلىكى 8.16 سانتىمېتىر، قېلىنلىقى 15.2 سانتىمېتىر، ئۇزۇنلۇقى 40 سانتىمېتىر كېلىدۇ.

تۇرپاننى مەركەز قىلغان قەدىمكى سۇ بېشى مەدەنىيىتى چەمبىرىكى دائىرىسىدىن بايقالغان بەزى ياغاچ ئويما ئادەم ھەيكىلىنىڭ

ئەر-ئاياللىق جىنسى ئەزاسىنى كۆپتۈرۈپ ئىپادىلەپلا قالماي، بەلكى يەنە ئۇچىسىغا كىيىم كىيىدۈرگەن، بەزى ياغاچ ئويما ئادەم ھەيكىلىنىڭ قىياپىتى ۋە شەكلى راست ئادەملەر بىلەن سەل-پەل ئوخشاش، يۈزىدە شەكىل قىياپەت ئىپادىلەنگەن، شەكىلىدىن زېرەكلىك ئىپادىلىنىپ تۇرىدۇ. مۇتەخەسسسلەرنىڭ تەتقىقاتىچە، بۇ تىپتىكى ئادەم شەكىللىك ئويما ھەيكەل، ياۋروپادا كونا تاش قورال دەۋرىنىڭ ئاخىرقى مەزگىلىدىلا كۆرۈلۈشكە باشلىغان، غەربىي ئاسىيا، ئىككى دەريا ۋادىسىدىكى تارىختىن بۇرۇنقى قەدىمكى ئىزلارنى كۆرۈلگەن. بۇ خىل ئويما ھەيكەللەر روھ-ئەرۋاھقا ئىشەنگەنلىكنىڭ مەھسۇلى، ئىنسانلار روھىنىڭ ماددىلاشتۇرۇلۇشىدۇر. بارلىق شەيئىلەرنىڭ روھى بولغانلىقتىن، تارىختىن بۇرۇنقى ئىنسانلار، پەقەت ئوخشاش بولمىغان سۈپەت، بەدەن شەكلىدىكى ئادەم ھەيكەللىرىنىمۇ ياساپ ئويۇپ چىققان. ئافرىقا ۋە شىمالىي ئامېرىكىدىكى بىر قىسىم جايلاردا، كىشىلەر ئادەم ۋە ھايۋاننىڭ «مۇمىيا» لىرىنى ياسىغان، بۇ «مۇمىيا» لارنىڭ ھەممىسىدە روھ بولاتتى. تارىختىن بۇرۇنقى جەمئىيەتتە بۇ خىل ئادەم شەكلىدىكى ئويما ھەيكەللەر بىلەن ئادەمنىڭ «مۇمىيا» سى مەلۇم جەھەتلەردە ئوخشاش ئەھمىيەتكە ئىگە بولغانىدى (15).

ۋادىمىزدىكى لوپنۇر، تۇرپان، قومۇل قاتارلىق جايلاردىن بايقالغان ئەڭ بۇرۇنقى مەبۇدە-ئىلاھىي ئوبراز شەكىللىك ئويما ھەيكەللەر بىلەن شامان دىنىدىكى ئىلاھىي قورچاقنىڭ ناھايىتى قويۇق مۇناسىۋىتى بار. شىنجاڭنى ئۆز ئىچىگە ئالغان جۇڭگونىڭ شىمالىي رايونلىرىدا بولسا تارىختىن بۇرۇنقى ئىپتىدائىي دىن شامان دىنى ئىدى. ئەرۋاھ (روھ) نى سىمۋول قىلغان ئىلاھىي قورچاققا چوقۇنۇش شامان دىنىدىكى مىللەتلەرنىڭ ئەڭ ئومۇميۈزلۈك بىر خىل ئىپتىقادى. يېقىنقى ۋە ھازىرقى زاماندىكى شامان دىنىغا ئىپتىقاد قىلىدىغان مىللەتلەردە، كىشىلەر ياغاچ، تېرە، گەزمال، ئۈستىخان، كۆن-خۇرۇم قاتارلىقلارنى ئىشلىتىپ، ھەرخىل ئىلاھىي قورچاقلارنى ياسىغان، بۇلارنىڭ ئىچىدە ئادەم شەكىللىك ئىلاھىي قورچاقلارمۇ، ھايۋانات شەكىللىك ئىلاھىي قورچاقلارمۇ بار. ئۇنىڭدىن باشقا يەنە تەبىئىي قىياپەتتىكى ئىلاھىي قورچاقلارمۇ بار. ئوخشاش بولمىغان ئىلاھىي قورچاقلارمۇ بار. ئوخشاش بولمىغان ئىلاھىي قورچاقلارنىڭ ئوخشاش بولمىغان ئىلاھىي كۈچى بولسۇن، ئىلاھىي كۈچى ئەڭ زور بولغان ئىلاھىي قورچاق پۈتۈن جاھاننى تىزگىنلەپ، ھاياتلىقنى مەڭگۈ قوغداپ، دۇنياغا خاتىرجەملىك ئېلىپ كېلىدۇ. ئەڭ ئومۇملاشقان ئۆزىنى قوغدايدىغان ئىلاھىي تۇمار قورچاق بولۇپ، «ئىچى» دەپ ئاتىلىدۇ. ئۇنى يېنىدا ئېلىپ يۈرۈپ يىراقلىرىغا سەپەر قىلسا، كىشىلەر يولدىن ئېزىپ قالمايدىكەن. ئاغرىق-سلاقتىن ساقلايدىكەن. زەھەرلىك ھاشارەت ۋە ياۋايى ھايۋانلارغا ئۇچرىغاندا يارىدار قىلىپ قويۇشىدىن قوغدايدىكەن (16). ئىپتىدائىي جەمئىيەت دەۋرىدە يەنى شامان دىنى راسا گۈللەنگەن مەزگىللەردە نەزىر-چىراغ قىلغانكى ئىلاھىي قورچاق شامان دىنىدىكى ئەڭ كۆپ كۆرۈلىدىغان دىنىي پائالىيەت بولغان ئىكەن. ھەر بىر ئائىلە ھەر بىر كىشى ئىلاھىيەت قورچىقى بىلەن ئۆمۈرۋايەت بىرگە بولۇپ، توغۇلۇپ ئۆلگۈچە ئىلاھىي قورچىقىغا بولغان چوقۇنۇشنى توختىتىپ قويمايدىكەن. تۇرپان ۋادىسىنىڭ ئىپتىدائىي جەمئىيەت دەۋرىدىكى تاش، ياغاچ، لايدىن ياسالغان ھەرخىل ئادەم شەكىللىك ھەيكەل-قورچاقلرى بىلەن ھەرخىل مەبۇدە ئويما ھەيكەللىرى شامان دىنىنىڭ دەسلەپكى باسقۇچىدىكى بىر خىل ئىلاھىي قورچاق (ھەيكەل) لىرى بولۇشى مۇمكىن، كېيىنكى شامان دىنىدىكى خىلمۇخىل ئىلاھىي قورچاقلاردا ئادەم سىياقىدىكى ئىلاھىي قورچاقلار كۆپ ئۇچرايدۇ، ھەرخىل ئادەملىك خىسلەتلىرى ئىپادىلىنىدۇ، ئىقتىدارى ئاددىي، ئىلاھىي كۈچى چەكلىك بولغانىكەن. جەمئىيەتنىڭ تەرەققىي قىلىشى بىلەن جەمئىيەت قاتلاملىرىغا بۆلۈنۈپ، تېخىمۇ كۆپ تۈردىكى ئىلاھىي قورچاقلار تەدرىجىي بۆلۈنۈپ چىقىشقا باشلىغان. ئىلاھىي قورچاقلارنىڭ ئىقتىدارىمۇ كۆپ خىللىشىپ، ئىلاھىي قورچاقلارنىڭ كۈچىمۇ ئۈزلۈكسىز كېڭەيگەن (17). قەدىمكى تۇرپان ۋادىسى ئاھالىلىرىنىڭ يىراق قەدىمكى ئەجدادلىرى قوش-غۇز-قاڭقىلار تېخى بىر قەدەر ساددا ھالەتتە ياشاۋاتقاندا-ئۇلار تېخى ئىپتىدائىي ئۇرۇقداشلىق ھاياتىنى بېشىدىن كەچۈرۋاتقاندا يۇقىرىقىلاردەك بىر قەدەر ساددا شەكىل ئالغان تاش، ياغاچ، لاي، تېرە، كىگىز مەبۇدە ئىلاھىي ھەيكەل-قورچاقلارنى ياساپ دەسلەپكى تەپەككۈر ۋە روھىي ھادىسىلىرىنى ئىپادىلىگەن ئىدى. بۇنداق ئىپتىدائىي ھەيكەل-قورچاقلار ئەجدادلار ھاياتىدا ئەڭ دەسلەپ ئايرىدە بولغاندا ئۇ ھەرگىزمۇ ئويۇن-تاماشا، كۆڭۈل ئېچىش ياكى بەدىئىي ھۇزۇر ئېلىش ۋاسىتىسى سۈپىتىدە ئەمەس، بەلكى زۆرۈرىيەت ئالىمىدە-قاراڭغۇلۇق، ياۋايىلىق، نادانلىق ھاياتىدا ياشاۋاتقان ئەجدادلىرىمىزنىڭ دەسلەپكى جامائەلىشىش تەشكىلىي ۋاسىتىسى، تۇرمۇشقا يېتەكچى ئالەم ۋە روھىيەت قاراشلىرى، كوللېكتىپ مۇراسىملىق ئىپتىقاد-چوقۇنۇش، سېغىنىش شەكلى، ئۇرۇق-قەبىلە-مىللەتنىڭ ئىتتىپاقى رىجە-قائىدىلىرىنىڭ دائىمىي قورالى سۈپىتىدە مەيدانغا كەلگەن. بۇنداق دەسلەپكى تەپەككۈر ۋە روھىي ھادىسىلەرنى ئىپادىلىگەن ئىپتىدائىي مەبۇدە ھەيكەل-قورچاقلار

ئەينى زامانلاردا ياكى كېيىنكى رەسمىي بەدىئىي سەنئەت شەكلىگە كىرگەن چاغلاردا بولسۇن، يەنىلا ئەجدادلىرىمىز ئىپتىدائىي جەمئىيەتنىڭ ئۆز ئەزالىرىنى تەربىيەلەيدىغان ۋەزىپىنى ئۈستىگە ئالغان. ھازىرەتلىك زېمىن تۇرپان ۋادىسىنىڭ ھەيكەلتىراشلىق سەنئىتى قەدىمكى ئىجتىمائىي تۇرمۇش ۋە ئۇنىڭ فولكلورلاشقان ئىپتىدائىي سەنئەت ئامىللىرى بىلەن بىر گەۋدە ھاسىل قىلغان ھەمدە پەيدىنپەي نەپىسلىككە قاراپ تەرەققىي قىلىپ، ئۆز كۈچ-قۇدرىتىنى نامايان قىلىش بىلەن كېيىنكى دەۋر ھەيكەلتىراشلىقىغا ئۇل سالغان. بۇ يەردە شۇنى ئەسكەرتىپ ئۆتۈش لازىمكى، يۇقىرىدا تونۇشتۇرۇلغان ئىلاھىي ھەيكەل-قورچاقلار ئەمەلىيەتتە كونا تاش قورال دەۋرىنىڭ ئاخىرلىرىدىن باشلاپ مەيدانغا كەلگەن غار-ئۆڭكۈر سىزمىلىرى ۋە قىيا تاش رەسىملىرىنىڭ راۋاجى ھەم داۋامى ئىدى. چۈنكى، ئىنسانىيەتنىڭ ئەڭ دەسلەپكى تەپەككۈر روھىيىتىنى نەق ماددىي يادىكارلىقى ئارقىلىق چۈشەندۈرىدىغان كۆرۈنۈشلۈك تارىخ-يەنى ئەڭ دەسلەپكى ئۇچۇر-ئىنفورماتسىيە بولغان قىيا تاش رەسىملىرىگە ئۇلۇشۇپلا بوستانلىق مەدەنىيىتى روھىي تەپەككۈرنىڭ نەتىجىسى سۈپىتىدە ھەيكەل-قورچاقلار مەيدانغا كەلگەن. ھازىرغىچە ۋادىمىزدىن بايقالغان كۆرمىگىلىغان سان-ساناقسىز قىيا تاش رەسىملىرىدىن بىز ئىپتىدائىي جەمئىيەت دەۋرىدىكى ئەجدادلار نەزىرىدىكى ھايۋانلار تۈركۈملىرىنىڭ ھەرخىل قىياپەتلىرىنى، تاش ۋە ئوقيا قوراللارنى، نىقابلىق ۋە ئوچۇق ئوۋچىلىق كۆرۈنۈشىنى، كۆندۈرۈلگەن تايغان ئىت، دەسلەپكى قاشقا (ھارۋا)، قەبىلە ئۇرۇشلىرى، ئاتقا مىنىشنى بىلىش، شاماننىڭ ئۇسسۇلۇق قىياپەتلىرى، قوياش ئىپتىقادى بىلەن نەسل كۆپەيتىش يولىدىكى جىنسىي ئىپتىقاد مۇراسىملىرىنىڭ كۆلپىكتىپ كۆرۈنۈشلىرى، بىر ياكى كۆپ كىشىلىك ئۇسسۇلۇق ۋە موللاق ئېتىشىپ سېھرىي ئۇسسۇل ئوينىۋاتقان ھالەتلەرنى، ھەرخىل تامغا ۋە ھەرپ شەكىللىك قېلىپلىشىۋاتقان بەلگە سىزىقلىرىنى، دەسلەپكى گېئومېترىك شەكىللەرنى كۆرۈۋالالايمىز. شۇنى مۇئەييەنلەشتۈرۈش كېرەككى، شۇنچە كۆڭۈل بۆلۈپ تاللانغان قىيا تاشلارغا شۇنچە قىيىن ھەم مۇشكۈلۈكتە چېكىپ ئىشلەنگەن بۇ قىيا رەسىملىرى ئەينى زاماننىڭ ئەڭ ئەھمىيەتلىك، ئاكتىۋال ۋە مۇقەددەس مەسىلىلىرىنى چۆرىدىگەن. بۇ مەزمۇنلار ئۆز نۆۋىتىدە يەنە تېرە، كىگىز، لاي، ياغاچ، تاش، گەچ قاتارلىق ماتېرىياللارنى ۋاستە قىلىپ ياسالغان ئىپتىدائىي ئىلاھىي مەبۇدە ھەيكەل-قورچاقلاردا ئۆز ئىپادىسىنى تاپقان. بۇنداق ھەيكەل-قورچاقلار قىيا تاشلاردىكى يۇقىرىدىكى ئىپتىدائىي، فولكلورلۇق ئالامەتلەرنى ئۆزىگە يىلتىز ۋە ئۇل قىلغان. ۋادىسىمىز قىيا تاش رەسىملىرى بىلەن ئىپتىدائىي ھەيكەل-قورچاقلارنى ئۆزىنىڭ كۆپ تەسىرلىك تارىخىي ئىپتىدائىي ئىپادىسىنى باشتىن-ئاياق ساقلىغان، ھەيكەل-قورچاقلار بولسا ئۆزىدىن ئىلگىرىكى دەۋرنىڭ مەھسۇلى بولغان قىيا تاش رەسىملىرىدىكى فولكلورلۇق ئالامەتلەرنى ئۆزىگە ئىپتىدائىي مەنبە، تامغا، ئەنداز، تۇخۇم ۋە «گېن» قىلغان، ئىلگىرىكى ئەجدادلار قالدۇرۇپ كەتكەن روھىيەت تامغىلىرى ئىزىدا راۋاجلانغان. مۇشۇ مەنىدىن بىز ۋادىسىمىزدا ئەڭ دەسلەپ ئاپىرىدە بولغان ئىپتىدائىي ھەيكەلتىراشلىق نەمۇنىلىرىنى قىيا تاش رەسىملىرىنىڭ داۋامى ۋە راۋاجى، دەپ قارايمىز.

تاش قوراللار دەۋرىدە سۇ بېشى مەدەنىيىتى چەمبىرىكىنى شەكىللەندۈرگەن ھازىرەتلىك زېمىن تۇرپان ۋادىسى ئەڭ قەدىمكى ھەيكەل-قورچاق سەنئىتى ئوچاقلاردىن بىرى ھېسابلىنىدۇ. بۇ زېمىندا ياشاپ كەلگەن غوز-قاشقىلار ۋە ئۇلارنىڭ ئەجداد-ئەۋلادلىرىنىڭ ئۆز روھىيىتىنى ئىپادىلىگەن مۇنداق ئوبرازلىق بەدىئىي سەنئەت ئۇچۇر-تامغىلىرى بىر تەرەپتىن ئۇلارنىڭ ماددىي تۇرمۇش ئالامەتلىرىنى ئەكس ئەتتۈرسە، يەنە بىر تەرەپتىن ئۇلارنىڭ ئەقلىي، ئىجادىي تەسەۋۋۇر سەۋىيىسى، روھىيەت تۈزۈلمىسى ۋە ئۇلارنى ئىپادىلەش ئىقتىدارىنى ئەكس ئەتتۈرىدۇ. ھەرقانداق مەنىۋى ئىپادە-ئىپادە قىلىنغان مەزمۇن بىلەن مۇنداق مەنىۋى مەزمۇننىڭ ئىجتىمائىي مۇھىتى ۋە مۇنداق مەنىۋى مەزمۇننى ئىپادىلەش مۇمكىنچىلىكلىرى-شەرت ۋە سەۋىيىنى ئەكس ئەتتۈرىدۇ. بۇ نۇقتىدىن ئىپادىلەشمۇ ئەكس ئەتتۈرۈشتەك كۆپ قىرلىق ئۇچۇردۇر.

بۇ زېمىندا ئەجداد-ئەۋلاد ياشاپ كەلگەن تۇرپان ۋادىسى ئاھالىلىرىنىڭ ھەيكەلتىراشلىق قاتارلىق بارلىق ئىپتىدائىي سەنئەت يادىكارلىقلىرى ئۇلارنىڭ باياشاتلىقى، ئېشىغانلىقى ياكى تۇغما سەنئەتخۇمارلىقىنى پىشاڭ قىلىپ مەيدانغا كەلگەن ئەمەس. ئۇ ھەممىدىن ئىلگىرى ئۇلارنىڭ ئىپتىدائىي روھىيىتىدىكى زۆرۈر، دەخلىسىز، ئەڭ ئالىي، مۇقەددەس مەنىۋى ئىپتىدائىي پىشاڭ قىلغان ھالدا شەكىللەنگەن. ئۆزگىچىلىكى شۇكى، ئۇلار ئۆزلىرىنىڭ بەدەن قىياپىتى، ئاۋاز ساداسى، قىياتاش، تاش، ياغاچ ياكى مېتال بۇيۇمنى ۋاستە قىلىپ ياسىغان مەبۇدە ھەيكەل-قورچاقلاردەك مۇنداق مۇقەددەس تامغىلىرىنى مۇنەۋۋەر ھاسىلات سۈپەت دەرىجىسىگە يەتكۈزگەن، خالاس. ۋەھالەنكى، ئىپتىدائىي رېئال تۇرمۇش بىلەن ئىپتىدائىي رېئال ئىپتىدائىي ئۇشۇ ئوبرازلىق تامغىلىرىنى بىز تۇرپان ۋادىسىنىڭ ئىپتىدائىي ھەيكەلتىراشلىق سەنئىتىنىڭ شەكىللىنىشى، دېيىشكە ھەقىقەتەنمۇ.

يېڭى تاشقۇرال ۋە برونزا دەۋرىدىن ئىبارەت مۇشۇ مۆجىزىدار دەۋردە مەيدانغا كەلگەن تۇرپان ۋادىسىنىڭ ئىلاھىي-مەبۇدە ھەيكەل-قورچاقلىرىغا قىياتاش رەسىملىرىدىكى دىنىي ۋە روھىي قاراشلار ھادىسىلىرى ھامىلە بولدى، يىلتىز بولدى. مۇنداق سان-ساناقسىز قىياتاش رەسىملىرى ھازىرغىچە تۇرپان ۋادىسىنى ئوراپ تۇرغان تەڭرىتاغلىرى، قۇرۇم-قارام قۇرۇم ۋە ئالتۇن تاغلىرى، كۆكتارت ۋە ئالتاي تاغلىرى ئېتەكلىرىدىكى «ئىنسانىيەت يولى» دەپ ئاتالغان ئەڭ ئىپتىدائىي ھايات ۋە قاتناش مەركەزلىرىدە ئىپتىدائىي ھەيكەل-قورچاقلار بىلەن بىر سىستېما ھاسىل قىلغان.

5. تۇرپان ۋادىسىدىن تېپىلغان قەدىمكى بالباللار (تاش ئادەم ھەيكەللىرى)

ھازىرغىچە دىيارىمىزدا ئېلىپ بېرىلغان ئارخېئولوگىيىلىك قېزىش-تەكشۈرۈشلەر بۇ جايدىكى بالبالچىلىق يەنى تاش ئادەم ھەيكەللىرىنىڭ يايلاق مەدەنىيىتى ياراتقان يەنە بىر مۇھىم ئۇتۇقى سۈپىتىدە مەيدانغا كەلگەنلىكىنى ئىسپاتلىدى. بۇنداق بالباللار يەنى تاش ئادەم ھەيكەللىرى ئاسىيا يايلىقىنىڭ ھەيكەللىرىنىڭ جەھەتتىكى ئالاھىدە بەدىئىي سەنئەت يادىكارلىقى بولۇپ، ھازىرغىچە ۋادىسىمىز دائىرىسىدىن 300 پارچىگە يېقىن بالبال ھەيكەل تېپىلغان. بالباللار مىلادىيەدىن 3000 يىل ئىلگىرىكى يىللاردىن تاكى ئوتتۇرا ئەسىرلەردە قەسىرلىرى كۆچمە خانلىق بارگاھلىرى ئورنىنى باسقۇچە بولغان ئۇزاق تارىخىي مەزگىل ئىچىدە، تارىخنىڭ مۇھىم يادىكارلىقى بولۇپ خىزمەت قىلدى. بالباللار جەڭ مەيدانلىرىدىكى غەلبىنى تەبىرىكلەش، كۆچمە خانلىق ياكى قەبىلە ئىتتىپاقى بارگاھلىرى ئالدىغا خاتىرە ھەيكىلى ئورنىدا بېكىتىش، شۇنىڭدەك مەشھۇر قەبرىگاھلىقلار ئالدىغا قويۇش قاتارلىق ئوخشىمىغان مەقسەتلەر ۋە مەزمۇنلاردا ياسالغان بولۇپ، ئۇنى نوقۇل ھالدا تاش قەبرىلەر ئالدىغا بېكىتىلگەن ئوبرازلىق ئابىدە، دەپ ھۆكۈم قىلىشقا بولمايدۇ.

مىلادىيەدىن 3000 يىل ئىلگىرىكى دەۋرلەردە ئالتاي، غەربىي جەنۇبىي سىبىرىيەدە قوزۇق شەكىلىدىكى قەدىمكى بالباللار مەيدانغا كەلگەن. مۇنداق بالباللار ئوبرازى تاشنىڭ يۇمىلاقلىقىغا بېقىنغان ھالدا، يۇمىلاق يۈز، چوڭ-چوڭ كۆز، قېلىن قاپاق، تۈز بۇرۇن قىلىپ ئىشلەنگەن بولۇپ، بەدەن ئەزالىرى ئويۇپ (كۆپتۈرۈپ ئەمەس) سىزىلغان سىزىقلار بىلەن ئىپادىلەنگەن. ئۇ چاغدا مۇنداق ھەيكەللەر يۈزى ئوچۇق بولماستىن، يەنە ئېلىۋەتكىلى بولىدىغان نىقاب بىلەن ئورالغان. بۇ نىقابلارغا بۆرە، يولۋاس (ئارسلان)، تۆگە (بۇغرا) ۋە قوي، كالا، ئوبرازلىرى چۈشۈرۈلگەن. ئۇنىڭدىن كېيىن، يەنى مىلادىيەدىن 2000 يىل ئىلگىرىكى دەۋرلەردە يۇقىرىدىكى قوزۇق شەكىللىك بالباللار نىقابسىز قوللىنىلىدىغان ھالەت كۆرۈلدى. بۇ، تاغ-جىلغا مەدەنىيىتىدىن يايلاق مەدەنىيىتىگە كۆچۈش جەريانىدىكى توتېملىق ئىلاھىي قاراشلاردا مۇئەييەن ئۆزگىرىش يۈز بەرگەنلىكىنى ئەكس ئەتتى. بۇ بالباللارنىڭ ھەر ئىككى خىل ھالىتى بالبالدا باش قىسمىنى ئىمكەنقەدەر روشەن ئىپادىلەشنى ئالدىنقى ئورۇنغا قويۇشقاندى. بۇ خىل بالباللار مىلادىيەدىن ئىلگىرىكى IV ئەسىرگىچە ساقلانغان (18).

شۇنى ئېيتىش ھاجەتتىكى، نىقابلىق ۋە نىقابسىز قېقىلما بالباللار دەۋرىدىمۇ سىلىق تاشتىن ھەيكەل ۋە مەبۇدە قورچاقلار ئىشلەش ئادىتى ئۈزۈلگەن ئەمەس. 1887-يىلى فىنلاندىيىلىك ئاسىيلىن دىڭلىڭلار يەنى قەدىمكى ئۇيغۇرلارنىڭ مۇقەددەس قارارگاھى بولغان جەنۇبىي سىبىرىيىدىن ئۇزۇن چاچلىق، زىرە تاقىغان ئايال قورچاقنى تاپقان. 1958-يىلى سابىق سوۋېت ئوقۇغۇچىلىرىدىن بىرى خاكاس ئۆلكىسىنىڭ شىمالىدىن شۇنداق يەنە بىر ئايال تاش قورچاقنى تاپقان. 1964-يىلى چېرنوۋا دەرياسىنىڭ قورغان قاسنىقىدىكى مىلادىيەدىن 2000 يىل ئىلگىرىكى يىللارغا تەۋە كونا قەبرىدىن يۇقىرىقى ئايال قورچاققا ئوخشاش يەنە سەككىز قورچاق تېپىلغان. شىنجاڭنىڭ قىرغاق كونا قەبرىگاھلىغىدىنمۇ شۇنداق قورچاق تېپىلغان (19).

شىنجاڭنىڭ شىمالىي ۋە يەتتە سۇ رايونى، قازاقىستان، موڭغۇلىيە ۋە بايقال يايلاقلىرىغا تارقالغان گرانىت تاش بالباللار رېئالىستىك روھتا يايلاق ھاياتىغا كۆچكەن تۈركىي دىڭلىك (قەدىمكى ئۇيغۇر) قەبىلىلىرى مەدەنىيەت ھاياتىنىڭ مەلۇم قىسمىنى ئىپادىلىگەن. رەڭگىرىيى، كىيىنىشى، ئولتۇرۇش ئادىتى، چاچ شەكلى، ساقال-بۇرۇتى ۋە قىلىچ-خەنجەر ئاسقان، تاسما، قەدەھ ياكى مەي قاچىسى قاتارلىقلار ئۇنىڭ جۈملىسىدىن بولۇپ ھېسابلىنىدۇ. دىڭلىك- تۈركىي خەلقلەرنىڭ بالباللىرى ئاتلىق چەۋەندازنىڭ شىم، ئۆتۈك كىيگەن، قىلىچ-خەنجەر ۋە تاسما تاقىغان، ئۆرە تۇرغان، تاش ئورۇندۇقتا ئولتۇرغان قىياپەتتىكى ئوبرازىنى ئەكس ئەتتۈرگەن. بۇ تىپتىكى بالباللارمۇ ھەرخىل، روھلۇق، كۈلۈمسىرەپ تۇرغان، قولدا مەي قاچىسى تۇتقان بۇ بالباللاردىن غەزەپ، قىرغىنچى جەڭ ئالدىدىكى جىددىي روھىيەت ياكى قايغۇ-مەرسىيە ئالامەتلىرى كۆرۈلمەيدۇ. بۇ خىل

بالبالچىلىق ئەينى زامان بالبالچىلىرىنىڭ تەسۋىرىي سەنئەتتىكى رېئاللىق، يۈكسەكلىك، ئىزگۈلۈك، ئۈمىدۋارلىق ۋە قاتتىق قۇرام ناشتىن كۆپتۈرمە، تىرەن سىزىقچە چىقىرىش جەھەتتىكى ئېستېتىك قاراشلىرى ۋە ماھارەت تەلپىلىرىنى ئىپادىلىگەن (8-رەسىمگە قاراڭ).

دىيارىمىز ھەيكەل-قورچاق مەبۇدىلىرى ۋە ياغاچ، لاي، تاش ھەيكەل-بالباللىرى تەسۋىرىي سەنئەتتە ئىنساننى مەركىزىي ئورۇنغا قويۇشنىڭ باشلانغانلىقىنى كۆرسەتكەندى. ئۇ بارغانسېرى قەھرىمانلىق كىشىلىك قاراشلىرى ۋە سەنئەت قاراشلىرىغا قاراپ راۋاجلاندى. بارغانسېرى «ئوغۇزنامە»، «ئەپراسىپ» قاتارلىق لېگىندا ئەپسانە-رېۋايەتلىرىمۇ خەلق ئەدەبىياتى گۈلزارىغا كىرىپ كەلدى. كۆپلىگەن بالباللار ئۇنىڭ تەسۋىرىي سەنئەت شەكلىدىكى كۆرۈنۈشىنى شەكىللەندۈردى. دەرھەققەت، بۇ دەۋردە يەنە ئىلاھىيەتلەشكەن ئەپسانىۋى تەڭرىلەر بىلەن ئۇ ھەقتىكى رېۋايەت ۋە ھەيكەللەرمۇ بىللە داۋام قىلغاندى. ۋادىسىمىزدىن ھەيكەل-قورچاق مەبۇدىلىرى ۋە ياغاچ، لاي، تاش ھەيكەل-بالباللىرى تەسۋىرىي سەنئەتتە ئىنساننى مەركىزىي ئورۇنغا قويۇشنىڭ باشلانغانلىقىنى كۆرسەتكەندى. ئۇ بارغانسېرى قەھرىمانلىق كىشىلىك قاراشلىرى ۋە سەنئەت قاراشلىرىغا قاراپ راۋاجلاندى. بارغانسېرى «ئوغۇزنامە»، «ئەپراسىپ» قاتارلىق لېگىندا ئەپسانە-رېۋايەتلىرىمۇ خەلق ئەدەبىياتى گۈلزارىغا كىرىپ كەلدى. كۆپلىگەن بالباللار ئۇنىڭ تەسۋىرىي سەنئەت شەكلىدىكى كۆرۈنۈشىنى شەكىللەندۈردى. دەرھەققەت، بۇ دەۋردە يەنە ئىلاھىيەتلەشكەن ئەپسانىۋى تەڭرىلەر بىلەن ئۇ ھەقتىكى رېۋايەت ۋە ھەيكەللەرمۇ بىللە داۋام قىلغاندى. ۋادىسىمىزدىن تېپىلغان خىلمۇخىل مەزمۇندىكى بالبال-ھەيكەللەر گەرچە تەسۋىرىي سەنئەتنى مەقسەت قىلىپ ياسالغان بولسىمۇ، كۈچلۈك ۋە روشەن قايىل قىلىش كۈچىگە ئىگە تەسۋىرىي سەنئەت يادىكارلىقى بولۇپ قالدى. بۇ ھەيكەللەر رېئال - ئەينەن، جانلىق-ھەرىكەتچان، تەبىئەتنى ئىنسانلاشتۇرۇش، ئىنسان سۈبېكتىنى تەبىئەتلەشتۈرۈپ ئىپادىلەش، تۈز ۋە ئەگرى سىزىقلار، يالغۇز ۋە قوش سىزىقلار، بىر خىل ۋە كۆپ خىل رەڭدار سىزىقلار، ئاشۇرۇپ (كۆپتۈرۈپ) ئىپادىلەش، سىمۋوللۇق ئىپادىلەش، نامغا ئارقىلىق مەنىسىنى ئىپادىلەش قاتارلىقلاردا تەسۋىرىي سەنئەتنىڭ ئىچكى قانۇنىيەتلىرىگە ئۇيغۇن غايەت زور قەدەمنى باسقانلىقى روشەن تارىخىي پاكىت.

ھازىرغىچە تۇرپاننى مەركەز قىلغان سۇ بېشى مەدەنىيىتى چەمبىرىكى دائىرىسىدىن تېپىلغان بالباللار يەنى تاش ئادەم ھەيكەللىرىنىڭ تەپسىلاتى تۆۋەندىكىچە:

- 1) ئۈرۈمچى ناھىيىسى لۇساۋگۇ يېزىسى تاش ئادەم ھەيكىلى جىلغىسى كەنتىدىن 8 دانە بالبال تېپىلغان بولۇپ، ئۇلار ئەر-ئايال ۋە بالا سىياقىدا ياسالغان. ئۇنىڭ ئەڭ چوڭلىرى ئېگىزلىكى 110 سانتىمېتىر، كەڭلىكى 40 سانتىمېتىر، قېلىنلىقى 25 سانتىمېتىر؛ ئەڭ كىچىكلىرى ئېگىزلىكى 65 سانتىمېتىر، كەڭلىكى 43 سانتىمېتىر، قېلىنلىقى 17 سانتىمېتىر كېلىدۇ. (20) يەنە ئۈرۈمچى ناھىيىسى شۈيشىگۇ يېزىسى مياۋئېرگۇ كەنتىدىن ئىككى بالبال تېپىلغان بولۇپ، ئۇنىڭ بىرى قەدەھ تۇتۇپ يۈكۈنۈپ ئولتۇرغان ساقاللىق ئەر، يەنە بىرى ئايال سىياقىدا ياسالغان (21).
- 2) پۇكاڭ ناھىيىسى چىڭگۈەن يېزىسىدىن تېپىلغان تاش مايۇن ھەيكىلىمۇ ناھايىتى ئۆلچەملىك ياسالغان بولۇپ، ئۇنىڭ ئېگىزلىكى بىر مېتىر، كەڭلىكى 28 سانتىمېتىر، قېلىنلىقى 20 سانتىمېتىر كېلىدۇ، ئۇنىڭ كۆز، بۇرۇن، ئېغىز ۋە قۇلاقلىرى ناھايىتى ئوخشىتىپ ياسالغان.
- 3) جىمىسار ناھىيىسىنىڭ شىندىگۇ جىلغىسىدىن تېپىلغان تاش ئادەم ھەيكىلى، ۋېيخۇگۇ جىلغىسىدىن تېپىلغان تاش ئادەم ھەيكىلى، نىيۇ جۇڭزىدىن تېپىلغان تاش ئادەم ھەيكىلى قاتارلىقلار قەدىمكى دەۋر تاش ئادەم ھەيكىلىنىڭ ئوبدان نەمۇنىسىنى ياراتقان.
- 4) گۇچۇڭ ناھىيىسىنىڭ بەنجىگۇ يېزىسى تەمىنات سودا كوپراتىپى ئالدىدىن سول قولدا خەنجەر، ئوڭ قولدا مەي قاچىسى تۇتقان ھالەتتىكى ئەر سىياقىدىكى بىر تاش ئادەم ھەيكىلى تېپىلغان.
- 5) مورى ناھىيىسىنىڭ بوستان فېرمىسى ئەتراپىدىنمۇ تۈركىي خەلقلەرگە ئوخشاش كۆز، قاڭشا، بۇرۇن، ساقال-بۇرۇتلۇق تاش ئادەم ھەيكەللىرى تېپىلغان.
- 6) تۇرپان شەھىرى بەش يۇلتۇز يېزىسى تەۋەسىدىكى شىكوزى دېگەن جايدىن تېپىلغان تاش ئادەمنىڭ پەقەت باش قىسمى ئاددىيلا ئويۇلغان بولۇپ، بېلىنىڭ ئاستى قىسمى ئەسلى تاش ھالىتىدە قالغان، يەرلىك كىشىلەر ئۇنى «قېشى بارتاش» دەپ ئاتايدىكەن (23).

6. تۇرپان ۋادىسىنىڭ بۇددىزم دەۋرىدىكى ھەيكەللىرىنىڭ سەنئىتى

ئۇيغۇر خەلقى مەنىۋى ھاياتى ۋە ئىدىئولوگىيىلىك قاراشلىرى تارىخىدا مىڭ يىللار داۋامىدا بۇددىزم غايەت زور تەسىر كۆرسەتكەن. ئانا

ۋادىسىمىز قەدىمكى غەربىي يۇرت بۇددا مەدەنىيىتىنىڭ ئىككىنچى ماكانى سۈپىتىدە بۇددىزمىنى شەرققە تارقىتىشنىڭ مۇھىم ئۆتكۈچى بولغان. ۋەھالەنكى، بۇددىزم بىر پۈتۈن كۆپ قىرلىق ئىدىئولوگىيىلىك مەدەنىيەت سۈپىتىدە، ئوتتۇرا دىيار ئىدىئولوگىيىسىدە مەڭ يىللار ھۆكۈمرانلىق نوپۇزىدا تۇرۇپ كەلگەن ۋە شەرقىي ئوكيان ساھىلىغا ئۆز تەسىرىنى كۆرسەتكەن. ۋادىسىمىز بۇددا ئالىملىرى ۋە سەنئەتكارلىرى بۇددىزمىنىڭ تاكامۇللىشىشى، كېڭىيىشىگە، جۈملىدىن بۇددىزم ھەيكەلتىراشلىق بەدىئىي سەنئىتىگە غايەت زور تارىخىي تۆھپە قوشقان. بۇددىزم شىنجاڭدا يالغۇز دىنىي ئىدىئولوگىيە سۈپىتىدەلا ئەمەس، بەلكى بىر پۈتۈن كۆپ تەرەپلىملىك مەدەنىيەت ئونمۇرسالزىمى ھادىسىسى سۈپىتىدە ئالاھىدە بىر تارىخىي دەۋرنى شەكىللەندۈرگەن، ۋادىسىمىز ھەيكەلتىراشلىق سەنئىتى تەرەققىياتىغا ئالەمشۇمۇل تارىخىي تۆھپىلەر قوشقان.

بۇددىزم ئۆز ماكاندا-ھىندىستاندا بىر قېتىمدىلا ھەممە شەكىلدە يارالغان ۋە شۇ يېتى دۇنياغا تارالغان ئەمەس، بۇددىزم دۇنياۋى ھادىسە ئىدى. ھىندىستاندىمۇ ۋە بۇ دىننى قوبۇل قىلغان باشقا ئەل خەلقلەردىمۇ ئوخشاشلا قەدەممۇ-قەدەم، دەۋرىمۇ-دەۋر سەنئەتلەشكەن ھەم ئوبرازلىق تەشۋىق قىلىنىدىغان بولغان. ھازىرەتلىك تۇرپان ۋادىسىدا ياشاپ كەلگەن غۇز-قاڭقىلار ۋە ئۇلارنىڭ ئەۋلادلىرى دەسلەپتە بۇددا دىنىغا ئېتىقاد قىلغان ۋە ئۇنى ياخشىلىق ھەم گۈزەللىكنىڭ ئەڭ ئالىي سىمۋولى، دەپ تونۇغان چاغلاردا ئۆزىنىڭ باي مۇزىكا-ئۇسسۇلچىلىقى، رەسسامچىلىقى ۋە ھەيكەلتىراشلىق ئارقىلىق بۇددىزم دۇنياۋى مەدەنىيىتىگە غايەت زور بەدىئىي تۆھپىلەرنى قوشقان، بۇددانى مۇزىكىلاشتۇرغان، ئۇسسۇللاشتۇرغان، تىياتىر-دراممىلاشتۇرغان، شېئىرىي-رىئايەتلەشتۈرگەن ۋە ئۆزلىرىگە ئوخشىتىپ ئوبرازلاشتۇرۇپ ھەيكەل-قورچاقلار ياساشقان. تۇرپاندىكى بىزەكلىك، سىڭگىم، مۇرتۇق، يارغۇل، بۇيلۇق، قورۇتقا، چىكاشغۇل قاتارلىق مىڭئۆي تام رەسىملىرى بىلەن رەڭدار، نەپىس بۇددا ھەيكەللىرى بارلىققا كەلگەندە بۇددا دىنىنىڭ پەيدا بولغان جايى ھىندىستاندىمۇ تېخى مىڭئۆي سەنئىتى ۋە ھەيكەلتىراشلىقى پەيدا بولمىغان. تاش، ياغاچ، لاي، ساپال ھەيكەلتىراشلىق سەنئىتى قەدىمكى تۇرپان ۋادىسى ئاھالىلىرىنىڭ تاشقۇرالار دەۋرىدىن تارتىپ داۋاملىشىپ كەلگەن بەدىئىي تۇيغۇلىرىنى ئىپادىلەشتىكى ۋاسىتىسى ئىدى.

تۇرپان ۋادىسىنىڭ بۇددىزم دەۋرىدىكى ھەيكەلتىراشلىقى مەيلى قوش-قاڭقىلار زامانىدا بولسۇن ياكى ھۇنلارنىڭ پۇشتىدىن تامغان كىۋ جەمەتى ھۆكۈمرانلىقى دەۋرىدە بولسۇن ۋە ياكى ئىدىقۇت ئۇيغۇر خاندانلىقى دەۋرىدە بولسۇن، ئاساسلىق بىردەكلىك-گۈزەللىك ۋە يۈكسەكلىكنى قەدىرلەش، ئىلاھىي ئوبرازلارنى ئەنە شۇ گۈزەللىك ۋە يۈكسەكلىكنى مەركەزلەشتۈرۈپ ئىپادىلەش ئۇسلۇبىنى قوللانغانلىقىنى، ئەمما بۇ بۇددىزم ئىلاھىي ئوبرازلىرىنى ئىپادىلەشتىكى گۈزەللىك ۋە يۈكسەكلىكنى يەنىلا ئۆزىنىڭ مىللىي تۇرمۇشىدىن، ئۆزىنىڭ ئەنئەنىۋىي جەمئىيىتىدىن، ئۆزىنىڭ رېئال ئادەملىرىدىن ئېلىپ (مودېل ۋە ئەندىزە قىلىپ)، ئۇنى بەدىئىي ئومۇملاشتۇرۇش ئارقىلىق ئىپادىلەشكەنلىكىنى كۆرۈمىز. تۇرپان ۋادىسىدىكى مىڭئۆي ۋە بۇددا ئىبادەتخانىلىرىدىن تېپىلغان تۈرلۈك ئوبراز ۋە قىياپەتلەردىكى بۇددىزم ئەۋلىيا-ئەزەملىرى بىلەن مۇئەككەل-تەڭرىلىرى ھەيكەللىرى نەزەرىيە جەھەتتىن گەرچە ھىندىستان بۇددىزمىدىن ئاپىرىدە بولغان بولسىمۇ، ئەمما ئۇلارنىڭ پۈتۈن ئۆڭ-قىياپىتى، روھىيىتى، تۇرۇق-ھالىتى، كىيىنلىرى رېئال يەرلىك كىشىلەرنىڭ-قەدىمكى تۇرپانلىقلارنىڭ ئۆلگىلىك كۆرۈنۈشلىرىدىن مۇجەسسەملەشكەن. تۇرپان يەرلىك ئاھالىلىرىنىڭ قىياپىتىنى ۋە يەرلىك ئالاھىدىلىكلىرىنى ئاساسلىق مودېل قىلغان، ئەندىزە قىلغان. بۇ ھال بىزگە تۇرپاندىكى مىڭئۆي-ئىبادەتخانا جاۋاھىراتلىرى قاتارىدا دەرىجە-مەردىۋە تەرتىپى بويىچە تىزىلغان رەڭدار-كۆركەم ھەيكەللەر بىلەن يەرلىك كىشىلەرنىڭ قىياپىتى، كىيىنلىشى، روھىيىتى بىردەك ئىكەنلىكىنى، ئۇلارنىڭ چىراي ئىپادىسى بىلەن تەقى-تۇرۇق ھالىتىنىڭ بىردەك ئىكەنلىكىنى كۆرسىتىپ بېرىدۇ.

تۇرپان ۋادىسىدا ئاپىرىدە بولغان بۇددىزم ھەيكەلتىراشلىق سەنئىتى تەبىئىي سەنئەتخۇمار ئەجدادلىرىمىزنىڭ ئەسىرلەر سەھىپىسىگە يېزىپ قالدۇرۇپ كاتتا سەنئەت يادىكارلىقى. ئۇ بۇ سەنئەت ماكاندا قەدىمكى ماددىي مەدەنىيەت ۋە مەنۋى مەدەنىيەت ئۇتۇقلىرىنى ئۆزىگە تولۇق مۇجەسسەملەنگەن ۋە تۇرمۇش، ئىدىئولوگىيە، ئېتىقاد، سەنئەتنىڭ بىر پۈتۈن تارىخىي شەجەرىسىنى ئۆزىدە گەۋدىلەندۈرگەن بولۇپ، توغرىدىن-توغرا تۇرپان ھەيكەلتىراشلىق سەنئىتى مەدەنىيىتى تارىخىي قىممىتىگە ئىگە كاتتا بەدىئىي سەنئەت يادىكارلىقى. قەدىمكى تۇرپان ۋادىسىنىڭ بۇددىزم ھەيكەلتىراشلىق سەنئىتى سەنئەتخۇمار ئەجدادلىرىمىزنىڭ ئۆزىگە خاس مىللىي ۋە مەھەللىي سەنئەت تىپى ۋە ئەنئەنىۋىي ھەيكەلتىراشلىق ئىجادىيەت ئۇسلۇبى ئاساسىدا، يىپەك يولى بويلاپ شەرققە ئېقىپ كەلگەن ھىندىستان، ئىران، گرىك ھەيكەلتىراشلىق سەنئىتىنىڭ

نادىر مۇۋەپپەقىيەتلىرىنى قوبۇل قىلىپ ۋە ئۇنى ھەزىم قىلىپ، ئەينى زامان تەقەززاسى ۋە سەۋىيىسى بويىچە ئىجاد قىلغان نادىر ھەيكەل تىراشلىق سەنئىتى نەمۇنىسى ھېسابلىنىشى كېرەك.

تارىخ-ئارخېئولوگىيە مەنبەلىرىگە ئاساسلانغاندا، بۇددا دىنى مىلادىيەنىڭ ئالدى-كەينىدە تۇرپان ۋادىسىغا تارقالغاندىن كېيىن مىڭئۆي ۋە ئىبادەتخانىلار ياسىلىشقا باشلىغان ھەمدە بۇددىزم سەنئىتى (ئەدەبىيات بىلەن بەدىئىي سەنئەت بىرلەشتۈرگەن تەرغىبات شەكلى) ۋاستىسى ئارقىلىق يىلتىز تارتقان. بۇ جەرياندا بۇددىزم سەنئىتى تۇرپان ۋادىسىدىكى ئۇيغۇر ئەدىبلىرى، رەسساملرى، ھەيكەل تىراشلىرى تەرىپىدىن راۋاجلاندىرۇلۇپ، ئۇيغۇر بۇددىزم سەنئىتى شەكلىنى تىكلەنگەن. تۇرپان ھەيكەل تىراشلىرى بۇددىزم نوم-سۇترالىرىدا تەسۋىرلەنگەن تەڭرى-ئىلاھ ھەم مۇئەككەل-ئەۋلىيالارنى كۆرۈپ باقمىغاچقا، ھامان ئۇ ھەيكەللەرنى تۇرپاندىكى رىئال ئادەملەرگە-ئۆز يۇرتى تۇرپاندىكى يەرلىك كىشىلەرگە ئوخشىتىپ ياساشتىن باشقا ئامال قىلالىمىغان. يەنە بىر روشەن ئالاھىدىلىك شۇكى، بۇددىزم نەزەرىيىلىرىدە تەسۋىرلىنىدىغان ئوبرازلار دۇنيانىڭ ھەممە يېرىدە يەرلىك ھەيكەل تىراشلار تەرىپىدىن ئۆز مىللىتىنىڭ چىراي شەكلىگە ئاساسەن يارىتىلغانغا ئوخشاش، تۇرپان ۋادىسىدىكى مىڭئۆي-بۇددا ئىبادەتخانىلىرىدىكى ھەيكەللەرمۇ شۇ دەۋردىكى تۇرپانلىقلارنىڭ چىراي-شەكلىگە تەقلىد قىلىپ ياسالغان. جۈملىدىن قەدىمكى تۇرپان ھەيكەل تىراشلىرى تۈرلۈك ھەيكەللەرنى ياساشتا ئۆز كىشىلىرىنى بۇنىڭغا مودېل ۋە ئەنداز قىلغان. يەرلىك خەلقنىڭ بەدىئىي تەسەۋۋۇرلىرى ۋە ئارزۇ-ئۈمىدلىرى ئاساسىدا، قەدىمكى تۇرپان ھەيكەل تىراشلىقىنىڭ ئۆزىگە خاس ئۇسلۇبى بويىچە، باشقا جايلارنىڭ بەدىئىي سەنئەت ئەسەرلىرىدىن (ھەيكەل تىراشلىقىدىن) ئالاھىدە پەرقلىنىپ تۇرىدىغان تۇرپان بۇددىزم ھەيكەل تىراشلىق ئۇسلۇبىنى ياراتقان ۋە شۇ ئارقىلىق گەنسۇ-دۇنخۇاڭ ھەتتا لويياڭ، چاڭئەنلەرگىچە تەسىر كۆرسەتكەن. تارىخ-ئارخېئولوگىيە مەنبەلىرىگە ئاساسلانغاندا، تۇرپان-قۇجۇنى مەركەز قىلغان شەرقىي شىنجاڭ رايونى بۇددىزم كەڭ تارقالغان، ئۇزاق ساقلانغان ۋە بۇددىزم باشقا دىنلار بىلەن بىللە گۈللەنگەن ئالاھىدىلىكىگە ئىگە ئىكەنلىكى بىلەن خاراكتېرلىنىدۇ.

تۇرپان-قۇجۇنى مەركەز قىلغان بۇ قەدىمكى ۋادىنىڭ بۇددىزم دەۋرىنىڭ ئالدى-كەينىدىكى ئېتنولوگىيىلىك تەرەققىياتىنى مۇنداق ئۈچ ئاساسىي باسقۇچقا بۆلۈش مۇمكىن:

بىرىنچى، غۇز (گۇشى)-خۇجىيە قەبىلىلىرىنىڭ ساك، چاڭ، توخرىي، ھۇن قاتارلىق قەبىلىلەر بىلەن بىرلىشىپ قەدىمكى تۇرپان-قۇمۇل ئاھالىسىنى تەشكىل قىلىشى؛ ئىككىنچىسى، بۇ قەبىلىلەرنىڭ تېلى-توققۇز ئوغۇز، جۈملىدىن قارلۇق، ياغما قەبىلىلىرى، قىسمەن سوغدى (توققۇز جاۋۇپ ئۇيغۇرلىرى) قەبىلىلىرى بىلەن بىرلىشىپ، شىمالىي-جەنۇبىي سۇلالىلەر دەۋرىدە كۆكتۈرك ھاكىمىيىتىنىڭ شىمالىي شىنجاڭدىكى ئەسكىرىي كۈچىنى غۇلتىشقا يېتەرلىك ئۇيغۇر-توققۇز ئوغۇز خەلقلەرى بولۇپ شەكىللىنىشى؛ ئۈچىنچىسى، ئۇرۇقۇن ئۇيغۇر خانلىقى ھالاكتىدىن كېيىن ئادىئېز، قارلۇق قاتارلىق ئۇيغۇر-ئوغۇز قەبىلىلىرىنىڭ بۇ رايونغا كۆپلەپ يۆتكىلىشى بىلەن ئىدىقۇت، كۈسەن ئۇيغۇر خانلىقلىرىنى تىكلەپ، ئىلگىرىكى توققۇز ئوغۇز ۋە باشقا خەلقلەر بىلەن داۋاملىق ئارىلىشىپ ئۇيغۇر مىللىتىنىڭ شەكىللىنىشىگە ئۇل سالغانلىقى.

تۇرپان ۋادىسىغا بۇددىزمىنىڭ قاچان تارقالغانلىقى توغرىسىدا ئېنىق ئۇچۇر يوق. ئەمما 382-يىلى ئالدى قانغىل خانى مىدى (弥弟) (ئالدىنقى چىن پادىشاھى فۇجىيەنگە بۇددىزمىنىڭ «ماھايانا پارامىتا (大般若经)» سۇترىسىنى سوۋغات قىلغانلىقى، كومىراھادىرا (鸠摩罗跋提) بۇددا دىنى بويىچە دۆلەت ئۇستازى ئىكەنلىكى خاتىرىلەنگەن. جاڭيې شەھىرىنى مەركەز قىلغان ھەمدە ھۇنلارنىڭ پۇشتىدىن تامغان چۇرچى مونسۇن (且渠蒙孙) جەمەتى ئەنجۇ (443-450)، (安周) تۇرپانغا خان بولغان چاغلاردا بۇددىزم بىناكارلىقى گۈللىنىش دەۋرىگە قەدەم قويدى. ئۇ دەسلەپ دۇنخۇڭدىن تېپىلغان «غەربىي ئايماق جۇغراپىيىلىك تەپسىراتى (西洲图经)» دا «دېڭگۇكۇ (丁谷窟)» دەپ يېزىلغان تۇيۇق تاشكېمىرلىرىنى بىنا قىلىشقا باشلىدى. قۇجۇ قەسىرىگە بەھارا سالدۇرۇپ، خاتىرە تېشى ئورناتقۇزدى ۋە «بۇدداھ ئېيتقان بۇتساتۋالىق سۇترىسى (佛说菩萨经)» نى كۆچۈرتكۈزگەندى (24).

شۇ زامانلاردا خانلىق تەۋەسىدىكى پۇقرالار كەڭ سەپەرۋەر قىلىنىپ تۇرپان ئويمانلىقىدا ناھايىتى نۇرغۇن ئىبھرام-ئىبادەتخانىلار قەد كۆتۈردى. بېزەكلىك، تۇيۇق، يارغول قاتارلىق جايلاردىكى مىڭئۆيلەر ئارقا-ئارقىدىن ياسالدى، ياغاچ، گەج، سېغىزلايدىن ياسالغان ھەرخىل ئوبرازلاردىكى بۇددا ھەم تۇرمۇش ھەيكەللىرى ئۆز دەرىجە تەرتىپلىرى بويىچە تىزىلىپ، سىرلىق بۇددىزم ئىستىقامەتگاھلىرى بىر-بىرلەپ ئايرىدە

بولدى. تۇرپان ۋادىسى 9-ئەسىر ئوتتۇرىلىرىدىن باشلاپ ئۇيغۇر ئىدىقۇت خانلىقى پايتەختى بولۇپ قالدى. ئەسلىدە بۇ يەردە ياشايدىغان قوش-قاڭقىل ئەۋلادلىرى ھەمدە قارلۇق، ياغما قاتارلىق توققۇز ئوغۇز-تۇرا قەبىلىلىرى بۇددىزمى تەسىرىدە مانى ئېتىقادىدىكى ئادىتىز قاتارلىق ئۇيغۇر قەبىلىلىرى 9-ئەسىرنىڭ ئاخىرىدىن باشلاپ بۇددىزمىنى قوبۇل قىلىشقا باشلىدى. بېزەكلىك مېڭۇي ئاساسەن قۇجۇ ئۇيغۇر خانلىقى دەۋرى بۇددىزمىنىڭ مۇھىم تارىخىي يادىكارلىقى سۈپىتىدە مەيدانغا چىقتى. ئىدىقۇت ئۇيغۇر خانلىقى قاراشەھەر-كۇچادا تۇرۇشلۇق مەڭلىك تېكىننىڭ قوماندانى بۆگۈ تېكىننىڭ تۇرپانغا 866-يىلقى يۈرۈش قىلىشى بىلەن تارىخ سەھىپىسىگە چىققاندىن تاشقا 1275-يىلى قايدۇ، دوۋا باشچىلىقىدا 120 مىڭ كىشىلىك قوشۇن بۇ يەردە قۇبلايخان بىلەن تەخت ۋارىسلىقىنى تالىشىش يۈزىدىن ئېلىپ بارغان مىسلىسىز قانلىق، ۋەھشىيەت ئورۇش تۈپەيلى ئەڭ ئاخىرقى ئىدىقۇت قوچقار تېكىننىڭ جەڭدە ھالەك بولۇشى بىلەن تەڭلا ئاخىرلاشتى. بەش ئەسىردىن ئارتۇق ھۆكۈم سۈرگەن ئىدىقۇت ئۇلۇغ ئۇيغۇر خانلىقى دەۋرىدە بۇددىزم مەيلى ھەيكەلتىراشلىق سەنئىتى، مەيلى نوم-سۇترا تەرجىمىچىلىكى جەھەتتىن بولمىسۇن يېتەرلىك گۈللەندى. بۇ، تىبەتلەرنىڭ ئىشغالىيىتىنى يېڭىش، توسۇلۇپ قالغان يىپەك يولى مۇناسىۋەتلىرىنى ئەسلىگە كەلتۈرۈش، ئىقتىساد، مەدەنىيەت ئىشلىرىنى يۈكسەلدۈرۈشى ئاساسىدا مەيدانغا كەلدى.

ئىدىقۇت قەدىمكى شەھىرى ئىبادەتخانىسى تۇرپاندىكى مۇھىم ئىستىقامەت دەرگاھى بولۇش سۈپىتى بىلەن بۇ جايدا نۇرغۇن ھەيكەللەر ياسالغانىدى. ئەينى زاماندا بۇ جايدا قېزىش ئېلىپ بارغان لىكوكىنىڭ «قۇجۇ» ناملىق ئەسىرىدىكى رەسىملەر بىلەن گرونۋېدلىنىڭ «1903-1902-يىللىرىدىكى ئىدىقۇت قەدىمكى شەھىرى خارابىسى ۋە شۇ ئەتراپلاردىكى ئارخېئولوگىيە دوكلاتى» (كەينىدىكى رەسىملەر ئاتىلىشى) ناملىق ئەسىرىدىكى رەسىملەردە بۇ جايدىن تېپىلغان نۇرغۇن رەڭدار ھەيكەل سۈرەتلىرى بېرىلگەن. ئۇنىڭدا سېغزلايدىن ياسالغان بېشى سۇنۇپ كەتكەن بۇددىساتۋا ھەيكىلى، تون كىيۋالغان تېۋىنچى ھەيكىلى، ئۇزۇن كاسايالىق ئايال ھەيكىلى، ئىبادەت قىلىشقا تەمىشلەنگەن ئايال ھەيكىلى (14-رەسىمگە قاراڭ)، قولباغلاپ تۇرغان ئىككى ئارخات سىياقدىكى يوغان قورساقلىق بوۋاي ھەيكىلى قاتارلىقلار ناھايىتى كۆركەم، نەپىس ياسالغان بولۇپ، ئۇلار ئىدىقۇت قەدىمكى شەھىرى ئىبادەتخانىسىدىكى ھەيكەللەر نەمۇنىسى ھېسابلىنىدۇ. مەشھۇر يالقۇنتاغ ئېتىكىگە جايلاشقان سىڭگىم ئېغىزىدىكى بۇددىزم ئىبادەتخانىسى خارابىسىمۇ ئەينى زاماندىكى داڭلىق بۇددى ئىبادەتخانىسى دەرگاھى ئىدى. يالقۇنتاغنى كېسىپ ئۆتكەن تاشيولنىڭ ئىككى يېقىدا تۆت ئورۇندا ھېلىھەم خارابىسى ساقلىنىپ قالغان بۇ جايدا 1903-1902-يىللىرى گېرمانىيە ئېكسپېدىتسىيىچىلىرىدىن ئالبېرت گرونۋېدلى (1856-1935)، 1904-1905-يىللىرى فون لىكول (1860-1930)، 1902-1910-يىللىرى ياپونىيە ئوتانى ئېكسپېدىتسىيە ئەترىتى خادىملىرى قاتارلىقلار بۇ مەشھۇر دەرگاھنى قويماي قېزىپ، ئاڭتۇرۇپ نۇرغۇن رەڭدار، نەپىس ھەيكەللەرنى تېپىپ ئېلىپ كېتىشكەن. لىكوكىنىڭ «قۇجۇ» ناملىق رەسىملىك كىتابىدا بۇ جايدىن تېپىلغان رەڭدار، نەپىس ھەيكەللەرنىڭ بىر قىسمىنىڭ سۈرىتى بېرىلگەن. ئۇنىڭدا سېغزلايدىن ياسالغان بۇددىساتۋا بېشى ھەيكىلى، چاچ ئۈستىگە دوپپا كىيگەن ئايال سىياقدىكى ھەيكەل بېشى، ئېگىز تۇماقلىق، بوينىغا ھالقا سالغان ئادەم بېشى ھەيكىلى، بىر جۈپ ئەر-ئايال بۇددىساتۋا بېشى ھەيكىلى ۋە چېچى ئۈستىگە تور يېپىۋالغان ئايال بۇددى ھەيكىلى قاتارلىقلار بېرىلگەن بولۇپ، نەپىس كۆركەم ئىشلەنگەن.

يالقۇنتاغ ئېتىكىدىكى مۇرتۇق جىلغىسى بۇيىغا جايلاشقان مۇرتۇق ئىبادەتخانىسى شۇ جايدىكى ئەڭ قەدىمكى بۇددىزم يادىكارلىقلىرىنىڭ بىرى. بۇ جايدا گېرمانلار، ياپونلار، ئەنگىلىيىلىكلەر، فرانسىيىلىكلەر ۋە رۇسىيىلىكلەر كەينى-كەينىدىن قېزىش-تەكشۈرۈشلەرنى ئېلىپ بارغان ھەم تېپىلغان يادىكارلىقلارنىڭ بىرىنىمۇ قويماي ئېلىپ كېتىشكەن. ياپونىيەدە نەشر قىلىنغان «غەربىي يۇرت ئارخېئولوگىيىسى رەسىملەر تىزىملىكى» دېگەن رەسىملىك كىتاب بىلەن لىكوكىنىڭ «قۇجۇ» ناملىق كىتابىدا بۇ جايدىن تېپىلغان نەپىس، رەڭدار ھەيكەللەر سۈرىتى بېرىلگەن. ئۇنىڭدا لايدىن ياسالغان، ئىنسانلار دۇنياسىغا قاراپ مېھرىبانلىق تەبەسسۇمى بىلەن كۈلۈپ تۇرغان بۇددىساتۋا بېشى ھەيكىلى، چېچىنى ئوتتۇرىدىن ئايرىپ كەينىگە تاراپ ئۈستىگە دوپپا كىيۋالغان بۇددى بېشى ھەيكىلى، لايدىن ياساپ ئۈستىگە رەڭ بېرىلگەن ئادەمنىڭ يۇقىرى گەۋدىسى ھەيكىلى قاتارلىقلار خېلى ئۆلچەملىك، نەپىس ياسىلىپ ئوبرازلارنىڭ مەجەز-خاراكتېرى ئەينەن تەسۋىرلەنگەن. سىڭگىمدىن مورتۇق جىلغىسىنى بويلاپ ئىچكىرىلگەندە بېزەكلىك بۇددى ئىبادەتگاھىغا بارغىلى بولىدۇ. بېزەكلىك مېڭۇيلىرى ئەينى زاماندىكى كاتتا، غوللۇق مەشھۇر سەنئەت قەسىرى بولۇپ مەيدانغا كەلگەن ئىدى. بېزەكلىك مېڭۇيلىرى ئەسلىدە بەھار، ئىستىقامەتخانا (支提)، پىنھان تىلاۋەتخانا، راھىبلار ئۆيى (僧房)،

يۆلەكلىك يول، ئاسما ساگرام قاتارلىقلارنى ئۆز ئىچىگە ئالغان ھەشەمەتلىك قورۇلما ئىدى. بېزەكلىك گەرچە تاڭ سۇلالىسى زامانىدا ئىچكىرىدىن بىلىم ئاشۇرغىلى ۋە نوم ئالغىلى كەلگەن راھىبلار تەرىپىدىن «نىڭ رۇڭ ئىبادەتخانىسى (宁戎寺)» دەپ ئاتالغان بولسىمۇ، ئۇ كېيىنچە ئىدىقۇت ئۇيغۇر خانلىقىنىڭ مانىزم ئېتىقادى ئىبادەتخانىسىغا، ئۇندىن كېيىن، ئۇيغۇر بۇددىزمى ئېتىقادىنىڭ ئاساسلىق ئىبادەتگاھىغا ئايلاندى. «بېزەكلىك» ئاتالمىسى ئېھتىمال ئىدىقۇت ئۇيغۇر خانلىقىنىڭ ئالدى-كەينىدە مەيدانغا چىققان بولۇشى مۇمكىن. ھازىر 60 نەچچە ئېغىزلىق ھۇجرىسى ساقلىنىپ قالغان بۇ جاي ئەينى ۋاقىتتا يەنى شىمالى-جەنۇبىي سۇلالىلەر، سۈي-تاڭ سۇلالىلىرى زامانىدىلا يەرلىك ئاھالىلەرنىڭ بۇددىستلىرى ئىستىقامەت بىلەن شۇغۇللانغانلىقتىن تاشقىرى، ئوتتۇرا دىياردىن سودا-تىجارەت ياكى بۇددا دىنىدىن بىلىم ئاشۇرغىلى كەلگەنلەرمۇ ئىستىقامەت قىلىدىغان كاتتا دەرگاھقا ئايلانغانىدى. بېزەكلىك ئۇيغۇر خانلىقى دەۋرىدە گۈللەندى ۋە ھازىرقى قىياپەتكە ئېرىشتى. ئۇنىڭ ۋەيران بولۇشىمۇ ئىدىقۇت خانلىقىنىڭ ھالاكىتى ۋە تۇرپاننىڭ قانلىق جەڭلەر بىلەن ئىسلامىيەتكە ئۆتۈشى بىلەن ئوخشاش تەقدىرداش بولدى.

فون لىكوكنىڭ «قوچۇ» ناملىق ئەسىرىگە بېرىلگەن رەسىملەر ئىچىدە ئەينى ۋاقىتتا بۇ جايدىن تېپىلغان رەڭدار، نەپىس ھەيكەللەر سۈرىتى بېرىلگەن. ئۇنىڭدا سېغىزلايدىن ياسالغان غەزەپلەنگەن ئادەم بېشى ھەيكىلى، كۆزلىرى پولىتىپ چىققان، دوپپا كىيگەن ئادەم بېشى ھەيكىلى قاتارلىق نەپىس ھەيكەللەر سۈرىتى كۆرسىتىلگەن. تۇرپان بۇددىزم ھەيكەلتىراشلىق سەنئىتى يالغۇز مىڭئۆي ۋە بۇددا ئىبادەتخانىلىرى بىلەنلا چەكلەنمىگەن. ئىدىقۇت (قوچۇ) شەھىرى گەرچە قوچقار تېكىنىنىڭ جەڭدە ئۆلۈشى بىلەن ۋەيران بولغان بولسىمۇ، بۇ قەدىمكى ئاستانە 1383-يىلى باشبالىققا چاغاتاي ئەۋلادى بولغان قىزىر خوجا (تۇغلۇق تۆمۈرخاننىڭ كىچىك ئوغلى) تەرىپىدىن يەنە بىر قېتىم تەرسالارچە قان، ئوت ۋە سۇغا غەرق قىلىندى! يېقىندا تېپىلغان نومنىڭ كۆيدۈرۈلگەن پارچىلىرى، قان ئۇيۇلغان جەسەتلەر، بۇزۇلغان سەنئەت يادىكارلىقلىرى بۇنى ئۇقتۇرىدۇ.

ئىدىقۇت شەھىرى تاشلىنىپ كەتكەندىن كېيىن داۋاملىق خارابىلىشىشقا قەدەم قويدى، رۇسىيە، ياپونىيە، بولۇپمۇ ئەنگىلىيە بىلەن گېرمانىيە ئېكسپېدىتسىيىچىلىرى مۇشۇ ئەسىرنىڭ بېشىدا ئىدىقۇت شەھەر خارابىسىدا كۆپلەپ قېزىش-ئاختۇرۇشلار ئېلىپ بېرىشتى. ئىدىقۇت شەھىرى بىلەن يالقۇنتاغ ئارىلىقىدىكى بېلىق سىرتى تۆپىلىككە قوچۇ (قەدىمكى ئىدىقۇت) خانلىرىنىڭ قەبرىگاھلىقى جايلاشقان. ھازىر «ئاستانە» نامىدا ئىستېمال قىلىنغان بۇ يېزىدىكى ئالتۇنلۇقتىن يېقىنقى بىر قانچە ئون يىل ئىچىدە 380 دانىدىن ئارتۇق ھەرخىل ھەيكەللەر تېپىلدى. 273-يىلدىن 778-يىلغىچە ئۆتكەن بەش يېرىم ئەسىرلىك ئۇچۇر قىممىتىگە ئىگە بۇ شەكلى خىلمۇخىل ۋە رەڭدار ھەيكەللەر تۇرپان ۋادىسىنىڭ بۇددىزمىدىن خالىي تۇرمۇشقا دائىر ھەيكەلتىراشلىقنىڭ گۈللەنگەن مەنزىرىسىنى ئىسپاتلىدى. بۇندىن باشقا تۈرلۈك نان ۋە پېچىنە تۈرلىرى، ھەرخىل بەدىئىي سەنئەت بۇيۇملىرى، ئادەم ۋە ھايۋان، گۈل ۋە قۇشلار تەسۋىرلەنگەن تام رەسىملىرى بىلەن ھەيكەللەر تېپىلدى. بۇ ھەقىقىي مەنىسى بىلەن دىققەتكە سازاۋەر يەر ئاستى ئىپتىئولوگىيە مۇزېيى بولۇپ ھېسابلىنىدۇ.

بۇ جايدىن تېپىلغان 400 دانىگە يېقىن نەپىس، رەڭدار ھەيكەللەرنىڭ ھەممىسىلا بۇددىزم دەۋرىدە ياسالغان بولسىمۇ، ئەمما مۇتلەق كۆپچىلىكى ئىجتىمائىي تۇرمۇشنى، كىشىلەرنىڭ كۈندىلىك ئىش-پائالىيەتلىرىنى ۋە قەلىك قىلىپ ياسالغان (25). مەسىلەن، ئات مىنگەن، شاھمات ۋە چەۋگەن توپ ئوينىغان، ناخشا-ئۇسسۇل، سېرىك ماھارىتى كۆرسىتىۋاتقان، ياغاچ ئاياقتا مېڭىۋاتقان، ئۆي ئىشى قىلىۋاتقان كىشىلەرنىڭ ئوبرازىدىن باشقا ھەرخىل قۇشلار، ھايۋانلار، غەلىتە مەخلۇقاتلار ئوبرازلىرىمۇ ناھايىتى ئەينەن، نەپىس ياسالغان (26). 1915-يىلى پەقەت تۇرپان ئويمانلىقىدىنلا 180 ساندۇق مەدەنىيەت يادىكارلىقلىرىنى ئېلىپ چىقىپ كەتكەن ھەم «سېرىندىيا» (غەربىي يۇرت) ناملىق بەش توملۇق كىتاب، «غەربىي يۇرت ئارخېئولوگىيىسى» ناملىق تۆت توملۇق كىتاب ۋە «قۇمغا كۆمۈلگەن قەدىمكى خوتەن» قاتارلىق كىتابلارنى يازغان يەھۇدىي مارك ئاۋرېل ستەينىننىڭ «سېرىندىيا» ناملىق كىتابىدا (يەنى ئۈچىنچى تومدا) ئاستانە قەبرىستانلىقىدىن تېپىلغان ھەيكەللەرنىڭ سۈرىتى بېرىلگەن. ئۇنىڭدا خىلمۇخىل قىياپەتتە، ھەرخىل كىيىملەر كىيىدۈرۈلگەن لاي ھەيكەللەر كۆپلىكتىن سۈرىتى (20-رەسىمگە قاراڭ)، ئات مىنىۋېلىشقان ئادەملەر ھەيكەللىرى، غەلىتە مەخلۇق ھەيكىلى، ئادەم، ھايۋان ۋە تۇرمۇش بويۇملىرى ھەيكىلى قاتارلىقلار بولۇپ، بۇلار تۇرپان ئويمانلىقىنىڭ ھەيكەلتىراشلىق سەۋىيىسىنىڭ ناھايىتى يۇقىرى پەللىگە يەتكەنلىكىنى ئىسپاتلايدۇ.

يۇقىرىدىكىلەر پەقەت 20-ئەسىرنىڭ بېشىغىچە تۇرپان ۋادىسىدىكى ئۇ جاي، بۇ جايدا ساقلىنىپ قالغان، تولىمۇ چەكلىك، بۇزۇلغان، پۇچۇلغان،

ۋەيرانە قىلىنغان ھەيكەلتراشلىق سەنئىتى يادىكارلىقلىرى بولۇپ، بۇلارمۇ داۋاملىق ۋەيرانلىق ۋە بۇلاڭ-تالاڭ، ھەتتا 2-دۇنيا ئۇرۇشى ئىس-تۈتەكلىرىدە نابۇت بولۇش پاجىئەسىگە دۇچ كەلدى. «مەدەنىيەت ئىنقىلابى» مەزگىللىرىدىكى بەزى تەلۋىلەرنىڭ «تۆت كۈننى يوقىتىش» دەپ ئاتالغان بۇزغۇنچىلىقلىرى بىر نەچچە چېكىتتەك قالغان بۇددىزم بەدىئىي سەنئەت يادىكارلىقلىرىغا قارىتىلغانلىقى كىشىنى چۆچۈتتۈرۈپتۇ.

ئۇيغۇرلاردا - تۇرپان ۋادىسىدا ئىسلامىيەتنىڭ قارار تاپقانلىقى ئۇيغۇر ئىسلام مەدەنىيىتى ۋە ئۇنىڭ بارلىق ئېتنولوگىيىلىك، ئىدىئولوگىيىلىك جەھەتلىرىگە تارىخى خاراكتېرلىك تەسىر كۆرسەتتى. بۇنىڭ بىلەن تۇرپان ۋادىسىدىكى ئۇيغۇرلار ۋە ئۇلارنىڭ يىراق ئەجدادلىرىنىڭ تاكى تاشقۇرالار دەۋرىدىن باشلاپ ھەيكەل-قورچاقلار ياسايدىغان ھەيكەلتراشلىق ئەنئەنىسى قىسمەن چەكلىمىگە ئۇچرىدى. شۇنىڭدىن باشلاپ ئۇيغۇرلاردىكى ھەيكەلتراشلىق سەنئىتى دىنى مەزمۇن ۋە شەكىللەردە ئەمەس، بەلكى سەنئەت مەنىسىدە-بەدىئىي سەنئەت ئۇتۇقى مەنىسىدە رېئال ئادەم، ھايۋان، قۇشلار ئوبرازىدا تەرەققىي قىلدى. ئۇيغۇر خەلقى ئىسلامىيەتتىن كېيىن ئالەم ۋە ئۇنىڭ مەنبەسى، ئادەم ۋە ئۇنىڭ تەڭرى ئالدىدىكى مەجبۇرىيەتلىرى توغرىسىدىكى شاماننىزم، ئاتەشپەرەسلىك، بۇددىزم ۋە مانىزىملىق تەسەۋۋۇر ۋە ئەقىدىلەر ئورنىغا «ئاللانىڭ بىرلىكى» ۋە ئۇنىڭ سۈپەتلىرى، ئادەمنىڭ يارىتىلىشى ۋە مۇسۇلمانچىلىق مەجبۇرىيەتلىرى توغرىسىدىكى يېڭى قاراش ۋە ئەقىدىلەرنى ئالماشتۇردى. ئىسلام مۇسۇلمانچىلىقىنىڭ پەرھىزلىرى-ئىمان، روزا، زاكات، ھەج قىلىش شەرتلىرى ئۇيغۇر روھىيىتىنىڭ ھەممە تەرەپلىرىگە ئورنىشىپ غايەت زور دائىمىي ئېتىقاد دىنىي پائالىيەت تۈسىنى ئالدى. ئۇيغۇرلاردا مەخسۇس دىنىي تەبىقىلەر-شەيخۇل ئىسلام، ھەر دەرىجىلىك قازى ۋە مۇپتلا، ھەر دەرىجىلىك جامائە-مەسچىت ئىمام-مەزىنلىرى، مازار-ماشايخ شەيخلىرى، دىنىي مەدرىس-مەكتەپ مۇدەررىس ئۆلىمالىرى مەيدانغا كەلدى. شۇنىڭ بىلەن بىللە يەنە شاماننىزم، ئاتەشپەرەسلىك، بۇددىزم دەۋرىدىكى بىر قاتار ئەم-ئىرىم، تەبىر-جوراش، ئۆرپ-ئادەت، مۇراسىم-ئايىم قائىدىلىرىنى داۋاملاشتۇرۇپ كەلدى (27). ئىسلام مەدەنىيىتى ئائىلە، يۇرت-مەھەللە، شەھەر قۇرۇلۇشلىرىدا ئۇيغۇر خەلقىگە خاس بىناكارلىق ئۇسلۇبى شەكىللەندۈردى. ئوردا-قەسرە، جامائە-مەسچىت، مەقبەرە-قەبرە گۈمبەزلىرىنىڭ ياسىلىشىدا ئەڭ نەپىس ئىسلام نەقىشلىرىنىڭ شەكىل ۋە نۇسخىلىرى بىلەن مىللىي نەقىشلەرنى بىرلەشتۈردى. بۇ ئەسلىدىمۇ ئىسلام مەدەنىيىتىگە توپلانغان ھەر قايسى ئەللەر بىناكارلىق تەجرىبىلىرىنىڭ ئۇتۇقى ئىدى. گەرچە ھەيكەلتراشلىققا ئوخشاش تەسۋىرىي سەنئەتنىڭ پورتىت شەكلى تەقەب قىلىنغان بولسىمۇ، تەدرىجىي ئادەم، ھايۋان، قۇش ۋە ئۆسۈملۈكلەر تەسۋىرلەنگەن ھەيكەلتراشلىق ئەنئەنىسى داۋاملىق تەرەققىي قىلىش ئىمكانىيىتىگە ئېرىشتى.

7. ئازادلىقتىن كېيىن ئاستانە ۋە قاراغوجا قەبرىستانلىقلىرىدىن تېپىلغان ھەيكەللەر ھەققىدە

1949-يىلىدىن كېيىن، بولۇپمۇ 1955-يىلى شىنجاڭ ئۇيغۇر ئاپتونوم رايونى قۇرۇلۇپ، بۇ زېمىندا ئەجداد-ئەۋلاد ياشاپ، يەكەن-سەئىدىيە خانلىقىدىن كېيىن بىچارە، ھالەتكە چۈشۈپ قالغان ئەمگەكچى ئاممىسىغا ئاپتونومىيە-ئۆز-ئۆزىنى ئىدارە قىلىش ھوقۇقى بېرىلگەندىن كېيىن ھۆرلۈك، باراۋەرلىككە ئېرىشتۇق. شۇ مۇناسىۋەت بىلەن تارىخ-ئارخېئولوگىيە تەتقىقاتى يوقلۇقتىن بارلىققا كەلدى ۋە كۈنساين تەرەققىي قىلىپ نۇرغۇن ئىلمىي نەتىجىلەر قولغا كەلتۈرۈلدى. كومپارتىيە ۋە خەلق ھۆكۈمىتىنىڭ ئاز سانلىق مىللەتلەرنىڭ تارىخ، ئارخېئولوگىيە تەتقىقاتى ئىشلىرىغا ئالاھىدە كۆڭۈل بۆلۈشى، ئادەم كۈچى، مالىيە كۈچى، ماشىنا-ئۈسكۈنىلەرنى ئاجرىتىپ زور كۈچ بىلەن قوللىشى نەتىجىسىدە، شىنجاڭنىڭ ئارخېئولوگىيە قوشۇنى ئەسلىدىكى شىنجاڭ مۇزېيىغا تەسسى قىلىنغان نەچچە كىشىلىك بىر كىچىك گۇرۇپپىسىدىن ھازىرقى 30-40 ئارخېئولوگىيە خادىمى مەخسۇس كەسىپ بىلەن شۇغۇللىنىدىغان ناھىيە دەرىجىلىك بىر ئورگانغا ئايلاندى. بۇ قوشۇن ھازىرغىچە تەڭرىتاغنىڭ جەنۇب-شمالدىكى نۇرغۇن قەدىمگاهلاردا جاپالىق ئارخېئولوگىيىلىك قېزىش-تەكشۈرۈش نەتىجىسىدە ئالەمشۇمۇل ئىلمىي نەتىجىلەرنى قولغا كەلتۈردى.

تۆۋەندە مەن شىنجاڭ ئارخېئولوگىيە خادىملىرىنىڭ تۇرپاندىكى ئاستانە ۋە قاراغوجا قەبرىستانلىقلىرىدا قېزىش ئېلىپ بېرىش جەريانىدا تېپىلغان تۈرلۈك مەزمۇندىكى ھەيكەللەر ھەققىدە توختولۇپ ئۆتىمەن. 1959-يىلى 10-11-ئايلاردا شىنجاڭ مۇزېي ئارخېئولوگىيە ئەترىتى تۇرپاندىكى ئاستانە قەبرىستانلىقىدا تۇنجى قېتىم 6 قەبرىنى (نومۇرى TAM301-306) قازغان ۋە باشقا يادىكارلىقلار بىلەن بىللە 301-نومۇرلۇق قەبرىدىن 4 دانە، 304-نومۇرلۇق قەبرىدىن 6 دانە لايىدىن ياسالغان ئەر-ئايال سىياقىدىكى ھەيكەللەرنى تاپقان (28). شۇنىڭدىن

ئېتىبارەن بۇ ئىككى قەبرىستاننىڭ ناھايىتى نۇرغۇن قەبرىلەر قېزىلغان ۋە تۈرلۈك مەزمۇندىكى ھەيكەللەر تېپىلىپ تۇرغان . مەسىلەن ، 1960-يىلى 4-ئايدا، شىنجاڭ مۇزېيىدىكى ئارخېئولوگىيە خادىملىرى يەرلىك دېھقانلارنىڭ ئېتىزلىقىنى كېڭەش مەقسىتىدە ئاستانە قەبرىستانىدا بۇزغۇنچىلىق خاراكتېرىدە يەر ئېچىۋاتقانلىقتىن خەۋەر تېپىپ، دەرھال بۇ جايغا كېلىپ 30 قەبرىنى قۇتقۇزۇش خاراكتېرىدە قازغان ۋە تازىلىغان. شۇ چاغدا 336-نومۇرلۇق قاتارلىق قەبرىلەردىن ئادەم، ھايۋان ۋە قۇشلار ئوبرازىدىكى 200 دانە ئەتراپىدا لاي ھەيكەللەرنى تاپقان، بۇ ھەيكەللەرنىڭ بەزىلىرى ئېغىر بۇزغۇنچىلىققا ئۇچرىغان بولغاچقا، پەقەت 140 تىن كۆپرەك ھەيكەللەرنىلا ئەسلىگە كەلتۈرگىلى بولغان(29).

1963- 1965- يىللىرىدىكى قېزىشتا بۇ ئىككى جايدا جەمئىي 56 قەبرە قېزىلغان بولۇپ، ئاستاندىن 42 قەبرە (نومۇرى: TMA1-63T/M3.65TAM38-65TAM42.4TAM4-64TAM376)63 قاراغوجا قەبرىستانلىقىدىن 14 قەبرە (نومۇرى: TKM1-6TKM14) قېزىلغان؛ 1966-1969-يىللىرى سۇ قۇرۇلۇشىغا ماسلىشىش يۈزىسىدىن، بۇ ئىككى قەبرىستانلىقتا 4 قېتىمدا جەمئىي 105 قەبرە قېزىلىپ، 105 قەبرە تازىلىنىپ، 1020 دانە مەدەنىيەت يادىكارلىقلىرى تېپىلغان (30)؛ 1967-يىلى ئاستانە قەبرىستانلىقىدىكى 363-نومۇرلۇق قەبرە قېزىلىپ 50 دانىدىن كۆپ مەدەنىيەت يادىكارلىقلىرى (لاي ھەيكەلمۇ بار) تېپىلغان؛ 1972-يىلى ئاستاندىكى 83-، 91-، 92-قاتارلىق قەبرىلەر قېزىلىپ، بۇ جايدىن باشقا يادىكارلىقلار بىلەن بىللە تۆگە، ئات، كالا، قوي، غەلىتە ھايۋان ۋە 12 مۇچەل مەزمۇندىكى 12 خىل ھايۋان قاتارلىقلارنىڭ لاي ھەيكەللىرى تېپىلغان (31)؛ شۇ يىلى يەنە ئىككىنچى قېتىملىق قېزىشتا، ئاستانە قەبرىستانلىقىدىكى ئۈچ قەبرە (نومۇرى: TAM187.72TAM188.72TAM230) 72 قېزىلىپ، بىر مۇنچە يازما يادىكارلىقلار بىلەن بىللە رەڭدار ياغاچ، لاي ھەيكەللەرمۇ تېپىلغان (32)؛ 1973-يىلىدىكى قېزىشتا، شۇ يىلى 9-ئاينىڭ 21-كۈنىدىن 11-ئاينىڭ 18-كۈنىگىچە شىنجاڭ مۇزېيى ئارخېئولوگىيە ئەترىتى بىلەن غەربىي شىمال ئونۋېرسىتېتى تارىخ فاكولتېتى ئارخېئولوگىيە كەسپى سىنىپى بىرلىكتە قىزىش قىلغان. بۇ قېتىم ئاستانە قەبرىستانلىقىدا 38 قەبرە قېزىلغان بولۇپ، 206-نومۇرلۇق قەبرىدىن ياغاچتا ياسالغان رەڭدار ئادەم ھەيكەللىرى تېپىلغان (33)؛ 1975-يىلى، يالقۇنتاغ گۇڭشىسىنىڭ قاراغوجا رايونىدىكى سۇ قۇرۇلۇشىغا ماسلىشىش ئۈچۈن، شىنجاڭ مۇزېيى ئارخېئولوگىيە ئەترىتىدىكى خادىملار قاراغوجا قەبرىستانلىقىدا 51 قەبرىنى (نومۇرى: TKM55-TKM105) قازغان. بۇ قېتىم 93-نومۇرلۇق (نومۇرى 75)-94-1) TKM93: 1) نومۇرى TKM94)75، (96-نومۇرى TKM96)75، (98-نومۇرى TKM9875)، (99-نومۇرى TKM9) 975 قاتارلىق قەبرىلەردىن ياغاچتىن ياسالغان تۈرلۈك قىياپەت ۋە شەكىللەردىكى ئادەم ھەيكەللىرى، ھارۋا سۆرەپ ماڭغان كالا ھەيكىلى، ھايۋانلار ھەيكەللىرى ۋە ياغاچ ئەسۋاب-جابدۇقلار ناھايىتى كۆپ تېپىلغان (34). 1975- يىلى شىنجاڭ مۇزېيىدىكى خادىملار تۇرپان ئاستاندىكى 206-نومۇرلۇق قەبرىنى (بۇ قەبرە ئەسلىدە كىشىلەر تەرىپىدىن بىر قېتىم ئوغرىلىنىپ، قەبرە ئىچىدىكى يادىكارلىقلار بۇزۇلغان، چېقىلغان ۋە سۇندۇرۇلغان) تازىلىغاندا، قەبرە ئوغرىسىدىن ئېشىپ قالغان بۇ قەبرىدىن رەڭدار، نەپىس ياسالغان ۋە ئېسىل كىيىم-كېچەك ، زىبۇ-زىننەتلەر بىلەن بىزەلدۈرگەن 70 نەچچە ياغاچ ھەيكەلنى، يەنە ئادەم ۋە ئات ھەيكەللىرىنىڭ سۇندۇرۇلغان، ئاجرىتىلغان، پارچىلىۋېتىلگەن پۈت-قول ھەم بەدەن ئەزالىرىدىن 200 دانىدىن كۆپرەكىنى يىغىۋالغان (35).

ئارخېئولوگلارنىڭ تەتقىق قىلىپ دەلىللىشىچە، 206-نومۇرلۇق قەبرىدە ياتقان ئىككى جەسەت ھۇنلارنىڭ پۇشتىدىن تامغان كىۋېنتاي (麋文泰) ئىدىقۇت خانلىقى پادىشاھى بولۇپ تۇرغان مەزگىلدە سولقۇل سانغۇن بولۇپ خىزمەت قىلغان جىياڭ شىۋوڭ (张雄) ۋە ئۇنىڭ خوتۇنىنىڭ جەسىدى ئىكەن. جاڭ شىۋوڭنىڭ ئەسلى ئىسمى تايخۇان (太欢) بولۇپ، ئۇ گەنسۇدا ھۇنلارنىڭ پۇشتىدىن تامغان قېنى قىزىق، جەڭگە قوماندالىق قىلىشقا ئامراق، ناخشا-ئۇسسۇل، مۇزىكا ۋە تىياتىر خۇمار ئادەم ئىكەن (36). شۇڭا ئۇ ئۆلگەندە ئۆزىنىڭ روھىغا ھەمراھ بولىدۇ دەپ 19 دانە ھۆرمەت قاراۋۇلى سىياقىدىكى رەڭدار ياغاچ ھەيكەل، 17 دانە خىزمەتكار سىياقىدىكى رەڭدار ياغاچ ھەيكەل، ئىككى دانە دېدەك قىز سىياقىدىكى رەڭدار ياغاچ ھەيكەل، ئارام ئالدىغان كىچىك زىننەتلىك ھۇجرا، كالا قاتقان ھارۋا، شاھمات تاختىسى قاتارلىقلارنىڭ مودېللىرى ، 5 دانە مۈلكى ئەمەلدار سىياقىدىكى رەڭدار ياغاچ ھەيكەل (بۇلارنىڭ بىرى 5-دەرىجىلىك، ئۈچى 6- ۋە 7-دەرىجىلىك، بىرى 8-دەرىجىلىك ئەمەلدار سىياقىدا ئوردا كىيىمى كىيگەن)، 5 دانە چىرىك سىياقىدىكى رەڭدار ياغاچ ھەيكەل (بۇلارمۇ ئوردا مۇھاپىزەتچى چىرىكلىرى سىياقىدا كىيىنگەن)، قىزىقارلىق قونچاق تىياتىرى (傀儡戏) ئوينىۋاتقان قىياپەتتىكى 7 ئەر، 15 ئايالدىن تەركىب تاپقان تىياتىرچى-ئاكتىيورلار سىياقىدىكى رەڭدار كىچىك ياغاچ ھەيكەللەر ۋە باشقا مۇزىكا-ئۇسسۇلچى سىياقىدىكى رەڭدار كىيىملىك ھەيكەللەرمۇ تېپىلغان (37).

قىسقىسى، 1960-يىللىرىدىن 1980-يىللىرىغىچە بولغان 20 يىل ئىچىدە تۇرپاندىكى ئاستانە قەبرىستانلىقى بىلەن قاراغوجا قەبرىستانلىقىدىنلا 500 دانە ئەتراپىدا تۈرلۈك مەزمۇندىكى ھەيكەللەر تېپىلغان. بۇ ھەيكەللەرنىڭ بەزىسى لايدىن، بەزىسى ياغاچتىن ياسالغان، بەزىسىنىڭ ئىسكىلىتى ياغاچتىن ياسىلىپ ئاندىن ئۈستىگە لاي چاپلاپ «ئادەم» قىياپىتىگە كەلتۈرۈلگەن، بەزى ھەيكەللەر لايدىن ياكى ياغاچتىن ياسىلىپ، ئۇنىڭغا قاش-كۆز، ئېغىز-بۇرۇن، قۇلاق چىقىرىلىپ ئاندىن ئۈستىگە رەڭ بېرىلگەن بولسا، يەنە بەزىسىنىڭ يۈزىگە قىزغۇچ رەڭ بىلەن گىرىم قىلىنىپ «پەردازلانغان» ئەر-كە-نايناق خان قىزلار سىياقىغا كەلتۈرۈلگەن. يەنە بەزى ئەر-ئايال سىياقىدىكى ھەيكەللەرگە گىرىم قىلىنىپ، ئۇچىسىغا رەڭدار شايى، يىپەك، ئەتلەس قاتارلىق ئېسىل رەختلەردىن كىيىم كىيىدۈرۈلگەن. ئەمەلدار، پۇلدار، بايۋەچچە، سودىگەر، پومپىشچىلار، ئوردا خىزمەتچىلىرى، ياساۋۇللار، نەۋكەرلەر، چىرىكلەر، قۇل-دەدەكلەر، كېنىزەكلەر قاتارلىقلار سىياقىدىكى ھەيكەللەر ئەينى دەۋردىكى رېئال ئادەملەر قانداق كىيىنگەن بولسا، ھەيكەللەرمۇ دەل شۇ پاسون ۋە رەڭلەردىكى كىيىملەر بىلەن جابدۇندۇرۇلغان. ھەيكەللەرنىڭ ئۇچىسىدىكى كىيىم-كېچەك ۋە زىبۇ-زىننەتلەر ئەينى زامان تۇرپان ئۇيغۇرلىرىنىڭ ئىجتىمائىي تۇرمۇشىنى ئۆزىگە ئەندىزە، مودېل، تۇخۇم ۋە گېن قىلغانلىقى ئۆز-ئۆزىدىن مەلۇم (39). مەسىلەن، تۇرپاندىكى ئاستانە قەبرىستانلىقىدىن تېپىلغان ئېسىلئادە سىياقىدىكى ھەيكەللەرنى مىسال ئالساق، ئۇلارنىڭ كىيىم-كېچىكى، زىننەت-گىرىملىرى، چاچ پاسونلىرىمۇ ھەرخىل بولغان مەسىلەن، ئاستانە قەبرىستانلىقىدىن تېپىلغان ئات مىنىۋالغان خېنىم سىياقىدىكى ھەيكەل ناھايىتى يۇقىرى ماھارەتتە ياسالغان بولۇپ، يىراقتىن قاراشقا خۇددى رېئال ئادەم سۈرىتىدەكلا كۆرۈنىدۇ. ئېسىل ئىگەر-جابدۇقلانغان ئارغىماققا مىنگەن بۇ خېنىم سىياقىدىكى ھەيكەل بېشىغا تور پۇق ئارتىپ، ئۈستىگە يارىشىملىق شەپپە كىيگەن، ئۇچىسىغا يارىشىملىق ئۇزۇن يەڭلىك كۆڭلەك، پۇتىغا ئۆتۈك كىيگەن ھەمدە يۈز-كۆزلىرىگە سۇس گىرىم قىلغان بولۇپ سۈي-تاڭ دەۋرلىرىدىكى تۇرپان ئۇيغۇر قىز-چوكانلىرىنىڭ تىپىك ئوبرازىنى ياراتقان. ئاستانە قەبرىسىدىن تېپىلغان گۈزەل خېنىم قىز سىياقىدىكى بىر ھەيكەل بېشى يۈزىگە سۇس گىرىم قىلىپ، چېچىنى چىرايلىق بانىلاپ، ئۈستىگە گۈللۈك رەختتىن ئىشلەنگەن شارپا شەكلىدىكى زىننەت بۇيۇمى تاقىۋالغان بولسا، يۇقىرىدىكىگە ئوخشاپ كېتىدىغان يەنە بىر ھەيكەل يۈزىگە سۇس گىرىم قىلىپ، چېچىنى ئارقىسىغا قارىتىپ چىرايلىق تاراپ، چېچى ئۈستىگە بىر كەپتەرنى قوندۇرۇۋالغان قىياپەتتە تەسۋىرلەنگەن. ئاستاندىن تېپىلغان ئايال سىياقىدىكى 3 دانە ھەيكەللەرنىڭ چاچلىرى، كىيىم-كېچىكى، تۇرقى-سىياقى ئۆزگىچە بولۇپ، ئەينى زاماندىكى ئاياللار ئوبرازىنى ئەينەن ياراتقان. ئاستانە قەبرىستانلىقىدىن تېپىلغان ئۇسسۇلچى قىز سىياقىدىكى ھەيكەل ئۆزگىچە كىيىنگەن ۋە ئۇسسۇللۇق ھەرىكەتتە تەسۋىرلەنگەن بولسا، ئائىلە ئەمگىكى قىلىۋاتقان يەنى يارغۇنچاقتا ئۇن تارتىۋاتقان، دان ئاداۋاتقان، خېمىر يۇغۇرۇۋاتقان، نۇغۇچ بىلەن خېمىر يېپىۋاتقان، نان راسلاۋاتقان ئاياللار سىياقىدىكى ھەيكەللەرمۇ ئەينى زامان تۇرمۇشىنى بولۇپمۇ ئۇيغۇرلارنىڭ 2500 يىلدىن ئارتۇق تارىخقا ئىگە نان يېقىپ يەيدىغان مىللىي تۇرمۇش ئەنئەنىسىنى ناھايىتى جانلىق، ئوبرازلىق تەسۋىرلىگەن. قەبرە يادىكارلىقلىرىغا قارىغاندا، ئاياللار ئۈستى-باشلىرىغا ھەرخىل ئېسىل، رەڭدار كىيىملەرنى كىيگەندىن باشقا، پۇتلىرىغىمۇ ئېسىل ئاياغلىرىنى كىيگەن. مەسىلەن، ئاياللار ئۇزۇن ۋە كالتە قونچۇلۇق ئۆتۈك، ھەرخىل خۇرۇم ئاياقلارنى كىيىشتىن باشقا ياز پەسلىدە ناھايىتى يېنىك، يۇمشاق، پاشىسى يوق توقۇلما ئاياغلىرىمۇ كىيگەن ئىكەن. ئاستانە قەبرىستانلىقىدىن تېپىلغان ھەرخىل كىيىم-كېچەك ۋە چاچ پاسوندىكى ياغاچ ھەيكەللەر بىلەن ئەر-ئايال باش كىيىمى كىيگەن ھەيكەللەرمۇ خۇددى ھازىرقى تۇرپان ئۇيغۇرلىرىنىڭ پىسخىك ھالىتى ۋە كىيىم پاسونىغا ئوخشايدىغانلىقى بىلەن ئارخېئولوگلارنى ھەيران قالدۇرغان.

ئاستانە ۋە قاراغوجىدىن تېپىلغان ئەرلەر سىياقىدىكى ھەيكەللەرمۇ ئەينى زامان تۇرپان ئىجتىمائىي ھاياتىنى ئەينەن ئەكس ئەتتۈرگەن. مەسىلەن، ئەرلەر (ئەر سىياقىدىكى ھەيكەللەر) باشلىرىغا دوپپا، تۇماق، مالخاي كىيگەندىن باشقا، يارىشىملىق چاچ قويۇۋېلىشقان. بەزى ھەيكەللەر خۇددى كومېدىيە ئويناۋاتقان يۇمۇرلۇق، كۈلكىلىك قىياپەتتە تەسۋىرلەنسە، ئەمەلدار سىياقىدىكى ھەيكەللەر ھاكاۋۇر، قېتىۋالدىغان قىياپەتتە تەسۋىرلەنگەن. ئاتلىق چەۋگەن توپ ئويناۋاتقان ماھىر تەنھەرىكەتچى سىياقىدىكى رەڭدار ھەيكەل پۈتۈن دىققىتىنى توپقا مەركەزلەشتۈرگەن قىياپەتتە تەسۋىرلەنسە، ئات باقار-مىراخور سىياقىدىكى رەڭدار ھەيكەل يارىشىملىق ئۇزۇن تۇماق، قايرىما ياقلىق پەلتو، پۇتىغا ئۆتۈك كىيىپ، بىلىنى بەلۋاغ بىلەن باغلىۋالغان ھەمدە ناھايىتى يارىشىملىق بۇرۇت قويۇۋالغان ئۇيغۇر يىگىتى ئوبرازىنى ياراتقان. قەبرىدىكى جىن-ئالۋاستىلارنى تىز پۈكتۈرەلەيدىغان باتۇر ياماراجا-قەبرە مۇئەككىلى سىياقىدىكى رەڭدار ھەيكەل ئالۋاستىنى دەسسەپ، ناھايىتى غەزەپلەنگەن قىياپەتتە

تەسۋىرلەنسە ، قىزىقچى سېرکچى سىياقدىكى ئۇزۇن تۇماقلىق ھەيكەل قوينىدىن بىر نەرسىنى چىقىرىپ سېھرىگەرلىك ماھارىتى كۆرسىتىۋاتقان قىياپەتتە تەسۋىرلەنگەن.

قەدىمدىن سېرک - تىياتىرغا ماھىر تۇرپان ئۇيغۇرلىرىنىڭ ئاستانە قەبرىستانلىقىدىن ئەينى زاماندىكى سېرک - تىياتىر ئويۇنىنى تەسۋىرلەيدىغان رەڭدار ھەيكەللەرمۇ خېلى كۆپ تېپىلدى. مەسىلەن ، بېشىغا خادا قويۇپ خەتەرلىك ماھارەت كۆرسىتىۋاتقان ، موللاق ئېتىۋاتقان سېرکچى ھەيكەللەر بىلەن نىقابلىق شىر ئويۇنى ئويىۋاتقان ، تۆگە ۋە كالا سىياقىدا نىقابلىنىپ قىزىقارلىق نىقابلىق تىياتىر ئويىۋاتقان ھەيكەللەر ئەينى زامان تۇرپان ۋادىسىنىڭ سېرک - تىياتىر سەنئىتىنى ئەينەن ئىپادىلىگەن.

ئاستانە قەبرىستانلىقىدىكى 301-نومۇرلۇق قەبرىدىن تېپىلغان ئادەم بېشى سىياقىدىكى لاي ھەيكەللەر بىلەن 304-نومۇرلۇق قەبرىدىن تېپىلغان ئادەم بېشى سىياقىدىكى لاي ھەيكەللەر لايىدىن ياسىلىپ ، يۈز-كۆز ، ئېغىز-بۇرۇن چىقىرىش ئارقىلىق ئادەم بېشى سىياقىغا كەلتۈرۈلگەن. قاراغوجا قەبرىستانلىقىدىن تېپىلغان ئەر-ئاياللار سىياقىدىكى ياغاچ ھەيكەللەر بىلەن ئاستانە قەبرىستانلىقىدىن تېپىلغان قول قوشتۇرۇۋالغان قىياپەتتىكى ھەيكەللەرمۇ ناھايىتى ئوبرازلىق ، جانلىق ۋە ئۆلچەملىك ياسالغان.

يۇقىرىقىلاردىن باشقا ، ئەمەلدار سىياقىدىكى ھەيكەل ۋە تۇغ كۆتىرىپ ئاتلىق ماڭغان چەۋەنداز سىياقىدىكى ھەيكەل قاتارلىق نەپىس ، كۆركەم ھەيكەللەر مىلادىيە 3-ئەسىرلەردىن تاكى مىلادىيە 8-ئەسىرلەرگىچە بولغان ئارلىقتىكى تۇرپان ۋادىسى ھەيكەلتىراشلىقىنىڭ نادىر نەمۇنىسىگە ۋەكىللىك قىلىدۇ. بۇ ھەيكەللەر تارىختىكى تۈرلۈك سىياسىي ، ئىجتىمائىي ھەرىكەتلەردىن ، زامان چاڭ-توزانلىرىدىن ۋە چەتئەللىكلەردىن ئېشىپ قالغان ۋە زامانىمىزغىچە يېتىپ كەلگەن تۇرپان ۋادىسى ھەيكەلتىراشلىقىنىڭ پەقەت بىر قىسمىدىنلا ئىبارەت.

8. يۇرتىمىز ھەيكەلتىراشلىق نەمۇنىلىرىنىڭ چەت ئەللەرگە ئېلىپ كېتىلىشى

1870-يىلى بەدۋەلت-ياقۇپبەگ يېنىغا كەلگەن ئەنگىلىيلىك دوگلاس فورسېتنىڭ دۇنيادا تەڭدىشى يوق قۇم ئوكيانغا غەرق قىلىنغان تارىم مەدەنىيىتىگە قىزىقىشى بىلەن ئەنگىلىيە ، چار رۇسىيە ، فرانسىيە ئارقا-ئارقىدىن ھەرخىل ناملاردىكى «خادىم» لىرىنى ۋادىسىمىزغا كىرگۈزۈشكە باشلىدى. «ئارخېئولوگ» ، «ئىلمىي تەكشۈرگۈچى» ۋە «ئېكسپېدىتسىيەچى» نامىدىكى بۇ ئەجەبىيلەر ۋادىسىمىزدا-ئۆزلىرى خالىغان جايلاردا ئەرگىن ھەرىكەت قىلىپ تارىم مەدەنىيىتىنىڭ قەدىمكى يادىكارلىقلىرىغا ئائىت ئاجايىپ نەمۇنىلەرنى ۋە كۆز چاقىنىتىدىغان نەپىس بەدىئىي سەنئەت (ھەيكەل) جەۋھەرلىرىنى تاپتى ھەمدە ئۇنى سانسىزلىغان تۆگىلەرگە ئارتىپ ياۋروپاغا ئېلىپ بېرىپ ، ياۋروپا ئەللىرىنىڭ مەشھۇر مۇزېيخانىلىرىنى كىشىنىڭ كۆزىنى چاقىناتقۇدەك دەرىجىدە ئاجايىپ بېيىتۋەتتى. ئۇلار تارىم بوستانلىقىنى «سىرلىق رايون» ، «يوشۇرۇن ئۆلكە» ، «تىلسىمات» دېگەندەك ناملار بىلەن ئاتاپ ، بۇ رايوندا ھازىرقى كىشىلەرگە ئانچە مەلۇم بولماي كەلگەن قەدىمكى يادىكارلىقلىرىنىڭ ئاجايىپ موللىقىنى بايقاشتى. 1900-يىللىرىدىن باشلاپ ئامېرىكا ، ئەنگىلىيە ، فرانسىيە ، شۋېتسىيە ، دانىيە ، فىنلاندىيە ، نورۋېگىيە ، ياپونىيە ۋە رۇسىيە قاتارلىق ئىلىم-پەن تەتقىقاتى راۋاجلانغان ئەللەرنىڭ ئارخېئولوگلىرى ۋە ئېكسپېدىتسىيەچىلىرى ئارقا-ئارقىدىن ئۆمەك تەشكىللەپ يۇرتىمىزغا كېلىپ ئۆزلىرى خالىغان جايلاردا تەكشۈرۈش-قىزىش ، كولاشلار ئېلىپ باردى. شۇنىڭ بىلەن ئەلمۇساقىتىن دۇنياغا ئانچە مەلۇم بولماي كەلگەن تارىم ۋادىسى خەلقئارادىكى كۆپلىگەن ئالىملارنىڭ دىققەت-ئېتىبارىنى ئۆزىگە جەلپ قىلدى. ئالتۇندەك كۆز قاماشتۇرىدىغان ئېسىل مەدەنىيەت يادىكارلىقلىرى بولغىنى ئۈچۈنلا ئىككى ئەسىرچە بۇلاڭ-تالاڭ مەيدانى بولۇپ قالغان يۇرتىمىز شۇنىڭدىن كېيىنلا دۇنيانىڭ بۇلۇڭ-پۇشقاقلرىغىچە تونۇلدى. نەتىجىدە كۆپلىگەن دۆلەتلەرنىڭ «ئارخېئولوگ» لىرى ، «تۈركولوگ» لىرى ۋە «ئېكسپېدىتسىيەچى» لىرى ھەمدە ھەرخىل ساختا نام بىلەن كەلگەن «خادىم» لىرى فېئودالزىم ۋە دىنىي خۇراپاتلىقنىڭ بۇيۇنتۇرقى ئاستىدا غەلپەت ئۇيقۇسىدا ياتقان بۇ غەربانە يۇرتىمىزدا توسالغۇسىز ھەرىكەت قىلىپ ، بۇ غەلپەت باسقان تىمىتاس زېمىن ئۇلارنىڭ خەزىنە كولايدىغان ۋە غەنىمەت ئالدىغان «ئوۋ مەيدانى» غا ئايلىنىپ قالدى. ئىككى ئەسىر داۋام قىلغان بۇ بۇلاڭ-تالاڭدا ۋادىسىمىزنىڭ قەدىمكى ھەيكەللىرى تامامەن دېگۈدەك چەت ئەللەرگە ئېلىپ چىقىپ كېتىلدى. ۋادىسىمىزدىكى قەدىمكى شەھەر-قەلئە خارابىلىرى ، ئىپتىدائىي قەبرىستانلىقلار ، ئىبادەتخانىلار ، مىڭئۆيلەر ۋە باشقا قەدىمگاھلاردا ئاچ كۆز چەت ئەل مەدەنىيەت بۇلاڭچىلىرىنىڭ جىنايەتكار ئاياق ئىزلىرى قېلىشتى. دەل مۇشۇ مەزگىللەردە يەنە ۋادىسىمىزدىكى بىر قىسىم «گۆھەر ئىزلىگۈچى» لەر بىلەن «كېپەن ئوغرىلىرى» ئالاھىدە بىر ئىجتىمائىي كۈچ سۈپىتىدە شەكىللىنىپ ئۆلگۈردى. ئۇلار كونا خارابىلەردە «گۆھەر ئىزلەش» بىلەنلا قالماي ،

ئەجنەبىيلەرنىڭ پۇلغا قىزىقىپ، ئۇلارغا يول باشلاش، قېزىش-كولاش، يۆتكەش، توشۇشلىرىغا ياردەملىشىش، «گۆھەر ئوقۇشۇپ بېرىش»، «تېپىشتۈرۈش» قاتارلىق شېرىكچىلىك بىلەنمۇ شۇغۇللاندى. ئۇلارنىڭ ۋەتەن ساتقۇچلۇق قىلمىش-ئەتمىشلىرى يىپەك يولى خارابىلاشقاندىن كېيىن باش كۆتۈرگەن مەختۇم ئەزەم ئەۋلادلىرىنىڭ ئىشانلىق ئەسەبىيلىكى ۋە خەلقنى ئاق تاغلىق، قارا تاغلىق پىرقىلەرگە ئايرىپ پەيدا قىلغان قانلىق نىزالىرىدىن كېيىنكى يەنە بىر كەچۈرگىسىز تارىخىي ئىللەت بولۇپ قالدى.

تولۇقسىز مەلۇتلارغا ئاساسلانغاندا، ۋادىسىمىزدىن چەت ئەلگە ئېلىپ چىقىپ كېتىلگەن تاش، ياغاچ، لاي، گەج ھەيكەللەر 1300 تالدىن ئارتۇقراق بولۇپ، بۇلار ئاساسلىقى ئەنگلىيەلىك ستەين، گېرمانىيىلىك گرونۋېدېل ۋە لىكوك، فرانسىيىلىك پىللىئوت ھەم ياپونىيە ئوتانى ئېكسپىدىتسىيە ئەترىتى تەرىپىدىن ئېلىپ كېتىلگەن.

يەھۇدىي نەسەبىدىن بولغان ستەين (Sir Aurel stein) 1900-1901-1943-1862، يىللىرى دىيارىمىزغا كېلىپ خوتەندىكى يوتقان، راۋاق، دەندان ئۆيۈك، خادىلىق، دامىكو، نىيە، ئەندىرە قاتارلىق جايلاردا؛ 1908-1906-يىللىرى نىيە، ئەندىرە، مېرەن، كرورەن ھەمدە تۇرپان، قاراشەھەر، كۇچادا؛ 1915-1914-يىللىرى تۇرپاندىكى قەدىمگاھلاردا قىزىش-ئاققۇرۇش ئېلىپ بارغاندا ناھايىتى نۇرغۇن ھەيكەللەرنى تېپىپ ئېلىپ چىقىپ كەتكەن ۋە ئۇنى ئەنگلىيىدىكى بۈيۈك بېرتانىيە مۇزېيى بىلەن ھىندىستاندىكى يېڭى دېھلى مۇزېيىغا قويغان. بۇ ھەيكەللەرنىڭ تەپسىلاتى ۋە فوتو سۈرىتى ئۇنىڭ «قەدىمكى خوتەن (Ancient Khotan)»، «غەربىي يۇرت (Serindia)»، «ئاسىيانىڭ مەركىزى» (Innermost Asia) قاتارلىق نەچچە توملۇق كىتابلىرىدا بايان قىلىنغان.

گېرمانىيىلىكلەر ۋادىسىمىزدىكى مەدەنىيەت يادىكارلىقلىرى بۇلاشچىلىقىدا يېڭى رىكوت ياراتقان. ئىلگىرى-كېيىن گرونۋېدېل (Albert Grunwedel 1935-1856) بىلەن لىكوك (von Lecoq Albert,) 1860-1930 باشچىلىق قىلغان گېرمانىيە ئېكسپىدىتسىيە ئەترىتى ئارقا-ئارقىدىن تۆت قېتىم ئۆمەك تەشكىللەپ كەلگەن، يەنى 1903-1902 يىللىرى گرونۋېدېل تۇرپاندا؛ 1905-1904 يىللىرى لىكوك تۇرپاندا؛ 1907-1905 يىللىرى گرونۋېدېل بىلەن لىكوك بىرلىكتە كۇچا ۋە تۇرپاندا؛ 1914-1913 يىللىرى لىكوك كۇچا ۋە مارالبېشىدا قىزىش-ئاققۇرۇش ئېلىپ بېرىپ، تاپقان نەچچە يۈز ساندۇق يادىكارلىقلارنى ئېلىپ چىقىپ گېرمانىيەدىكى بېرلىن ئېتنوگراپىيە مۇزېيىغا قويغان. ئۇلار پەقەت تۇرپاندىنلا 233 ساندۇق، كۇچا بىلەن قاراشەھەردىن 452 ساندۇق يادىكارلىقلارنى يۆتكەپ كەتكەن. بۇلارنىڭ ئىچىدە 290 دانە ھەيكەل، 620 پارچە كېسىلگەن تام رەسىملىرى ۋە باشقا برونزا، ياغاچ، ساپال، يىپەك بۇيۇملار بار ئىدى. گېرمانىيىلىكلەر ئېلىپ كەتكەن 400 دانىدەك ھەيكەلنىڭ تەپسىلاتى ۋە فوتو سۈرىتى لىكوكنىڭ «قوچو (Chotscho)»، «قەدىمكى كۇچا»، «جۇڭگوشىنجاڭدا ساقلانغان گۆھەرلەر»، «ئوتتۇرا ئاسىيا ۋە شىنجاڭنىڭ قەدىمكى بۇددىزم يادىكارلىقلىرى» (يەتتە توملۇق) قاتارلىق كىتابلىرىدا، گرونۋېدېلنىڭ «1903-1902-يىللىرى ئىدىقۇت شەھىرى ۋە ئۇنىڭ ئەتراپىدىكى ئارخېئولوگىيىلىك قېزىش دوكلاتى» قاتارلىق كىتابلىرىدا بايان قىلىنغان.

فرانسىيىلىك پىللىئوت (Paul pelleot,) 1878-1945، باشچىلىقىدىكى ئېكسپىدىتسىيە ئەترىتى 1906-يىلى قەشقەر شەھىرى ئەتراپى، مارالبېشىدىكى توققۇز ساراي قاتارلىق جايلاردا؛ 1907-يىلى بايىدىكى قىزىل مىڭئۆي، كۇچادىكى قۇمتۇرامېڭئۆي، سۇ بېشى، دۈلدۈلۇقۇر خارابىسى قاتارلىق جايلاردا قىزىش-ئاققۇرۇش ئېلىپ بېرىپ 380 ساندۇقتىن كۆپرەك يادىكارلىقلارنى پارىژغا ئېلىپ چىقىپ كېتىپ، جىمىي مۇزېيىغا قويغان. پىللىئوت ۋادىسىمىزدىن ئېلىپ كەتكەن ھەيكەللەرنىڭ تەپسىلاتى ۋە فوتو سۈرىتى ئۇنىڭ «تۇمشۇق (TOMOchouq)»، «كۇچا (Koutcha)» قاتارلىق نەچچە توملۇق كىتابلىرىدا بايان قىلىنغان.

ياپونىيەدىكى توكيولۇق راھىب ئوتانى كوئول (1948-1876) لوندوندا ئوقۇۋاتقاندا «تارىم ئېكسپىدىتسىيە قىزغىنلىقى» دىن خەۋەر تېپىپ خۇندا كېلىۋ، ئىنوۋى كوئېن، ۋاتانابى تىشىش، خۇرى كېنيۇ، تاجىۋانازىچاۋ، نومۇرا ئىزابرونى، يوشىكاۋا شو ئىجىرو قاتارلىقلاردىن ئېكسپىدىتسىيە ئەترىتى تەشكىللەپ ۋادىسىمىزغا ئەۋەتىدۇ. ئۇلار 1904-1902-يىللىرى خوتەن، ئاقسۇ، كۇچا، قاراشەھەر ۋە تۇرپانلاردا؛ 1909-1908-يىللىرى تۇرپان، قاراشەھەر، كروران، مېرەن، نىيە، خوتەن، كۇچا، مارالبېشى قاتارلىق جايلاردا؛ 1914-1911-يىللىرى كروران، خوتەن، تۇرپان، كۇچا قاتارلىق جايلاردا قىزىش-ئاققۇرۇشلار ئېلىپ بېرىپ تاپقان 400 ساندۇقتىن كۆپرەك يادىكارلىقلارنىڭ كۆپىنچىسى توكيوغا، ئاز بىر قىسمىنى لۇشۇن مۇزېيى بىلەن جەنۇبىي كورىيىدىكى دۆلەتلىك مۇزېيىغا قويۇلغان. ياپونىيىلىكلەر ئېلىپ چىقىپ كەتكەن ھەيكەللەرنىڭ تەپسىلاتى ۋە فوتو

سۈرئىتى 1915-يىلى ياپونىيىدە نەشر قىلىنغان «غەربىي يۇرت ئارخېئولوگىيىسىدىكى سۈرەتلەر شەجەرسى» نىڭ بىرىنچى قىسمىدىكى «ھەيكەللەر قىسمى» دا ۋە 1962-يىلى نەشر قىلىنغان «غەربىي يۇرت مەدەنىيىتى تەتقىقاتى» نىڭ 5-تومى بولغان «ئوتتۇرا ئاسىيا بۇددىزم بەدىئىي سەنئىتى» قىسمىدا ئېلان قىلىنغان.

يۇقىرىقىلاردىن باشقا شېۋىتسىيەلىك سۈيىن ھېدىن (Sven Hedin Anders) 1865-1952، ئېكىسپېدىتسىيە ئەترىتى ۋە رۇسىيەلىك نىكولاي پىرېژۋالىسكى، ئالبېرت رېگېل، روبروۋسكى، ئولدىنبورگ، دېمىتر كېلېمىنتس، فىرانسىيەلىك دوتىرېئول رېنسى، فېرناندو گىئارد قاتارلىقلارمۇ ۋادىسىمىزغا كېلىپ نۇرغۇن يادىكارلىقلارنى ئېلىپ چىقىپ كېتىشكەندى.

ئۇلارنىڭ ۋادىسىمىزغا كەلگەن-كەتكەنلىكى، قايسى جايدىن قانداق يادىكارلىقلارنى تاپقانلىقى ھەمدە قېزىپ-ئاقىتۇرغانلىقى ھەققىدىكى تەپسىلات ئاپتورنىڭ «چەت ئەل ئارخېئولوگىيىسىدىكى يۇرتىمىزدا ئېلىپ بارغان تەكشۈرۈش، قېزىلىشلىرى توغرىسىدا» (ئاپتورنىڭ 1999-يىلى شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى نەشر قىلغان «ئۇيغۇر مەدەنىيەت-سەنئىتىگە دائىر ئىلمىي ماقالىلەر» ناملىق كىتابىنىڭ 306-350-بەتلەردە) دېگەن زور ھەجىملىك ئىلمىي ماقالىسىدە تەپسىلىي توختالغاچقا، ئۇ مەزمۇنلار بۇ ماقالىدە قايتا تەكرارلانمىدى.

قەدىمكى ھارارەتلىك زېمىن تۇرپان ۋادىسىنىڭ ھەيكەلتىراشلىق سەنئىتى ھەققىدىكى دەسلەپكى تەتقىقاتىمىزنىڭ نەتىجىسى ئەنە شۇلاردىن ئىبارەت.

ئىزاھاتلار:

(38)(26)(25)(11)(8)(7)(1) ئابلىز مۇھەممەت سايرامنىڭ «قەدىمكى ئۇيغۇرلارنىڭ رەسساملق، ھەيكەلتىراشلىق ۋە نەققاشلىق سەنئىتى ھەققىدە» («شىنجاڭ سەنئىتى ژۇرنىلى» نىڭ 1983-يىلى 2-ساندا)، «قەدىمكى ئۇيغۇرلارنىڭ ھەيكەلتىراشلىقى ھەققىدە» («شىنجاڭ ياشلىرى ژۇرنىلى» نىڭ 1988-يىلى 12-ساندا)، «تۇرپان ئاستانىدىن تېپىلغان قەدىمكى ھەيكەللەر ھەققىدە» («شىنجاڭ گېزىتى» نىڭ 1990-يىلى 8-ئاينىڭ 7-كۈنىدىكى ساندا)، «ئاستانە قەبرىسىدىن تېپىلغان سېرپىچى ھەيكەللەر» («شىنجاڭ گېزىتى» نىڭ 1999-يىلى 10-ئاينىڭ 6-كۈنىدىكى ساندا)، «خۇاڭ ۋېنپى ئەپەندىنىڭ تۇرپاندىكى ئارخېئولوگىيىلىك قېزىپ-تەكشۈرۈش ھەققىدە» («شىنجاڭ ئىجتىمائىي پەنلەر تەتقىقاتى» نىڭ 1997-يىلى 3-ساندا)، «ئارخېئولوگىيىلىك مەلۇماتلاردىن ۋادىسىمىزنىڭ قەدىمكى ھەيكەلتىراشلىق سەنئىتىگە نەزەر» («شىنجاڭ سەنئەت ئىنستىتۇتى ئىلمىي ژۇرنىلى» نىڭ 2006-يىللىق 1-2-سانى، 2007-يىللىق 1-ساندا) ناملىق بىر يۈرۈش ماقالىلىرىگە قاراڭ.

(2) ئابدۇشۈكۈر مۇھەممەتئىمىن: «ئومۇمىي ئېستىكا»، 52-53-بەتلەر.

(3) ئابلىز مۇھەممەت سايرامنىڭ «تۇرپان ۋادىسىنىڭ ئىپتىدائىي جەمئىيەت دەۋرىدىكى مەدەنىيىتى ھەققىدە دەسلەپكى تەتقىقات» ناملىق ماقالىسىگە قاراڭ.

(4) ئابدۇشۈكۈر مۇھەممەتئىمىن: «قەدىمكى مەركىزىي ئاسىيا»، شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى، 2002-يىلى 3-ئاي، 1-نەشرى، 25-بەت.

(5) يۇقىرىدىكى كىتاب، 26-بەت.

(6) ئابدۇشۈكۈر مۇھەممەتئىمىن: «ئۇيغۇر پەلسەپە تارىخى»، شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى، 1997-يىلى 8-ئاي، 1-نەشرى، 16-بەت.

(9) ۋاڭ بىڭخۇا «قىيا تاش چېكىلگەن تارىخ-شىنجاڭنىڭ قۇتۇپى ناھىيىسىدىكى ئىپتىدائىي دىنى ئۇسۇللىرى ئۈستىدە تەتقىقات» («شىنجاڭ ئىجتىمائىي پەنلەر تەتقىقاتى ژۇرنىلى»، خەنزۇچە، 1988-يىللىق 1-ساندا) دېگەن ماقالىسىگە قاراڭ.

(10) سۈن بوخەينىڭ «جىنىس ئېتىقادىنىڭ ئۆزگىرىشى ۋە تەرەققىياتى» («شىنجاڭ مەدەنىيەت يادىكارلىقلىرى»، خەنزۇچە، 1991-يىلى 1-ساندا) دېگەن ماقالىسىگە قاراڭ.

(12) تۇرپان ۋىلايەتلىك مەدەنىيەت يادىكارلىقلىرىنى باشقۇرۇش ئورنى: «توقسۇن ناھىيىسىدىكى قاغىچاق قەدىمكى قەبرىستانلىقىنى تازىلاشتىن خەۋەر»، «ئارخېئولوگىيە»، خەنزۇچە، 1987-يىلى 7-سان.

(17)(16)(15)(13) لىيۇ شۇئاڭنىڭ «شىنجاڭ رايونىدىكى تارىختىن ئىلگىرىكى زامان ياغاچ ئويما ئادەم ھەيكەللىرىنىڭ بايقىلىشى ۋە ئۇنىڭ

مۇھاكىمە قىلىنىشى» («جۇڭگو مەدەنىيەت يادىكارلىقلىرى گېزىتى» نىڭ 1999-يىلى 5-ئاينىڭ 5-كۈنى ساندا) دېگەن ماقالىسىگە قاراڭ.

(14) شىنجاڭ ئىجتىمائىي پەنلەر ئاكادېمىيىسى ئارخېئولوگىيە تەتقىقات ئورنى: «ئالغۇيدىكى تىك لەھەتلىك ياغاچ قۇرۇلمىلىق قەبرىلەرنى

قېزىشتىن خەۋەر»، «مەدەنىيەت-يادىكارلىقلار»، خەنزۇچە، 1981-يىلى 1-سان.

(19)(18) ئابدۇشۈكۈر مۇھەممەتئىمىن: «غەربىي يۇرت تاشكېمەر سەنئىتى»، 37-45-بەتلەر.

(21)(20) شىنجاڭ مەدەنىيەت يادىكارلىقلىرىنى تەكشۈرۈش ئىشخانىسى، ئۈرۈمچى شەھەرلىك مەدەنىيەت يادىكارلىقلىرىنى تەكشۈرۈش ئەترىتى: «ئۈرۈمچى شەھىرىنىڭ مەدەنىيەت يادىكارلىقلىرىنى تەكشۈرۈش ماتېرىيالى» («شىنجاڭ مەدەنىيەت يادىكارلىقلىرى»، خەنزۇچە، 1991-يىلى 1-ساندا) غا قاراڭ.

(22) ۋاڭ بىخۇئا: «يىپەك يولى ئارخېئولوگىيە تەتقىقاتى» (1995-يىلى، شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى، خەنزۇچە نەشرى) 324-326-بەتلەرگە قاراڭ.

(23) لىيۇ خۇڭشياڭنىڭ «تۇرپاندىن تېپىلغان تۈرك بالباللىرى ۋە ئۇنىڭغا ئالاقىدار مەسىلىلەر» («شىنجاڭ مەدەنىيەت يادىكارلىقلىرى»، خەنزۇچە، 1992-يىلى 1-ساندا) دېگەن ماقالىسىگە قاراڭ.

(24) ئابدۇشۈكۈر مۇھەممەتئىمىن: «غەربىي يۇرت تاشكېمەر سەنئىتى»، 147-بەت.

(27) ئابدۇشۈكۈر مۇھەممەتئىمىن: «ئۇيغۇر پەلسەپە تارىخى»، 116-117-بەتلەر.

(28) شىنجاڭ ئۇيغۇر ئاپتونوم رايونلۇق مۇزېيى: «شىنجاڭ تۇرپاندىكى ئاستانە شىمالىي رايوندىكى قەبرىلەرنى قېزىشتىن دوكلات»، «مەدەنىيەت يادىكارلىقلىرى»، خەنزۇچە، 1960-يىلى، 6-ساندا.

(37)(36)(29) جىن ۋېيىرۇ، لى يۈيچۈن: «جاڭ شىيۇڭ ئەر-ئايال قەبرىسىدىكى ھەيكەللەر ۋە دەسلەپكى تاڭ دەۋرىدىكى قونچاق تىياتىرى» «مەدەنىيەت يادىكارلىقلىرى»، خەنزۇچە، 1976-يىلى 12-ساندا.

(30) ئاپتونوم رايونلۇق مۇزېيى ئارخېئولوگىيە ئەترىتى: «تۇرپاندىكى ئاستانە ۋە قاراغوجا قەبرىستانلىقلىرىنى 1966-1969-يىللىرىدىكى قېزىش-تازىلاش دوكلاتى»، «مەدەنىيەت يادىكارلىقلىرى»، خەنزۇچە، 1972-يىلى 1-ساندا.

(31) ئاپتونوم رايونلۇق مۇزېيى: «تۇرپاندىكى ئاستانە ۋە قاراغوجا قەبرىستانلىقلىرىنى 1972-1973-يىللىرىدىكى قېزىش-تازىلاشتىن دوكلات»، «مەدەنىيەت يادىكارلىقلىرى»، خەنزۇچە، 1975-يىلى، 10-سان، لى جېڭ: «شىنجاڭ ئاستاندىكى تاڭ دەۋرىگە خاس ئۈچ قەبرىدىن تېپىلغان

ئېسىل رەخت سىزما رەسىملەر ۋە ۋەسقىلەر قاتارلىق يادىكارلىقلار»، «مەدەنىيەت يادىكارلىقلىرى»، خەنزۇچە، 1975-يىلى، 10-ساندا.

(32) شىنجاڭ مۇزېيى ئارخېئولوگىيە ئەترىتى: «تۇرپاندىكى يېڭىدىن تېپىلغان بىر قىسىم مەدەنىيەت يادىكارلىقلىرى»، «شىنجاڭ گېزىتى» نىڭ خەنزۇچە، 1973-يىلى 10-ئاينىڭ 21-كۈنى ساندا، شۇ قېتىمقى قېزىشنىڭ تەپسىلاتى «مەدەنىيەت يادىكارلىقلىرى» نىڭ 1975-يىللىق خەنزۇچە 10-سانىدىمۇ ئېلان قىلىنغان.

(33) شىنجاڭ ئۇيغۇر ئاپتونوم رايونلۇق ئىجتىمائىي پەنلەر ئاكادېمىيىسى ئارخېئولوگىيە تەتقىقات ئورنى تۈزگەن «شىنجاڭ ئارخېئولوگىيىسىنىڭ 30 يىلى»، 108-115-بەتلەر، شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى، 1983-يىلى، خەنزۇچە، 1-نەشرى.

(34) شىنجاڭ مۇزېيى ئارخېئولوگىيە ئەترىتى: «تۇرپاندىكى قاراغوجا قەبرىستانلىقىنى قېزىشتىن دوكلات»، «مەدەنىيەت يادىكارلىقلىرى»، خەنزۇچە، 1978-يىلى 6-ساندا.

(35) ۋاڭ جېجۇڭ: «ئاستاندىكى 336-نومۇرلۇق قەبرىدىن تېپىلغان بىر نەچچە ھەيكەللەر»، «مەدەنىيەت يادىكارلىقلىرى»، خەنزۇچە، 1962-يىلى 7-، 8-سانلىرىدا.

(ئاپتور: ئاپتونوم رايونلۇق سىياسى كېڭەش ئىشخانىسىدا)

تەھرىرلىگۈچى: ئەركىن ئىمىننىياز قۇتلۇق

سىڭگىم ئېغىزى قەبرىستانلىقى 2-نۇمۇرلۇق قەبرىستانلىقنى قېزىشتىن

قىسقىچە دوكلات

تۇرپان شۇناسلىق تەتقىقات ئىنستىتۇتى

سىڭگىم ئېغىزى قەبرىستانلىقى شىنجاڭ ئۇيغۇر ئاپتونوم رايونى تۇرپان شەھىرى سىڭگىم يېزىسى سىڭگىم كەنتىنىڭ جەنۇبىغا، سىڭگىم سۇ ئامبىرى بىلەن يالقۇن تاغ ئارىسىدىكى يانتۇلۇققا جايلاشقان، شەرقتە تۇرپان شەھىرى بىلەن 40 كېلومېتىر كېلىدۇ (1-رەسىم). 312 - نۇمۇرلۇق دۆلەت تاش يولى تۇرپان - پىچان قوش لىنىيەلىك قۇرلۇشىغا ماسلاشتۇرۇپ ئېلىپ بېرىلغان ئارخېئولوگىيەلىك تەكشۈرۈش جەريانىدا بايقالغان بۇلۇپ، 2006 - يىلى 5- ئايدا ئاپتونوم رايونلۇق مەدەنىيەت يادىكارلىقلار ئارخېئولوگىيە تەتقىقاتى ئورنى تاش يولىنىڭ شىمالىي قىسمىدا دەسلەپكى ئارخېئولوگىيەلىك قېزىش ئېلىپ باردى. قېزىش ماتېرىيالى تېخى ئېلان قىلىنمىدى. 2007- يىلى تۇپا قېزىش ماشىنىسى بىلەن يول ياساش ئۈچۈن يول ياقىسىدىكى دۆڭلۈكتىن تۇپا ئېلىش جەريانىدا جەسەت سۆڭەكلىرى بىلەن بىر قىسىم بۇيۇملار قېزىۋېلىنغان بۇلۇپ، يولنىڭ جەنۇبى تەرىپىدىكى قەبرىستانلىق بايقالغان. شۇنىڭ بىلەن، تۇرپان شۇناسلىق تەتقىقاتى ئاكادېمىيەسى مەدەنىيەت يادىكارلىقلار ئارخېئولوگىيە تەتقىقاتى ئورنىدىكى خادىملىرى قايتا تەكشۈرۈش ئېلىپ باردى. 2007 - يىلى 10- ئايدا ئاپتونوم رايونلۇق مەدەنىيەت يادىكارلىقلىرى ئىدارىسىنىڭ قېزىش قىلىش ئىجازەتنامىسىگە ئېرىشكەندىن كېيىن تۇرپان شۇناسلىق تەتقىقاتى ئاكادېمىيەسى ئارخېئولوگىيە تەتقىقاتى ئورنى كەسپى خادىملىرىنى تەشكىللەپ قۇتقۇزۇش خاراكتېرلىك تازىلاش ئېلىپ باردى. قېزىش خىزمىتى 2 باسقۇچقا بۆلۈپ ئېلىپ بېرىلدى.

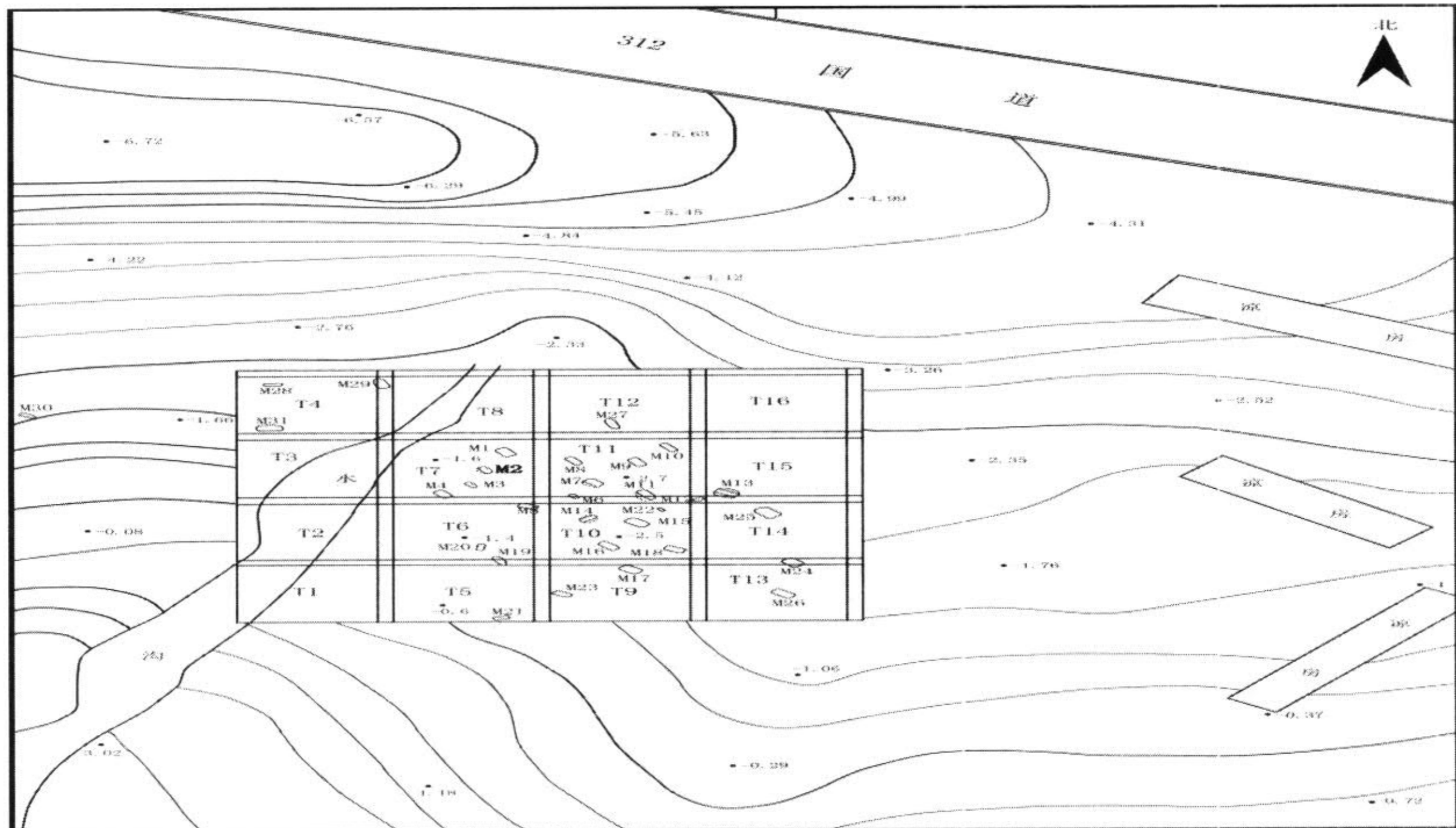
1. قېزىش جەريانى

1. باسقۇچ : 2007 يىلى 10 - ئاينىڭ 14- كۈنىدىن 2007 - يىلى 11 - ئاينىڭ 30- كۈنىگىچە، 10×10 مېتىردىن توققۇز نوقتا

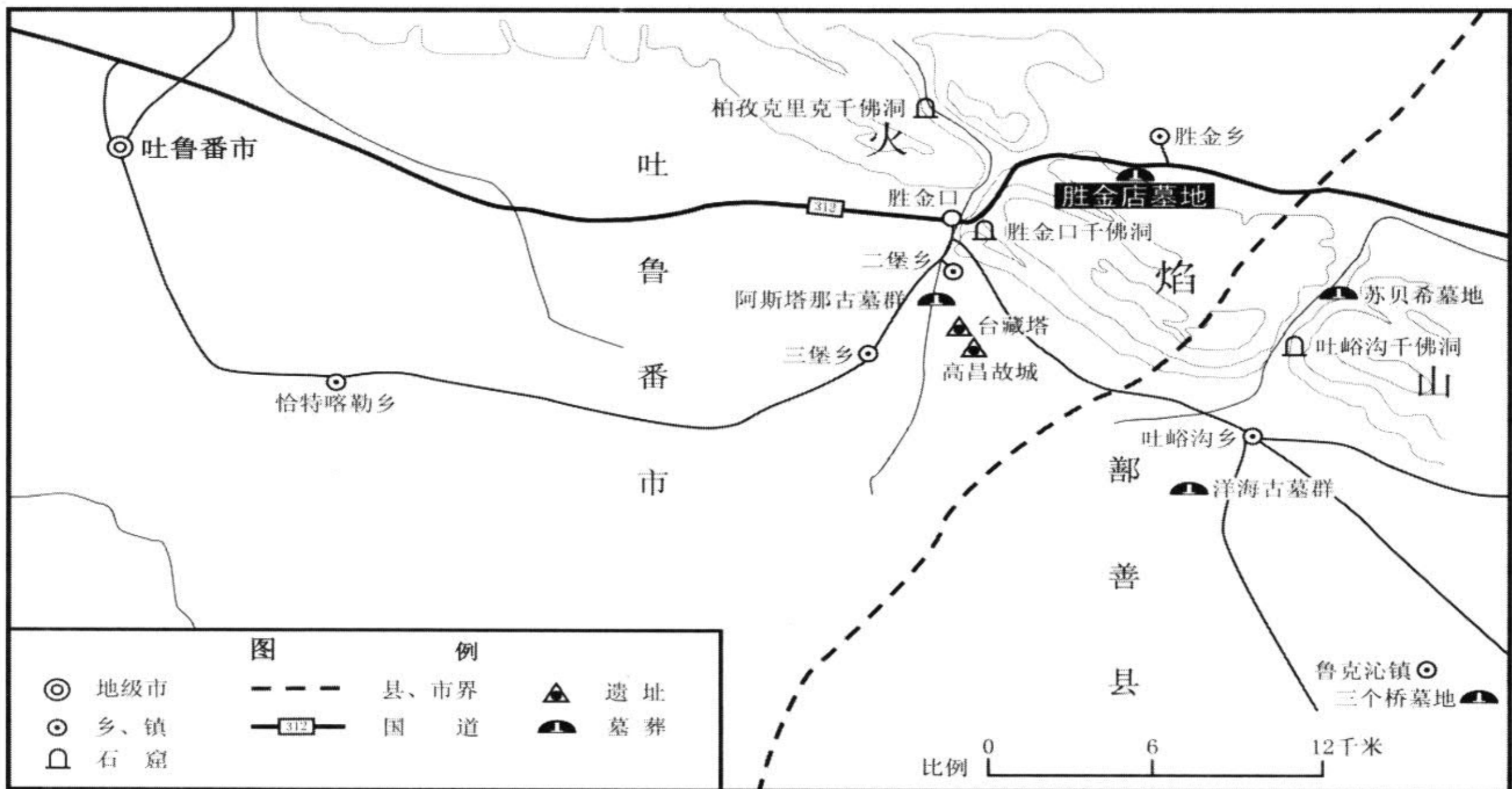
تەكشۈرۈش-قېزىش ئارقىلىق 26 قەبرە بايقالدى.

2. باسقۇچ : 2008 - يىلى 4- ئاينىڭ 4-كۈنىدىن 28- كۈنىگىچە، 10×10 مېتىردىن تۆت تەكشۈرۈپ - قېزىش نوقتىسى ئېچىلىپ بەش

قەبرە قېزىلدى.



胜金店墓地发掘探方和墓葬分布图



图一 胜金店墓地地理位置示意图

قې

زىشتا جەمى 31 قەبرە قېزىلىپ (2-رەسىم) بىر تۈركۈم قەبرىلەر مەدەنىيەت يادىكارلىقلار قېزىۋېلىندى. قەبرىلەرنىڭ قىسقىچە بايانى:

قەبرىستانلىقنىڭ جەنۇبى يالقۇنتاغ، شىمالى ئۈزۈۋېتىلگەن كونا 312- نۇمۇرلۇق دۆلەت تاش يولى،

قەبرىستانلىقنىڭ غەربىدە جىلغا، شەرق تەرەپىدە دېھقانلارنىڭ ئۈزۈم قۇرتۇدىغان چۈنجىسى بار. بىر قانچە يىللاردىن بۇيان كەلكۈن سۈيىنىڭ ئېقىتىشى سەۋەبىدىن قەبرە ئۈستىگە لاي-لاتىقلار تىنىپ قەبرىستانلىق لاي-لاتىقلارنىڭ ئاستىدا قالغان، قەبرە يۈزىدە ھېچقانداق بەلگە قالمىغان. ئازگال قېزىپ تەكشۈرۈش ئۈسۈلىنى قوللىنىش ئارقىلىق 50-80 سانتىمېتىرغىچە چوڭقۇرلۇقتا يەر يۈزى قاتلىمىنى ئېلىۋەتكەندىن كېيىن قەبرە ئېغىزى بايقالدى. يەر يۈزى يانتۇ بولغانلىقتىن، يامغۇر سۈيى سىڭىپ كېتىشكە ئۈلگۈرمەيلا ئېقىپ كىتىپ، ھەرقېتىملىق يامغۇر سۈيى يېڭى قوغداش قاتلىمى شەكىللەندۈرگەچكە بەزى قەبرىلەر ناھايىتى ياخشى ساقلىنىپ قالغان. ساقلىنىپ قالغان قەبرىلەر ئىللىپسى شەكىلدە بۇلۇپ، جەنۇبتىن شىمالغا ئۇزۇنلىقى 42 مېتىر، شەرقتىن غەربكە كەڭلىكى 23 مېتىر. قەبرىلەرنىڭ تارقىلىشى تەكشى، تەرتىپلىك، ئارلىقى 3 مېتىردىن 8 مېتىرغىچە، بىر- بىرىنى بۇزۇۋەتكەن، بىر- بىرىگە قاتلانغان ئەھۋاللار يوق، بەزى چوڭلار قەبرىسىنىڭ يېنىغا بالىلارنى قۇيغان.

سىڭىم قەبرىستانلىقىدىكى قەبرىلەرنىڭ شەكلى ئۈچ خىل بۇلۇپ، تۇرپان ئويمانلىقىنىڭ تارىختىن ئىلگىرىكى قەبرىلەرنىڭ بارلىق شەكىللىرىنى ئۆز ئىچىگە ئالغان. بىر خىلى ئۇزۇن چاسا شەكىللىك تىك قۇدۇقلۇق ئىككى قات پەلەمپەيلىك قەبرە (A تىپى). ئىككى قات پەلەمپەي ئىككى ئۇزۇن چاسا تەرەپكە لايىھىلەنگەن. قەبرە ئاغزى بىلەن بولغان چوڭقۇرلىقى 0.6-0.8 مېتىر كېلىدۇ. ئىككى قات پەلەمپەي ئۈستىگە توم ياغاچلار ۋە قېلىن پەنلەر قۇيۇلغان، قەبرە ئېغىزىنى ئىمکان بار ھەم ئېتىپ توغرا ياغاچ ئۈستىگە كىگىز ياكى توقۇلغان بورا قاتارلىق سېلىنچىلارنى ياپقان، يەنە ئۈستىگە قۇمۇچ، ئۈسۈملۈك ئوت-چۆپلەرنى ياپقان. ئىشلەتكەن ئۈسۈملۈكلەر ئومومىيۈزلۈك ئالقات، قۇمۇش، تېرىق، يىكەن، بۇغداي پاخىلى بۇلۇپ، ئۈستىنى يەنە بىر قەۋەت تۇپا بىلەن چىڭداپ كۆمگەن. ئىككىنچى خىلىنىڭ سانى بىر قەدەر كۆپ بۇلۇپ، ئۇزۇن چاسا شەكىللىك تىك ئورەكلىك تۇپا قەبرە (B تىپى). تېمى تۈز، قەبرە ئېغىزى بىلەن قەبرە ئاستى ئۇزۇن، كەڭلىكىمۇ ئوخشاش، ئالدىنقىسىغا ئوخشىمايدىغىنى ياپقان ئوت - چۆپلەر بىلەن قەبرە ئېغىزىنىڭ ئۈستىگە يېپىلغان. 3- خىلى تىك ئورەكلىك يان لەھەتلىك قەبرە (C تىپى)، بۇ چاغدىكى تىك ئورەك قەبرە يولى، تىك ئورەكنىڭ ئۈستى ئېغىز تەرەپى تار ئۇزۇن، ئورەك ئاستى قىسمىنىڭ ئۇزۇن تەرىپى بويلاپ پەلەمپەي چىقىرىلغان بۇلۇپ، ئۇدۇل تەرەپى ئۇيۇپ لەھەت چىقارغان. توغرا كەسمە يۈزى ئۈتۈكسىمان شەكىلدە. قەبرە ئېغىزىدىن پەلەمپەينىڭ ئاستىغىچە يانتۇ ھالەتتە ياغاچ لىملارنى رەتلىك ھالدا تىزىپ يان لەھەتنىڭ ئېغىزىنى تۇسۇغان ھەم ئۈستىگە كىگىز ۋە بورنى يېپىپ، يەنە ئۈستىگە ئۈسۈملۈك شاخ - شۇمبۇلىرىنى قويۇپ تۇپا بىلەن تىندۇرغان. كۆپ ساندىكى C تىپىدىكى قەبرىلەر يۇقىرىدىكى ئۈسۈلغا ئوخشاش شەكىلدە تەكرار مەشىق ئۈسۈلىنى قوللانغان. قەبرە ئەسلىھلىرى ئاساسلىق تىك تۆت تەرەپلىك تۆت پۈتۈلۈك ياغاچتىن ياسالغان جەسەت كارۋىتى. ئۇزۇن چاسا شەكىللىك رامكىنىڭ ئۈستىدە ئىككى تال ياغاچ توغرىسىغا قۇيۇلغان، تۆت بۇلۇڭدا قىسقا تۆت پۈتى بار. ئۆتكۈر بىسلىق

ئەسۋاپ بىلەن تۈشۈك ئۇيۇپ ئۆز-ئارا چېتىش ئۇسۇلىنى قوللانغان. لىم ياغاچ ئۈستىگە ئىنچىكە ياغاچ تاللىرىنى رەتلىك تىزىپ ، تېرىدىن ئىشلەنگەن ئىنچىكە تاسما بىلەن ئۆز-ئارا چىك باغلىغان. يەنە بەزى كارۋاتلارنىڭ ئۈستىگە كارۋات بىلەن تەڭ چوڭلۇقتا ئەگمە شەكىلدە ياپقۇچ قۇيۇلغان. كارۋات ياپقۇچ تال چىۋىقلىرىنى ئىگىپ ئەگمە شەكىلگە كەلتۈرۈپ ئىنچىكە خۇرۇم تاسما بىلەن ئۆز-ئارا باغلاپ چىڭىتىپ ياسىغان ياپقۇچ ئۈستىگە كىگىز يېپىلغان. مۇشۇ خىل كارۋات قۇيۇلغان قەبرىلەر ئازراق بۇلۇپ، كۆپ ساندىكى قەبرىلەرنىڭ تېگىگە يۇمشاق قۇم يېيىتىلغان ياكى ئۆسۈملۈك پاخىلى سېلىنغان. قەبرىستانلىقتىكى بۇ قەبرىلەر يالغۇز كىشىلىك، قوش كىشىلىك قەبرىلەر بۇلۇپ، ئاز ساندىكىسى 3 ئادەمدىن يۇقىرى قۇشۇپ دەپنە قىلىنغان قەبرىلەردۇر. قوشۇپ دەپنە قىلىنغان قەبرىلەرنىڭ كۆپچىلىكى ئەر-ئايال بىرگە دەپنە قىلىنغان، قەبرىلەر ئاز ساندا يەنە ئوخشاش جىنسىتىكىلەر بىللە دەپنە قىلىنغانلىرىمۇ بار. قەبرىلەر ئىچىدە ئىلگىرى ئوغرىلانغان قالايمىقان قىلىنغانلىرىدىن باشقا يەنە بىر قىسىم قەبرىلەردىكى جەسەتلەرمۇ قالايمىقانلاشتۇرۇۋېتىلگەن. يەنە بەزى قەبرىلەر ئىچىگە سۇ كىرىپ كەتكەنلىكتىن ئىچىدىكى جەسەت ۋە باشقا بۇيۇملارنىڭ ئۇرنى يۆتكۈلۈپ قالايمىقان بۇلۇپ كەتكەن. ئۇنىڭدىن باشقا يەنە تېرە كىيىملەرنىڭ ئىچىگە ئوراپ قويغان سۆڭەكلەرمۇ بايقالدى. بۇ خىل ئەھۋال ئىككىنچى قېتىم دەپنە قىلىنغان بۇلۇشى مۇمكىن. قالايمىقان بۇلۇپ كەتكەن قەبرىلەردە قاتلاپ قۇيۇلغان ئەھۋاللار كۆرۈلدى. بۇ قەبرىنى كۆپ قېتىم ئېچىپ جەسەت دەپنە قىلىنغانلىقتىن شەكىللەنگەن ھادىسە. دەپنە ئۇسۇلى ئاساسلىق بەدەن تۈپتۈز ھالەتتە، بەدەن تۈز پۈتى پۈكلەنگەن ھالەتتە بۇلۇپ، بەدەننى يانچە پۈتى پۈكلەنگەن ھالەت ناھايىتى ئاز. بەدەننى تۈز پۈتى پۈكلەنگەن دەپنە قىلىش ئالاھىدە بۇلۇپ، بەدەننىڭ ئۈستۈنكى يېرىمى سەل ئىچىگە ئىگىلگەن، ئىككى قول قۇرساق قىسمىغا قۇيۇلغان، بەلنىڭ ئاستى ئۈستىگە ئىگىلىپ، ئىككى تىزنىڭ ئىككى يېنىغا قوپال قۇمۇچ تايماقچە تىرەپ قويغان. ھەمدە پەنە بۇيۇملار ئىچىدە ساپال قاچىلار ۋە ياغاچتىن ياسالغان ساقلاش بۇيۇملىرى كۆپىنچە جەسەتنىڭ باش قىسمىغا، سەل ئۇزۇنراق بۇيۇملاردىن مەسىلەن، ئۇقىا قاتارلىقلار جەسەتنىڭ ئوڭ يان تەرەپىگە قۇيۇلغان. ئايرىم ئوقيا قېپى قەبرە ئېغىزىنى ياپقان ياغاچ لىمغا ئېسىپ قۇيۇلغان. قالغان كۆپ قىسىم قاچا-قۇچىلار، قەبرە ئىگىسى ھايات ۋاقتىدا ئېلىپ يۈرگەن، كىيىپ يۈرگەن، ھەم ئېسىپ يۈرگەن ھالىتىدىكى ئورنىغا قۇيۇلغان.

2. قەبرىلەردىن قېزىۋېلىنغان بۇيۇملار. قەبرە جايلاشقان يالقۇن تاغ بەلۋىقى قۇمساغۇ تۇپراق بۇلۇپ، قۇرغاق، يامغۇرى ئاز كىلىمات بولغانلىقتىن ھەمدە قەبرە ئېغىزى ھەم ئىتىلىگەنلىكتىن ساقلاش تەس بولغان ياغاچ بۇيۇملار يۇڭ توقۇلما، تېرە بۇيۇملار ياخشى ساقلىنىپ قالغان. قەبرىلەردىن ناھايىتى كۆپ ياغاچ، سۆڭەك، تېرە، يەنە ساپال، مىس، تۆمۈر، تاش، ھېقىق، ئەينەك شارچە مارجان قاتارلىقلار قېزىۋېلىندى. ياغاچ بۇيۇملار تۈرلىرىدىن چىنە، قەدەھ، تاۋاق، ھىجر، ۋازا، چىلەك، غىلاپ، چاچ قىسقۇچ، بىگىز، تۈگمە، قوزۇق، ئورچۇق، ئوقيا، ئورغاق ساپىغى، ھاسسا، تاج بۆك، يالغان پۈت قاتارلىقلار بار. تېرە بۇيۇملاردىن ئاساسلىق: ئۇتۇك، تۈگمە، ئۇيماق، ئاسىرغۇچ قاپ، غىلاپ، ئوقيا قېپى ئوقدان، رەسىم سىزىلغان قوي تېرىسى پارچىسى قاتارلىقلار بار. ساپال بۇيۇملارنىڭ كۆپەرىكى ئۆز رەڭگىدە بۇلۇپ، بەزىلىرىنىڭ سىرتى قىزىل رەڭدە، سىلىق ھەم پاقىراق بۇلۇپ بۇيۇملارنىڭ شەكلىمۇ ئۆلچەملىك. موھىملىرىدىن: قەدەھ، چىنە، ھىجر، چۆگۈن، تەڭنە، قوش قۇلاقلىق كومزەك قاتارلىقلار بار. مىتال بۇيۇملاردىن تۆمۈر پىچاق، تۆمۈر ئىلمەك، مىس پىچاق، مىس ھالقا، ھاياۋاناتلار سۆرتى چۈشۈرۈلگەن ئالتۇن زىننەت بۇيۇمى قاتارلىقلار بار. يەنە قەبرە بىلەن قەبرە ئېغىزىنى ياپقان ئوت-چۆپلەر ئىچىدە بۇغداي، ئارپا، ئالقات، قۇمۇش، يىمەن، يانتاق، كۈرمەك ئوت، تۈلكە قۇيرۇق ئوت قاتارلىق ئۆسۈملۈكلەر بار.

ياغاچ تاج(بۆك) ئاجايىپ غەيرى ئۇنىڭ ئۈستىگە، شەكلى ھەرخىل. ئىچىدىكى بىر خىلى گەۋدىسى يۇققا ياغاچ تاختايدىن چاپلاپ ياسىغان بۇلۇپ، ھەممە تەرىپى چاسا سېلىندىرسىمان شەكىلدە، ئۇتتۇرسى بوش. ئاستى ئېغىزى چاسا شەكىلگە ئوخشاپ كېتىدۇ، چۈنكى تۆت تەرەپنىڭ ئىچىدە بىر تەرىپىلا تۈز، قالغان ئۈچ تەرىپى سەل يايىسىمان شەكىلدە بۇلۇپ، سىرتقا كۆيۈپ چىققاندىن، كېيىن پەيدىن-پەي ئىچىگە تارتىلىپ، ئۇچلۇقسىمان شەكىلگە كەلتۈرۈلگەن. ئۇتتۇرسى سەل تۇماراق، تۈز تەرىپى بىلەن ئۇدۇل بولغان يانتۇ تەرىپىنىڭ ئۈستىگە ئۈچ بۇرجەكلىك پالاقچە يەنى قانات ئورنىتىلغان، كېمىنىڭ قۇيرۇق قىسمىغا ئوخشاپ كېتىدۇ. ئاستىنى ئۇچىدا كىچىك قوش تۈشۈكچە بۇلۇپ، سىلىندىرسىمان ياغاچنىڭ ئىچىگە ياغاچ تايماقچىنى كىرگۈزۈپ، ياغاچ مىخنى مىخلاپ چىڭىتىدۇ. ياغاچ تايماقچە - ئۇزۇن چاسا گەۋدىلىك بۇلۇپ، ئۈستىدە تايماقچىسىمان تۈشۈكچە بار، چاچنى ئوراپ تاجنىڭ ئىچىگە كىرگۈزۈپ باشقا مۇقىملاشتۇرىدۇ. بۇ خىل ياغاچ زىننەت تاج (بۆك) نى ياش ئەرلەر كۆپرەك كىيىدۇ. ياش ئاياللار كىيىدىغان ياغاچ زىننەت تاج(بۆك) ئىككى خىل. بىر خىلى يۇقىرىدا بايان قىلغان ئەرلەرنىكىگە ئوخشاش شەكىلدىكى زىننەت بۇيۇمى بۇلۇپ، بىر پارچە خام كالا تېرىسىدىن تىكىلگەن، ھەجىمى كىچىكەرەك، ياغاچ تاجغا سېلىشتۇرغاندا كۆپ يىنىك مىخ، پالاقچىلىرى تۇلۇق. بۇ خىل خۇرۇم تاجنىڭ كەينىگە ئىككى تال كۈتۈرۈپ مۇقىملاشتۇرۇش رولىغا ئىگە يۇلغۇن تايماقچىسىنى ئورناتقان، تېگى تەرەپىدىن تاكى ئۈستىگىچە بىتىپ بارىدۇ. كۈنسىسىمان كالا تېرىسى ئارقا تەرەپىدىن تىكىلگەن، ئىككىدەن بىر قىسىمدا ئازراق ئاجراش ئەھۋالى بۇلۇپ، قۇيرۇق بىلەن يۇلغۇن تايماقچىسىغا چىك يېپىشتۈرۈۋېتىلگەن. بايقالغان ۋاقتىدا جەسەتنىڭ باش قىسمىغا كىيگۈزۈلگەن، ئىچىدە چاچ ۋە قارا رەڭلىك چاچ تور پارچىسى ساقلىنىپ قالغان. يەنە بىر خىل تاج (بۆك) بۇلۇپ، تۈۋەن قىسمى يۇمۇلاق سىلىندىر شەكىلدە يۇققا ياغاچ تاختاينى ئىگىپ يېپىشتۈرۈش ئارقىلىق ياسىغان. ياپقۇچ بىلەن يۇمۇلاق كاناي بىرلەشتۈرۈلۈپ قۇراشتۇرۇلغان، ئېغىزى سەل يېيىلاڭغۇ، گىرۋىكىدە ئىككى ئۇچى كۆيۈپ چىققان، يۇققا گىرۋەكلىك بۇلۇپ، بۇددى دۈم كۆمتۈرۈپ قويغان ياغاچ چىلەككە ئوخشايدۇ. ياپقۇچنىڭ ئۇتتۇرسىدا يېرىم يۇمۇلاق ۋە چاسا شەكىلدە ئىككى دانە تۈشۈك بار، چاچ قوش تۈشۈكچىدىن ئۆتكۈزۈلۈپ چىكىلىپ چىلەككە ئوخشاش تاج باشتا مۇقىم تۇرغۇزۇلدى. چىلەكنىڭ ئۈستى تەرىپىنىڭ ئىككى يېنىغا ئايرىم - ئايرىم ھالدا بىر تالدىن سەل ئەگرى يۇمۇلاق تايماقچە بېكىتىلگەن،

بەلگىلىك بۇلۇڭ ھالەتتە ئىككى يانغا ئايرىلىپ تۇرۇدۇ. ياغاچ تاج ياسالغاندىن كېيىن گەۋدىسىنىڭ سىرتىنى قوي تېرىسىدە ئوراپ قارا رەڭگە بۇياپ، ھايۋاناتلارنىڭ مۇڭگۇزغا ئوخشاپ كېتىدىغان بۇخىل تاج بۆكىنى ياساپ چىققان. يۇقىرىدا بايان قىلغان تاج- بۆكلەر كۆپەرەك بولۇپ، ئۇلارنىڭ شەكلى ، ئىشلىتىلىشى ۋە ياسىلىشى ئۇسۇلى ئاساسەن ئوخشاش.

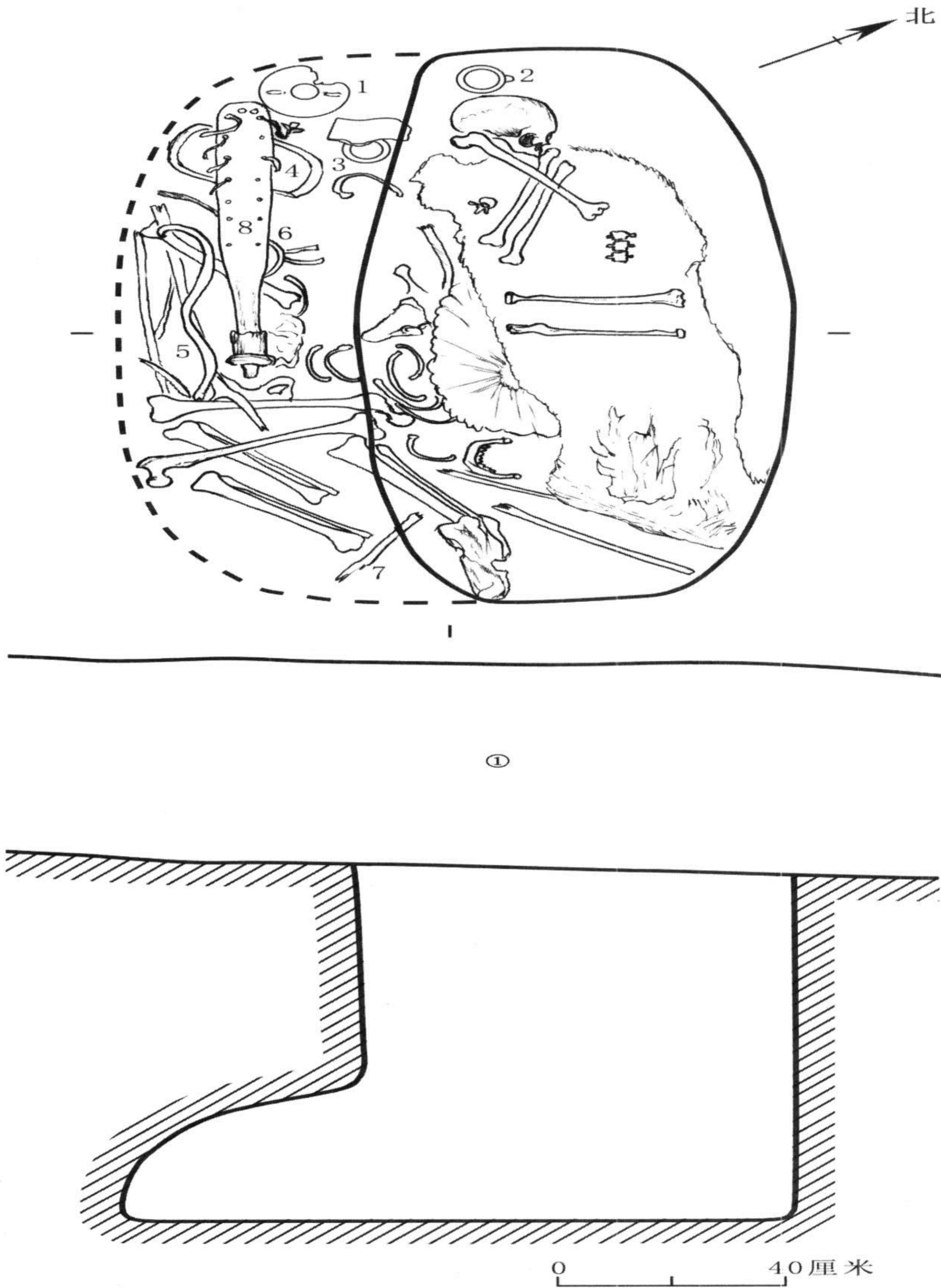
قېزىش جەريانىدا ئارىلاشما ماتېرىياللاردىن ياسالغان يالغان پۇت بايقالدى. بۇ ناھايىتى كاتتا بايقىلىش ھېسابلىنىدۇ. بۇ پۇت قېزىۋېلىنغان ۋاقىتتا ئۇنىڭ شەكلىنى كۆرگەندىن كېيىن مەيداندىكى خادىملار ھەيران قېلىشتۇق. ئۇنىڭ قانداق بۇيۇم ، نېمىگە ئىشلىتىدىغانلىقىنى، نېمە دەپ ئاتىلىدىغانلىقىنىمۇ ھېچكىم بىلمەيتتى. ئىسكىلىتنىڭ يېشى، جىنسى ئايرىمىسىنى تەكشۈرۈپ تىزىملاش جەريانىدا قەبرە ئىگىسىنىڭ سول پۇتىنىڭ سۆڭىكىدە كىسەللىك ئەھۋالى بارلىقى بايقالدى، چۈنكى جەسەتنىڭ يۇتا سۆڭىكىنىڭ رەڭگى ئوخشاش ئەمەس، ئەڭ ئېغىر بولغىنى بۇ ئەر جەسەتنىڭ سول يۇتا سۆڭىكى، پاقالچاق سۆڭىكى، يان پاقالچاق سۆڭىكى، لىپەك سۆڭەكلىرى سۆڭەك ماددىسى ئۆسۈپ قېلىش سەۋەبىدىن ئۆز-ئارا تۇتۇشۇپ ئۆسۈپ مۇستەكەم تار بۇلۇڭ شەكىللەنگەن. يۇتا سۆڭەك بىلەن پاقالچاق سۆڭەك 70 گىرادۇسلىق تار بۇلۇڭ ھالەتنى شەكىللەندۈرگەن. بىرسى تاساددىپى يالغان پۇت دېگەندىن كېيىن، كۆپچىلىك ھەممىسى ھاڭۋېقىپلا قالدى.

يۈرۈشلەشكەن يا، ئوقيا ۋە ئوقيا قېپى (قەدىمدە غىلاپ ، تور دەپ ئاتىلىدۇ. ئادەتتە ئاتىلىشى ئوق-يا قېپى)، يۈرۈشلۈك ئوقيا قېپى قېزىۋېلىنغان ۋاقىتتا قەبرە ئېغىزىنى ياپقان ياغاچ لىمغا ئېسىپ قۇيۇلغان ئىكەن. ئوق-يا قېپى ھەشەمەتلىك كاتتا بۇلۇپ تاسما بىلەن تىككەن كەمەرنىڭ يېشى ئۈستىگە كالا مۇڭگۇزىدىن نەپىسى ياسالغان تۈگمە تۇتۇلۇپ كەڭ كەمەر بىلەن باغلانغان، شۇڭا مۇرۇگە ئېسىۋالغىلى ياكى بەلگە باغلىۋالغىلى بولىدۇ. يا قېپى كىيىك تېرىسىدىن تىكىلگەن، تىراپىتسىيە شەكىلدە ئۈستى كەڭ، ئاستى تار. ئوقدان ئەمەلىيەتتە ئىككى دانە يۇمۇلاق تۇرپا شەكىلدە بۇلۇپ، كىيىك تېرىسىدىن تىكىلگەن بىرى ئۇزۇن يەنە بىرى قىسقا، ئۇزۇننىڭ ياپقۇچى بار، قىسقىسىنىڭ ئېغىزى يېپىلاڭغۇ، ئىشلىتىش زۆرۈر بولمىغان ۋاقىتتا، ئوقيانى ياپقۇچلۇق ئوقدان قېپىغا سېلىپ ساقلاشقا بولىدۇ. ئىشلىتىدىغان ۋاقىتتا، ياپقۇچى يوق قىسقا ئوقدان قېپىغا سېلىپ قۇيۇشقا بولىدۇ. ئېلىپ ئىشلىتىشكە قۇلايلىق بولسۇن ئۈچۈن ئوقيانىڭ قۇيرۇق تەرەپى سىرتقا چىقىرىپ قۇيۇلىدۇ. يا بولسا تەتۈرسىگە قايرىلىپ بىرىكتۈرۈلۈپ ياسالغان. بۇ خىل يا ھەجىم جەھەتتىن چوڭ ھەم كۈچلۈك بۇلۇپ قالماستىن بەلكى پىششىقلاپ ئىشلەش سەنئىتى ناھايىتى يۇقىرى سەۋىيەگە يەتكەن. ئوقيا قۇشۇمچە ئۆۈچلىق قۇرالى بۇلۇپ قالماستىن ئۇرۇش قۇرالى، چېنىقىش قۇرالى قاتارلىق كۆپ خىل ئىقتىدارلىق بۇلۇشتەك ئالاھىدە ئەھمىيەتچانلىققا ئىگە.

يا ياسىغۇچى يانى ياسىغاندا، ئىشتىن ئىلگىرى چوقۇم 6 خىل ماتېرىيالنى يەنى تاياقچە، مۇڭگۇز، يىلىم، پەي، سىر، يىپ قاتارلىقلارنى تاللىۋالدى، ئەمما تۇرپان ئۇيمانلىقىدا كېيىنكى ئىككى خىل ماتېرىيال كەم بولغاچقا بۇغا تېرىسى يىلىمى ۋە قوي ئۈچىنى ئىشلىتىدۇ. دەستىسى يىراقنى قارىغا ئېلىشتا، مۇڭگۇزى تېز قارىغا ئېلىشتا، پەي ئېنىق قارىغا ئېلىشتا، يىلىم ھەر-خىل ماتېرىياللارنى بىرلەشتۈرۈپ يا دەستىسىنى ياساشتا، ئۇچەي يا دەستىسىنىڭ چىڭ بۇلۇشقا ئىشلىتىدۇ. يانى ياساشنىڭ تەرتىۋى ئالدى بىلەن يا دەستىسى ياسىلىدۇ. ياسىلىدىغان ماتېرىياللار ئىچىدە يا دەستىسى ناھايىتى كۈچلۈك بولغاچقا ئىلاستىكىلىقى يۇقىرى تىۋىلغا ياغىچىنى ئوتقا قاقلاپ ئەگرى-بۇگرى شەكىلگە كەلتۈرىدۇ. كالا

مۇڭگۇزى يا دەستىسىنى تەرەپ تۇرۇشقا ئىشلىتىلىپ ئالدى بىلەن مۇڭگۇزنى پارچىلاپ، ئوتقا قاقلاپ ياپىلاقلاپ، ئەگرى-بۇگرى شەكىلگە كەلتۈرۈپ بولغاندىن كېيىن ئىككى تەرەپىگە سىزىقچە ئۇيۇپ، يىلىمنى سۈرۈپ يا دەستىنىڭ ئىچى تەرەپىگە چاپلايدۇ. پەي بولسا مۇستەھكەملىك دەرىجىسىنى ئاشۇرىدىغان بولغاچقا ئۈچ يول يا دەستىنىڭ سىرتىغا ياتقۇزۇلىدۇ. كىرىچ ياغا تەتۈر ئىلىنىپ يا دەستىسى قىزدۇرۇلۇپ ئوقيا شەكىلگە كەلتۈرۈلىدۇ. ئومۇميۈزلۈك قايتا - قايتا پەي، ئۇچەي ئورۇلۇپ يىلىم سۈرۈلىدۇ. يا كىرىچى كالا پېيىدىن ياسىلىدۇ. ئىككى ئۇچىغا ھالقا بېكىتىلىپ، ھالقىغا تاسمىنى ئورايدۇ، كىرىچنىڭ ئوتتۇرسىغىمۇ تاسما ئوراپ كىرىچنىڭ بالدۇر ئۇيۇرپ كىتىشىنىڭ ئالدىنى ئالىدۇ.

2. 3- نۇمۇرلۇق قەبرىنىڭ قېزىلىشى 2- نۇمۇرلۇق قەبرە (رەت نۇمۇرى: 2007 TSM2 M7) - نۇمۇرلۇق قەبرىنىڭ ئوتتۇرسىنىڭ سەل شەرقىگە جايلاشقان، شەرقىي شىمالى M1 قەبرە بىلەن، غەربىي جەنۇبى M3 قەبرە بىلەن قوشنا بۇلۇپ، جەنۇبتىن شىمالغا يۈزلۈنۈش بۇيىچە رەتلىك قۇيۇلغان، يۈزلۈنۈشى 300° . 1. قېزىش جەريانى يەر يۈزى لاي-لاتقا قاتلىمى بۇلۇپ 54 سانتىمىتر قېلىنلىقتىكى تۇپراق قاتلىمىنى ئېلۋەتكەندىن كېيىن، قۇمۇش، بۇغداي، ئالقات قاتارلىق ئوت-چۆپلەر بىلەن ياپقان قەبرە ئېغىزى بايقالدى، قەبرە ئېغىزى يېپىلغان بۇيۇملار تازىلىنىپ، قەبرە ئېغىزى ئېچىلىپ تىك ئۆرەك ئىچىدىكى تىندۈرۈلغان قۇم ۋە ئوت-چۆپ پاخاللىرى تازىلىنىپ 82 سانتىمىترغا يەتكەندىلا ياغاچ لىم بايقالدى، يان لەھەت ئېغىزى ۋە ئۆرەك ئاستىدىكى جەسەت سۆڭەكلىرى كۆرۈلدى. يان لەھەت ئىچىمۇ قۇم بىلەن توشۇپ كەتكەن، ئاۋال شىمالى تەرەپىدىن يەنى جەسەتنىڭ باش تەرەپىدىن باشلاپ تازىلاندى. تازىلاش جەريانىدا ئاۋال قوش قۇلاقلىق ساپال كۆمزەك ئۇچۇردى، يەنە داۋاملىق تازىلاش جەريانىدا تاق قۇلاقلىق قەدەھ، قۇراشتۇرۇپ ياسىغان يالغان پۇت قاتارلىقلار، جەسەت ۋە دەپنە بۇيۇملار ئاشكارلاندى. قەبرە قۇرۇلمىسى بۇ خىل تىك ئۆرەكلىك يان لەھەتلىك قەبرىلەردە ئادەتتە قەبرە ئېغىزى يانتۇ شەكىلدە ياغاچ ۋە شاخ- شۇمبىلار بىلەن يېپىلغان بۇلىدۇ. يەتكەندىلا ياغاچ لىم بايقالدى، يان لەھەت ئېغىزى ۋە ئۆرەك ئاستىدىكى جەسەت سۆڭەكلىرى كۆرۈلدى.



图三 2007TSM2平、剖面图

- 1. 陶单耳罐
- 2. 陶单耳杯
- 3. 陶单耳杯
- 4. 木盘
- 5. 复合弓
- 6. 复合弓
- 7. 木槌
- 8. 假肢

يان

لەھەت ئىچىمۇ قۇم بىلەن توشۇپ كەتكەن، ئاۋال شىمالى تەرەپىدىن يەنى جەسەتنىڭ باش تەرەپىدىن باشلاپ تازىلاندى . تازىلاش جەريانىدا ئاۋال قوش قۇلاقلىق ساپال كۆمۈرەك ئۇچۇردى، يەنە داۋاملىق تازىلاش جەريانىدا تاق قۇلاقلىق قەدەھ، قۇراشتۇرۇپ ياسىغان يالغان پۇت قاتارلىقلار ، جەسەت ۋە دەپنە بۇيۇملار ئاشكارلاندى. قەبرە قۇرۇلمىسى بۇ خىل تىك ئۆرەكلىك يان لەھەتلىك قەبرىلەردە ئادەتتە قەبرە ئېغىزى يانتۇ شەكىلدە ياغاچ ۋە شاخ- شۇمبىلار بىلەن يېپىلغان بۇلدۇ . 1. ئەمما بۇ لەھەتنىڭ تىك قۇدۇقىنىڭ ئاستىغا يەنە بىر ئادەم قۇيۇلغانلىقتىن، قەبرە ئېغىزىنى ياپقان ئەسلىدىكى قۇرۇلمىسى بۇزۇلۇپ كەتكەن. تىك ئۆرەكلىك قەبرە يولىنىڭ ئۈستى ئېغىزىنى قارا بۇيا ياغاچ، ئوت-چۆپلەر بىلەن ياپقان . كۆلىمى قەبرە ئېغىزىدىن سەل چوڭراق ، ئۈستىنىكى ئېغىزى سوزۇنچاق بولۇپ ئۇزۇنلىقى 168cm، كەڭلىكى 76 cm. تېمى تۈز بولۇپ چوڭقۇرلىقى 110 cm . ئۇزۇن تەرەپىنى بويلاپ يان لەھەتنى ئويغان، ئۇتتۇرسىدىن ئىچكىرىلەپ ئويۇلغان بولۇپ ، 43 cm ئىچكىرىلىكتە ، ئىگىزلىكى 42 cm. قەبرە تىگى تەكشى ئۇزۇن تەرەپى ياي شەكىلدە ، قىسقا تەرەپى سوزۇنچاق. ئەمما بۇ لەھەتنىڭ تىك قۇدۇقىنىڭ ئاستىغا يەنە بىر ئادەم قۇيۇلغانلىقتىن، قەبرە ئېغىزىنى ياپقان ئەسلىدىكى قۇرۇلمىسى بۇزۇلۇپ كەتكەن. تىك ئۆرەكلىك قەبرە يولىنىڭ ئۈستى ئېغىزىنى قارا بۇيا ياغاچ، ئوت-چۆپلەر بىلەن ياپقان . كۆلىمى قەبرە ئېغىزىدىن سەل چوڭراق ، ئۈستىنىكى ئېغىزى سوزۇنچاق بولۇپ ئۇزۇنلىقى 168 cm، كەڭلىكى 76cm. تېمى تۈز بولۇپ چوڭقۇرلىقى 110cm . ئۇزۇن تەرەپىنى بويلاپ يان لەھەتنى ئويغان، ئۇتتۇرسىدىن ئىچكىرىلەپ ئويۇلغان بولۇپ ، 43cm ئىچكىرىلىكتە ، ئىگىزلىكى 42 cm. قەبرە تىگى تەكشى ئۇزۇن تەرەپى ياي شەكىلدە ، قىسقا تەرەپى سوزۇنچاق شەكىلدە ئۇزۇنلىقى 168cm ، كەڭلىكى 119 cm كېلىدۇ ئۇزۇنسىغا كەسمە يۈزى ئۇتۇك شەكىلدە .(3-رەسىم).

1. جەسەت

جەمى ئىككى ئادەم دەپنە قىلىنغان ، ئورەك ئىچىدىكى جەسەتنىڭ بەلىنىڭ ئاستى قىسمى يان لەھەت ئىچىدىكى جەسەتنىڭ ئۈستىگە قۇيۇلغان، ئەھۋالدىن كۆرۈنۈشىگە بولۇدىكى ئۆرەك ئىچىگە قۇيۇلغىنى سەل كېيىنرەك A ئۆرەك ئاستىغا قۇيۇلغان ، بېشى غەربى شىمالغا، يۈزى شەرىققە قارىتىلغان، ئوڭدىسىغا يانتۇزۇلۇپ پۇت قىسمى پۈكلەنگەن، باش سۆڭىكى ۋە پۇت-قوللىرى سىرتقا چىقىپ قالغان، قالغان سۆڭەكلىرى كىگىزگە ئورالغان . B جەسەت يان لەھەت ئىچىدە بولۇپ بېشى غەربى شىمالغا، يۈزى ئۈستىگە قارىتىلغان ، ئوڭدىسىغا يانتۇزۇلۇپ پۇتى پۈكلەكلىك ھالەتتە، ئوتتۇرا ياشلاردىكى ئەر. باش سۆڭىكى پارچىلىنىپ كەتكەن، سول پۇتىدا كىسەللىك ئالامىتى بار بولۇپ، يوتا سۆڭىكى، پاقالچاق سۆڭىكى، يانپاقالچاق سۆڭىكى، لىپەك سۆڭىكى سۆڭەك ئۇسۇپ قېلىش سەۋەبىدىن ھەرىكەت قىلىش قولايسىز بولغان، 70° بۇلۇڭ ھالىتىدە تۇتۇشۇپ كەتكەن . ھەرىكەت قىلالمايدۇ .

2. دەپنە بۇيۇملار

جەمى 8 تال بولۇپ، 2 - نۇمۇرلۇق تاق قۇلاقلىق قەدەھ A جەسەتنىڭ باش قىسمىنىڭ ئالدى تەرەپىگە قۇيۇلغاندىن باشقا، يەنە بىر دانە تاق قۇلاقلىق ساپال قەدەھ ، بىر دانە قوش قۇلاقلىق كۆمۈرەك ، بىر دانە ياغاچ تاۋاق B جەسەتنىڭ ئوڭ تەرەپىگە، بىر تال ياغاچ قوزۇق پۇتىنىڭ ئاستىغا قۇيۇلغان. ساپال بۇيۇملار ھەممىسى قۇم ئارىلاشتۇرۇپ ياسىغان قىزىل رەڭلىك ساپالار. M2:1 . قوش قۇلاقلىق ساپال كۆمۈرەك، تۈز كالىپكۇلۇق، قۇرساقلىق، تۈز تەڭلىك، قۇرساق قىسمىدا ئۇدۇلمۇ-ئۇدۇل قوش قۇلقى بار. ئېغىزىنىڭ دىئامېتىرى 10.8 cm ، قۇرسىقىنىڭ

ئايلىنىمى 17.5cm ، ئىستىنىڭ دىئامېتىرى 9.5cm ، ئىگىزلىكى 20.5cm.(4-رەسىم 7)

M2:2. تاق قۇلاقلىق ساپال قەدەھ، ئېغىزى گىرۋەكلىك، يۇمۇلاق قۇرساقلىق ، تۈز تەڭلىك، ئېغىزىنىڭ گىرۋىكىدە تاق قۇلقى بار. ئېغىزىنىڭ

دىئامېتىرى 9.2 cm ، قۇرسىقىنىڭ ئايلىنىمى 9.5 cm ، ئاستىنىڭ دىئامېتىرى 6.5 cm ، ئىگىزلىكى 8.2 cm .(4-رەسىم 7) M2:3. تاق

قۇلاقلىق ساپال قەدەھ، ئېغىزى قورۇلغان، شارسىمان قۇرساقلىق، تۈز تەڭلىك، قۇرساق قىسمىدا تاق قۇلقى بار بولۇپ، قىزىل رەڭلىك ، پاقىراق

ھەم سىلىق. ئېغىزىنىڭ دىئامېتىرى 6.2 cm ، قۇرساق ئايلىنىمى 8.4cm ، ئاستىنىڭ ئايلىنىمى 6.4 cm ، ئىگىزلىكى 7.2cm (4-رەسىم 4)

M2:4. ياغاچ تاۋاق، ئېغىزى ئىللىپس شەكىللىك، قۇرسىقى تېيىز، قېلىن تاختايىنى قېرىپ ياسىغان. ئېغىز ئۇزۇنلۇق دىئامېتىرى 36.8 cm ، قىسقا دىئامېتىرى 16.6cm، ئىگىزلىكى 4.2cm، (4-رەسىم 5)

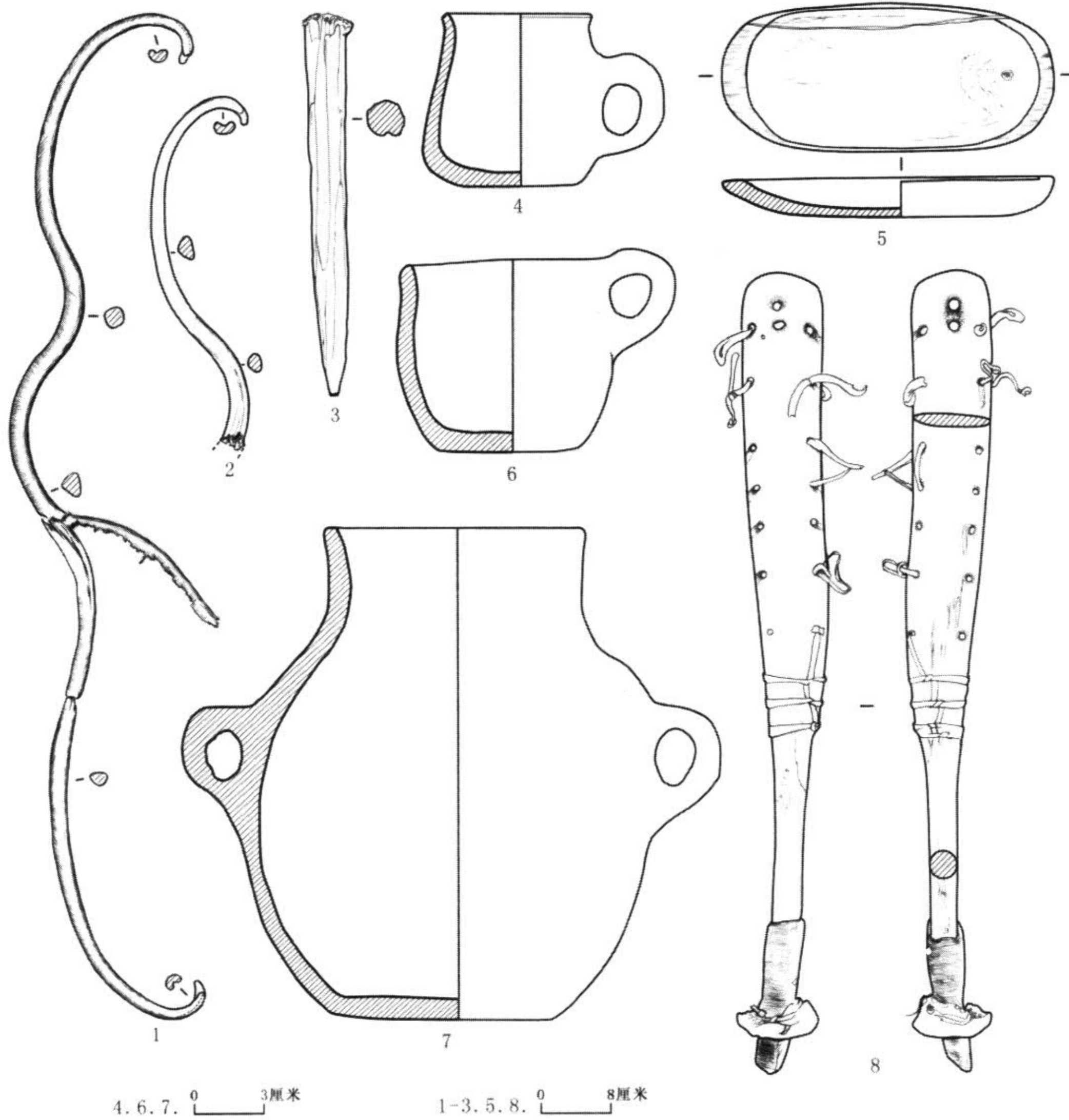
M2:5 . بىرىكتۈرمە ئوقيا، تەتۈرسىگە بەش ئەگمىلىك، ئوتتۇرسى بىر سانتىمېتىر قېلىنلىقتىكى تىۋىلغا ياغىچىنى شەكىلگە كەلتۈرۈپ ، ئۈستىخانى ياساپ، ئىچىگە كالا مۇڭگۈزى پارچىسىنى چاپلاپ سىرتىغا كالا سېڭىرىنى يېپىشتۈرۈپ، پەيدىن ياسالغان يىپىنى ئورنىدىن كېيىن يىلىم سۈركىگەن. ئوقيا ئۈچى ئۈچ بۇرجەكلىك، دۈم كۆمتۈرۈپ قويغان ئىلمەككە ئوخشاش بۇلۇپ، كىرىچنى ئىلىشقا قۇلايلىق. تارتىلغان كىرىچ ياخشى ساقلانمىغان، ئوقيانىڭ ئۇزۇنلىقى 112.8cm ، توملىقىنىڭ دىئامېتىرى 2.2 cm (4 رەسىم 1)

M2:6. بىرىكتۈرمە ئوقيا، ئۈزۈلۈپ كەتكەن. ئوتتۇرسىغا بىر سانتىمېتىر قېلىنلىقتىكى ياغاچنى تىرەك قىلغان، ئىچىگە كالا مۇڭگۈزىنى چاپلىغان، سىرتىغا سېڭىرىنى ئوراپ يىلىم سۈركىگەن. ئوقيا ئۈچى ئۈچ بۇرجەكلىك بۇلۇپ ، دۈم كۆمتۈرۈپ قۇيۇلغان ئىلمەككە ئوخشايدۇ. ئوقيا پارچىسىنىڭ ئۇزۇنلىقى 39.6 cm، توملىقىنىڭ دىئامېتىرى 2.2cm، (4-رەسىم 2)

M2:7. ياغاچ قوزۇق، تەبىئىي ياغاچنى قېرىپ ياسىغان. قوزۇقنىڭ ئۈچى كۆپ قىرلىق بىگىزسىمان شەكىلدە. ئۇزۇنلىقى 42.4cm، دىئامېتىرى 4.6 سانتىمېتىر. (4-رەسىم 3)

M2:8. يالغان پۇت ، بىرىكمە ماتېرىيال بىلەن ياسىغان. ئاساسىي گەۋدىسى بىر پارچە قېلىن قارىغاچ تاختايىنى (ئېنىڭ ئەمەس ، ئېھتىمال قىيىن دەرىخى بۇلۇشى مۇمكىن) پىششىقلاش ئارقىلىق ياسىغان، ئىگىزلىكى 90.2cm. ئۈستىنىكى بىرىم قىسمى مۇقىم تاختاي بۇلۇپ، ئۇزۇنلىقى 52cm ، بۇلۇپ، قەبرە ئىگىسىنىڭ پۇت ئۇزۇنلىقى بىلەن دەلمۇ- دەل كېلىدۇ. تاختايىنىڭ ئۈستىنىكى قىسمىنىڭ كەڭلىكى 8.8 cm، ئاستى قىسمىنىڭ

كەڭلىكى 7.2cm، ئوتتۇرسىدىكى ئەڭ توم جايىنىڭ قېلىنلىقى 2.5 سانتىمېتىر بۇلۇپ، ئىككى يىپى بارغانسېرى نېپىزلىتىلىپ بىر سانتىمېتىرغا كەلتۈرۈلگەن. باش قىسمىنىڭ ئوتتۇرسىغا تىك قىلىپ ئىككى دانە يۈمۈلاق تۈشۈكچە ئۇيۇلغان بۇلۇپ، تاسما ئارقىلىق پۇتنىڭ ئۇزۇن قىسقىلىقىغا قارىتا ئۆزگەرتىپ تۇرۇشقا ياكى قول ئارقىلىق چېڭىتىپ تۇرۇشقا قۇلايلىق. ئىككى يىپىدا ئايرىم-ئايرىم 7 دانە تۈشۈكچە بار، تۈشۈكچىلەردە تاسما قالدۇقلىرى ساقلىنىپ قالغان ، يوتا قىسمىنى باغلاشقا ئىشلەتكەن. يالغان پۇتنىڭ ئوتتۇرسى يۈمۈلاق شەكىلدىكى تۇتاشتۇرغۇچى دەستە بۇلۇپ، دىئامېتىرى 3.6. تۇتاشتۇرغۇچى دەستە بىلەن مۇقىم تاختاي ئوتتۇرسىدا پىششىقلانغان تاسمىنى ئۈچ يۆگەم ئورنىغان ھەم بوشاپ چۈشۈپ كېتىشتىن ساقلىنىش ئۈچۈن باشقا بىرتال تاسما بىلەن ئارقىمۇ-ئارقا ئۇلىغان. ئاستى قىسمى مۇڭگۈزنى پىششىقلاش ئارقىلىق پۇتنىڭ تاپىنى شەكىلگە كەلتۈرگەن بۇلۇپ ، مۇڭگۈز پۇتنىڭ ئۇزۇنلىقى 18 سانتىمېتىر، ئاستى يېرىمى بىر قەدەر ئىنچىكە، ئۈچى شىناسسىمان شەكىللىك بۇلۇپ ، يەرنى مورلاپ تېيىلىپ كىتىشنىڭ ئالدىنى ئېلىشقا پايدىلىق. (4- رەسىم 8)

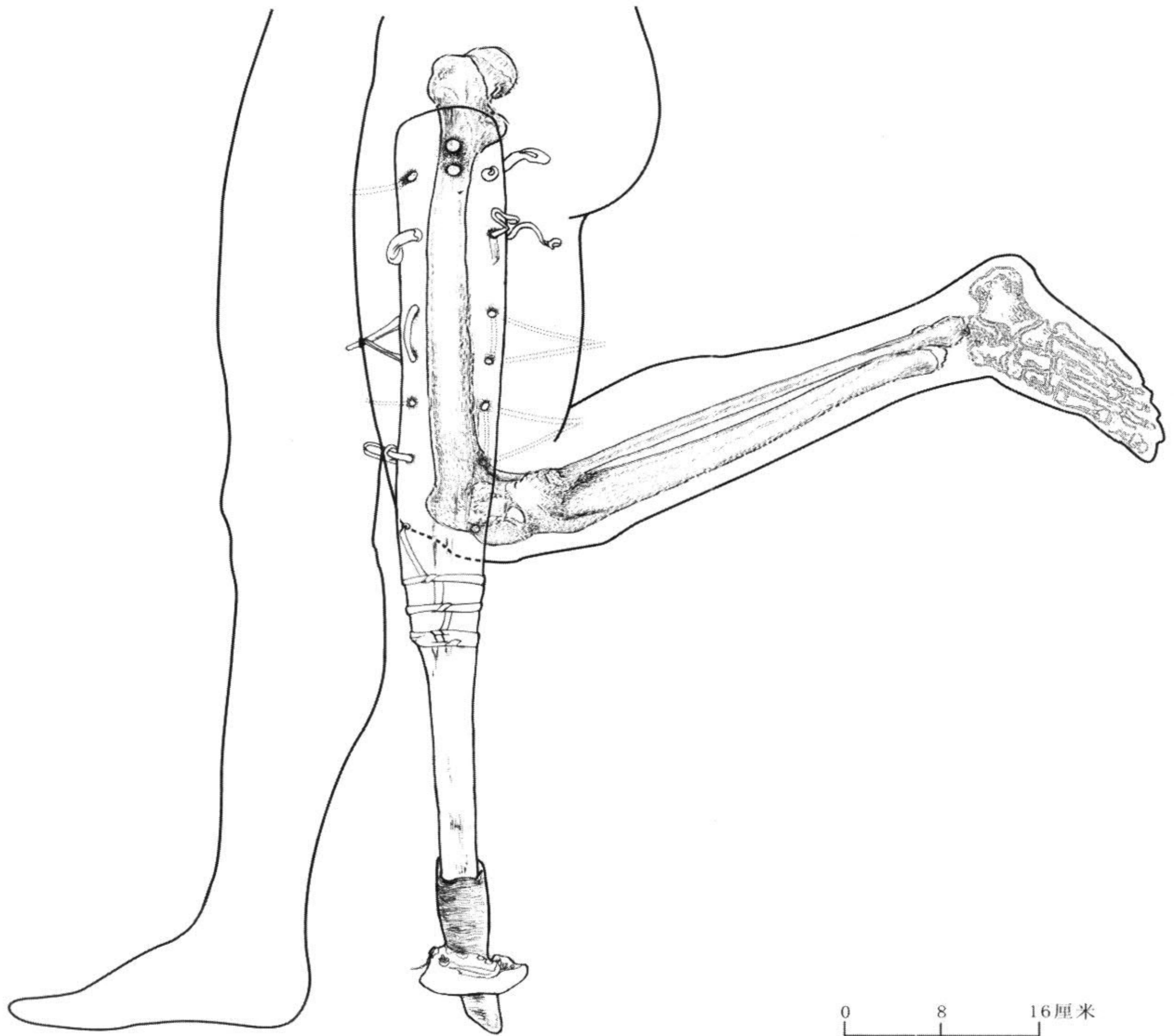


图四 2007TSM2随葬器物
1. 复合弓 (M2:5) 2. 复合弓 (M2:6) 3. 木梳 (M2:7) 4. 陶单耳杯 (M2:3)
5. 木盘 (M2:4) 6. 陶单耳杯 (M2:2) 7. 陶双耳罐 (M2:1) 8. 假肢 (M2:8)

4. خۇلاسە

بۇ قېتىمقى قۇتقۇزۇش خاراكتىرلىق ئارخېئولوگىيەلىك قېزىش خىزمىتىدە زور مۇۋەپپەقىيەتلەر قولغا كەلتۈرۈلدى. قەبرىلەرنىڭ تۈزۈلۈشى ۋە قېزىۋېلىنغان مەدەنىيەت يادىكارلىق بۇيۇملىرىنى ئانالىز قىلىشىمىزچە، تۇرپان ئويمانلىقىدا ئىلگىرى بايقالغان سۇ بېشى مەدەنىيىتى بىلەن ناھايىتى كۈچلۈك ئورتاقلىقى بار. بۇ خىل مەدەنىيەت قالدۇقلىرى تۇرپان ئويمانلىقىدا كەڭ تارقالغان. مەسىلەن، تۇرپان شەھىرى ئايدىڭكۆل، يارغول غولىنىڭ شىمالى؛ توقسۇن ناھىيەسى قاغىچاق، ئالغۇي؛ پىچاندا ئۈچ كۆرۈك، سۇ بېشى، ياڭخېي قاتارلىقلار بار. بۇ مەدەنىيەت قالدۇقلىرىنىڭ ئەڭ بۇرۇنقىسى مىس قۇراللار دەۋرىدىن كېيىنرەكى غەربى خەن دەۋرىگىچە يېتىپ بارىدۇ. سىڭگم قەبرىستانلىقىنى كارىبون 14 ئانالىزى ئارقىلىق يىل دەۋرىنى بۇنىڭدىن 2050 - 2200 يىللارغىچە دەپ بېكىتىلدى. غەربى خەن دەۋرىدە بۇ يەردە غۇزلار ياشىغان. قەبرىلەرنىڭ كۆپىنچىسى قورامغا يەتكەن ئەر - ئايال بىللە دەپنە قىلىنغان بۇلۇپ، بۇ خىل ئەھۋال ئېتىمال بىر ئائىلىدىكى ئەر - ئايالنى دەپنە قىلغان بۇلۇشى مۇمكىن. قەبرىنىڭ

كۆلىمى، دەپنە بۇيۇملىرىنىڭ ئاز - كۆپلىكىدە چوڭ پەرىق بۇلۇپ، بۇ غەربى خەن مەزگىلىدىكى غۇز دۆلىتىدىكى بىر جامە قەبرىستانلىقى بۇلۇشى مۇمكىن.



图五 假肢使用部位和方法复原图

دەپنە بۇيۇملىرىدىن ئاساسلىق ياغاچ، تىرە ، يۇك توقۇلما بۇيۇملار بۇلۇپ ، يەنە قوي، ئات، سۆڭەكلىرىمۇ كۆپ. ئوقيا ئوۋ ئوۋلاش ۋە مال-چارۋىلارنى قوغداشقا ئىشلىتىلگەن. ئەينى زاماندا يەنىلا چارۋىچىلىق ئىگىلىكى ئاساس بۇلغان. بۇغداينىڭ تېرىلىشى ، بىر بۆلەك كىشىلەرنىڭ دېھقانچىلىق ئىشلەپچىقىرىشى بىلەن شۇغۇللىنىدىغانلىقىنى چۈشەندۈرۈدۈپ بېرىدۇ. تۆت چاسا ياي شەكىللىك ياغاچ كارۋات ياپقۇچ ، تال چىۋىقلىرىنى ئىگىپ مويى بار تاسمىلار بىلەن باغلاپ ياسىغان بۇلۇپ ، ئۈستىگە كىگىز ياپقان. كارۋات ياپقۇسىنىڭ شەكلى ئېھتىمال قەبرە ئىگىسىنىڭ ھايات ۋاقتىدىكى كىگىز ئۈينىڭ شەكلىگە ئوخشاش بۇلۇشى مۇمكىن. ئەكسىچە، بىز دائىم شۇ تۈردىكى يۇمۇلاق ئىگىز ئەگمىنى ھازىرقى زاماندىكى چارۋىچى مىللەتلەرنىڭ تۇرالغۇسىغا ئوخشاشقا ھەم شۇنىڭ بىلەن بىر ۋاقىتتا بۇ خىل كارۋات ياپقۇ ئېھتىمال جەسەت ساندۇغىنىڭ ئىپتىدائىي شەكلى بۇلۇشى مۇمكىن.

سىڭگىم قەبرىستانلىقىدىن بايقالغان ياغاچتىن، تىرىدىن ياسالغان ۋە تىكىلگەن تاج بۆكلىرىنىڭ تۈرى تۇلۇق ، بىر قەدەر مۇكەممەل ساخلانغان ، شۇنداقلا قېزىۋالغان ۋاقىتتىكى ئورنى باشنىڭ ئالدىدا بۇلۇپ، بۇ نۇختا ئىنتايىن مۇھىم. چۈنكى مۇشۇنىڭغا ئوخشايدىغان ئىگىز ئۇچلۇق بۆك شەكلىدىكى تاج، ياغخىي قەبرىستانلىقى، سۇ بېشى قەبرىستانلىقى، ئالغۇي قەبرىستانلىقى، ئۈچ كۆۋرۈك قەبرىستانلىقى قاتارلىق جايلاردىنمۇ بايقالغان. يۇقىرىدا بايان قىلغان ئورۇنلاردا ئوخشاش بۇيۇملارنى كىيىدىغان ئەر-ئاياللارنىڭ، ئوخشاش بولمىغان ياشتىكى پاسۇننى بېكىتىشتە مۇھىم ئەھمىيەتكە ئىگە.

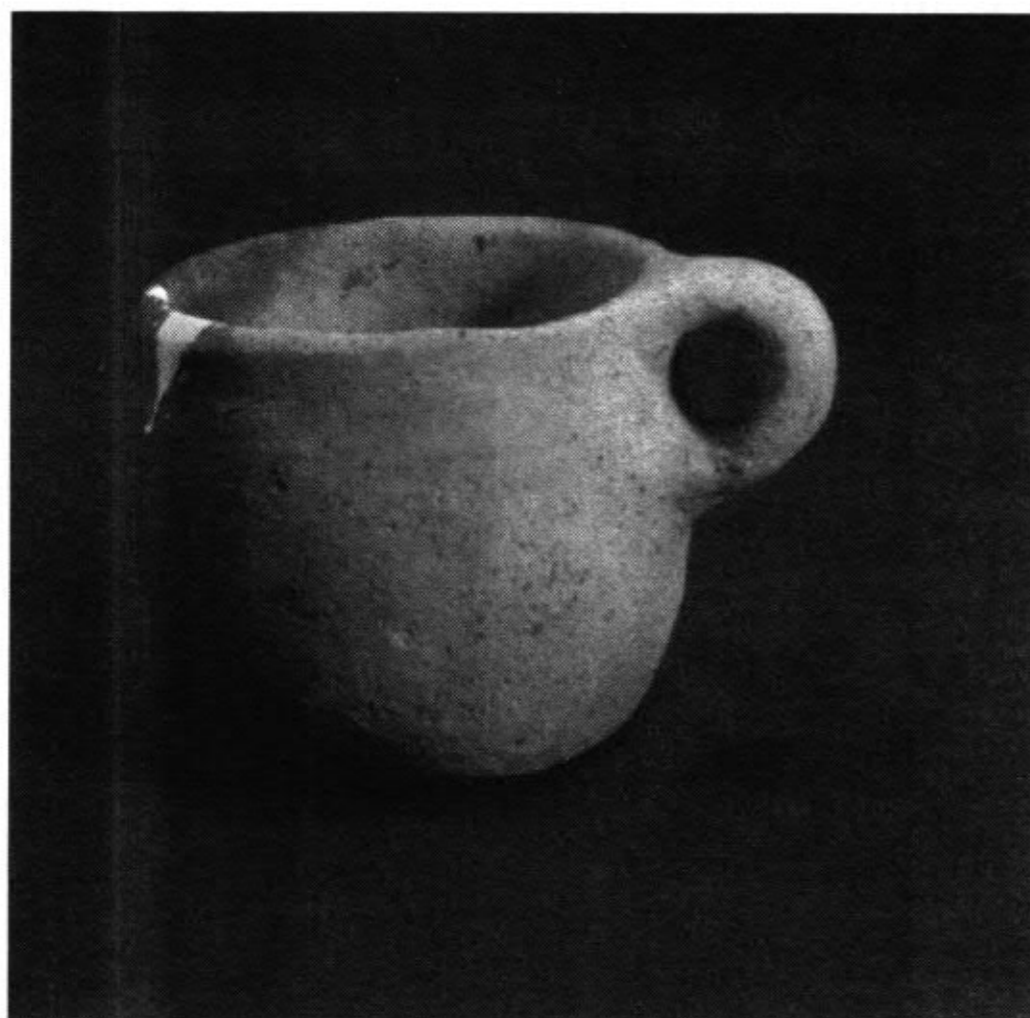
2- نومۇرلۇق قەبرىدىن چىققان يالغان پۇت ئۈستىلىق بىلەن ياسالغان ، ئۇنىڭ نېمىگە ئىشلىتىلدىغانلىقىنى ئاسان بېكىتكىلى بولمايدۇ. تاختاي ئۈستىدىكى ۋە يان تۈشۈكلەردىكى تاسمىلارنىڭ ئۇپراش ئىزلىرىغا ئاساسەن، ئىشلىتىدىغان ئورۇن ۋە ئىشلىتىش ئۇسولىنى توغرا ئەسلىگە كەلتۈرگىلى بولىدۇ.(5- رەسىم).

قەبرىلەر جايلاشقان تۇرپان ئويمانلىقىنىڭ ياغاچ بۇيۇملىرىنى ئىشلەپچىقىرىش تارىخى ئۇزۇن بۇلۇپ، ئېنىق كۆرۈۋېلىشقا بولىدۇكى، سىڭگىم

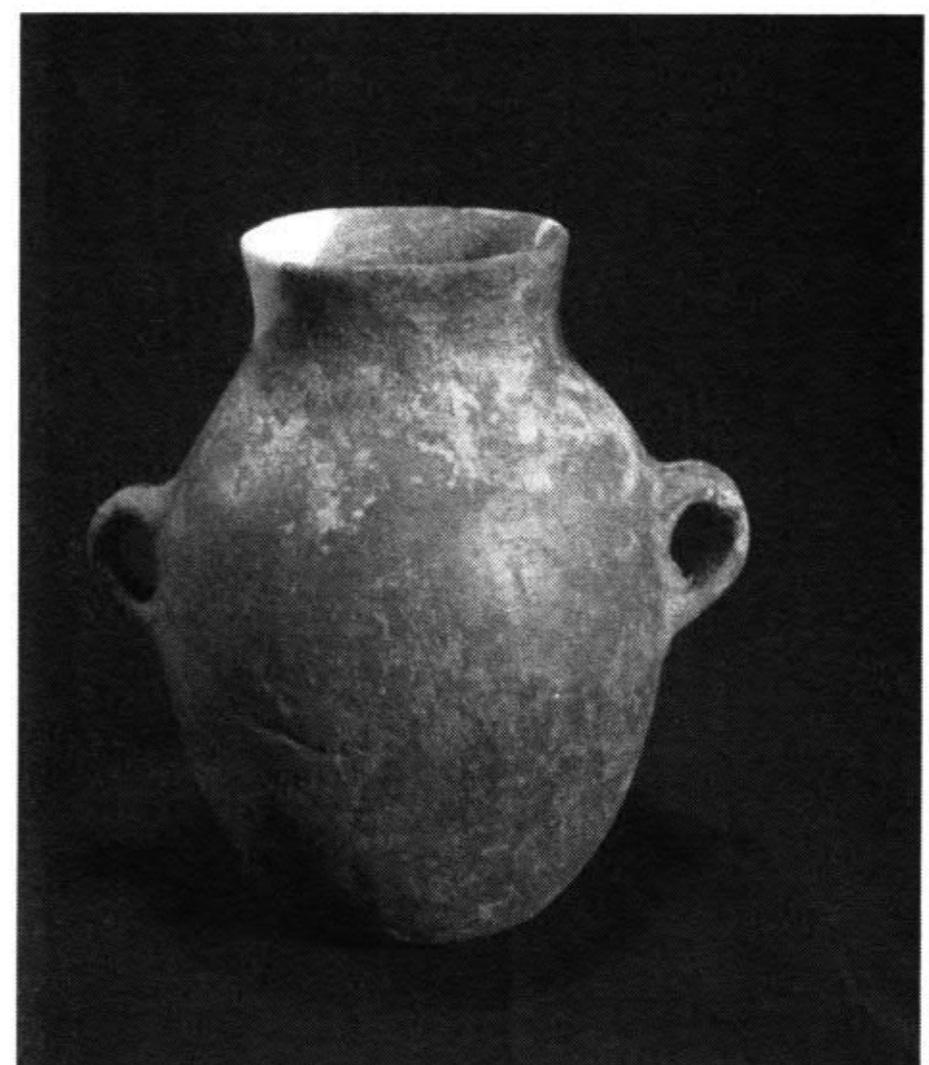
ئېغىزغا ئانچە يىراق بولمىغان ياغىچى ۋە سۇ بېشى قەبرىستانلىقى مىس قۇراللار دەۋرىدىن باشلاپ، دەسلەپكى تۆمۈر قۇراللار دەۋرىدىن تاكى خەن دەۋرىگىچە بولغان ۋاقىتتىكى قەبرىلەردىن قېزىلغان ياغىچ بۇيۇملار باشقا تۈردىكى بۇيۇملاردىن كۆپ ، بۇلۇپمۇ ئەڭ بۇرۇنقى قەبرىلەردىكى ، دەپنە بۇيۇملار ئىچىدە ھەممىسى ياغىچ بۇلۇپ تۇرى مول. بۇ ماكاندا ياشىغان كىشىلەر ناھايىتى بۇرۇنلا كىشى - قىرىش ، تۈشۈك ئېچىش ، ئويۇمچىلىق ، تۇخۇمىسمان تۈشۈك ئۇيۇش ، سۈركەپ سىلىقلاش ، ئۇلاش قاتارلىق تېخنىكىلارنى ئىگىلىگەن. ئىشلەپچىقىرىش ، ياساش تېخنىكىسى كامالەتكە يەتكەن ، ياغىچ بۇيۇملارنىڭ تۈرى تۇلۇق ، ئىشلەپچىقىرىش ، تۇرمۇش دىن ، مۇزىكا قاتارلىق جەھەتلەردە كەم بولسا بولمايدىغان قۇرالغا ئايلانغان. بۇ نۇقتىنى چۈشەنگىنىمىزدە ، بىرىكمە ماتېرىيالدىن يالغان پۇت ياساشتا تېخنىكا جەھەتتە ھېچقانداق قىيىن مەسىلە يوق. لېكىن يەنىلا كىشىلەر ئىختىيارسىز ھالدا بىر مېيىپ كىشىنىڭ كارامىتىگە قايىل بولماي تۇرالايدۇ. ھازىرغا قەدەر ، تۇرپان رايونىدا بايقالغان بىردىن بىر - 1 تال شۇ خىلدىكى بۇيۇمنىڭ بايقىلىشى ، ھەتتا دۇنيا ئارخېئولوگىيە بايقىشىدىمۇ ئوخشاشلا مۆجىزە ھېسابلىنىدۇ.



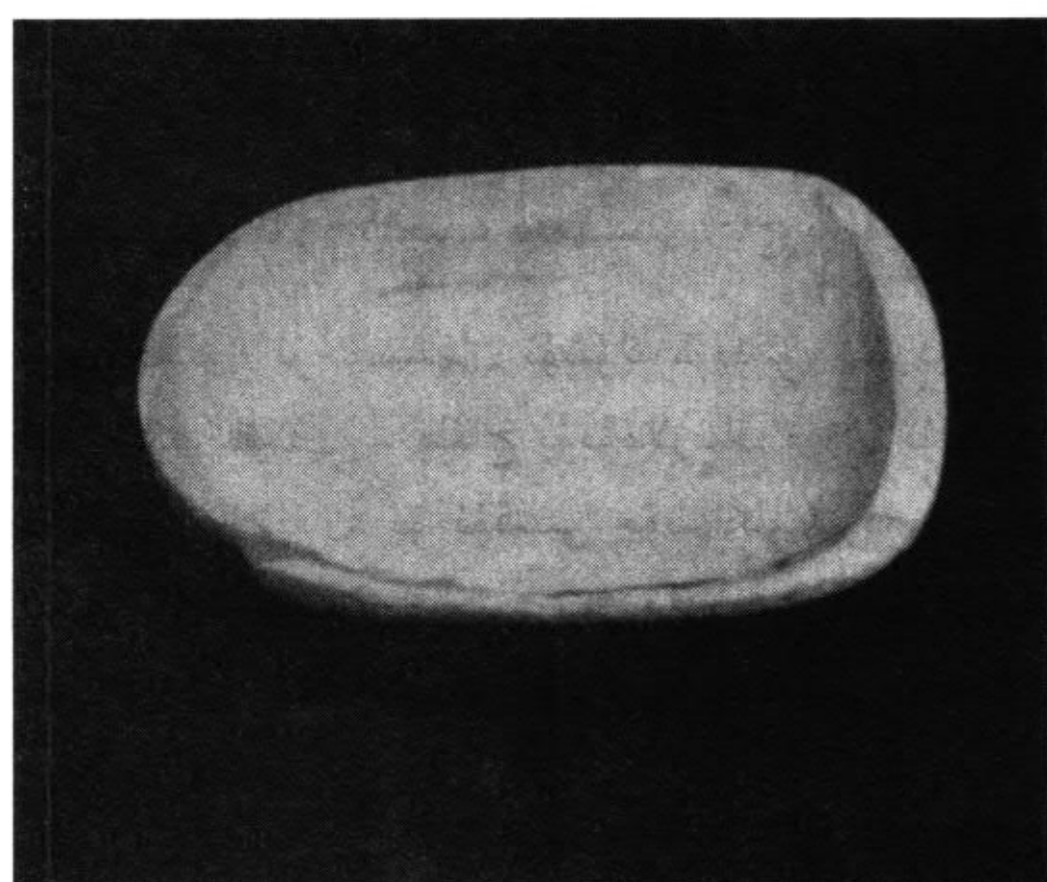
M2 قەبرە رەسمى



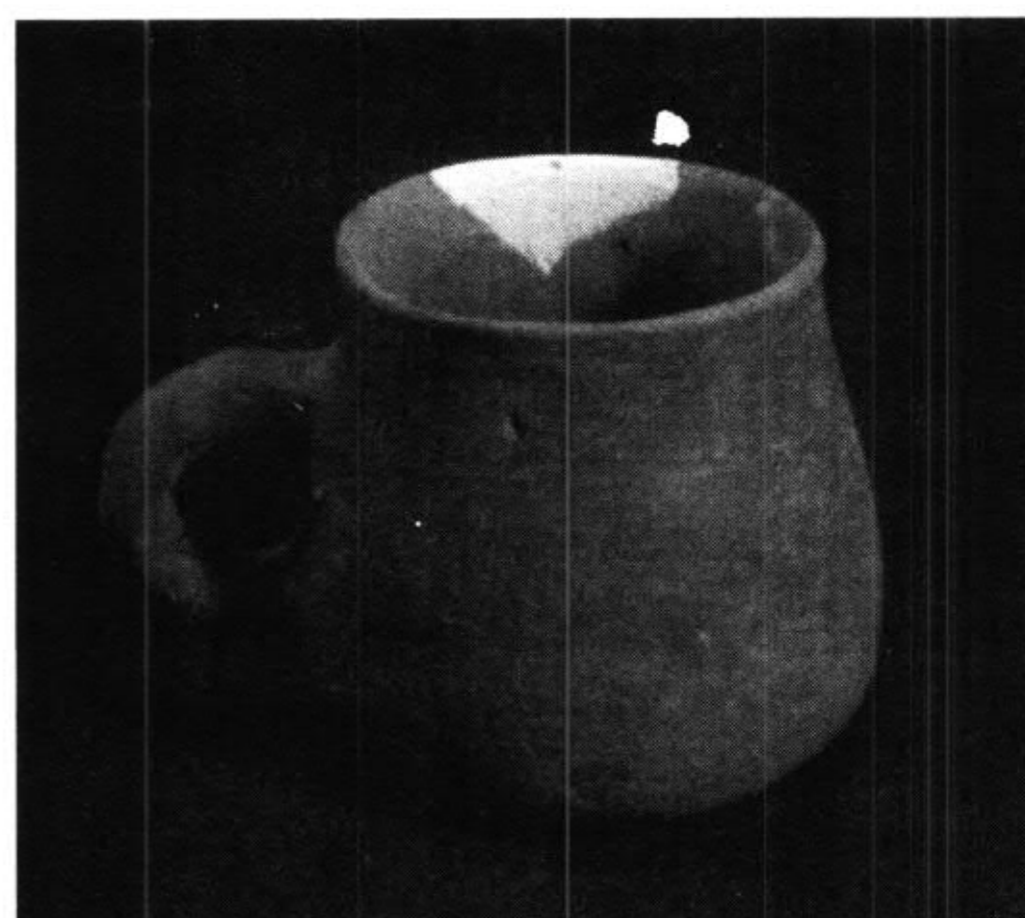
M2:1 قوش قۇلاقلىق ساپال قەدەھ



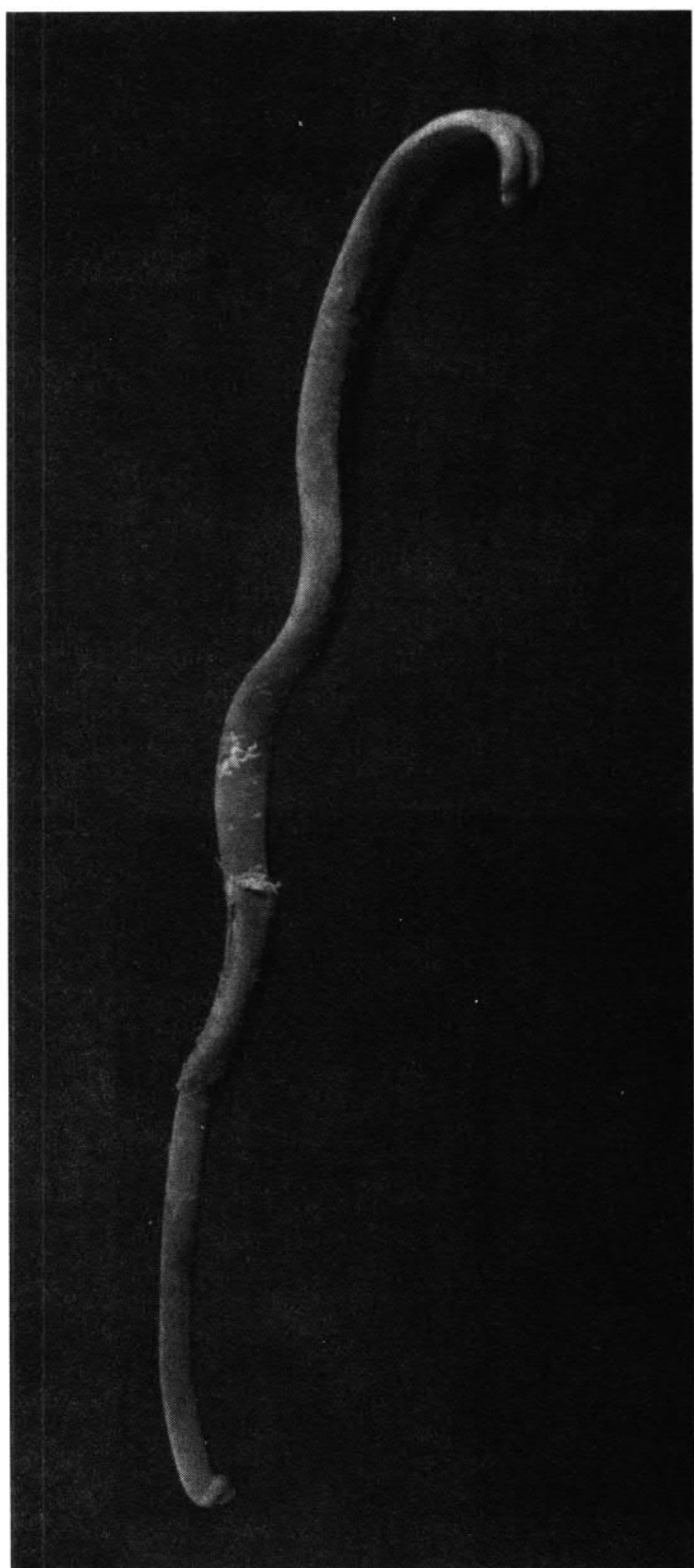
M2:2 تاق قۇلاقلىق ساپال قەدەھ



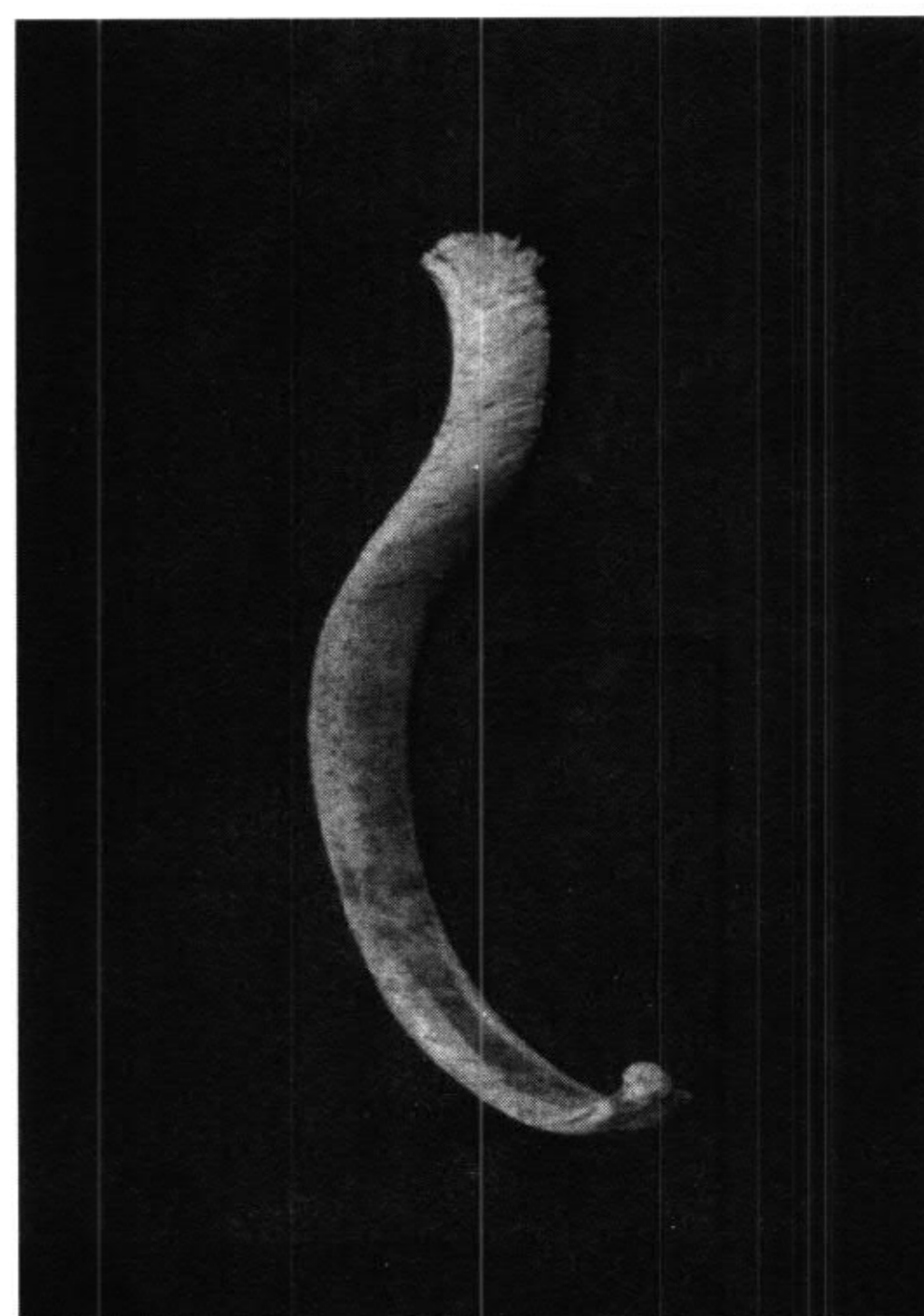
M2:3 تاق قۇلاقلىق
ساپال قەدەھ



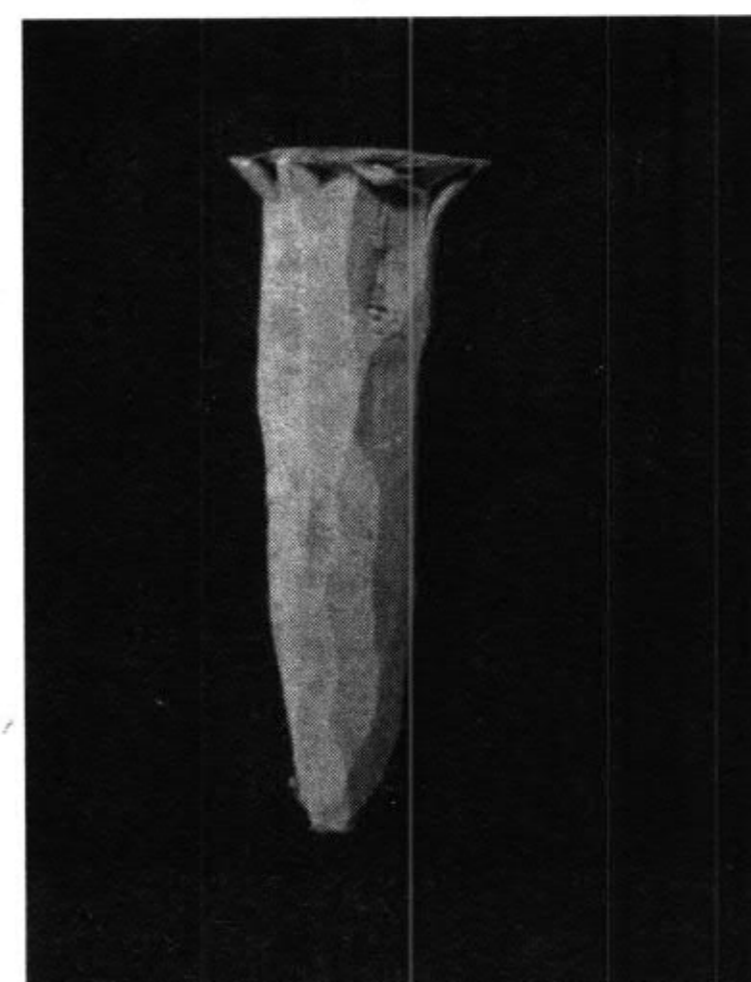
M2:4 ياغاچ تاۋاق



M2:5 ئوق



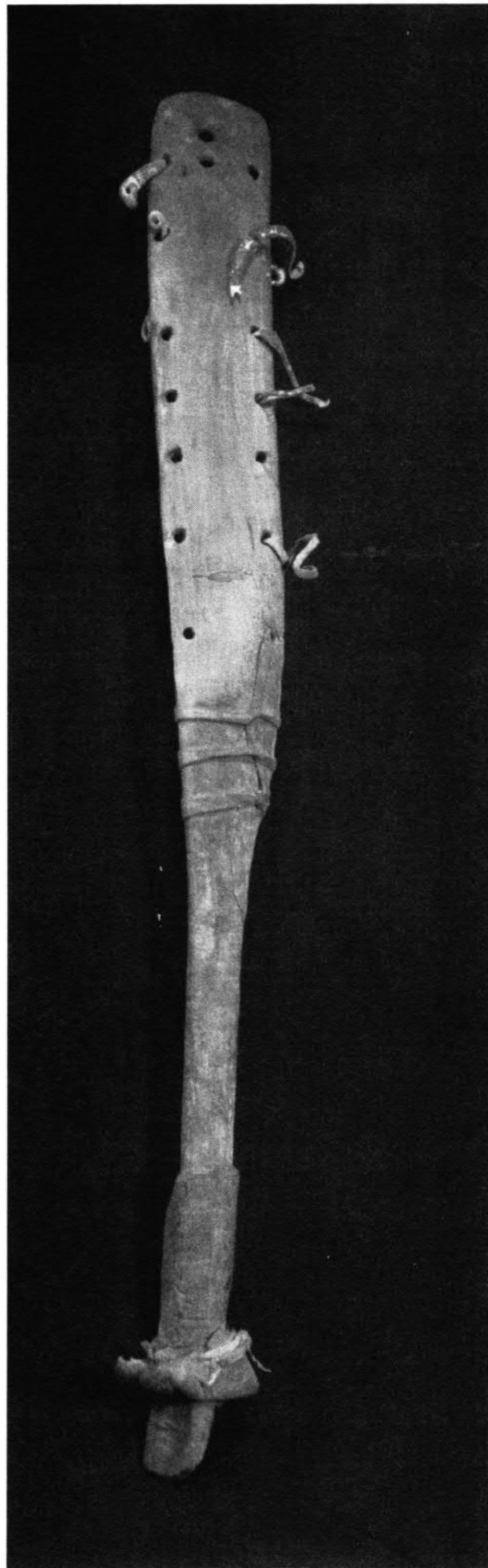
M2:6 ئوقيا



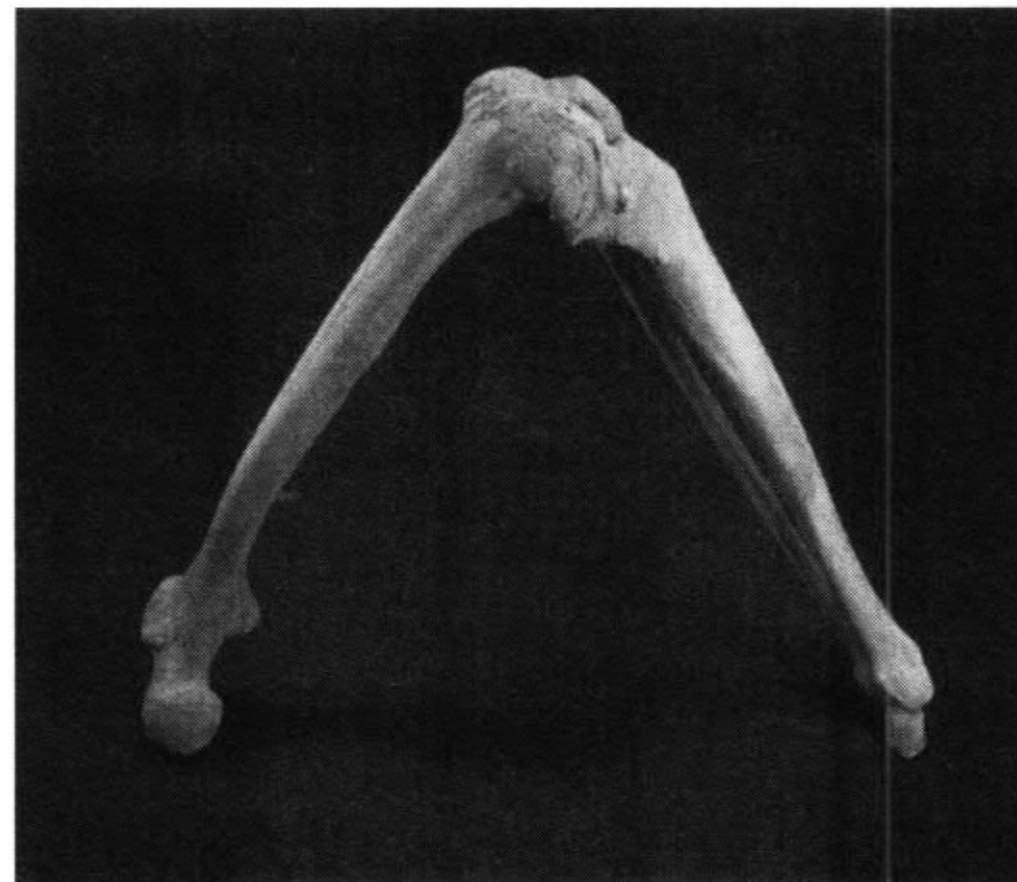
7 ياغاچ قوزۇق

M2:

M2:8 يالغان پۇت (ئۇدۇل، ئارقا كۆرۈنىشى)



M2 كىسەل پۇت



(تەيارلىغۇچى: زۇلپىيە مەمەت: تۇرپان شۇناسلىق تەتقىقاتى ئىنستىتۇتىنىڭ كاندىدات تەتقىقاتچىسى)
تەھرىرلىگۈچى: ئەركىن ئىمىننىياز قۇتلۇق

يەكەندىن تېپىلغان قەدىمكى ئۇيغۇر يېزىقىدىكى ۋەسىقىلەر

دىلارا ئىسراپىل ئىسراپىل يۈسۈپ

يېقىندا، بىز مارالبېشى تەۋەسىدىكى توققۇزساراي خارابىسىدىن تېپىلغان قەدىمكى ئۇيغۇر يېزىقىدىكى ھېسابات دەپتىرىنىڭ ئىككى پارچە كەمتۈك ۋارىقى (چوڭ پارچىسىدا 41 قۇر، كىچىك پارچىسىدا 9 قۇر خەت بار) ئۈستىدىكى تەتقىقاتىمىزنى پۈتتۈرگەندۇق. گەرچە بىز ھازىرغىچە كۆرگەن مارالبېشى ۋە يەكەندىن تېپىلغان قاراخانىيلار دەۋرىگە تەۋە قەدىمكى ئۇيغۇر يېزىقىدىكى ھۆججەتلەر مەزمۇن ۋە شەكىل جەھەتتە ئوخشاشمىسىمۇ، بىراق ئۇلارنى خاتىرىلىگەن قەدىمكى ئۇيغۇر يېزىقى شەكىل جەھەتتىن تامامەن دېگىدەك ئوخشايدۇ (ئۇلاردىكى پەرق بەزىدە [ل] ھەرپىنىڭ قۇيرۇقىنىڭ شەكلى قاتارلىق كىچىك مەسىلىلەردە كۆرىلىدۇ). شۇڭا بىز توققۇزساراي قەدىمكى شەھىرى خارابىسىدىن تېپىلغان قەدىمكى ئۇيغۇر يېزىقىدىكى ھېسابات دەپتىرى كەمتۈك ۋارىقلىرى ئۈستىدىكى تەتقىقات نەتىجىمىزنى ئوقۇرمەنلەرگە سۈنۈشتىن ئىلگىرى، 20- ئەسىرنىڭ باشلىرىدا يەكەندىن تېپىلغان قەدىمكى ئۇيغۇر يېزىقىدىكى قانۇنىي ۋەسىقىلەردىن ئوقۇرمەنلەرنى تولۇقراق خەۋەردار قىلىشنى مۇۋاپىق كۆرۈپ بۇ ماقالىنى يازدۇق.

ئەنگىلىيەلىك سانسىكرىتشنۇناس خوئېرنلى (A.F.R. Hoernle) 1898-يىلى «ئەنگىلىيە قولغا كەلتۈرگەن ئوتتۇرا ئاسىيا قەدىمىي بويۇملىرى ھەققىدە دوكلات»¹ دېگەن ماقالىسىنى ئېلان قىلىدۇ. ئۇ مەزكۇر دوكلاتتا، ئەنگىلىيەلىك قەشقەردە تۇرغان كونسۇلى ماكارتنېي (Sir G. Macartney) خوتەندىن يىغىۋالغان ئەرەب يېزىقىدىكى تۆت پارچە (بۇلاردىن ئۈچىنىڭ تىلى

ئەرەبچە، بىرىنىڭ تىلى پارسچە)، قەدىمكى ئۇيغۇر يېزىقىدىكى 24 پارچە ۋەسىقنى تونۇشتۇرغان بولۇپ، يىلى خاتىرىلەنگەن پارس

تىلىدىكى ۋەسىقنىڭ ھىجرىيە 401-يىلى (1010-1011-يىللىرى) يېزىلغانلىقىنى ئېيتقان. ئۇ يەنە ۋەسىقنىڭ تانۇق (شاھىد-گۇۋاھچى) لارنىڭ ئىسمى ۋە ئەمەل ناملىرىنىڭ قەدىمكى تۈركچە ئىسىملار ئىكەنلىكىنى ئەسكەرتكەن. 1903-يىلى ئەنگىلىيەلىك

ئىرانىشۇناس مارگولىئوس (D.S. Margoliouth) «پادىشا جەمەتى ئاسىيا ئىلمىي جەمئىيىتى ژۇرنىلى» دا ماقالە ئېلان قىلىپ،

پارس تىلىدىكى ھۆججەتنىڭ ھىجرىيە 501-يىلى (1107-يىلى) پۈتۈلگەنلىكىنى ۋە ئۇنىڭ ئىسلام ھۆججەتلىرىدە قوللىنىدىغان شەكىلدە يېزىلغانلىقىنى ئوتتۇرىغا قويغان.² مانا بۇ، شىنجاڭدىن تېپىلغان قاراخانىيلارغا تەۋە قوليازىمىلار توغرىسىدىكى تۇنجى مەلۇمات ۋە تەتقىقات ئۇچۇرى بولۇپ، شۇنىڭدىن كېيىن ئۇ ۋەسىقىلەر توغرىسىدا ھېچقانداق خەۋەر بېرىلمىدى.

1914-يىلى، فرانسىيەلىك خۇئارت (C. Huart) «ئەرەب يېزىقىدىكى ئۈچ پارچە يەكەن ۋەسىقىسى»³ دېگەن ماقالىنى ئېلان قىلىپ،

بۇ ئۈچ پارچە ۋەسىقنى پېللىئوت (P. Pelliot) ئوتتۇرا ئاسىيادا تەكشۈرۈش ئېلىپ بارغان مەزگىلدە (1906-1908-يىللاردا) يىغىۋالغانلىقىنى، ئۇلارغا پۈتۈلگەن ھىجرىيە يىللىرىغا ئاساسلانغاندا، ئۇلارنىڭ 1096-، 1112- ۋە 1114-يىلى، يەنى قاراخانىيلار يەكەنگە ھۆكۈمرانلىق قىلىۋاتقان مەزگىلدە يېزىلغانلىقىنى زىكىر قىلىدۇ. بۇنى يەكەندىن تېپىلغان قاراخانىيلار دەۋرىگە تەۋە ۋەسىقىلەر توغرىسىدىكى تۇنجى ئىلمىي ماقالە دېيىشكە بولىدۇ.

مارسېل ئېردال (Marcel Erdal) 1984-يىلى ئېلان قىلغان «قەدىمكى تۈرك تىلىدىكى يەكەن ۋەسىقىلىرى»⁴ ناملىق ئىلمىي

ماقالىنىڭ كىرىش سۆزىدىكى مەلۇماتقا قارىغاندا، ئەنگىلىيەلىك ئې.د.روس (E. Denison Ross) ئاشكارىلىغان خەۋەردىن مەلۇم بولمىشىچە، 1911-يىلى يەكەن تەۋەسىدىكى بىر گۈللۈك باغدىكى دەرەخ تۈۋىدىن 15 پارچە ۋەسىقە تېپىلغان بولۇپ، ئۇزۇن ئۆتمەي كونسۇل ماكارتنېيغا

¹ A.F.R. Hoernle, 'A Report the British Collection of Antiquities from Central Asia', JA SB LXX -1, Extra No. 1, 1898 pp 26-30.

² D S Margoliouth, JRS, pp. 761-770.

³ C Huart, 'Trio actes m otaries arabes de Yarkend', JA, IV, X Ie Serie, 1914, pp. 607-27.

⁴ Marcel Erdal, 'The Turkish Yarkand Documents' BSOAS, XLV II, 2, 1984, pp 260-301.

تاپشۇرۇپ بېرىلگەن، ئاندىن ماكارتنى ئۇلارنى ئەينى چاغدىكى ھىندىستان ھۆكۈمىتىنىڭ ئارخېئولوگىيە ئىشلىرىغا مەسئۇل باش دېرىكتورىنىڭ ساقلىشىغا بەرگەن. ئې.د.روس ئۇ ۋەسىقىلەرنى رەسىمگە تارتىۋالغان بولۇپ، بۇ 15 پارچە يەكەن ۋەسىقىسىنىڭ 7 پارچىسى ئەرەب يېزىقى ھەم تىلىدىكى، 5 پارچىسى ئەرەب يېزىقىدا پۈتۈلگەن قەدىمكى تۈرك تىلىدىكى (يەنى قەدىمكى ئۇيغۇر تىلىدىكى)، 3 پارچىسى قەدىمكى ئۇيغۇر يېزىقىدا يېزىلغان قەدىمكى تۈرك تىلىدىكى ۋەسىقە ئىكەنلىكىنى تەكشۈرۈپ بېكىتكەن. شۇنىڭدىن كېيىن بۇ ۋەسىقىلەر ئۈستىدىكى كونكرېت تەتقىقاتلار ئې.د.روس تارتقان فوتو سۈرەتكە ئاساسەن ئېلىپ بېرىلغان.

1923-يىلى، رۇسىيەلىك ئالىم ۋ.بارتولد (W.Bartold) «قۇتادغۇبىلىگ» تىكى بۇغراخان⁵ ناملىق ماقالىسىنى ئېلان قىلىدۇ. ئۇ

بۇ ماقالىسىدە، ئې.د.روس ئۆزىگە بەرگەن بىر پارچە يەكەن ئەرەبچە ۋەسىقىسى (فوتو سۈرىتى) نىڭ 4-5 قۇرلىرىدا نامى تىلغا ئېلىنغان سۇلايمان ئارسلان خاننىڭ ئوغلى ئەبۇ ئەلى ھەسەن بۇغراخان، يەنى [ملك المشرق و الصين تغاج بغرا قراخان ابى على الحسن بن سليمان ارسلان قراخان]⁶ (شەرق ۋە چىننىڭ ھۆكۈمرانى تاغاج بۇغرا قارا خاقان ئەبۇ ئەلى ھەسەن بىن سۇلايمان ئارسلان قاراخاقان) نىڭ يۈسۈپ خاس ھاجىپ ئۆزىنىڭ كاتتا ئەسىرى «قۇتادغۇبىلىگ» نى تەقدىم قىلغان بۇغراخان ئىكەنلىكىنى دەلىللەيدۇ.

1942-يىلى، ئەنگىلىيەلىك ئىران شۇناس ۋ. مینورسكى (W.Minorsky) «بەزى بالدۇرقى مەزگىل پارس تىلى ھۆججىتىگە ئېنىقلىما»⁷

دېگەن ماقالىسىنى ئېلان قىلىدۇ. ئۇ بۇ ماقالىسىدە، ئې.د.روس ئۆزىگە قالدۇرغان ئەرەب يېزىقىدا پۈتۈلگەن قەدىمكى تۈرك تىلىدىكى بىر پارچە يەكەن ۋەسىقىسىنىڭ كۆچۈرۈلگەن نۇسخىسى بىلەن خوتەندىن تېپىلغان ئەرەب يېزىقى پارس تىلىدىكى 1107-يىلى پۈتۈلگەن ۋەسىقىنى بىللە ئېلان قىلىدۇ ۋە قەدىمكى تۈرك تىلىدىكى ۋەسىقە بىلەن پارس تىلىدىكى ۋەسىقىنىڭ بايان قىلىش شەكلىنىڭ بەكمۇ ئوخشايدىغانلىقىنى ئەسكەرتىدۇ. 1968-يىلى، س.گ. كلاۋسون (Sir Gerard Clauson) يەكەندىن تېپىلغان قەدىمكى تۈرك تىلىدىكى ۋەسىقىلەر بىلەن ئۈچ پارچە ئەرەبچە ھۆججەتنىڭ فوتو سۈرىتىگە ئېرىشكەندىن كېيىن، ئۇلارغا 10 بەتچە ئىزاھ يازىدۇ. بىراق، ئۇ تەتقىقات نەتىجىسىنى ئېلان قىلىشقا ئۈلگۈرەلمەي، 1974-يىلى 1-مايدا پانىي ئالەم بىلەن ۋىدالىشىدۇ.

1975-يىلى شىناسى تېكىن (Şinasi Tekin) يەكەندىن تېپىلغان ئۈچ پارچە قەدىمكى ئۇيغۇر يېزىقىدىكى ۋەسىقە ئۈستىدىكى

تەتقىقاتىنى ئېلان قىلىدۇ⁸؛ 1979-يىلى، ئۇ يەنە، يەكەندىن تېپىلغان بىر پارچە ئەرەبچە ھۆججەتنى ئېلان قىلىدۇ⁹. يەكەندىن تېپىلغان قەدىمكى ئۇيغۇر يېزىقىدىكى ۋەسىقىلەرنى، ئاخىرىدا، يەنى 1984-يىلى تولۇق ئېلان قىلغان ئالىم ماركسپل ئېردال بولۇپ، ئۇ يۇقىرىدا تىلغا ئېلىنغان «قەدىمكى تۈرك تىلىدىكى يەكەن ۋەسىقىلىرى» ناملىق ماقالىسىدە، بەش پارچە قەدىمكى ئۇيغۇر يېزىقىدىكى ۋەسىقە¹⁰ بىلەن بىر پارچە ئەرەب يېزىقى قەدىمكى تۈرك تىلىدىكى ۋەسىقىنى¹¹ (شىناسى تېكىن ئېلان قىلغان ئۈچ پارچە قەدىمكى ئۇيغۇرچە ۋەسىقە بىلەن ۋ. مینورسكى ئېلان قىلغان بىر پارچە ئەرەب يېزىقى قەدىمكى تۈرك تىلىدىكى ۋەسىقىنى ئۆز ئىچىگە ئالىدۇ) ئېلان قىلدى. بىز بۇ ماقالىمىزدە، ماركسپل ئېردال ئېلان قىلغان يەكەندىن تېپىلغان قەدىمكى ئۇيغۇر يېزىقىدىكى بەش پارچە ۋەسىقەنى تەتقىق قىلغاچ تونۇشتۇرىمىز. بۇ بەش پارچە ۋەسىقىدىكى قەدىمكى ئۇيغۇر يېزىقى ئوڭدىن سولغا، يۇقىرىدىن تۆۋەنگە يۆنىلىشى بويىچە يېزىلغان. يېزىقتا،

⁵ W. Bartold, 'The Bughra Khan mentioned the Qutadqu Bilik' BSO S, III, 1:151-8.

⁶ M nika G ronke, 'The Arabic Yarkand Documents' BSO A S, XLIX, 3, 1986, pp.454-507. (مونىكا گرونكىنىڭ)

مۇشۇ ماقالىسىنىڭ 479-بېتىگە قاراڭ

⁷ V M inorsky, 'Some early documents in Persian (1)' JRA S, 1942, 181-94.

⁸ Ş. Tekin, 'B ilinen eski İslami Türkçe metinler : Uygur harfleriyle yazılmış Karahanlılar devrine ait tarla satış senetleri', Selçuklu Araştırmalar Dergisi', IV, 1975, 157-86.

⁹ Ş. Tekin, 'A Qarahanid document of A.D.1121(A.H.501) FROM Yarkand' in Eucharisterion: essays presented to Om eljan. (Harvard U krainian Studies, III-IV, 1979-80, 2:868-83.)

¹⁰ م. ئېردال يەنە ئەستايىدىللىق بىلەن ئىنچىكە تەكشۈرۈش ئارقىلىق، ئەسلىدە ئۈچ پارچە دەپ ئېلان قىلىنغان قەدىمكى ئۇيغۇر يېزىقىدىكى ۋەسىقىنىڭ ئەمەلىيەتتە تۆت پارچە ۋەسىقە ئىكەنلىكىنى، ئۇلارنىڭ ئې.د.روسنىڭ خاتا بىرىكتۈرىشى بىلەن ئۈچ پارچە دەپ ھېسابلىنىپ قالغانلىقىنى ئېنىقلاپ چىققان. بۇنىڭدىن باشقا، ئۇ يەنە خاتا ھالدا ئەرەب يېزىقى قەدىمكى تۈرك تىلىدىكى ۋەسىقە دەپ ئايرىلغان قەدىمكى ئۇيغۇر يېزىقىدىكى ۋەسىقىنىمۇ ئېنىقلاپ چىققان. ¹¹ دىلارا ئىسراپىل مەزكۇر ۋەسىقىنى «تۇرپان شۇناسلىق تەتقىقاتى» (ئۇيغۇرچە) نىڭ 2002-يىللىق 2-ساندا ئېلان قىلغان «ئۈچ خىل ۋەسىقە ئۈستىدە سېلىشتۇرما تەتقىقات» دېگەن ماقالىسىدە تونۇشتۇرغان. بۇ ۋەسىقە ۋ. مینورسكىنىڭ يۇقىرىدا تىلغا ئېلىنغان، يەنى ئۇ 1942-يىلى ئېلان قىلغان ماقالىسىدە ئىشلەتكەن ئەرەب يېزىقى قەدىمكى تۈرك تىلىدىكى يەكەن ۋەسىقىسىنىڭ دەل ئۆزى شۇ.

بەزى سۆزلەرنىڭ بېشىدىكى **ä** (ئە) ھەرپى **a** (ئا) دىن پەرقلىنمەيدۇ؛ **o** (ئو)، **u** (ئۇ)، **ö** (ئۆ)، **ü** (ئۈ) لەرمۇ پەرقلىنمەيدۇ ھەمدە بەزىدە ئەرەبچىدىكى **w** (ۋ) ھەرپىنى ئىپادىلەيدۇ؛ **p, b** ھەرپلىرى پەرقلىنمەيدۇ ھەمدە ئەرەب يېزىقى قەدىمكى تۈرك تىلىدىكى ۋەسقىگە قارىغاندا، بەزىدە **f** نى ئىپادىلەيدۇ؛ **t** ھەرپى **d** ئورنىدىمۇ ئىشلىتىلگەن؛ **č** (چ) ھەرپى بىلەن ئەرەبچىدىكى **c** (ج) ھەرپىنىڭ پەرقى يوق؛ **r** (ر) ھەرپىنىڭ ئۈستىگە ئىككى چېكىت، **z** (ز) ھەرپىنىڭ ئاستىغا ئىككى چېكىت، **ž** (ژ) ھەرپىنىڭ ئاستىغا ئۈچ چېكىت، **s** (س) ھەرپىنىڭ ئاستىغا ئۈچ چېكىت، **n** (ن) ھەرپىنىڭ ئۈستىگە بىر چېكىت قويۇلغان؛ **q** (ق) ھەرپىنىڭ ئۈستىگە بىر چېكىت قويۇش ئارقىلىق **ğ** (غ)، **h** (خ) لاردىن پەرقلىنىدۇرۇلگەن؛ ئەرەبچىدىكى بەزى ھەرپلەر مۇنداق ئىپادىلەنگەن: قەدىمكى ئۇيغۇرچە **ğ** ياكى **h** ھەرپىنىڭ ئاستىغا كىچىكلىتىلگەن 'ح' غا يېقىن بەلگە قويۇپ **ḥ** (ح) ھەرپى، **ğ** ياكى **h** ھەرپىنىڭ ئۈستىگە بەلگىسىنى قويۇپ **ḥ** (ھ) ھەرپى، **ğ** ياكى **h** ھەرپىنىڭ ئاستىغا كىچىكلىتىلگەن 'ع' بەلگىسىنى قويۇپ **ʿ** (ع) ھەرپى ئىپادىلەنگەن؛ 'ث' ھەرپى قەدىمكى ئۇيغۇرچىدىكى **t** ھەرپى بىلەن ئىپادىلەنگەن (ئېھتىمال **t** ھەرپىنىڭ ئۈستىگە بىر چېكىت قويۇلغان بولسا كېرەك، بىراق ۋەسقىلەرنىڭ سۈرىتىدە چېكىت كۆرۈنمەيدۇ. گېزى كەلگەندە شۇنى ئەسكەرتىمىزكى، يەكەن ۋەسقىلىرىدە، يۇقىرىدا دېيىلگەن قەدىمكى ئۇيغۇرچە ھەرپلەرنىڭ ئاستى-ئۈستىگە قوشۇمچە بەلگىلەرنى قويۇش ئىزچىللىققا ياكى نازا ئومۇملۇققا ئىگە ئەمەس). ۋەسقىدە يەنە بەزى ئەرەبچە ئادەم ئىسىملىرىنىڭ يېزىلىشىمۇ نازا ئۆلچەملىك ئەمەس. مەسىلەن، ئەرەبچە ئىسىم 'علی' (ئەلى)

Āli ياكى **Āli** دەپ، 'عثمان' (ئوسمان) بولسا، **Utman** ياكى **Utman** دەپ ئىككى خىل يېزىلغان.

تۆۋەندىكى ۋەسقىلەر تېكىستىنىڭ ئوقۇلغۇسىدا (ترانسكرىپسىيەسىدە)، [l] بەلگىسى ۋەسقىنىڭ يېزىلغان پارچىسى بىلەن يوقالغان ھەرپلەر ياكى سۆزلەرنىڭ ئورنىنى بىلدۈرىدۇ، بۇ بەلگىنىڭ ئىچىگە يېزىلغان سۆزلەر ئىلمىي ئاساستا ئەسلىگە كەلتۈرۈلگەن سۆزلەرنى كۆرسىتىدۇ؛ () بەلگىسى ئىچىدىكى ھەرپلەر ئەسلى تېكىستتە چۈشۈپ قالغان ياكى يېزىلمىغان بولسىمۇ ئەسلىگە كەلتۈرۈپ ئوقۇغۇسى بولمىغان تاۋۇشلارنى كۆرسىتىدۇ؛ (?) بەلگىسى مۇشۇ بەلگىنىڭ ئالدىدىكى سۆزنىڭ ئوقۇلغۇسىنىڭ بەك ئىشەنچلىك ئەمەسلىكىنى بىلدۈرىدۇ؛ **ḍ** ھەرپى بەلگىسى ئەسلى تېكىستتە **t** ھەرپى بىلەن يېزىلغان **d** نى كۆرسىتىدۇ؛ ۋەسقىلەردە تۈركى تىلىدىكى **d** تاۋۇشى سوغ دى تىلىدىكى **ḍ** تاۋۇشى ھەرپى (تۈركى تىلىدىكى **d** غا يېقىن تەلەپپۇز قىلىنىدۇ) بىلەن يېزىلغان، بىز ئۇنى ئوقۇلغۇدا **d** بىلەن ئىپادىلەش ۋە رەق. ئىزاھتا، ئىزاھ بېرىلمىدىغان سۆز ۋەسقىنىڭ نەچچىنچى قۇرىدا بولسا، شۇ قۇر نومۇرى ئىزاھلىنىدىغان سۆزنىڭ ئالدىغا يېزىلدى؛ ھازىرقى زامان ئۇيغۇر تىلىدا داۋاملىق ئىشلىتىلىۋاتقان ئەرەبچە، پارىسچە سۆز ياكى ياكى ئادەم ئىسىملىرىغا ئىزاھ بېرىلمىدى. تەرجىمىدە جۈملەنىڭ راۋان بولۇشى ئۈچۈن، بەزى قۇرلاردىكى سۆزلەرنىڭ ئورنى ئالماشتۇرۇلدى.

ۋەسقىلەرنىڭ ئوقۇلغۇسى (ترانسكرىپسىيەسى)

1. ئەلى سۇباشى بىلەن ئەخمەت ئارسلاننىڭ يەر سېتىشى ھۆججىتى

(' I. Turki 4 + 5 ')

01. [anɪŋ(?) ta]nuq tanuq-[la]r atı hāt

lar saq-02. adaqınta yad qılıldı tanuq

03. [ta]nuq-luq berür-lär män Bāktüzün

04. Sübaşı oğlu tapuğluğ Āli Sübaš

05. [män] Bächtüzün sübaşı oğlu Ähmäd
06. Arslan biz ikägü ök adıg ig-si
07. toğa-siz tänd(u)rust ärkän öz
08. äqlimiz öz ornımız-đa ärkän ıqrar
09. [qılur-miz män Äli Sübaşı män Ähmäd
10. Arslan İshaq čäl(Dab-qa bir käsäk
- yarmaq- 11. Rabul-da yer sattımız säkiz yüz
12. qa bu yarmaq yarımı bolur tört yüz yarmaq
13. bu yer-ni tört hađ-lär birlä İshaq
14. čäl(Dab-qa) sat(t)ımız bizindä ken kedin
15. oğlumız-qa ya qızımız kišimiz-kä
16. qadaš-larımız-qa kim -ärsär -kä
17. dastan yoq kim dā'wa qılsa qanmasa
18. batıl tanuq yalğan bu yer-ni(n)g äw(w)äl häd(d)i
19. Buğra bäg-ni(n)g satmış yer iki(n)č [häd(d)]i
20. tägirmän üzäki üçü(n)č häd(d)i
21. Bärkäč(?) tudun yeri törtünč häd(d)i
22. Buğra ögä [yeri bu tört içintäki yerni]
23. [s] attımız yıl tört yüz yetmiş üç-tä
24. sıçğan yılı räbiäl ahir ayında bu
25. hät qıldı bu hät içindäki-kä
26. män Uzun Häsän čäl(Dab tanuq män män



27. [Äli Muḥ(ä)m(m)äḍ-çi oğlı Musa tanuq män män Yusuf]

28. [Täknäçi oğlı Yaqub tanuq män Elig Mun[šil(?)]

29. oğlı Ḥäsän tanuq män män Yähuda Yalu oğlı

30. [Äli tanuq män ḥäl(Ḍač 'Äli čäl(Ḍab inisi 'Äli

31. [ta]nuq män 'Äli čäl(Ḍab inisi Muḥ(ä)m(m)äḍ tanuq mä[n]

32. m[ä]n Äḥmäḍ //// /// 'Äli Täžik tanuq män

33. ///// // si tanuq män //

34. ///// // oğli u //// // män //

35. //// i ///m// tanuq /// // //

36. //// //uq män //// mä/// // //

يەشمە :

01. [anɪŋ(?) ta]nuq : م. ئېردال بۇ ۋەسقىنىڭ 01. قۇرنىڭ بېشىنى ' lnuq ' دەپ ترانسكرىپسىيە قىلغان. يەكەندىن

تېپىلغان ئەرەب يېزىقى قەدىمكى تۈرك تىلىدىكى ۋەسقىنىڭ كۆچۈرۈلمە نۇسخىدا، ' anɪŋ(?) ' نىڭ ئورنىدا ' بىلىك ' كە ئوخشاپ كېتىدىغان

سۆز بولۇپ، ئۇ م. ئېردال دېگەندەك ' انىك ' (anɪŋ) نىڭ خاتا كۆچۈرۈلۈپ قېلىشى بولۇشى مۇمكىن. چۈنكى ' بىلىك ' نىڭ بۇ يەردە

كۆرۈلۈشى مەنتىقىگە ئۇيغۇن كەلمەيدۇ. بۇ ۋەسقىنىڭ سۈرىتىگە ئاساسەن، ' lnuq ' نى ' ta]nuq ' دەپ ئەسلىگە كەلتۈرگىلى

بولدۇ .

02. adaqɪnta : م. ئېردال بۇسۆزنى asɪnda دەپ خاتا ترانسكرىپسىيە قىلغان. 04. tapuɟluɟ : بۇ سۆز

tapuɟ (= tapɪɟ : ' مۇلازىمەت ، خىزمەت ' دېگەن مەنىدە) قا ئىسىمدىن سۈپەت ياسىغۇچى قوشۇمچە luɟ - نىڭ قوشۇلۇشىدىن يا

سالغان بولۇپ ، ' مۇلازىمەتتىكى ، خىزمەتتىكى ' دېگەن مەنىدە. 04. Sübašɪ : ' قۇماندا

ن ، لەشكەر بېشى ' دېگەن مەنىدە بولۇپ، بىز تەرجىمىدە ئۆز پېتىچە ئېلىشىنى مۇۋاپىق كۆردۈق .

17. dastan yoq : dastan پارسچە (داستان،دستان) سۆز بولۇپ ،ئەسلى مەنىسى ' ھىكايە،رىۋايەت ' .

dastan yoq نىڭ بۇ يەردىكى مەنىسى ' شىكايەت قىلىشقا

بولمايدۇ' . 17. dā'wa :ئەسلىدە ئەرەبچە ' اول ' (äwwäl) بىلەن ' دعوى ' (dä'wa) دېگەن سۆزدىكى ' و ' ئوخشاش بولسىمۇ، ۋەس

قىدە dā'wa دىكى w قەدىمكى ئۇيغۇر يېزىقىدىكى w ھەرپىنىڭ تۆۋەنگە قىيپاش يېزىلىدىغان سىزىقچىسى يۇقىرىغا قىيپاش كۆتىرىلگەن

شەكىلدە يېزىلغان؛ äwwäl دىكى w قەدىمكى ئۇيغۇر يېزىقىدىكى o ھەرىپى شەكىلدە يېزىلغان. ترانسكرىپسىيەدە w ھەرىپى بىلەن بىلەنلا ئىپادىلەندى.

18. batil: ئەرەبچە 'باطل' دىن كەلگەن بولۇپ، 'ئىناۋەتسىز، بوش، بىكار' دېگەن مەنىدە.

18. həd(d): ئەرەبچىدىن كىرگەن سۆز بولۇپ 'چەك، پاسل' دېگەن مەنىدە.

21. Bärkäč(?): م. ئېردال بۇ ئادەم ئىسمىنى Bäkäč(?) دەپ ئالغان. بىز ئارىدا يەنە بىر

ھەرپ بارلىقىنى بايقاپ، Bärkäč(?) دەپ ترانسكرىپسىيە قىلدۇق.

21. tudun: 'يېزا ئاقساقلى؛ كۆكېشى' دېگەن مەنىدە (DLT I.p.520).

22. [yeri bu tört içintäki yerni]: بىز يەكەندىن تېپىلغان ئەرەب يېزىقى قەدىمكى تۈرك تىلىدىكى ۋەسقىدىكى جۈملە قۇرۇلمىسىغا ئاساسەن بۇ سۆزلەرنى ئەسلىگە كەلتۈردۇق.

23. [slattımız]: بىز بۇ سۆزنىڭ بېشىدىكى S ھەرىپىنى يەكەندىن تېپىلغان ئەرەب يېزىقى قەدىمكى تۈرك تىلىدىكى ۋەسقىدىكى جۈملە قۇرۇلمىسىغا ئاساسەن ئەسلىگە كەلتۈردۇق.

24. 23. بۇ ئىككى قۇردىكى '(ھىجرىيە) تۆت يۈز يەتمىش ئۈچىنچى يىل چاشقان يىلى رەبىئۇلئاخىر ئىيى' بولسا، مىلادى 1080 - يىلى

8-ئاينىڭ 20 - كۈنىدىن 9-ئاينىڭ 19-كۈنىگىچە بولغان ئارىلىققا توغرا كېلىدۇ. 26.

čäl(Dab): ئەرەبچىدىن كىرگەن بۇ سۆز ھازىر ئۇيغۇر تىلىدا 'جالاپ' دەپ تەلەپپۇز قىلىنىدۇ. ئەرەب تىلىدا سودىگەرنى، ئۇيغۇر تىلىدا تېرە-تەسەك ۋە يۇڭ ئېلىپ ساتقۇچىنى بىلدۈرىدۇ.

27. Muḥ(ä)m(m)äd-či: Muḥ(ä)m(m)äd دېگەن ئادەم ئىسمىنىڭ كەينىگە -či قوشۇمچىسىنىڭ قوشۇلۇپ قېلىشى نورمال ئەھۋال ئەمەس. ئىلگىرى ئادەم ئىسمىغا بۇ قوشۇمچە قوشۇلۇپ كېلىدىغان ئەھۋال كۆرۈلمىگەچكە، ئۇنىڭ باشقا ئالاھىدە مەنىسى بارلىقىمۇ ئېنىق ئەمەس. شۇ ۋەجىدىن تەرجىمىدە بۇ قوشۇمچە چىقىرىۋېتىلدى.

28. [Tä]knäči: مەنىسى 'تەڭنەچى ياكى تەڭنە ياسغۇچى' بولۇپ، بۇ يەردە يۈسۈپنىڭ ھۇنرى ياكى لەقىمىنى كۆرسەتسە كېرەك. 2

8. Mun[šil(?): ئەرەبچە 'منشى' ('كاتىب، خەت كۆچۈرگۈچى' دېگەن مەنىدە). م. ئېردال بۇ سۆزنى Mura[dl(?)] دەپ ترانسكرىپسىيە قىلغان؛ بىز ئۇنى Mun[šil(?) ئېلىشنى مۇۋاپىق كۆردۇق.

29.

Yähuda: يەھۇدى، خرىستىيان دىنى دەستۇرلىرى قىسسەسىلىرىدىكى يەھۇدىلارنىڭ ئون ئىككى ئەجدادىدىن بىرىنىڭ نامى. م. ئېردال بۇ

ئىسمىنى Yähudi(?) دەپ ترانسكرىپسىيە قىلغان. بىراق ئۇنىڭ ئاخىرقى ھەرىپى i ئەمەس، بەلكى a يېزىلغان.

30. ḥal(Dač): ئەرەبچىدىن كىرگەن بۇ سۆز 'چىگت ئايرىغۇچى' نى كۆرسىتىدۇ. 3

30.1. Säli: بۇ قۇردىكى ئادەم ئىسمى Säli بىلەن 31. قۇردىكى ۋە باشقا قۇرلاردىكى ئادەم ئىسمى 'Äli نىڭ يېزىلىش شەكلى تامامە



ن ئوخشايدۇ.م.ئېردال 31،.30.قۇرلاردىكى Sali دەپ ترانسكرىپسىيە قىلغان. "Ali" جەللابىنىڭ ئىسمى Ali بولۇپ قالمسۇن دەپ ، بىز

مۇ 30.قۇرلاردىكى Sali دەپ ئالدۇق .بىراق Sali دېگەن ئىسىم يەكەندىن تېپىلغان باشقا ۋەسىقىلەردە ئۇچرىمايدۇ ، Ali دېگەن ئىسىم ك

ۆپ ئۇچرايدۇ.شۇ ۋەجىدىن بىز 31.قۇردىكى ئىسمى Ali دەپ ترانسكرىپسىيە قىلدۇق . Tā .32

zik : بۇ نام خەنزۇچە تارىخنامىلەردە 大食 دېيىلىدۇ ھەمدە تاڭ،سۇڭ دەۋرلىرىدە ئەرەبلەرنىڭ مەخسۇس ئاتىلىشى بىلەن ئىران تىللە

رنى قوللىنىدىغان رايونلاردىكى مۇسۇلمانلارنىڭ ئومۇمىي نامىنى كۆرسىتىدۇ.

تەرجىمىسى :

1. (بۇنىڭ) شاھىد-گۇۋاھچىلىرىنىڭ ئېتى ۋەسىقە
2. ئايىقىدا ياد ئېتىلدى . گۇۋاھچىلار ساق
3. گۇۋاھلىق بېرىدۇ . مەن بەكتۇزۇن
4. سۇباشنىڭ ئوغلى خىزمەتتىكى ئەلى سۇباشى (ۋە)
5. مەن بەكتۇزۇن سۇباشنىڭ ئوغلى ئەھمەد
6. ئارىسلان ،(يەنى) بىز ئىككىيلەن يامان ئاغرىق -
7. سىلاقسىز ، تەندۇرۇس ئەھۋالدا (ۋە)
8. ئەقلىمىز ئۆز جايىدىكى چاغدا، (شۇنى) ئىقرار
9. قىلىمىزكى، مەن ئەلى سۇباشى (بىلەن) مەن ئەھمەد
10. ئارىسلان (ئىككىمىز) ئىسھاق جاللاپقا رابۇلدىكى
11. بىر پارچە يەرنى سەككىز يۈز يارماققا ساتتۇق.
12. بۇ يارماقنىڭ يېرىمى تۆتىۈز يارماق بولىدۇ.
13. بۇ يەرنى تۆت پاسلى بىلەن ئىسھاق
14. جاللاپقا ساتتۇق.بىزدىن كېيىن،
15. ئوغلىمىز ياكى قىزىمىز،ئايالىمىز (ۋە)
16. قېرىنداشلىرىمىزدىن كىم بولسۇن دەۋا-
17. دەستۇر قىلىشقا بولمايدۇ. كىمكى دەۋا قىلسا(ۋە)نارازى بولسا،دەۋاسى
18. ئىناۋەتسىز،گۇۋاھچىلىرى يالغان بولسۇن.بۇ يەرنىڭ بىرىنچى پاسلى
19. بۇغرا بەگنىڭ ساتقان يېرى،ئىككىنچى
20. پاسلى تۈگمەن يۇقايىنى،ئۈچىنچى پاسلى
21. بەركەچ تۇدۇننىڭ يېرى،تۆتىنچى پاسلى
22. بۇغرا ئۆگەننىڭ يېرى.بۇ تۆت (پاسل) ئىچىدىكى يەرنى
23. ساتتۇق. (ھىجرىيە) تۆت يۈز يەتمىش ئۈچىنچى يىلى،
24. (يەنى) چاشقان يىلى رەبىئۇلئاخىر ئىيىدا، بۇ
25. ۋەسىقە پۈتۈلدى.بۇ ۋەسىقە مەزمۇنىغا
26. مەن ئۇزۇن ھەسەن جاللاپ شاھىدەمەن، مەن
27. ئەلى مۇھەممەدنىڭ ئوغلى مۇسا شاھىدەمەن، مەن يۈسۈپ
28. تەئىنچىنىڭ ئوغلى ياقۇپ شاھىدەمەن، ئېلىگ كاتىپنىڭ
29. ئوغلى ھەسەن شاھىدەمەن، مەن يەھۇدا يالۇنىڭ ئوغلى
30. ئەلى شاھىدەمەن، چىگىت ئايرىغۇچى سەلى جاللاپنىڭ ئىسمى ئەلى
31. شاھىدەمەن، ئەلى جاللاپنىڭ ئىسمى مۇھەممەد شاھىدەمەن ،
32. مەن ئەھمەد ئەلى تەزىك شاھىدەمەن،
33. شاھىد

- 34. ئوغلى مەن
- 35. شاھىد
- 36. (شاھىد) مەن

2. ئىسھاق جاللاپنىڭ يەر سېتىۋېلىش ۋەسقىسى

(II. ' Turki No.6 ')

a

bu ol hāt turur kim tanuq boldı- .1

hāt içintä lar tanuqlar atı bu .2

[y]ad [qıl]d[ı] .3

c

hād(ḍ)i uluğ bütünlük üçün .1

bu hāt //m Buğra ögä .2

Ishaq čäl(ḍ)ab – qa bir käsäk yerimni .3

sattım .4

Yusuf Täknäči čiti muntunı bir hād(ḍ)i .5

bahanı tükäl buldum .6

//// yeri bür hlä(ḍ)i [k-lı] .7

yeri bir hād(ḍ)i Yusuf Täknäči yeri bir .8

b

[]berdim taqağu yılı .1

räbi'äl äw(w)äl ayında .2

män Mäkail Arslan .3

sübaşı tanuq män .4

يەشمە :

2 c Buğra ögä: بۇ ئىسمىنى ۋەسقىە سۈرئىتىدىكى خەت ئىزىغا ئاساسەن ئەسلىگە كەلتۈرۈپ ترانسكرىپسىيە قىلدۇق.

=) muntun بۇ سۆز : muntunı

.5

mundin= muntin) غا ئىگىلىك شەخس قوشۇمچىسى | نىڭ قوشۇلۇشىدىن تۈزۈلگەن بولۇپ، بۇ يەردە 'مۇشۇ ، مۇشۇ يەردىكى'

دېگەندەك مەنىگە ئېگە.

b

.1

berdim : بۇ سۆزنى م. ئېردال

budim دەپ ترانسكرىپسىيە قىلغان.

1.2. بۇ ئىككى قۇردىكى ' توخۇ يىلى رەبئۇلئەۋۋەل ئىبىي ' دېگەن ۋەسقىە پۈتۈلگەن ۋاقىتقا كەلسەك، ' توخۇ يىلى ' نى پالانى يىل دەپ كېسىپ ئېيتماق تەس . يەكەندىن تېپىلغان بەش پارچە قەدىمكى ئۇيغۇر يېزىقىدىكى ۋەسقىدىن ئىككىسىنىڭ پۈتۈلگەن يىلى ئېنىق بولۇپ، بىرىنىڭ ھىجرىيە 473-يىلى (1080-يىلى)، يەنە بىرىنىڭ ھىجرىيە 483-يىلى (1090-يىلى). ئەگەر بىز مەزكۇر ۋەسقىدىكى توخۇ يىلىنى 11-ئەسىرنىڭ 80- ياكى 90-يىللاردىكى توخۇ يىلى بولۇشى مۇمكىن دەپ قارىساق، جۇڭگو دېھقانلار كالندارىغا ئاساسلانغاندا، 11-ئەسىرنىڭ 80- يىللىرىدا، بىر توخۇ يىلى (1081-يىلى)، 90- يىللىرىدا بىر توخۇ يىلى (1093-يىلى) بولسىمۇ، جۇڭگو دېھقانلار كالندارىدا ئاي، كۈنلەرنى ھېسابلاش بىلەن ھىجرىيە كالندارىدا ئاي، كۈنلەرنى ھېسابلاش ئوخشىمىغاچقا، بۇ ۋەسقىدىكى توخۇ يىلى 1081-ياكى 1093-يىلىنى كۆرسىتىدۇ دەپ كېسىپ ئېيتىشمۇ قىيىن. ' رەبئۇلئەۋۋەل ئىبىي ' ھىجرىيەنىڭ 3- ئېيىنى كۆرسىتىدۇ. يىل ئېنىق بولمىغاچقا، مىلادىيە ئېيىنىمۇ ئېنىق كۆرسىتىپ بەرگىلى بولمايدۇ .

ئەسكەرتىش : ئى د روس بۇ ۋەسقىنىڭ قالدۇق پارچىلىرىنى رەتلەپ، مۇشۇ سۈرەتتىكى تەرتىپ بويىچە تارتقان. م. ئېردال بۇ ئۈچ پارچە ۋەسقىە قالدۇقىنى ئۇلاردىكى خەتلەر ئىپادىلىگەن مەنە تەرتىپى بويىچە ترانسكرىپسىيە قىلغان.

تەرجىمىسى:

a

1. بۇ گۇۋاھچىلىرى بار ۋەسقىدۇر .

2. گۇۋاھچىلارنىڭ ئېتى بۇ ۋەسقىە

ئىچىدە

3. ياد ئېتىلدى.

c

1. پاسىلى چوڭ يول. پۈتۈنلۈك ئۈچۈن

2. بۇ ۋەسقىە

3. ئىسھاق جاللاپقا بىر پارچە يېرىمنى

4. ساتتىم.

5. يۈسۈپ تەڭنىچىنىڭ مۇشۇ چىتى بىر

پاسىلى.

6. باھاسىنى (پۇلىنى) تۈگەل ئالدىم.

7. يېرى، بىر پاسىلى

8. يېرى، بىر پاسىلى يۈسۈپ تەڭنىچىنىڭ

يېرى، بىر

b

1. بەردىم . توخۇ يىلى

2. رەبئۇلئەۋۋەل ئىبىدا.

3. مەن مىكائىل ئارىسلان

4. سۇباشى شاھىدىمەن

3....نىڭ يەر سېتىش ۋەسقىسى

III. ' Turki No. 7 '

1. aq Qars-ḥKänčäk tanuq män män Is

2. d - č)ä(m)ä(č) tanuq män män Äli Muḥ

3. tanuq män män Utman Känčäk tanuq män

4. män Bābäk tudun tanuq män män

5. Yusuf ḥäl(ḍ)aç tanuq män

يەشمە :

1. Känčäk : مەھمۇد كاشغەرى تىلغا ئالغان ' كەنچەك ' لەرنى ، يەنى سۆز بېشىدىكى ' ا- ئېلىق ' نى ' ه ' غا ئالماشتۇرۇپ تەلەپپۇز

قىلىدىغان ، تۈرك ھېسابلايدىغان خەلقلەرنى كۆرسىتىدۇ (1-توم 44 -بەتكە قاراڭ) .

2.1

Qars-č) : بۇ ئىسىمنى م.ئېردال Narsi-č) دەپ ترانسكرىپسىيە قىلغان .بىز ئۇنى

Qars-č) دەپ ترانسكرىپسىيە قىلدۇق. Qars نى مەھمۇد كاشغەرى ' يۈك چەكمەن چاپان ، تۆگە ياكى قوي يۇڭىدىن ئىشلەنگەن

كىيىم ' (1 توم 453 - بەت) دەپ كۆرسەتكەن . دېمەك، Qars-č) ئىسھاقنىڭ كەسپىنى ياكى ھۈنرىنى كۆرسەتسە كېرەك .

تەرجىمىسى:

1. كەنچەك شاھىدىمەن، مەن ئىسھاق قارس-

2. چى شاھىدىمەن، مەن ئەلى مۇھەممەد

3. شاھىدىمەن، مەن ئوسمان كەنچەك شاھىدىمەن،

4. مەن بەبەك تۇدۇن شاھىدىمەن، مەن

5. يۈسۈپ چىگىت ئايرىغۇچى شاھىدىمەن.

4.ئوسماننىڭ يەر (كۆچەتلىك) سېتىش ۋەسقىسى

(IV. ' Turki No.3 ')

1. bu ol hät turur < kim > tanuq boldı-lar tanuq-lar atı bu hät

2. ahi(r)inta bitilmiš turur män Bäk-tüzün Sübaşı

3. adıĝ igsiz oĝlı 'Äli Sübaşı inisi Utman ök

4. botı- toĝasız tändurust ärkän Rabul-ḍa Sökmän bäg

5. Ishaq qında bir käsäk yer sat(t)ım Ḥus(ä)yn oĝlı

6. čäl(Dab-qa tört häđ(đ)i birlä sat(t)ım bir yaš bürkin
7. bu bürk bähası yüz äl(Dik yarmaq bähanı tükäl buldum
8. yer uspar-ladım milk Ishaq čäl(Db-ni (n)g turur bu yer
9. ni(n)g äw(w)äl häđ(đ)i Yusuf ınal yeri üç häđ(đ)i Ishaq čäl(Dab
10. yer kim də'wa qılsar də'wası batıl turur
11. yıl tört yüz säkzon üç-tä bu häť bitildi
12. qutluğ räčäb ayın
13. män Käčmiš tanuq män Adağ tanuq män
14. män Davuđ tanuq män män Yusuf täknäči tanuq män
15. män Täknäči oğlı Ya'qub tanuq män män 'Äli Tāzik
16. tanuq män

ئىزاھ:

2. ahi(r)inta : ئەسلى تېكىستتە بۇ سۆزدىكى r ھەرىپى چۈشۈپ قالغان.
- 4-5. butı-qında . بۇ سۆز بۇ يەردە جاي نامىنى بىلدۈرىدۇ . butıq نىڭ ئەسلى مەنىسى 'پۇتاق' (دەرەخ پۈتقى) بولغاچقا، بىز ئۇنى تەرجىمىدە 'دەرەخلىكىدە' دەپ ئالدۇق.
5. Hus(ä)yn : م.ئېردال بۇ ئىسمىنى Husän دەپ ترانسكرىپسىيە قىلغان . 6. yaš bürkin : yaš نىڭ مەنىسى 'ياش، يېڭى' ، bürkin نى م.ئېردال börkä دەپ ترانسكرىپسىيە قىلغان. bürk قەدىمكى ئۇيغۇرچە بۇددا نوملىرىدا ئۇچرايدىغان bärk ('دەرەخلىك' كە يېقىن مەنىدە كۆرۈلىدۇ. Shogayto, 2003) نىڭ يەنە بىر خىل تەلەپپۇز قىلىنىشى دېيىشكە بولىدۇ. bür kin دىكى in- بولسا چۈشۈم كېلىش قوشۇمچىسى. تەرجىمىدە yaš bürkin نى 'كۆچەتلىك' دەپ ئالدۇق.
8. uspar-ladım : گ . كلاۋسون بۇ پېئىلنىڭ ئۆزىنى uspar- نى ئوتتۇرا قەدىمىي پارس تىلى - avispar < ospar- دىن قەدىمكى تۈرك تىلىغا كىرگەن دەپ كۆرسىتىدۇ . Sir Gerard.Clauson نىڭ بۇ ماقالىنىڭ ئاخىرىدىكى (پايدىلانغان باشقا ماتېرىياللار)د 1 كۆرسىتىلگەن لۇغىتىنىڭ 241-بېتىگە قاراڭ.
- 8.milk:ئەرەبچە 'ملك' تىن كەلگەن ، مەنىسى 'مۈلۈك ، مال' .

mal.9 : بۇ نامنى مەھمۇد كاشغەرى ' ئانىسى ئېسىلزادە، ئانىسى ئاددى خەلقىن بولغان ياشلار مۇشۇنداق ئاتىلىدۇ ' دەپ كۆرسىتىدۇ (1-توم

166 - بەت) .

12.11 . قۇرلاردىكى ' (ھىجرىيە) تۆتىۈز سەكسەن ئۈچىنچى يىلى رەجەب ئاي ' بولسا ، مىلادى 1090 - يىلى 8 - ئاينىڭ 1 - كۈنىدىن

8 - ئاينىڭ 30 - كۈنىگىچە بولغان ۋاقىتقا توغرا كېلىدۇ .

تەرجىمىسى :

1. بۇ گۇۋاھچىلىرى بار ۋەسقىدۇر . گۇۋاھچىلارنىڭ ئېتى بۇ ۋەسقىە
2. ئاخىرىدا پۈتۈلدى . مەن بەكتۈزۈن سۇباشنىڭ
3. ئوغلى ئەلى سۇباشنىڭ ئىنىسى ئوسمان يامان ئاغرىق -
4. سىلاقسىز ، تەندۇرۇس ئەھۋالدا ، رابۇلدىكى ئوسمان بەگ دەرەخ -
5. لىكىدىكى بىر پارچە يەرنى ساتتىم . ھۈسەيننىڭ ئوغلى ئىسھاق
6. جاللاپقا تۆت پاسىلى بىلەن بىر كۆچەتلىكنى ساتتىم .
7. بۇ كۆچەتلىكنىڭ باھاسى يۈز ئەللىك يارماقنى تۈگەل ئالدىم ،
8. يەرنى ئۆتكۈزۈپ بەردىم . (ئەمدى بۇ) مۈلۈك (يەر) ئىسھاق جاللاپنىڭدۇر . بۇ يەر -
9. نىڭ بىرىنچى پاسىلى يۈسۈپ ئىنالىنىڭ يېرى ، (قالغان) ئۈچ پاسىلى ئىسھاق جاللاپنىڭ
10. يېرى . كىم دەۋا قىلسا ، دەۋاسى ئىناۋەتسىزدۇر .
11. (ھىجرىيە) تۆتىۈز سەكسەن ئۈچىنچى يىلى قۇتلۇق رەجەب ئېيىدا
12. بۇ ۋەسقىە پۈتۈلدى .
13. مەن كەچمىش شاھىدىمەن ، مەن ئادىغ شاھىدىمەن ،
14. مەن داۋۇد شاھىدىمەن ، مەن يۈسۈپ تەڭنىچى شاھىدىمەن ،
15. مەن تەڭنىچى ئوغلى يەققۇپ شاھىدىمەن ، مەن ئەلى تەژنىك
16. شاھىدىمەن .

5. ... نىڭ يەر (؟) سېتىش ۋەسقىسى

(V. ' Turki No.1 continued ')

a

1. mǎn Sul(a)yman otağ başı tanuq mǎn

2. Nuri oğlı 'Utman tanuq mǎn

3. mǎn Isma'il oğlı Ḥāsān čal(Dab hātči

4. tanuq mǎn

5. mǎn Bubäkür siliḥdar tanuq mǎnš

b

1. mǎn Q(a)ra Sar otağ başı oğlı

2. 'Utman tanuq mǎn

.3 mǎn Ishaq hātci oǵli

.4 'Āli tanuq mǎn

.5 mǎn Yusuf ḥal(ḏ)āč tanuq mǎn

.6 mǎn Ḥāsān tamǧačī tanuq mǎn

.7 mǎn Kāčmiš Teksīn tanuq mǎn

.8 mǎn Sarıǧ Muḥ(ä)m(m)äḏ čäl(ḏ)ab taḥnuq mǎn

.9 Kürläg Muḥ(ä)m(m)äḏ inisi Bubäkir

.10 tanuq mǎn

.11 mǎn Yusuf otaǧ başı tanuq [mǎn]

.12 mǎn Babanayil otaǧ başı tanuq [mǎn]

يەشمە:

.5 Bubäkir : بۇئەرەبچە ئادەم

.1 Sul(a)yman : بۇئىسىمنى م.ئىردال Sulman دەپ ترانسكرىپسىيە قىلغان .

ئىسمى ئەبۇبەكرنىڭ قىسقارتىپ ئاتىلىشى . ھازىر ئۇيغۇرچىدە ئابابەكرى دېيىلىدۇ.

.5 siliḥdar : بۇ سۆز ئەرەبچە siliḥ(=silah) : قورال، ياراغ) بىلەن پارسچە dar (سۆز ياسغۇچى ئارقا قوشۇمچە) نىڭ قوشۇلۇشىدىن

ياسالغان بولۇپ ، ' قوراللىق ، مۇھاپىزەتچى ' دېگەن مەنىدە .

تەرجىمىسى:

a

.1 مەن سۇلايمان ئوتاغ(چىدىر) بېشى شاھىدەمەن،

.2 نۇرى ئوغلى ئوسمان شاھىدەمەن،

.3 مەن ئىسمائىل ئوغلى ھەسەن جاللاپ پۈتۈكچى

.4 شاھىدەمەن،

.5 مەن ئەبۇبەكر مۇھاپىزەتچى شاھىدەمەن

b

.1 مەن قارا سار ئوتاق بېشى ئوغلى

.2 ئوسمان شاھىدەمەن،

.3 مەن ئىسھاق پۈتۈكچى ئوغلى

.4 ئەلى شاھىدەمەن،

.5 مەن يۈسۈپ چىگىت ئايرىغۇچى شاھىدەمەن،

.6 مەن ھەسەن تامغىچى شاھىدەمەن،

.7 مەن كەچمىش تەكسەن شاھىدەمەن،

.8 مەن سارىغ مۇھەممەد جاللاپ شاھىدەمەن،

9. كۈرلەگ مۇھەممەدنىڭ ئىنسى ئەبۇبەكر
10. شاھىدەمەن،
11. مەن يۈسۈپ ئوتاق بېشى شاھىدەمەن،
12. مەن بابانائىل ئوتاق بېشى شاھىدەمەن.

ئىزاھ :

قىسقارتىلما سۆزلەر:

BSOAS: Bulletin of the School of
Oriental and African Studies, London

JA : Journal Asiatique, Paris

IRAS: Journal of the Royal Asiatic Society, London

JASB: Journal of the Asiatic Society of Bengal, Calcutta

SPAW: Sitzungsberichte der Preussischen Akademie der Wissenschaft, Berlin

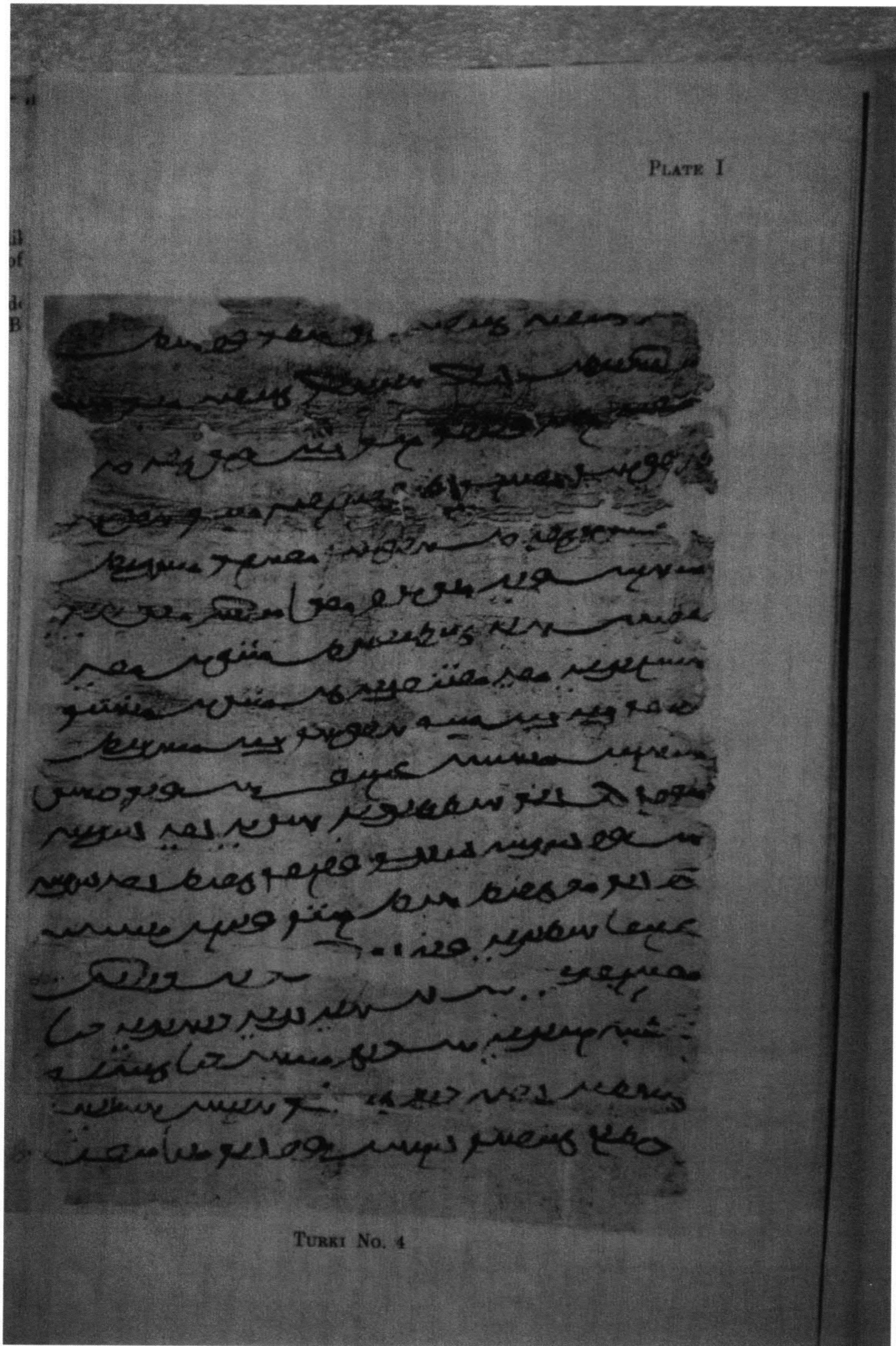
ZDMG: Zeitschrift der Deutschen Morgenlandischen Gesellschaft, Wien

Shgayto, 2003; Masahiro Shogayto, Uighur Manuscripts in St. Petersburg Chinese texts in Uighur script and Buddhist Uighur texts, Graduate School of Letters Kyoto University, p.290 ,

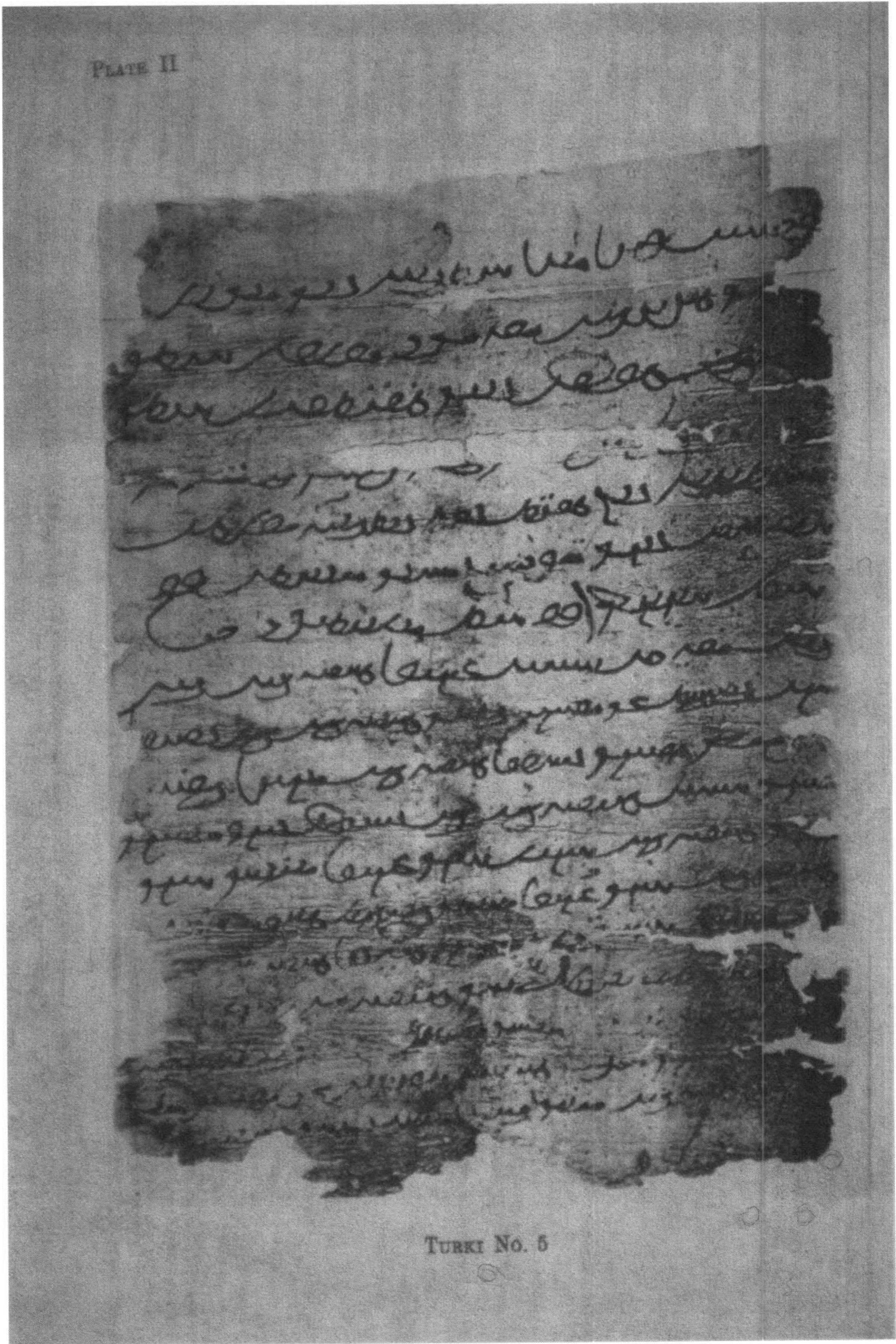
233bärk yigi arıǵın

پايدىلانغان باشقا ماتىرىياللار:

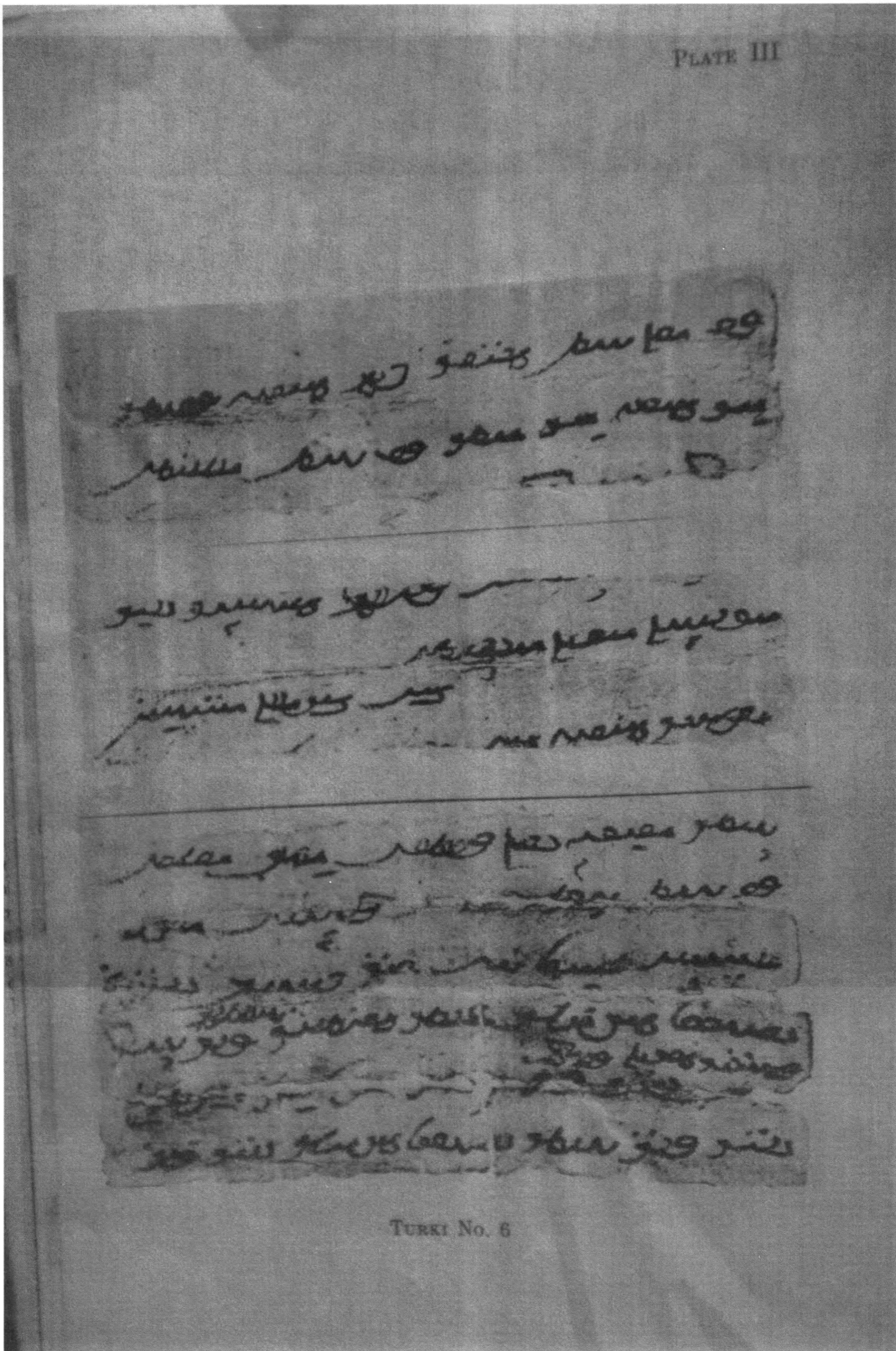
1. Mähmud Kašğäri: «Divanu Luğätit Türk» (Uyğurčä näšri), Xinjang Hälq Näšriyati, Urümçi, 1981-yili (I tom), 1983-yili (II tom), 1984-yili (III tom).
2. 北京大学东方语言系阿拉伯语教研室编《阿拉伯语汉语词典》，商务印书馆，1978年，北京。
3. 北京大学东方语言文学系波斯语教研室编《波词语汉语词典》，商务印书馆，1981年，北京。
4. Sir Gerard Clauson : ' An Etymological Dictionary of Pre-Thirteenth-Century Turkish ', Oxford, 1972.
5. XUAR Millätlär Til-Yeziq Hizmiti Komiteti Luğät Bölümi tüzgän : «Uyğur Tilining Izahliq Luğiti» (Qisqartilmisi), Xinjang Hälq Näšriyati, ,1999.
6. J.Orbeli : ' Senhronistiqeskiy Tadtre i Evropeiskogo Lvrosqisieniya .1 , Leningrad , 196'



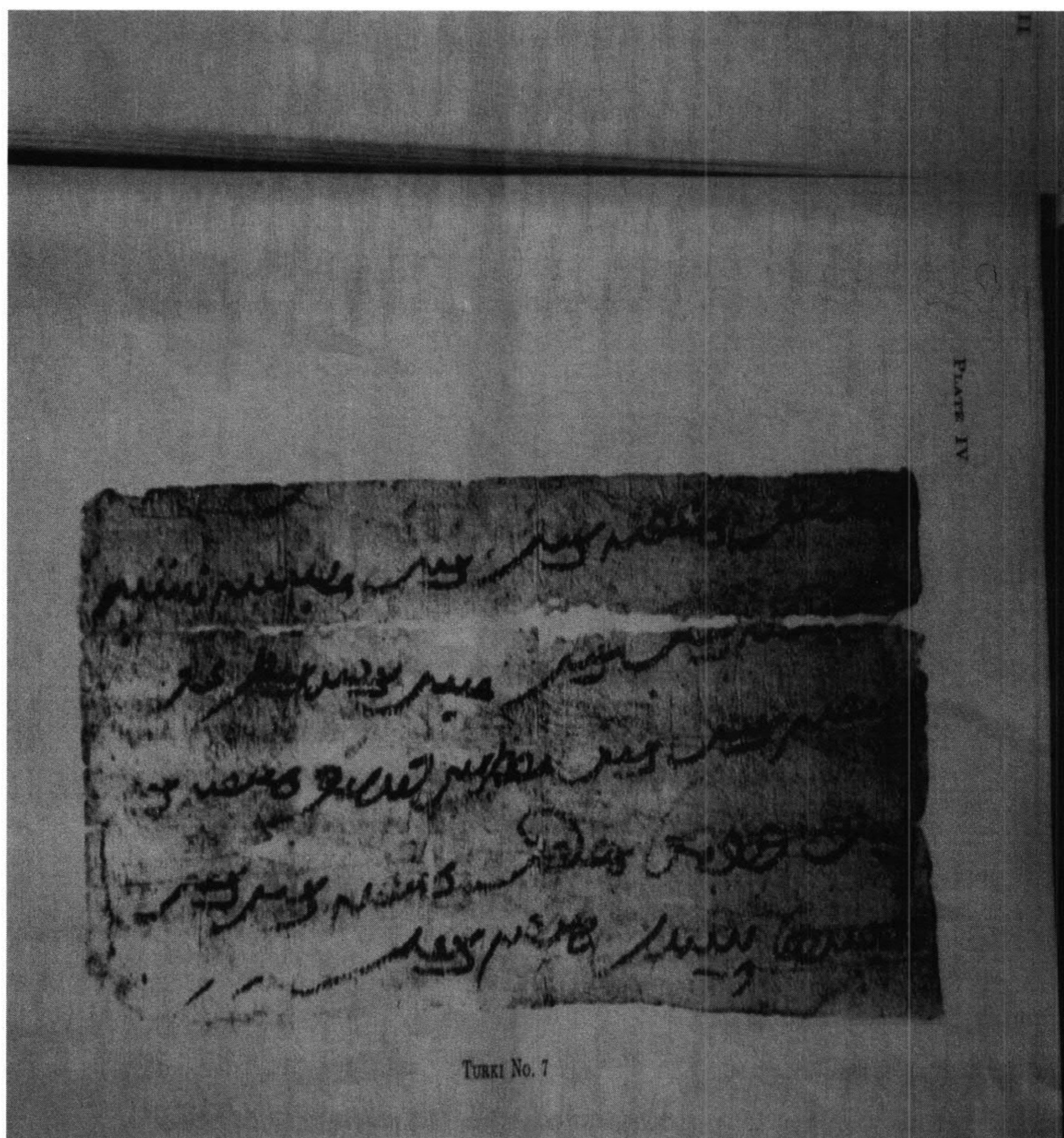
1. ۋەسقىنىڭ سۈرىتى



1. ۋەسقىنىڭ سۈرىتى (داۋامى)

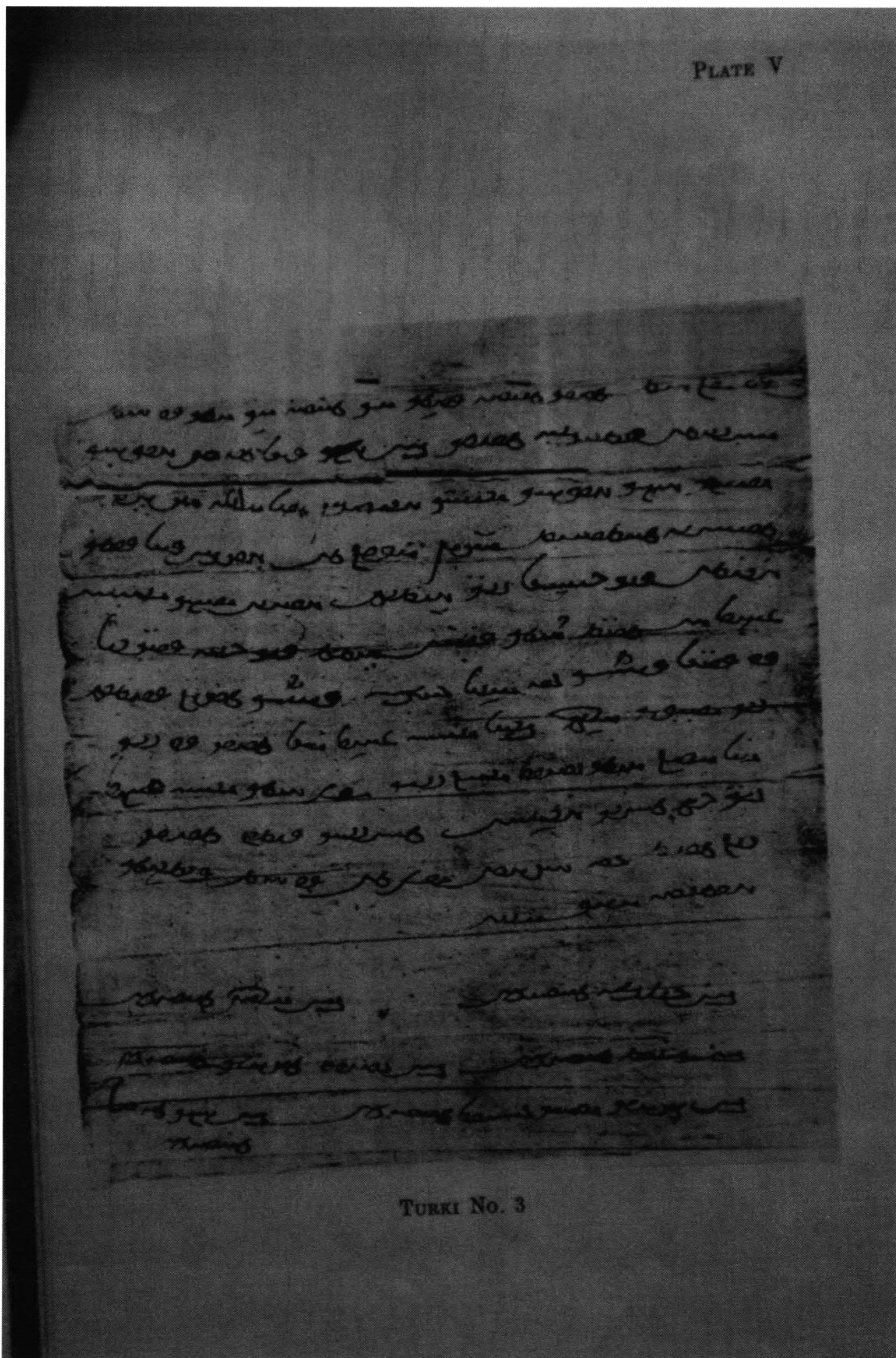


2. ۋەسقىنىڭ سۈرىتى

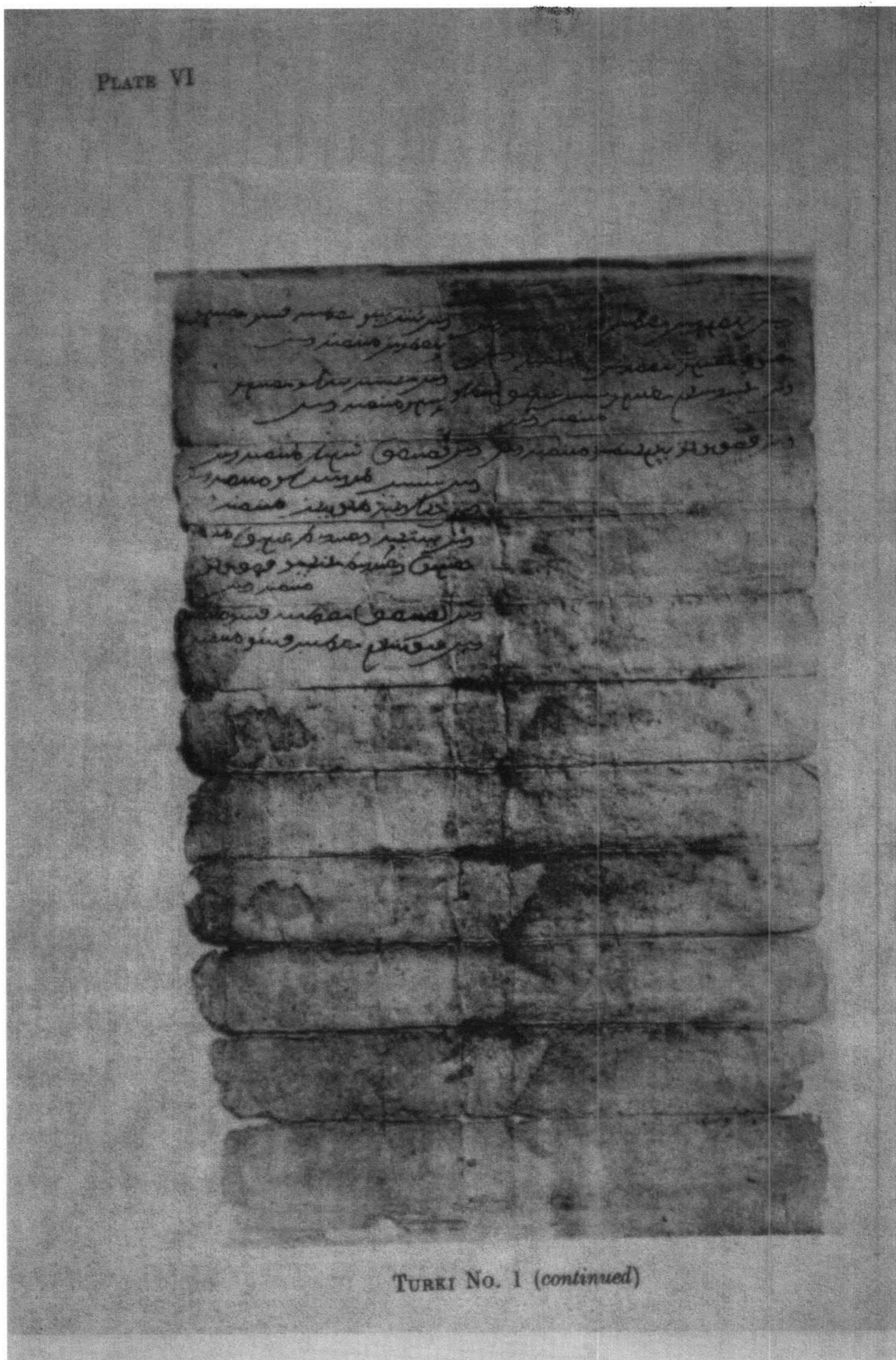


3. ۋەسقىنىڭ سۈرىتى

PLATE V



4. ۋەسقىنىڭ سۈرىتى



5. ۋەسقىنىڭ سۈرىتى

تەھرىرلىگۈچى: ئەركىن ئىمىنىياز قۇتلۇق

ئۇيغۇرلاردا تامغا(مۆھۈر)مەدەنىيىتى

ياسىنجان كەنجى

قىسقىچە مەزمۇن: «تامغا» - «بەلگە»، «نیشان» دېگەنلىك. تامغا قەدىمدە ناھايىتى مۇھىم رول ئويناپ كەلگەن بولۇپ، ئۇزۇن تارىخقا ئىگە. تامغا دەسلەپكى مەزگىللەردە بىر قەبىلىنىڭ بەلگىسى سۈپىتىدە ئىشلىتىلگەن بولسا كېيىنچە يېزىقنىڭ ئىجاد قىلىنىشىغا ئاساس سالغان. تامغا ئۇيغۇر مەدەنىيىتىدە ناھايىتى زور سالماقنى ئىگىلەيدىغان مۇھىم مەدەنىيەت ئامىلى. ئۇ ئۇيغۇرلارنىڭ ئەينى ۋاقىتتىكى ئىجتىمائىي، ئىقتىسادىي ئەھۋالىنى بىزگە يەتكۈزۈپ بېرىشتە بىرىنچى قول ماتېرىيال ھېسابلىنىدۇ. ئەجدادلىرىمىز تامغا ئارقىلىق دۆلەتنى، جەمئىيەتنى ئىدارە قىلىپ كەلگەن. كەڭ ئاۋام خەلقىمۇ تامغىنىڭ رولى، ئەھمىيىتى، مەنىسى ۋە مۇقەددەسلىكىنى تولۇق چۈشىنىپ، تامغىنىڭ قانۇنىي كۈچى ئارقىلىق ئۆز مەنپەئەتىنى قوغدايدىغان مۇھىم يۆلەنچۈكى قىلغان. بۈگۈنكى كۈندە تامغىدىن ئىبارەت بۇ ئىسىل مەدەنىيەت مىراسلىرىمىزنى تېخىمۇ چوڭقۇر تەتقىق قىلىش، ئۇيغۇرلارنىڭ قانۇن-تۈزۈم ئېڭىنى، مۇكەممەل دۆلەت باشقۇرۇش شەكلىنى ۋە يۈكسەك قول ھۈنەرۋەنچىلىك مەدەنىيىتىنى چۈشۈنىشىمىزدە ناھايىتى مۇھىم ئەھمىيەتكە ئىگە.

ئۇيغۇرلار ئۇزاق يىللىق تارىخىي تەرەققىيات جەريانىدا، ئۆزلىرىنىڭ ئىشلەپچىقىرىش، قائىدە-يوسۇن، قوشنىدارچىلىق، سودا-سېتىق ئادىتى، ئىدىئولوگىيىسى ۋە جەمئىيەتشۇناسلىق ساھەلىرىدە، خۇددى باشقا ئەل خەلىقلەرگە ئوخشاشلا ئۆزىگە خاس مۇكەممەل ئۇيغۇر جەمئىيىتىنى، تەكشۈرۈپ، تەتقىق قىلىش ئەھمىيىتى ناھايىتى زور بولغان مول مەدەنىيەت ئەندىزىسىنى ياراتقان. ھەمدە بىر تۈركۈم مەدەنىيەت يادىكارلىقلارنى ۋە قىممەتلىك قوليازما بۇيۇملىرىنى تارىخنىڭ شاھىدى سۈپىتىدە ئەۋلادلارغا مىراس قالدۇرغان. بۇ مەدەنىيەت بۇيۇملىرى ئىچىدە تامغا، تاش ئويما، تام رەسىم خاتىرىلىرى، تارىشا پۈتۈكلەردىكى سوغدى، كارۇشتى ۋە ھەر خىل يېزىقلاردىكى تامغا(مۆھۈر) لەر. قەدىمكى ئۇيغۇر يېزىقى، ئەرەب، پارس، كونا ئۇيغۇر يېزىقىدا يېزىلغان ئىجتىمائىي-ئىقتىسادىي، دىنىي ۋەسىقىلەر ۋە باشقا يازما ھۆججەتلەرگە بېسىلغان تامغا(مۆھۈر)لەر ئالاھىدە كىشىنىڭ دىققىتىنى تارتىدۇ. بۇ تامغا(مۆھۈر)لەر قەدىمكى دەۋرىدىكى ئەجدادلىرىمىزنىڭ مۇكەممەل كىشىلىك مۇناسىۋەت، ئىقتىساد، مەدەنىيەت ئېڭى ۋە قانۇن ئېڭىنى چۈشۈنىشتە ناھايىتى مۇھىم رول ئويناپ قالماستىن، يەنە ئۇلارنىڭ مۇكەممەل تامغا(مۆھۈر) مەدەنىيىتىنى مۇھاكىمە قىلىش تىمۇ ناھايىتى مۇھىم

ئەھمىيەتكە ئىگە. ئاپتونوم رايونىمىز تەۋەسىدە ھازىرغىچە يېغىپ ساقلىنىۋاتقان تامغا(مۆھۈر) لەر ۋە تامغا(مۆھۈر)لەرگە ئۇرۇلۇپ زامانىمىزغىچە يېتىپ كەلگەن تۈرلۈك ھۆججەت، ۋەسىقىلەر بۇنىڭ تىپىك دەلىلى.

ئۇيغۇرلاردا ئىپتىدائىي تامغا (مۆھۈر) ئۇقۇمى

ئۇيغۇرلارنىڭ تامغا(مۆھۈر) مەدەنىيىتى ھەققىدە سۆز باشلىماقچى بولغىنىمىزدا، بىز ئاۋال تامغا(مۆھۈر) ئۇقۇمى ھەققىدە ئازراق چۈشەنچىگە ئىگە بولۇشىمىزغا توغرا كېلىدۇ. بىز تىلىمىزدا دائىم ئىشلىتىپ كېلىۋاتقان تامغا سۆزىنى بىر قىسىم ئۇيغۇرلار «ئەن»، «نشان» دەپمۇ ئاتايدىغان بولۇپ، ماھىيەتتە تامغا دېگەن مەنالاردا ئۆز ئىپادىسىنى تاپىدۇ. ئۇيغۇر تىلىنىڭ ئىزاھاتلىق لۇغىتىدە: «تامغا - (1) نەرسە ۋە ھەر خىل مەھسۇلات قاتارلىقلارنىڭ كىمگە ۋە قايسى ئورۇنغا تېگىشلىك ئىكەنلىكىنى كۆرسىتىش، تۈرگە ئايرىش ئۈچۈن خەت ياكى بەلگە ئويۇلغان قۇرال. (2) نەرسە ، ئالاقە ۋە ھەر خىل مەھسۇلات قاتارلىقلارنى ئاجرىتىش ياكى ئۇلارنىڭ كىمگە قايسى ئورۇنغا تىگىشلىكىنى كۆرسىتىش ئۈچۈن ئويۇلغان بەلگە. (3) نشان ، ئىز. (4) كىشىلەرنىڭ قىلمىشلىرىغا قارىتا چىقىرىلغان بۇيرۇق»^①. دېگەن شەكىللەردە ئىزاھلانغان. ئىزاھاتلىق لۇغەتتە يەنە : «مۆھۈر - ئەرەبچە سۆز بولۇپ، ئۇيغۇر تىلىدا تامغا دېگەن مەنىنى بىلدۈرىدۇ»^②. دەپ ئىزاھلانغان. دېمەك، تامغا، نشان ، ئىز، ئەن قەدىمكى ئۇيغۇر تىلىدىكى مۇقىم ئاتالغۇ بولسا، ئۇيغۇر ئۇيغۇرلار ئىسلام دىنىنى قۇبۇل قىلغاندىن كېيىن، ئەرەب يېزىقى ۋە ئەرەب مەدەنىيىتىنىڭ تەسىرىدە تىلىمىزغا كىرگەن ئاتالغۇ.

تامغا(مۆھۈر)نىڭ ئۇيغۇر جەمىيىتىدە ئومۇميۈزلۈك ئىشلىتىلىشى قەدىمكى ئۇيغۇر جەمىيىتىنىڭ مەدەنىيەت ئەسلىملىرىنى بىزگە نامايەن قىلىدۇ. دۇنيا ئالىملىرى ۋە تەتقىقاتچىلارنىڭ دەسلەپكى تەتقىقاتىغا ئاساسلانغاندا، ئىنسانلار يېزىق ئىجاد قىلىشتىن ئىلگىرى تامغىنى ئىجاد قىلغان دەپ قارايدۇ. شۇ جۈملىدىن قەدىمكى ئەجدادلىرىمىز ئۆزلىرى ئىختىرا قىلغان، ئاددىي لېكىن مەلۇم مەنالارنى ئىپادىلەيدىغان تەشۋىرىي يېزىقسىمان شەكىللەر ئارقىلىق نەرسىلىرىگە ئوخشىمىغان ئەن، ئىز سېلىپ مەلۇم نشان، بەلگىلەرنى ئىپادىلىگەن. بۇ خىل بەلگە بارا- بارا ئۇلار توپلىشىپ ئولتۇراقلاشقان دائىرە ئىچىدە ئۆز-ئارا ئېتىراپ قىلىنىشىپ كەڭ ئومۇملىشىشقا باشلىغان. ئومۇملىشىش ۋە ئېتىراپ قىلىنىش بارا-بارا ئىپتىدائىي ئورتاق بىر ئۇقۇمنى بىلدۈرىدىغان ئەڭ دەسلەپكى تامغىنى شەكىللەندۈرگەن. جەمىيەتنىڭ ئۆزۈلۈكىسىز تەرەققىياتى ۋە كىشىلەرنىڭ ئىپادىلەش شەكلىنىڭ مۇئەييەنلىشىشىگە ئەگىشىپ، مەلۇم كوللىكتىپنىڭ بەلگە ھالىتىدىن پۈتۈن قەبىلىلەر ئېتىراپ قىلىدىغان مەلۇم ئۇقۇم ۋە مەنەلەرنى بىلدۈرىدىغان ئىپتىدائىي يېزىق بولۇپ شەكىللەنگەن. خۇددى مەھمۇد كاشغەرىي ئېيتقاندەك: «ئۇلار يىگىرمە ئىككى ئۇرۇق بولۇپ، ھەر بىرىنىڭ ئايرىم بەلگىسى ۋە ماللىرىغا باسىدىغان تامغىسى بار. ئۇلار بىر بىرىنىڭ مېلىنى شۇ تامغىلارغا قاراپ تونۇيدۇ»^③ شۇ جۈملىدىن، ئەجدادلىرىمىز ئۇزاق يىللىق كۆچمەن چارۋىچىلىق تارىخىي تەرەققىيات ۋە ئەمىلىيەت جەريانىدا ئۆزلىرىگە خاس نەرسە كىرەكلىرىگە ئەن

سېلىش ئارقىلىق مەلۇم بەلگە، نىشان ئارقىلىق شەيئەلەرنى بىر بىرىدىن پەرىقلەندۈرىدىغان مۇكەممەل بولغان تامغا ئۇقۇمىنى ياراتقان.

ئەمەلىيەتتە، تامغا ، مۆھۈر ئۇقۇمى ئوخشاش بىر مەنىدىكى سۆز بولۇپ، ئۇيغۇرلار بۇرۇن «ئەن، نىشان» ئاتالغۇسىنى ئىشلىتىپ كەلگەن بولسا، كېيىنچە تامغا ئاتالغۇسىنى ئىشلىتىپ كەلگەن. ئىسلامىيەتتىن كېيىن «مۆھۈر» ئاتالغۇسىنى كۆپرەك ئىشلىتىپ كەلگەن. ھەم بۇ ئاتالغۇ تىلىمىزدا قېلىپلىشىپ قالغان. ئۇيغۇرلاردا «ياشلىقتا ئۈگەنگەن بىلىم، تاشقا مۆھۈر باسقاندەك مەڭگۈ ئۆچمەيدۇ...» دېگەن گەپ بار. بۇ سۆز مۆھۈرنىڭ مەڭگۈ ساقلىنىپ، ئۆچۈپ قالماي كۈچكە ئىگە بولىدىغانلىقىنى بىلدۈرۈش بىلەن بىرگە ئۇنىڭ قۇددىرىتىنى نامايەن قىلىپ بىرىدۇ. ئۇنىڭدىن باشقا ئۇيغۇرلاردا مەلۇم نەرسىنىڭ ئۆزىگە تەۋە ئىكەنلىكىنى ئىسپاتلايدىغان داۋا-دەستۇرلاردا «...ئاتاڭ مۆھۈرلەپ بەرگەنمۇ؟» دېسە «...مۆھۈر خېتىم بار ئىدى» دېگەندەك سۆزلەر كۆپ ئۇچرايدۇ. دېمەك مۆھۈر بۇ يەردە دەلىل، ئىسپات سۈپىتىدە ئىشلىتىلىدۇ. بىر قىسىم ئۇيغۇرلار «مۆھۈر» ئاتالغۇسىنى «مۇرا» دەپ ئىستېمال قىلىپ كەلمەكتە، بۇ دەل مۆھۈر ئاتالغۇسىنىڭ بۇزۇپ تەلەپپۇز قىلىنىشىدىن باشقا نەرسە ئەمەس. زامانىمىز بۈگۈنگە كەلگەندە، تىلىمىزدىكى تامغا(مۆھۈر) ئۇقۇمى ھۆكۈمەت ئورۇنلىرىدا مەخسۇس ئىشلىتىلىدىغان تامغىنى كۆزدە تۇتىدىغان بولۇپ، نۆۋەتتە، ھۆكۈمەت ئورۇنلىرى چىقارغان تۈرلۈك مۇھىم ھۆججەت، بۇيرۇق، گۇۋاھ-ئىسپاتلار ئۈچۈن مەخسۇس بىسىلىپ ئىشلىتىلمەكتە.

تامغا(مۆھۈر) ھەققىدە يازما ۋە ئارخېئولوگىيەلىك ماتېرىياللار

نۆۋەتتە، ھەر قايسى تارىخىي مەنبەلەردە ئۇيغۇرلارنىڭ قاچاندىن بىرى تامغا ئىشلەتكەنلىكىگە ئائىت بىر قەدەر ئىشەنچلىك تارىخىي ماتېرىيال بولمىسىمۇ، لېكىن بىر قىسىم يازما ۋە ئارخېئولوگىيەلىك پاكىتلارغا ئاساسلىنىپ، ئۇيغۇرلارنىڭ خىلى ئىلگىرىلا تامغا ئىشلەتكەنلىكىنى تارىخىي پاكىتلار ئارقىلىق دەلىللەشكە بولىدۇ. تامغا(مۆھۈر) ھەققىدە ئۇلۇغ ئۇيغۇر ئالىمى، تىلشۇناس، جاھان تۈركلىرىنىڭ پەخىرىلىك ئوغلانى مەھمۇد كاشىغەرى ئۆزىنىڭ «دىۋانۇ لۇغەتەيىن تۈرك» ناملىق بۈيۈك ئەسىرىدە «تامغا-خاقان ۋە باشقىلارنىڭ تامغىسى»^④ دەپ تامغىنىڭ ئاللاپۇرۇن ھاكىمىيەت ئىشلىرىدا ئىشلىتىلىدىغانلىقىنى تىلغا ئالغان بولسا، ئوغۇز سۆزىگە تەبىر بەرگەندە «ئوغۇزلار تۈركمەنلەردۇر، ئۇلار يىگىرمە ئىككى ئۇرۇق بولۇپ، ھەر بىرىنىڭ ئايرىم بەلگىسى ۋە ماللىرىغا باسىدىغان تامغىسى بار. ئۇلار بىر بىرىنىڭ مېلىنى شۇ تامغىلارغا قاراپ تونۇيدۇ»^⑤ دېيىش ئارقىلىق خانلاردىن باشقا ھەر قايسى ئۇرۇق-قەبىلىلەرنىڭمۇ ئۆزىگە خاس تامغا، نىشانلىرىنىڭ بارلىقىنى دەلىللەيدۇ. دىۋاننى يېزىش سەۋەبى ئۈستىدە توختالغاندا بولسا: «كىشىلەرنىڭ ئوغۇز تۈركمەنلىرىنى بىلىشكە ئېھتىياجى بولغانلىقى ئۈچۈن، شۇلارنىڭلا ئۇرۇقلىرىنى، ماللىرىغا باسىدىغان تامغىلىرىنىمۇ

كۆرسەتتىم»^⑥ دەپ ھەر بىر ئۇرۇق-قەبىلىنىڭ تامغىلىرىنىڭ شۇ ئۇرۇققا ۋەكىللىك قىلىدىغانلىقى ۋە شۇ تامغىنىڭ شۇ ئۇرۇقنىڭ سىمۋولى ئىكەنلىكىدىن ئېنىق مەلۇمات قالدۇرغان. بىز تۇرپان ۋە باشقا جايلاردىن تېپىلغان ھەر خىل مەزمۇندىكى ۋەسقىلەر، ھۆججەتلەرگە بېسىلغان شەخس ۋە ھۆكۈمەت ئورۇنلىرىنىڭ تامغىلىرىنى، بىر قىسىم كىلاسسىك ئەسەرلىرىمىزدە، خەلق ئىچىدە ساقلىنىپ قالغان مىراس، ۋەخپە، يازما مەنبەلەردىمۇ بۇنىڭغا ئوخشاش مۆھۈرلەرنى كۆپلەپ ئۇچرىتىمىز. بۇ خىل تامغا(مۆھۈر)لەر بىزگە قەدىمكى ئۇيغۇرلارنىڭ ھاكىمىيەت ۋە باشقا ئىشلاردا ناھايىتى كۆپ ئىشلىتىپ كەلگەنلىكىنى ئېنىق ئىسپاتلاپ بېرىدۇ. يېقىنقى يىللاردىن بېرى، ئېلىمىز ۋە چەتئەللىك ئارخېئولوگلار ئاپتونوم رايونىمىز تەۋەسىدىن بىر تۈركۈم مەدەنىيەت يادىكارلىقلارنى بايقىغان بولۇپ، بۇنىڭ ئىچىدە، تارىخى بىر قەدەر ئۇزۇن بولغان تامغىلارنىڭ بايقىلىشى ئۇيغۇرلارنىڭ تامغا ئىشلىتىش تارىخىنىڭ خىلى قەدىمدىن بېرى داۋاملىشىپ كەلگەنلىكىنى تېخىمۇ كۈچلۈك تارىخىي پاكىتلار بىلەن تەمىن ئەتتى. مەسىلەن، «نىيە قەدىمكى شەھىرى خارابىسىدىن مىلادىدىن بۇرۇنقى 3— ئەسىردىن مىلادىيە 4— ئەسىرگىچە كەڭ قوللىنىلغان كارۋىتى يېزىقىدىكى ھۆكۈمەت ئىشلىرىدا ئىشلىتىدىغان تامغا(مۆھۈر)لەر تېپىلغان»^⑦. ئۇنىڭدىن باشقا يەنە خوتەننىڭ يوتقان شەھىرى خارابىسىدىن بايقالغان خېلى كۆپ كارۋىتى يېزىقىدىكى مۆھۈر. قەدىمىي كۈسەن(بۈگۈنكى شايار ناھىيىسى) دىن بايقالغان يۈزىنىڭ دىئامېتىرى 2.5 سانتىمېتىر كېلىدىغان مىستىن ياسالغان تامغا(مۆھۈر) تارىخىنىڭ گۇۋاھچىسى سۈپىتىدە ھېلىمۇ مۇزىخانلاردا ساقلىنىۋاتقان.

ئۇيغۇرلاردا تامغا(مۆھۈر) مۇقەددەسلىكى

تامغا ئىجاد قىلىنىپ ئۇيغۇر جەمئىيىتىدە كەڭ ئومۇملاشقانغا قەدەر ئۇزاق يىللىق تارىخىي تەرەققىيات كىشىلەرنىڭ تامغىغا بولغان تونۇش ۋە چۈشەنچىسىنى ئۈزلۈكسىز چۇڭقۇرلاشتۇرغان. ئۇيغۇرلار تامغىنى قانۇن دەپ قارىغان. قەدىمكى كىشىلەر دەسلەپ تامغىنىڭ خاسلىقىنى بىلگەن بولسا كېيىن تامغىدىن ئىبارەت بۇ بەلگۈننىڭ رولىنى، مۇقەددەسلىكىنى ئاستا-ئاستا بىلىپ يېتىشكە باشلىغان. ئۇلار ئۆزلىرىنىڭ تامغا بەلگۈلىرىنى باشقىلارغا قانداق تەشۋىق قىلغان بولسا ئۆزلىرىمۇ باشقىلارنىڭ خاس بەلگە، تامغىلىرىنى شەكسىز ئېتىراپ قىلغان. بىز مەھمۇد كاشغەرىنىڭ تامغا ھەققىدىكى بايانلىرىنى مۇھاكىمە قىلىپ كۆرىدىغان بولساق: ئۇيغۇرلار كۆچمەن چارۋىچىلىق ھاياتىنى باشتىن كەچۈرگەن مەزگىللەردە چارۋىلار بىر-بىرىگە ئارىلىشىپ كەتسە، ياكى يوقىلىپ كەتسە ئوڭاي تونۇۋېلىش ئۈچۈن ئۆز ماللىرىغا ئوخشاشمىغان بەلگە نىشانى قويۇش ئارقىلىق ئۆز ئېھتىياجىنى قاندۇرىدىغانلىقىنى بىلىۋالايىمىز. شۇ چاغنىڭ ئەھۋالى بويىچە ئېلىپ ئېيتقاندا، بۇ خىل تامغىلار ئوتتا قىزىتىلىپ ماللارنىڭ مەلۇم يىرىگە بېسىلغان. بۇ خىل بەلگە- «ئەن» دەپمۇ ئاتالغان. قوي، ئۆچكە قاتارلىق ئۇششاق ماللارنىڭ ئوڭ ياكى سول قولىنى ئوخشاشمىغان شەكىلدە كېسىلىپ ياكى تىلىنىپ بەلگە قىلىنغان. شەخسلەرنىڭ ماللىرى يوقىلىپ كەتسە ياكى ئۆز-ئارا بىر - بىرىگە ئارىلىشىپ كەتسە ئەنە شۇ ئەنگە قاراپ تونۇۋالغان.

1980-يىللاردا ئوسمان تۆمۈر ئەپەندى قومۇل شەھىرى (شۇ چاغلاردا ناھىيە دىيىلەتتى) نىڭ تەڭرىتاغ گۆشسىدا ئىلمىي تەكشۈرۈش ئېلىپ بېرىش جەريانىدا، چارۋىچىلىق بىلەن شوغۇللىنىۋاتقان بىر قىسىم قومۇل ئۇيغۇرلىرىنىڭ مەھمۇد كاشغەرىي «تۈركىي تىللار دىۋانى» دا تىلغا ئالغان «ئوغۇز قەبىلىسىنىڭ 22 ئۇرۇقنىڭ ئىچىدىكى 7- ئۇرۇق بەكتىلىنىڭ، 21- ئۇرۇق چەبىنىنىڭ، 20- ئۇرۇق چۇۋۇلدارنىڭ تامغا بەلگىسىنى ھازىرغىچە ئىشلىتىپ كېلىۋاتقانلىقىنى بايقىغان»^⑧. بۇ ئۇيغۇرلارنىڭ ئۆز مەسھۇلاتلىرىغا ئەنئەنىۋىي تامغا قويۇش ئادىتىنى ئىزچىل داۋاملاشتۇرۇپ كېلىۋاتقانلىقىنى بىلدۈرىدۇ. تارىخى ماتېرىياللارغا قارايدىغان بولساق، «چىڭگىزخان نايمانلارنى يوقىتىش ئۇرۇشىدا، نايمانلارنىڭ ئامان قالغان مۆھرىدارى تاش ئاتۇن نايمان خانلىقىنىڭ مۆھۈرىنى ئېلىپ قېچىپ كېتىدۇ، تاش ئاتۇن تۇتۇپ كېلىنگەندىن كېيىن، چىڭگىزخان ئۇنىڭ قولىدىكى ئالتۇن مۆھۈرگە قىزىقىپ سۇرۇشتە قىلىش ئارقىلىق مۆھۈرنىڭ پۇل ئېلىش، تارقىتىش، ئاشلىق تارقىتىش، مەنسەپكە تەيىنلەش قاتارلىق ئىشلاردا ئىشلىتىدىغانلىقىنى، ئۇنىڭ خاننىڭ تىلى ئىكەنلىكىنى ئۇققان»^⑨ دىن كېيىن، ئۆزى تامغا ئويدۇرۇپ پۈتكۈل موڭغۇل ئېمپېرىيىسىنى ئىدارە قىلغانلىقىنى بىلىمىز. تاش ئاتۇننىڭ مۆھۈرىنى ئېلىپ قېچىشى ئادەتتىكى ئىش بولماستىن بەلكى ئۇيغۇرلارنىڭ ئۆز خانلىرىغا بولغان يۈكسەك ساداقەت ۋە ۋاپادارلىقىنىڭ، ۋەتەنگە سادىق بولۇش، ئۆز مەسئۇلىيىتىنى ھەقىقىي ئادا قىلىش روھىنىڭ يۈكسەك نامايەندىسى ئىكەنلىكىنى چۈشىنىمىز. تارىختا تامغا ھوقۇق ۋە تەختنىڭ سىمۋولى بولۇپ، تامغىنىڭ ماتېرىيالى، تامغىغا ئويۇلغان خەت مەزمۇنى، چوڭ-كىچىكلىكى، ئوخشاش بولمىغان. خان-پادىشاھلار ئالتۇن، قاشتېشى قاتارلىق قىممەتلىك بۇيۇملاردىن ئىشلىتىلگەن تامغا (مۆھۈر) لەرنى ئىشلەتسە، خانلار ۋەزىپىگە تەيىنلىگەن يۇقىرى مەنسەپتىكى ئەمەلدارلار مەنسەپنىڭ ئوخشاش بولماسلىقىغا قاراپ، كۆمۈش، مىس، تۆمۈر قاتارلىق بۇيۇملاردىن ياسالغان تامغا (مۆھۈر) لەرنى ئىشلەتكەن. خان-پادىشاھلار خانلىق ھوقۇقىنى يۈرگۈزۈش، ئەمەلدارلارنى تەيىنلەش- چۈشۈرۈش قاتارلىق جەھەتلەردە تامغىنىڭ رولىدىن ئۈنۈملۈك پايدىلانغان. شۇنىڭدەك ئوتتۇرا قاتلام ئەمەلدارلارمۇ تۆۋەن قاتلامدىكى ئەمەلدارلارنى ۋەزىپىگە قويۇش، تەيىنلەشتىمۇ ئوخشاشلا تامغا (مۆھۈر) ناھايىتى مۇھىم رول ئوينىغان. نەچچە مىڭ يىللىق تارىخىي تەرەققىيات جەريانىدا تامغا- ھەرقايسى خان-بەگلىكلەر ئوتتۇرىسىدىكى سىياسىي، ئىقتىسادىي ۋە ئىجتىمائىي مەسىلىلەر ھەققىدىكى خەت- چەكلەردە، جۈملىدىن خان ۋە بەگلەرنىڭ ئەمىر- پەرمانلىرىدا، شۇنداقلا ئاۋام خەلقىنىڭ ئىقتىسادىي مۇناسىۋىتىنى ئەكس ئەتتۈرىدىغان يازما ھۆججەتلەردە ئىشلىتىلىپ، دۆلەت تەشكىلاتلىرى ۋە جەمئىيەتنىڭ ھەرقايسى قاتلاملىرى ئوتتۇرىسىدىكى ئىچكى مۇناسىۋەتلەرنى قانۇنىي كاپالەتكە ئىگە قىلغان. كىشىلەرنىڭ تامغا (مۆھۈر) گە بولغان چۈشەنچىسى يۇقىرى كۆتۈرۈلۈشىگە ئەگىشىپ كېيىنچە دۆلەت ئاپاراتلىرى ۋە ھۆكۈمران تەبىقىلەردە سىياسىي كۈچ سۈپىتىدە ئىشلىتىلىشكە باشلىغان، تامغىنىڭ رولى ۋە ئەھمىيىتىنى ھەممە ئادەم بىلىدىغان ئومۇمىي ۋەزىيەت شەكىللىنىشكە باشلىغان.

كېيىنچە، ئىسلام دىنى ئۇيغۇرلار ئارىسىدا تەرەققىي قىلىپ، دىن ھۆكۈمران ئورۇندا تۇرۇپ جەمئىيەتنى دىن ئارقىلىق باشقۇرۇش كۈچەيتىلگەن مەزگىللەردە ھەر قايسى يۇرتلاردا مەھكىمە شەرىئى تەسىس قىلىنغان. ئىسلام قائىدىسى بويىچە، شەيخۇلئىسلام، قازىئاخۇنۇم، مۇپتىلار مەھكىمىدە ئالاھىدە ھوقۇق - ئىمتىيازغا ئىگە بولۇپ، ئۇ قانۇنغا دائىر ئىشلارنى بىر تەرەپ قىلغاندا، مەخسۇس پادىشاھلار تەرىپىدىن بېرىلگەن كۈمۈش ۋە باشقا بۇيۇملاردىن ياسالغان تامغا-مۆھۈرلىرى مەھكىمە شەرىئى تەرىپىدىن چىقىرىلغان ھۆكۈم - پەتىۋالارغا بىسلىتى ھەمدە قانۇن ئورۇنلىرى تەرىپىدىن ئېتىراپ قىلىناتتى. كىشىلەر ئۆز-ئارا ئىلىم-سېتىم، مېراس ۋە تۈرلۈك داۋا دەستۇرلارنى گۇۋاھلىقتىن ئۆتكۈزۈپ قويۇشقا توغرا كەلگەندە، ئۆزلىرىنىڭ ھوقۇق مەنپئەتىنى قانۇنىي كاپالەتكە ئىگە قىلىش ئۈچۈن قازىلارغا مەخسۇس خەت يازدۇرۇپ مۆھۈرلىتىش ۋە «مۆھۈر ھەققى» تۆلەيتتى. كونا جەمئىيەتتە ھاكىمىيەت ئورۇنلىرىدا كىشىلەرنى جىسمانىي جەھەتتىن نابۇت قىلىدىغان جازا تۈرلىرى ۋە جازا قوراللىرى سۈپىتىدە كۆپىنچە «تۈزەلمەس» ئوغرىلارنىڭ پېشانىسىگە تۆمۈردىن ياسالغان تامغا قىزىتىلىپ بېسىلاتتى، باشقىلار ئۇنىڭ پېشانىسىدىكى تامغىغا قاراپ قانداق ئادەم ئىكەنلىكىگە باھا بېرەتتى. شۇ ۋاقىتنىڭ قانۇنىي-يوسۇنى بويىچە ھەر قانداق داۋا-تەلەپلەر، ماجىرالار، جىنايەت-جازالار، سودا-سېتىق، ئىئانە، جەرىمانە، قاتارلىق خەلق تۇرمۇشىدىكى ھەر قانداق مەسىلىلەر ئىسلام شەرىئىتىنىڭ بىر تەرەپ قىلىشىغا تاپشۇرۇلاتتى. ئىككى تەرەپ داۋالاشىپ قالغاندا، كىشىلەر ئۆز-ئارا سودا-سېتىق، ئىلىم-سېتىم قىلىشقاندا، ئۆز ئارا ھۆججەتلىشىپ، گۇۋاھچىلارنىڭ گۇۋاھلىقىدىن ئۆتكۈزۈپ ئىسلام شەرىئىتى بويىچە بىر تەرەپ قىلىنىپ قازىلارنىڭ مۆھۈرى بېسىلاتتى. يەنە بىر قىسىم خەلقپەرۋەر، مىللەتپەرۋەرلەر، ساخاۋەتچىلەر ئۆزلىرى بەرپا قىلغان مەكتەپ، مەسچىد، مەدرىسە، كۆۋرۈكلەرگە يېرىنى ۋە خېچىگە بەرگەندىمۇ كېيىنكى ئەۋلادلىرىنىڭ ئەرز-شكايەت قىلىشلىرى ۋە باشقا ئويلىمىغان مەسىلىلەرنىڭ كېلىپ چىقىشىنىڭ ئالدىنى ئېلىش ئۈچۈن، مەخسۇس كۆپچىلىكنىڭ گۇۋاھلىقىدىن ئۆتكۈزۈپ، گۇۋاھچىلارنىڭ تەمغىسىنى باستۇرۇپ، يەر-زېمىن سوۋغا قىلغانلىقى توغرىسىدىكى مۆھۈر خېتىنى ئېلىپ قالاتتى. بىز تۇرپان ۋەسىقىلىرى، ئىدىقۇت ھۆججەتلىرىدىكى ئېلىم-سېتىم، ئالماشتۇرۇش، ئىجارىگە ئېلىش، قەرز ئېلىش، بالا بېقىۋېلىش، ئادەمنى گۆرۈگە قويۇش، قۇللارغا ھۆرلۈك بېرىش، ھەر خىل ۋەسىيەنامە، مېراس قالدۇرۇش ۋە تۈرلۈك مەزمۇندىكى توخنام-ھۆججەت شەكلىدىكى قانۇنىي ۋەسىقىلەرگە قارايدىغان بولساق ھەممە ۋەسىقىلەردە «گۇۋاھچى، مەن...نىڭ تەمغىسى»، «بۇ نىشان مەن...نىڭدۇر»، «بۇ تامغا...نىڭدۇر»، «بۇ نىشان مەن گۇۋاھچى...نىڭدۇر» دېگەندەك قۇرلارنى ئۇچرىتىمىز. مەسىلەن:

1. ئىت يىلى 2.. ئاينىڭ 9- كۈنى مەن

2. قانتۇرمىش توغ(ر)ل كەدەرەگە بەرگەن ئۆسۈملۈك

3. بەش س (ئا) تىر كۈمۈشنىڭ ھەممىسىنى ئالدىم. ئۇنىڭ

4. بىتىگى يوقاپ كەتكەچكە، تولۇقلىما بىتىگ

5. بەردىم: كېيىن ئۇنىڭ ئاۋۋالقى بىتىگى

6. چېقىپ قالسا ئىناۋەتسىز بولسۇن.

7. گۇۋاھچى يەكە باش گۇۋاھچى بۇرچۇي

8. بۇ ت (ئا) مەن قانتۇرمىش توغ (ر) لىنىڭ

دېگەندەك مەلۇماتلارنى ئۇچراتساق قەدىمكى ئۇيغۇر يېزىقىدىكى ۋەسىقىلەردە يەنە:

1. (ئەجدىھا يىلى) سەككىزىنچى ئاينىڭ يىگىرمە ئالتىنچى كۈنى، مەن ئاتاي، (قۇل) پىنتۇڭ.

2. نىڭ باھاسى (بولغان) توققۇز ياستۇق چاۋ (پۇل) نى شۇساي تايشىدىن

3. تولۇق ساناپ ئېلىپ بۇ ھۆججەتنى بەردىم. گۇۋاھچى باچاۋ توغرىل،

4. گۇۋاھچى ئىلاۋۇ. بۇ مۆھۈر- تامغا مەن ئاتايىڭدۇر. مەن ئۆزۈم يازدىم.

دېگەندەك مەلۇماتلارنى ئۇچرىتىمىز. يەنە بىر قىسىم قەرىز ئېلىش ۋەسىقىلىرىگە قارايدىغان بولساق، مەسلەن:

1. چوشقا يىلى ئۈچىنچى ئاينىڭ ئون ئالتىنچى كۈنى،

2. مەن ئۇنسەگە پاختا كىرەك بولۇپ، سائۇرىيا.

3. شىرىدىن تۆت تاڭ پاختىنى ئۆسۈمگە (ئۆسۈم تۆلەشكە) ئالدىم.

4. كۈزنىڭ باشلىرىدا يەتتە تاڭ پاختىنى تولۇق بىرىمەن.

5. بەرگۈچە يا ئۇنداق، يا مۇنداق بولۇپ قالسام، ئىنىم بۇدرۇق ئۆيدىكىلەر

6. بىلەن (تۆلەپ) بېرىدۇ. بەرمەستىن كېچىكتۈرسەم، ئەل قاندىسى بويىچە

7. ئۆسۈمى بىلەن تۆلەپ بىرىمەن.

بۇ نىشان مەن گۇۋاھچى بۇيان قىيا (نىڭدۇر).

8. گۇۋاھچى ساسى قۇتلۇغ قىيا.

9. بۇ نىشان مەن ئۆسەننىڭدۇر.

10. مەن تۇغلۇق توڭا سوراپ يازدىم

دېگەندەك توختاملاردىكى قۇرلاردىن بىز توختاملاردا ھۆججەتلەشكۈچى ھەر ئىككى تەرەپنىڭ ئاخىرقى سۆزلىرى،

ئىسمى يېزىلغان. مۆھۈر تامغىلىرى بېسىلغان، گۇۋاھچى، كېلىشتۈرگۈچىلەرنىڭ ئىسمى يېزىلغان ۋە مۆھۈر تامغىلىرى

بېسىلغان ياكى بەلگە نىشانلىرى چۈشۈرۈلگەن، توختامغا خىلاپلىق قىلغۇچىنىڭ قانداق جاۋابكارلىقىنى ئۈستىگە ئېلىشى كېرەكلىكى ياكى جەرىمانە تۆلىشى ئېنىق ئەسكەرتىلگەنلىكىنى كۆرىمىز. بۇ خىل قۇرلاردىن بىز ھەر قانداق بىر ئېلىم-بېرىم توختاملارنىڭ ئىككى تەرەپ ھۆججەتلىشىپ، گۇۋاھچىلارنىڭ تامغا(مۆھۈر)ى باستۇرۇلغاندىن كېيىن چوقۇم قانۇنىي كۈچكە ئىگە بولىدىغانلىقىنى بىلىۋالايىمىز. بۇ قەدىمكى زامان كىشىلىرىمىزنىڭ سودا ۋە ياكى ھەر قانداق ئىقتىسادىي مەسىلىگە مۇئامىلە قىلغاندا چوقۇم كۆپچىلىكنىڭ نەزىرىدىن ئۆتكۈزۈپ گۇۋاھچىلارنى باشقا تۇرغۇزۇپ ھەر قانداق ئىشنى ئادىل، توغرا بىر تەرەپ قىلىدىغان قانۇنىي ئېغىننىڭ يۇقىرىلىقىنى ئىسپاتلاپ بېرىدۇ.

بىز يەنە خوتەننىڭ نىيە خارابىسىدىن تېپىلغان كارۋىتى يېزىقىدىكى بىر تارىخىي پۈتۈكنىڭ ئارقا يۈزىگە: «مەزكۇر پۈتۈكنى باجگىر لېيا پېچەتلىگەن دېگەن» خەتلەر پۈتۈلگەن يادىكارلىققا قارايدىغان بولساق، بۇنىڭدىن 2000 يىللار بۇرۇنقى مەزگىللەردە، خەت-چەك، ۋە باج ئىشلىرىنى باشقۇرىدىغان مەخسۇس ئەمەلدارلارنىڭ تامغىسى بولىدىغانلىقىنى ھىس قىلىش بىلەن بىرگە، قانۇن ئىجرا قىلىش تارماقلىرىنىڭ تامغا ئارقىلىق دۆلەتنى ئىدارە قىلىدىغانلىقىنى، ھەم دىيارىمىزدا خېلى زور دەرىجىدە ئومۇملاشقان تامغا مەدەنىيىتى بارلىققا كەلگەنلىكىدەك ھەقىقەتنى چۈشىنىپ يېتىلەيمىز. بىز مەھمۇد كاشغەرىي قالدۇرغان مەلۇماتلاردىن، دىيارىمىزدا بايقالغان تۈرلۈك تامغا مەزمۇنلىرىدىن، ھەر قايسى ۋەسىقىلەردىكى گۇۋاھچىلارنىڭ تامغىلىرىدىن شۇنداق بىر ھەقىقەتنى بىلىۋالايىمىزكى: قەدىمكى ئۇيغۇرلاردا تامغا ئېڭى يۈكسەك تەرەققىي قىلغان بولۇپ، ئۇلار تامغىنى قانۇن مۇقەددەسلىكى ئورنىدا چۈشىنىپ، ئۆز مەھسۇلاتلىرىنى، نەرسە كېرەكلىرىنى تامغا(مۆھۈر) ئارقىلىق پەرىقلەندۈرۈپ كەلگەن. ھەمدە تامغىدىن ئىبارەت بۇ مۇقەددەس شەيئىنى قۇبۇل قىلغان، ئېتىراپ قىلغان ۋە شەكسىز بويىسۇنغان. تامغىمۇ ئۆز نۆۋىتىدە كىشىلەرنىڭ مەنپەئەتلىرىنى قانۇنىي جەھەتتىن قوغداپ، ھۆكۈمەت تارماقلىرىنىڭ فۇنكسىيەلىك رولىنى جارى قىلدۇرۇشتا مۇھىم رول ئويناپ كەلگەن.

ئۇيغۇرلاردا تامغا(مۆھۈر)دىكى سىمۋول

تامغا ھازىرقى زامان ئۇيغۇر تىلىدا ئىشلىتىلىۋاتقان تامغا ئۇقۇمى بىلەن ئوخشاش بولسىمۇ لېكىن، ئۇلارنىڭ ئوتتۇرىسىدا مۇئەييەن خاسلىق ۋە ئورتاقلىق بار ئىدى. دەسلەپتە ئۇيغۇرلار ئۆزلىرى ياشىغان دەۋرلەردە شەيئىلەرنى پەرىقلەندۈرىدىغان ئىپتىدائىي ئۇقۇم مەناسىغا ئىگە تامغا، كېيىنكى كۈنلەرگە كەلگەندە، مەزمۇن جەھەتتىن تېخىمۇ تويۇنۇپ، جەمئىيەتتە كېلىپ چىققان تۈرلۈك مەسىلىلەرنى ھەل قىلىشتا بۇيرۇق شەكلىدە ناھايىتى مۇھىم رول ئويناپ كەلگەن. جەمئىيەتنىڭ ئۈزلۈكسىز تەرەققىي قىلىشى ۋە ھۆكۈمران تەبىقىلەرنىڭ سىياسىي كۈچىنى زورايتىشى مەقسىدىدە ئېلىپ بارغان ئۇرۇنۇشلىرى نەتىجىسىدە «تامغا» كېيىنچە «مۆھۈر» دەپ ئاتىلىشقا باشلىغان ۋە گۇۋاھ-ئىسپات سۈپىتىدە ھاكىمىيەت ئورۇنلىرىدا، شەخسلەردە قوللىنىشقا باشلىغان. بۇ خىل تامغىلار ئالتۇن، كۈمۈش، مىس قاتارلىق مېتاللاردىن

قااشتىشى، سۆڭەك ۋە ياغاچ قاتارلىق بۇيۇملاردىن ياسالغان. تامغا(مۆھۈر) ئۆز نۆۋىتىدە شۇ دەۋردە ياشىغان پادىشاھ-خانلارنىڭ ھۆكۈمرانلىقىنىڭ ھاكىمىيەت ئورۇنلىرىدا ھەر خىل خەت-چەك، ھۆججەتلەرنىڭ، ھوقۇق-ئىمتىيازنىڭ بەلگىسى، سىمۋولى سۈپىتىدە ئىشلىتىلگەن. ھاكىمىيەت ئورۇنلىرىدا تامغا تۇتىدىغان مەخسۇس ئادەملەر بولۇپ، ئۇ «تامغىچى» ياكى «مۆھۈردار» دەپ ئاتالغان. تامغىنىڭ دەرىجىسىمۇ ئوخشاش بولمىغان، پادىشاھلار ئالتۇن، قاشتىشى، قاتارلىق بۇيۇملاردىن ئىشلىتىلگەن مۆھۈر ئىشلەتكەن، ھەر قايسى يۇقىرى قاتلام ئەمەلدارلار ئۆزى ئۈچۈن خىزمەت قىلغان، خىزمەت كۆرسەتكەن ھەر قايسى ئەمەلدارلارنىڭ نامىدا مەخسۇس تامغا ئويدۇرۇپ، تامغا ئىنئام قىلغان. بۇ ماھىيەتتە خاننىڭ يارلىقى، تىلى، بۇيرۇقى بولۇپ، خانلارنىڭ ئۇلارغا بەرگەن ھوقۇقنىڭ سىمۋولى بولۇپ قالغان.

ئېلىمىز تارىخ ماتېرىياللىرىدا غەربىي يۇرتتا ياشىغان قەدىمكى ئەجدادلىرىمىزنىڭ خەن سۇلالىسى مەركىزى ھۆكۈمىتى ۋە كېيىنكى سۇلالىلەرنىڭ غەربىي يۇرتنى ئىدارە قىلىش ئۈچۈن تۈرلۈك سىياسەتلەرنى يۈرگۈزۈش بىلەن بىر ۋاقىتتا يەنە يەرلىك بەگلەرگە ۋە مەنسەپدارلارغا مەخسۇس تامغا ئويدۇرۇپ بەرگەنلىكىنى چۈشەندۈرۈپ بېرىدىغان مەنبەلەر بار. خەنزۇچە مەنبەلەردە سىرىق ئۇيغۇرلارغا بۇيان تەمۈر قاتارلىق كىشىلەر رەھبەرلىك قىلغان مەزگىللەردە مىڭ سۇلالىسى بىلەن يېقىن مۇناسىۋەت ئورناتقانلىقى، 1375-، 1376- يىللىرى بۇيان تەمۈر قاتارلىقلار مىڭ سۇلالىسى ئوردىسىغا سوۋغا-سالام يوللىغاندا، مىڭ سۇلالىسى 1374-يىلى ئۇلارنىڭ تۆت قەبىلە باشلىقلىرىغا مىس مۆھۈر بەرگەنلىكى، 1375-يىلى بۇيان تەمۈر قاتارلىقلار سوۋغا-سالام ئېلىپ بارغاندىن كېيىن، ئۇنىڭغا ئالتۇن مۆھۈر بەرگەنلىكىگە ئائىت مەلۇمات، خاتىرىلەر ساقلانغان. ئۇنىڭدىن باشقا چىڭ سۇلالىسى مەزگىلىدە تورغۇتلار ۋەتەن قوينىغا قايتىپ كەلگەندىن كېيىن، مىڭ سۇلالىسى ھۆكۈمىتى تورغۇتلارغا تارقىتىپ بەرگەن بىر دانە «قااشتىشى مۆھۈر» نى چىڭ سۇلالىسى ھۆكۈمىتىگە تاپشۇرۇپ بەرگەنلىكىگە ئائىت مۇناسىۋەتلىك ئۇچۇرلارمۇ بار.

تارىخىي مەنبەلەردە يەنە، ئوتتۇرا ئەسىر مەزگىللىرىدە رايۇنىمىزدا بىر مەزگىل دەۋر سۈرگەن، سۈپىزىم ۋە ئۇنىڭ تارقىلىشىدا بەلگۈلۈك تۆھپە قوشقان يۇقىرى تەبىئىدىكى خوجىلار، ئۆزىنىڭ سىياسى قارا نىيىتىنى ئەمەلگە ئاشۇرۇشتا، تامغا(مۆھۈر) ئارقىلىق خەلقنى ئالداپ، قايىمۇقتۇرۇپ، پاك ئىسلام ئەھكاملارنى دەپسەندە قىلىپ، بۇ مۇقەددەس دىننى ئاياق ئاستى قىلىشتا ئۈنۈملۈك پايدىلانغان. ئۇلار ئۆز ناملىرىدا مۇرتلىرىغا ئىرشاتنامە ۋە مۆھۈر ئويدۇرۇپ، ئۇلارغا تەقدىم قىلىش ئارقىلىق بىر قىسىم مۇرتلارنى ۋەزىپىگە تەيىنلەپ، ئۆزىنىڭ سىياسى مەقسىدىنى ئەمەلگە ئاشۇرۇش ئۈچۈن تامغىنى قۇرال قىلىپ، تامغىنىڭ رولىدىن پايدىلانغانلىقىنىمۇ كۆرەلەيمىز.



ئۇيغۇرلاردا تامغا(مۆھۈر) سەنئىتى

يېقىنقى يىللاردىن بۇيان بايقالغان ھەر خىل مەدەنىيەت يادىكارلىقلار ئىچىدە ئالتۇن، كۈمۈش، مىس قاتارلىق مېتاللاردىن ۋە قاشتېشى، سۆڭەك ۋە ياغاچ قاتارلىق بۇيۇملاردىن ياسالغان ئوخشىمىغان تامغا(مۆھۈر)لەر تۆت چاسا، يۇملاق ۋە ھەر خىل شەكىللەردە بولۇپ، ياسىلىش جەھەتتىن ئىنتايىن نەپىس ۋە كۆركەم بۇ تامغا(مۆھۈر)لەرگە چۈشۈرۈلگەن ھەر خىل گۈل نۇسخىلار، خەتلەر، ئۇيغۇرلارنىڭ قەدىمكى قول-ھۈنەرۋەنچىلىكى، گۈزەللىك قاراشلىرى، مېتال تاۋلاش تېخنىكىسى، ئىستىتىكىسى، قانۇن چۈشەنچىسى، كىشىلىك مۇناسىۋەت ۋە ئىدىئولوگىيىسىنى چۈشەندۈرۈپ بېرىش بىلەن بىرگە، ئۇيغۇرلارنىڭ ئۆزى قوللانغان يېزىقلىرى، ھەر خىل خەت ھۆسنخەت، شەكىل-نۇسخىلىرىنى ئىسپاتلاپ بەردى. بولۇپمۇ ئۇيغۇرلار ئىسلام دىنىنى قۇبۇل قىلغاندىن كېيىن ياسالغان تامغا(مۆھۈر)لەر ئۆزگىچە خەتتاتلىق سەنئىتىنى يارىتىپ، نۇرغۇن ئاجايىپ چىرايلىق خەت شەكلى ۋە سەنئەت شەكلىنى قالدۇردى. بۇ تامغا(مۆھۈر)لەر، تۈرلۈك مۆھۈر خەت، قول يازما، ئابىدە يېزىقلىرىدا كۆزلەرگە تاشلىنىپ، ئۆزىنىڭ تارىخىي جۇلاسىنى نامايەن قىلىپ، كېيىنكى ئەۋلادلارغا مىراس بولۇپ ساقلىنىپ قىلىشتا ئېنىق گەۋدىلەندى.

يېغىپ ئېيتقاندا، تامغا ئۇيغۇر مەدەنىيىتىدە ناھايىتى زور سالماقنى ئىگىلەيدىغان مۇھىم مەدەنىيەت ئامىلى. تامغا ئۇيغۇرلارنىڭ ئەينى ۋاقىتتىكى ئىجتىمائىي، ئىقتىسادىي ئەھۋالىنى بىزگە يەتكۈزۈپ بېرىشتە بىرىنچى قول ماتېرىيال. تامغا ئارقىلىق دۆلەت ئىدارە قىلىندى. جەمئىيەت مۇقىم بولدى. كىشىلەر تامغىنىڭ رولى، ئەھمىيىتى، مەنىسى ۋە مۇقەددەسلىكىنى

تولۇق چۈشىنىپ، تامغىنىڭ قانۇنىي كۈچى ئارقىلىق ئۆزلىرىنى قوغداش، ئۆزىنى تەرەققىي قىلدۇرۇشنىڭ مۇھىملىقىنى ئېنىق ھىس قىلدى. كۈندىلىك تۇرمۇشىدا ئۇنى ئۆزىنىڭ مۇھىم يۆلەنچۈكى قىلدى. بۈگۈنكى كۈندە تامغا (مۆھۈر) دىن ئىبارەت بۇ ئىسىل مەدەنىيەت مىراسلىرىمىزنى تېخىمۇ چوڭقۇر تەتقىق قىلىش، قەدىمكى ئۇيغۇرلارنىڭ يۈكسەك قول ھۈنەرۋەنچىلىك مەدەنىيىتىنى، كىشىلەرنىڭ قانۇن-تۈزۈم ئېڭىنى ۋە مۇكەممەل دۆلەت باشقۇرۇش شەكلىنى چۈشىنىشىمىزدە ناھايىتى مۇھىم ئەھمىيەتكە ئىگە.

ئىزاھ ۋە پايدىلانغان ماتېرىياللار

①② شىنجاڭ ئۇيغۇر ئاپتونوم رايونلۇق مىللەتلەر تىل-يېزىق كومىتېتى لۇغەت بۆلىمى تۈزگەن «ئۇيغۇر تىلىنىڭ ئىزاھاتلىق لۇغىتى»، «مىللەتلەر نەشرىياتى» 1990-يىلى

③④⑤⑥ «مەھمۇد كاشىغەرىي»، «تۈركىي تىللار دىۋانى» 1- توم، 38-77-553- بەتلەر.

⑦ نامەلۇم ئاپتۇرنىڭ «قەدىمكى خوتەننىڭ تامغا مەدەنىيىتى»، «يۇرتىمىز تورى»

⑧ ئوسمان تۆمۈر «تارىخىي چىنلىق بىلەن ۋارىسلىقنىڭ شاھىدى»، «شىنجاڭ گېزىتى» نىڭ مۇناسىۋەتلىك

بەتلەرى.

⑨ ئوسمانجان ئىبراھىم «تاش ئاتون ۋە موڭغۇل يېزىقى» (تاتاتۇڭشا)، «شىنجاڭ گېزىتى» 1985-يىلى 10-

ئاينىڭ 3- كۈنى

⑩ ئابدۇكېرىم راھمان، رەۋەيدۇللا ھەمدۇللا، شېرىپ خۇشتار: «ئۇيغۇر ئۆرپ-ئادەتلىرى»، «شىنجاڭ

ياشلار-ئۆسمۈرلەر نەشرىياتى» 1996-يىلى ئۇيغۇرچە نەشرى، 122-123- بەتلەر.

(11) لىن گەن، گاۋزىخۇ: «قەدىمكى ئۇيغۇرلارنىڭ تارىخى»، شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى، 2000 - يىلى 12 - ئاي

نەشرى.

(12) ئابدۇقىيۇم خوجا «غەربىي يۇرت ۋە قەدىمكى مەدەنىيەت» شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى، 1995- يىلى 4- ئاي

نەشرى.

(13) ياك شېڭمىن: «قەدىمكى ئۇيغۇرلار»، شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى، 1998- يىلى 8- ئاي نەشرى.

(14) بەن گو «خەننامە، غەربىي يۇرت تەزكىرىسى» شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى، 1994 - يىلى 8- ئاي نەشرى.

(15) ئۇيغۇر سايرانى تەرجىمە قىلغان مەركىزىي ئاسىياغا دائىر ماتېرىياللار «ئۇيغۇرلار ۋە غەربىي يۇرتتىكى باشقا

تۈركىي خەلقلەرنىڭ قىسقىچە تارىخى»، «شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى» 2000-يىلى 3-ئاي.

(16) ئىسمايىل تۆمۈرى «ئىدىقۇت ھۆججەتلىرى»، «شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى» 2000 - يىلى 10-ئاي.

(17) مۇھەممەت رېھىم سايت، ئىسراپىل يۈسۈپ «قەدىمكى ئۇيغۇر يېزىقىدىكى ۋەسىقىلەر»، «شىنجاڭ خەلق

نەشرىياتى» 2000 - يىلى 8-ئاي.

(ئاپتور: قىزىلسۇ ئوبلاستلىق كۆرگەزمىخانا)

تەھرىرلىگۈچى: ئەركىن ئىمىننىياز قۇتلۇق

ئا.ۋون. گابائى

كۆكتۈرك ۋە ئۇيغۇر تارىخىغا بىر نەزەر

تۈركچىدىن ئۇيغۇرچىلاشتۇرغۇچى: يۈسۈپجان ياسىن

1. يايلاقتا ياشىغان كۆكتۈركلەر (642-742)

مىلادىيە 552- يىلى تۈرك نامى تۇنجى قېتىم تىلغا ئېلىنغاندىن بېرى تۈرك ئۇرۇقلىرى بەزىدە كۆچمەنلىكتىن ئولتۇراق شەكىلدىكى تۇرمۇشقا قەدەم قويۇش ئارقىلىق بىزنى ھاياجانلىق بىر سەھنە بىلەن ئۇچراشتۇردى. ھەربىي جەھەتتىن دائىم ناھايىتى چوڭ نەتىجىلەرنى كۆرسەتكەن تۈركلەر بۇ باسقۇچلار جەريانىدىمۇ ناھايىتى پارلاق دەۋرلەرنى بېسىپ ئۆتتى. مىسال قىلىپ سەلجۇقلارنى كۆرسىتىشكە بولىدۇ، بۇلار كۆچمەن ھالەتتە ئانادولۇ (ئاناتولىيە)غا كېلىپ، قىسقا ۋاقىتتا مۇكەممەل شەھەر مەدەنىيىتىنى (كونيا قاتارلىق) ياراتتى. بۈگۈنكى كۈندە قازاقلارمۇ يايلاقتىن ئاستا - ئاستا ئايرىلىپ شەھەرلەرگە قاراپ يۈزلىنىش ئارقىلىق ئۆزبەكلەر بىلەن مەدەنىيەت جەھەتتە رىقابەتلىشىشكە باشلىماقتا .

قەدىمدىن بېرى شىمالىي موڭغۇلىيەدە ياشىغان تۈركلەرمۇ بۇ خىل تۇرمۇشنى ئۆزگەرتكەن. ئۇلار نىھايەت ئۆزىدىن بۇرۇن نارىم دەرياسى بويىدىكى شەھەرلەردە ياشىغان ھەر خىل مىللەتلەرنىڭ مەدەنىيىتىنى قوبۇل قىلىپ، ئۇنىڭ قوغدىغۇچىسىغا ئايلانغان. تۇرمۇش شەكىلدىكى بۇ خىل ئۆزگىرىشلەر ناھايىتى زور پىداكارلىق كۆرسەتكەندە ۋە ئېغىر قىيىنچىلىقلارغا بەرداشلىق بەرگەندىلا رۇياپقا چىقىدۇ. شۇنىڭ ئۈچۈن، بۇ خىل تۇرمۇش شەكلىنىڭ ئۆزلىكىدىن ئەركىن ھالدا ئۆزگەرمەيدىغانلىقى تارىخنىڭ تەبىئىي قانۇنىدۇر. بۇنىڭدىن بەلكىم ھېچقانداق بىر مىللەت ئۆز خائىشى بويىچە قېچىپ قۇتۇلالماسلىقى مۇمكىن.

ئىككى خىل ئارزۇ ئوتتۇرىسىدىكى سۈركۈلۈش مۇسبەت بىر نەتىجىنى يارىتىدۇ. ئازاپ ئىنساننىڭ ئىچكى دۇنياسىدىن چىققان بۈيۈك ئىستەك ۋە مەقسەتلەرنى ئۇلغايتىپ، ئىنساننىڭ چۈشەنچىسىنى تېخىمۇ چوڭقۇرلاشتۇرىدۇ. بۇ خىل ئازاپلار ئىنساننىڭ خاراكتېرىنى كۈچەيتىدۇ. بەزىدە پىكىرنى ئەقلىمىز بىلەن چۈشەنەلمىگەندە ئۇنى قەلپتىن ئېتىلىپ چىققان تۇيغۇ بىلەن نامايان قىلالايمىز. ئەينى شەكىلدە ئازاپنىڭ ئىنساننىڭ روھىي قۇۋۋىتىگە بولغان تەسىرى بىلەن ئىنساننىڭ ھەرىكەت ۋە ئىنتىلىش كۈچى تېخىمۇ زورىيىدۇ. بۇ خىل ئاڭلىق قۇۋۋەت ئىنساننى بۇرۇنقىدىن تېخىمۇ جانلاندىرىدۇ ۋە ئۇنى تېخىمۇ بۈيۈك مەقسەتلەرگە يېتەكلەپ مۇۋاپىقىيەتكە ئېرىشتۈرىدۇ. گەرچە خېلى كۆپ ئىنسانلار تارىختا بولۇپ ئۆتكەن ۋەقەلەرنى ئەھمىيەتلىك دەپ قارىمىسىمۇ، لېكىن تارىخى ۋەقەلەرنىڭ ئەھمىيىتى ۋە قىممىتى ئۇنىڭ ئىنسانلارغا كۆرسەتكەن تەسىرىنىڭ چوڭقۇرلۇقى ۋە ئۇنىڭغا سەۋەپ بولغان ۋەقەلەرنىڭ چوڭ-كىچىكلىكى بىلەن ئۆلچىنىدۇ. بۇ ۋەقەلەرنىڭ قىممىتى، بولۇپمۇ ئاخىرىدا بىر مىللەتنىڭ تەقدىرىگە كۆرسەتكەن پايدىلىق ياكى پايدىسىز تەسىرى، يەنى ئۇنىڭ ھايات-ماتاتلىق شەكلىنى ئېلىش مەسىلىسى مۇشۇنداق ۋەقەلەرنىڭ بىزنىڭ ھاياتىمىزدىمۇ ئوتتۇرىغا چىقىش ئېھتىمالىنىڭ مەۋجۇتلۇقى جەھەتتىن ئالاھىدە ئەھمىيەتكە ئىگە. مەقسىتىم تۈرك ئوقۇرمەنلىرىگە بارلىق دەرس كىتاپلىرىدا مەۋجۇت بولغان قەدىمكى تۈرك تارىخىنى چۈشەندۈرۈش ئەمەس، بەلكى مەن جاسارەت كۆرسىتىپ يازماقچى بولغان چۈشەنچىلەر تۈركلەرنىڭ كۆچمەنلىك ھاياتىدىن ئولتۇراق ھاياتقا كۆچۈش دەۋرىدىكى بۇرۇلۇش نۇقتىسىنىڭ ئاساسلىق بەلگىلىرىنى ئىزاھلاش، تۈرك تارىخىنىڭ بۇ مەسىلىسىنى يېشىشكە تىرىشىشتىن ئىبارەتتۇر. مىلادىيە 7- ئەسىردە شىمالىي موڭغۇلىيەدە ياشىغان بەزى تۈرك قەبىلىلىرى ئوتتۇرا تۈزلەڭلىكنىڭ شىمالىي چېگرىسى ئەتراپىغا كېلىپ، تاڭ

سۇلالىسىغا قىسمەن بېقىندا ھالەتتە چېگرا قوغداش ۋەزىپىسىنى ئۆتىدى. تاڭ سۇلالىسىنىڭ شىمالىي چېگراسى ئەتراپلىرىغا يەرلەشكەن بۇ تۈركلەر تامامەن تەشكىلسىز ئەمەس ئىدى. ئۇلارغا باش بولغان قوماندانلار ئۆتتۇرا تۈزلەڭلىكلەر تەرىپىدىن ئېتىراپ قىلىنغان كىشىلەر ئىدى. تۈركلەرمۇ ئۆتتۇرا تۈزلەڭلىكلەرگە بۇ ھوقۇقنى تاپشۇرۇشقا مەجبۇر بولغانىدى. مەسىلەن، بۇ قوماندانلاردىن بىرى جۇڭگونىڭ ھازىرقى شەنشى ۋىلايىتىنىڭ شىمالىدا ئولتۇراقلاشقان ۋە بۇرۇندىن تارتىپ تۈرك قاغانىنىڭ ئائىلىسىگە مەنسۇپ بولغان "قۇتلۇق" دېگەن بىر شاد ئىدى. قۇتلۇق ئاخىرى چىداپ تۇرالماي مىلادىيە 681- يىلى قول ئاستىدىكى بىر قانچە كىشى بىلەن سەدىچىننىڭ سىرتىدىكى يىن شەن تاغلىرىغا قاراپ كەتتى. بۇ مۇھىم ۋەقە ئەينى ۋاقىتتا تاڭ سۇلالىسىغا ئىتائەت قىلىشنىڭ ئاخىرلىشىشى دەپ قارالغانلىقتىن قۇتلۇقنىڭ ئارقىسىدىنلا ئۇنىڭ بۇ جەسۇرانە ھەرىكىتىنى ھىمايە قىلغان بىر مۇنچە تۈرك ئۇرۇقىمۇ ئۇنىڭ يېنىغا ئۇلاشتى. بۇ ئۇرۇقلار يىن شەن تاغلىرىنىڭ ۋادىلىرىدا تاڭ سۇلالىسىدىن ئۆزىنى ناھايىتى ياخشى قوغداپ، كۈندىن كۈنگە زورايدى. تاڭ سۇلالىسىغا ناھايىتى ساداقەت بىلەن خىزمەت قىلغان تۈرك قوماندانى، تەدبىرلىك بىلگە تونۇقۇمۇ قۇتلۇقنىڭ مىللىي غايىسىدىن ھاياجانلىنىپ، بۈيۈك بىر مىللىي تۇيغۇ ۋە تۈرك خانلىقىنى قايتىدىن قۇرۇش خۇشاللىقى بىلەن ئۇنىڭغا قوشۇلدى. تونۇقۇق قۇتلۇق شادنى قاغانلىق ئورنىغا چىقىشقا تەۋسىيە قىلدى. ئەمدى، قۇرۇلماقچى بولغان يېڭى دۆلەتنىڭ تۇرمۇش شەكلى مەسىلىسى ئوتتۇرىغا چىقتى. بۇ، دۆلەتنىڭ قانۇن- نىزاملارنى ئۆتتۇرا تۈزلەڭلىكتىن ئېلىش كېرەكمۇ - يوق؟ شەھەر قۇرۇش كېرەكمۇ- يوق؟ تاڭ سۇلالىسىنىڭ دىنى (بۇددا دىنى- ئۇ.ئا) نى قوبۇل قىلىش كېرەكمۇ ياكى كۆچمەن ۋە يېرىم ئولتۇراق ھاياتنى ساقلاپ قېلىش كېرەكمۇ دېگەن مەسىلىلەردىن ئىبارەت ئىدى. تونۇقۇق ئىككىلەنمەيلا قارارنى چىقىرىپ، «تۈركلەر ئەجدادلىرىنىڭ تۇرمۇش ئۇسۇلى بويىچە ياشاشى كېرەك، تاڭ سۇلالىسى دىنى تۈركلەرگە ماس كەلمەيدۇ» دېگەن پىكىردە بولدى. دەستلەپكى نىشان خەتەرلىك تاڭ سۇلالىسى چېگرىسىدىن ئايرىلىش ئىدى. شۇنىڭ ئۈچۈن ئۇلار يىن شەن تېغىدىن چۇغاي تاغلىرىغا (بۈگۈنكى شىمالىي موڭغۇلىيەدىكى خاڭگاي تاغلىرى) چېكىنىپ، ئۇ يەردىكى قاراقۇرۇمدا قارارگاھ قۇردى. دەستلەپتە بۇلارنىڭ ئەتراپى رەقپىلىرى بىلەن تولغانىدى. تونۇقۇق ئەتراپىدىكى رەقپىلەرگە ئۇلار بىرلىشىۋېلىشتىن بۇرۇن ھۇجۇم قىلىش تەرەپدارى بولغاچقا دەرھال ھەرىكەت باشلىدى. ئالدى بىلەن شىمالدىكى ئوغۇزلارنىڭ ئۈستىگە يۈرۈش قىلماقچى بولدى. بۇ ئۇرۇش ئۆتۈكەن تاغلىرىدىكى يايلاقلاردا ناھايىتى قىيىن شارائىتلار ئىچىدە داۋام قىلدى. تۈركلەر تېز قارار چىقىرىپ، تۇيۇقسىز ھۇجۇم قىلغانلىقى ئۈچۈن سان جەھەتتە ئۆزىدىن نەچچە ھەسسە كۆپ بولغان ئوغۇزلارنى مەغلۇپ قىلدى. بۇ غەلبىنىڭ خەۋىرى تارقىلىشى بىلەن تەڭلا شەرتسىز ھالدا تۈركلەرگە قېتىلماقچى بولغان باشقا بىر مۇنچە تۈرك قەبىلىلىرىمۇ ئۆتۈكەنگە توپلاندى. چۈنكى ئۆتۈكەن يايلىقى تا قەدىمدىن بېرى تۈرك ئەنئەنىسىدە مۇقەددەس تۇپراق ھېسابلىناتتى. بۇ دۆلەت مۇشۇ يەردىن ئىدارە قىلىناتتى. شۇنىڭ ئۈچۈنمۇ تونۇقۇق ئەڭ ئاۋۋال بۇ يەرنى ئىگىلەش ئىستىكىدە بولغان. ئۆتۈكەن تاغلىرىدا يىلتىز تارتقان تۈرك دۆلەتچىلىك روھى ئۇنى بۇ غەلبىگە ئېرىشتۈرەتتى، دۆلەتنى قوغداپ، ئۇنىڭ ئامانلىقى ۋە تەرەققىياتىغا كاپالەت قىلاتتى. ئاتلىق كۆچمەنلەر يايلاقتا ئۆز ئالدىغا ھۆكۈم سۈرگەن مەزگىلدە ئۇلارنىڭ ئېھتىياجىنى تولۇق قامدىغان يايلاق بۇ مىللەتلەر قوشنىلىرىغا ھۆكۈمرانلىق قىلماقچى بولغان مەزگىللەردە بۇنىڭغا ئاجىزلىق قىلاتتى. ئەتراپتىكى تاغلارنىڭ دۈشمەن كىرەلمەيدىغان ۋادىلىرىدا چارۋا- ماللارنى بېقىش ۋە قوغدىنىش ئىمكانىيىتى بولغاچقا، بۇ تاغلار ئىقتىسادىي جەھەتتىن مۇھىم بولۇپلا قالماي، يەنە ھاياتلىق مەسىلىسىگە پايدىلىق ئىدى. شۇڭا، ئۇ يەرلەردىكى ھاكىمىيەتنى قەتئىي قولدىن بېرىشكە بولمايتتى. جەنۇبتىن خاڭگاي تېغى، شىمالدىن تاڭنۇ- ئولا بىلەن قورشالغان ئۆتۈكەن يايلىقى تەبىئىي شەكىللەنگەن ئېگىز بىر قەلئەگە ئوخشايتتى. يايلاقنىڭ بۇ ھالىتى مۇداپىئەنى ئاسانلاشتۇرغىنىدەك، ئاشۇ يەردە ھۆكۈمران بولغان كۈچنىڭ نوپۇزى ۋە تەسىرىنى ئەتراپقا كېڭىيتىشىگەمۇ قولايلىق يارىتاتتى. شۇنىڭ ئۈچۈن بۇ تاغ باشقا بارلىق قەبىلە ۋە مىللەتلەر ئۈچۈنمۇ دائىم مۇھىم بىر دۆلەت مەركىزى، يازدا ناھايىتى ياخشى يايلاق، خەتەرلىك ۋاقىتلاردا مۇكەممەل بىر قوغدىنىش ئىستىكامى ھېسابلىناتتى. ئۆتۈكەن تېغىنىڭ بۇ پەۋقۇلئاددە شارائىتى بۇ يەرنى تارىختا ناھايىتى

چوڭ ئەھمىيەتكە ئىگە قىلدى ۋە تۈركلەردىمۇ بۇ تاغنى قۇت ئوچىقى ۋە مۇقەددەس روھنىڭ ماكانى دەيدىغان قاراشنى پەيدا قىلغان. پروفېسسور نىكولاي پوپپى «ئۆتۈكەن» سۆزىنىڭ موڭغۇلچىدا «يەر ئىلاھى» دېگەن مەنىدە ئىكەنلىكىنى بىلدۈرىدۇ. بۇ تاغدىكى يايلاقلارنىڭ بىرىسىنىڭ قولىدىن يەنە بىرىسىنىڭ قولىغا ئۆتۈشى پەقەت تۇيۇقسىز قوزغالغان بىر ھوجۇم بىلەن مۇمكىن بولاتتى. تونىيۇقۇق بۇ تاغنى ئوغۇزلاردىن ئۇلارنىڭ كۈچى ھەققىدە توغرا مەلۇماتقا ئىرىشمەي تۇرۇپ پەقەت تۇيۇقسىز ھوجۇم قىلىش ئارقىلىق تارتىۋالغىلى بولىدىغانلىقىنى چۈشىنىپ، ھوجۇمنى دەل ۋاقتىدا قىلغان. شۇنىڭ بىلەن تۈركلەر ئۆتۈكەن تېغىنىڭ يايلاقلىرىدا ماكانلاشقان. بۇ دۆلەتنىڭ ھۆكۈمدارىنىڭ ئۇنۋانى «ئىلىگ» دەپ ئاتالغان. بۇ سۆز «ئىلىنىڭ، خەلقنىڭ رەھبىرى» دېگەن مەنىدە ئىدى. ھۆكۈمدارنىڭ ئوردىسى يەنى قارارگاھى ئۆتۈكەننىڭ مەركىزىدىكى ئېگىز بىر يەرگە قۇرۇلغان. شۇڭا، بۇ ئوردىغا «ئۆرگۈن» دېگەن نام بېرىلگەن. ئورۇن جەھەتتىن مۇشۇنداق ئېگىز بىر يەر تېپىلمىغاندا، مەخسۇس ئېگىز جايدىن بىرنى ھازىرلاشقا توغرا كېلەتتى. ئۆرگۈننىڭ ئەتراپى چىت، يەنى رېشاتكا بىلەن قورشالاتتى. ئۆرگۈننىڭ ئالدىغا بەلگە (بەلگۈ) سۈپىتىدە بىر تۇغ قادىلاتتى. ھۆكۈمەتنىڭ بارلىق قارارى مۇشۇ ئورۇندىن يۈرگۈزۈلەتتى .

بۇ مۇقەددەس مەركەزدە ئۈچ روھقا چوقۇنۇش بار ئىدى. بۇ كۆك تەڭرىسى، يەر - سۇ تەڭرىسى ۋە ئەجدادلارغا چوقۇنۇش ئىدى. بۆرىنى مۇقەددەس بىر ھايۋان سۈپىتىدە تونۇيتتى. بۇ ھايۋانغا مۇقەددەسلىك بېغىشلانغانچقا، قورقۇش ۋە ھۆرمەت يۈزىسىدىن ئۇنى بۆرە دېيىشنىڭ ئورنىغا قۇرت (كىچىك بىر ھاشارەتنىڭ ئىسمى) دېگەن نام بىلەن ئاتىغان. يوغ، يەنى ئۆلگەنلەر ئۈچۈن ئۆتكۈزۈلگەن مۇراسىم، بەلكىم ئۆتۈكەن تېغىدىكى يايلاقلاردا ئۆتكۈزۈلگەن بولۇشى مۇمكىن. ئۆلۈكنى يەر ئاستىغا تاشتىن مۇنتىزىم بىر شەكىلدە ياسىغان گۆرگە دەپنە قىلاتتى، گۆرنىڭ ئۈستىگە توپا دۆۋىلەپ ئېگىزلىكى بىر قانچە مېتىر (تۆت - بەش مېتىر) كېلىدىغان بىر قەبرە ياسالاتتى. بۈيۈك قەھرىمانلارنىڭ قەبرىسى ئالدىغا «بالال» دەپ ئاتالغان ئىنسان ھەيكىلى تۇرغۇزۇلاتتى. بالالار مەغلۇپ بولغان ياكى ئۆلتۈرۈلگەن (قەتل قىلىنغان) دۈشمەننىڭ ھەيكىلى ئىدى (ئۇ قەتلىش دەپمۇ ئاتىلىدۇ). بۇنىڭ مەنىسى بۇ دۇنيادا مەغلۇپ قىلىنغان بىر دۈشمەن ئۇ دۇنيادىمۇ غالىپ كەلگۈچىگە خىزمەت قىلىشى كېرەك، دېگەنلىك بولاتتى. بەزى بالالار ھەتتا ئۆلۈپ كەتكەن دوستلارغىمۇ ھەدىيە قىلىناتتى. ئۇلارنىڭ ئۆزلىرى بۇ غەلبىگە ئىشتىراك قىلمىغان بولسىمۇ، ئۇ دۇنيادا مەغلۇپ بولغۇچىنىڭ خىزمىتىدىن پايدىلىنىدۇ دەپ قارىلاتتى. كېيىنچە قەبرە ياسىغاندا ئۆتۈرۈ تۈزلەشكەن تەقلىد قىلىدىغان بولدى، ھەتتا ئۇلاردىن سەنئەتكارلار كەلتۈرۈلدى. قىشلىق قارارگاھلاردىمۇ دۆلەت ئىدارە قىلىشنىڭ تەدبىرلىرى تۈزۈلەتتى. قاراقۇرۇم مەشھۇر قىشلىق قارارگاھلاردىن بىرى ئىدى. تۈركلەر ناھايىتى سوغۇق قىشلاردىمۇ چىدىرلاردا ياشايتتى. پەقەت 730-731- يىللاردا «ماكان قورغان» دېگەن بىر قەلئەدە قىشنى ئۆتكۈزگەن. بۇ ئەھۋال مۇ قىشنى قەلئەلەردە ئۆتكۈزۈشكە كۆنگەن تۈركلەر تەرىپىدىن ئادەتتە چەكلەنگەن بىر ھەرىكەت سۈپىتىدە قوبۇل قىلىنىپ، ئاپەت باسقان ۋە چىدىردىن ئايرىلىشنىڭ جازاسىنى تارتقان يىل دەپ قارالغان بولۇشى مۇمكىن .

ئۇرۇشلار ئومۇمەن يازدا ئېلىپ بېرىلاتتى. رەسمىي ئورۇشنىڭ ئورنىغا بەزىدە ھېيلە ئىشلىتىش ئارقىلىق دۈشمەننىڭ ئايال ۋە بالا - چاقىلىرىنى، چىدىر ۋە مال - چارۋىلىرىنى قولغا چۈشۈرۈشتەك بۇلاڭچىلىققا مۇراجىئەت قىلىدىغان ئەھۋاللارمۇ بولغان. بۇنىڭدا مۇۋاپىقىيەت قازانسا، دۈشمەنگە مەغلۇپ بولۇش ۋە غالىپلارغا باش ئىگىشتىن باشقا چارە قالمايتتى. يايلاقتا بولغان ئۇرۇشلار كۆپ تىلغا ئېلىنمايدۇ. كۆپىنچە ئۇرۇشلار تۇيۇقسىز ھوجۇم قىلىش ئىمكانىيىتى بولغان تاغلاردا ئېلىپ بېرىلاتتى. ئاياللار ۋە بالىلار تۇرىدىغان چىدىرلار (يەنى «ئەب» لەر) قارارگاھنىڭ مەركىزىدە ئەمەس، بەلكى ئۇنىڭ ئەتراپىدىن بىراز يىراقتا قۇرۇلغان بولۇشى كېرەك. ھۆكۈمدارلارنىڭ ئاياللىرى بەلكىم ئايرىم ۋە مۇستەقىل بىر ئۆي باشقۇرۇش ھوقۇقىغا ئىگە بولغان بولۇشى مۇمكىن. ئاياللار ئومۇمەن ھۆرمەتكە سازاۋەر بولۇپ، خېلىلا مۇستەقىل ھايات كەچۈرەتتى. بايلىقنىڭ ئاساسىي مەنبەسىنى چارۋا پادىلىرى تەشكىل قىلاتتى. بۇنىڭغا ئۇرۇش ئولجىلىرىنىمۇ قوشۇمچە قىلىشقا بولىدۇ. يات شەھەرلەرنى بۇلاڭ - تالاڭ قىلىش تەنتەربىيە ياكى ئويۇن ئورنىدىكى

كۆڭۈللۈك بىر ھەرىكەت ئىدى. بۈگۈنكى مانجۇرىيەدىن تۆلەم تۆلتىش ياكى قىسمەن بۇلاڭ-تالاڭ قىلىش يولى بىلەن ئالتۇن-كۆمۈش كەلتۈرۈلەتتى. تاڭ سۇلالىسىدىن يىپەك ۋە ئاشلىق ئالاتتى. يىراقتىكى غەربتىن (سەمەرقەند ئەتراپلىرىدىن) سورتلۇق ئاتلار كەلتۈرەتتى. ئېسىل تېرىلەرنىمۇ شىمال ۋە غەربىي شىمالدىكى قەبىلىلەر تەمىنلەيتتى. ئۇرۇش قەھرىمانلىرى بىلەن ئاتلار ئوتتۇرىسىدا بىز تەسەۋۋۇر قىلالمايدىغان بىر ياخشى مۇناسىۋەت بار ئىدى. بۇ دەۋردىكى دىققەتنى تارتىدىغان بىر نوقتتا سۈپىتىدە بىز قاغان ئائىلىسىگە مەنسۇپ ئايال ئىسىملىرىدىن بەكرەك ئات ئىسىملىرىنى بىلىمىز. قۇتلۇق قاغان كېيىنكى كۆكتۈرك خانلىقىنىڭ قۇرغۇچىسى، كۆچمەنلەر قەھرىمانى بولۇپ، «ئىل تېرىش» دېگەن ئىسىمدىنمۇ مەلۇم بولغىنىدەك، ئۆتۈكەن يايلاقلىرىدىن مىللىتىنى بىر يەرگە يىغىپ، مىلادىيە 692- يىلىغا قەدەر ئون يىل ھۆكۈم سۈرگەن. ئۇنىڭ تەخت ۋارىسى بولسا ئىنىسى قاياغان ئىدى. ھەر تۈرلۈك ئاغدۇرمىچىلىق بىلەن تولغان تاڭ سۇلالىسى سارىيىدا بۇ تۈرك قاغانىنىڭ قەتئىي ۋە تەسىرلىك بىر رولى بار ئىدى. بەزىدە ئۇ تاڭ سۇلالىسى سارىيىدا ھامى سۈپىتىدە بۇيرۇق بەرگۈچى بىر شەخسەتكە چۈشۈنلەتتى. تاڭ سۇلالىسى سارىيىغا قارىتا ياخشى نىيەتلىك بىر دوستەك كۆرۈنۈشمۇ، ئۆز ئەسكەرلىرىنىڭ ئوتتۇرا تۈزلەڭلىكىنىڭ شىمالىي چېگرا شەھەرلىرىنى بۇلاڭ-تالاڭ قىلىشنى قەتئىي توسمىغان. چۈنكى، بۇلار شەھەر ھاياتىنى ھەر قانچە ياخشى كۆرمىسىمۇ، شەھەرنىڭ مەھسۇلات ۋە بۇيۇملىرىغا ئېھتىياجلىق بولغاچقا بۇلاڭ-تالاڭدىن ۋاز كېچەلمەيتتى. قاياغاننىڭ سىياسىتىنىڭ ئاساسىي نىشانى شەھەر ئەمەس بەلكى يايلاق ئىدى. ئۇنىڭ ئاساسىي مەقسىتى بۇمىن قاغان دەۋرىدىكىگە ئوخشاش شىمالىي ۋە غەربىي تۈركلەرنى بىر ھاكىمىيەت ئاستىغا توپلاپ بىرلەشتۈرۈش ئىدى. بۇ سىياسىي چۈشەنچىسى ئۇنىڭ تۈرك تارىخىدىكى ئورنىنى ناھايىتى يۇقىرى كۆتۈردى. ئۇ ناھايىتى توغرا ۋە قاتتىق تەدبىرلەر ئارقىلىق بۇ بۈيۈك پىلاننى ئەمەلگە ئاشۇرغان بولسىمۇ، بۇ مۇۋاپىقىيەت ئۇنىڭغا پەقەت قىسقا ۋاقىتلا نىسب بولدى. قاياغان قاغان بۇ غايىسىنى ئەمەلگە ئاشۇرۇش جەريانىدا غەيرى بىر تۈركنىڭ خائىنلىق قىلىشى بىلەن مىلادىيە 716- يىلى ئۆلتۈرۈلدى.

قاياغاننىڭ ئورنىغا ئۇنىڭ جىيەنى، يەنى قۇتلۇقنىڭ ئوغلى بىلگە تەختكە چىقتى. بىلگە قاغان قاياغاننىڭ قاتتىق قوللىقىدىن ھەر تەرەپكە تارقىلىپ كەتمەكچى بولغان تۈرك ئۇرۇقلىرىنى ئۆزىگە قارىتىش ئۈچۈن ئۇلارنى ھەر جەھەتتىن خاتىرجەم قىلىشقا مەجبۇر بولدى. ئالدى بىلەن ئوغۇزلار ۋە تاتارلارغا قارشى ئۇرۇشتا ئۆتۈكەن تېغىنى غەلبىلىك ھالدا قوغدىدى. قوشنىسى تاڭ سۇلالىسىغا تۇتقان سىياسەت ئۆزگەرگەنلىكى، يەنى بۇلاڭ-تالاڭ قىلىش ئاخىرلاشقانلىقى ئۈچۈن، ئۇلار بىلەن دوستلۇق مۇناسىۋىتى ئورناتتى. بۇنىڭ نەتىجىسىدە تۈرك تۇرمۇشىغا «شەھەر مەدەنىيىتى» يەنىمۇ كۈچلۈك تۈردە كىرىشكە باشلىدى. مىلادىيە 734- يىلى بىلگە قاغان ئالەمدىن ئۆتتى. شۇنىڭدىن كېيىن قىسقا ۋاقىت ئىچىدە بىر قانچە قاغان ھۆكۈم سۈرگەن بولسىمۇ، ئۈزۈلمەي داۋام قىلغان ھاكىمىيەت ماجراسى، قاتتىقلىق ۋە ئىسيان ھەرىكەتلىرى سەۋەبىدىن مىلادىيە 744- يىلى قاغان ئائىلىسى تاڭ سۇلالىسى سارىيىغا كەتتى. شۇنىڭ بىلەن يايلاق ھاياتى ئاخىرلىشىپ شەھەر ھاياتى باشلاندى.

موڭغۇلىيەدە ياشىغان تۈركلەرنىڭ ئۈستىگە ئالغان ۋە ئورۇندىغان تارىخى ۋەزىپىسى مۇنداق : ئوتتۇرا ئاسىياغا تالاي ئەسىرلەردىن بېرى بىر مۇنچە مىللەتلەر ھۆكۈمرانلىق قىلغاندىن كېيىن 6- ئەسىردە بۇمىن قاغان بۇ كەڭ رايوننى پۈتۈنلەي تۈرك ھاكىمىيىتىگە تەۋە قىلدى. كېيىنكى تۈرك خانلىقىنىڭ ھاكىمىيىتى يايلاقتا قۇرۇلغان بولسىمۇ، تۈرك قاغانلىرىنىڭ ئەجدادلىرى تەرىپىدىن تۈركلەرگە تەۋە قىلىنغان ئوتتۇرا ئاسىيادىكى ئولتۇراق ھايات كەچۈرىدىغان يەرلەرنىمۇ ئىلكىدە تۇتقاچقا، بۇ يەردە دۆلەتچىلىك، ھاكىمىيەت روھى ۋە مىللى خاسلىق تېخىمۇ كۈچەيدى. تۈرك بولمىغان مىللەتلەرمۇ ئۇلارنى بۇ يەرنىڭ «ھەقىقىي ئىگىسى» دەيدىغان چۈشەنچىگە كېلىپ، بۇلارنىڭ ھەرىكىتىنى توغرا دەپ قارىدى. قاياغان قاغان تۈركلەرگە بۇ بۈيۈك تۈركچىلىك روھىنى سىڭدۈرۈپ، تېخى ئۆزىنىڭ تەسىرى ئاستىغا كىرمىگەن بارلىق تۈرك قەبىلىلىرىنى بىر يەرگە، بىر ھاكىمىيەت ئاستىغا توپلاشقا تىرىشتى. ئۇ بۇ سىياسەتتە مۇۋاپىقىيەت قازىنالمىغان بولسىمۇ، ئۇنىڭ بۇ مەركەزلەشتۈرۈش تەشەببۇسى تارقىلىپ كېتىش ئالدىدا تۇرۇۋاتقان تۈرك ئۇرۇقلىرىغا

پۈتۈنلەي تەسىر قىلمىغان ئەمەس. ئۇنىڭ دەۋرىدىن ئېتىبارەن ھەر قايسى تۈرك قەبىلىلىرىدە بىرلىك تۇيغۇسى ۋە بىر مىللەتكە مەنسۇپ ئىكەنلىكى ھەققىدىكى ئاڭ ئويغاندى. بۇ ئاڭنىڭ تەرەققىياتى نەتىجىسىدە يايلاققا ۋە مۇقەددەس ئۆتۈكەندە تۈرك خاراكتېرى ۋە خۇسۇسىيەتلىرى خېلىلا كۈچەيدى. بۇ خىل خاراكتېرنىڭ ساپلىشىشى بىلەن تۈركلەر كېيىنكى دەۋردىكى شەھەرلىشىش ھاياتىدا، باشقا مىللەتلەرگە قارشى مەيداندا زەئىپ بىر ئامىل سۈپىتىدە ئەمەس، بەلكى ئۆز ئۆزىنى تونۇپ يەتكەن كۈچلۈك بىر مىللەت ھالىتىدە ئوتتۇرىغا چىقتى، يات مىللەتلەر ئارىسىدا يوقىلىپ كېتىشتىن ئۆزىنى قوغدىيالىدى. ھەتتا ھەر خىل مىللەتلەر بىلەن تولغان شەھەرلەردىكى مەۋجۇت مەدەنىيەتنى قوبۇل قىلىپ، ئۇنى تۈركلەشتۈردى ۋە «تۈرك مەدەنىيىتى» ئۈستۈنلۈكىنى ياراتتى. يايلاق ۋە ئۆتۈكەن تاغلىرىدا ھۆكۈم سۈرگەن تۈركلەرنىڭ ۋارىسى ئۇيغۇرلار دۆلەت قۇرۇلغان دەستلەپكى چاغلاردىن ئېتىبارەن يايلاق ۋە شەھەر ھاياتىغا پۈتۈنلەي باشقا بىر تەرەپتىن يۈزلەندى ۋە ئۇنى ئوخشىمىغان ئۇسۇللار بىلەن ھەل قىلدى. شۇڭا، ئۇلارنىڭ دۆلىتى خېلىلا ئۆزگىچە بىر خۇسۇسىيەتنى نامايان قىلدى .

2. ئۇيغۇرلارنىڭ يايلاق ۋە شەھەر ھاياتى

تۈركلەر ئىچكى ئۇرۇش قىلىۋاتقاندا ئۇيغۇرلار قارلۇق ۋە باسمىلار بىلەن ئىتتىپاق تۈزۈپ، كېيىنكى تۈرك خانلىقىنى يوقاتتى. تۈرك خانلىقىغا مەنسۇپ بولغان ئۇيغۇرلار(ياكى مەڭگۈ تاشلاردا تىلغا ئېلىنغان توققۇز ئوغۇزلار) نوپۇس جەھەتتىن كۆپ، تەشەببۇسكار، مەدەنىيەتكە يېقىندىن كۆڭۈل بۆلىدىغان ۋە تىرىشچان ئىنسانلار ئىدى. بۇلار شەرقتە سېلىنگا دەرياسىنىڭ يۇقىرى ئېقىنى، غەربتە قوبدۇ بىلەن قورشالغان مۇھىم يەرلەردە ياشايتتى. باسمىلار بەشبالىق ئەتراپىدا، قارلۇقلار بولسا بالقاش كۆلىنىڭ شەرقىي تەرىپىدە ياشايتتى. مۇقەددەس ئۆتۈكەن تېغى، يەنى مۇقەددەس دۆلەت مەركىزى بۇ يەرگە يېقىن بولغانلىقتىن ئۇيغۇرلار بۇ جايىنى تېزلا ئىشغال قىلىپ، ئىتتىپاقىدىشى باسمىل ۋە قارلۇقلارغا نىسبەتەن ئېتىبارى ۋە نوپۇزىنى تېخىمۇ يۇقىرى كۆتۈردى .

ئۇيغۇرلارنىڭ ئىتتىپاقداشلىرى ناھايىتى ئاسانلا بىر تەرەپ قىلىندى. باسمىلارنىڭ ئاقساقلى «ئىدىقۇت» دەپ ئاتىلاتتى. بۇ باسمىلار مىلادىيە 744- يىلى ئۇيغۇرلار بىلەن قارلۇقلارنىڭ بىرلەشمە كۈچى تەرىپىدىن يوقىتىلدى. ئۇلارنىڭ ئىلى، يەنى بەشبالىق ئەتراپلىرى پەقەت ئاشۇ ئەسىرنىڭ ئاخىرلىرىغا كەلگەندە ئىشغال قىلىندى. ئاخىرىدا قارلۇقلارمۇ مۇقەددەس مەركەزدە يۈز بەرگەن شىددەتلىك ئۇرۇشلاردىن كېيىن باسمىلارغا ئوخشاش ئاقساقىغا تەسلىم بولدى. ئۇلار غەرب تەرەپتە باشقا بىر ئەلنى قولغا كىرگۈزۈپ، ئاستا- ئاستا ئۆز ھاكىمىيىتىنى تەسىس قىلدى. ئۇيغۇرلار مىلادىيە 743- يىلىدىن ئېتىبارەن ئۆزىنىڭ پايتەختىنى «دەريا ۋە تاغلار ئاتىسى»غا، يەنى مۇقەددەس ئۆتۈكەن تېغى يايلىقىنىڭ تەبىئىي قەلئەسىگە يۆتكىدى. دەستلەپتە ئۇلار پەقەت غەربتە ئالتايغىچە، شەرقىي شىمالدا بايقال كۆلگىچە بولغان ئەللەردە ھۆكۈم سۈردى. ئۇيغۇر ھۆكۈمدارى كۈل بىلگە ئەمدى بۇرۇنقى ئۇنۋانى بولغان «ئەل تەبىرى» بىلەن كۇپايە قىلماي، ئۆزىنى «قاغان» دېگەن ئۇنۋان بىلەن ئاتىدى. ئۇزۇن ئۆتمەيلا ئۆزىنى تاڭ سۇلالىسىگە تونۇتتى. ئۇيغۇر قاغانلىرىنىڭ بارلىق ئۇنۋانلىرى تارىخقا ناھايىتى باغلىنىشلىق ئىدى. ف.ۋ.ك. مۇلېر 1920- يىلى ئېلان قىلىنغان بىر ماقالىسىدا (oje Ostas. Z. 314) ئۇيغۇر ھۆكۈمدارى ئۇنۋانلىرىنىڭ قەدىمكى ھۇن دۆلەت ئەنئەنىسىگە ئاڭلىق ھالدا باغلىنغانلىقىنى ئىسپاتلىغان. تەڭرىقۇت دەپ ئاتالغان بىر ھۆكۈمدارى ئۆزىنى «كۆك ۋە يەردىن يارىتىلغان، كۈن ۋە ئاي تەرىپىدىن تەختكە چىقىرىلغان» دەپ كۆرسەتكەن. ئۇيغۇر ھۆكۈمدارلىرىنىڭ «كۆك تەڭرىسىدىن، ئاي تەڭرىسىدىن ياكى كۈن ۋە ئاي تەڭرىسىدىن قۇت تاپقان»، يەنى «كۈن ۋە ئاي تەڭرىسىنىڭ ئىنايىتى بىلەن قاغانلىق تەختىگە ئېرىشكەن» دېگەنگە ئوخشاش ئۇنۋانلىرىمۇ ھۇن ئۇنۋانلىرىغا ئەينەن ئوخشايدۇ. بۇنىڭغا قوشۇمچە قىلىپ ھەر خىل سۆزلەرنى قوللانغان بولۇپ، بۇ ھۆكۈمدارنىڭ ھەقىقىي ئىسمىنى ئېنىقلاشتا بىراز قىيىنچىلىق پەيدا قىلماقتا. ئەسلىدە ئۇيغۇرلاردا بىر ھۆكۈمدار تەختكە چىققاندىن كېيىن ھۆرمەت يۈزىدىن ئۇنىڭ شەخسىي ئىسمى كۆپىنچە تىلغا ئېلىنمايتتى. بۇ دەۋردە «قاغان» ئۇنۋانى بۈيۈك ئىمپېراتورلۇق ئۇنۋانى بولۇشتىن قالدى. ئۇيغۇر قاغانى باشقا بىر تۈرك ئۇرۇقىنىڭ ھۆكۈمدارىغا

«قاغان» ئۇنۋانىنى بېرەتتى. بۇنىڭ ئورنىغا ئۇيغۇر قاغانى ئۆزىنىڭ قول ئاستىدىكى بىر ھۆكۈمدارنىڭ ئۇنۋانىنىمۇ قوللىناتتى. بۇ، ئۇنۋانى قوبۇل قىلىنغان ھۆكۈمدارنىڭ ۋە ئۇنىڭ ھۆكۈمىتىنىڭ ئۇيغۇر خانلىقىنىڭ باشقۇرۇشىنى قوبۇل قىلغانلىقىنى چۈشەندۈرەتتى. مەسىلەن، ئۇيغۇر خانلىقىنىڭ قۇرغۇچىسى كۈل بىلگەنىڭ تەخت ۋارىسى، ئۇيغۇرلارنىڭ ئىككىنچى قاغانى مەغلۇپ قىلىنغان باسمىل ھۆكۈمدارنىڭ ئۇنۋانى «ئىدىقۇت» دېگەن نامنى قوبۇل قىلغانىدى. يەنە ئۇ غەرپ تەرەپتىكى ئۆزىنىڭ مەنپەئەتگە تەھدىت سالغان قارلۇقلارنى مەغلۇپ قىلغاندىن كېيىن، «قارلۇق قاغانى» دېگەن ئۇنۋانىمۇ قوبۇل قىلغان. شۇنداقسىمۇ ئۇ يۇقىرىدا تىلغا ئېلىنغاندەك، قارلۇقلارنىڭ كۆپ قىسمىنىڭ يىراق غەربكە چېكىنىپ ئۇ يەردە خېلىلا چوڭ بىر خانلىق قۇرۇشىنى توسۇپ قالالمىغان.

ئۇيغۇرلار كېيىنكى تۈرك خانلىقىدىن ھەربىي تەشكىلى تۈزۈم ۋە ئۇنۋانلارنى، ۋەزىرلىك ئاپپاراتى ۋە ھازىرچە ۋەزىپىسى تازا ئېنىق يورۇتۇلمىغان بەزى ئەمەل - مەنەپ قاتارلىق بىر مۇنچە دۆلەت مۇئەسسەسىنى ۋە ھاكىمىيەت چۈشەنچىلىرىنىمۇ ئەينەن قوبۇل قىلدى. ھەتتا تۈركلەرنىڭ ئاساسلىق دۈشمەنلىرىنىمۇ بەزى جەھەتتىن دۈشمەن دەپ قارىدى. مەسىلەن، مەركەزدە ھۆكۈمەت ئالماشقاندىن كېيىن، ئۇيغۇرلارمۇ تۈركلەرگە ئوخشاش ئېغىر تۇرمۇش شارائىتى ئۆزگەرمىگەن قىرغىزلارغا قارشى ئۇرۇشلارنى قىلىشقا مەجبۇر بولدى. بۇنىڭ ئەكسىچە تاڭ سۇلالىسى بىلەن بولغان مۇناسىۋەت كېيىنكى تۈرك خانلىقى دەۋرىدىكىكىگە دەل ئەكسىچە باشتىنلا ياخشى باشلاندى. ئەمەلىيەتتە بۇ دوستلۇق ئۇيغۇرلارنىڭ كېيىنكى تۈرك خانلىقىغا بولغان دۈشمەنلىكى سەۋەبى بىلەن بىر ئەنئەنە شەكلىنى ئالغان. ئومۇمەن، ئۇيغۇرلارنىڭ بۇ دوستلۇققا مايىللىقى بار ئىدى. چۈنكى، بۇلاردا جەنۇبتىكى قوشنىلىرىنىڭ شەھەر ھاياتىغا قارىتا ئۆتمۈشتىكى قاراشلىرى قالمىغان ئىدى .

مىلادىيە 746-يىلى كۈل بىلگەنىڭ ئورنىغا ئۇنىڭ ئوغلى بىلگە قاغان تەختكە چىقتى. بىلگە ئاۋۋال دۆلەتنى مۇستەھكەملەش ئۈچۈن ئۇرۇش قىلىشقا مەجبۇر بولغان بولسىمۇ، ئۇنىڭ دەۋرىدە دۆلەت خېلىلا يۈكسەلدى. تۈركلەر ئۈچۈن تەقدىر مەسىلىسى بولغان «يايلاقتا ياشاش كېرەكمۇ ياكى شەھەردىمۇ؟» دېگەن سوئالغا ئۇيغۇرلار تەرىپىدىن ناھايىتى ئېنىق ھالدا ھەم يايلاقتا ھەم شەھەردە ياشاش كېرەك دېگەن شەكىلدە جاۋاب بېرىلدى. ئۇيغۇر ئېسىلزاڭلىرىنىڭ ئەۋلادلاردىن بېرى داۋام قىلىپ كەلگەن تاڭ سۇلالىسى ئاياللىرىغا ئۆيلىنىش ئەنئەنىسى شىمالنىڭ چېتىدە ياشايدىغان ئاھالىسىنى شەھەر ھاياتىغا ئادەتلەندۈرۈپ، بۇنى ئومۇمەن مودىغا ئايلاندۇردى. ئۇيغۇرلار ئۆزىنىڭ مەدەنىيىتىنى بۇرۇنقىدەكلا شەھەر ھاياتىنىڭ تەسىرىدىن قورقۇمغۇدەك دەرىجىدە كۈچلۈك دەپ قاراپ خاتىرجەم بولغان ئىدى. شۇڭا، شەھەر ھاياتىنىڭ مەدەنىيەت ۋە پائالىيەت مەسىلىسىنى جىددىي تەدبىقلاشقا باشلىدى. سودا-تىجارەتمۇ شەھەر ھاياتىنى قوبۇل قىلىشنى شەرت قىلاتتى. يات ئەللەرنىڭ ھەتتا ئەرەب سودىگەرلىرىنىڭ ئۇيغۇر قاغانىنىڭ يېنىدا ۋەكىللىرى بار ئىدى. ھەر تەرەپتىن كەلگەن ماللارنى، مەسىلەن شىمالىي ئەللەردىن تۆلەم (خىراج) سۈپىتىدە ئېلىنغان قىممەتلىك ھايۋانلارنىڭ تېرىلىرى بىلەن ئۇيغۇرلارنىڭ ھەربىي ياردىمى ئۈچۈن ئۇلارنى خوش قىلىش مەقسىتىدە تاڭ سۇلالىسى ھۆكۈمىتىنىڭ «ھەدىيە» دېگەن نام بىلەن ئەۋەتكەن ئېسىل تاۋارلىرىغا ئوخشاش بەزى قىممەتلىك ۋە سورتلۇق ماللارنى ئۆزىنىڭ قولىغا توپلىغان باي ئۇيغۇرلارمۇ ئەمەلىيەتتە تىجارەت قىلىشنى ئۈگەندى .

ئۇيغۇرلار يىلقىچلىق ئىگىلىكىنى ناھايىتى كېڭەيتىش ئارقىلىق تاڭ سۇلالىسى بىلەن بولغان سودىنى ئەڭ يۇقىرى باسقۇچقا كۆتۈرگەن. يات مىللەت ئاياللىرى بىلەن توي قىلىش شەھەر ھاياتىنى شەرت قىلغۇدەك، تىجارەتمۇ ئومۇمەن شەھەر قۇرۇشىنى مەجبۇرىي بىر ھالغا كەلتۈردى. چۈنكى، زور مىقداردا توپلانغان قىممەتلىك تىجارەت بۇيۇملىرىنى چېتىرلاردا ساقلاش ئىمكانسىز ئىدى. گ. رامستېدت نەشىر قىلدۇرغان مەشھۇر تاش تېكىستلىرىدىن خەنزۇ ۋە سوغدى بىناكارلىرىنىڭ مىلادىيە 758-يىلى بىلگە تەرىپىدىن باي بالىق شەھىرىنىڭ قۇرۇلۇشىغا مەسئۇل قىلىنغانلىقى مەلۇم. بۇ شەھەر نامىنىڭ خەنزۇچە تەرجىمىسى «فۇ گۈيچېڭ (富贵城)» دەپ ئاتالغان. «چېڭ» توپاغا مۇناسىۋەتلىك بىر خەت بولۇپ، «بالىق» تىكى «بال» سۆزىنىڭمۇ «بالچىق» سۆزىنىڭ يىلتىزى ئىكەنلىكىگە قارىغاندا، بۇ يەردە خام خىشتىن

سېلىنغان ئۆيلەر ياكى ھېچبولمىغاندا خام خىشلىق سېپىل بىلەن قورشالغان بىر شەھەر سۆز تېمىسى بولسا كېرەك. بۇ ئەتراپلارنى كۆپ كەزگەن ئىككى موڭغۇلشۇناس گ.رامستېد بىلەن ن.پوپې باي بالىق شەھىرىنى سېلىنغان دەرياسىنىڭ بويىدا، ئورقۇن دەرياسىنىڭ سېلىنغان دەرياسىغا قۇيۇلىدىغان يېرىنىڭ شىمالىدا، بۈگۈنكى رۇسىيە چېگرىسىغا يېقىن بىر يەردە قۇرۇلغان دەپ قارايدۇ. چۈنكى، شۇ ئورۇندا ھازىر قەدىمكى بىر شەھەرنىڭ خارابىلىرىدىن چىققان ماتېرىياللاردىن «باي بالىق سۈمە» دەپ ئاتالغان بىر ئىبادەتخانا قۇرۇلغان. بۇ ئىبادەتخانا بەلكىم قەدىمكى باي بالىق شەھىرىنىڭ ئورنىدا بولۇشى مۇمكىن. ئەجىبا بۇ شەھەر ئۇيغۇرلارنىڭ ۋە ئومۇمەن موڭغۇلىيەدە ياشىغان تۈركلەرنىڭ قۇرغان تۇنجى شەھىرىمۇ؟ «ئورقۇن مەڭگۈ تاشلىرى» دە توغلا دەرياسى (بۈگۈنكى كۈندە تۇغلا دەرياسى ئورقۇن دەرياسىنىڭ ئوڭ قول تارماقلىرىدىن بىرى) بويىدا «توغۇ بالىق» دېگەن بىر شەھەر تىلغا ئېلىنىدۇ. بۇ شەھەر كىملىرى تەرىپىدىن قۇرۇلغان ۋە ئاھالىسىنى كىملىرى تەشكىل قىلغان؟ بۇ خۇسۇستا بىر نەرسە دېيەلمەيمەن. ماۋرەننۇننىڭ «خاتۇن بالىق» شەھىرى توغرىسىدا بۇ يەردە سۆز ئېچىلمايدۇ. چۈنكى، غەربتىكى ۋەقەلەر بۇ يەردە بىزنىڭ دىققىتىمىزنى تارتمايدۇ. شەھەر قۇرۇشنىڭ ئۇيغۇرلار ئۈچۈن ئەھمىيىتى بولسا ئۇلارنىڭ شەھەر مەدەنىيىتىنى قوبۇل قىلىشقا تەييار ئىكەنلىكىنى كۆرسىتىپ بەرگەنلىكىدۇر. مۇشۇ ۋاقىتتىن ئېتىبارەن ئۇيغۇرلار بارغانسېرى شەھەر مەدەنىيىتىنى قوبۇل قىلىشقا باشلاپ، باشقا شەھەرلەرنىڭ، يەنى ئۆزىنىڭ ھۆكۈمرانلىقىغا ئۆتكەن باشقا مىللەتلەرگە مەنسۇپ تۈركىستان شەھەرلىرىنىڭ ئېشەنچ ۋە ساداقىتىگە ئېرىشتى. بولۇپمۇ بۇ ئەھۋال شۇنىڭدىن كېيىن تەختتە چىققان ھۆكۈمدارلار دەۋرىدىمۇ داۋاملاشتى .

مىلادىيە 755-763-يىللاردا تاڭ سۇلالىسى سارىيىدا ناھايىتى چوڭ ماجرالار يۈز بەردى. سارايدىن قوغلانغان تاڭ سۇلالىسى ھۆكۈمدارى ئۆز مەملىكىتىنىڭ غەربىي جەنۇب تەرەپلىرىدە ئايلىنىپ يۈردى. تاڭ سۇلالىسى خانى قەدىمدىن بېرى «ياۋايى» دەپ بىلگەن ئۇيغۇرلاردىن ياردەم سوراشقا مەجبۇر بولغاچقا، بىر ئۇيغۇر خانى مىلادىيە 762- يىلى 11- ئاينىڭ 20- كۈنى چاڭئەننى ئىشغال قىلىپ، بۇ شەھەرنى ئۇنىڭغا قايتۇرۇپ بەردى. ئۇيغۇرلار ھەربىي ۋەزىپىسىنى ئاخىرلاشتۇرغاندىن كېيىنمۇ يايلاققا قايتىشقا ئالدىرىمىدى. ئۇلار تاڭ سۇلالىسى پايتەختىنىڭ ئەتراپىغا قارارگاھلىرىنى قۇرۇپ، تىنچ ۋاقىتلاردا بۇ يەردە يەرلەشكەن يۇرتداشلىرى بىلەن ئالاقە ئورنىتىپ، شەھەردىن ئېرىشىش مۇمكىن بولغان پۈتۈن پايدىنى قولغا كەلتۈردى. بۇ مالىمانچىلىق ئىچىدە بىر مۇنچە ياتلار غالىپلارنىڭ ئىمتىيازىدىن پايدىلىنىش ئۈمىدى بىلەن ئۆزىنى ئۇيغۇر دەپ ئاتىدى. بۇ ۋەقەلەر نەتىجىسىدە ئاتالمىش يېرىمى خۇسۇسىي، يېرىمى سىياسىي ۋە ھەربىي ماھىيەتتىكى دۈشمەنلىك ھالىتى ئوتتۇرىغا چىقتى. نەھايەت ياردەمگە كەلگەن بارلىق ئۇيغۇر ئەسكەرلىرى، سودىگەرلەرنىڭ مۇھىم بىر قىسمى كۆپ ۋە قىممەتلىك سوغاتلارنى ئېلىش بەدىلىگە پايتەختتىن چىرايلىقچە ئايرىلدى. ئۇيغۇرلاردىن ئېرىشكەن ھەربىي ياردەم ئۈچۈن تاڭ سۇلالىسى ئىمپېراتورى تەشەككۈر بۇرچى سۈپىتىدە قاغانغا بىر خەنزۇ مەلىكىسىنى ياتلىق قىلىشقا ۋە ھەر يىلى يىگىرمە مىڭ توپ يىپەك رەخت ئەۋەتىشكە قوشۇلدى (بىر توپ يىپەك رەخت نورمال ئۆلچەمدە بولۇپ، ئەينى ۋاقىتتا پۇلنىڭ رولىنى ئوينىغان).

شۇنىڭ بىلەن، ئۇيغۇرلارنىڭ تاڭ سۇلالىسى بىلەن بولغان ئات سودىسى خېلىلا مەجبۇرى بىر شەكىلنى ئالدى. ئۇيغۇرلار تاڭ سۇلالىسى بۇيرىتىمىغان ئەھۋالدىمۇ ئۇلارغا ھەر يىلى 100 مىڭ ئات ئەۋەتىپ، بۇنىڭ بەدىلىگە بىر مىليون توپ يىپەك رەخت تەلەپ قىلاتتى. ئۇزۇنغا بارماي ئاتنىڭ باھاسىنى ئون توپ يىپەك رەختتىن 40 توپ يىپەك رەختكە چىقاردى. باھانىڭ ئۈستۈنلۈكى تاڭ سۇلالىسىنىڭ شىكايەت قىلىشىغا سەۋەب بولدى. ئۇلار ئىقتىسادىي دوكلاتلىرىدا ئات سۈپىتىنىڭ ناچارلاشقانلىقىنى كۆرسەتتى. بۇ جەرياندا، يىراققا يۈرگۈچى قوشۇننىڭ تەركىبىدىكى ئۇيغۇرلار چاڭئەندە بەزى مەدەنىيەت تەسىرىگە ئۇچراپ، يېڭى قىممەت ئۆلچەملىرىنى قوبۇل قىلدى. بۈگۈن قاغان ئۇ يەردە مانى دىنىنى يېقىندىن چۈشەندى. ئۇ تاڭ سۇلالىسىدىن مانى دىنى راھىپلىرىنى ئەۋەتىشنى ئۆتۈندى. بۇ راھىپلار مىلادىيە 762- يىلى ئۇيغۇر خانلىقىغا كەلدى ۋە شۇ يىلى قاغان مانى دىنىنى قوبۇل قىلىشقا دەۋەت قىلىندى. شۇ ۋاقىتقا قەدەر ئۇيغۇرلار بۇددىزم، نېستورى خرىستىيانلىقى ۋە زەردۇشت دىنى قاتارلىق يات دىنلار ھەققىدە يۈزەكى چۈشەنچىگە ئىگە بولۇپ، بۇ دىنلارغا قارىتا

ئىپتىدائىي مايىللىقنى بىلدۈرگەندى. شۇنىڭ ئۈچۈنمۇ مانى دىنىنىڭ رەسمىي قوبۇل قىلىنىشى بەزى قارشىلىقلارغا دۇچ كەلدى. مانى دىنىغا ناھايىتى ھايان بىلەن باغلانغان بۆگۈ قاغان ئولتۇراقلاشقان تۇرمۇش شەكلىدىكى يات مەملىكەتلەردىمۇ بۇ دىننىڭ ھامىسى بولدى. بۆگۈ قاغاننىڭ سايسىدە تاڭ سۇلالىسى ھۆكۈمىتى ياڭزىجياڭ دەرياسىنىڭ جەنۇبىدىكى رايونلارغا قەدەر بولغان ھەر قايسى جايلاردا مانى دىنى ئىبادەتخانىلىرىنىڭ قۇرۇلۇشىغا رۇخسەت قىلدى. يىراقتىكى ماۋرەننەھىرگە قەدەر ھەر يەردە مانى دىنى مۇرتلىرى بۆگۈ قاغاننىڭ ھىمايىسىگە ئېرىشتى. بۇ دەۋردىكى ئۇيغۇرلار دەبدەبە ۋە ھەشەمەتچىلىكنى ياخشى كۆرەتتى. بۆگۈ قاغان مۇراسىم ۋاقتىدا ئالتۇن تەختتە ئولتۇراتتى. ئۇ ئۇزۇن ۋاقىتتىن بېرى تۈرك ئەسكەرلىرىدە كۆرۈلگىنىگە ئوخشاش پۇلات ياپراقچىلاردىن ياسالغان ساۋۇت كىيەتتى. لېكىن ئۇنىڭ ساۋۇتى ناھايىتى زىننەتلىك ئىدى. پۇلات ياپراقچىلارنىڭ بىر بىرىگە تۇتاشتۇرۇلغان يېرىنىڭ قىرلىرى ئالتۇن بىلەن بىزەلگەندى. قولىدىمۇ بۇنىڭغا ئوخشايدىغان پەدازلانغان بىر بۇيۇمنى ئېلىپ يۈرەتتى. بۇ بىر قوغدىنىش قورالى بولۇشتىن بەكرەك زىننەت تەسىرىنى بېرەتتى. قاغاننىڭ باشقا تاقايدىغان زىننەت بۇيۇمى تاج ئىدى. باشقا ۋاقىتلاردا بېشىنى دۈبۈلگىنىڭ ئىچىگە كىيدۈرۈلدىغان ياغلىق بىلەن يۆگەپ، ئۇنىڭ ئۈستىگە ئالتۇن دۈبۈلگە كىيەتتى. خېلىلا ئېگىز بولغان دۈبۈلگىنىڭ چوققىسى توپقا ئوخشاش يومىلاق ئىدى. ساۋۇتنىڭ ئۈستىگە قىزىل رەڭلىك بىر يەلپە ئارتىپ، ئۇنى ئىككى تەرەپتىن باغلايدىغان بوقغۇچ بىلەن بويۇنغا چېگىۋالاتتى. مۇشۇ ۋاقىتتىن ئېتىبارەن ئۇيغۇرلار ئەدەبىيات بىلەنمۇ شۇغۇللىنىشقا باشلاپ، بوستانلىقلاردىكى يەرلەشكەن تۈركلەر بىلەن رىقابەتلىشىشكە قەدەم قويدى. بۇ دەۋردە ئۇيغۇرلارنىڭ قىمىزىدىن باشقا تېرىقتىن ياسالغان بىر خىل ئىچمىلىكىمۇ بار ئىدى .

مىلادىيە 790-795- يىللاردا، يەنى قۇتلۇق بىلگە دەۋرىدە بەشبالىق ئەتراپىدىكى قارلۇقلار بىلەن شىددەتلىك ئۇرۇشلار ئېلىپ بېرىلدى. شۇ ۋاقىتتا تىبەتلەرمۇ شەرقتىكى كەڭسۇ (گەنسۇ) ۋىلايىتىدە تاڭ سۇلالىسىنىڭ يولىنى ئۈزۈپ تاشلاش ئارقىلىق ئۇيغۇرلارنىڭ قوچودىكى ھۆكۈمرانلىقىنى ئەھمىيەتسىز ھالغا چۈشۈرۈشكە ۋە ئۇلارنىڭ تاڭ سۇلالىسى بىلەن بولغان سودىسىنى ئۆزىنىڭ قولىغا كىرگۈزۈشكە ئۇرۇندى. نەتىجىدە تىبەتلەر بىلەن قانلىق ئۇرۇشلار بولدى. بۇ چاغدا ئۇيغۇرلار ھەر قايسى جايلاردا، شەھەرلەردە تارقاق ھالدا ئولتۇراقلاشقاندى. لېكىن، قوچودا يەنىلا ھۆكۈمرانلىق قىلىۋاتقان بىر ئۇيغۇر قەلئە بېگى بار ئىدى. چىنانكەنت دەپ ئاتالغان بۈگۈنكى قومۇلدا خانىدان ئائىلىسى بولغان ياغلاقلار ئۇرۇقىغا مەنسۇپ بىر بەگ ھۆكۈمرانلىق قىلاتتى. مىلادىيە 800- يىلى ئۇيغۇرلار «تۆت توخرى» نى، يەنى قوچو، قاراشەھەر، بەشبالىق ۋە باشقا شەھەرلەرنى ئىشغال قىلدى. بۇ چاغدا ئۇيغۇرلار ئۆزىنى شەھەر ھاياتىغا بەك ئاتىغاچقا، شەھەرنىڭ ھەقىقىي ئىگىسىگە ئايلاندى. ئۇيغۇرلار ئەمدى بۇرۇنقىدەك شەھەرنىڭ قورقۇنچلۇق ۋە مۇقەۋۋەت بولماقچىلىرى ئەمەس ئىدى. ئۇلار ئولتۇراق ھاياتتىكى بوستانلىقلارنى ھەقىقەت ھالدا ئۆزىنىڭ تەسىرى ئاستىغا ئېلىپ، ئۇنىڭ مەدەنىيىتىدىن پايدىلىنىش ئارقىلىق شەھەرنىڭ ھەقىقىي ئىگىسى بولدى .

شمال تەرەپتىن قىرغىزلارنىڭ ھۇجۇمى تۈسۈش ئۇيغۇرلار ئۈچۈن بارغانسېرى قىيىنلاشتى. مەركەزنىڭ بىخەتەرلىكىنى قوغداش ئۈچۈن ئۇلارنىڭ تاغلىق يۇرتىغا ھۇجۇم قىلىشقا مەجبۇر ئىدى. لېكىن، ئۇيغۇر سارىيىدا قاتتىق مالىمانچىلىق يۈز بەردى. ئۇنى مۇقەددەس ئۆتۈكەننىڭ روھى بىلەنمۇ بېسىقتۇرغىلى بولمىدى. ئەمەلىيەتتە يات دىن قوبۇل قىلىنغاندىن بېرى ئۆتۈكەننىڭ مۇقەددەسلىكىمۇ ئېتىبارىنى يوقاتقاندى. قەدىمكى شاماننىم چۈشەنچىلىرى ئاللىقاچان ئۆزگىرىپ، رەڭگىنى يوقاتتى. بۇرۇن «ئۆلەك» سۆزىنىڭ ئورنىغا قوللىنىلغان «ئۇچماق» (دوزاق) دېگەن ناممۇ ئۇنتۇلۇپ كەتتى. ئۇيغۇرلارنى ئۆزىنىڭ مۈلكۈ بولغان تاغ يايلاقلىرىدىن بەكرەك شەھەرلەر دىققىتىنى تارتاتتى. ھەقىقەتەن، جىددى تەھدىتكە ئۇچرىمىغان يايلاقتىكى ھاكىمىيەتتىن باشقا، غەربىي جەنۇبتىكى شەھەرلەر ۋە ئۇ يەرلەردىكى بايلىقلارغا ئىگە بولغان تۇرۇغلۇق قىرغىزلارغا قارشى ئۇرۇش قىلىش ئارقىلىق ئۆز ھۆكۈمرانلىقىدىكى خەلقنى تەھدىتكە ئۇچرىتىش كېرەكمىدى؟ ئېگىز قەلئە (ئۆتۈكەن) نى مۇداپىئە قىلىش ئەمەلىيەتكە مۇھىم ئېھتىياج بولۇشتىن قالدى. شۇڭا، ئۇ ئانچە ئەھمىيەتلىك ھېساپلانمايتتى. مىلادىيە 840- يىلى 100 مىڭ كىشىلىك قىرغىز ئاتلىق قوشۇنى ئوردا بالىققا قەدەر

بېسىپ كەلدى. ئۇيغۇر قاغانى قۇربان بولدى. ئۇنىڭ تەخت ۋارىسى ئۈمىدسىزلىككە چۈشۈپ ئوچۇق يايلاقتىكى ئۇرۇش مەيدانلىرىدا ئۆزىنى قوغداشقا تىرىشتى. ئۇ ئۇرۇشتا مەغلۇپ بولۇپ، ئالتايغا چېكىنگەندە ئۇمۇ ئۆلدى. مەغلۇپ بولغان ئۇيغۇر خەلقى ھەر تەرەپكە تارقىلىپ كەتتى. بۇ قېتىم ئۇلار تاغ قەلئەسىگە ئەمەس، شەھەرلەرگە چېكىندى. بۇلارنىڭ بىر قىسمى ئوتتۇرا تۈزلەڭلىككە كەتتى. ئۇلار ئۇ يەردە ئۇزۇنغا بارماي ئىستىقلالنى، ئۇندىن كېيىن مىللىي مەۋجۇتلۇقنى يوقاتتى. بىر قىسمى غەربتىكى قارلۇقلاردىن پاناھلىق تىلدى. كۆپ قىسمى تارىم-تۇرپان ۋادىسىغا كېلىپ ئايرىم بىر دۆلەت قۇرۇشقا كىرىشمەي، ئۇ يەردە باشقا تۈرك ئۇرۇقلىرى بىلەن بىرلىكتە ياشاشنى داۋاملاشتۇردى. ئۇلارنىڭ كېلىشى ئاساسەن بۇرۇندىلا مەۋجۇت بولغان ۋە شالاڭ ھالدا ئولتۇراقلاشقان تۈرك نۇپۇسىنىڭ كۆپىيىشىگە، خەنزۇلار، ئىرانلىقلار ۋە ھىندىلارغا نىسبەتەن تۈرك مەدەنىيىتىنىڭ ئۈستۈنلۈكىنى تەرەققىي قىلدۇرۇشقا پايدىلىق بولدى .

سەنئەت تارىخى ئالىملىرى تۇرپان بوستانلىقىدا قەدىمكى توخارلار دەۋرىنىڭ ئاخىرلىشىپ، ئۇنىڭ ئورنىغا تۈرك ئۆسۈبىنىڭ يىلتىز تارتىشىنىڭ بۇ دەۋردە مەيدانغا كەلگەنلىكىنى تەخمىن قىلىشىدۇ. چۈنكى، بۇ دەۋردىن كېيىن توخار سەنئىتى كۆرۈلمەي، ئۇنىڭ ئورنىغا تۈرك سەنئىتى ئۆزىنىڭ خۇسۇسىيەتلىرىنى كۆرسىتىشكە باشلىغان. شۇنىڭ بىلەن، ئۇيغۇرلار ئىسلامىيەت بىلەن رىقابەتلەشكەن دەۋرى ئارقىلىق موڭغۇل ئىستىلاسىغا قەدەر داۋاملاشقان تىنچلىق ۋە خاتىرجەملىك دەۋرىنىڭ سەنئەت ئۈستازلىرى ۋە مەدەنىيەت قوغدىغۇچىلىرىغا ئايلاندى . بىر نەرسە ئۇلار ئۈچۈن مەڭگۈلۈك يوقالدى. 9- ئەسىرنىڭ ئوتتۇرىلىرىدا قىرغىز خانلىقى خىتانلار تەرىپىدىن يوقىتىلدى. خىتانلار قوچو ئۇيغۇرلىرىغا قەدىمكى يۇرتىنى ۋە شىمالىي يايلاقلارنى ئىشغال قىلىش تەكلىپىنى بەردى. ئۇيغۇرلار بۇ تەكلىپنى رەت قىلدى. ئۇلار بۇ چاغدا تامامەن ئولتۇراقلىشىپ، شەھەر- يېزا ئاھالىلىرىگە ۋە سودىگەرلەرگە ئايلانغانىدى. كۈچلۈك يايلاق شارائىتى بىلەن ئۇچرىشىشقا غەيرەت قىلالمايتتى، چۈنكى، بۇ تۈركلەر تامامەن ئۇيغۇرلىشىپ شەھەرلىشىپ بولغانىدى.

(تەرجىمان: ئۈرۈمچى شەھەرلىك تولۇق ئوتتۇرا مەكتەپ ئوقۇتقۇچىسى)

تەھرىرلىگۈچى: ئەركىن ئىمىننىياز قۇتلۇق

كارىز ۋە چىگە توقۇمىچىلىقى

پەرھات كازىمى

ئېلىمىزنىڭ توقۇمىچىلىق ئىشلىرى قەدىمكى دەۋرلەردىلا تەرەققىي قىلغان. توقۇمىچىلىقنىڭ ئاساسلىق خام ئەشياسى ئاساسەن يۇڭ، پاختا، يىپەك، چىگە (كەندىر قاسرىقى) بولۇپ كەلگەن. چۈنكى ئىنسانلار ئوۋچىلىق، چارۋىچىلىقنى ئاساس قىلغان مەزگىللەردە ھايۋانلارنىڭ يۇڭلىرىدىن يىپ ئىشىپ ھەر خىل توقۇلما بويۇملارنى ئىشلەتكەن. تەدرىجى پاختا، مەشۇت، چىگىلەردىن پايدىلانغان. كېۋەزنىڭ «قوياش پەرزەنتى» دېگەن چىرايلىق نامى بار. ئۇنىڭ ھەر خىل سورتلىرى ھەر خىل پاختا ئىشلەپ چىقىرىشنىڭ ئاساسى. مەشۇت ئىشلەپ چىقىرىشنىڭ ئاساسى ماتېرىيالى جۈجەم (ئۈجمە)، پىلە ۋە چىگىنىڭ كەندىردۇر. ئەڭ دەسلەپكى توقۇمىچىلىق تالاسى دەپ قارىلىدىغان كەندىر «ئېلىمىزنىڭ قەدىمكى تېرىپ ئۆستۈرىدىغان زىرائەتلىرىنىڭ بىرى. ئەجداتلىرىمىز ئاز دېگەندە 3000 نەچچە يىللار ئىلگىرىلا كەندىر تالاسىدىن «ئارلاشما كاناپ» لارنى توقۇغان. ①

كەندىر تۇرپان ۋادىسىنىڭ ھەممە جايلىرىدا ئۆسۈشكە باپ كېلىدىغان زىرائەت. «كەندىر ئۈجمە ئائىلىسىگە كىرىدىغان بىر يىللىق سامان غوللۇق ئۆسۈملۈك. غولنىڭ تۈۋى قىسمى يۇمىلاق، ئوتتۇرا ۋە ئۈچى قىسمى چاسا شەكىللىك بولىدۇ. گۈلى بىر جىنسلىق بولۇپ، ئاتلىق ۋە ئانىلىق گۈللىرى ئايرىم تۈپلەردە ئۆسۈدۇ. ئاتلىق گۈل رېتى كۈنۈس شەكىلدە، ئانىلىق گۈل رېتى شارسىمان ياكى قىسقا باشاقسىمان بولىدۇ. مېۋىسى ئورۇق مېۋە بولۇپ، توخۇم شەكىللىك ھەم قىزىق، ئۇرۇقى توق يېشىل رەڭدە بولىدۇ. ئاتلىق تۈپ ئىنچىكە ئۇزۇن، تالاسى كۆپ، سۈپىتى ياخشى بولۇپ، بالدۇر پىشىدۇ. 2-ئەسىرلەردىلا شەرقىي خەن دەۋرىدىكى سۈي شى: كەندىرنىڭ ئاتلىق تۈپ ۋە ئانىلىق تۈپ ئايرىمىسى بولىدۇ، دەپ كۆرسەتكەن ھەمدە ئاتلىق تۈپنى «ئەرەك كەندىر»، ئانىلىق تۈپنى «چىشى كەندىر» دەپ ئاتىغان. كەندىرنىڭ غول قىسمىدىكى تالالار ئۇزۇن ھەم ئەۋرىشىم بولۇپ كاناپ توقۇشقا، بىزىنت توقۇشقا، ئارغامچا ئىشىشكە ۋە تور توقۇشقا بولىدۇ. ② دېمەك، كەندىرنى قەدىمكى زامانلاردىلا ئەجداتلىرىمىز چۈشەنگەن ۋە تەتقىق قىلغان.

تۇرپان رايونىدا كەندىرنىڭ ئۆستۈرۈلۈشى ۋە كەندىر توقۇمىچىلىقى ھەققىدىكى ماتېرىياللارغا قارايدىغان بولساق كەندىرنىڭ ئەينى زاماندا تۇرپان ۋادىسىدىكى خەلق تۇرمۇشىدا ھەم مايلىق دان ھەم تالالىق زىرائەت دەپ ئۆستۈرگەنلىكىنى بىلىمىز. «دانلىق زىرائەتلەر ۋە ھەر خىل پۇرچاق تۈرلىرىدىن باشقا، بېدە، كەندىر، كۈنجۈت، كېۋەز قاتارلىق ئىقتىسادىي زىرائەتلەرمۇ تېرىلغان. بېدە مال بېقىش ئۈچۈن تېرىلغان، كېۋەز، كۈنجۈت، كەندىرلەردىن يىپ ۋە ياغ چىقىرىلغان. لۈكچۈن بوستانلىقىدا كەندىر (亚麻) مۇ تېرىلاتتى. بىر قانچە ئۇيغۇرچە ھۆججەتلەردە لۈكچۈندە كەندىردىن توقۇلغان سۈپەتلىك رەختلەر ئۈستىدە سۆزلىنىدۇ. ③ ئەينى زاماندا لۈكچۈن يېزا ئىگىلىكىدە كەندىرنىڭ نەقەدەر مۇھىم ئورۇندا تۇرىدىغانلىقىنى كۆرۈۋالغىلى بولىدۇ. كەندىر تېرىقچىلىقنىڭ كۆلەملىشىشى بىلەن كەندىر مەھسۇلاتلىرىنى پىششىقلاپ ئىشلەپچىقىرىش ئىشلىرىمۇ راۋاجلانغان. «... قول ھۈنەرۋەنچىلىك ھەر قايسى ساھەلەردە مەخسۇس كەسىپلەشكەن. مەسىلەن، لۈكچۈن ۋادىسىدا كەندىردىن ناھايىتى داڭلىق سۈپەتلىك، قوش يىپلىق رەخت توقۇلاتتى. بۇ رەختلەر ئادەتتىكى بۆز رەختلەرگە قارىغاندا ناھايىتى قىممەت سېتىلاتتى. دېمەك، شۇ چاغلاردا لۈكچۈن ۋادىسى ئالىي سۈپەتلىك كەندىر چىگىسى رەخت ئىشلەپچىقىرىلىدىغان مەركەزىي رايون بولغان ۋە لۈكچۈننىڭ بۇ رەختلىرىگە ئالاھىدە بەلگىلەر قويۇلغانىدى. لۈكچۈن رەختلىرى باشقا ۋادىلارنىڭ چوڭ-چوڭ بازارلىرىدا سېتىلاتتى ۋە چەت ئەللەرگە چىقىرىلاتتى. ④

چىگە تالالىرى يەنى چىگىنىڭ ئىشلىتىش دائىرىسى ناھايىتى كەڭ. ھەتتا ئەينى زاماندا قەغەزچىلىكتىمۇ كەندىر

چىگىسىدىن ئۈنۈملۈك پايدىلانغانلىقى مەلۇم. «... يەنە شۇ دەۋرگە تەئەللۇق دەپ ھېسابلانغان (مىلادىيە 220-420 يىللىرى) تېپىندىلاردىن تۇرپان رايۇنىدىكى قەبرىلەردىن قەغەز كەش ۋە قەغەز ئادەم چىققان. شاڭخەي شەھەرلىك قەغەز تەتقىقات ئورنىنىڭ خىمىيە ئانالىز قىلىشىچە، بۇ قەغەزلەرنىڭ بىر قىسمى پاختىدىن؛ كۆپ قىسمى كەندىردىن ئىشلەنگەن ۋە كەندىر تىپىدىكى تالالاردىن ھەم بىر تۈرلۈك توقۇلمىلاردىن پايدىلانغان.»^⑤ دەپ ھۆكۈم چىقارغان. بۇنىڭدىن كۆرۈۋېلىشقا بولىدۇكى، قەغەزچىلىك ئىشلىرىنى راۋاجلىنىشىنى كەندىر ۋە چىگە ئىشلەپ چىقىرىشتىن ئايرىپ قاراشقا بولمايدۇ .

لۈكچۈننىڭ تېرىقچىلىقى ئاساسەن ئىككى خىل سۇغۇرۇش بىلەن بولىدۇ. بىرى ئۆرتەڭ غولدىن ئېقىپ كەلگەن تاغ سۇلىرىغا قوشۇلغان لەمچىن غولدىكى بولاق سۇلىرىنىڭ قۇشۇلىشى بىلەن كېلىدىغان تاغ سۈيى. يەنە بىرى لۈكچۈن كارىزلىرىدۇر. لۈكچۈن كارىزلىرى دېگەن ئاتالغۇ قەدىمكى ئاتالغۇ. لۈكچۈن كارىزلىرى ھازىرقى دالانكارىز يېزىسىدىكى، دىغار يېزىلىرىدىكى كارىزلارنى كۆرسىتىدۇ. چۈنكى ئەينى زامانلاردا لۈكچۈن ۋە لۈكچۈن ئەتراپىدىكى يەرلەرنى تاغ سۈيى (لۈكچۈندە چوڭ سۇ دەپ ئاتايدۇ) بىلەن سۇغۇرۇش ئومۇملىشىپ لۈكچۈن شەھەر ۋە شەھەرنىڭ يوقىرىسىدا بىرمۇ كارىز يوق ئىدى. بۈگۈنكى كۈندىمۇ لۈكچۈن بازىرىدا بىرمۇ كارىز يوق. (لۈكچۈن كارىزلىرى ئاساسەن تاغ ئۈستىدە يەنى لەمچىندە بولۇپ كارىزلارنى قېزىپ تاغ سۈيىگە قوشۇپ سۈنى ئۇلۇغلىتىش مەقسىتىدە چاپقان) دېمەك، لۈكچۈننىڭ مەيلى يېزا ئىگىلىكى، چارۋىچىلىقى، مەيلى قول سانائەتچىلىكى بولسۇن كارىزلار مول خام ئەشيا بىلەن تەمىنلەش ئامبىرى بولغان. چۈنكى لۈكچۈن كارىزلىرىنىڭ ئەتراپىدا بىپايان بوز يەر بار بولۇپ، قانچىلىك سۈيى بولسا شۇنچىلىك بوز يەر ئاچقىلى بولاتتى. ئەينى زامانلاردىن تارتىپ يېقىنقى زامانلارغىچە لۈكچۈندە كارىز چاپقانلارغا باج، سىلىق، ئالۋاڭدىن مەلۇم ئۈلۈش كەچۈرۈم قىلىش، كارىز قۇدۇقلىرىغا خانلىق يەر بولسۇن، باينىڭ يېرى بولسۇن ئورۇن بېرىلىشى كېرەك دەپ كارىز قۇدۇقلىرىغا كىشلەر ھويلىسىغا ئۇدۇل كېلىپ قالسا ھويلىسىدىن ئورۇن بېرىپ كەلگەن. دېمەك، لۈكچۈن شەھىرىدە سۇنىڭ قەدىرىنى جۈملىدىن كارىزنىڭ قەدىرىنى قىلىش قەدىم زاماندىن تارتىپ كېلىۋاتقان ئادەت. چۈنكى كارىزلار لۈكچۈن شەھىرىنىڭ ئاشلىق، مايلىق دان، توقۇمىچىلىق خام ئەشيارىدىن پاختا، چىگە بىلەن تەمىنلەيدىغان بازا ئىدى .

ئىزاھاتلار :

- ①② «جۇڭگو ئۆسمۈرلەر قامۇسى -- تەبىئەت . مۇھىت» شىنجاڭ مائارىپ نەشرىياتى 2006-يىلى 10-ئاي 1-نەشرى، 743-بەت.
- ③ د. تىخونوف: «ئۇيغۇر ئېلىنىڭ ئىجتىمائىي ۋە ئىقتىسادىي تۈزۈمى» شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى 2000-يىلى 12-ئاي 1-نەشرى، 87، 88-بەتلەر.
- ④ د. تىخونوف: «ئۇيغۇر ئېلىنىڭ ئىجتىمائىي ۋە ئىقتىسادىي تۈزۈمى» شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى 2000-يىلى 12-ئاي 1-نەشرى، 107-بەت .
- ⑤ ئىمىن تۇرسۇن: «قەدىمكى ئۇيغۇر مەدەنىيىتى» شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى، 2000-يىلى 3-ئاي 1-نەشرى، 264-بەت. تەھرىرلىگۈچى: ئەركىن ئىمىننىياز قۇتلۇق

سوڭ شىيەن

قەدىمكى شىنجاڭ ۋە ئەرەب مەدەنىيىتى

تەرجىمان : ئىمىن تاجى تۈرگۈن

ئەرەبلەر شىنجاڭغا تۇنجى قېتىم تاڭ دەۋرى (618 - 907) دىدە كەلگەن، شىنجاڭ ھەققىدىكى خاتىرىلىرى بولسا بەش دەۋر مەزگىلىدىلا باشلانغان بولۇپ، بۇ جەھەتتىكى تارىخى ناھايىتى ئۇزۇن. بۇ ماقالىدە تارىخ جۇغراپىيە نوقتىسىدىن ئەرەبچە قەدىمكى ئەسەرلەردە كۆرۈلىدىغان شىنجاڭ ھەققىدىكى مەلۇماتلارنى تونۇشتۇرۇش ئارقىلىق كىشىلەرگە ئوخشىمىغان مەدەنىيەتلەر ئوتتۇرىسىدىكى ئۇچرىشىش، توقۇنۇش ۋە سىڭىشىشتىن ئىبارەت ئارقا كۆرۈنۈشنى گەۋدىلەندۈرۈش مەقسەت قىلىندۇ.

1. ئەرەب يېزىقى ۋە سىقىلىرىدىكى «سۈلې» (قەشقەر) ھەققىدىكى خاتىرىلەر

مىلادىيە 932-يىلى ۋاپات بولغان باغداتلىق يازغۇچى قۇدامى يازغان «باج رسالىسى ۋە ئۇنىڭ تۈزۈلۈشى» (قىسقارتىلىپ «باج رسالىسى» ناملىق كىتابتا ئالبېكساندىر جۇڭگوغا يېتىپ بېرىپ يەنە شىمالغا يۈرۈپ، جۇڭگو پادىشاھى بىلەن ئۇچراشقاندىن كېيىن ئۇدۇلا سۈلې ئېلىگە (بەگلىكىگە) يېتىپ بېرىپ ئۇ يەرنى بويسۇندۇپ، ئۇ يەردە سۈلې ۋە خامدان (K ham dan) ناملىق ئىككى شەھەرنى بەرپا قىلغانلىقىنى، ئۇنىڭ يەنە جۇڭگو پادىشاھىغا قوشۇنلىرىنى خامدان (K ham dan) شەھىرىدە تۇرغۇزۇش ھەققىدە بۇيرۇق چۈشۈرگەنلىكى، ئۇنىڭدىن كېيىن چۆل-جەزىرلەردىكى تۈركلەرگە يۈرۈش قىلىپ ئۇلارنى بويسۇندۇرغانلىقىنى يازغان (بۇ ھەقتە تەپسىلىي مەلۇماتقا ئېرىشمەكچى بولسىڭىز جۇڭخۇا كىتابچىلىق ئىدارىسى 1991-يىلى نەشىر قىلغان «يوللار ۋە ئەللەر تەزكىرىسى» ناملىق كىتابقا قاراڭ).

يۇقىرىقى تېكىستتىكى ئالبېكساندىر مىلادىيەدىن بۇرۇنقى 356-يىلىدىن مىلادىيەدىن بۇرۇنقى 323-يىللاردىكى ئالبېكساندىر ماكدونىسكى ئېمپىرىيەسىنى كۆرسىتىدۇ. بۇ ۋاقىتتا ئوتتۇرا ئاسىيادا تۈركلەر ئەمەس بەلكى ھۇنلار (يۇچۇن تۈركلەر) بار ئىدى. بۇنىڭدىن شۇنى كۆرۈۋېلىشقا بولىدۇكى، يۇقىرىدا دېيىلگەن ئالبېكساندىر بېسىپ ئۆتكەن رايونلار، ھەتتا قۇدامى ياشىغان دەۋردىن بۇرۇنقى تاڭ دەۋرى، بەش دەۋر ۋە ئۇنىڭدىنمۇ بۇرۇنقى جۇڭگو جۇغراپىيەسىگە دائىر بىلىملەر ئىدى. كەمىنە بۇ يەردە شىنجاڭ تارىخى تەتقىقاتى بىلەن شۇغۇللىنىدىغانلارغا تەخمىنەن تاڭ دەۋرى ۋە بەش دەۋر مەزگىلىدىكى ئەرەبچە جۇغراپىيە تەزكىرىلىرىدە جۇڭگونىڭ پايتەختى «خامدان» ۋە «خۇمدان» دەپ يېزىلغانلىقىنى (خۇاڭ زوڭيىڭ تۈزگەن «سەددىچىنگە نەزەر» ناملىق كىتابتا شىنجاڭدىكى كۇچاننىڭ «خۇمدان» دەپ ئاتىلىدىغانلىقى تىلغا ئېلىنغان)، بۇنىڭ ئوقۇلۇشىنىڭ «چاڭئەن» گە توغرا كەلمەيدىغانلىقىنى، ئۇنىڭ پارس تىلىدا «خۇمدان» (K hom dan) دەپ ئاتىلىدىغانلىقىنى سەمگە سالماقچىمەن.

2. ئەرەب يېزىقى ۋە سىقىلىرىدىكى «قەشقەر» ھەققىدىكى ئەڭ دەسلەپكى بايانلار

ئەل تەبەرى ئىبن جەرىرنىڭ (839-932-يىللار، al - Tabaryyi Ibn Jareer) «مىللەت ۋە ئەللەر تارىخى» (Tareekh -W um aim em wa -M uluk) (تۆۋەندە قىسقارتىلىپ «تارىخى تەبەرى» دەپ ئېلىنىدۇ) ناملىق ئەسىرىنىڭ «ھىجرىيە 96-يىلى» ناملىق بىر پاراگرافىدا تاڭ شۇەنزوڭنىڭ كەييۈەن 3-يىلى دەمەشىقتە قۇرۇلغان ئۈمەييە خەلىپىلىكىنىڭ (ئاق يەكتەكلىك ئەرەبلەر) بىر تارماق قوشۇنى قۇتەيبەنىڭ (تولۇق ئىسمى قۇتەيبە ئىبنى مۇسلىم ئەل بەخلە دېيىلىدۇ، Qutaybah ben Muslim al -Bahlee) باشلامچىلىقىدا جۇڭگونىڭ ئەنشىدىكى تۆت چوڭ

قورغىنىنىڭ بىرى بولغان سۇلېغا بارغانلىقىنى، تەبەرىنىڭ بۇ يەرنى كاشغەر (Kashgar) دەپ ئاتىغانلىقى بايان قىلىنغان. بۇ ئىشلار مەلۇم سەۋەبلەر تۈپەيلىدىن كىشىلەرگە ئايان بولمىغان، بىز ھازىر بۇنى قىسقىچە تونۇشتۇرۇشنى لايىق تاپتۇق. قۇتەيبە (تايچىق قامچىسى دېگەن مەنىدە) 669- يىلى سۈرىيەدە تۇغۇلغان. 27 يېشىدا ئەل ھەججىغا (al-Hajji) ئەگىشىپ خاۋارىج مەزھىپىنىڭ رەھبىرى شەبىبۇ بن يەزىد (646-697 Shabeebu bn Yezed) رەھبەرلىكىدىكى ھەرىكەتنى باستۇرۇپ ھەربى ئۇنۋانغا ئېرىشكەن. ئەينى ۋاقىتتا ھەججىچ پۈتكۈل ئېمپىرىيەنىڭ شەرقىدىكى ئۆلكىلەرنىڭ باشلىقى — ئىراق رايونىنىڭ ئەمرى بولغاندىن كېيىن قۇتەيبە ئۇنىڭ قول ئاستىدىكى تەسىر كۈچى ئەڭ زور ئەمەلدارغا ئايلانغان، 705- يىلى ھەججىچنىڭ ۋارىسى ۋەلىد (waleed) خەلىپىلىك ئورنىغا ۋارىسلىق قىلغاندىن كېيىن قۇتەيبە خەلىپىلىكنىڭ شەرقىدىكى ئۆلكىلەردىن خۇراسان (Khurasan) ئەمىرلىك ۋەزىپىسىنى ئۈستىگە ئالغان. ۋەزىپىدىكى ۋاقتىدا، ئۇ ئامۇ ۋە سىر دەريالىرى ۋادىسىغا ئۆزلۈكسىز كېڭەيگەن. ئۇنىڭ تەپسىلاتى تۆۋەندىكىچە :

706 - يىلى قۇتەيبە بېكەندىكە (Beekand) ھۇجۇم قىلغان. بۇ شەھەر «سۇيانامە» دە «بى» شەھىرى دېيىلگەن، «تاڭنامە» دە «بى بەگلىكى» دېيىلگەن. بۇ شەھەر بۇخارا شەھىرىنىڭ غەربىگە، ئامۇ دەرياسىنىڭ شەرقىي قىرغىقىدىكى فاراب شەھىرىنىڭ شەرقىگە جايلاشقان بولۇپ، تارىختا «سودىگەر شەھىرى» دەپ ئاتالغان. 707- يىلى قۇتەيبە نۇمىشكەندىكە (Numishket) ۋە رامىسپىناخ (Ramitheenah) شەھەرلىرىگە ھۇجۇم قىلغان. 708- يىلى قۇتەيبە بۇخارا شەھىرىگە (Bukhara) ھۇجۇم قىلغان. 709- يىلى قۇتەيبە بۇخارا (Bukhara) ۋە سوغدىيانا (al-Soghd) لار بىلەن بىللە كىلىشم تۈزۈپ، تالپىكاننى قولغا كەلتۈرگەن (al-Talagan) تاڭ دەۋرىدىكى قۇندۇز ئايىمىنىڭ مەركىزى بولۇپ، ھازىر ئافغانىستان تەۋەسىدە). 710 - يىلى شۇمان (shuman)، كېش (kess) تاڭ دەۋرىدە بۇ يەرنى بېسىپ ئۆتۈپ شاجۇغا بارغىلى بولاتتى، بۇ يەر ھازىر ئۆزبېكىستاندىكى شەھىرى شەبىبۇستۇر، ناسبو (ھازىرقى ئۆزبېكىستاندىكى قارىش شەھىرى) قاتارلىق شەھەرلەرنى ئىگىلىگەن. 712- يىلى قۇتەيبە خارازىم شاھى بىلەن كىلىشم تۈزۈپ خام جىردى (Kham Jird) قولغا كەلتۈرۈپ، سەمەرقەندىگە ھۇجۇم قىلغان. 713- يىلى قۇتەيبە شاش (al-Shash، تاش شەھەر) ھازىرقى تاشكەنت) ۋە فەرغانىگە ھۇجۇم قىلغان. 714- يىلى شاشنى (al-Shash) ئىگىلىگەن. 714- يىلى ۋەلئەھىد خەلىپىنىڭ ئىراق ئۆلكىسى ئەمىرى، قۇتەيبىنىڭ ئارقا تېرىكى ھەججىچ ۋاپات بولغان. 715- يىلى قۇتەيبەنىڭ ئارقا تېرىكى ھەججىچ ۋاپات بولۇپ، ئۇنىڭ ئىنىسى سۇلايمان خەلىپىلىككە ۋارىسلىق قىلغان. سۇلايمان ھەججىچ ۋە قۇتەيبەنىڭ سىياسى دۈشمىنى ئىدى. 715- يىلى قۇتەيبە قەشقەرگە (Kashgar) بېسىپ كىرگەن. خەلىپە سۇلايمان ھاكىمىيەت بېشىغا چىققاندا، قۇتەيبە ئۆزى ۋە ئائىلىسىنىڭ بىخەتەرلىك مەسلىسىنى ئويۇشۇپ قېچىش پىلانىدا بولغان. «تارىخىي تەبەرى» ناملىق كىتابتا قۇتەيبە ئۆز قىسىملىرىنى باشلاپ ئەڭ يىراقتىكى شەھەر مەرۋىگە (marw) (marw) «تاڭنامە» دە «مەرۋى ئايىمى» دېيىلگەن، بۇ ھازىرقى تۈركمەنىستاندىكى مار شەھىرىگە توغرا كېلىدۇ) كەلگەن. بۇ ۋاقىت يەنى ئۇ فەرغانىگە كەلگەندە ۋەلئەھىد خەلىپىنىڭ ۋاپات بولۇپ، خەلىپىلىك ھوقۇقىنىڭ ئىمىرات (al-Imrat) نىڭ ئىنىسى سۇلايماننىڭ قولغا ئۆتكەنلىكىدىن خەۋەر تاپقان. "ئۆزىنىڭ سايىسىدىن ئۆزى ھۆرۈكۈپتۇ" دېگەندەك قۇتەيبە يېڭى خەلىپە بىلەن بولغان مۇناسىۋەتتىكى دۈشمەنلىكتىن ئەنسىرەپ بارلىق ئائىلە تاۋاباتلىرىنى ئۆزى ئۇزۇن مۇددەت باشقۇرغان سەمەرقەند شەھىرىگە قاراپ ئاتلانغان. بۇ سەپەردە ئۇ ئامۇ (ئەرەبلەر بۇ دەريانى جەيھون (Jayhun) دەرياسى دەپ ئاتايدۇ) دەرياسى ۋادىسى بويىدا بىر مۇداپىئە ئىستېھكامى قۇرۇپ، ئىسمىنى خارەزىم (al-Khuwarizmee) دەپ ئاتاپ، قوغدىغۇچى قىسىملىرىغا (نۆۋكەرلىرىگە) قۇتەيبەنىڭ رۇخسىتىسىز ھەر قانداق ئادەمنى كىرگۈزمەسلىك بۇيرۇقىنى بەرگەن. ئۇنىڭدىن كېيىن ئۇ ئۆزىنىڭ تەكشۈرۈش قىسىملىرىنى تاغ باغرىدىكى كىچىك يوللارغا چارلاشقا ئەۋەتىپ قەشقەرگە بارىدىغان يوللارنى راۋانلىقىغا كاپالەتلىك قىلغان ۋە يول مۇساپىلىرىنى مۇشۇ ئارقىلىق بېكىتكەن. ئەرەبلەر قەشقەرنى جۇڭگونىڭ بارلىق شەھەرلىرى ئىچىدە ئەڭ غەربتىكى شەھەر دەپ قارىغان. شۇنىڭدىن كېيىن قۇتەيبە تېخىمۇ ئىچكىرىلەپ جۇڭگوغا يېقىن يەرگە بارغان. ئەينى ۋاقىتتا ئۇ ئەنشى تۇتۇق مەھكىمىسىدىكى جۇڭگو ئەمەلدارلىرى بىلەن ئۇچراشقاندىن كېيىن جۇڭگو پادىشاھى تاڭ شۇەنزوڭ ئۇلارغا ئۇلارنىڭ ئارىسىدىكى ئەڭ ھۆرمەتلىك كىشىدىن بىرنى ئەۋەتىشىنى بۇ ئارقىلىق ئۇنىڭ ئۆزىنىڭ ئەھۋالى ۋە دىنى ئېتىقادقا ئائىت

مەزمۇنلارنى ئۆزىگە تونۇشتۇرۇشنى مەزمۇن قىلىپ بىر پارچە خەت يازغان. شۇنىڭ بىلەن قۇتەيبە ئۆز قىسىملىرى ئىچىدىن ناھايىتى كېلىشكەن ، گەپ-سۆزگە ماھىر ، جەڭگىۋارلىقى ناھايىتى ئۈستۈن ۋە سەنئەت تالانتىغا ئىگە بولغان 12 ئادەمنى تاللىغان. ئۇنىڭ ئۆمەك باشلىقلىقى خۇبەيراخ بىن مۇشمەراجى (**Hubayrah ben al -Mushmaraji**) ئۈستىگە ئالغان. قۇتەيبە جۇڭگوغا بارغان ئەلچىلەر ئۆمىكىنىڭ ئۆمەك باشلىقى خۇبەيراخ قاتارلىق كىشىلەرگە خۇدانىڭ ئەمرى بىلەن ئۇلارنىڭ سەللىسىنى ئېلىپ تاشلىماسلىقى، ئۇنى بارغانلىقى ئەللەرگە ئېلىپ بېرىشىنى تاپلىغان. ئۇ يەنە ئۇلارنىڭ جۇڭگو پادىشاھىنىڭ ئالدىغا بارغاندىن كېيىن ئۆزىنىڭ : «مەن شۇنىڭغا ۋەدە بېرىمەنكى، مەن سىلەرنىڭ ئېلىڭلارغا بارغاندا، سىلەرنىڭ ھەر قايسى بەگلىكلىرىگە ماڭا بەيئەت قىلسۇن، سىلەردىن دېھقانچىلىق بېجى (**Kharaj**) ياكى ئادەم بېجى يىغىمەن» دېگەن گېپىنى يەتكۈزۈپ قويۇشنى تاپلىغان. «سىلەرنىڭ ھەر قايسى بەگلىكلىرىگە ماڭا بەيئەت قىلسۇن» دېگەن بۇ جۈملىنىڭ مەنىسى سىلەرنىڭ ھەر قايسى بېگىلەر مېنىڭ مۆھرىمنى قوبۇل قىلسۇن دېگەنلىكتۇر. كەمىنىڭ چۈشىنىشىچە، بۇ سىلەرنىڭ ھەر قايسى بېگىلەر مېنىڭ قۇللرىمغا (ياكى قول ئاستىدىكىلەرگە ياكى مال-مۈلكۈمگە) ئايلاندۇرۇلغان دېگەنلىكتۇر. خۇلاسە كالا، قۇتەيبە تاڭ سۇلالىسىغا پوپوزا قىلىپ ئارزراقمۇ كۆزگە ئېلىپ قويىمىغان. ئەمما جۇڭگو پادىشاھى يەنىلا دوستانە مۇئامىلە قىلىپ ئۇلار بىلەن كۆرۈشكەن ھەمدە تۆۋەندىكىدەك قارارنى چىقارغان. ئالتۇن توشقۇزۇلغان بىر كوزغا جۇڭگو تۇپرىقىدىكى بىر نەچچە سىقىم توپىنى قاچىلاپ، بۇ قاچىنى قۇتەيبەگە بېرىپ، ئۇنى بۇ قاچىدىن ئاتلاپ دەسسەتكۈزگەن ھەمدە تۆت نەپەر ياش شاھزادىنى ئۇنىڭغا ئەۋەتىپ، ئۇنىڭ مۆھرىدارلىقىنى قىلىش بەلگىلىنىپ، شۇنداقلا يەنە بىر قىسىم تاۋار-دۇردۇن ۋە ئالتۇن-زىنچىلارنى باج قەرزى سۈپىتىدە بەرگەن. بۇ نەرسىلەرنى ھەممىسى قۇتەيبەنىڭ ئالدىغا ئېلىپ بېرىلغاندا، قۇتەيبە تاۋار-دۇردۇن ۋە ئاق ئالتۇننى قوبۇل قىلغان. دېگەندەك ياش شاھزادىلەرنىڭ مۇرىسىگە مۆھۈر بېسىلىپ، ئۇلارنى جۇڭگوغا قالدۇرۇپ قويۇپ، ئۇنى ئالتۇن قاچىلانغان كوزىنى ئاتلاتقۇزغان. قۇتەيبە مەغرۇرۇلنىپ خۇبەيراخنى دەمەشقىدىكى ئەمىر (**Ameer al -Mu'mineen**)، بۇ خەلىپىنىڭ باشقىچە ئاتىلىشى) بىلەن ئالاقىلىشىشكە ئەۋەتكەن. ئەمما خۇبەيراخ بۇ سەپەردە ئىراقنىڭ پارس (**Faris**) ئۆلكىسىدە ۋاپات بولغان.

قۇتەيبە ئەرەب ئېمپىرىيەسىنىڭ ئوتتۇرا ئاسىيا كېڭىيىشى ئۈچۈن 13 يىل ئىشلىگەچكە، ئۇنىڭ شان-شۆھرىتى ھەر تەرەپكە تاراپ، پارس ۋە خۇراساندىكى پۇقرالار ئۇنى «ئەرەب پادىشاھى» دەپ ئاتىغان. ئۇ قەشقەردىن سەمەرقەندكە قايتىشىدا ئۇ باشلاپ ماڭغان 45000 ئادەم خۇراسان چوڭ قوشۇنى ئۇ (قۇتەيبە) ۋە ئەرەب خەلىپىلىكىنىڭ ھاكىمىيەتىنى بۆلۈپ باشقۇرۇش ئەنئەنىسىگە قارشى تۇرغان. ھىجرىيە 96- يىلى (مىلادىيە 714- يىلى 9- ئاينىڭ 16- كۈنىدىن 715- كۈنى 9- ئاينىڭ 4- كۈنى) قوشۇن باشلىقى ۋاكىرنىڭ (**Wakee'e**) ئەسكەرلىرى قۇتەيبە ۋە ئۇنىڭ بەش ئاكا-ئىنى، قىز-ئوغۇل ۋە باشقا ئائىلە تاۋاباتلىرىنى ئۆلتۈرۈپ تاشلىغان. شۇ ئىشتىن كېيىن، ۋاكىر (**Wakee'e**) قۇتەيبەنىڭ كاللىسىنى پايتەختتىكى ئاپىرىپ بەرگەن. خەلىپە سۇلايمان بۇ باشنى كۆمۈۋەتكەن.

قۇتەيبەنىڭ قەشقەرگە كەلگىنىگە 1291 يىل بولدى، قۇتەيبە ئەۋەتكەن ۋەكىللەر ئۆمىكىنىڭ تاڭ سۇلالىسى پادىشاھى تاڭ شۇەنزوڭ بىلەن كۆرۈشۈشى مەدەنىيىتى ئوخشىمىغان مىللەت ۋە دۆلەتلەر ئوتتۇرىسىدا زىددىيەت ۋە باشقا كۈتۈلمىگەن ۋەقەلەر يۈز بەرگەندە ستراتېگىيە ۋە ئەقىل-پاراسەت ۋاسىتىسى ئارقىلىق بۇ مەسىلىنى تەلتۈكۈس ھەل قىلغىلى بولىدىغانلىقىنى ئەكس ئۆتۈرۈپ بېرىدۇ (بۇنىڭ تەپسىلاتىنى لىۋان بىرۇت كۇۋايسى نەشرىياتى 1977-يىلى بىرىنچى قېتىم، 1978-يىلى قايتا نەشر قىلغان «قۇتەيبەنىڭ تەرجىمىھالى» ناملىق كىتابتىن كۆرگەيسىز).

3. ياقۇت رۇمىينىڭ (**Yaqut al -Rumiyyi, 1179-1229**) «يەر ناملىرى لۇغىتى» ناملىق

كىتابىدىكى شىنجاڭنىڭ تارىخ جۇغراپىيەسىگە دائىر بايانلار

بۇ كىتابتىكى قەشقەرگە ئائىت بايانلار

بۇ كىتابنىڭ 4-جىلدىنىڭ 430،431-بەتلەردە مۇنداق يېزىلغان : قەشقەر (**Kashghar**) : ئۇنىڭ بىر شەھىرى ۋە

بىر قىسىم يېزا-كەنت، قورۇقلىرى بار. سەمەرقەندتىن يولغا چىقىپ ئۇنىڭ ھەر قانداق يېرى ياكى ئۇنىڭغا قوشنا رايونلارنى

ساياھەت قىلغىلى بولىدۇ. ئۇ تۈركلەر رايونىنىڭ (Bilad al-Turki) مەركىزىگە جايلاشقان بولۇپ، ئاھالىلىرى مۇسۇلمانلاردۇر. شۇ ۋاقىتتىكى ئەبۇ مۇئالىي (تولۇق ئىسمى : Abu al-Mualee Tughrulesshah -WA'iz -kashgharee al -Muhhamad ben al ben al-Hasan ben Hashim al) مۇشۇ يەرلىك كىشى ئىدى. ئۇ ناھايىتى دىيانەتلىك بولۇپ، كۆپلىگەن ھەدىسلەرنى ئوقۇپ، ئەدەبىيات (Adaben) بۇ يەنە ئەدەپ-قائىدە دەپمۇ چۈشەندۈرۈلىدۇ) ئۈگەنگەن قۇرئان تەفسىرلىرىنى (Tafseer) ئوقۇغان. ئۇ مىلادىيە 490- يىلى (مىلادىيە 1096- يىلى 12- ئاينىڭ 19- كۈنى — 1097- يىلى 12- ئاينىڭ 9- كۈنى) تۇغۇلۇپ، مىلادىيە 550- يىلى (مىلادىيە 1155- يىلى 3- ئاينىڭ 7- كۈنى — 1156- يىلى 2- ئاينىڭ 25- كۈنى) ۋاپات بولغان. يەنە بىر شەخس ئەبۇ ئابدۇللا (Abu abd Allah al-husaiyin ben Ali ben Khalaf ben Jabra'il ibn al -Khaleel) (ben saihe Muhammad al -Alma'ee al -kashgharee) ئۇ ناھايىتى دىيانەتلىك شەيخ بولۇپ، نۇرغۇنلىغان ئەسەرلەرنى يازغان بولۇپ، ئۇ تۈزگەن «ھەدىس-شەرىف» 120 نەچچە قىسىمدىن تۈزۈلگەن. ئۇ مىلادىيە 484- يىلى (مىلادىيە 1091- يىلى 2- ئاينىڭ 23- كۈنى — 1092- يىلى 2- ئاينىڭ 11- كۈنى) باغداتتا ۋاپات بولغان.

كاجغار (Kajghar) : تۈركىستانلىقلارنىڭ (Turkistan) قەشقەرنى (Kashghar) ئاتىشىدۇر. بۇنىڭدىن شۇنى كۆرۈۋېلىشقا بولىدۇكى، «يەر ناملىرى لۇغىتى» نىڭ ئاپتورى تۈركىي تىللىق خەلقلەر رايونىدىكىلەرنىڭ قەشقەرنى (Kashghar) كاجغار (Kajghar) دەپ ئاتايدىغانلىقىغا دىققەت قىلغان. ئۇ بۇ جەھەتتە ناھايىتى ئىنچىكە تەپسىلات بولۇپ ھېسابلىنىدۇ.

خوتەن ھەققىدىكى بايانلار . بۇ كىتابنىڭ 4- جىلد 347- بېتىدە مۇنداق يېزىلغان :خوتەن (Khutana) قەشقەرنىڭ (Kashghar) تۆۋەن تەرىپىدە، قارغالىق (Yoozakand) سىرتىدىكى شەھەر بازىرى ۋە كىچىك بەگلىك. ئۇ تۈركلەر رايونىنىڭ (Bilad al -Turki) تاغلىق رايونىدىكى بىر جىلغىغا جايلاشقان. بىر قىسىم كىشىلەر خۇتتانبۇ (Khutana) دەپمۇ ئاتايدۇ. سۇلايمان بىن سۇلايمان ئەبۇ داۋۇت مۇشۇ يەرلىك بولۇپ، ئۇ ھەججاج ئەل خوتەنى (خوتەنلىك ھەججاج دېگەن مەنىدە، Hajaji al -Khutanee) دەپ ئاتاش ئارقىلىق داخىق چىقارغان. ئۇ ئەبۇ ئەلى ھۈسەيىن ئەلى بىن سۇلايمان مەرغىنانىڭ (Abu Ali al -Husayn bn 'Ali bn Sulayman al -Marghinanee) نىڭ لېكسىيەسىنى ئاڭلىغان. ئەبۇ خاسەي ئۆمەر بىن ئەخمەد ئەلى قەيسافىنىڭ بايانلىرىغا قارىغاندا، ئۇ مىلادىيە 523- يىلى ئۇنىڭدىن بىلىم ئالغان ئىكەن.

كوشانۇ (kooshanu) ھەققىدىكى بايان ۋە تالاش-تارتىشلار

بۇ كىتابنىڭ 4- جىلد 489- بېتىدە مۇنداق يېزىلغان : كوشانۇ (kooshanu)، ئۇ تۈرك ئېلىگە ئەڭ يىراق شەھەر (Madenah). ئۇنىڭ پادىشاھى يەنى ئۇنى ئىگىلەپ تۇرغۇچىلار ئۇيغۇرلاردۇر (al -Tughuzghur)، توققۇز (ئوغۇز، ئۇيغۇر). ئۇلار ئىنسانلار ئارىسىدىكى ئەڭ كۈچلۈكلىرىدىندۇر. ئۇلارنىڭ پادىشاھى تۈركلەر ئىچىدىكى ئەڭ ئۇلۇغىدۇر. ئەمما ئۇلارنىڭ ھازىرقى ئەھۋالى ھەققىدە مەن ئانچە بىلىپ كەتمەيمەن.

«يەر ناملىرى لۇغىتى» نىڭ ئاپتورى تىلغا ئالغان كوشانۇ (kooshanu) ھازىرقى شىنجاڭدىكى كۇچامۇ ياكى ئەمەسمۇ دېگەن مەسىلىدە كەمىنە ھۆكۈم چىقىرىشقا ئامالسىز. بۇنى شىنجاڭ تارىخ جۇغراپىيە تەتقىقاتى ساھەسىدىكى ئالىملارنىڭ پىكىر مۇلاھىزىسىگە قويۇپ قويىمەن.

ساراسنۇ (Sarasnu) ھەققىدىكى بايان ۋە تالاش-تارتىشلار

بۇ كىتابنىڭ 3- جىلد 211- بېتىدە مۇنداق يېزىلغان : ساراسنۇ (Sarasnu) : ئۇ تۈرك ئېلىگە (Bilad al-Turki) ئەڭ يىراق بازاردۇر (Balad). بۇ يەردە بىر بازار بولۇپ، بۇ يەردىن قۇندۇز، بۇرتاس ۋە دېڭىز بۇلغۇنى قاتارلىقلار دېڭىز ھايۋانلىرى سېتىلىدۇ.

ساراسنۇ (Sarasnu) شىنجاڭ دائىرىسىدىمۇ ئەمەسمۇ دېگەن مەسىلىدە كەمىنە قارار چىقىرىشقا ئامالسىزمەن. بۇنىڭغا بۇ يەرنىڭ ئەمەلىي ئەھۋالىنى ئاساس قىلىپ تەھلىل قىلىپ بېقىش كېرەك. ھازىر شىمالى قۇملۇقتىكى ئورمانلىق بەلباغلىرىدىكى ئىلىم ئەھلىلىرى بۇ مەسىلىنى تەھلىل قىلىۋاتىدۇ.

شاۋاغار (Shawaghar) ھەققىدىكى بايان ۋە تالاش-تارتىشلار

بۇ كىتابنىڭ 3-جىلد 316-بېتىدە مۇنداق يېزىلغان: شاۋاغار (Shawaghar) : ئۇمارانىڭ (Umaranee) بايانلىرىغا قارىغاندا، ئۇ شەھەر تۈرك ئېلىدە (Bilad al-Turki) ئىكەن. «يەر ناملىرى لۇغىتى» نىڭ ئاپتورى شاۋاغار (Shawaghar) ھەققىدە ھىچقانداق ئىزاھات بەرمىگەن. بۇ مەسىلىنى بىزمۇ ئىلىم ئەھلىلىرىنىڭ مۇھاكىمىسىگە قويىمىز. ئەستەرسان (Astarsan) ھەققىدىكى بايان ۋە تالاش-تارتىشلار بۇ كىتابنىڭ 1-جىلد 316-بېتىدە مۇنداق يېزىلغان: ئەستەرسان (Astarsan): تۈرك ئېلىدە بولۇپ، ئۇ كاشغەر (Kashghar) بىلەن خوتەن (Khutana) ئوتتۇرىسىدىكى بىر بازار. ئەبۇ ناسىر ئەھمەد مۇھەممەد بىن ئەلى ئەستەرسانى ئەلى بازكەندى (Abu nasir Ahmad ben Muhammad ben'Ali al -Astarsanee al -Bazikandee) مۇشۇ يەرلىك بولۇپ، ئۇ مىلادىيە 498-يىلى (مىلادىيە 1104-يىلى 9-ئاينىڭ 23-كۈنى) 1105-يىلى 9-ئاينىڭ 12-كۈنى) باغدادقا يېتىپ بارغان.

4. ئەل قازۋېنى (1203-1283, Qazweenee) نىڭ «دەر قايىسى ئەللىرىدىكى قەدىمىي ئىزلار ۋە ئۇلۇغ تاۋاپكاهلار» (Athar al -Biladi wa Akhbar al -Tbadi) ناملىق كىتابىدىكى ئىسناجىنىڭ تارىخ جۇغراپىيەسىگە دائىر بايانلار

ئۇيغۇر ئېلى (Bilad al -Tughuzghur) ھەققىدىكى بايانلار

بۇ كىتابنىڭ 582-بېتىدە مۇنداق يېزىلغان: ئۇيغۇر ئېلى (Bilad al -Tughuzghur): ئۇلار تۈركلەردۇر. ئۇلارنىڭ دۆلىتىنىڭ دائىرىسى ناھايىتى چوڭ بولۇپ، 20 كۈنلۈك مۇساپىچىلىك كېلىدۇ. ئۇلارنىڭ ئاللاھقا ئىبادەت قىلىدىغان جامائەت سوزۇنى (Bayt'ibad) يوق. ئۇلار ئات مىنىشقا ناھايىتى ماھىر. ئۇلار دائىم يۈرلۈك ماللارنى سويۇپ يەيدۇ. يىپەك كىيىم، قوي يۇڭىدىن توقۇلغان ۋە تېرە كىيىملەرنى كىيىدۇ. ھەسەن-ھۈسەن چىققاندا ھەسەن - ھۈسەن (نورۇز) بايرىمى ئۆتكۈزىدۇ. ئۇلارنىڭ بۈيۈك خاقانىنىڭ ئوردىسى ئەڭ ئېگىز يەرگە جايلاشقان بولۇپ، ئالتۇندىن ياسالغان چىدىردا ئولتۇرۇپ ئەلنىڭ ئىشلىرىنى بىر تەرەپ قىلىدۇ. بۇنداق چىدىرلارغا نەچچە مىڭ ئادەم سىغىدىغان بولۇپ، بەش پەرسەخ (ئۇزۇنلۇق بىرلىكى بولۇپ، بىر پەرسەخ 6.24 چاقىرىمغا باراۋەر كېلىدۇ) يىراقلىقتىكى ئادەم مۇ چىدىرنى كۆرەلەيدۇ.

ئۇ يەردىن قانلىق تاش (بىر خىل تاش) چىقىدۇ، سۈزۈكلۈكى ئادەم قېنىنى سۈمۈرگەنگە ئوخشاش، بۇ تاشنى بۇرندىن قان ئاققانلارنىڭ بۇرغىغا سۈركىسە قان ئېقىشتىن توختايدۇ.

تامغاچ (Tamghaj) شەھىرى ھەققىدىكى بايانلار

يەنە مۇشۇ كىتابنىڭ 411-بېتىدە مۇنداق يېزىلغان: تامغاچ (Tamghaj): تۈرك ئېلىدىكى ئەڭ مەشھۇر شەھەر. ئۇنىڭ نۇرغۇنلىغان يېزا-بازارلىرى بار بولۇپ، بۇ شەھەر بىلەن يېزا-بازارلار ئىككى تاغ ئارىسىدىكى جىلغىغا جايلاشقان. كىشىلەر بۇ يەردىكى ناھايىتى تار بىر ئېغىز ئارقىلىقلا بۇ يەرگە كېلەلەيدۇ. بۇ ئېغىزنى كىشىلەر «بىر ئايال قۇۋۇقنى ئېتىۋالسا، مىڭ ئەركەكمۇ ئاچالماس» دېگەن تەمسىلگە ئوخشىتىدۇ (ئىستېراتىگىيەلىك ئورنىنىڭ ئىنتايىن مۇھىملىقىنى كۆرسىتىدۇ). شۇڭا تۈرك بەگلىرى ئۆزى يالغۇز بۇ يەرگە كىرىشكە پىتىنالمىدۇ. بۇ يەردە ئالتۇن كان بار. شۇڭا ئاھالىلەرنىڭ قولىدىمۇ ئالتۇن كۆپ. ھەتتا ئۇلارنىڭ چىنە-چەينەكلىرى ۋە كۆپلىرى (كوزىلىرى) لەرنىڭ ھەممىسى ئالتۇندىن ياسىلىدۇ. تىل-يېزىق نوقتىسىدىن تەھلىل قىلغاندا، بۇ شەھەرنىڭ ئىسمى ناھايىتى مەنىلىكتۇر. بۇ تامغاچ (Tamghaj) دېگەن سۆز قەشقەردە قۇرۇلغان قاراخانىيلار سۇلالىسى دەۋرىدە تارقىتىلغان ئالتۇندىن ياسالغان پۇل ئۈستىگە ئويۇلغان تامغاچ (Tamghaj) دېگەن سۆزنىڭ يېزىلىشى بىلەن پۈتۈنلەي ئوخشاش. سودا نەشرىياتى 1990-يىلى نەشر قىلغان «پارسچە — خەنزۇچە لۇغەت» نىڭ 630-بېتىدە بۇ سۆزنىڭ مەنىسى «تامغاچ» ياكى «باج يىغقۇچى» دەپ چۈشەندۈرۈلگەن. بۇنىڭدىن شۇنىسى ئېنىقكى، قاراخانىيلارنىڭ بۇغراخانلىرى (چوڭ پادىشاھلىرى) ئۆزلىرىنى خەلق ئالدىدا دۆلەت ھاكىمىيىتىنى تۇتۇپ تۇرغۇچى ۋە دۆلەت بېجى يىغقۇچى دەپ قارىغان. ئىسلام مەدەنىيەت

تارىخدا پەقەتلا قەشقەردە قۇرۇلغان قاراخانىيلارنىڭ بۇغراخانلار جەمەتلا ئەرەب يېزىقى ئويۇلغان پۇلغا تامغاچ (Tamghaj) دېگەن خەتنى ئويدۇرغان. بۇنىڭدىن شۇنى كۆرۈۋېلىشقا بولىدۇكى، قازۇپنى تىلغا ئالغان تامغاچ (Tamghaj) شەھىرى ھەققىدىكى بايانلار شۇ دەۋردىكى قەدىمىي شەھەر، قاراخانىيلار خانلىقىنىڭ قىشلىق پايتەختى قەشقەر بىلەن مۇناسىۋەتلىكتۇر.

5. خۇلاسە

ياقۇتنىڭ «يەر ناملىرى لۇغىتى» ناملىق ئەسىرىنىڭ 1-قىسمى 30-بېتىدە «تۆتىنجى چوڭ رايون» ھەققىدە توختىلىپ مۇنداق يازغان: ئۇ جۇڭگو، تىبەت ۋە خوتەندىن غەربكە قاراپ سوزۇلۇپ، ئۇ ئىككىسى (خوتەن بىلەن تىبەت) ئوتتۇرىسىدىكى بىر قىسىم شەھەرلەر ئارقىلىق يەنىمۇ ئىلگىرىلەپ كەشمىر تاغلىرى، بولۇر، بۇرجان، بەدەخشان، كابۇل قاتارلىق يەرلەرگە يېتىپ بارغىلى بولىدۇ. بۇنىڭدىكى كەشمىر تاغلىق رايونى پامىر ئېگىزلىكىنى كۆرسىتىدۇ. پامىر تاڭ دەۋرىدىكى كۆك ئارت بولۇپ، ئۇ قەدىمكى يۈرگۈلەر رايونى بىلەن ئەرەبلەر ئوتتۇرىسىدىكى قاتناشنىڭ تۈگىنى، ئەرەب مەدەنىيىتى بىلەن جۇڭخۇا مەدەنىيەتلىرىنىڭ ئۇچرىشىش ئورنى ئىدى. كونا بىلىملەرنى تېخىمۇ قېزىپ تەتقىق قىلغاندا ئاندىن يېڭىسىنى تاپقىلى بولىدۇ دېگەن قائىدە بويىچە، قەدىمكى شىنجاڭ بىلەن ئەرەب مەدەنىيەتلىرىنىڭ ئۇچرىشىش ۋە سىڭىشىش ئوتتۇرىسىدىكى تەتقىقات كۈچەيتىلسە، ھازىرقى دۇنياۋى مەدەنىيەتلەر ئوتتۇرىسىدىكى دېئالوگ ۋە خەلقئارا مەدەنىيەت ئالماشتۇرۇش ۋە ئىقتىسادىي ھەمكارلىققا، شۇنداقلا دۇنيا تىنچلىقىغا پايدىلىقتۇر.

* بۇ ماقالە شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى 2008-يىلى نەشر قىلغان «يىپەك يولى ۋە مەدەنىيەتلەر دېئالوگى» ناملىق

كىتابتىن تەرجىمە قىلىندى.

(ئاپتور: سوڭ شىيەن (جۇڭگو ئىجتىمائىي پەنلەر ئاكادېمىيەسىنىڭ تەتقىقاتچىسى)

تەھرىرلىگۈچى: ئەركىن ئىمىننىياز قۇتلۇقى

ئېتىقادداش بولغان موڭغۇللار ۋە مىڭ سۇلالىسى بىلەن بىرلىشىپ قارشىلىق كۆرسىتىشكە ھەرقانچە ئۇرۇنغان بولسىمۇ بىراق ھەمراھلىرىنىڭمۇ كۈچىنىڭ زەئىپلىكىدىن مەغلۇبىيەتنىڭ ئاچچىق شارابىغا مۇيەسسەر بولغان. بۇنىڭ بىلەن ئەھمەدخاننىڭ غازات ئۇرۇشى ئېلىپ بېرىلغان قومۇل، تۇرپان، لوپنور رايونلىرىنىڭ ئاھالىلىرىدىن بىر قىسمى مەجبۇرەن ئىسلامنى قوبۇل كۆرگەن، بىر قىسمى چەت، ئادەمسىز تاغ - جەزىرىلەرگە كىرىپ پاناھلىدىغان، يەنە بىر قىسمى بولسا ئىلاجىسىز جىيايۇگۈەننىڭ ئىچىگە كىرىپ بۇرۇندىن تەڭرىتاغلىرىنىڭ كەڭرى قۇچىدا تارىخنىڭ ئۇپرىغان سەھىپىلىرىدىن ئېشىپ قالغان، قامچى (گەنجۇ) ئۇيغۇر خانلىقىنى قۇرۇپ بىر مەزگىل شۇ دىيارلاردا ھاكىم بولغان قېرىنداشلىرى يېنىغا پاناھداپ بېرىشقا مەجبۇر بولغان. ئورقۇن ئۇيغۇر خان جەمەتىنىڭ قەبىلىسى بولغان ياغلاقلار ۋە قوچقار تېكىن باشچىلىقىدا كۆچكەن قومۇ بۇ رايوندا يەنىلا ئۆزلىرىنىڭ ئالاھىدىلىكى بىلەن موڭغۇل خانلىرىنىڭ ھۆكۈمرانلىقى ئاستىدا تۇرۇۋاتاتتى. بۇ چاغدا قومۇل، تۇرپان، لوپنور شەرقىي ئۇيغۇر يۇرتلىرىدىن كەلگەن ئۇيغۇرلار ئۇلارغا كۈچ ۋە روھىي مەدەت بېرىپ ئۇلارنىڭ ئارىسىدا ئۆزلىشىپ قالغان. شۇ ۋاقىتلاردا موڭغۇللارنىڭ ھۆكۈمرانلىقى ئاستىدا تۇرغان ئۇيغۇر قومۇي موڭغۇللار بىلەن بولغان قويۇق ئالاقىلار داۋامىدا ئۆزلىرىگە زور بىر تۈركۈم موڭغۇل تائىپىلىرىنى قوشۇشقان، بۇلار ھۆكۈمران بولغاچقا ئۇلار گەرچە ئۆزلىرىنى ئۇيغۇرنىڭ خانى دەپ ئاتاشسىمۇ موڭغۇل تىلىنى ئۇيغۇر تىلى بىلەن تەڭ قوللىنىشقان. قومۇل، تۇرپان، لوپنور رايونلىرى ئەھمەدخاننىڭ قاتتىق غازات ھەرىكىتىدىن كېيىنلا تولۇق مۇسۇلمان بولۇپ بولالمىغان. بەلكى 16 - ئەسىردە قومۇلغا كەلگەن ياۋروپا سەيياھلىرىمۇ چوڭ جۈمە مەسچىتنىڭ ئۇدۇلىدا قەد كۆتۈرۈپ تۇرغان ھەيۋەتلىك بۇتخانىنى كۆرۈشكەن. 20 - ئەسىرنىڭ باشلىرىدىمۇ قومۇل ۋاڭلىرى بۇدا مىڭئۆيلىرىنى بۇزماقچى بولغاندا يەرلىك خەلق، ئۇ جايلارنى ئۇلۇغلارنىڭ يېرى دەپ ئەزىزلىپ چاقتۇرغۇزمىغان. لوپنور خەلقى بولسا ئۇيغۇر تارىخچىسى موللامۇسا سايرامى 19 - ئەسىردىمۇ «مۇسۇلمان دېسە مەسچىتى يوق، كاپىر دېسە بۇتخانىسى يوق» دەپ تەسۋىرلىگەن. دېمەك، ئەھمەدخاننىڭ دەۋرىدە ئادەمسىز جەزىرە - تاغلارغا كىرىپ كەتكەن ئۇيغۇرلار ئەھمەدخان ئۆلگەندىن كېيىن ئۆز شەھەرلىرىگە قايتىپ كەلگەن. چۈنكى ئەھمەدخاننىڭ ماۋازا ئۈنۈمىگە ئاكىسى قېشىغا ھەمدەمگە بېرىپ مەغلۇبىيەت بىلەن قايتىپ كېلىپ ئاقسۇدا ئۆلۈشى چاغاتاي خانلىقى ھۆكۈمرانلىقىنى ئاجىزلىتىپ قويغانىدى. ئەھمەدخاننىڭ چوڭ ئوغلى مەنسۇرخان تۇرپان تەختىگە چىققان بولسىمۇ بەك قۇدرەتلىك كۈچكە ئىگە ئەمەس ئىدى. ئۇنىڭدىن كېيىن سەئىدىيە سەلتەنتىنىڭ سۇيۇرغال زېمىنى بولغان قومۇل، تۇرپان رايونلىرىدا ئاستا - ئاستا تەسىرلەر نەتىجىسىدە ئىسلامنىڭ ئاساسى مۇستەھكەملەنگەن. قومۇل تارىخ ماتېرىياللىرىدا دائىم تىلغا ئېلىنىدىغان قومۇل ۋاڭلىرىنىڭ بوۋىسى مۇھەممەد شاھ غازىبەگ قومۇلغا تەيىنلەنگەن سۇيۇرغال بەگلىرىدىن بولسا كېرەك. ئۇ بۇددىست كاپىرلارغا قارشى ئۈزۈل - كېسىل غازات ئۇرۇشى قوزغىغان ۋە قومۇلنىڭ تولۇق ئىسلاملىشىشىنى ئەمەلگە ئاشۇرغان كىشى ھېسابلىنىدۇ. ئۇنىڭغا دائىر مەلۇماتلاردا ئۇنىڭ قالماقلار بىلەن ئۇرۇشقانلىقى ۋە شۇ جەرياندا غازى ئاتىقىنى ئالغانلىقى كۆپ تىلغا ئېلىنىدۇ. بۇ يەردە تىلغا ئېلىنغان قالماقلار موڭغۇللارمۇ ياكى بۇددىست كاپىر ئۇيغۇرلارمۇ بۇ ئېنىق ئەمەس. بەلكى ئىككىسىنىڭ ئىتتىپاقى بولسا كېرەك. چۈنكى تاغ - تۇرا، سەھرا - ئېدىرلارغا كىرىپ كەتكەن بۇددىست ئۇيغۇرلار مۇسۇلمان بولغان ئۇيغۇرلارغا قارشى تۇرۇش ئۈچۈن ئېتىقادداش بولغان موڭغۇللاردىن ياردەم تەلەپ قىلغانلىق ئېھتىمالىنى چەتكە قاققىلى بولمايدۇ. بۇنىڭغا تا يېقىنقى زامانلاردىمۇ قومۇل، تۇرپان خەلقلىرى ئارىسىدا ئېيتىلىپ كېلىنىۋاتقان چۆللەردىن چىققان قالماق قومۇلىرىنىڭ ھېكايىلىرى ۋە خەلق ئاغزىدا قالماقلارغا تەۋە قىلىنغان ئۇيغۇر يادىكارلىقلىرى مەسال بولالايدۇ. لوپنورنىڭ شەرقىي قىسمىدا مىڭ سۇلالىسىنىڭ چىگرا مۇداپىئە قاراۋۇلخانىلىرىنى تاقىۋېلىشى پۈتۈنلەي مىڭ سۇلالىسىنىڭ تەمىناتى ئارقىلىق كۈن كەچۈرگەن بۇ قاراۋۇلخانىلاردىكى خەلقلەرنى كۆچۈشكە مەجبۇر قىلغان، بۇ قاراۋۇلخانىلاردىمۇ يەنە ئۇيغۇرلار ئاساسى قىسمىنى تەشكىل قىلغان بولۇپ، مۇسۇلمانلارغا قارشى مۇداپىئە سېپى شەكىللەندۈرگەنىدى. مىڭ سۇلالىسى غەربىي يۇرتتىن چىكىنىپ جىيايۇگۈەننىڭ ئىچىگە بېكىنىۋالغاندىن كېيىن بۇ خەلقلەرمۇ يەنە شۇ قامچى ئۇيغۇر خانلىقىدىن قېلىپ قالغان تەڭرىتاغ ئۇيغۇرلىرى قېشىغا بارغان. يىللارنىڭ ئۆتۈشى بىلەن بۇ يەردە ياشاپ كەلگەن ئۇيغۇر قەۋمى ئۆزلىرىنى سېرىق ئۇيغۇر دەپ ئاتاىپ كېلىشكەن، قومۇل، تۇرپان، لوپنور رايونلىرىدىن ۋە بۇ قاراۋۇلخانىلاردىن كۆچۈپ كەلگەنلەر شۇ تارىخى قىسمەتلىرىنى مەشھۇر «شجى خاجى داستانى»

ئارقىلىق ئىپادە قىلىشقان.

يۇقىرىدا تىلغا ئېلىپ ئۆتكىنىمىدەك موڭغۇل ئاقسۆڭەكلەرنىڭ ھۆكۈمرانلىقى ۋە ئۇلارنىڭ ھامىيلىقى ئاستىدا بىر بۆلۈك سېرىق ئۇيغۇرلار موڭغۇل تىلىنىڭ ئىنگۇر دىيالېكتىدا سۆزلىشىدىغان بولۇپ قالغانىكەن. بۇلار سېرىق ئۇيغۇر رايونىنىڭ شەرقىدە ئولتۇراقلاشقانلىقتىن شەرقىي سېرىق ئۇيغۇرلار ياكى شىرا يۇغور دەپ ئاتىلىدىكەن. بۇمۇ ئۇلارنىڭ ئۆزلىرىنىڭ تىلىدا سېرىق دېگەن مەنىنى ئاڭلىتىدىكەن. سېرىق ئۇيغۇر دېگەن بۇ نام «تارىخى رەشىدى» دە، خوتەن بىلەن قامجى ئارىسىدىكى خەلقلەرنى كۆرسىتىدۇ دېيىلگەن ۋە سەئىدخاننىڭ ئۇلارغا قارشى غازات ئۈچۈن لەشكەر ئەۋەتىپ ئۇلارنى تاپالمىغانلىقى قەيد قىلىنىدۇ. «كاشغەر تارىخى» («چىڭگىزنامە» دېگەن نامدا نەشر قىلىنغان) دا ئۇلارنىڭ 17 - ئەسىردە كېرىيە رايونىغا ھۇجۇم قىلىپ پاراكەندىچىلىك تۇغدۇرغانلىقى، سەئىدىيە ھۆكۈمرانلىرىنىڭ ئۇلارغا قارشى يۈرۈش قىلغانلىقىدەك ۋەقەلەر بايان قىلىنىدۇ. دېمەك، ئۇيغۇر تارىخنامىلىرىدە سېرىق ئۇيغۇرلار چەرچەندىن تارتىپ مىڭ سۇلالىسى چېگرىلىرىغىچە بولغان تېررىتورىيەدە ياشىغان خەلقلەرنىڭ نامى سۈپىتىدە چىلىقىدۇ. ئۇنىڭدىن كېيىن قايتا چېلىقمايدىغان سېرىق ئۇيغۇرلار مانا بۈگۈنلۈكتە گەنسۇ ئۆلكىسىنىڭ سۈنەن يۇغۇر ئاپتونوم ناھىيەسىدە بىر يېرىم تۈمەن نوپۇستا چارۋىچىلىق بىلەن كۈن كەچۈرۈپ ياشىماقتا. ئۇلارنىڭ يېرىمى ئېيتقىنىمىزدەك موڭغۇل تىلىدا سۆزلىشىدىغان شەرقىي سېرىق ئۇيغۇرلار بولۇپ، ئۇلار ئۇيغۇرچە سۆزلىشىدىغان سېرىق ئۇيغۇرلارنى «قارا يۇغۇر» دەپ ئاتىشىدىكەن، بۇ ئۇزۇن مۇددەت ھۆكۈمران بولغان شەرقىي سېرىق ئۇيغۇرلارنىڭ غەربىي سېرىق ئۇيغۇرلارنى كەمسىتىپ ئېيتقىنى بولۇشى مۇمكىن. ئەجدادلىرىمىزغا بولغان كۈچلۈك سېغىنىش، ئۆتمۈشمىزگە بولغان يۈكسەك قىزىقىش، قېرىنداشلىقىمىزغا بولغان چەكسىز پەخىرلىنىشنىڭ تۈرتكىسىدە 2011 - يىلى 22 - ئاۋغۇستتىن 25 - ئاۋغۇستقىچە بۈگۈنكى كۈندىمۇ سېرىق ئۇيغۇر ئىسمى بىلەن ئاتىلىپ كېلىۋاتقان، ئۇيغۇرلار بىلەن قانداش، قېرىنداش ھېسابلىنىدىغان، ئىسلامدىن بۇرۇنقى ئۇيغۇر ئادەتلىرى ۋە تىلىنى بىر قەدەر مۇكەممەل ساقلاپ قالغان قەدىمكى ئۇيغۇرلارنىڭ بۈگۈنكى قالدۇقى بولغان سېرىق ئۇيغۇر يۇرتلىرىنى زىيارەت قىلدىم، ئۇلارنىڭ تىلى ۋە مەدەنىيىتىنى ئۆگەندىم. شۇ تەسىراتلىرىمنىڭ ھاسىلى سۈپىتىدە بۇ يازما مەيدانغا چىقتى.

قاتمۇ قات يارداڭلىقلارنىڭ، تاغلارنىڭ ئارقىسىغا مۆكۈنگەن بۇ كەڭرى يايلاقلاردا، ئېگىز تاغلاردا دىيارىمىزنىڭ تاغلىرىدىن تاپقان ھېسسىياتلىرىمىزنى تامامەن تېپىپ ئالالايسىز. چۈنكى بۇ جايلاردىمۇ ئاسمان شۇنچىلىك كۆك. يۇرتىمىزدىكىگە ئوخشاشلا تۈرلۈك تاغ گىياھلىرى بىلەن ئورالغان يانباغرىلارنى بويلاپ چۈشىشىڭىز شىرىلداپ ئېقىۋاتقان سۈپسۈزۈك غول سۇلىرىنى كۆرەلەيسىز. يىراقلارغىچە سوزۇلۇپ ياتقان سېرىق ئۇيغۇرلارغا ماكان بولغان گۈزەل تاغلار بىلەن مۇڭدۇش كۆرسىتىش ئۇزۇن ئۆتمۈش قىسمەتلىرىنى باشتىن كەچۈرگەن، قېنىمىزغا سىڭىپ كەتكەن مۇڭ - ھەسرەتنىڭ سەۋەبىنى بىلگەندەك بولىدىكەنسىز. جۇشقۇن يايلاق پۇرىقى ئۆكسىمەيدىغان سېرىق ئۇيغۇر ناخشىلىرىدىن تۆكۈلۈپ تۇرىدىغان شۇ مۇڭلۇق مېلودىيە بىزنى ئىختىيارسىز ئۇيغۇر ۋە تۇرپان، قومۇل مۇقاملىرىنىڭ، لوپنور ناخشىلىرىنىڭ شۇ خىلدىكى گۈزەل دۇنياسىغا باشلاپ كىرمەكتە ئىدى. شۇ گۈزەل دۇنيانىمىزنى بىزمۇ سېرىق ئۇيغۇر قېرىنداشلىرىمىزغا ئاڭلىتىش مەقسىتىدە ئۇستا مۇقامچى ئىبراھىمگاڭ ئاكىمىزنىڭ غىرىجىكى، غالىپ ئەرشىدىن ئاكىمىزنىڭ ناخشىلىرى، ئابلىز ئورخۇن ئاكىمىزنىڭ دېيى بىلەن ئورۇندالغان قومۇل مۇقاملىرىنى ئورۇنلاپ بەرگىنىمىزدە قاترىغا تىزىلىپ ئولتۇرۇشقان سېرىق ئۇيغۇر مومىلارنىڭ كۆزلىرىدىن ئىختىيارسىز ياش تامچىلىرى پەيدا بولۇشقا باشلىدى. ئۇلار كۆز ياشلىرىنى ئەرتىپ تۇرۇپ قومۇل مۇقاملىرىنىڭ سېھرىگە غەرق بولغانىدى. سورۇندىكى ھەممەيلەن يۈكسەك ھاياجان ئىلكىدە ئىدى. ئەن يۈلۈك ئاچا ۋە ئۇنىڭ ئانىسى، كىچىك ئانىسى، ئۇلارنىڭ قوشنىلىرى ئۆزلىرى، ئەجدادلىرى يىللاردىن بېرى ئىنتىزار بولغان بۇ كۈيلەردىن قانغۇچە ھوزۇرلىنىۋالايلى، دەۋاتقاندا قىلاتتى، ئۇلار بۇ كۈيلەردىن ئەجدادلىرىدىن قالغان گۈزەل سېمفونىيەنى ئاڭلاۋاتقاندا، ئۆزلىرى ئامالسىزلىقتىن يۇتۇرۇپ قويۇۋاتقان روھنى تېپىۋالغاندا قىلاتتى. ئۇلار بۇ كۈيلەردىن بىز بىلەن ئۇلانغان شۇ مۇقەددەس رىشتىنى تېپىۋالغاندا خۇشال ئىدى، ئۇلارنىڭ كۆزلىرىدىن خۇشاللىق - ھاياجانلىق ياشلىرى تامچىلىماقتا ئىدى. پاراڭلىرىمىز ئەسناسدا ئوخشىشىدىغان سۆزلەر، ئوخشىشىدىغان ئادەتلەر چىقىپ قالسا ئىككىلا تەرەپ شۇنچىلىك خۇش بولۇپ كېتەتتۇقكى، ئاتا - ئانىسىدىن

ھېيتلىق ئالغان بەش ياشلىق بالىدەك. شۇنداق بىزمۇ تەڭرىنىڭ ئىرادىسى بىلەن ئۇزۇن يىللار ئايرىلىپ قالغان قېرىنداشلىرىمىز بىلەن ئەسرارلىشىپ، خۇددى يۇتتۇرۇپ قويغان دۇنياسىنى تېپىۋالغاندەك ھېسسىياتقا كېلىپ قالدۇق.

قومۇل، تۇرپان، لوپنور شېۋىلىرى بىلەن خېلى زور ئورتاقلىقلارغا ئىگە بولغان غەربىي سېرىق ئۇيغۇر تىلى مېنىڭ قىزىقىشىمنى ئۇزۇندىن بېرى قوزغاپ كەلگەن جەلپكار تېمىلاردىن ئىدى. بىز بارغاندا «چوقى، چوقى» دەپ بىزگە تۆردىن ئورۇن بېرىلگەن شۇ دەملەردە، چۈمۈتار مومىمىزغا «سەن بىزگە يۇغۇر ئېرىلا، سەن بىزگە يۇغۇر لوماق لارلا» دەپ تەلەپ قىلغان شۇ دەملەردە، بىزمۇ ئۇلارنىڭ بىزگە كۆرسەتكەن قىزغىن دوستانە مۇئامىلىرىنى كۆرۈپ «جوۋاتتى، جوۋاتتى» دەپ رەھمەت سۆزلىرىمىزنى ئىزھار قىلغىنىمىزدا خۇددى ئۇزۇن يىل ئايرىلىپ كۆرۈشەلمەي قالغان قېرىنداشلار قايتا كۆرۈشكەندىكىدەك تاتلىق سېزىملارغا ئەسىر بولدۇق. بىراق يېقىنقى يىللاردىن بېرى ئۇلارنىڭ ئانا تىلىنىڭ ئىشلىتىلىش نىسبىتىنىڭ زور دەرىجىدە ئازىيىپ كەتكەنلىكىنى، چوڭلارمۇ ئۆز ئارا ئاساسەن خەنزۇ تىلىنىڭ ياردىمى بىلەن سۆزلىشىدىغانلىقى، يەر شارلىشىش دولقۇنىنىڭ مانا بۇ چەت تاغلىق ناھىيىدىمۇ نېسۋىسىز قالماي، ئەنئەنىۋىي مىللىي ئادەتلەرنىڭ بارغانسېرى سۇسلىشىۋاتقانلىقى، ئۇيغۇرلۇق كىملىكىدىكى نوپۇسنىڭ بارغانسېرى ئازىيىپ كېتىۋاتقانلىقى مېنى چوڭقۇر ئوي - خىياللارغا، ئازابلىق پىكىرلەر قاينىمىغا تاشلىدى. سېرىق ئۇيغۇر زىيالىيلىرى بۈگۈنكى كۈندە پۈتۈن كۈچى بىلەن سېرىق ئۇيغۇر تىلى ۋە مەدەنىيىتىنى قۇتۇلدۇرۇۋېلىش ئۈچۈن ئاخىرقى تىرىشچانلىقلىرىنى كۆرسىتىۋاتقانلىقىغا قارىماي سۈنەن كۈچلىرىدىن يۈرۈپ بىرەر ئېغىز سېرىق ئۇيغۇرچە گەپ ئاڭلاش ناھايىتى قىيىن ئىدى. ئۇلارنىڭ جامائەت ئېڭىنىڭ سۇسلىقى بۇ تىرىشچانلىقلارنىڭ ئەڭ زور دۈشمىنى بولۇپ، سېرىق ئۇيغۇرلار ھالاكتىنى تېزلىتىۋاتقانلىقىنى دەل ئۆزلۈك ئېڭى ئىدى. بۇ ھەقىقەتەنمۇ ئويلىنىشقا تېگىشلىك بىر مەسىلە ئىدى. چوڭ ياشلىق سېرىق ئۇيغۇرلار بىلەن بولغاندىكى قىزغىن كەيپىيات، ئۇلارنىڭ بىزگە كۆرسىتىۋاتقان ئىللىق مۇئامىلىلىرى ئۇلاردىكى جامائەت ئېڭىنىڭ ھېلىمۇ مەۋجۇت ئىكەنلىكىنى بىلدۈرۈپ تۇرسىمۇ، بىراق ياشلاردا ئاشۇ خىل ھېسسىياتنىڭ سۇسلاپ سېرىق ئۇيغۇر جامائەتچىلىكىنىڭ ئۇيۇشۇشىغا تەسىر كۆرسىتەتتى، شۇنىڭدەك شەرقىي ۋە غەربىي دەپ بۆلۈنۈپ ئىككى خىل تىلدا سۆزلىشىدىغان ئىككى توپقا ئايرىلىشىمۇ سېرىق ئۇيغۇر جامائەتچىلىكىنىڭ بىرلىكىنى ھاسىل قىلىشتىكى ئاساسىي توسالغۇلاردىن ئىدى. ئەنە شۇنداق كۆپخىل ئامىللار سېرىق ئۇيغۇرلارنىڭ مىللىي كىملىكىنىڭ مەۋجۇتلۇقىغا خىرىس ئېلىپ كېلىۋاتاتتى. غەربىي ئۇيغۇر تىلىدا سۆزلەشكۈچى ئارىسلان ئاكىمىز مەكتەپلەردە سېرىق ئۇيغۇر تىلىنى دەرسلىك قاتارىغا كىرگۈزگەنلىكىنى ئېيتقىنىدا، بىزگە ئۆزلىرى چىقىرىۋاتقان «يۇغۇر پۇچىگ» (ئۇيغۇر پۈتۈك، يۇغۇر مەدەنىيىتى) ژۇرنىلى تەقدىم قىلغىنىدا، لاڭمۇ سېرىق مومىمىز شەرقىي، غەربىي ئىككى تىلدا يېزىلغان سېرىق ئۇيغۇر مەدەنىيىتىگە ئائىت رەسىملەر توپلىمىنى ئىپتىخار بىلەن كۆرسەتكەندە، ئەن يۈلۈك ئاچا سېرىق ئۇيغۇر سەنئەتكارلىرى تەرىپىدىن ئورۇنلانغان «سېرىق ئۇيغۇر خەلق ناخشىلىرى» دېگەن پىلاستىنكىسىنى خۇشاللىق ئىلكىدە تونۇشتۇرغىنىدا، شەرقىي سېرىق ئۇيغۇر زىيالىيسى تۆمۈر ئاكا ئەزىز كىشىلەرگە تەقدىم قىلىنىدىغان كۆك رەڭلىك خادانى بويىمىزغا ئارتقىنىدا سېرىق ئۇيغۇرلارنىڭ ئۆزىنى ساقلاپ قېلىش يولىدا كۆرسىتىۋاتقان بۇ تىرىشچانلىقلىرىدىن چەكسىز سۆيۈندۈك، بىراق سېرىق ئۇيغۇرلارنىڭ بۈگۈنكى خەتەرلىك ھالىتىنى ئوڭشاشقا ئۇلارنىڭ بۇ ئەمگەكلىرى يەنىلا كەملىك قىلىدىغاندەك قىلاتتى. چۈنكى بۈگۈنكى كۈندە قاتناش ئالاقىلەرنىڭ راۋانلىشىشى، كۆچمەنلەرنىڭ كۆپىيىشى، ئىستېمال سەۋىيەسىنىڭ كۈنسېرى ئۆسۈشى بۇ چارۋىچى مىللەتنى تاغدىن چۈشۈشكە مەجبۇر قىلىۋاتاتتى، تاغدىن چۈشكەنلىرى بولسا كۆپىنچە تىرىكچىلىكىنىڭ غېمىدە باشقا يۇرتلارغا چىقىپ ئىشلەش يولىدا ماڭاتتى، بۇنىڭ بىلەن ئۆز مەدەنىيەت چەمبىرىكىدىن يىراقلىشاتتى، بۇنىڭ بىلەن سېرىق ئۇيغۇرلارنىڭ نوپۇسى ئازلايتتى، خاس مەدەنىيىتى بارا - بارا سۇسلىشىپ ھالاكەتكە يۈز تۇتاتتى.

سېرىق ئۇيغۇرلار بۈگۈنكى كۈندە تىبەت بۇددا دىنىغا — لاما دىنىغا ئېتىقاد قىلىشاتتى. ئۇلارنىڭ يېڭىدىن سېلىنغان ھەيۋەت بۇددا ئىبادەتخانىسىدا، يوغان - يوغان بۇتلار، ياندىكى تەكچىلەرگە يۈزلىگەن ئۇششاق بۇتلار قويۇلغانىدى. ئارىسلان ناھايىتى ئىخلاسى بىلەن قولىنىڭ كۆيۈشىگە قارىماي كىچىك چۈچۈلا بىلەن ئوتنى ئېلىپ بۇتنىڭ ئالدىدىكى چىراقلارنى يېقىپ قويدى. ئارىسلان ۋە تۆمۈرلەر بۇتقا ئۈچ قېتىم تىزلىنىپ باش ئۇرۇپ چىقتى. بۇت ئۇلارنىڭ تەڭرىسى

ئىدى. تۆمۈر بۇنى ئۆزلىرىنىڭ ئەنئەنىۋى مەدەنىيىتىنى قوغداپ قېلىش ئۈچۈن ئۇيغۇرلار تىبەت بۇددا دىنىغا ئېتىقاد قىلىش يولىنى تاللىۋالغان دەپ چۈشەندۈردى. بۇ ئۇلارغا ئۇزۇن مەزگىل ھاكىم بولغان موڭغۇل ئاقسۆڭەكلىرىنىڭ دىنىي ئېتىقادى بىلەن مۇناسىۋەتلىك بولسا كېرەك، يەنە بىر جەھەتتىن ئېلىپ ئېيتقاندا تۆمۈرنىڭ ئېيتقانلىرىمۇ ئورۇنسىز ئەمەس ئىدى. ئۇيغۇرلارنىڭ تىبەتلەر بىلەن دىنىي جەھەتتە باغلىنىشى خېلى ئۇزۇن زامانلاردىن باشلاپلا مەۋجۇت ئىدى. 1350 - يىلى تىبەت تىلىدىن تەرجىمە قىلىنغان ۋاجرايانا مەزھىپىدىكى مەشھۇر ئەسەر « سىررى سىكراسامۋارا » ناملىق ئەسەر تىبەتلەر بىلەن ئۇيغۇرلارنىڭ ئەنە شۇ دىنىي ئالاقىلىرىنىڭ مەھسۇلى ئىدى. تىبەتلەردە ئالاھىدە مەزھەپ لاما دىنىنىڭ شەكىللىنىشى ۋە ئۇنىڭ سېرىق ئۇيغۇرلارغا تارقىلىشىمۇ يۇقىرىقىدەك تارىخى سەۋەبلەردىن خالى ئەمەس ئىدى. كۈنچىقىشى ئۇيغۇر يۇرتلىرىدىن ئۆز ئېتىقادىنى ساقلاپ قېلىش ئۈچۈن كۆچكەن بۇ ئۇيغۇر قەۋمى بۇ يەردە بۇددا ئەقىدىلىرىگە يىللاردىن بېرى سادىقلىق بىلەن ئىبادەت قىلىپ كېلىۋاتاتتى.

ئۇلارنىڭ تىلى ئۇزۇن يىللىق مەدەنىيەت ۋە يۇرت پەرقلىرىگە كۆرە بىزگە چۈشىنىكسىز بىلىنىۋاتقان بولسىمۇ ئەجدادلىرىمىز بىلەن ناھايىتى يېقىنلىققا ئىگە ئىدى. بۇ تىلنىڭ ھالاكىتى تۈركىي تىللار تارىخىدىكى تېخىمۇ زور بىر قېتىملىق يوقىتىش ھېسابلىناتتى. بۇ خىل خىرىسقا بۈگۈنكى كۈندە سېرىق ئۇيغۇر زىيالىيلىرىلا ئەمەس، بەلكى ئۇيغۇرلارمۇ ئويلىنىشقا تېگىشلىك مەسىلىلەرنىڭ بىرى. بىزنىڭ بۇ قېتىملىق سېرىق ئۇيغۇرلار يۇرتىغا قىلغان سەپىرىمىز ئۇلارنىڭ مىڭ يىللار مابەينىدە قەلبىنىڭ چوڭقۇرلۇقلىرىغا تىنىپ قالغان روھىنى قايتا جانلاندۇرۇش مەقسىتىدە قىلىنغان ناھايىتى ئەھمىيەتلىك سەپەر بولدى. شۇنىڭ بىلەن بىرگە ئۇلار ھەققىدىكى تونۇشلىرىمىزنى چوڭقۇرلاشتۇرۇپ بىر مەزگىل ئۇزۇلگەن تارىخى فېرىنداھلىق رىشتىمىزنى ئۇلاش يولىدىكى ئۈنۈملۈك پائالىيەت بولدى.

بۇ پائالىيەت داۋامىدا بىز سېرىق ئۇيغۇرلارنىڭ مەيلى قەبىلىۋىي ھاياتىدا بولسۇن، مەيلى چارۋىچىلىق تۇرمۇشىدا بولسۇن، قەدىمكى ئۇيغۇر ئادەتلىرى ۋە مەدەنىيىتىنى ناھايىتى ياخشى ساقلاپ كەلگەنلىكىنى بايقىدۇق. تۆۋەندە ئاساسلىق قىلىپ، سېرىق ئۇيغۇر مەدەنىيىتى ھەققىدە دەسلەپكى بايانلارنى ئوقۇرمەنلەرنىڭ ھوزۇرىغا سۈنمەن.

سېرىق ئۇيغۇرلاردىكى قەبىلىلەر ھەققىدە سېرىق ئۇيغۇر تارىخچىسى تۆمۈر ئەپەندى يەتتە ئوتۇقنى تەشكىل قىلغان جامائەت قۇرۇلمىسىدىكى تۈرلۈك ئۇرۇق - قەبىلە ناملىرىنى تۆۋەندىكىدەك بايان قىلىدۇ. (تۆمۈر ئەپەندىنىڭ «سېرىق ئۇيغۇرلارنىڭ مىڭ يىللىق تارىخى» ناملىق كىتابىدىن ئېلىندى)

غەربىي سېرىق ئۇيغۇرلارنىڭ قەبىلە ناملىرى ۋە فامىلىلىرى

خەنزۇچىسى سېرىق ئۇيغۇرچىسى ئۇيغۇرچىسى خەنزۇچە فامىلە

安江 anzhang ئەنجاڭ 安

妥鄂什 tovshoshi توخسى 妥

索格勒 soyal سوغال 索

亚拉格 javhlakhər ياغلاقار 杨

斯那 sina سنا 白

阿克塔塔尔 akhətatər ئاقتاتار 白

巴苏 basoud ياكى bukhis باسۇد ياكى بۇخسى 巴

呼郎格 hhorangyəd خوراڭغەت 贺

霍尔勒 hharaləy خارالغ (قارلۇق بولۇشى مۇمكىن) 贺、郎

钟鄂勒 zhungal جۇڭال (چوڭۇل) 钟

帕勒坦 paldavh ياكى paldan پالداغ ياكى پالدان 潘

增斯恩 (增柯斯) zhəngyəs چىڭگىز 郑

巩鄂拉提 yongərad قوڭغەرات 郭

柯勒克尔 khalkha خالخا 柯、哈

- 洪、黄 قىزىللىغ **yəzəlləvh** 克孜勒
 郎 غلاڭ ياكى ئېغلان **əylan** 阿郎 (阿兰)
 杜 دۈمەن **duman** 杜曼
 شەرقىي سېرىق ئۇيغۇرلارنىڭ فامىلىلىرى
 خەنزۇچىسى سېرىق ئۇيغۇرچىسى ئۇيغۇرچىسى خەنزۇچە فامىلى
 安 ئەنجاڭ **anzhang** 安江
 郭 قوڭغىرات **yongərad** 巩鄂拉提
 白、吴 بايات **bayad** 巴岳特
 贺 كېرەد (كېرەي) **kered** 克烈
 郎 ئۇلاڭ ياكى ئېغلان **ylan** 阿郎 (阿兰)
 高、李 غېقاغ ياكى غېكېر **khəqakh** 鄂盖尔 (或“戈尔恰合”)
 葛 خالغا **hhalkha** 喀勒喀
 苏 سۇلتۇس **sultus** 苏勒杜斯
 顾 كۈلىڭناخشو ياكى كۈلىڭ **kuling** 顾林那合首
 常 چاڭمان (چۆمەن) **changman** 常曼
 兰 لانچاخ **lanqakh** 兰恰合
 耿 قىرغىز **khərvhəz** 柯尔克孜
 孟 موڭغۇل ياكى ئېنگىر **angkura** 蒙古勒
 孔 چوڭسا **chongsa** 冲萨
 黄、安 خۇن **hhun** 浑
 贾 جالۇگې (چارۇق) **jalugə** 贾鲁格
 左 چاروس (چوروس) **qaoros** 绰罗斯
 艾、安 ئويرات **ört** 卫拉特
 石 چىلۇ **chilu** 齐鲁
 铁 تېمۇرچىن **[t'emurtʃin]** 帖木儿钦
 朵 كېدېن **[kədən]** 克丹
 杜 تۈمەن **[toman]** 杜曼
 ？ تۇرغۇش **[turgush]** 吐尔古斯

بۇنىڭدىن كۆرۈۋېلىشكە بولىدۇكى، تۈركىي تىلدا سۆزلەشكۈچى سېرىق ئۇيغۇرلاردا ياغلاقار، چوڭۇل، توخسى قاتارلىق قەدىمكى تۈركىي قەبىلىلەر ساقلانغاندىن باشقا، موڭغۇل تىلدا سۆزلىشىدىغان شەرقىي سېرىق ئۇيغۇرلاردىمۇ قىرغىز، بايات، چۆمەن قاتارلىق قەدىمكى تۈركىي قەبىلىلەر ساقلانغان، شۇنىڭدەك ھەر ئىككىسىدىلا ئاز ساندا موڭغۇل ياكى تىبەت قەبىلى تەركىبلىرى مەۋجۇت.

1. غەربىي سېرىق ئۇيغۇر تىلى

قىسقىچە بايان

سېرىق ئۇيغۇرلار بۈگۈنكى كۈندە 14 مىڭ نوپۇسقا ئىگە، غەربىي ۋە شەرقىي سېرىق ئۇيغۇر تىلى، شۇنىڭدەك خەنزۇ تىلىنى قوللىنىدىغان ئۈچ تىللىق خەلق. شەرقىي سېرىق ئۇيغۇر تىلى موڭغۇل تىلى ئائىلىسىگە مەنسۇپ، غەربىي سېرىق

ئۇيغۇر تىلى بولسا تۈركىي تىللار ئائىلىسىگە مەنسۇپ. سېرىق ئۇيغۇرلار ئۇيغۇرلار بىلەن قان-قېرىنداش، شۇنىڭدەك تارىخ، تىل ۋە مەدەنىيەت جەھەتتە بىر مۇنچە ئورتاقلىقلارغا ساھىپ خەلق. سېرىق ئۇيغۇرلارنى ۋە ئۇلارنىڭ تىلىنى چۈشىنىش ئۆگىنىش ئۇيغۇر مەدەنىيىتى ۋە تىلىنى تەتقىق قىلىشتا كەم بولسا بولمايدىغان مۇھىم ماتېرىيال مەنبەسىدۇر. شۇڭا مەزكۇر ماقالىمىزدا غەربىي سېرىق ئۇيغۇر تىلى ھەققىدىكى ئىزدىنىشلىرىمنى ئوتتۇرىغا قويۇپ ئۆتمەكچىمەن.

« سېرىق ئۇيغۇر تىلى سېرىق ئۇيغۇر مىللى مەدەنىيىتىنىڭ ئەڭ ئاساسى ئىپادىسى » (دۈمەن يېرىجان) بولغاچقا، غەربىي سېرىق ئۇيغۇر تىلىنىڭ گەۋدىلىك ئالاھىدىلىكلىرىنى قىسقىچە تونۇشتۇرۇپ ئۆتەي.

(ماقالدا سېرىق ئۇيغۇر ئالىمى ياكېر «جوك جىڭخۇېن» نىڭ «غەربىي سېرىق ئۇيغۇر تىلىنى تەسۋىرلەش تەتقىقاتى» ناملىق كىتابىدىكى ترانسكرىپسىيەلىك بەلگىلەر ئاساس قىلىندى)

تۈركىي تىللار ئۆز ئالاھىدىلىكلىرىگە ئاساسەن بىر قانچە تۈرلەرگە بۆلۈنىدۇ. ئالىملارنىڭ بۆلۈشتىكى ئۆلچەملىرىنىڭ ئوخشىماسلىقىغا ئاساسەن تۈركىي تىللارنى تۈرلەرگە بۆلۈشتىمۇ ئوخشىمىغان ئۆلچەملەر مەۋجۇت.

بۇلاردىن سامويلوۋىچنىڭ ئۆلچىمى بويىچە تۈركىي تىللارنىڭ بۆلۈنۈشى تۆۋەندىكىچە:

تىل گۇرۇپپىلىرى	تىللار	ئاياق	تاغ	سېرىق
ئوغۇز تىللىرى گۇرۇپپىسى ياكى غەربىي جەنۇب گۇرۇپپىسى	تۈرك تىلى	ayak	day	sarī
	گاگانۇز تىلى	ayak	day	sarī
	ئازەربەيجان تىلى	ayag	day	sarī
	تۈركمەن تىلى	ayak	daay	saarī
	سالار تىلى	ayah	tay	sarī
قىپچاق تىللىرى گۇرۇپپىسى ياكى غەربىي شىمال گۇرۇپپىسى	قازاق تىلى	ayaq	tau	sarī
	قازاقلىق تىلى	ayaq	tau	sarī
	نوغاز تىلى	ayak	taw	sarī
	قۇمۇق تىلى	ayaq	taw	sari
	قارا چاي-بالقار تىلى	ayaq	tau	sarī
	قارايم تىلى	ayaq	tau	sarī
	تاتار تىلى	ayaq	tau	sarī
	باشقۇرت تىلى	ayaq	tau	harī
	قىرغىز تىلى	ayak	too	sarī
	ئۇيغۇر-قارلۇق	ئۇيغۇر تىلى	ayaq	tay

sariq	taγ	oyoq	ئۆزبېك تىلى	تىللىرى گۇرۇپپىسى	
arīī	tīa	atax	ياقۇت تىلى	سېبىرىيە تىللىرى گۇرۇپپىسى ياكى شەرقىي شىمال گۇرۇپپىسى	
arīī	tīa	atak	دولگان تىلى		
sariγ	day	adak	تۇۋا تىلى		
sariγ	day	adak	توفا تىلى		
sariγ	taγ	azax	خاكاس تىلى		
sariγ	taγ	azax	شور تىلى		
sariγ	thay	azaq	غەربىي سېرىق		
saaruγ	taag	hadaq	خالاچ تىلى		ئارغۇ تىلى
s'urâ	tu	ura	چۇۋاش تىلى		ئوگۇر ياكى بۇلغار

بۈگۈنكى تۈركىي تىللار بۇ خىل پەرقلەندۈرگۈچى ماھىيەتلىك پەرقلىرىگە ئاساسەن يۇقىرىقىدەك تۈرلەرگە بۆلۈندۈ. جۈملىدىن سېرىق ئۇيغۇر تىلىمۇ سېبىرىيەدىكى تۈركىي تىللار بىلەن نۇرغۇن ئورتاقلىقلارغا ئىگە، بۇ خىل ئورتاقلىق ئاساسلىق ئوتتۇرا ئەسىر تۈركىي تىلىنىڭ ئالاھىدىلىكى بولغان «Z» لىق ئالاھىدىلىكىگە ئىگە ئىكەنلىكىدە كۆرۈلىدۇ. بۇ نۇقتىدىن تۈركولوگىلار سېرىق ئۇيغۇر تىلىنى تۈركىي تىللارنىڭ شەرقىي شىمال گۇرۇپپىسىغا تەۋە قىلىشىدۇ.

سېرىق ئۇيغۇر تىلى ھەققىدە تۇنجى قېتىم سىستېمىلىق تىل تەكشۈرۈشى قىلىپ چوڭقۇر تەتقىقات ئېلىپ بارغان تۈركولوگ مالوف بولسا كېرەك. ئۇ سېرىق ئۇيغۇر تىلىنى قەدىمكى ئۇيغۇر يازما يادىكارلىقلىرى ئەجدات - ئەۋلاد تىلى دەپ ئاتىغان بولۇپ، بۇنىڭدا قەدىمكى ئۇيغۇر تىلىنىڭ ئالاھىدىلىكىنى كۆپرەك ساقلاپ قالغانلىقى كۆزدە تۇتۇلغان. مالوفنىڭ كۆرسىتىشىدە سېرىق ئۇيغۇر تىلى ئۇزۇن يىللىق تارىخى ئايرىملىق تۈپەيلى ئۆزىنىڭ ئانا ئۇيغۇر تىلىنىڭ غول تارمىقىدىن ئايرىلىپ قالغان ۋە بۇ تۈپەيلى ھازىرقى ئۇيغۇر تىلى بىلەن خېلى زور پەرق شەكىللەندۈرگەن. شۇنىڭغا قارىماي نۇرغۇن تۈركولوگىلار سېرىق ئۇيغۇرلارنىڭ تارىخى كېلىپ چىقىشى ئاساسەن ئۇلارنىڭ تىلىنى ئۇيغۇر قارلۇق تىلى گۇرۇپپىسىغا تەۋە دەپ ھېسابلايدۇ.

سېرىق ئۇيغۇر تىلى لۇغەت تەركىبىگە قارىساق ھازىرقى زامان ئۇيغۇر تىلى بىلەن، بولۇپمۇ قومۇل، تۇرپان، لوپنور شېۋىلىرىگە ئوخشىشىدىغان نۇرغۇن تىل ھادىسىلىرىنى بايقايمىز، بۇلاردىن بىر قىسىم سۆزلەرنىلا مىسال قىلىپ كۆرسەتسەك: كىچىك بالىلارنى سۆيگەندە ئىشلىتىلىدىغان ھېس - تۇيغۇ ئىملىقى «ھۇببا»، ھەيران قالغانلىقىنى بىلدۈرىدىغان ھېس - تۇيغۇ ئىملىقى «ئاتتام»، «مەندىر — مەندىر» (مۆلدۈر)، «غۇن — غۇن» (قوغۇن)، «تورغاق — تورغوق، توراق» (توغراق)، «مىش — مىش» (مۈشۈك)، «ئۆكە: ئۆكە» (ئۆپكە)، «جىبىن — چۈن» (پاشا)، «مويۇن — مويۇن» (بويۇن)، «مىنجا — مىنجا» (ئازراق)، «قۇرۇتقا — قۇرۇتقا» (قېرى ئايال).... بۇ بىرى، سېرىق ئۇيغۇرلارنىڭ بىر تەركىبىنىڭ قومۇل، تۇرپان، لوپنور رايونلىرىدىن كۆچۈپ بارغانلىقىدىن بولسا، يەنە بىرى قومۇل، تۇرپان، لوپنور رايونلىرى تىلىدا سېرىق ئۇيغۇر تىلىدىكىگە ئوخشاش قەدىمكى تەركىبلەرنىڭ نىسبەتەن كۆپ ساقلىنىپ قالغانلىقىدىن بولغان.

غەربىي سېرىق ئۇيغۇر تىلىدا سەككىز سوزۇق تاۋۇش بار: **a, e, ĩ, i, o, u, Ö Ü**
 غەربىي سېرىق ئۇيغۇر تىلىدا بۇ سوزۇق تاۋۇشلارنىڭ سىيرىلاڭغۇ تاۋۇشلىرى مەۋجۇت بولۇپ، بۇ خىل ئالاھىدىلىك بارغانسېرى ئاجزلاشقا ۋە ئازلاشقا قاراپ يۈز تۇتماقتا. سىيرىلاڭغۇ تاۋۇشلار تۆۋەندىكىلەردىن ئىبارەت: **a^h, e^h, ə^h, o^h, Ö^h u^h**، مەسىلەن: **a^h t** (ئات)، **e^h t** (ئەت)، **o^h t** (ئوت)، **u^h kgus** (ئۆكۈز)، **Ö^h kbe** (ئۆپكە)
 غەربىي سېرىق ئۇيغۇر تىلىدا خەنزۇ تىلىنىڭ تەسىرى بىلەن قوشما سوزۇق تاۋۇشلار شەكىللەنگەن. ئۇلار: **io, ia, ue, ua, iu, uo, ou, üe, iü.....**

غەربىي سېرىق ئۇيغۇر تىلىنىڭ رەسمىي ئۆلچەملىك تىلى بولمىغانلىقتىن، ئۇ پۈتۈنلەي ئاغزاكى تىل سۈپىتىدە بىزگە بىلىنگەن. شۇڭا بۇ تىلدا ئۇيغۇر تىلىنىڭ شېۋە - دىيالېكتلىرىغا ئوخشاشلا تاۋۇشلارنىڭ ئالمىشىش، چۈشۈپ قېلىش ھادىسىلىرى بىر قەدەر كۆپ.

غەربىي سېرىق ئۇيغۇر تىلىدا 28 ئۈزۈك تاۋۇش بار. ئۇلار:

b, p, d, t, g, k, G, q, f, w, zh, ch, sh, ž, ĵ, č, š, z, s, x, γ, h, m, n, ŋ, l, r, y

سېرىق ئۇيغۇرلار ئۆزلىرىنىڭ ئۇزۇن مەزگىللىك تارىخىدا موڭغۇل، تىبەت، خەنزۇ قاتارلىق مىللەتلەر بىلەن تۈرلۈك ئالاقىلەردە بولۇپ كەلگەنلىكتىن بۇ تىللاردىن قوبۇل قىلىنغان سۆزلەر بىر قەدەر كۆپ، ئەكسىچە ئۇلۇغ ئۇيغۇرلارغا قارىغاندا ئەرەب - پارىس تىلىدىن قوبۇل قىلىنغان سۆزلەر ناھايىتى ئاز.

سېرىق ئۇيغۇر تىلى ئوغۇز تىللىرى گۇرۇپپىسىغا تەۋە بەزى ئالاھىدىلىكلەرنى ئۆزىدە ھازىرلىغان. بولۇپ، **t** لىرىنىڭ نۆۋەتلىشىش ھادىسىلىرى مەۋجۇت. مەسىلەن، **das** (تاش)، **don** (تون)، **dik** (تىك)، **gel, göz, pey** (كەل)، **perik** (بۆرك)....

ئەمما يۆنىلىش كېلىش قوشۇمچىسى «**-ɣa**» ئوغۇز تىللىرىدىكى «**g ä**» غا ئەمەس، بەلكى ئۇيغۇر تىلىدىكى «**-ɣa**» غا ئوخشايدۇ. سۈپەتداش قوشۇمچىلىرى «**-ɣan, -qan, -gen, -ken**» بولۇپ، بۇ جەھەتتىنمۇ ئۇيغۇر تىلىغا ئوخشايدۇ، تۈرك تىلىدىكى «**-an, -en**» قوشۇمچىلىرى بىلەن پەرقلىنىدۇ. ئۇندىن باشقا «**b**» تاۋۇشىنىڭ «**m**» تاۋۇشى بىلەن نۆۋەتلىشىشى نۇقتىسىدىنمۇ ئوغۇز تىللىرىغا ئەمەس، بەلكى ئۇيغۇر تىلىغا ئوخشىشىدۇ، بەلكى ئۇيغۇر تىلىدا «**b**» بىلەن ئىپادە قىلىنىدىغان تاۋۇشلارمۇ سېرىق ئۇيغۇر تىلىدا «**m**» بىلەن ئىپادىلىنىدۇ. مەسىلەن، «**mīs** — بىز»، «**moyun** — بويۇن».

سېرىق ئۇيغۇر تىلى تارىخى ئورۇن جەھەتتىن «**Z**» تىلى گۇرۇپپىسىغا تەۋە دەپ قارىلىدۇ. يەنى سېرىق ئۇيغۇر تىلىدا «**دېۋانۇ لۇغاتىت تۈرك**» تە ياغما، توخسى، قىچاق، ياباقۇ، تاتار، قاي، چومۇل ۋە ئوغۇزلاردىن باشقا تۈرك قەبىلىلىرىنىڭ تىل ئالاھىدىلىكىگە ئوخشاش ھالدا «**azay**» (ياياق)، «**yazay**» (ياياق)، «**azay**» (تويماق)، «**azay**» (ياي-)، «**bizəg**» (بۈيۈك) شەكىلدە كېلىدۇ.

سېرىق ئۇيغۇر تىلىدا قەدىمكى ئۇيغۇر تىلىغا خاس سۆز ياسىغۇچى قوشۇمچىلار ئارقىلىق سۆز ياساش ئەنئەنىسى داۋام قىلىپ كېلىۋاتقان بولۇپ، ياسالما سۆزلەردىن ئىسىم، سۈپەت ۋە يېنىلار كۆپ ئۇچرايدۇ. ئىسىم، سۈپەت ياسىغۇچى قوشۇمچىلاردىن تۆۋەندىكىلەر بار.

- či: malči, yerči (ناخشىچى), pudeyči (پۈتۈكچى), arači (مەلۇم بىرى)
- liy -dey -ney: yul'inniy (يۇلغۇنلۇق) tigenni'y (تىكەنلىك) saždey (چاچلىق)
- d'ir'iq: moyindir'iq (بويۇنتۇرۇق)
- qa, -ya, -qaš, -yaš: dartqa (چاچ قىسقۇچ), gezy'i (كىسىم), yiyeš (يېمەك), yuyeš (يۇغۇچ)
- q, -γ, -iq, -i'y, -k: ulay, sadey (سېتىق), emey (ئەمچەك), d'iziy (تىزىق), uhqay (ئۇخلاق), yūdirik (يۆتەل), düsek (چۈشەك), bozi'y (بويىاق), bezik (بۈيۈك), ahsaq (ئاقساق), yamay (ياماق), yimisik (ئېمىزىك، ئاغرىقى)
- ma, -me, -ba, -be: čoqima (ئورۇندۇق), iliy öryenme (شاگىرت), uzuma yü (ئۇخلايدىغان ياتاق)

(تسككۈچى) **dikbe**, (پىراكازچىك) **satba**, (كارىۋات) **yatma**

(ياستۇق قېپى) **-jaq: yasdajaq**

(ئۆلۈم) **-im: yülim**

(ئىلمەك) **-maq, -mek: ilmek**

(نېرىقى) **narıqi**, (قىسقىدىغان نەرسە) **-qi, gi: qisqi**

(كېچەك) **gezpek**, (دائىم ئىچىلىدىغان ئىچىملىك) **işpek**, (ئويۇنچۇق) **oynayaq**, **-yayq, -yek**

بۇنىڭدىن باشقا يەنە تۈرلۈك يېنىل ياسىغۇچى ۋە رەۋىش ياسىغۇچى ئايرىم قوشۇمچىلارمۇ بار.

سېرىق ئۇيغۇر تىلىدا ئەڭ قىزىقارلىق ھادىسە شۇكى، بىرىنچى ۋە ئىككىنچى شەخس ۋە ئۇلارنىڭ بىرلىك كۆپلۈك

شەكىللىرى ئۈچۈن ئوخشاش بىر قوشۇمچە ئىشلىتىلىدۇ. بۇ سېرىق ئۇيغۇر تىلىنىڭ بىر قەدەر ئىپتىدائىي ۋە تەرەققىي

قىلىنغان تىل ئىكەنلىكىنى كۆرسىتىدۇ.

سۆز ئاخىرى	سوزۇق تاۋۇش	ئۈزۈك تاۋۇش
بىرىنچى شەخس	-ŋ	-iŋ
ئىككىنچى شەخس	-ŋ	-iŋ
ئۈچىنچى شەخس	-si	-i

meniŋ anan: مېنىڭ (بىزنىڭ) ئانام (ئانىمىز)

seniŋ aqiŋ: سېنىڭ (سىلەرنىڭ) ئاغاڭ (ئاغاڭلار)

goniŋ gusi: ئۇنىڭ (ئۇلارنىڭ) كالىسى

سېرىق ئۇيغۇرچە سانلار:

bir 1, šiŋi 2, uš 3, diort 4, bes 5, aldi 6, yidi 7, saGiš 8, doGiš 9, on 10, bīryŋimī 11, shigeyŋimī 12, uŋyŋimī 13, bīrodīs 21, shigiodīs 22, diordon bes⁴⁵, beson šiŋi 52, aldon uš 63, yüz 100, mīŋ 1000.

11 دىن باشلاپ ئوتتۇزغىچە بولغان سانلار قەدىمكى ئۇيغۇر تىلىغا ئوخشاش قۇرۇلمىنى ساقلاپ قالغان بولۇپ، سېرىق

ئۇيغۇر تىلى بۇ جەھەتتە ھازىرقى زامان تۈركىي تىللىرىنىڭ ئىچىدە بىردىنبىر ھېسابلىنىدۇ.

سېرىق ئۇيغۇرچە جۈملە شەكىللىرىمۇ ناھايىتى ئىپتىدائىي بىر تۈركىي تىلنىڭ ئالاھىدىلىكلىرىگە ئىگە بولۇپ،

يېنىلارنىڭ ئاددىي ئۆتكەن زامان شەكلى ئۈچۈن **-dro - ip - p** قوشۇلىدۇ، مەسىلەن: **barip dro**: يېنىلارنىڭ

ئېنىق ھازىرقى زامان شەكلى ئۈچۈن **-bar - ip - p** قوشۇلىدۇ، مەسىلەن: **yip bar**: يېنىلارنىڭ ئاددىي ھازىرقى

زامان شەكلى ئۈچۈن **-dro - ov - iv - v** قوشۇلىدۇ، مەسىلەن: **yiv dro**: يېنىلارنىڭ ئېنىق كەلگۈسى زامان شەكلى

ئۈچۈن **-dro - iš - Giš** قوشۇلىدۇ، مەسىلەن: **gelyiš**: يېنىلارنىڭ ئاددىي كەلگۈسى زامان شەكلى ئۈچۈن **-iš - Giš**.

-dro قوشۇلىدۇ، مەسىلەن: **gelyiš dro**.

2. غەربىي سېرىق ئۇيغۇر تىلىدىكى بىر قىسىم ئاتالغۇلار

سېرىق ئۇيغۇر تىلىدا ئۇرۇق - تۇغقاندارچىلىققا ئائىت ئاتالغۇلار ھازىرقى زامان ئۇيغۇر تىلىغا قارىغاندا بىر قەدەر

مول. (ئەسكەرتىش: تۆۋەندىكى جەدۋەللەردە بېرىلگەن ئاتالمىلارنىڭ ئۇدۇلمۇ-ئۇدۇللىرى ئەر-ئاياللىق مۇناسىۋەتكە

ئىگە.)

سېرىق ئۇيغۇر تىلىدا ئاتا-ئانا، بوۋا-موما ئاتالمىلىرى			
ئۇلۇغ موما	t ^h e t ^h e anika	ئۇلۇغ بوۋا	t ^h e t ^h e awaka
موما	anika	بوۋا	awaka (ôka)
ئاپا	ana	دادا	ača
سېرىق ئۇيغۇر تىلىدا قېرىنداش ئاتالمىلىرى			
يەڭگە ياكى يېزىنە	Iŋke	ئاكا	aqa
	inī k ^h eln	ئۇكا، ئىنى	inī
	aqa	ئاچا	qīzaqa
		سىڭىل	sīŋnī
		نەۋرە ئاكا	č ^h īqan aqa
		نەۋرە ئۇكا	č ^h īqan inī
		نەۋرە ئاچا	č ^h īqan qīzaqa
		نەۋرە	č ^h īqan sīŋnī

سېرىق ئۇيغۇر تىلىدا تاغا - ھامما ئاتالمىلىرى			
ھامما، چوڭ ئانا	pezik ana	تاغا، چوڭ دادا(دادىسىنىڭ ئاكىسى)	a ^h ka, pezik ača
ھامما، كىچىك ئانا	iji	تاغا، كىچىك دادا(دادىسىنىڭ ئۇكىسى)	papa, ki ^h čiy ača
تاغا، چوڭ دادا	kūyi	ھامما، چوڭ ئانا(دادىسىنىڭ ئاچىسى ياكى سىڭىلىسى)	kuna
ھامما	taŷini	تاغا، (ئاپىسىنىڭ ئاكىسى ياكى ئۇكىسى)	taqa
تاغا	kūyi	ھامما، كىچىك ئاپا(ئاپىسىنىڭ سىڭىلىسى ياكى ئاچىسى)	kuŷi

سېرىق ئۇيغۇرلاردا كىشى ئىسىملىرى: سېرىق ئۇيغۇرلاردا ئۇيغۇرچە ئىسىملار قويۇلۇش بىلەن بىرگە تىبەتچە، خەنزۇچە ۋە موڭغۇلچە كىشى ئىسىملىرىمۇ كۆپ ئۇچرايدۇ. ئۇيغۇرچە ئىسىملاردىن sutqiz، yakhir، ياغ دېغى،

suthir (سۈت دېغى)، sutpaqa، yakhpaqa، marjan، ay qatun، arslan، tömür، patir (باتۇر) قاتارلىق ئىسىملار كۆپ ئۇچرايدۇ. دىنىي سەۋەب تۈپەيلى ئۇلاردا تىبەتچە ئىسىملارنى قويۇشمۇ خېلى كۆپ. شۇنىڭ بىلەن بىرگە كۆپىنچىسى خەنزۇچە فامىلە ۋە ئىسىم قوللىنىدۇ. ئۇلارنىڭ فامىلىلىرى قەبىلە ناملىرىغا ئاساسەن بېكىتىلگەن بولۇپ يۇقىرىدا كۆرسىتىلدى.

سېرىق ئۇيغۇرلاردا ۋاقىت ئاتالمىلىرى:

ئون ئىككى مۆچەل بىلەن يىل خاتىرىلەش سېرىق ئۇيغۇرلاردا ئومۇملاشقان ۋە بىزگە ئوخشاشلا « men yüt yilliy » دېگەندەك تىل ئادەتلىرى بار.

سېرىق ئۇيغۇرچە	دىۋانۇ لۇغاتىت تۈرك	ھازىرقى زامان ئۇيغۇرتىلى
šiyān yil	sīčyan yili	چاشقان يىلى
kus yil, uz ^h yil	ud yili	كالا يىلى
pa ^h rsī yil	bars yili	يولۋاس يىلى
tusqan yil	tavišgan yili	توشقان يىلى
ulī yil	nek yili	ئەجدىھا يىلى
yilan yil	yilan yili	يىلان يىلى
a ^h t yil, yüt yil	yund yili	ئات يىلى
qoy yil	qoy yili	قوي يىلى
pejin yil	bičīn yili	مايمۇن يىلى
ta ^h qayī yil	taqagu yili	نوخو يىلى
īšt yil	it yili	ئىت يىلى
toŋis yil	toŋuz yili	توڭگۇز يىلى

سېرىق ئۇيغۇرلار ئون ئىككى ئاينى ئاتاش ئادىتى ئۇيغۇرلارنىڭ ئوخشاشدۇ.

سېرىق ئۇيغۇر تىلى	ئۇيغۇر تىلى
pīrīnčī ay	بىرىنچى ئاي
iškīnčī ay	ئىككىنچى ئاي
ü ^h jinčī ay	ئۈچىنچى ئاي
törtinčī ay	تۆتىنچى ئاي
pisīnčī ay	بەشىنچى ئاي
a ^h ltinčī ay	ئالتىنچى ئاي
yitīnčī ay	يەتتىنچى ئاي
saqīsīnčī ay	سەككىزىنچى ئاي
to ^h qīsīnčī ay	توققۇزىنچى ئاي
onīnčī ay	ئونىنچى ئاي
pīr-yiḡirmīnčī ay	ئون بىرىنچى ئاي
iškī-yiḡirmīnčī ay	ئون ئىككىنچى ئاي

سېرىق ئۇيغۇرلار بىر ھەپتىنى **yitī k^hun** بويىچە بىرلىك قىلىپ بىر ھەپتىدىكى يەتتە كۈننى تۆۋەندىكىدەك ئاتايدۇ.

سېرىق ئۇيغۇر تىلى	ئۇيغۇر تىلى
pīrīnčī yitī	ھەپتىنىڭ بىرى
iškīnčī yitī	ھەپتىنىڭ ئىككىسى
ü ^h jinčī yitī	ھەپتىنىڭ ئۈچى
törtinčī yitī	ھەپتىنىڭ تۆتى
pisīnčī yitī	ھەپتىنىڭ بەشى
a ^h ltinčī yitī	ھەپتىنىڭ ئالتىسى
yitīnčī yitī	ھەپتىنىڭ يەتتىسى

سېرىق ئۇيغۇر تىلىدا يەنە باشقا ۋاقىت ئاتالمىلىرى تۆۋەندىكىدەك:

سېرىق ئۇيغۇرچە	ئۇيغۇرچە
k ^h untis	كۈندۈز
t ^h üni	تۈن، كېچە
taŋqar	ئەتىگەن
taŋqar e ^h rti	كۈن سۈزۈلۈشتىن بۇرۇن
k ^h ortï (< k ^h uno ^h rtï)	چۈش
k ^h uniŋker	چۈشتىن كېيىن
kihjiy k ^h uniŋker	دەسلەپكى چۈشتىن كېيىن
pezik k ^h uniŋker	كېيىنكى چۈشتىن كېيىن
yiŋirta	كەچ
t ^h örin	تۈن يېرىم (تەڭ كېچە)
kiji t ^h üni	ئەتە ئاخشام

سېرىق ئۇيغۇرچە	ئۇيغۇرچە
ta ^h qï ori ^h kïn	ئۆزۈڭنىڭ ئالدىنقى كۈنى، بۇرناكۈن
ori ^h kïn	ئۆزۈڭگۈن، ئۆلۈشكۈن
t ^h oyin	تۆنۈگۈن
puyin	بۈگۈن
tayin	ئەتە
heyin	ئۆڭۈن
sira ^h kïn	ئىندىن
untï ^h rkïn	چىندىن (ئىندىنىڭ ئەتىسى)

سېرىق ئۇيغۇرچە	ئۇيغۇرچە
ta ^h qī ori ^h kel	ئۈچ يىل ئاۋۋال
ori ^h kel	ئوزاقى يىل
pi ^h tīr	بۇلتۇر
pöylī	بۇ يىل
t ^h urti, yarīn	كېلەر يىل
törīm	ئىككى يىل كېيىن

تۆۋەندە سېرىق ئۇيغۇر تىلىدىكى بىر قىسىم دەل - دەرەخ ئىسىملىرى ئۇيغۇر تىلىغا ئوخشاپ كېتىدۇ. مەسلەن:
 terək (تېرەك), aq yiyaş (ئاق ياغاچ), qara yiyaş (قارا ياغاچ), sarīy yiyaş (سېرىق ياغاچ), aq
 terək (ئاق تېرەك), kök terək (كۆكتېرەك), č^h ayaan t^h uuraq (ئاق توغراق), kük segit (كۆك سۆگەت),
 tal yülüyn (يۇلغۇن), jiyti (جىگدە), a^h rča (ئارچا), ti^h kin (تىكەن), lamt^h aq (يانتاق)....

3. سېرىق ئۇيغۇر خەلق داستانى — شاراماق

(1) ترانسكرىپسىيەلىك تېكىست

سېرىق ئۇيغۇر تىلىنى تېخىمۇ ئەتراپلىق تونۇش ئۈچۈن سېرىق ئۇيغۇر خەلق ناخشىسى «شاراماق» بىلەن
 تونۇشۇپ ئۆتەيلى (ئەسكەرتىش: بۇ ناخشا تېكىستى «裕固族原生态民歌» دا خاتىرىلەنگەن ناخشا ۋە بېرىلگەن
 مەتنى ئاساسدا تۇرغۇزۇلدى):

šaramaq šaramaq bolti na moya
 at ungen šaramaq atdiy ir ni moya
 qara tay gök kögme duyirtı na moya
 dümayan šaramaq bu bolti na moya
 gök deñir Gara qus duyir ti na moya
 dümayan šaramaq bu bolti na moya
 šaramaq šaramaq atdiy irne moya
 at ungen šaramaq bolti na moya

qol yuzu yasisa qoyči gürti moya
 qoy pılme šaramaq mina diyu moya
 say yuzu yasisa šadči gürti moya
 šad pılme šaramaq mina diyu moya
 qol yuzu yasisa yudči gürti moya

yud pīlemī šaramaq mīna dīyū moya
 šaramaq šaramaq boltī na moya
 at ungen šaramaq atdīy irne moya

o pervīm o pervīm orlanmawa moya
 o yīpdīŋ čiyīGīn minjar bosat moya
 qar pīyim qar pīyim qarlanmawa moya
 qar yīpdīŋ čiyīGīn minjar bosat moya
 šaramaq šaramaq boltī na moya
 at ungen šaramaq atdīy irne moya

belegden qalyanan pelek dorjī moya
 perk qīzin birerjī boltīmīken moya
 čayīnda Galyan Gara Gīzin moya
 qan oyl qolīrja boltīmīken moya
 bayīndan qalyanī bay dey Gasqa moya
 qanqa kōlyō boltīmīken moya
 gōkenden qalyanī gōzīl doqdī moya
 gōk ilči manjīya dutdīmīken moya
 šaramaq šaramaq boltī na moya
 at ungen šaramaq atdīy irne moya

o pīrvīm o pīrvīm minjar orlan moya
 o yīpdīŋ čiyīGīn minjar yatqīd moya
 qar pīyim qar pīyim minjar qarlan moya
 qar yīpdīŋ čiyīGīn minjar yatqīd moya
 šaramaq šaramaq boltī na moya
 at ungen šaramaq atdīy irne moya

bačīmnīŋ Gara saž jūmken bitgī moya
 or ugus yomīdo jīmqa warvī moya
 qoGanīŋ qoŋīr qan daliy bitgī moya
 oulīs yomīdo datī urvī moya
 qoGanīŋ aq soŋog ule bitge moya
 oulīs yomīdo dagī urvī moya
 alīnnīŋ qos Garaq marmī bitgī moya
 ard qalyan yomīdo geri etgi moya
 pīrīnīŋya gūrgeneŋ gōzi qezeyī moya

pīrīnīnya datīqanīñ dumsīyī qezeyi moya.

(2) سۆزلۈك

Šaramaq: بىرمىللى قەھرىماننىڭ ئېتى

at ungen: ئېتى چىققان، نامى تارالغان

atdiy: ئاتلىق، نامدار

gök: كۆك

kögme: ئۆچكە

duyirtī: ئۇچرىدى، كۆچمە مەنسى ئەسكەرتتى

denjir: تەڭرى

dümayan: تۇيمىغان

qus: قۇش

qol: غول، دەريا

yas: يوشۇرۇنماق، كۆمۈلمەك

pelin: pilme, توپتىن ئايرىلماق

mīna: مانا

dīgu: دېدىغۇ

say: جىلغا

šad: موزاي، تورپاق

yud: ئات

perγ: بەگ

orlan: ئاچچىقلان-

yīp: ئاغامچا

čiyiG: چىگىش

minjar: ئازراق

qar: قارا

peleg: قول

pelek dorjī: تىبەتچە كىشى ئىسمى، سېرىق ئۇيغۇرلاردا تىبەتچە ئىسىملار كۆپ ئۇچرايدۇ

perk: كۆزگە كۆرۈنگەن، ئالاھىدە ياخشى

birerji: bir + er + ji, بىرەرچى، بېرىدىغان، بۇ يەردە ياتلىق قىلىنىدىغان ۋاقىتنى كۆرسىتىدۇ

čay: ئوچاق بېشى

qan: قاغان، خان

qolirja: qol (تەلەپ قىلماق) + ir + ja, تەلەپ قويدىغان ۋاقىتنى كۆرسىتىدۇ

bay: ئاتنى قوزۇققا باغلايدىغان ئارغامچا، باغ

dey: ئىككى ئۈچ ياشلىق ئەركەك ئات (تاي)

Gasqa: قاشقا، ھايۋانلارنىڭ پېشانىسىدىكى ئاق تۈك ئۈنگەن يېرى

kölyö: مېنمەك

göken: ئارغامچا

gözil: كۆز ئەتراپىدا بولىدىغان رەڭلىك چەمبەر، ھايۋانلارنىڭ كۆزەينىكى

doq: قوزا

ilči: ئىلچى

manja: سەدىقە تاماق

yatqīd: yat+ qīd، چىڭت

qarlan- : ئاچچىقلانماق

bač: باش

saž: ساچ، چاچ

jümken: ئوت

bīt: پۈتمەك، ئايلانماق

or: oyur، ئۇيۇر، توپ

ugus: ئۆكۈز

yomid: چۆرىسىگە ئېلىۋالماق، ئارىغا ئېلىۋالماق

jimqa: ji+m+qa (يېمەك)

war: بار

qoGa: كۆكرەك بوشلۇقى

qoŋir: قوڭۇر

dalīy: دالاي، ئالۋى، دېڭىز

oulis: ئۇلۇس، ئادەملەر

datī: تېتىش

soŋog: سۆڭەك

ule: يولغا قويۇلغان تاش، توپا، ياغاچ دۆۋىسىنى كۆرسىتىدىغان بولۇپ، ئۇيغۇرلار تاش ئارقىلىق يوللارغا بەلگە قويۇپ تاغ، يول تەڭرىلىرىگە سېغىنغان. مەھمۇد كاشغەرىي بۇ سۆز ھەققىدە ئۆز ئەسىرىدە « چۆلدە يول كۆرسىتىدىغان بەلگە. ماقالدا مۇنداق كەلگەن: ئۇلا بولسا يول ئازماس، بىلىگ بولسا سۆز يازماس - بەلگە بولسا، يولدىن ئازماس، بىلىم بولسا، سۆزدىن قايماس. چۆللەردە يول كۆرسىتىدىغان بەلگە بولسا، يولدىن ئېزىپ كەتمەيدۇ، كىشىدە بىلىم بولسا، سۆزدە يېڭىلىشمايدۇ. » دەپ يازغان.

dagī: دۇئا تىلاۋەت

urȳi: olȳi، بولماق مەنىسىدە

alīn: پېشانە

qos: قوش

Garaq: قاراق، كۆز قارىچۇقى

marmī: بۇددا چىرىقى

ard: ئارقىدا

ger: بۇددا چىرىقى

pirīn: ئالدىدا، دەسلەپتە

qezeyi: قىزارغاي

dumsiy: تۇمشۇق

3) يەشمىسى

شاراماقنىڭ ھېكايىسى ئەنە شۇنداق (مويا)
داڭقى چىققان شاراماقنىڭ ناخشىسى بۇ (مويا)
قارا تاغدا كۆك ئۆچكە يولۇققاندى (مويا)
بۇنى تۇيماي شاراماق شۇنداق بولدى (مويا)
كۆك ئاسماندا ياۋا قۇش ئەسكەرتكەنتى (مويا)
بۇنى تۇيماي شاراماق شۇنداق بولدى (مويا)
ھەي، شاراماق، شاراماق، داڭقى چىققان شاراماق،
نامى چىققان شاراماق شۇنداق بولدى (مويا)

يوشۇرۇنسا دەرياغا قويى كۆردى (مويا)
قوي ئۆركۈدى، شاراماق مانا دېدى (مويا)
يوشۇرۇنسا جىلغىغا كۆرۈپ قالدى كالچى،
موزاي ئۆركۈپ شاراماق مانا دېدى (مويا)
يوشۇرۇنسا غول سايان كۆرۈپ قالدى يىلقىچى
ئات ئۆركۈدى، شاراماق مانا دېدى (مويا)
ھەي، شاراماق، شاراماق، ئېتى چىققان شاراماق،
نامى چىققان شاراماق شۇنداق بولدى (مويا)

ھاي ھاي بېگىم، ھاي بېگىم، ئاچچىقلانما (مويا)
ئارغامچىنىڭ چىگىكىنى ئازراق بوشتات (مويا)
زالىم بېگىم، قارا بېگىم، غەزەپلەنمە (مويا)
ئاۋۇ قەبىھ ئارغامچىنى ئازراق بوشتات (مويا)
ھەي، شاراماق، شاراماق، ئېتى چىققان شاراماق،
نامى چىققان شاراماق شۇنداق بولدى (مويا)

قولدا قالغان پېلىك دورجى (مويا)
ياخشى قىزغا ئۆيلىنەرمۇ (مويا)
ئوچاق بېشىدا قالغان بۇ قىز مويا
خان ئوغلغا ياقارمىكىن (مويا)
باغدا قالغان شاش تايچاققا (مويا)
خان مەنەر چاغ بولدىمىكىن (مويا)
باغلاقتىكى قارا كۆزلۈك قوزنى (مويا)
نەزىر قىلار چاغ بولدىمىكىن (مويا)
ھەي، شاراماق، شاراماق، ئېتى چىققان شاراماق،
نامى چىققان شاراماق شۇنداق بولدى (مويا)

ھاي ھاي بېگىم، ھاي بېگىم، ئاچچىقلانما (مويا)

ئارغامچىنىڭ چىڭگىنى ئازراق چىڭت (مويى)
 زالىم بېگىم، قارا بېگىم، ئاز غەزەپلەن (مويى)
 ئاۋۇ قەبىھ ئارغامچىنى ئازراق چىڭت مويى
 ھەي، شاراماق، شاراماق، ئېتى چىققان شاراماق،
 نامى چىققان شاراماق شۇنداق بولدى. (مويى)

بېشىمدىكى قارا چاچ ئوت-چۆپ بولدى (مويى)
 يەپ تويغاي بو چۆپلەرنى كالا قويلار (مويى)
 كۆكرەكتىكى قىزىل قان دېڭىز بولدى (مويى)
 تېتىپ بۇنى ئۇلۇسلار بەھرە ئالغاي (مويى)
 بەددىمەدىكى سۆڭەكلەردىن ئۇلى پۈتسۇن (مويى)
 ئەتراپتىكى خەلقلەر تاۋاپ قىلسۇن (مويى)
 بۇ كۆزلىرىم بۇددىغا چىراق بولسۇن (مويى)
 بۇددىغا قىلىپ ئەۋلاتلار تاۋاپ قىلسۇن مويى
 مېنى دەسلەپ كۆرگەنلەرنىڭ كۆزى قىزارسۇن (مويى)
 مېنى دەسلەپ تېتىسا ئاغزى قىزارسۇن (مويى).

4) شاراماق داستانىنىڭ تولۇق ۋەقەلىكى

سېرىق ئۇيغۇرلارنىڭ قەدىمكى ئانا ۋەتىنى شىجى خاجدا ئىككى تاغ بار ئىكەن. بىرى سېرىق ئۇيغۇرلارنىڭ ئاق خانى ۋە ئۇنىڭ خەلقى ئولتۇراقلاشقان ئاق تاغ، يەنە بىرى يات تائىپىلەر ۋە ئۇلارنىڭ قاراخاننى ئىلكىدىكى قارا تاغ ئىكەن.

ئاق خاننىڭ ھوزۇرىدا بىر قارا نىيەت ۋەزىر بولۇپ، ئۇ قانداق قىلىپ ئاق خاننىڭ ھوقۇقىنى قولغا كىرگۈزۈۋېلىشنى ئويلايدىكەن. ئۇزۇن ۋاقىتلار ئۆتۈپتۇ، لېكىن ئۇ ئۆزىنىڭ رەزىل پىلانىنى ئەمەلگە ئاشۇرىدىغانغا پۇرسەت تاپالماپتۇ. ئۇ قېرىپمۇ قاپتۇ، داۋاملىق كۈتۈۋېرىشكە ئاقەت قىلالماي، ئاق خان بىلەن قارا خان ئارىسىغا زىددىيەت ئۇرۇقىنى تېرىشنى پىلانلاپتۇ. قارا خاننىڭ قولى بىلەن ئاق خاننى ئۆلتۈرەلسىلا ئۇ خانلىق ئورنىغا چىقالايدىكەن. ئۇزۇن ئۆتمەي قارا نىيەت ۋەزىرنىڭ قۇتۇپتىشى بىلەن ئاق خان بىلەن قارا خاننىڭ ئارىسىدا ئۇرۇش پارتلاپتۇ. ئۇرۇش داۋاملاشقانچە كەسكىنلىشىپتۇ، جەسەتلەر ھەممىلا يەرنى قاپلاپتۇ. ئاق خان ئۆز يىگىتلىرى بىلەن دۈشمەنگە قارشى قاتتىق جەڭ قىلىۋاتقاندا، ھېلىقى ۋەزىر ئۆزىنىڭ ئاجىز ۋە قېرىلىقىنى باھانە قىلىپ، ئۆيىدە شاراپ ئىچكەچ پۇرسەت كۈتۈپتۇ.

ئۇزۇن داۋاملاشقان بۇ جەڭدە ئاق خان يېڭىلەي دەپ قاپتۇ. چۈنكى ئۇلار ئۇرۇشقا مېڭىشنىڭ ئالدىدا بۇ ۋەزىر يوشۇرۇنچە ئاق خاننىڭ ئۇرۇش پىلانىنى قارا خانغا يەتكۈزۈپ قويغان ئىكەن. ئاق خان ھەر بىر ھۇجۇمدا تالاپەتكە ئۇچراپتۇ ۋە ئەسكەرلىرى بەكلا كېمىيىپ كېتىپتۇ. ئاخىرىدا بولسا يېڭىلەيلا دەپ قاپتۇ. ئاق خان ئېغىر يارىلىنىپتۇ ۋە جەڭ قىلغۇچىلىكى قالماپتۇ. بۇ قەبىلە يوقۇلۇش گىردابىغا بېرىپ قاپتۇ.

جەڭ ئۇزۇنغا سوزۇلۇپتۇ، ئاق خان مەغلۇپ بوپتۇ. ئەسلىدە قارا نىيەت ۋەزىر جەڭگە قاتناشمىغان بىلەن، ئاق خاننىڭ ھەر بىر قېتىملىق جەڭ پىلانى تۈزۈلگەندە ۋەزىر ئۇنى تىڭلاپ، يوشۇرۇنچە قارا خانغا يەتكۈزۈپ تۇرغانىكەن. بۇنداق بولسا ئاق خان يېڭىلمەي قالسۇنمۇ؟!

مۇشۇنداق ھايات-ماماتلىق پەيتتە، ئاق خاننىڭ خانىشى شاراماق دۇبۇلغا ساۋۇت كىيىپ، ئاق خاننىڭ ئۆتكۈر قىلىچىنى ئېلىپ، قەبىلىدىكى ياش ئاياللارنى تەشكىللەپتۇ. ساق قالغان ئەرلەرنى ئېلىپ، ئۇلارنىڭ ئېتىغا مىنىپ، ياۋىنىڭ چېدىرىغا بۆسۈپ كىرىپتۇ. ئۇلار ھۇجۇم قىلغاندا دەل يېرىم كېچە ۋاقتى بولۇپ، قارا خان ئاق خاننى يېڭىۋالغان بولۇپ

چۇش كۆرۈپ ياتقانكەن. بىردەمدىلا ئۇنىڭ چېدىرىدىن ئاسمان پەلەك ئوت كۆتۈرۈلۈپتۇ. ئۇنىڭ قوشۇنلىرى تېخى كىيىملىرىنى كىيىشكەمۇ ئۈلگۈرمەيلا ئايال جەڭچىلەرنىڭ ھۇجۇمىغا ئۇچراپتۇ. قارا خان قۇرقۇپ كەتكەن ئەسكەرلىرىنىڭ ئايغا دەسسەلىپ چەيلىنىپ كېتىپتۇ.

غەلبە خەۋىرىنى ئاڭلىغان ئاق خان زەپەر قۇچقان ئايالىنى كۈتۈۋالغىلى چىقىپتۇ. شاراماق ياياق پىتى ئاۋايلاپ، ئۇنىڭ قىلىچىنى قايتۇرۇپ بېرىپتۇ ۋە ئۇنىڭغا چىڭ تۇتۇشنى ئېيتىپتۇ. بۇ ئۇلۇغ ھەرىكەت ئۇنىڭ قەيسەرلىكىنى ئىسپاتلاپ قالماي، يەنە ئۇنىڭ ئېرىگە ۋە خەلقىگە سادىق ئىكەنلىكىنى كۆرسىتىپتۇ. بىر چىرايلىق ئايال: بىزنىڭ قەدىرلىك شاراماقىمىزنىڭ قەھرىمانلىقىنى مىللىتىمىزگە يادكار قىلىش ئۈچۈن بىر ئابىدە تۇرغۇزايلى دەپ مەسلىھەت كۆرسىتىپتۇ. بۇنىڭغا ھەممىسى ماقۇل كەپتۇ. بۇ ۋەزىر ئۆزىنىڭ قارا نىيىتىنىڭ ئىشقا ئېشىشىغا توسقۇنلۇق قىلغانلىقى ۋە باشقا رەزىل مۇددىئاسىغا ئارلاشقانلىقى ئۈچۈن شاراماققا چىش- تىرنىقىغىچە ئۆچ بولۇپتۇ. ئۇ ئاق خانغا: « شاراماقنىڭ ئىناۋىتى نېمىدېگەن ئۈستۈن! » دەپتەن، ئاق خان ئۇنىڭدىن نېمە دەۋاتقانلىقىنى سورايتۇ. « ئاياللار ھاكىمىيەتنى ئىگىلىمەكچى » دەپتۇ ئۇ. بۇ چاغدا گۇمانچى ۋە ھەسەتخور ئاق خاننىڭ كۆڭلىگە گۇمان چۈشۈپتۇ. شۇنىڭدىن باشلاپ، ئۇ چىرايلىق ئايالغا سوغۇق تېگىپتۇ. ئۇلار ئۆزلىرىنىڭ خىياللىرى بىلەن ئۇزاق ۋاقىت ئايرىم تۇرۇپتۇ. شاراماق پىرىغا تەشنا بولۇپتۇ. توي قىلغان ئون نەچچە يىلدىن بۇيان، ئۇ ھېچقاچان بۇنىڭدەك يالغۇزلۇق تارتماپتەن. ئۇ كۈندە ئىسرىق سېلىپ، ئۇرۇش جاراھىتىنىڭ تېزراق ساقىيىشىنى تىلەيدىكەن.

ۋاقىت ئۆتۈۋېرىپتۇ. بىر كۈنى شاراماق بۇنچە ئۇزۇن ۋاقىت ئۆتتى، ئېرىم ياخشىلىنىپمۇ قالغاندۇ دەپ، ۋەزىردىن ئېرىنى كۆرگىلى بارسا بولىدىغان بولمايدىغانلىقىنى سورايتۇ. بۇ دۈشمەن ۋەزىر ئۇنىڭغا: « خاننىڭ يارىسىنى تېخى ئوڭشالمىدى. مېنىڭچە ئۇنىڭ بىلەن كۆرۈشمەسە بولارمىكىن، مەن خان ئايلىرىغا سىلدىنمۇ ياخشى قاراۋاتمەن » دەپتۇ. ئەمەلىيەتتە ئاق خان ئاللىقاچان ساقايغان بولۇپ، ئۇمۇ خانىشىنى سېغىنىپ تۇرغانىكەن. ئۇ ئۆزىنىڭ ئايالغا بولغان تەشەللىقنى دېگەندە، ھېلىقى ۋەزىر ئۇنى توسۇپ: « خاقانم، ئۆزلىرىنى بېسىۋېلىشلىرىنى ئۈمىد قىلمەن. ئۇ ئۇرۇشتىن كەلگەندىن كېيىن، راھەت- پاراغەتلىك تۇرمۇش كەچۈرۋاتىدۇ. ئۇ سىلنى ئۇنتۇپ قالغاندەكلا. ئەگەر سىلى ئۇ يەرگە بارسىلا، ئاچچىقلىرى كېلىپ، كېسەللىرى قايتا قوزغىلىدۇ. ئۇنىڭ ئۈستىگە ئۇنىڭ جەڭ ماھارىتى ئۈستۈن، ئۆزلىرىنى كۆرۈپ خۇش بولسا، ھەممە ئىش ياخشى، ئەگەر خۇش بولمىسا، ئۆزلىرىگە بىرەر كېلىشمەسلىك بولۇپ قالسا، مەن ئەۋلادلىرىمىزغا بۇنى قانداق چۈشەندۈرىمەن؟ » دەپتۇ. ئاق خان بۇ گەپ بىلەن خوتۇننى كۆرۈپ كېلىش نىيىتىدىن توختاپ قاپتۇ.

بىر كۈنى ۋەزىر پادىشاھنىڭ قاپقى تۇرۇلۇپ قالغانلىقىنى بايقاپ قاپتۇ. ئۇ، خان ئايلىرى، سىلى ئازابلانمىسىلا، شاراماقنىڭ سىلگە كۆڭلى قالمىغان بولسا، باشقىدىن ئۆيلەنسلىرىمۇ بولىدۇ. شاراماقمۇ بۇنىڭغا قارشى چىقالمايدۇ، دەپ ئەقىل كۆرسىتىپتۇ قارا كۆڭۈل ۋەزىر.

بۇ سۆزلەر دەل ئاق خاننىڭ كۆڭلىدىكى سۆزلەر بولۇپ، ئەسلىدە ئۇ شاراماققا مۇنار ياستايلى دەپ ئەقىل كۆرسەتكەن ھېلىقى چىرايلىق ئايالغا ئىشتىھا ساقلاپ يۈرگەنىكەن. لېكىن ئاق خان سېرىق ئۇيغۇرلارنىڭ ئادىتى بويىچە ئايالغا مەڭگۈ سادىق بولۇشى، ئەگەر بۇ قائىدىنى بۇزسا، قەبلىسىنىڭ قارغىشىغا ئۇچرايدىغانلىقىنى ۋە ھەتتا قەبلىسىدىن قوغلاپ چىقىرىلىدىغانلىقىنى بىلىدىكەن. شۇڭا ئۇ ھېلىقى چىرايلىق ياش ئايالغا بولغان تەشەللىقنىمۇ دېيىشكە پىتىنالمىغانىكەن. ئەمدىلىكتە بولسا ۋەزىر بۇ گەپنى تېشىۋاتقاندىكىن، خان ئويلىنىپ تۇرۇپ كېتىپ: « ئەمەس شاراماقنى قانداق قىلىمىز؟ » دەپتۇ. « ئۇنىڭ ئىشى ئاسان. ئەگەر سىلى شۇنداق قىلىشنى خالىسىلا، ئۇنى دەرھال يوق قىلىمىز » دەپتۇ ۋەزىر.

ئاق خاننىڭ ئون يىللار بىقەلە ياشىغان ئىرادىلىك ئايالىنى ئۆزى ئۆلتۈرۈۋېتىشى، بولۇپمۇ قارا خاننى يەڭگەن ئايالىنى جايلىۋېتىشى مۇمكىن ئەمەس ئىكەن. چۈنكى ئەگەر شاراماق ئاياللارنى باشلاپ، ياۋغا بېسىپ كىرمىگەن بولسا، پۈتۈن قەبىلە يوق بولغان بولاتتىكەن. « يەنىلا پۇرسەت كۈتەيلى، بۇنى ھېچكىمگە تىنغۇچى بولمىسىلا » دەپتۇ خان ۋەزىرگە. كۈنلەرنىڭ بىرىدە، شاراماق ئاتا- ئانىسىنىڭكىگە بارماقچى بوپتۇ. ۋەزىر پۇرسەت كەلگەنلىكىنى پەملەپ، شاراماققا

ئاتا- ئانىسىغا ئاپارغىلى سوۋغات ۋە ئات تەييارلاپ بەرمەكچى بوپتۇ. شۇنىڭ بىلەن ۋەزىر ئىككىيلەنگە كەپتەر تۇتۇپ كېلىشنى بۇيرۇپتۇ. ئۈچ كۈندىن كېيىن ۋەزىر لىق ئىككى خۇرجۇن سوۋغاتلىق بىلەن ئاتنى ئېلىپ كەپتۇ. ئۇ مۇلايىملىق بىلەن: سىلى قايتىپ كەلگەندە، خانىمىز مۇ ساقىيدۇ ۋە ئىككىلىرى جەم بولىدىلا، ئەسلىرىدە بولسۇنكى، بۇ ئىككى خۇرجۇن سوۋغاتلىق خاننىڭ ئاتا- ئانىلىرىغا قىلغان كۆڭلى. ئۇ سىلى تاغقا يېتىپ بېرىپ، ئاتا- ئانىلىرىنىڭ ئۆيىنىڭ قارىسى كۆرۈنگەندە، ئاندىن ئېچىشلىرى كېرەكلىكىنى تاپىلدى « دەپتۇ.

شاراماق تاغقا بېرىپتۇ ۋە ئاتا- ئانىسىنىڭ ئۆيىنىڭ قارىسى كۆرۈنگەندە، خۇرجۇنلارنى ئېچىپتۇ. خۇرجۇندىن بىر مۇنچە كەپتەرلەر گۈررىدە ئۇچۇپ چىقتۇ. بۇنىڭدىن چۆچۈپ كەتكەن ئات تاغدىن يىقىلىپ چۈشۈپتۇ. تەييارلىقسىز تۇرغان شاراماقمۇ ئاتتىن يىقىلىپ چۈشۈپتۇ. ئاتنىڭ يۈگۈرۈشى بىلەن بىر پۈتى ئۈزەڭگىگە ئېسىلىپ قالغان شاراماق تاغدا سۆرۈلۈپتۇ. شاراماقنىڭ ئاتا- ئانىسى بۇ ئاتنى بايقىغاندا، شاراماقنىڭ بېشىدىن قان بۆلۈۋاللاپ چىقىۋاتقان، كۆكسى سۈرۈلۈپ كەتكەن، دۈمبىسى يىغىر بولغان بولۇپ، سۆڭەكلىرى كۆرۈنۈپ قالغان ھالەتتە ئىكەن. بۇ خەۋەر قەبىلىگە تارقالغاندا، كىشىلەر چوڭقۇر قايغۇدا قاپتۇ.

شۇنىڭدىن باشلاپ، سېرىق ئۇيغۇر قىزلىرى ئۆزىنىڭ تويىدا بېشىغا ئالدىغا قىزىل مەرۋايىتلار قالدالغان باش بېزىكىنى تاقايدىغان بوپتۇ. ئاق تاش ياكى قۇلۇلە قېپىنى باش بېزىكىنىڭ كەينىگە قادايدىغان بوپتۇ. بۇنىڭ مەنىسى مەرۋايىت، تاش ۋە قۇلۇلە قاپلىرى شاراماقنىڭ يازلانغان كۆكسى ۋە دۈمبىسىنى قوغدايدىغان قالقان بولىدۇ دېگەنلىك بولىدىكەن. باش كىيىمى قىزىل پۆپۈكلۈك بولۇپ، بۇ شاراماقنىڭ بېشىدىن چىققان قانغا سېمۈۋۈل قىلىنىدىكەن. قىزىل بەلۋاغ ئۇنىڭ قىزىل قېنىنىڭ ئەۋلاتلىرىغا تارقىلىشىنى خاتىرىسى ئىكەن.

كىشىلەرنىڭ غەزىپىدىن ئويغانغان ئاق خان خانىشىنىڭ ئېچىنىشلىق ئۆلۈمىنىڭ سەۋەبىنى تەكشۈرۈپ چىقىپتۇ. كەپتەر تۇتۇپ كەلگەن خىزمەتچىلەر ئۇلارغا نېمە بولغانلىقىنى ئېيتىپ بېرىپتۇ. بىر ۋەھشىي ئاتمۇ ئېلىپ كېلىنىپتۇ. خان ۋەزىرنىڭ بىر پۈتىنى ئۈزۈۋىتىپ باغلاپ، ئاتنىڭ يانپىشىغا پىچاقنى شۇنداق قاتتىق ئۇرۇپتىكەن، ئاغرىققا چىدىمىغان ئات تاغدىن ئۇچقانداك چۈشۈپ كېتىپتۇ ۋە ۋەزىرنى ئۇچى كۆرۈنمەس جاڭگاللىققا ئېلىپ كېرىپ كېتىپتۇ. ۋەزىر ئاتتا سۆرۈلۈپ ئۆلۈپتۇ.

ئاق خان خانىشىنىڭ ھېلىقى ۋەزىرنىڭ سۈيىقەستىگە ئۇچرىغانلىقىنى بىلىپتۇ. ئايلا ئۆتۈپتۇ، ئاق خاننىڭ بۇ دۇنيادا شاراماقسىز ياشىغۇسى كەلمەپتۇ. بىر كېچىدە، ئۇ ئۆزىنىڭ چىرايلىق خانىشى شاراماقنى چۈشەپتۇ. چۈشە شاراماق ئاق خانغا شەرقىكى قوشماق كۆلگە قاراپ سەپەر قىلىشنى كۆرسىتىپتۇ. شاراماق ئۇنىڭغا ئىككى كۆزىنىڭ ئىككى كۆلگە ئايلانغانلىقىنى ۋە بۇ يەردە خەلقنىڭ كۆپىيەلەيدىغانلىقىنى دەپتۇ. قويۇق ئوت- چۆپلەر ئۇنىڭ چىچى، سۈپسۈزۈك سۇلار ئۇنىڭ قېنى ۋە ئىگىز تاغ ئۇنىڭ تېنى ئىكەن. ئاق خان خەلقنى باشلاپ، شەرققە قاراپ كۆچۈپتۇ. ئۇلار ئاخىرى قوشماق كۆلىنى تېپىپتۇ ۋە چىلىيەنشەن تېغىدا ياشاپ قاپتۇ، شاراماق ھەققىدە قوشاقلار ئېيتىپتۇ. (ئەن جىەنجۈن، ئەن چىڭپىڭ، ئەن شۇخۇا، خې يوك، چياڭ چىڭجياڭلار تۈزگەن، سېرىق ئۇيغۇرلارنىڭ خەلق ئەدەبىيات نەمۇنىلىرى، 1984-يىلى، بېيجىڭ، 40-44-بەتلەردىن ئېلىندى).

o^h oh a^h ah
 u^h uh ə^h əh
 ö^h öh e^h eh

(2) تېكىست

ئاخىرىدا بۇ يېزىق بىلەن تۈزۈلگەن «يۇغۇر سۆز تۈپلىك» ئاتلىق يۇغۇر تىلى ئۆگىتىش قوللانمىسىدىن بىر تېكىستنى كۆرۈپ ئۆتەيلى:

**ZONA YOLVHZİRTE BİR meng togus yüz shige yevhərmu yil, liening moskawa gazivhning
 bir kəqivh tavhbashda olurp ol.**

بىر مىڭ توققۇز يۈز ئون ئىككىنچى يىل، لېنىن موسكۋانىڭ يېنىدىكى كىچىك بىر تاغ چوققىسىدا ئولتۇراتتى.

**ol yerde bir zona asiramazhi bar er, liening nemen kəsi mangdirvh ane qegerip gelvh söz
 mang'yarasip, BİR kaatda, liening ol kəsine deleivh zona navhp asirama yadalne mang'yarasin
 sayenep dro.**

ئۇ يەردە بىر ھەسەل ھەرىسى باققۇچى بار ئىدى، لېنىن دائىم كىشى ماغدۇرۇپ ئۇنى چاقىرىپ گەپلىشەتتى، بىر قېتىم لېنىن ئۇ كىشىنى چاقىرىپ قانداق ھەرە بېقىش ھەققىدە پاراڭلىشىشنى ئىستىدى.

**nemen ane delemi kəsi mundavh deip--ol moskwavh baripdə,dovhər kəsilar hos ol qayda
 olurvhn yerne bulmis er dide, liening uzu ane delevh barp diro.**

دائىم ئۇنى ئىزدەپ بارىدىغان كىشى مۇنداق دېدى: ئۇ موسكۋاغا كېتىپتۇ، باشقا كىشىلەرنىڭ ھېچقايسىسى ئۇنىڭ قايدە ئولتۇرىدىغانلىقىنى بىلمەيمىز دېدى، لېنىن ئۆزى ئۇنى ئىزدەشكە باردى.

**Liening biryakda mangip , bir yakda yarap dro, yol yevzhning meidok əshide zona köprik
 gözdep dro, ol göng'ulvh ane salvh yarap, zonalar mi savhəp meikdi ur dro.**

لېنىن ماڭغاج ئەتراپقا قاراپ ماڭدى، يول بويىدا ئېچىلىپ كەتكەن گۈللەردە نۇرغۇن ھەسەل ھەرىلىرىنى كۆردى، لېنىن ھەسەل ھەرىلىرىنىڭ ھەسەل يىغىۋاتقىنىغا قاراپ،

**yolning gezhmda bir kəqivh yü bardide,liening mangip ol yününing udurv h etep,peirpde sik bir,
 sik ashma kəsila zhou ol zona asirama,ol lieningne bur görvhandan alikap dro,**

يولنىڭ بويىدا بىر كىچىك ئۆي بار ئىدى، لېنىن مېڭىپ ئۇ ئۆينىڭ ئۇدۇلغا يېتىپ، ئىشىكىنى چەكتى، ئىشىك ئاچقان كىشى ھەسەل ھەرە باققۇچىنىڭ نەق ئۆزى ئىدى. ئۇ لېنىننى كۆرۈپ ھەيران بولۇپ:

**---yahshmu sen ?dep dro,liening kulup--bu yol gezdand bir zona asirama bar mu dide,--menla
 ere,navho muda deleivh gelde sen,ol deip.---Sening zona mene munda əzirdep gelde,liening kulum
 jirevh bolup dep.**

ياخشىمۇ سەن، دېدى. لېنىن كۈلۈپ: بۇ يول بويىدا بىر ھەرە باققۇچى بارمۇ؟ دېدى. مەن شۇغۇ، بۇ يەرنى قانداق تېپىپ كەلدىڭ، دېدى ئۇ. سېنىڭ ھەرىلىرىڭ مېنى باشلاپ كەلدى، لېنىن كۈلۈمسىرەپ شۇنداق دېدى.

پايدىلانمىلار:

مەھمۇد كاشغەرىي: «دىۋانۇ لۇغەتت تۈرك» 1 - توم، شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى، 1982 - يىل

裕固族原生态民歌，中国国际广播音像出版社
 西部裕固语描写研究，钟进文，民族出版社，2007年
 裕固民族尧熬尔千年史，铁穆尔，民族出版社，2005

尧熬尔文化，2010年1期，甘肃肃南裕固族自治县裕固族文化研究室主办
肃南裕固族自治县裕固族文化研究室网站：<http://www.yovhur.com/>
The western yugur Steoee <http://members.home.nl/marcmarti/yugur/>
突厥学导论，买提热依木·沙依提，民族出版社，2004年
(ئاپتور: مەركىزىي مىللەتلەر ئۇنىۋېرسىتېتى 2008 - يىللىق سىنىپ ئوقۇغۇچىسى)
تەھرىرلەۋچى: ئەركىن ئىمىننىياز قۇتلۇق

سۇلۋائىن لېۋى

كۈسەن تىلى ئۈستىدە تەتقىقات

تەرجىمان: تەلئەت ئوبۇلقاسىم تۈمەن

كۇچاردىن سايرام، بايغا بارىدىغان ئېگىزلىكتە يەنى كۇچارنىڭ غەربىي شىمالىغا تەخمىنەن 16 كېلومېتىر كېلىدىغان تار جىلغا ئىچىدە بىر يول بار. جىلغا ئېغىزىدا بىر قورۇل (qaral) بار بولۇپ ھازىر شالدىراڭ دەپ ئاتىلىدۇ. بۇ قورۇل جايلاشقان قىيالىق ئۈستىدە قەدىمكى بىر قورغان بولۇپ بۇيەردىن پائۇل پېللىئوت 1907- يىلى قىشتا قار ئىچىدىن بىراھىمى يېزىقىدا يېزىلغان نۇرغۇن تارشا پۈتۈكنى بايقىغان. ئۇ تارشا پۈتۈكلەرنىڭ كۆپ قىسمى مۇكەممەل ساقلانمىغان، پەقەت ئاز قىسىملا ياخشى ساقلنىپ قالغان. بۇ تارشا پۈتۈكلەر چاسا شەكلىدە بولۇپ، ھەممىسىدە V شەكىللىك ئېغىز بار، بۇ شوينا ئۆتكۈزۈۋىدىغان جاي بولۇشى مۇمكىن .

مەن مۇكەممەل ساقلانغان بىر قىسىم تارشا پۈتۈكنى تەرجىمە قىلىپ چىقتىم. ئەڭ مۇكەممەل ساقلانغان تارشا پۈتۈكنىڭ كەڭلىكى 13 سانتېمېتىر، ئېگىزلىكى 7 سانتېمېتىر كېلىدۇ، ئوڭ تەرەپتىكى ئىككى خەت بۇزۇلۇپ كەتكەن. سىياھ رەڭگى ئازراق ئوڭىگەن بولسىمۇ ئۈستىدىكى باشقا خەتلەرنى ئوقۇغىلى بولىدۇ. بۇ تارشا پۈتۈكنىڭ تەرجىمىسى تۆۋەندىكىچە :

Ywarttas... شالدىراڭ كىچىكىدە پۈتتى. بۇ يول خېتىنى... ئېلىپ كەلدى، جەمئى ئون ئادەم بەش ئات، بىر كالىنى ئېلىپ كەتتى، ھەرگىزمۇ تۇتۇپ قىلىنماي ئۆتكۈزۈۋېتىلسۇن 20- kusan يىلى 7- ئاينىڭ 14- كۈنى yo (ئىمزا).

بۇ تارشا پۈتۈكنىڭ ئوڭ تەرىپىدىكى ywarttas دېگەن خەتنىڭ مەنىسى ئېنىق ئەمەس، بەلكىم ئادەم ئىسمى ياكى ئەمەل نامى بولۇشى مۇمكىن، باشقا پۈتۈكلەردە ھەممىشە sletas pinkam دېگەن ئىككى خەت ئۇچرايدۇ Sletas بىلەن ywarttas لار ئوخشاشلا خاس ئىسىم ئىدى. شالدىراڭنىڭ قەدىمكى نامى salyisa yonyai دېيىلگەن، بۇ پائۇل پېللىئوت قەدىمكى تارشا پۈتۈكلەرنى بايقىغان قەدىمكى قۇرۇل (قۇرغان) نىڭ توخرىچە نامى بولۇشى مۇمكىن. پۈتۈكنى تاپشۇرۇپ ئالغۇچى ئادەمنىڭ ئىسمى ئۆچۈپ كەتكەچكە ئېنىق پەرىقلەندۈرگىلى بولىمىدى. پۈتۈكتە sknatatte ۋە putatte دېگەن ئادەم ئىسمى بار ، بۇ ئىككى ئىسىم سانسىكرت تىلىدىكى sangha data ۋە Budhadatta دېگەنلەردىن كەلگەن بولۇپ، توخرى تىلىدا جاراڭلىق تاۋۇش يوق بولغاچقا ئەنە شۇنداق ئاتالغان. ئاخىرىدىكى yo دېگەن سۆز ywarttas نىڭ ئىمزا بولۇشى مۇمكىن. بۇنداق قىسقارتىپ ئىمزا قويۇش شەكلى بۇنىڭدىن باشقا يەنە دۇلدۇلۇقۇر (Dulaul - Aqar) دىن تېپىلغان ھېسابات دەپتىرىدىمۇ كۆرۈلگەن. مەسىلەن، wiryamitre دېگەن سۆز سانسىكرت تىلىدىكى wiryamitra دېگەن سۆزدىن كەلگەن، قىسقارتىلىپ wi دېيىلگەن Waryasene . دېگەن سۆز سانسىكرت تىلىدىكى Waryasena دېگەن سۆزدىن كەلگەن بولۇپ، Warya دەپ قىسقارتىلغان ynanasena دېگەن ئىسىم maksacandrana دېگەن سۆز ma دەپ قىسقارتىپ يېزىلغان. بۇ تىلدا يەنە O تاۋۇشنىڭ W تاۋۇشىغا ئالمىشىش ھادىسىمۇ ئۇچرايدۇ. مەسىلەن، onolme = wrocce (يوغان) قاتارلىقلار، شۇڭا ywratas دېگەن سۆزنىڭ yo دەپ قىسقارتىلىشىمۇ ئەنە شۇ سەۋەبتىن بولغان .

تارشا پۈتۈكتىكى مەزمۇنلاردىن يۇقىرىقى بويۇملارنىڭ يۇلدىن ئۆتكۈچى كارۋانلارنىڭ يول خېتى ئىكەنلىكىنى ئاسانلا بىلىۋالالايمىز. پۈتۈكتە ئادەم ۋە چارۋىلارنىڭ سانى خاتىرلىنىپ ئەينى چاغدىكى ئوتتۇرا ئاسىيانىڭ قاتنىشى ھەم سودا پائالىيەتلىرى بايان قىلىنغان. كارۋانلار بىر قۇرۇلدىن يەنە بىر قۇرۇلغا بېرىشتا چوقۇم يول خېتى ئېلىشى شەرت بولغاچقا بۇ قۇرۇلدا بۇنچە كۆپ تارشا پۈتۈكنىڭ ساقلنىشىمۇ ئەجەبلىنەرلىك ئەمەس. بۇ تارشا پۈتۈك توخرى تىلىدا or-sakare دېيىلگەن، بۇ يەردىكى or دېگەن سۆز ياغاچ دېگەن مەنىدە،

sakare دېگەن سۆز سانسىكرت تىلىدا **satyakara** ، پالى (**pali**) تىلىدا **saccakaro** دېيىلىدىغان بولۇپ ، «ئىسپات» دېگەن مەنىنى بىلدۈرەتتى. بۇ سۆز ھىندىستاننىڭ ھۆكۈمەت تىلىدىن قۇبۇل قىلىنغان بولۇپ، بۇددىزم كۈسەنگە تارقالغاندىن كېيىن سانسىكرت تىلى بىلەن بىرگە كۈسەنگە تارقىلىپ كىرگەن، لېكىن بۇنىڭ كونسىكرت ۋاقتىغا كىسىپ بىر نېمە دېگىلى بولمايدۇ. ئومۇملاشتۇرۇرۇپ ئىپتىقاددا بۇ سۆز بۇددىزمدىكى قەسەم سۆزى بىلەن ئوخشاش بولۇپ كەڭ دائىردە ئىشلىتىلگەن. بۇ ھۆججەتتىن تۆۋەندىكى نۇقتىلارنى چۈشىنىۋالالايمىز. تىل نوقتىسىدىن مۇلېر (**F.K.muller**) بۇنىڭ تىلىنى ۋاقتىنچە توخرى تىلى **B** تىلى (**Tokharien B**) دەپ ئاتىغان. مەن بولسام بۇنىڭ كېلىش مەنبەسى بويىچە كۈسەن تىلى دەپ ئاتىدىم. چۈنكى بۇ تىلدىكى ھۆججەتلەرنىڭ كۆپ قىسمى كۇچار ئەتراپىدىن تېپىلغان. بۇ خىل تىل دۆلدۈل ئوقۇردىكى ئىبادەتخانىلاردا ئىشلىتىپلا قالماستىن ئوردىنىڭ يول خېتىدىمۇ ئىشلىتىلگەن، شۇڭا كۈسەن تىلى دەپ ئاتاشنى مۇۋاپىق كۆردۈم. كۈسەن تىلىنىڭ ئىشلىتىلگەن ۋاقتى ئېنىق ئەمەس. پائۇل پېللىئوت ئېلىپ كەلگەن تارشا پۈتۈكلەرنى ئوقۇش ئارقىلىق بۇ مەسىلىنى ھەل قىلدىم. ئالدىنقى پۈتۈكنىڭ چىسلاسى **kusum-20** يىلى 7- ئاينىڭ 14- كۈنى بولۇپ، قالغان پۈتۈكلەردە **kusum** 1-، 5-، 6-، 19-، 20-، 21- يىلى دېگەن يىلنامىلەر ئۇچرايدۇ **Kusum**. دېگەن بۇ سۆز ئۇنىڭدىن باشقا «دېھارما پاداس سۇترا (**Dharama padas sutra**) نىڭ كەمتۈك پارچىلىرىدىمۇ ئۇچرايدۇ. دۆلدۈل ئوقۇر **Dul-Dul Aqour**» بۇدا ئىبادەتخانىسىدىن تېپىلغان ھېسابات دەپتىرىدە **kusum** نىڭ بىرىنچى، تۆتىنچى، بەشىنچى، ئالتىنچى يىلى دېگەن يىلنامىلەر خاتىرىلەنگەن. ھېسابات دەپتىرىدە ئىككى پارچە كەمتۈك ھۆججەت بار، ئۇزۇنلۇقى تۆت گەز ئون سانتېمىتر كېلىدۇ. ئۇنىڭدا بۇتخانىغا مۇناسىۋەتلىك ئىشلار خاتىرىلەنگەن، ھۆججەتتە كۆرۈلگەن **ksum** دېگەن سۆز يىلنامە نامى ئەمەستەك قىلىدۇ. توخرى تىلىدا ئون ئىككى ئايلىق يىلنامىنىڭ بىرلىك سان شەكلى **Pikul** ، كۆپلۈك سان شەكلى **Pikwala** دېيىلگەن. شۇڭا **ksum** ئەينى چاغدىكى خەنزۇچە يىلنامىدە كىمۇ قىلاتتى. پۈتۈكتىكى **ksum** يىلنامىسى 23- يىلىغىچە قوللىنىلغان. جۇڭگودا مىلادىيەنىڭ باشلىرىدىن تارتىپ مىڭ يىلىغىچە يىلنامىسى 23 يىل بولغان پادىشاھدىن پەقەت تاڭ تەيزۇڭنىڭ جېنگۈەن يىلىلا بار. بۇ ھۆججەتلەرمۇ 7- ئەسىرنىڭ يالدامسىدەك قىلىدۇ .

يۇقىرىدىكى پەرەزلەر تىزلا ئەمەلىيەتكە ئايلاندى. ياغاچ تارشا پۈتۈكلەرنىڭ ئىچىدىكى بىرىسىنىڭ سول تەرىپىگە **skanatatti** دېگەن خەت، ئوڭ تەرىپىگە **klasle** دېگەن خەت يېزىلغان. سول تەرىپىدىكى قۇرۇل ئەمەلدارنىڭ ئىسمى، ئوڭ تەرىپىدىكى تاپشۇرۇپ ئالغۇچىنىڭ ئىسمى ئىدى. ئالدى يۈزىگە يېزىلغان خەتلەرنىڭ تەرجىمىسى تۆۋەندىكىچە :

بىرىنچى قۇر: تۆت تۇياق كالنى ئېلىپ سەپەرگە چىقتى، تۇتۇپ قىلىنمىغاي.

ئىككىنچى قۇر **ksum** : يىلى 11. ئاي.....

ئۈچىنچى قۇر: سوۋاراتا (**swarnata**) ، ياغاچ (**piksu**) ئۈستىگە ئىسپات يېزىپ بېرىلدى .

ئۈچىنچى قۇردىكى **swarnata** دېگەن سۆزنىڭ ئاخىرىدىكى مەزمۇنلار ئېنىقلىغىلى بولمىسىمۇ ، باشقا بىر پۈتۈك ئارقىلىق بۇ مەزمۇنلارنى تولۇقلاپ كەتكىلى بولىدىكەن. بۇ پۈتۈكتە پەقەت ئىككى قۇرلا خەت ساقلىنىپ قالغان. بونىڭ تەرجىمىسى تۆۋەندىكىچە :

1. قۇر: خان ئالىيلىرى سوۋاراتى (**swarnate**) پۈتتى .

2. قۇر: ... ياغاچقا ئىسپات.....

بۇلاردىن شۇنى كۆرۈۋېلىشقا بولىدۇكى، 3- پۈتۈكتە **pinkam** (يېزىش) دېگەن سۆز ئېنىق بولماي قالغان **swarnate**. پۈتۈكتىكى خاننىڭ ئىسمى ئىدى. بۇخان مىلادىيە 618- يىلىدىن 630- يىلىغىچە تەختتە ئولتۇرغان، 644-646- يىللىرى ئەتراپىدا ۋاپات بولغان، ئالدىنقى خان سوۋارانادىۋا (**suvarnadera**) نىڭ ئوغلى، كېيىنكى خان ھارپوسپا (**Haripospa**) نىڭ ئاكىسى ئىدى. خەنزۇچە مەنبەلەردە تىلغا ئېلىنغان 苏伐叠 دېگەن سۆز كۈسەن خانى سوۋاراتى (**suwarnate**) نىڭ خەنزۇچە ئاتىلىشى بولۇپ، بۇ يەردىكى **suvarna** دېگەن سۆز «ئالتۇن» دېگەن مەنىدە. خەنزۇ تىلىدا ھەمىشە ئەسلىدىكى ئىسىملار قىسقارتىلىپ يېزىلغاچقا **suwarnate** دېگەن سۆز قىسقارتىپ 苏伐叠 دەپ يېزىلغان. مىلادىيە 630- يىلىدىكى كۈسەن خانى **suvarnate** ئىدى. شۇەنزاڭ كۈسەن ئېلىدىن ئۆتكەندە ئۇنىڭ بىلەن كۆرۈشكەن. لېكىن شۇەنزاڭ ئۇنىڭ نامىنى تىلغا ئېلىپ باقمىغان. بۇ خان توغرىسىدا غەربىي يۇرت خاتىرىسىدە: «ئەقىل پاراسەتسىز بولغاچقا

ۋەزىرلىرىنىڭ بېسىمى ئاستىدا تۇرىدىكەن» دېيىلگەن. راھىب كالان شۇەنزاڭنىڭ تەرجىمىھالىنى ئوقۇساق شۇەنزاڭنىڭ ئۇ خانغا بەرگەن باھاسىنىڭ ئېشىپ كەتكەنلىكىنى بىلىۋالالايمىز. شۇەنزاڭ كۈسەنگە كەلگەندە بۇ خان ۋەزىرلىرى بىلەن بىللە ئالدىغا چىقىپ ئۇنى كۈتۈۋالغان، ئەتىسى خان ئوردىسىغا تەكلىپ قىلىپ سەدىقە تامىقى تەييارلىغان، تاڭاملارنىڭ ھەممىسى ئۈچتە پاك پەرھىز تاڭاملار ئىدى. لىكىن راھىب كالان ئۇ تاڭاملارنى يېمىگەن. دىنىي پەرھىز نۇقتىسىدىن شۇەنزاڭ بۇ خانغا غۇم ساقلاپ ئۇنىڭ نامىنى تىلغا ئالمىغان بولۇشى مۇمكىن. بىراق ئالدىنقى خاننى ئاغزى - ئاغزىغا تەگمەي ئالاھىدە ماختىغان. «بۈيۈك تاڭ دەۋرىدىكى غەربىي يۇرت خاتىرىسى» دە: «ئىلگىرى سۇۋارناپۇسپا (suvarnapuspa) ئىسىملىك دانا بىر خان بولۇپ، ئۇ ئەجدىھارغا مىنگەنمىش» - دېيىلگەن. «تاڭنامە» دە تىلغا ئېلىنغان «苏伐勃快» دەل مۇشۇ سوۋارناپۇسپا (suvarnapospa) ئىدى. بۇ خاننىڭ ئىككى ئوغلى بار بولۇپ ئۇلار خان ئاتىسىنىڭ ئىسمىنىڭ ئالدىنقى قىسمىنى ئۆز ئىسىملىرىگە قويۇشقان، چوڭىنىڭ ئىسمى سوۋارناتى (suvarnate)، سانسكىرىتچە سوۋارنادىۋا (suvarnadeva) بولۇپ «تاڭنامە» دىكى 苏伐叠 نى كۆرسىتىدۇ. كىچىكىنىڭ ئىسمى ھارىپۇسپا (Haripuspa) بولۇپ «تاڭنامە» دىكى «诃布失毕» نى كۆرسىتىدۇ .

ئادەم ئىسىملىرى تەكشۈرۈپ بېكىتىلدى. ئەمدى يىلنامە ئۈستىدە توختىلايلى، **ksum** دېگەن سۆز يىلنامىنى كۆرسىتىدۇ. دەسلەپتە مەن بۇنى جۇڭگو يىلنامىسى، سوۋارناتىنىڭ 23- يىلى جىنگوۋەننىڭ 21- يىلىغا يەنى مىلادىيە 647- يىلىغا توغرا كېلىدۇ دەپ پەرەز قىلغان. بىراق سوۋارناتى جىنگوۋەننىڭ 20- يىلىدىن بۇرۇنلا ۋاپات بولغان. «تاڭنامە» دە: سوۋارناتى (سوۋارنادېۋا) ئۆلگەندىن كېيىن ئىسمى ھارى پۇسپا (haripuspa) تەختتە ئولتۇرغان، جىنگوۋەن 21- يىلى ئىككى ئەلچى ئارقىلىق ئوردىغا تارتۇق ئەۋەتتى، دەپ خاتىرىلەنگەن. «تەيزۇڭخان نەسەپنامىسى» گە ئاساسلانغاندا، كۈسەن بەگلىكى جىنگوۋەن 21- يىلى 1- ئايدا ئوردىغا ئىككى ئەلچى ئەۋەتىپ سوۋغا تەقدىم قىلغان. سوۋارناتى (suvarnate) نىڭ ئىسمى كۆرۈلگەن تارشا پۈتۈكلەر دەل 3- ئاي، 5- ئاي، 11- ئايلاردا يېزىلغان ئىدى. ئالدىنقى پەرەز (جىنگوۋەن يىلنامىسى نەزەردە تۇتۇلدى) پۈت تىرەپ تۇرالمىدىغاندەك قىلىدۇ. بۇ يەردىكى **ksum** چوقۇم سوۋارناتى (suvarnate) تەختتە ئولتۇرغان چاغدىكى يىلنامىسى بولۇپ، ئەڭ ئاز بولغاندىمۇ 23 يىل قوللىنىلغان. «تاڭنامە» دە: «گاۋزۇ خان تەختتە ئولتۇرغاندا سۇۋارناپۇسپا (suvarnapuspa) ئوردىغا ئەلچى ئارقىلىق سۇغا ئەۋەتكەن. كېيىنچە ئۇ ۋاپات بولۇپ ئوغلى سوۋارناتى (suvarnate) تەختتە ئولتۇرغان. ئۇنىڭ لەقىمى ئىشكەم باغا ئىلتەبىر ئىدى. جىنگوۋەن 4- يىلى (630- يىلى) ئات تارتۇق قىلدى» دېيىلگەن. بۇ چاغدا سوۋارناپۇسپا (suvarnapuspa) ۋاپات بولغان ياكى ئۇزاق ئۆتمەيلا ۋاپات بولغان بولۇشى مۇمكىن. سوۋارناتى (suvarnapusp) مىلادىيە 618 - 627- يىللىرى ئارىلىقىدا خانلىق تەختىگە چىقىپ تاكى جىنگوۋەن 20- يىلى (مىلادىيە 646- يىلى) دىن (19- 20 يىل)غىچە تەختتە ئولتۇرغان. **Ksum** يىلنامىسى دەل مۇشۇ دەۋردىكى يىلنامىنىڭ ئىسمى ئىدى .

ئېنىق قىلىپ ئېيتقاندا، كۈسەن تىلى مۇشۇ دۆلەتنىڭ ئۇزۇندىن بېرى قوللىنىپ كېلىۋاتقان تىلى بولۇپ سىرتتىن كەلگەن تىللاردىن غالىپ كەلگەن. مەسىلەن، نىپالدىكى **parbatya** تىلى يەرلىك خەلقلەرنىڭ تىلى بولغان **nevari** تىلى بىلەن بىرلىكتە مەۋجۇت بولۇپ تۇرغانلىقى بۇنىڭغا مىسال بولالايدۇ. شۇەنزاڭ «غەربىي يۇرت خاتىرىسى» دە ئېنىق قىلىپ «خان كۈسەن ئۇرۇقىدىن» دەيدۇ. شۇنداق بولغاچقا ئۇنىڭ تىلى يەرلىك تىل بىلەن قىلچە پەرقلىنمەيدۇ. جۇڭگو تارىخ ماتېرىياللىرىدىكى خاتىرىلەرگە ئاساسلانغاندا كۈسەن بەگلىكىگە مىلادىيە 1- ئەسىردىن تارتىپ ئاقارى (**kutsi**) ئۇرۇقىدىن ئىبارەت بىر ئۇرۇقنىڭ ۋارىسلىق قىلىپ كەلگەنلىكىمۇ بۇنى تولۇق ئىسپاتلاپ بېرەلەيدۇ. ناھايىتى قەدىمكى دەۋرلەردە ئارىيان (**Aryanne**) ئۇرۇقىنىڭ بىر قىسمى شىنجاڭغا كۆچۈپ كىرگەن. بۇ خانلىقنىڭ قۇرۇلۇشى ھەققىدە ئۇنىڭ تارىخىنى تەتقىق قىلماي بولمايدۇ. جۇڭگو تارىخى ماتېرىياللىرىدا خاتىرىلەنگەن كۈسەنگە ئائىت ۋەقەلەر ھەمدە باشقا كىتابلاردىكى خاتىرىلەرنى تەرجىمە قىلىپ كۆپچىلىكنىڭ پايدىلىنىشىغا سۈندۈم :

جۇڭگونىڭ دۆلەت كۈچىنىڭ زورىيىشى خەن ۋۇدى دەۋرى (مىلادىيەدىن بۇرۇنقى 140- 87- يىلغىچە) دىكى ئىشلار بولۇپ، ئەينى چاغدا كۈسەن جۇڭگو بىلەن ئالاقىدە بولغان. «خەننامە» غەربىي يۇرت تەزكىرىسى كۈسەن بابى» دا: «كۈسەن بەگلىكى ئاستانىسى يەن شەھىرى، بۇ يەردىن چاڭئەنگە 7480 چاقىرىم كېلىدۇ. ئاھالىسى 6970 تۈتۈن، 81 مىڭ 317 كىشى، ئەسكەرلىككە يارايدىغىنى 21 مىڭ 76 نەپەر،

ياردەمچى چوڭ كاھەگ، ئائىبەگ، ئەمىنىيەت بېگى، ھۇنلاردىن قوغدىنىش كاھىبىگى، قۇس (غۇز) خانلىقىغا زەربە بەرگۈچى كاھىبەگ، ئوڭ سول سەركەردە، ئوڭ سول كاھىبەگ، ئوڭ سول چەۋەنداز بەگ، ئوڭ سول ياردەمچى بەگ قاتارلىق ئەمەلدارلىرى بار. خانلىقنىڭ شەرقىي، غەربىي جەنۇبىي ۋە شىمال قىسىملىرىغا ئىككى نەپەردىن مىڭبېشى قويۇلغان. ئۈچ نەپەر ھۇنلاردىن قوغدىنىش كىچىك بېگى، تۆت نەپەر تىلما چ بېگى قاتارلىقلار بار. جەنۇبىي چەرچەن، غەربىي جەنۇبىي ئۇزۇن تات، شىمالىي ئاسىيۇ (ئۇيسۇن) غەربىي قۇم (ئاقسۇ) بىلەن تۇتىشىدۇ. مېتال قويۇمچىلىقنى بىلىدۇ، قوغۇشۇن چىقىدۇ» دېيىلگەن .

يەنە «خەننامە» غەربىي يۇرت تەزكىرىسى چىدىر بابى» دا: «باشتا سۇتىرىشنا سانغۇنى لى گۇاڭلى پەرغانىگە ھۇجۇم قىلىپ قايتىشىدا (مىلادىيەدىن بۇرۇنقى 102- يىلى) ئۇزۇن تېتىر خانلىقى ئارقىلىق قايتقان. بۇ چاغدا ئۇزۇن تېتىرخانى ئۆزىنىڭ خانزادىسى لەيدەننى كۈسەن بەگلىكىگە تۇرغاق قىلىپ ئەۋەتكەندى. لى گۇاڭلى كۈسەن بەگلىكىنى «غەربىي يۇرتنىڭ ھەممىسى خەن سۇلالىسىغا بېقىنغان تۇرۇقلۇق نېمە ئۈچۈن كۈسەن بەگلىكى ئۇزۇن تېتىرخانزادىسىنى تۇرغاقلىققا ئالدى؟» دەپ ئەيىبلەگەن. شۇنىڭ بىلەن لەيدەننى دەرھال خەن سۇلالىسى ئاستانىسىگە ئەۋەتكەن. خەن جاۋدى ساڭ خۇشياڭنىڭ بۇرۇنقى پىكىرى بويىچە ئۇزۇن تېتىرخانزادىسى لەيدەننى چىرىكچى سانغۇنلۇققا تەيىنلەپ بۇگۈردە تېرىقچىلىق قىلىشقا مەسئۇل قىلغان. بۇگۈر بىلەن چىدىرنىڭ زېمىنى ئۆز-ئارا تۇتاشتى. كۇچار ئەمەلدارلىرىدىن گۇي كۇچارخانغا ئادەم ئەۋەتىپ لەيدەن ئەسلى بىزنىڭ خانلىقىمىزغا بېقىندىغان خانزادە ئىدى. ھازىر خەن سۇلالىسىنىڭ تامغىسىنى بويىنغا ئېسىۋېلىپ خانلىقىمىزغا يېقىن يەردە تېرىقچىلىق قىلىۋاتىدۇ. بۇ بىز ئۈچۈن پايدىسىز دېگەن. شۇنىڭ بىلەن كۇچار خانى لەيدەننى ئۆلتۈرۈپ خەن خانغا مەكتۇپ يوللاپ ئۆزرە ئېيتقان، شۇڭا خەن سۇلالىسى ئۇنىڭغا جازا يۈرۈش قىلمىغان. خەن شوەندى زامانىسىدا (مىلادىيەدىن ئىلگىرىكى 73- يىلىدىن 49- يىلىغىچە) چاڭلۇ بېگى چاڭ خۇي ئۇيسۇن ئېلىگە ئەلچى بولۇپ بارغان، قايتىشىدا ئەھۋالغا قاراپ ئىش كۆرۈپ ھەرقايسى بەگلىكلەر ئەسكەرلىرىدىن 50 مىڭ كىشىلىك قوشۇن توپلاپ كۈسەن بېگىنىڭ چىرىكچى سانغۇن لەيدەننى ئۆلتۈرگەنلىكىنى ئەيىپلەپ كۈسەن بەگلىكىگە ھۇجۇم قىلدى. كۇچار خانى: «لەيدەن سابىق كۇچار خانى ۋاقتىدا گۇيىنىڭ قۇتۇتۇشى بىلەن ئۆلتۈرۈلگەن، مەندە گۇناھ يوق» دەپ ئۆزىنى بايان قىلىپ گۇيىنى چاڭ خۇيگە تۇتۇپ بەردى. چاڭ خۇي ئۇنى ئۆلتۈردى. دەل شۇ چاغدا خەن سۇلالىسى پايتەختىگە سەنتۇر ئۆگىنىشكە بارغان ئۇسۇن مەلىكىسى جى يۇنىڭ قىزى دىشى قايتىدىغان بولغاچقا خەن سۇلالىسى يانداش بەگ يۇمېڭنى مەلىكىنىڭ قىزىنى ئاپىرىپ قويۇشقا ئەۋەتتى. ئۇلار ئۇسۇنغا قايتىشىدا كۈسەن ئارقىلىق ماڭدى. جياڭ بىن ئۇسۇن ئېلىدىكى جىي يۇ مەلىكىگە قىزى دىشىنى ئۆزىگە سۈرىتىپ ئەلچى ئەۋەتتى. جى يۇ مەلىكە بۇنىڭغا قېتىلىدۇ ھەم خەن خانغا مەكتۇپ يوللاپ قىزى دىشىنى خان جەمەتى سۈپىتىدە خەن سۇلالىسى ئوردىسىنى زىيارەت قىلىشقا رۇخسەت قىلىشنى ئىلتىماس قىلدى. خانىمىنى ياخشى كۆرگەن كۈسەن خانى جياڭ بىنمۇ خەن خانغا مەكتۇپ يوللاپ ئۆزىنىڭ خەن خانغا تاش نەۋرىسىگە ئۆيلىنىپ تۇققانلىق مۇناسىۋىتى ئورناتقانلىقىنى ۋە بۇنىڭدىن خوش ئىكەنلىكىنى ئېيتىپ مەلىكىنىڭ قىزى بىلەن بىللە خەن سۇلالىسىنى زىيارەت قىلىشنى خالايدىغانلىقىنى بىلدۈردى. يۈەنكاڭ 1- يىلى (مىلادىيەدىن بۇرۇنقى 65- يىلى) ئۇلار خەن سۇلالىسى ئوردىسىغا كېلىپ خەن شوەندىنى زىيارەت قىلدى ۋە ئۇنى تەبرىكلىدى. خەن سۇلالىسى ئوردىسى كۇچار خانى ۋە خانىمىغا تامغا ۋە تامغا بېغى تەقدىم قىلدى ھەمدە خانىمىغا مەلىكىلىك ئۇنۋانى شۇنىڭدەك ئات ھارۋا، تۇغ ئەلەم، داقا - دۇمباقلارنى ئىنتام قىلدى. ئۇلارغا يەنە ئونلاپ ناخشىچى سازاندە كىمخاپ، تەتىلا گۆھەر ياقۇت قاتارلىق قىممەتلىك بىر نەچچە تۈمەن يارماققا يارايدىغان نەرسىلەرنى ئىنتام قىلدى. ئۇلار پايتەختتە بىر يىلغا يېقىن تۇرغاندىن كېيىن ناھايىتى نۇرغۇن سوۋغاتلار بىلەن ئۇزۇتۇپ قويۇلدى. كېيىنمۇ كۆپ قېتىم كېلىپ خاننى زىيارەت قىلدى ۋە مۇبارەكلىدى. خەن سۇلالىسى نۇسخىسىدىكى كىيىم - كېچەك ۋە قائىدە - تۈزۈملەرنى ياقىتۇرۇپ قالغان كۇچار خانى ئۆز ئىلىگە قايتىپ بارغاندىن كېيىن خەن سۇلالىسى نۇسخىسىدىكى ئوردا سالدۇردى ۋە ئۇنىڭ ئەتراپىنى قورشاپ قوغداش رايونى قۇردى. قوغداش خادىملىرى خان ئوردىغا كىرگەن ياكى چىققاندا چاچاك سېلىپ، داقا - دۇمباق، ناغرا - سۇناي چېلىشىپ تۇراتتى. بۇ خەن سۇلالىسى قائىدە - يوسۇنلىرىغا ئوخشاپ كېتەتتى. چەتئەللىك غۇزلار بۇ ئەھۋاللارنى كۆرۈپ: «كۇچار خانى ئېشەك دېسە ئېشەك ئەمەس، ئات دېسە ئات ئەمەس، بەئەينى قېچىرنىڭ ئۆزى بوپتۇ» دېيىشكەندى. جياڭ بىن ئۆلگەندىن كېيىن ئۇنىڭ ئوغلى چىڭدې ئۆزىنى خەن سۇلالىسىنىڭ تاش نەۋرىسى دەپ ئاتىدى. خەن چىڭدې ۋە خەن ئەيدى زامانلىرىدا (مىلادىيەدىن بۇرۇنقى

32- يىلىدىن مىلادىيە 1- يىلىغىچە) كۇچا خانى چىڭدى خەن سۇلالىسى بىلەن قويۇق بېرىش كېلىشى قىلدى، خەن سۇلالىسىمۇ ئۇنى ئىنتايىن يېقىن كۆردى .

ئەينى چاغدا خەن سۇلالىسى بىلەن كۈسەننىڭ بېرىش كېلىشى سودا ئالاقىسىگە ئالاھىدە پايدىلىق ئىدى. خەن سۇلالىسى دەۋرىدە غەربىي يۇرتتا ئىككى يول بار ئىدى. قاشتېشى قوۋۇق (يۈمىن گۈەن) دىن چىقىپ غۇز (تۇرپان)، كۈسەن ئارقىلىق قەشقەر پامىرغا بارغىلى بولىدىغان يول شىمال يول دەپ ئاتالغان، مىلادىيە 2- يىلى شىمالىي يولنىڭ شىمالىدا يەنە يېڭى بىر يول ئېچىلدى. بۇ يول تەڭرىتاغنىڭ جەنۇبى ئىتەكلىرىنى بويلاپ مېڭىپ كۈسەنگە كەلگەندە شىمالىي يول بىلەن قوشۇلاتتى («ۋېي سۇلالىسى تەسپىراتلىرى» غەربىي رۇڭلار ھەققىدە قىسسە» قاراڭ).

ئالدىنقى (غەربىي) خەن سۇلالىسى يوقالغاندىن كېيىن كېيىنكى (شەرقىي) خەن سۇلالىسى باش كۆتۈرۈپ چىقتى. دەسلەپتە ئىچكى مالىمانچىلىق تۈپەيلىدىن دۆلەتنىڭ غەربىي يۇرتنى ئىدارە قىلىشقا قۇربى يەتمىگەن، غەربىي يۇرتتىكى ھەر قايسى بەگبەلىقلەر ئۆز - ئارا زومىگەرلىك تالاشقان كېيىنچە ھۇنلار تەرىپىدىن يۆتۈۋېلىنغان «كېيىنكى خەننامە» غەربىي يۇرت تەزكىرىسى، ساكراۋۇل (يەركەن) ئىلى بابى» دا: «جىيەنۋۇ 17- يىلى (مىلادىيە 41- يىلى) خان دەرھال بارلىق چۈشۈرۈپ قورۇقچى بەگلىك تامغىسى ۋە تامغا بېغىنى ياندۇرۇۋالدى ھەمدە باشقىدىن (يەركەن خانى) شى يەنگە خەن سۇلالىسىنىڭ ئۇلۇغ سانغۇنى دېگەن تامغا ۋە تامغا بېغىنى تەقدىم قىلدى. شى يەن بۇ خۇسۇسدا ئوردىغا قىيىپ قالدى. 22- يىلى (مىلادىيە 46- يىلى) شى يەن كۈسەن خانىنى ئۆلتۈرۈپ زېمىنى ئۆزىگە قېتىۋالدى. شى يەن ئۆزىنىڭ ئوغلى زېلۈنى كۈسەنگە بەگ قىلدى. شى يەننىڭ ئوغلى زېلۈ گۈدەك بولغاچقا كۈسەن خانلىقىنىڭ بىر قىسمىنى بۆلۈپ ئۆرلېي (چېدىر) بەگلىكى قىلىپ سى جەننى ئورلىغا بەگ قىلدى. بىر نەچچە يىلدىن كېيىن كۈسەنلىكلەر زېلۈ بىلەن سى جەننى بىراقلا ئۆلتۈردى ۋە ھۇنلار كۈسەن ئىسىلزاڭلىرىدىن بولغان شېن دۇنى كۈسەنگە خان قىلىپ تىكلىدى. كۈسەن شۇنىڭدىن باشلاپ ھۇنلارغا بېقىندى .

شۇنىڭدىن كېيىنرەك خەن سۇلالىسىنىڭ مەشھۇر سانغۇنى بەن چاۋ غەربىي يۇرتنى ئەل قىلدى. شۇنىڭ بىلەن جۇڭگونىڭ شۆھرىتى ئوتتۇرا ئاسىيادا قايتىدىن نامايەن بولدى. «كېيىنكى خەننامە» بەن چاۋ تەرجىمىھالى» دا «شۇ چاغدا (مىلادىيە 73- يىلى) كۈسەنگە جى يەننى ھۇنلار خان قىلىپ تىكلىگەن، ئۇ ھۇنلارنىڭ كۈچىگە تايىنىپ شىمالىي يولنى تىزگىنلىۋالغان ھەمدە سۇلې (قەشقەر) نى ھۇجۇم بىلەن ئېلىپ ئۇنىڭ خانىنى ئۆلتۈرۈپ كۈسەنلىك دوۋىتىنى خان قىلىپ تىكلىگەندى. كېيىنكى يىلى (مىلادىيە 74 - يىلى) باھاردا بەن چاۋ يېقىن يول ئارقىلىق سۇلېغا كېلىپ توختىدى. ئۇنىڭ قول ئاستىدىكى ئەمەلدار شۇنداقلا دوۋىتىنى ئەل قىلىش ئۈچۈن بارغان تىيەنلو دوۋىتىنى باغلىۋالدى، (بەنچاۋ) سۇلې خانلىقىنىڭ بارلىق سەرەردە ئەمەلدارلىرىنى يىغىپ كۈسەن خاننىڭ جىنايى قىلمىشلىرىنى سۆكتى ھەمدە ئالدىنقى سۇلې بېگىنىڭ ئاكىسىنىڭ ئوغلى جۇڭنى خان قىلىپ تىكلىدى. سۇلې شۇنىڭدىن باشلاپ كۈسەن بىلەن ئۆچەكشىپ قالدى. 18- يىلى (مىلادىيە 75- يىلى) خەن مىڭدى ئۆلدى. ئارسى (كىنگىت) خانى جۇڭگو چوڭ مۇسبەتلىك بولدى دەپ قاراپ قورۇقچى بەگ چىن موغا تۇيۇقسىز ھۇجۇم قىلىپ ئۇنى ئۆلتۈرۈۋەتتى. بەن چاۋ يار - يۈلەكسىز قالدى. ئۇنىڭ ئۈستىگە كۈسەن بىلەن قۇم (ئاقسۇ) كۆپ قېتىم قوشۇن چىقىرىپ سۇلېغا تېگىش قىلدى. سوزۇڭخان (مىلادىيە 75 - 88- يىللىرىغىچە) بەن چاۋنىڭ ئۆيەردە داۋاملىق پۇت تىرەپ تۇرالماسلىقىدىن ئەنسىرەپ بەن چاۋنىڭ تىزىرەك قايتىپ كېلىشى خۇسۇسدا يارلىق چۈشۈردى. بەن چاۋ ئۇدۇنغا بارغاندا خان تۆرىلەردىن تارتىپ ئاددى پۇقرالارغىچە ھەممەيلەن يىغا زار قىلىشىپ: «خەن ئەلچىسىگە خۇددى ئاتا - ئانىمىزغا تايانغاندەك تايىنىپ كېلىۋاتاتتۇق، ئۆزلىرى قايتىپ كەتمەسلىك!» دەپ بەن چاۋنىڭ ئېتىنىڭ پۇتىغا ئېسىۋېلىپ ئۇنى ماڭغۇزىدى. بەن چاۋ سۇلېغا قايتىپ كەتتى. سۇلې خانلىقىنىڭ ئىككى شەھىرى بەن چاۋ كەتكەندىن كېيىن يەنە كۈسەنگە ئەل بولۇپ كەتكەندى. جىيەنچۇ 3- يىلى (مىلادىيە 78- يىلى) بەن چاۋ سۇلې، كانگىيە (sogdiana)، ئۇدۇن، ئۇزۇنئاتلارنىڭ 10 مىڭ كىشىلىك لەشكىرىنى باشلاپ قۇم، تاش قەلئە (ئۇچتۇرپان) نى ھۇجۇم بىلەن ئالدى ۋە ئوردىغا شۇ تەرىقىدە ئىلتىماس سۇندى: «بۈگۈنكى كۈندە ئۇزۇنئات، ساكاراۋول، سۇلې، تۇخرى، ئۇيسۇن (ئاسىيۇ)، كانگىيلەرمۇ بىزگە بېقىنىپ بىرلىشىپ كۈسەننى يوق قىلىپ خەن سۇلالىسىگە تۇتىشىدىغان يولنى راۋان قىلىشنى خالايدۇ. ئەگەر كۈسەننى قولغا چۈشۈرۋالساق غەربىي يۇرتتىكى بويسۇندۇرۇلمىغان خانلىق ئاران يۈزدە بىر ئۆلۈشنىلا ئىگىلىگەن بولاتتى. ھازىر پەقەت ئاڭنى بىلەن كۈسەنلا بويسۇنماپتاتىدۇ.

سۇلېنى ساقلاۋاتقىنىغا مانا بەش يىل بولدى. يات قوۋىملارنىڭ ئەھۋالىنى پىششىق بىلىمەن. چوڭ كىچىك ئەللەرنىڭ ھۆكۈمرانلىرىنىڭ ھەممىسى خەن سۇلالىسىغا تايانغانلىق تەڭرىگە تايانغانغا ئوخشاش دېيىشىدۇ. روشەنكى، كوكتارت يولى ئوچۇق بولسا كۈسەننى جازالىغىلى بولىدۇ. ھازىر پايتەختتىكى تورغاقلقتا تۇرۇۋاتقان بەي بانى خان قىلىپ تىكلەشكە ئاتلىق پىيادە بولۇپ بىر نەچچە يۈز لەشكەر ئۇنى قوغداپ ئاپىرىپ قويسا ھەرقايسى ئەللەر بىلەن بىرلەشمە قوشۇن تەشكىللىسەك قىسقا ۋاقىت ئىچىدىلا خاننى تۇتالايمىز. مانا بۇ ياتلارنى ياتلار ئارقىلىق جازالاشنىڭ ئېسىل چارىسىدۇر. قۇم، ئونسۇ بەگلىرى كۈسەن خانى تەرىپىدىن بەلگىلەنگەن بولۇپ، يەرلىك بىلەن بىر قوۋىمدىن ئەمەس، خەلق ئۇلاردىن ناھايىتى يىرگەنگەچكە چوقۇم ئىسيان كۆتۈرۈپ بىزنىڭ تەسەرۋىمىزغا ئۆتىدۇ. مۇبادا بۇ ئىككى خانلىق ئەل بولسا كۈسەن ئۆزلىكىدىن تۈگىشىدۇ». خان ئىلتىماسنى كۆرۈپ لەشكەر ئەۋەتىدۇ. 5- يىلى (مىلادىيە 80- يىلى) بەن چاۋ كۈسەنگە تىگىش قىلماقچى بولىدۇ. ئۇ ئۇيسۇنلارنىڭ لەشكىرى كۈچىنىڭ قۇدرەتلىكىنى نەزەردە تۇتۇپ ئۇلاردىن پايدىلىنىشنى ئويلىدى ۋە دەرھال خانغا مەكتۇپ سۇندى، خان ئۇنىڭ تەكلىپىنى قۇبۇل كۆردى. 8- يىلى (مىلادىيە 83- يىلى) كۈسەن سۇلى (قەشقەر) گە ھۇجۇم قىلدى. بەن چاۋ قورقۇپ ئالدىغا مېڭىشقا پىتىنالمىدى. بەن چاۋ ئەلچى ئەۋەتىپ ئۇلۇق توخرى خانغا نۇرغۇنلىغان تاۋار- دۇردۇنلارنى سوۋغا قىلدى ھەم كانگىيە خانغا نەسەت قىلىپ قويۇشنى سورىدى. مىلادىيە 87- يىلى بەن چاۋ ئۇدۇن قاتارلىق ئەللەرنىڭ لەشكىرىدىن 25 مىڭ ئادەم توپلاپ ساكارائول (يەركەن) غا قايتىدىن تىگىش قىلدى. كۈسەن خاننىڭ سول قول سانغۇنى ئۈچ، قۇم، سەپەر بايلاردىن 50 مىڭ ئادەم ئاجرىتىپ ساكارائولغا ياردەم بېرىشكە چاقىردى. بەن چاۋ ھىلە بىلەن ئۇلارنى يەتتى. (مىلادىيە 87- يىلى) بەن چاۋ غەربىي يۇرتنى زىلزىلىگە كەلتۈردى. ئەينى چاغدا توخرىلار خەن سۇلالىسىغا ھەمدەمدە بولۇپ غۇز (قانقىل) خانلىقىغا زەربە بېرىشتە تۆھپە كۆرسەتكەن. شۇ يىلى (مىلادىيە 88- يىلى) ئەلچى ئەۋەتىپ، ئۈنچە- مەرۋايىت، بۇغا- مازال، شىر قاتارلىقلارنى سوۋغا قىلىپ خەن سۇلالىسى مەلىكىسىنى ياتلىق قىلىپ بېرىشنى سورىغان. لېكىن بەن چاۋ ئەلچىلەرنى قايتۇرۇۋەتكەن. شۇ تا توخرىلار بەن چاۋغا ئۆچ ئىدى. بەن چاۋ توخرىلارنىڭ ئوزۇق - تۈلۈكى تۈككەنلىكىنى ئەمدى چوقۇم كۈسەندىن ياردەم سورىدىغانلىقىنى پەملىدى بولغاى نەچچە يۈزلەشكىرنى شەرق تەرەپتىكى مۇھىم ئۆتكەلدە ئۇلارنى توسۇشقا ئەۋەتتى. دەرۋەقە شې يې ئاتلىق ئەسكەر چىقىرىپ كۈسەنگە ئالتۇن كۈمۈش ئۈنچە - مەرۋايىتلارنى ئەۋەتتى. بەن چاۋنىڭ بۆكتۈرمە لەشكەرلىرى توسۇپ زەربە بېرىپ ئۇلارنى پۈتۈنلەي قىرىپ تاشلىدى ھەم كۈسەنگە ئەۋەتكەن ئەلچىنىڭ كاللىسىنى ئېلىپ كېلىپ شې يىگە كۆرسەتتى. شې يې قاتتىق چۆچۈپ دەرھال ئەلچى ئەۋەتىپ گۇناھىنى تىلىدى ۋە تىرىك قايتىش ئارزۇسىنى بىلدۈردى. بەن چاۋ ئۇنى قويۇپ بەردى. ياندۇرقى يىلى (مىلادىيە 91- يىلى) كۈسەن، قۇم بەگلىكلىرى ئەل بولدى. (خەن خانى) بەن چاۋنى غەربىي يۇرت قورۇقچى بەگلىكىگە، بەي بانى كۈسەنگە خان قىلىپ تەيىنلەپ ئەمىرلەشكەر ياۋگۇاڭنى ئۇنى كۈسەنگە ئاپىرىپ قويۇشقا بۇيرىدى. بەن چاۋ بىلەن ياۋگۇاڭ كۈسەنلىكلەرنى ئەسلىدىكى خانى يوۋلىدو (尤利多) نى ئەمەلدىن قالدۇرۇپ بەي بانى خان قىلىپ تىكلەشكە مەجبۇرلىدى. بەن چاۋ ياۋگۇاڭغا يوۋلىدونى پايتەختكە ئېلىپ كېتىشكە بۇيرۇدى. بەن چاۋ تاجىيەن شەھىرىدە تۇردى.

بەن چاۋ مىلادىيە 102- يىلى لويانغا قايتقاندىن كېيىن ئۇنىڭ غەربىي يۇرتتا رۇياپقا چىقارغان ئىشلىرى پۈتۈنلەي يىمىرىلىشكە باشلىغان. «كېيىنكى خەننامە. لياڭ چىننىڭ تەرجىمىھالى» دا: يەنى 1- يىلى مىلادىيە 106- يىلى غەربىي يۇرتتىكى ھەرقايسى ئەللەر مالىمانچىلىق تۇغدۇرۇپ سۇلېدا قۇرۇقچى بەگ رېن شياڭغا ھۇجۇم قىلدى. رېن شياڭ خەۋەپتىن قۇتۇلۇپ قايتتى. شىرمەت چەۋەندازلار بېشى دۈەن شى قۇرۇقچى بەگلىكىگە تەيىنلىنىپ غەربىي يۇرت دۇرغابى جاۋ پو شىرمەت چەۋەندازلار بېشى بولدى. بۇ ئىككىسى تاجىيەن شەھىرى (ھازىرقى توقسۇ تەۋەسىدە) نى ساقلاپ ياتتى. ئۇ شەھەر كىچىكىنە بىر جاي بولۇپ لياڭ چىن (ئەينى چاغدىكى نائىب قورۇقچى بەگ) بۇ يەرنى ساقلاپ يىتىۋېرىشنى راۋا كۆرمەي كۈسەن خانى بەي بانى قايمۇقتۇرۇپ مەن شەھەرگە كىرىپ ئاستاننى ئۆزلىرى بىلەن بىللە ساقلاي دېدى. بەي با ئۇنىڭغا ماقۇل بولدى. ئەمەلدارلار بۇنىڭغا قارشى چىقتى ۋە ئۇنىڭ سۆزىدىن يىنىۋېلىشنى تەلەپ قىلدى. بەي با گەپكە كىرمىدى. لياڭ چىن شەھەرگە كىردى ۋە ئادەم ئەۋەتىپ دۈەنشى، جاۋ پۇلارنى شەھەرگە باشلاپ كىرىپ جەمئى سەككىز - توققۇز مىڭچە لەشكەر يىغدى. كۈسەن ئەمەلدارلىرى ۋە خەلقى بۇ ئەھۋالنى كۆرۈپ ئۆز خانىغا قارشى چىقىپ ئونسۇ، قۇملارنىڭ نەچچە تۈمەن لەشكىرى بىلەن بىرلىكتە ئىسيان كۆتۈرۈپ كۈسەن ئاستانىنى قورشىدى، لياڭ چىن قاتارلىقلار جەڭگە چىقىپ ئۇلارنى مەغلۇب قىلدى. ئۇرۇش بىر نەچچە ئايغىچە داۋام

قىلدى. ئاخىرى ئىسيانچىلار يېڭىلىپ قاچتى. شۇنداق قىلىپ كۈسەن تىنجىدى .

تىنچلىق يۇقىرىدا بايان قىلىنغان ئۇسۇل ئارقىلىق قولغا كەلدى. بۇنىڭدا ئەلۋەتتە لەشكىرى كۈچ مۇھىم رول ئوينىدى. بەن چاۋنىڭ ئوغلى بەن يۇڭ ئاتىسىنىڭ ئىشلىرىنى داۋام قىلىش نىيىتىدە غەربىي يۇرتقا كەلدى. «خەننامە بەن يۇڭ تەرجىمىھالى» دا «يەن گۇاڭ 2- يىلى (مىلادىيە 123- يىلى) يازدا بەن يۇڭ يەنە بىر قېتىم غەربىي يۇرتقا كەلدى. ئىككىنچى يىلى (124- يىلى) 1- ئايدا بەن يۇڭ كىرورانغا يېتىپ كەلدى. بۇنداق بولغاندا، غەربتە ئاڭنى (كىنگىت) كۈسەنگە بارىدىغان يولنى توسقىلى، جەنۇبتا پىشامشان، ئۇدۇنلارغا مەدەت بېرىپ شىمالدا مۇداپىئەلەنگىلى بولاتتى. ئۇنىڭ ئۈستىگە بۇ يەر دۇنخۇئاڭمۇ يېقىن ئىدى. بىراق كۈسەن خانى بەي يىڭ تېخىچە ئىككىلىنىپ يۈرەتتى. بەن يۇڭ خەن سۇلالىسىنىڭ مېھرى - شەپقىتى ۋە ئىشەنچىسى بىلەن ئۇنى تەسۋىرلەندۈردى. شۇنداق قىلىپ بەي يىڭ قۇم، ئۇنسۇ خانلىرىنى باشلاپ ئۆزلىرىنى ئۆزى باغلىغان پېتى كېلىپ ئەل بولدى. بەن يۇڭ ئۇلارنىڭ لەشكىرلىرى بىلەن ھونلارغا ھۇجۇم قىلىپ ئۇلارنى قوغلىۋەتتى، شۇنىڭ بىلەن خانلىقنىڭ ئالتە ئولۇسى تىنجىدى»، دېيىلگەن .

بۇنىڭدىن كېيىنكى يۈز يىل ئىچىدە كۈسەن جۇڭگو مەنبەلەردە كۆۈلمەيدۇ. پەقەت بونىن (Bonin) لا شىنجاڭنىڭ باي ناھىيەسىدە يۇڭ شۇ 4-يىلى (مىلادىيە 158- يىلى) كۈسەننىڭ سول قول سانغۇنى ليۇ پىڭگۇ ئورناتقان تاش ئابىدىنى كۆرگەن، يەنە كېلىپ كېيىنكى خەننامىدىمۇ مەخسۇس كۈسەن تەزكىرىسى تۇرغۇزۇلمىغان. يۇقىرىقى ۋەقەلەر پەقەت باشقا تەرجىمىھال تەزكىرىلەردىن ئېلىنغان .

ئۈچ پادىشاھلىق مەزگىلىدە ۋېي خانلىقى (220- 265- يىلغىچە) دەۋرىدە كۈسەننىڭ نامى تارىخ-تەزكىرىلەردە قايتا كۆرۈلۈشكە باشلىغان. «ئۈچ پادىشاھلىق تەزكىرىسى. ۋېي ۋىندى خاتىرىسى» دە «خۇاڭ چۈ 3- يىلى (مىلادىيە 222- يىلى) 2- ئايدا پىشامشان، كۈسەن، ئۇدۇن قاتارلىق ئەللەر ئەلچى ئەۋەتىپ سۇۋاغا تەقدىم قىلدى. يارلىقتا: غەربىي رۇڭ، چىياڭلارنىڭ خانى ئوردىغا سالامغا كەلدى، ئۇلار ئۆزلىرىنىڭ مەكتۇپ نامىلىرىدە مېنى ماختاپتۇ (ۋېي خانى دېمەكچى) غەربىي يۇرتتىكى يات قوۋىمىلەر ماڭا ئىتائەت قىلدى. ئۇلارنىڭ ئەۋەتكەن ئەلچىلىرى بەك رىيازەت چەكتى. بۇنىڭدىن كېيىن غەربىي يۇرتنىڭ يولى راۋانلاشتى. ئۇ يەرگە ۋۇيى تۇتۇق ھىراۋۇلى تەسسىس قىلىندى دېيىلگەن. بۇنىڭدىن باشقا «ئۈچ پادىشاھلىق تەزكىرىسى» دە «ۋېي تەسپىراتى، غەربىي رۇڭلار ھەققىدە قىسسە» دىن نەقىل كەلتۈرۈپ: «قۇم (ئاقسۇ) ئۇنسۇ، ئۈچ (ouch-Turfan) ، سەپەرباي (safir bay) نىڭ ھەممىسى كۈسەنگە قارام ئەللەر ئىكەن» دېيىلگەن . غەربىي جىن (مىلادىيە 265-316- يىلغىچە) جۇڭگونى بىرلىككە كەلتۈرگەن. «جىننامە ۋۇدى يىلنامىسى» غا ئاساسلانغاندا تەيكاڭ 6- يىلى (285- يىلى) 10- ئايدا كۈسەن ئاڭنى Agni- (قارا شەھەر) خانلىرى ئۆز خانزادىلىرىنى تورغا قىلىققا ئەۋەتتى» دېيىلگەن. يەنە «جىننامە. ياتلار تەزكىرىسى. كۈسەن ئېلى» گە ئاساسلانغاندا، خۇي (مىلادىيە 290- 306- يىللار) ۋە خۇي (مىلادىيە 306- 312) دەۋرىدە ئوتتۇرا تۈزلەڭلىكتە مالىمانچىلىق يۈز بەرگەنلىكتىن ئەلچى ئارقىلىق جاڭ جوڭخۇاغا سوۋغا - سالام يوللاپ تۇرغان. «جىننامە. ئاڭنى تەزكىرىسى» گە ئاساسلانغاندا، كۈسەن جاڭ لياڭ بىلەن ئىتتىپاقلىشىپ ئاڭنىغا تاقابىل تۇرماقچى بولغان. «ئاڭنى خانى لۇڭ ئەن (龙安) نىڭ كېسىلى ئېغىرلىشىپ قالغاندا، تەخت ۋارىسى ئوغلى خۇي (会[龙]) نى چاقىرىپ: ئېلگىرى مەن كۈسەن خانى ئاقارىي - بەي شەن (白山) تەرىپىدىن ھاقارەتلەنگەنتىم، بۇ ئۆچمەنلىك تاكى ھازىرغىچە ئېسىمدىن چىقمايدۇ. ئەگەر سەن مەن ئۈچۈن قىساس ئېلىپ بېرەلمىگەن بولساڭ ئۇ ھالدا ھەقىقىي ئوغلۇم بولغان بولاتتى، - دەيدۇ. لۇڭ خۇي تەختكە ۋارىسلىق قىلغاندىن كېيىن دەرھال بەي شەنگە ھۇجۇم قىلىپ ئۇنى يوقىتىدۇ. ھەم ئۇنىڭ ئېلىنى ئىشغال قىلىدۇ. ئوغلى (ئارجۇ) شى (熙) نى ئۆز دۆلىتىگە قايتىپ خان بولۇشقا ئەۋەتىدۇ. خۇي جۇرئەتلىك ۋە تەدبىرلىك بولغاچقا غەربىي غۇزلارغا ھۆكۈمرانلىق قىلىدۇ. پامىرنىڭ شەرقىدىكى ئەللەرنىڭ ھەممىسى ئۇنىڭ تەۋەلىكىگە ئۆتىدۇ. ئەمما ئۇ بەكلا مەغرۇرلىشىپ كېتىپ ئىشلارغا يېنىكتەكلىك بىلەن مۇئامىلە قىلىدۇ. بىر كۈنى سىرتقا چىقىپ قونۇپ قالغان يېرىدە كۈسەنلىك لويۇن (罗云) تەرىپىدىن ئۆلتۈرۈلىدۇ» دېيىلىدۇ. «جىننامە. كۈسەن تەزكىرىسى» دە يەنە كۈسەننىڭ ئەھۋالى توغرىسىدىمۇ مەلۇمات ئۇچرايدۇ: «لوياڭغا 8280 چاقىرىم كېلىدۇ. سېپىل قەلئەلىك، سېپىلى ئۈچ قات، بۇتخانا، ساڭراھلىرى مېڭدىن ئاشىدۇ. خەلقى يېزا ئىگىلىك ۋە چارۋىچىلىق بىلەن شۇغۇللىنىدۇ. ئەر - ئاياللار گەدىنىگىچە كەسمە چاچ قويىشىدۇ. خان ئوردىسى ناھايىتى ھەشەمەتلىك بولۇپ بۇتخانىدىن پەرىقى يوق» - دېيىلگەن .

ئۇنىڭدىن كېيىن غەربىي جىن خانلىقى جەنۇبقا كۆچكەن. چاڭئەننى ئالدىنقى جىن خانلىقى (مىلادىيە 350 - 394 - يىلغىچە) ئىگىلىگەن. جىن خانى پۇجىيەن قول ئاستىدىكى سانغۇن لۇ گۇاڭ (吕光)، كېيىنچە لياڭ خانلىقىنى قۇرغان. بۇ خانلىق مىلادىيە 397 - 439 - يىلغىچە ھۆكۈم سۈرگەن) نى 70 مىڭ كىشىلىك قوشۇنغا باش قىلىپ كۈسەنگە يۈرۈش قىلىشقا ئەۋەتكەن. كۈسەن خانى بەيجۈن قېچىپ كېتىپ ئەل بولمىغان. لۇ گۇاڭنىڭ قوشۇنى شەھەرگە باستۇرۇپ كىرگەن. «جىننامە. كۈسەن تەزكىرىسى» دە بۇ ۋەقە ناھايىتى تەپسىلىي خاتىرىلەنگەن: «لۇ گۇاڭ قوشۇن تارتىپ كەلگەندە ئاڭنى خانى نى ليۇ (尼流) ئەتراپتىكى بەگلىكلەرنىڭ خانلىرىنى باشلاپ ئەل بولدى. بو (帛) چۈن (帛) بۇ يەردىكى خېتى كۈسەن تەزكىرىسىدە بەي (白) يېزىلغان بولۇپ بۇنى يەنە «(白纯) دەپ ئوقۇشقا بولىدۇ) لۇ گۇاڭغا ئەل بولۇشنى رەت قىلدى. لۇ گۇاڭ قوشۇنىنى شەھەرنىڭ جەنۇبقا ئورۇنلاشتۇرۇپ ھەر بەش چاقىرىم ئارىلىققا بىردىن بارگاھ تىكىپ چوڭقۇر خەندەك، ئېگىز تام ياسىدى. يەنە نۇرغۇنلىغان قايىمۇقۇرغۇچى قوشۇنلارنى ئورۇنلاشتۇردى. ياغاچتىن يالغان ئادەم ياساپ ساۋۇت دۇبۇلغىلارنى كىيگۈزۈپ تام ئۈستىگە ئورنۇتۇپ قويدى. بەي چۈن شەھەر سىرتىدىكى كىشىلەرنى شەھەر ئىچىگە ھەيدەپ كىرىپ ئائىب خانغا ياردەملىشىپ شەھەرنى قوغداشقا بۇيرىدى. لۇ گۇاڭنىڭ چۈشى ئۆزىنىڭ نۇسرەت قازىنىدىغانلىقىدىن بىشارەت بەردى. بۇ ئالتۇن پىلىنىڭ سىپىلىدىن ئۇچۇپ چىقىپ كەتكەنلىكىنى كۆرگەن چۈش ئىدى. لۇ گۇاڭ بۇ ئىلاھنىڭ ئۇلاردىن يىراقلاشقانلىقىنى، غۇزلارنىڭ جەزمەن تۈگىشىدىغانلىقىنى چۈشەندۈرۈپ بېرىدۇ دېدى. شۇنداق قىلىپ ئۇ شەھەرگە بولغان ھۇجۇمنى تىزلەتتى. كۈسەن خانى بەي چۈن دۆلەتنىڭ خەزىنىسىنى ئېلىپ بېرىپ ئاڭنى خانى كۈەي خو (猓胡) دىن ياردەم تەلەپ قىلدى. كۈەي خونىڭ ئىنىسى تارخان بەگ نالۇڭ (نهڭلۇن 呐龙) 20 تۈمەن ئاتلىق ئەسكەرنى باش بولۇپ ئونسۇ، سەپەرباي قاتارلىق خانلىقلارنىڭ خانلىرى ۋە لەشكەرلىرى بولۇپ 70 تۈمەندىن ئارتۇق قوشۇننى باشلاپ ھەمدەمگە كەلدى. بىراق لۇ گۇاڭنىڭ پەقەت يەتتە تۈمەن پىيادە لەشكىرى، بەش مىڭ ئاتلىق لەشكىرى بار ئىدى. ئۇرۇش شەھەرنىڭ غەربىدە ئېلىپ بېرىلدى. ياردەمچى قوشۇن مەغلۇپ بولدى. بەي چۈن بايلىقلىرىنى يىغىشتۇرۇپ قېچىپ كەتتى. چوڭ - كىچىك ئوتتۇزدىن ئارتۇق بەگلىكنىڭ بەگلىرى ئەل بولدى. لۇ گۇاڭ شەھەرگە كىرگەندىن كېيىن خىزمەت كۆرسەتكەن سەركەردە سەرۋازلارنى تارتۇقلىدى ھەمدە نەزمە پۈتۈپ غەلبە قازانغان چاغدىكى ھېسپاننى ئىپادىلىدى. لۇ گۇاڭ كۈسەندىكى خان ئوردىسىنىڭ ئاجايىپ كۆركەملىكىنى كۆرۈپ ھەربىي مەسلىھەتچى كىنجاپتىن چىققان دۈەن يىگە كۈسەن ئوردىسى ھەققىدە نەزمە يازدۇرۇپ كۈسەنلىكلەرنى مەسخىرە قىلدى. غەربىي يۇرتتىكى ھەر قايسى خانلىقلارنىڭ ھەممىسى لۇ گۇاڭنىڭ ھەيۋىتىدىن قورقۇپ پۇل - مال مۈلۈكلىرىنى سوۋغا قىلدى ھەم ئۇنىڭغا بويسۇندۇرغانلىقىنى بىلدۈردى. لۇ گۇاڭ بۇ چۈن (帛纯) نىڭ ئىنىسى بۇ جىن (帛震) نى خان قىلىپ تەيىنلەپ ھەر قايسى خانلىقلارنى ئەمىن تاپقۇزدى. «ئۈچ ئاغلىق نوملار خاتىرىسى» دىكى «بۇ چاغ جىيەن يۈەن 19 - يىلى ئىدى» دېگەن مەلۇماتقا ئاساسلانغاندا بۇ چاغ ئالدىنقى جىن خانلىقى جىيەن يۈەن 19 - يىلىغا يەنى مىلادىيە 383 - يىلىغا توغرا كېلىدۇ .

كۇماراجىۋا (KumaraJiva) تەرجىمھالىنى ئوقۇساق 4 - ئەسىرلەردىكى كۈسەن راھىبلىرىنىڭ ئىلىم جەھەتتە كامالەتكە يەتكەنلىكىنى كۆرۈۋالايلىمىز. كۇماراجىۋانىڭ ئىش ئىزلىرى توغرىسىدا ھەر قايسى كىتابلاردا ئاز بولمىغان خاتىرىلەر بار. بۇلارنىڭ ئىچىدە ئەڭ قەدىمكىسى مىلادىيە 519 - يىلى يېزىلغان «راھىپ كالانىلار تەرجىمھالى» بىلەن مىلادىيە 520 - يىلى يېزىلغان «ئۈچ ئاغلىق راھىپ كالانىلار خاتىرىسى» بولۇپ ھېسابلىنىدۇ. بۇ ئىككى كىتابتىكى خاتىرىلەر ئاساسىي جەھەتتىن ئوخشۇشۇپ كېتىدۇ. كۇماراجىۋانىڭ تۇغۇلۇپ ۋاپات بولغان يىللىرىغا كەلسەك پائۇل پىللىئوتنىڭ دەلىللىشىگە ئاساسلانغاندا ئۇ مىلادىيە 344 - يىلى تۇغۇلۇپ مىلادىيە 413 - يىلى ۋاپات بولغان. يۇقىرىقى ئىككى ئەسەردە كۇماراجىۋانىڭ تەرجىمھالى ھەققىدە مۇنداق خاتىرە بار: كۇماراجىۋانىڭ ئەسلى يۇرتى ئەنەتكەك بولۇپ، ئۇنىڭ ئەجداتلىرى ئەۋلاتمۇ - ئەۋلات باش ۋەزىرلىك مەنسىۋىدە ئۆلتۈرۈپ كەلگەن ، ئەل ئىچىدە نامى مەشھۇر ئىدى. ئاتىسى كۇمارا يانا ئەقىللىق، ئېسىل پەزىلەتلىك ھەم دىيانەتلىك كىشى بولغاچقا باش ۋەزىرلىك ئورۇنغا ۋارىسلىق قىلىشقا ھەقىقەت بولسىمۇ لېكىن بۇنىڭدىن باش تارتىپ راھىبلىق يولىغا كىرىپ شەرقتىكى كۆكتارتتىن ئاشىدۇ. كۈسەن خانى ئۇنىڭ شۆھرىتىنى ئاڭلىغاندىن كېيىن ئۇنىڭغا بولغان ھۆرمىتى ئۇرغۇپ شەھەر سىرتىغا چىقىپ قارشى ئېلىپ ئۇنى كۈسەن خانلىقىنىڭ دۆلەت ئۇستازى (rajaguru) بولۇشقا تەكلىپ قىلىدۇ. كۈسەن خانىنىڭ 20 ياشلارغا كىرگەن بىر سىڭلىسى بولۇپ ئىنتايىن بىلىملىك ۋە دانا قىز ئىدى. كۆپلىگەن دۆلەتلەردىن ئەلچىلەر كەلگەن بولسىمۇ ھېچقايسىغا رازىلىق بەرمىگەن.

كۇمارا يانا (kumara yana) نى كۆرگەندىن كېيىن ئۇنىڭغا ياتلىق بولغۇسى كەلدى. شۇنداق قىلىپ كۇسەن خانى كۇمارا يانانىڭ ئۇنىمىغا قارىماي سىڭلىسىنى ئۇنىڭغا ياتلىق قىلدى. ئۇزۇن ئۆتمەيلا ئۇ كۇماراجىۋاغا قوساق كۆتۈرگەن چېغىدىمۇ ئۇ تېخىمۇ ئەقىل - پاراسەتلىك بولۇشقا باشلىدى. چاكىرى (ھازىرقى سۇ بېشى بۇددا ئىبادەتخانىسىنى كۆرسىتىدۇ) ساگرامدا ئېسىل پەزىلەتلىك راھىپلارنىڭ بارلىقىنى ئاڭلاپ بۇتقا تاۋاپ قىلىدىغان كۇنى سەدىقە ۋە پەرھىز تائاملارنى بېرىپ بۇتقا تېۋىتىپ تۇردى.

كۇماراجىۋانىڭ ئانىسى ئەنەتكەك تىلىغا پىششىق ئىدى. (لى داۋيوەن ئۆزىنىڭ «سۇ يوللىرىغا ئىزاھات» ناملىق كىتابىدا شى داۋئەننىڭ «غەربىي يۇرت خاتىرىسى» دىن نەقىل كەلتۈرۈپ «كۇسەننىڭ شىمالىغا 40 چاقىرىم كېلىدىغان جايدا چاكىرى ساگرامى بار ئىدى» دەيدۇ. بۇ چاكىرى ساگرامى پىشاۋۇردىكى پادىشا قانىشكا (kanixska) تەرىپىدىن ياسالغان مەشھۇر چاكىرى ساگرامنىڭ نامىنى سۇيىستىمال قىلغان ئىدى). كۇماراجىۋا تۇغۇلغاندىن كېيىن كۇماراجىۋانىڭ ئانىسى جىۋا (Jiva) راھىبە بولماقچى بولسىمۇ بىراق يولدىشى قېتىلمايدۇ. شۇنداق قىلىپ ئۇ يەنە ۋاسۇدۋا (vasudeva) ئىسىملىك بىر ئوغۇل تۇغۇدۇ. (كۇماراجىۋانىڭ ئىسمىغا كەلسەك ئۇنىڭ ئىسمى ئاتىسى كۇمارا يانانىڭ ئىسمى بولغان كۇمارا (kumara) بىلەن ئانىسى جىۋا (Jiva) ئىسىملىرىنىڭ بىرىكىشى ئارقىلىق قويۇلغان) كېيىن ئۇ راھىبە بولۇشنى تەلەپ قىلغاندا يولدىشى ماقۇل بولىدۇ. كۇماراجىۋا يەتتە ياشقا كىرگەن يىلى راھىپلىق يولغا قەدەم قويدۇ. ئۇستازلىرىغا ئەگىشىپ نوم - سۇترا ئۆگىنىدۇ. ھەر كۇنى مىڭ گاتھا (gatha - مىسرا دېگەن مەنىدە) يادقا ئوقۇيدۇ. بىر گاتھادا 32 خەت بار دېيىلسە 32 مىڭ خەت بولىدۇ. بۇنىڭدىن باشقا ئابھىدھارما (Abhidharma) بۇددا نوملىرىنىڭ مۇھاكىمە قىسمىنى كۆرسىتىدۇ - ئۇيغۇر تەرجىماندىن) مۇ يادىلايتتى. كۇماراجىۋا توققۇز يېشىدا ئانىسى بىلەن سىندۇ (sindhu) دەرياسىدىن ئۆتۈپ كەشمىرگە كېلىدۇ. بۇ يەردە پىركالان باندۇداتتا (Bandhudatta) نى ئۇستاز تۇتۇپ ئۇنىڭدىن ئوتتۇرا ئاگاما (agama) (madhyama) ، ئۇزۇن ئاگاما (Dirgha Agama) قاتارلىق ھىندىيانا سۇترالىرىنى ئۆگىنىدۇ. باندۇداتتا ھەممىشە كۇماراجىۋانىڭ قالىتسىلىقىنى ئېغىزدىن چۈشۈرمەيدۇ. بۇ خەۋەر خانغا يەتكەندىن كېيىن ئۇنى ئوردىغا چاقىرتىپ يات دىنىكىلەر بىلەن مۇنازىرلەشتۈرىدۇ. نەتىجىدە كۇماراجىۋا ئۇلاردىن غالىپ كېلىدۇ. كۇماراجىۋا 12 ياشقا كىرگەن يىلى ئانىسى ئۇنى ئېلىپ كۇسەنگە قايتىدۇ. ئانىسى كۇماراجىۋانى ئېلىپ ئۇلۇغ ياۋچىلار (تۇخىلار) نىڭ شىمالىي تېغىغا يېتىپ كېلىدۇ. بۇ يەردە بىر ئارخات بولۇپ كۇماراجىۋانى كۆرۈپ ھەيران قالىدۇ ھەم ئانىسىغا ئوغلىڭىز 35 ياشقا كىرگىچە پەرھىزنى بۇزمىسا بۇددا تەلىماتىدا كامالەتكە يېتىپ نۇرغۇن ئادەمنى بېسىپ چۈشىدۇ. كاتتازات ئۇپتاگۇپتا (uptagupta) دەك ئۇلۇغ ئادەم بولىدۇ دەيدۇ. ئۇ قەشقەرگە كېلىدۇ، ئۇ بېشىغا بۇتنىڭ پاترا (patra) بىكىشۈلارنىڭ تاماق تىلەشتە ئىشلىتىدىغان قاچىسىنى كۆرسىتىدۇ - ئۇيغۇرچە تەرجىماندىن) سىنى قويۇۋالغان ئىدى. قەشقەردە بىر يىل تۇرۇپ شۇ قىشتا ئابدىھارما (Abhidharma) ئۆگىنىدۇ. قەشقەردىكى ئۇچ ئاغلىق راھىپ كالانلار (بۇددا دىنىنىڭ نوم (sutra) ، مۇھاكىمە (sastra) ۋە قانۇن - ئەقىدىلىرى (vinaya) غا پىششىق پىركالانلارنى كۆرسىتىدۇ - ئۇيغۇرچە تەرجىماندىن) ئۇنى ياقتۇرۇپ قالىدۇ. قەشقەر خانى ئۇنىڭغا ئالاھىدە ئېتىبار بېرىدۇ. كۇماراجىۋا نوم سۆزلەپ بولۇپ بىكار قالغان چاغلىرىدا يات دىنىدىكىلەرنىڭ دەستۇرلىرىنى ئىزلەيدۇ. تۆت ۋىدا (Vida-) سانسكىرتچە سۆز بولۇپ «بىلىم» دېگەن مەنىدە، بۇ يەردىكى تۆت ۋىدا قەدىمكى ھىندىستاننىڭ دىنى ئەدەبىياتىدىكى تۆت چوڭ ئەسەرنى كۆرسىتىدىغان بولۇپ ئۇلار «رېگى ۋېدا» «ئىلاھلارغا ئوقۇلغان مەدھىيە»، «مىساموۋېدا»، «قاپىيەلىك ناخشا - بېيت»، «يېرۇۋېدا» «ئوقۇلىدىغان دۇئالار»، «ئاداۋا ۋېدا» «ئەمچىلىك ۋە دۇئالاردا ئوقۇلىدىغان ئەپسۇنلار» نى كۆرسىتىدۇ - ئۇيغۇرچە تەرجىماندىن) بەش ئاناسىر، مۇزەككەر - مۇھەننەس، مۇنەجىملىككە ئائىت كىتاب دەستۇرلارنى قويماي ئوقۇيدۇ. خاننىڭ ھاۋالىسى بىلەن راھىپ بولغان يەكەن (ساكارائۇل) خانزادىلىرىدىن ئاكا ئۇكا ئىككىيلەن بار بولۇپ ئاكىسىنىڭ ئىسمى سۇرىابھادرا (surya bhadra) ئۇكىسىنىڭ ئىسمى سۇرىاسۇما (surya suma) ئىدى. سۇرىاسۇما ماھايانا (Mahayana) ئۇستازى ئىدى. كۇماراجىۋا ئۇنىڭدىن ماھايانا تەلىماتىنى ئۆگىنىدۇ. سۇرىاسۇما كېيىنچە كۇماراجىۋاغا «ئاناۋاتاپتا سۇترا (Anavatapta sutra) دىن دەرس بېرىدۇ. ئۇنىڭدىن باشقا كۇماراجىۋا ۋايپۇليا (Vaypulya) تەلىماتىنىمۇ ئۆگىنىدۇ. تېخىمۇ كۆپ مەلۇماتقا ئىگە بولۇش ئۈچۈن «ئوتتۇرا يۈز تەلىمات (Madhyamakastara)» ، «ئون ئىككى تۈزۈن تەلىماتى» «(satasastra)» قاتارلىقلارنى ئۆگىنىدۇ. كۇماراجىۋا ئانىسىغا ئەگىشىپ ئۇچتۇرپانغا كېلىدۇ، ئۇ يەردە بىر يات دىن ئۆلىماتى بار

بولۇپ ئۇ كۇماجىۋا بىلەن مۇنازىرلىشىپ قالدۇ. نەتىجىدە كۇماراجىۋا ئۇنى يېڭىۋالدى. شۇنىڭ بىلەن ئۇنىڭ شۆھرىتى پامىرنىڭ شەرقىي، غەربىگە تارقىلىدۇ. كۇسەن خانى ئۆزى بىۋاسىتە ئۇچتۇرپانغا كېلىپ ئۇنى ئانىسى بىلەن ۋەتەنگە قايتۇرۇپ كېلىدۇ. ئەينى چاغدا كۇسەن خانىنىڭ ئاجار يامودا ئىسىملىك بىر قىزى بار بولۇپ راھىبە بولىدۇ. ئۇ نوم ئاڭلاشقا ناھايىتى ھېرىسمەن بولغاچقا پۈتۈن راھىبلارنى يىغىپ كۇماراجىۋانى «ۋاييۇليا سۇترا» (vaypulya - sutra) «دىن تەلىم بېرىشكە تەكلىپ قىلىدۇ. كۇماراجىۋا 20 ياشقا كىرگەندە ئوردىدا پەرھىز تۇتىدۇ. ئۇستازى ۋىمالاكشا (vimalaksa) دىن «ئون مىسالىق راھىبلار ۋىناياسى» (Pratimokchasutra) «ھىنايانا مەزھىبىدىكى ھەممىدە مەۋجۇتلۇق سۇلۇكى» (sarvastivada vinaya) نىڭ پەرھىز نامىسى بولۇپ بۇنىڭغا بىكشۇلارنىڭ 227 خىل پەرھىزى، بىكشۇنى (Bhikshni - راھىبە) لارنىڭ 348 خىل پەرھىز كىرگۈزۈلگەن — ئۇيغۇرچە تەرجىماندىن) نى ئۆگىنىدۇ. ئارىدىن بىر مەزگىل ئۆتكەندىن كېيىن كۇماراجىۋانىڭ ئانىسى يۇرتى بىلەن خوشلۇشىپ ئەنەتكە كەككە قايتىدۇ. كېيىن كۇماراجىۋا يېڭى ساگرام (新寺) دىن «پەنجى ۋىمساتىكا پىراجنا پارامىترا سۇترا» (pancavimsatika prajnaparamitra) «نى قولغا چۈشۈردى. شىرمەت سانغۇن دى مىللىتىدىن كېلىپ چىققان لۇ گۇاڭ كۇسەننى ئىشغال قىلىپ كۇماراجىۋانىڭ ياش ئىكەنلىكىنى كۆرگەندىن كېيىن ئۇنى ئادەتتىكى ئادەم ئورنىدا كۆرۈپ كۇسەن خانىنىڭ قىزىنى ئەمىرگە ئېلىشقا مەجبۇرلايدۇ. كۇماراجىۋا لۇ گۇاڭغا ئەگىشىپ لياڭجۇغا كېلىدۇ. خۇڭ شى 3- (弘始) يىلى (مىلادىيە 410- يىلى) كېيىنكى جىن خانلىقىنىڭ خانى ياۋشىڭ كۇماراجىۋانى پايتەختكە تەكلىپ قىلىدۇ. شۇ يىلى 12- ئايدا كۇماراجىۋا چاڭئەنگە يېتىپ بارىدۇ. ئوتتۇز يىلدا 98 بۆلۈم 421 جىلد (بەزى مەنبەلەردە 425 جىلد) بۇددا نومىنى تەرجىمە قىلىپ چىقىدۇ.

«كەييۈەن يىللىرىدا تۈزۈلگەن نوملار كاتولوگى» («开无译敬录») ، بۇ ئەسەرنى تاڭ سۇلالىسىدىكى مەشھۇر راھىب جى شىڭ (智星) كەييۈەن يىللىرى (مىلادىيە 713 - 742- يىلىغىچە) يېزىپ چىققان ، مۇكەممەل بولغان نوملار كاتالوگىدۇر — ئۇيغۇرچە تەرجىماندىن) غا ئاساسلانغاندا تىيەنباۋ 9- (天宝) يىلى (مىلادىيە 750- يىلى) غىچە كۇماراجىۋا تەرجىمە قىلغان نوم، شاستىلاردىن 52 بۆلۈم 302 جىلد ساقلىنىپ قالغان .

502- يىلى يېزىلغان «ئۈچ ئاغلىق راھىب كالانلار خاتىرىسى» دە كۇماراجىۋا دەۋرىدىكى كۇسەن بۇددىزمى توغرىسىدا مەلۇمات بېرىلگەن. بۇ خاتىرىدە كۇسەن خەنزۇچە جۇيى (拘夷) دەپ خاتىرلەنگەن. 860- يىلى يېزىلغان «يۇۋ ياك خاتىرىلىرى» («酉阳杂俎») دىكى تەزكىرىلەردىمۇ جۇيى (拘夷) دېگەن دۆلەت نامى ئۇچرايدۇ. بۇ ئەسەردە «كۇسەن بەگلىكىنىڭ شىمالىي تېغىدا مەلەمدەك بىر خىل دورا چىقىدىكەن، ئۇنى ئىچسە چۈشۈپ كەتكەن چاچلار قايتىدىن چىقىدىكەن» دېيىلگەن. بۇ ۋەقەلەر ۋېينامدە خاتىرىلەنگەن كۇسەن ھەققىدىكى خاتىرىلەر بىلەن ئازراق ئوخشۇشۇپ كېتىدۇ. شۇڭلاشقا يۇقىرىدا تىلغا ئېلىنغان جۇيى (拘夷) دەل كۇسەن ئىدى. بۇ يەردىكى شىمالىي تاش شەك سۆھبىسىزكى «يېڭى تاڭنامە. كۇسەن تەزكىرىسى» دە تىلغا ئېلىنغان ئاق تاغنىڭ ئۆزى ئىدى. جۇيى (拘夷) دۆلەت نامىغا قاراپ مىلادىيە 404- يىلى راھىب فاشىيەن بېسىپ ئۆتكەن ئۆرلى (乌垒) دۆلىتىنى ئەسلىپ قالدۇم. «بۇددا ئەللىرى خاتىرىسى» گە نەزەر سالىدىغان بولساق فاشىيەن قاتارلىقلار پىشامشاندىن «يەنە غەربىي شىمالغا يۈرۈپ 15 كۈن يول يۈرگەندىن كېيىن ئۆرلىي دۆلىتىگە كەلدۇق، يەنە غەربىي جەنۇبقا قاراپ يۈردۇق. يول ئۈستىدە ئاھالىلەر يوق بولۇپ مېڭىش ناھايىتى تەس. يولدا بىر ئاي بەش كۈن ماڭغاندىن كېيىن ئۇدۇنغا يېتىپ كەلدۇق» دېيىلگەن. ئۇلارنىڭ سەپەر لىنىيىسى تەكشۈرىدىغان بولساق ئۆرلىي ئېلى چوقۇم كۇسەن بولۇپ چىقىدۇ. (خۇيلىن: «بارلىق نوملار شەھى» نىڭ 100- جىلىدا ئۆرلىي دېگەن سۆزنى يەن لى دەپ ئۆزگەرتكەن. شۇڭلاشقا بۈگۈنكى كۈندە ئۆرلىي ئاڭنى (يەنجى) دەپ قارىلىۋاتىدۇ. لېكىن ئاڭنىدىن بىۋاسىتە غەربكە قاراپ مېڭىپ بۈگۈنكى خوتەنگە يەنى قەدىمكى ئۇدۇنغا بارغىلى بولمايدۇ). فاشىيەن ئۆرلىي خانلىقىنىڭ ئەھۋالى توغرىسىدا «راھىبلىرى تۆت مىڭدىن ئارتۇق بولۇپ ھەممىسى ھىنايانا مەزھىبىگە ئىخلاس قىلىدۇ. بۇددا نوم، دىھارمالىرى ناھايىتى تۇلۇق، چىنلىق راھىبلار بۇ خانلىقنىڭ پايتەختىگە كەلسە خانلىقتىكى بۇددا مۇخلىسلىرىنىڭ قاتارىغا سوقۇنۇپ كىرەلمەيدۇ. بۇ يەردە ئىككى ئايدىن كۆپرەك تۇردۇق. بۇ يەردە يەنىلا باۋيۇن قاتارلىقلار بىلەن بىرگە بولدۇق، چۈنكى ئۆرلىي خانلىقىدىكىلەر ئەدەپسىز بولۇپ مېھمانلارغا ناھايىتى سوغۇق مۇئامىلە قىلىدىكەن» دەيدۇ. ئۆرلىيىنى كۇسەن دەپ مۇقىملاشتۇرۇشقا بولىدۇ. لۇگواڭ كۇسەننى ئىشغال قىلىپ 17 يىلدىن كېيىنمۇ بۇ ئەلدىكىلەرنىڭ چىنلىق راھىبلارنى ئەدەپ بىلەن قارشى ئالمىغانلىقىغا

ئەجەبلىنىپ كەتكىلى بولمايدۇ .

تەخمىنەن 20 يىلدىن كېيىن كەشمىرلىك راھىب كالان دھارامىترا (dharmamitra) جۇڭگوغا بېرىش يولىدا كۈسەندىن ئۆتكەن. ئۇ يەردە فاشىيەن قاتارلىقلاردەك كۈتۈپلىنىماستىن ئىززەت ئىكرام بىلەن كۈتۈپلىنىغان. «راھىب كالانلار تەرجىمىھالى» دا: «ئەتراپتىكى ھەرقايسى ئەللەر كۈسەنگە بېقىندىكەن، كۈنلەرنىڭ بىر كۈنى خان چۈش كۆرۈپتۇ. چۈشەدە بۇت كۈسەن خانغا: ئەخلاق - پەزىلەتلىك، دانا بىر ئادەم ئەتە دۆلىتىگە كېلىدۇ. سەن ئۇنىڭغا ياخشى سەدىقە بەرگەن، - دەپتۇ. خان ئەتىسى تاشقى دىۋان بېگىگە ئەتە دۆلىتىمىزگە يات ئادەم قەدەم باسسا دەرھال ماڭا خەۋەر قىلغىن دەپ جىكىلەپتۇ. دەرۋەقە دھارامىترا كۈسەنگە كېلىدۇ. خان شەخسەن ئۆزى شەھەر سىرتىغا چىقىپ قارشى ئالىدۇ. ھەم ئۇنى ئوردىغا تەكلىپ قىلىدۇ، ئۇنىڭغا ئەگىشىپ پەرھىز تۇتۇپ ئالىي ئىكرام بىلەن مۇئامىلە قىلىدۇ. دھارامىترا بىرقانچە يىل تۇرغاندىن كېيىن يەنىلا بۇ يەردىن كەتمەكچى بولىدۇ. خان ۋەزىرلەر شۇنداق تۇتسىمۇ ئۇنى ئېلىپ قالالمايدۇ. كېيىنچە چۆل جەزىرلەردىن ئۆتۈپ دۇنخۇئاڭغا كېلىدۇ. يۈەن جيا 1- يىلى (مىلادىيە 424- يىلى) پايتەختكە يېتىپ بارىدۇ. بۈگۈنكى كۇچار تارىخى ماتېرىياللاردا 龟兹 دەپ خاتىرلەنسىمۇ خەنزۇچىغا تەرجىمە قىلىنغان نوملاردا 丘兹 ، 归兹 دېگەن شەكىللەرمۇ ئۇچرايدۇ. سانسكىرتچە خەنزۇچە سۆزلۈكلىرى ئىچىدە «سانسكىرت تىلىدىكى مۇرەككەپ ناملار» دېگەن بىر كىتاب بولۇپ، بۇنى مىلادىيە 805- يىلى ياپونىيەلىك بىر راھىب ياپونىيەگە ئېلىپ كەتكەن بولۇپ تا ھازىرغىچە ساقلىنىپ كەلگەن. بۇ كىتاب كۈسەنلىك نوم تەرجىمە قىلغۇچى راھىب كالانلارنىڭ سۆزىدىن تۈزۈلگەن ئىدى. بۇ يەردە تىلغا ئېلىنغان 归兹 دەل kucina دېگەن سۆزنىڭ خەنزۇچە تەلەپپۇزى ئىدى. بۇلاردىن ئەينى چاغدا كۈسەنلىكلەرنىڭ نوم دەستۇرلارنى تارقىتىشتەك ئۇلۇغ ۋەزىپىنى ئۆز ئۈستىگە ئالغانلىقىنى كۆرۈۋالغىلى بولىدۇ. ئۇنىڭدىن باشقا «سۇڭ سۇلالىسى دەۋرىدىكى راھىب كالانلار تەرجىمىھالى» نىڭ 3- جىلىدىدا راھىب كالان يەن زۇڭ (彦综) نىڭ سۆزىدىن نەقىل كەلتۈرۈپ: «ھىندىستاننىڭ بۇدا نوملىرى كۈسەنگە تارقالغاندا كۈسەنلىكلەر ھىندى تىلىنى چۈشەنمەي ھىندىستاننى ئەنەتكەك دەپ ئاتاپ شۇنداق تەرجىمە قىلغان. بۇنى چۈشىنىدىغانلار سانسكىرت تىلى دەپ بىلىدۇ. مۇشۇنىڭغا ئوخشاش غۇز تىلى بىلەن سانسكىرت تىلى ئارىلىشىپ كېلىدىغان ئەھۋاللار خېلى كۆپ» دېيىلگەن. بۇلاردىن شۇنى كۆرۈۋېلىشقا بولىدۇكى، كۈسەن دىن نۇقتىسىدىن ئېيتقاندا، ھەرقايسى تىللارنىڭ پاسلى ئىدى. كۈسەننىڭ غەربىدىكىلەر سانسكىرتچە ئوقسا، كۈسەننىڭ شەرقىدىكىلەر خەنزۇ تىلى ئۆگىنەتتى. كۆپ ھاللاردا كۈسەن بۇلار ئارىسىدا ۋاستىچىلىك رولىنى ئوينىغان. بۇلار ئارىسىدىكى نۇرغۇنلىغان ئاتالغۇلار كۈسەن تىلى ئارقىلىق شەرققە تارقالغان بۇ ھەقتە ئاخىرىدا مەخسۇس توختىلىمەن .

5- ئەسىردە شىمالىي ۋېي خانلىقى (386 - 534- يىلغىچە) جۇڭگوغا بېسىپ كىرىپ بۇدا دىنىغا ئېتىقاد قىلدى ھەم ئوتتۇرا ئاسىيا بىلەنمۇ قويۇق ئالاقىدە بولدى. «ۋېينامە. تەيۋۇدى ھەققىدە خاتىرە» دە «تەييەن 3. يىلى (مىلادىيە 437- يىلى) كۈسەن بەگلىكى ئەلچى ئەۋەتىپ ئوردىغا سوۋغا تەقدىم» قىلدى. يەنە «تەييەن 5- يىلى (مىلادىيە 439- يىلى) 4- ئايدا كۈسەن بەگلىكى ئوردىغا ئەلچى ئەۋەتىپ سوۋغا تەقدىم قىلدى. دېيىلگەن. بۇ خىل بېقىنىش كۆرۈنىشتىكى بېقىنىش بولۇپ، ھەربىي كۈچى ئارقىلىق بېقىندۇرۇشتەك ئۈنچە ھەقىقىي ئەمەس ئىدى. شۇڭا تەيۋۇدى خاتىرىسىدە يەنە: «تەيپىڭ جىنجۈن 9- يىلى (مىلادىيە 448- يىلى) 12- ئايدا چىڭجۇ بېگى ۋەن دۇگۈي كېنگىتنى غەربتىكى كۈسەننى جازالاش ئۈچۈن يۈرۈشكە ئاتلاندى» دېيىلگەن. «ۋېينامە. كۈسەن تەزكىرىسى» دە بۇ قېتىمقى يۈرۈش توغرىسىدا: «ئۇنىڭ شەھەر مۇداپىئە قوشۇنى شەھەرنىڭ شەرقىگە ئورۇنلاشقان ئىكەن. قاراقچى ئوغۇرلار بىرلا ئەمەسكەن. شىمالىي ۋېي خانى تەيۋۇدى ۋەن دۇگۈينى مىڭ چەۋەندازنى باشلاپ زەربە بېرىشكە بۇيرىغان، كۈسەن خانى ئۇجمۇت قاتارلىقلارنى 3000 لەشكەرنى باشلاپ تاقابىل تۇرۇشقا ئەۋەتكەن. ۋەن دۇگۈي بىر ھۇجۇم قوزغىسا ھەممىسى قېچىپ كەتكەن. ۋەن دۇگۈينىڭ قوشۇنى ئۇلارنىڭ ئىككى يۈز نەچچىسىنىڭ كاللىسىنى كېسىپ تۆگە، ئات قاتارلىقلاردىن خېلى كۆپ ئولجا ئېلىپ قايتقان» دېيىلگەن. ئىككىنچى يىلى (449- يىلى) 11- ئايدا كۈسەن بەگلىكى ئەلچى ئەۋەتىپ ئوردىغا تارتۇق يوللىغان. بۇنىڭدىن باشقا «ۋېينامە. خانلار خاتىرىسى» دە شياۋ ۋۇدىنىڭ يەن شىڭ 5- يىلى (مىلادىيە 475- يىلى) 4- ئايدا، تەيخې تۇنجى يىلى (مىلادىيە 477- يىلى) 10- ئايدا، تەيخې 2- يىلى (478- يىلى) 7- ئايدا (ۋېي خانلىقىغا تورۇق ئات، تۆگە، ئۈنچە - مەرۋايىت قاتارلىق نەرسىلەرنى تەقدىم قىلغان)، تەيخې 3- يىلى (479- يىلى) 9- ئايدا، شۈەن ۋۇدى يوشىپىڭ 3- يىلى (مىلادىيە 501- يىلى)

10- ئايدا، شاۋمىڭدى شىنگۇ-1 يىلى (518-يىلى) 7- ئايدا، جېڭ يۈەن 1- يىلى (مىلادىيە 522- يىلى) 7 - ئايدا كۈسەننىڭ ئوردىغا ئەلچى ئەۋەتىپ سوۋغا - سالام تاپشۇرغانلىقىدەك ۋەقەلەر خاتىرىلەنگەن.

«ۋېينامە، غەربىي يۇرت تەزكىرىسى. كۈسەن تەزكىرىسى» دە بۇ خانلىق توغرىسىدا مۇنداق بايانلار ئۇچرايدۇ. «بۇ ئەل خاننىڭ فامىلىسى بەي بولۇپ بېشىغا رەڭلىك لىنتا باغلاپ كەينىگە ساڭگىلىتىپ قويۇپ ئالتۇن شىر كارۋاتتا ئولتۇرىدىكەن، ئۇلار ئولتۇرىدىغان شەھەر تۆت چاسا بولۇپ ھەر بىر تەرىپى 5 - 6 چاقىرىم كېلىدۇ، بۇلارنىڭ جىنايى ئىشلار قانۇنى بويىچە ئادەم ئۆلتۈرگەنلەر ئۆلۈم جازاسى بېرىلىدىكەن. ئوغۇرلۇق قىلغانلارنىڭ بىر پۈتى ھەم قولى كىسىلىدىكەن، بۇلار باج - سىلىقنى يەر ئىجارىسىگە قاراپ يېرى بولمىغانلاردىن كۈمۈش ئالىدىكەن. بۇ يەرنىڭ ئۇرۇپ - ئادىتى، نىكاھ ئۆلۈم - دەپنە قىلىش ئادەتلىرى ۋە يەرلىك مەھسۇلاتلىرى ئاڭنىڭكىگە ئاساسەن ئوخشاش ئىكەن. پەقەت ھاۋاسى سەل ئىسسىقراق ئىكەن. بۇ يەردىن يەنە ئىنچىكە يۇڭلۇق كىگىز چىقىدىكەن، مېس تۆمۈر، قوغۇشۇن، بۇغا تېرىسى، زىلچا گىلەم، نوشۇدۇر، سېرىق مەرگۈمۈش، قوغۇشۇن دانچىسى، ئىپار، ئات - قوتاز قاتارلىقلار چىقىدۇ، شەرقىدە بۈگۈر بار بولۇپ خەن سۇلالىسى دەۋرىدىكى ئېرىشى سانغۇن لى گواڭلى قىرغىنچىلىق قىلغان يەر مۇشۇ ئىدى. بۇنىڭ جەنۇبىغا 300 چاقىرىم كېلىدىغان يەردە شەرققە قاراپ ئاقىدىغان چوڭ دەريا (تارىم دەرياسىنى كۆرسىتىدۇ - ئۇيغۇرچە نەرجىماندىن) بار ئىكەن بۇ جىشۇ دەرياسى دەپ ئاتىلىدىكەن يەنى خۇاڭخې دەرياسىنىڭ بېشى ئىكەن. ئۇنىڭ شەرقىدىن ئاڭنى بەگلىكىگە 900 چاقىرىم، جەنۇبىدىن ئۇدۇن بەگلىكىگە 1400 چاقىرىم، شىمالدىن تۈرك قاغاننىڭ ئوردىسىغا 600 چاقىرىم، شەرقىي جەنۇبىدىن گۇاجۇ ئايمىقىغا 3 مىڭ 100 چاقىرىم كېلىدىكەن. بۇ يەردىكىلەر ئادەتتە پاهىشۋازلىققا ئامراق ئىكەن. ئايال كىشىنى بازارغا سېلىپ ئىرىشىدىن پۇل يىغىپ ھۆكۈمەتنىڭ خەزىنىسىگە كىرگۈزىدىكەن. بۇ يەردە تۈز كۆپ بولۇپ تاغ جىرالرىدا ئۇچۇپ يۈرۈۋىدىكەن. يەرلىك خەلقلەر تۇتۇپ يەيدىكەن. تۇغۇتلۇق ئايالنىڭ سۈتىنى كۆپەيتىشتە تۈز گۆشى ئوبدان بولىدىكەن. بۇ خانلىقنىڭ غەربىي شىمالىدىكى تاغلىقلاردىن مەلھەمدەك بىر خىل نەرسە يىغىلىپ ئوتتەك بولۇپ بىرنەچچە چاقىرىم ئېقىپ يەر ئىچىگە كىرىپ كېتىدىكەن. ئۇ ئوماچتەك بولسىمۇ ئاجايىپ سېسىق پۇرايدىكەن. بىراق ئۇنى ئىچكەندىن كېيىن چاچ، چىش چۈشۈپ كەتكەن تەقدىردىمۇ قايتا ئۆسىدىكەن. كېسەللەر ئىچسە ھەممىسى ساقىيىدىكەن. «شى فامىلىكىنىڭ غەربىي يۇرت خاتىرىسىدىمۇ «كۈسەننىڭ شىمالىغا 200 چاقىرىم كېلىدىغان يەردە بىر تاغ بار، كېچىسى ئوت، كۈندۈزى ئىس - تۈتەك يېنىپ تۇرىدۇ. كۆمۈر قېزىلىپ تۆمۈر تاۋلىنىدۇ» دېيىلگەن.

6- ئەسىرنىڭ باشلىرىدا لياڭ خانلىقى (مىلادىيە 502 - يىلىدىن 556- يىلىغىچە) گەرچە جىن لىڭدا قۇرۇلغان ھاكىمىيەت بولسىمۇ كۈسەن بىلەن قۇيۇق ئالاقىدە بولۇپ كەلگەن. «لياڭنامە» گە ئاساسلانغاندا، تىيەن جىيەن 10- يىلى (مىلادىيە 511- يىلى) كۈسەن خانلىقى ئوردىغا ئەلچى ئەۋەتىپ سوۋغا تەقدىم قىلغان. پۈتۈك 2- يىلى (مىلادىيە 521- يىلى)دىكى كۈسەن خانى نىرۇمۇجۇ بەھادىر (Nirumujubhadra) ئىدى .

شىمالىي جۇ (557 - 581 - يىللار) سۇلالىسىنىڭ قۇرغۇچىسى ۋۇدى خان ئىدى. باۋدىڭ 1- يىلى (مىلادىيە 561- يىلى) 4- ئايدا كۈسەن بەگلىكى ئوردىغا ئەلچى ئەۋەتىپ سوۋغا تەقدىم قىلغان. تىيەنخې 3- يىلى (مىلادىيە 568- يىلى) كۈسەنلىك مۇزىكانت سوجۇئا (sujiua) ۋۇدى خانغا ياتلىق قىلىنغان تۈرك مەلىكىسى ئاشنا بىلەن بىرگە جۇڭگوغا كەلگەن. «سۇينامە» (مىلادىيە 581 - 618- يىلىغىچە) دە كۈسەننىڭ ئەلچى ئەۋەتىپ سوۋغا سالام يوللىغىنى پەقەت بىرلا قېتىم يەنى سۈي ياڭدى دايې 11- يىلى (615- يىلى)لا خاتىرىلەنگەن. «سۇينامە. كۈسەن تەزكىرىسى» دىكى مەزمۇنلارمۇ ئالدىنقى دەۋرلەر تارىخىدىكى مەزمۇنلار بىلەن ئوخشۇشۇپ كىتەتتى، پەقەت «خاننىڭ فامىلىسى بەي، ئىسمى سۇنچ ئىدى» دېگەن مەزمۇنلا قېتىلغان .

سۈي سۇلالىسىنىڭ دەسلەپكى يىللىرى دھارماگۇپتا (Dharmagupta) كۈسەندىن ئۆتكەندە (مىلادىيە 584- يىلى) بۇ دۆلەت ماھايانا مەزھىپىگە ئېتىقاد قىلغان. «پازىل راھىبلار تەرجىمىھالى» دا: «دھارماگۇپتا كۈسەن ئېلىگە كېلىپ خانلىق ئىبادەتخانىغا چۈشكەن بۇ يەردە ئىككى يىل تۇرۇپ راھىبلارغا نوم دەستۇرلارنى شەرھلەپ بەرگەن. كۈسەن خانى ماھايانا ئەقىدىلىرىنى چۈشىنىپ كېتەلمىگەچكە تېخىمۇ كامالەتكە يېتىش ئۈچۈن ئۇنى بۇ يەردە ئېلىپ قالماقچى بولۇپ ھەمىشە زىياپەت راستلاپ ئۇنىڭ بىلەن كۆرۈشۈپ تۇرغان، لېكىن

دھارماگۇپتا (Dharmagupta) نىڭ نىيىتى شەرقىي ئېقىمدا بولغاچقا بۇ يەردە تۇرماي بىر راھىب بىلەن بىرگە ئاگنى (kharashar) غا قاراپ ئاتلانغان» دېيىلگەن. ئوتتۇرا ئىقلىم بىلەن كۈسەن تاشقى ئالاقە ۋە دىنى مۇناسىۋەتتىن باشقا مۇزىكا مۇناسىۋىتىمۇ بولۇپ كەلگەن. كوئۇرانت (Courant) نىڭ «جۇڭگونىڭ كلاسسىك مۇزىكا تارىخى ھەققىدە دەسلەپكى بايىنى (u Essai historique sur la musique classique chinois) ناملىق ئەسىرىنى ئوقۇساق بۇ ھەقتىكى تەرەققىياتلارنى كۆرۈۋالالايمىز. قەدىمكى ئوتتۇرا ئىقلىمدا خېلى بۇرۇنلا كۈسەن مۇزىكىسى مەۋجۇت ئىدى. لۇ گۇاڭ كۈسەننى مەغلۇپ قىلغاندا (مىلادىيە 383 - يىلى) ئۇلارنىڭ مۇزىكىسىغا ئېرىشكەن. لۇ گۇاڭ يوقالغاندىن كېيىن بۇ مۇزىكا تارقىلىپ كەتكەن، كېيىنچە ۋېي سۇلالىسى ئوتتۇرا ئىقلىمنى تىنچلاندۇرغاندىن كېيىن بۇ مۇزىكىغا قايتىدىن ئېرىشكەن. بۇ مۇزىكىدا كېيىنچە كۆپ ئۆزگىرىش بولغان، بىراھمانلاردىن بولغان ساۋ فامىلىلىكلەر بۇ مۇزىكىنى ئەۋلاتتىن ئەۋلاتقا ئورۇنداپ كەلگەن. بۇلارنىڭ ئىچىدە شىمالىي چى دەۋرىدىكى ساۋ مياۋدا ئەڭ مەشھۇر ئىدى. جۇۋۋدى تۈرك خانىنىڭ قىزىنى خانىشلىققا ئالغاندا كانگىيە ۋە كۈسەن مۇزىكىسى قاتارلىق مۇزىكىلارغا ئىگە بولغان. سۈي سۇلالىسى دەۋرىدە «غەربىي ئەل كۈسەن نەغمىسى» «چى سۇلالىسى كۈسەن نەغمىسى» «يەرلىك كۈسەن نەغمىسى» دىن ئىبارەت ئۈچ قىسىم مۇزىكا بار ئىدى. كەي خۇاڭ يىللىرى (مىلادىيە 581 - 605 - يىللىرى) دا بۇ ئەل نەغمىلەر شەھەر بازارلاردا راسا روناق تاپقان. ساۋمياۋدا قاتارلىقلار ئۆزلىرى ئىشلىگەن مۇزىكىلىرى ۋە ماھارىتى بىلەن شىمالىي چى خانلىقىدىكى ئەمەلدار بەگلەر ئارىسىدا شۆھرەت تاپقان. سۈي گاۋزۇ ساۋمياۋدانىڭ بۇ كەمپىللىكلەرنى بايقىغان بولسىمۇ بۇنى ئۆزگەرتىشكە ئامال قىلالمىغان. سۈي ياڭدى دەۋرىدە (مىلادىيە 605 - 618 - يىلىغىچە) مۇزىكا بىگى بەي مۇڭداغا يېڭى مۇزىكا ئىشلەش ھەققىدە پەرمان چۈشكەن بولۇپ بەي مۇڭداغا: شىمالىي چى خانلىقى بىر قەدەر كىچىك بىراق ساۋمياۋدا ئۆزىنى چوڭ چاغلان يۈرىدۇ. مەن ھازىر پۈتۈن ئەلنى ئىدارە قىلدىم. سىز ئۇنىڭدىن ئېشىپ چۈشسىز شۇڭا بىز مۇزىكىنى ياخشى ئىشلەيلى دەپتۇ. بەي مۇڭدا ئىجات قىلغان مۇزىكىلار «سۈي نامە. نەغمە - ناۋا تەزكىرىسى» دە كۆرۈلىدۇ. ئەينى چاغدىكى بەش شىر ئۇسۇلى ياكى «تىنچلىق مۇزىكىسىنى كۈسەنلىك مۇزىكىلار چاڭئەنگە ئېلىپ كىرگەن. كەيخۇاڭ يىللىرىنىڭ دەسلەپىدە يەتتە قىسىملىق نەغمە تۈزۈش خۇسۇسىدا پەرمان چۈشۈرۈلگەن ئىدى. بىرىنچى قىسىمى دۆلەت نەغمىسى، ئىككىنچى قىسىمى چىڭشياڭ - ئەل نەغمىسى، ئۈچىنچى قىسىمى كورىيە (گاۋلى) نەغمىسى، تۆتىنچى قىسىمى ئەنەتكەك نەغمىسى، بەشىنچى قىسىمى بۇخارا نەغمىسى، ئالتىنچى قىسىمى كۈسەن (كۇچا) نەغمىسى، يەتتە قىسىم كانگىيە نەغمىسى دەپ ئاتالدى. ئۇنىڭدىن باشقا يەنە قەشقەر (سۈي) كامبۇدژا، سۇغدىيانە، پىكچى، تۈرك، سىلا، ياپون قاتارلىق ئەللەرنىڭ نەغمىلىرى كىرگۈزۈلگەن ئىدى. دايبى يىللىرىنىڭ ئوتتۇرىلىرىدا سۈي ياڭدى ئەل نەغمە، غەربىي لياڭ، كۈسەن، ئەنەتكەك، كانگىيە، قەشقەر، بۇخارا، كورىيە قاتارلىق ئەللەرنىڭ ئەل نەغمىسى قېتىپ توققۇز قىسىملىق مۇزىكا ئىشلەشنى بۇيرىدى. كېيىنكى مەزگىللەردە تاكى سۇڭ سۇلالىسىغىچە (مىلادىيە 977 - يىلىغىچە) ئوردا زىياپەتلىرىدە يەنىلا كۈسەن نەغمىسى بار ئىدى.

جىڭ جياۋنىڭ «تەزكىرىلىك قامۇسى» غا ئاساسلانغاندا، كۈسەن نەغمىسىدە 20 مۇزىكا بولغان: «ئۇزۇن ئۆمۈر»، «زانگۈل»، «7-ئايىدىكى ئۇچرىشىش»، «پەرزاتنىڭ مېھمان بولۇشى»، «شىشىغال ئېتىپ ئۆمۈر ئۇزارتىش»، «ئۇسسۇلۇق زىياپەت»، «قەلبداشلار كۆڭلىگە»، «ئەجدىھار كېمە ھەيدەش»، «خوراز سوقۇشتۇرۇش»، «ئوت - چۆپ ئويۇنى»، «12 مەۋسۈم»، «مانى يەشمىسى»، «پۇگار ئويۇنى»، «غولمان دىۋار جا ئۇسۇلى»، «دانىشمەن نەغمىسى» «سۈي تۈز ئۇسۇلى» قاتارلىقلاردىن ئىبارەت.

«كونا تاغنامە. نەغمە ناۋا تەزكىرىسى» دە كۈسەنلىك ئەل نەغمىچىلەرنىڭ كىيىم - كېچىكى ۋە چالغۇلىرى توغرىسىدا مۇنداق مەلۇمات بار: «كۈسەن مۇزىكىلىرى بېشىغا قارا تاۋار چىگىپ ئۇچىسىغا كىمخاپ يەڭلىك تاۋار نىمچا، قىزىل ئىشتان كىيىدۇ، ئۇسۇلچىلار تۆت كىشى بولۇپ ئاق رەختىن تىكىلگەن ئىشتان، قارا ئۆتۈك كىيىدۇ. چالغۇلىرىدىن تىك چەڭ، بەربەت، بەش تارلىق بەربەت، ھىم نەي (شېك)، نەي، ئۇزۇن نەي، تىزما نەي، بالمان، ماۋيۈەن دۈمبىقى، دۇتان دۈمبىقى، دالا دىپى، بەل دۈمبىقى، كىش دۈمبىقى، جىلو دىپى، جاللا (Jalla)، شانكا (shanka) قاتارلىقلار بار. ماۋيۈەن دۈمبىقى ھازىر يۇقالغان .

«سۈي نامە. نەغمە ناۋا تەزكىرىسى» دە مۇزىكىلارنى چاقىرىپ دىۋان مەھكىمىسىگە يىغىپ مۇزىكا تۈزۈش خۇسۇسىدا يارلىق چۈشۈرۈپتۇ. ئەركان بەگ چىڭ يى موزىكا مەھكىمىسىدىكى مۇزىكا رىئالىسىنى تەكشۈرۈپ چىقسام ئۇلاردا گۇڭ، شاك جياۋ، جىڭ، يۇ

ئۆزگەرگەن گۇڭ ۋە ئۆزگەرگەن جىڭ قاتارلىق يەتتە ئاۋاز بارلىقى مەلۇم بولدى. يەتتە ئاۋاز ئىچىدە ئۈچ ئاۋاز بار بولۇپ نۇرغۇن پىر ئۇستازلاردىن سۈرۈشتۈرسەم ھېچكىم ئۇقمايدىكەن، دەيدۇ. جۇۋۇدى ھۆكۈمرانلىق قىلىۋاتقان دەۋرلەردە (مىلادىيە 560- يىلىدىن 578- يىلىغىچە) سۇجۇئا (مەتبۇئاتلاردا سۇجۇپ دەپ ئېلىنىۋاتىدۇ توغرىسى سۇجۇئا — ئۇيغۇرچە تەرجىماندىن) ئىسىملىك كۈسەنلىك بىر كىشى جۇ پادىشاسى ۋۇدىنىڭ خانىشى تۈرك مەلىكىسى بىلەن بىللە جۇ دۆلىتىگە كەلدى، بەربەت چېلىشقا ماھىر ئىدى. قۇلاق سېلىپ ئاڭلىغاندا، ئۇ چالغان مۇزىكىنىڭ بىر كۈيىدە يەتتە خىل ئاھاڭ بارلىقى بىلىنەتتى. جىڭ يى سۇجۇئادىن سورىۋىدى، ئۇ جاۋاپ بېرىپ مۇنداق دېدى: «ئاتام غەربىي يۇرتتىكى ۋاقىتدا كۈي ئۇستازى ئىدى. ئەۋلادتىن — ئەۋلادقا ئۆگىتىش — مەشىق قىلدۇرۇش جەريانىدا يەتتە خىل كۈي بايقالدى. بۇ يەتتە خىل كۈي ئارقىلىق يەتتە خىل ئاھاڭنى سېلىشتۇرسا پۈتۈنلەي ماس كېلىدۇ. بىرىنچى خىل كۈيىنىڭ نامى سادۇل (شاتتال) بولۇپ خەنزۇچە «گۇڭ» غا توغرا كېلىدۇ. تەكشى ئاۋازنى ئىپادىلەيدۇ. ئىككىنچى خىل كۈيىنىڭ نامى «جىشى» بولۇپ خەنزۇچە «ئەن لۇ» غا توغرا كېلىدۇ. ئۈچىنچى كۈيىنىڭ نامى «شاشى» (ساجا) بولۇپ خەنزۇچە جىجى (质直) غا توغرا كېلىدۇ. ئۆدۈل ئاۋازنى ئىپادىلەيدۇ. تۆتىنچى كۈيىنىڭ نامى شاقۇل بولۇپ ئوتتۇرا تۈزلەڭلىكتە ياندۇرما ئاھاڭ دېيىلىدۇ. يەنى ئۆزگەرگەن جىڭغا توغرا كېلىدۇ. بەشىنچى كۈيىنىڭ نامى سەلقە (شالا) بولۇپ ئوتتۇرا تۈزلەڭلىكتە ماسلاشقۇچى ئاھاڭ دېيىلىدۇ. يەنى جىڭغا توغرا كېلىدۇ. ئالتىنچى كۈيىنىڭ نامى پەنجاما (پۇنجەن) بولۇپ ئوتتۇرا تۈزلەڭلىكتە بەشىنچى ئاھاڭ دېيىلىدۇ. يەنى يۇ دېگەنلىكتۇر. يەتتىنچى كۈيىنىڭ نامى ۋىرسا (ئىلجەيەن) بولۇپ ئوتتۇرا تۈزلەڭلىكتە تۆۋەن موڭلۇق ئاھالە دېيىلىدۇ. يەنى ئۆزگەرگەن گۇڭ ئاۋاز دېگەنلىكتۇر. جىڭىي شۇنىڭ بىلەن مۇزىكا چېلىشنى ئۆگىنىپ توغرا يەتتە ئاھاڭنى ئۆزلەشتۈرۈشكە كىرىشتى» دېيىلگەن.

يۇقىرىدا تىلغا ئېلىنغان كۈيلىرىنىڭ نامىنى تەتقىق قىلىدىغان بولساق ئۈچىنچى كۈيىنىڭ **Satja** ، ئالتىنچى كۈيىنىڭ **Panjama** ، يەتتىنچى كۈيىنىڭ **Vrsa** ، تۆتىنچى كۈيىنىڭ **Sahagrama** ئىكەنلىكىنى ناھايىتى ئاسانلا بىلىۋالالايمىز. يۇقىرىقىلار سانسكرىت تىلىدىكى كۈيلىرىنىڭ مەخسۇس نامى بولۇپ ھىندىستاندىن قۇبۇل قىلىنغانلىقىنى تولۇق ئىسپاتلاپ بېرىدۇ.

تاڭ سۇلالىسى قۇرۇلۇپ گاۋزۇخان دەۋرىدە (618 ~ 627- يىلى) كۈسەن خانى سوۋارناتىسۇپا ئوردىغا ئەلچى ئەۋەتىپ سوۋغات تەقدىم قىلدى. ئۇ ئۆلگەندىن كېيىن ئوغلى سوۋارناتى (**Suvarnati**) خان بولۇپ ئىشلەپ باغا ئىلتە بىر دەپ ئاتالدى. جىنگوۋەننىڭ 4- يىلى (مىلادىيە 630- يىلى) تاڭ سۇلالىسىغا ئات تەقدىم قىلدى. تەيزۇڭخان ئۇنىڭغا مۆھۈرلۈك خەت ئىنئام قىلدى. شۇنىڭدىن تارتىپ ھەر يىلى سوۋغا — سالام يوللاپ تۇردى («يېڭى تاڭنامە» 222- جىلدقا قاراڭ). شۇ يىلى باھاردا شۇۋەنزاڭ كۈسەنگە كەلگەن. ئەمدىلىكتە ئۇ يازغان «غەربىي يۇرت خاتىرىسى» نى ئوقۇساق ھەم يېقىنقى يىللاردىكى بايقاشلارغا نەزەر سالساق بۇ مەشھۇر راھىب بايانىنىڭ كېلىپ چىن ھەقىقەت ئىكەنلىكىنى تولۇق ئىسپاتلىنىدۇ. «غەربىي يۇرت خاتىرىسى» 1- جىلدا: «كۈسەن بەگلىكى (屈支) نىڭ زېمىنى شەرقتىن غەربكە مىڭ چاقىرىمدىن ئارتۇق كېلىدۇ. جەنۇبتىن شىمالغا 600 چاقىرىمدىن كۆپرەك كېلىدۇ. ئاستانىنىڭ ئايلىنىمى 17 چاقىرىم، زىرائەتلەردىن بۇغداي، شال تېرىلىدۇ. مېۋىلەردىن ئۈزۈم، ئانار، نەشپۈت، ئالۇچا قاتارلىقلار بار. ئالتۇن، مىس، تۆمۈر، قوغۇشۇن، سىنىك چىقىدۇ. ھاۋاسى ئىللىق، ئۆرۈپ — ئادىتى ئاددىي، يېزىقى ھىندىستاندىن قۇبۇل قىلىنىپ ئازراق ئۆزگەرتىپ ئۆزلەشتۈرگەن. پۈۋلىمە، تارىلىق چالغۇلارنى چېلىشتا باشقا ئەللەرنى بېسىپ چۈشىدۇ. ئېلىم — سېتىمدا ئالتۇن — كۈمۈش، مىس پۇل ئىشلىتىلىدۇ. خان كۈسەن ئۇرۇقىدىن بولۇپ، پاراسەتسىز بولغاچقا، ۋەزىرلىرىنىڭ بېسىمى ئاستىدا تۇرىدىكەن. ئۇلاردا يېڭىدىن تۇغۇلغان بوۋاقنىڭ پىشانىسىنى ياغاچ بىلەن قىسىپ ياپىلاق قىلىش ئادىتى بار ئىكەن» دېيىلگەن.

«بۇتخانا، ساگراملار يۈزىدىن، راھىبلىرى بەش مىڭدىن ئاشىدىكەن، ھەممىسى ھىنايانا (**Hinayana**) مەزھىبىنىڭ سارۋاستى ۋىدا ۋىنايا (**Sarvasti Vadin Vinaya**) (پىرقىسىگە ئىخلاس قىلىدىكەن. نوم، شاستېر ۋە ۋىنايا (**Vinaya**) لار ھىندىستاندىن كەلتۈرۈلدىكەن. ئۇلار بىر نەرسىنى ئوقۇلىشى بويىچە خاتىرىلەيدىكەن. راھىبلىرى ئۈچتە پاك تائاملارنى يەۋىرىدىكەن. ئۇلار شۇنچە ئەدەپلىك، سالماق، پاك ھەم تىرىشچان كېلىدىكەن.

«كۈسەن ئىلىنىڭ شەرقىي قىسمىدىكى بىر قەدىمكى شەھەرنىڭ شىمالىدىكى بىر ئىبادەتخانا ئالدىدا چوڭ ئەجدىھار كۆل بولۇپ

كۆلدە نۇرغۇن ئەجدىھالار ياشايدىكەن. ئۇ ئەجدىھالار شەكىل ئۆزگەرتىپ بايتال بىلەن بىرگە بولغاندىن كېيىن دۆلدۈل توغۇپتۇ. دۆلدۈل چوڭ بولغاندىن كېيىن ناھايىتى تەستە مىنگىلى بولىدىكەن. دۆلدۈل تۇغقاندىن كېيىن ئۆگۈتۈپ كىشىلەر مىنگەنمىش. شۇڭلاشقا بۇ يەردىن ئىسىل ئاتلار چىقىدىكەن. ئېلگىرىكى تەزكىرىلەردە ئېيتىلىشىچە، يېقىنقى زاماندا ھۆكۈمەت ئەمىر - پەرمانلارنى يولغا قويۇلۇش ئەھۋاللارنى تولۇق بىلىپ تۇرىدىغان سۇۋارناپۇسىيا ئاتلىق بىر خان ئۆتكەن بولۇپ ئۇنىڭ مىنىدىغىنى ھەيۋەتلىك ئەجدىھار ئىكەن. خان غايىب بولۇشنى ئارزۇ قىلىپ ئاتنىڭ قوللىقىغا بىرنى ئۇرغانمىش شۇ سەۋەبتىن غايىپ بولۇپ ھازىرغا قەدەر پەيدا بولمىغانمىش. ئەينى چاغدا شەھەردىكى قۇدۇقلار قۇرۇپ كەتكەن بولۇپ شەھەردىكى قىز - ئاياللار چوڭ (ئەجدىھار) كۆلدىن سۇ ئەكىلىشكە مەجبۇر بولۇپتۇ. كۆل ئاستىدا يۇشۇرۇنۇپ ياتقان ئەجدىھالار گۈلدەك چىرايلىق قىزلارنىڭ كەلگەنلىكىنى كۆرۈپ بۆلەكچە ھاياجانلىنىپ دەرھال كىلىشكەن يىگىتكە ئايلىنىپ كۆلدىن چىقىپ ئاياللار بىلەن بىرگە بولۇپتۇ. ئۇزۇن ئۆتمەي ئاياللار ھامىلدار بولۇپ ئىنتايىن باتۇر يول يۈرسە تولپاردەك ماڭىدىغان ئوغۇللارنى تۇغۇپتۇ. شۇنداق قىلىپ قىسقىغىنە ۋاقىت ئىچىدە بۇ شەھەردىكىلەر ئەجدىھارنىڭ پۇشتى بولۇپ كېتىپتۇ. ئەجدىھار ئەۋلاتلىرىنىڭ كۈچى بارغانچە زورۇيۇپ كۈسەن خانغا بويسۇنماپتۇ. ھەممىشە كۈسەن خاننى تەڭلىكتە قويۇپتۇ. كۈسەن خانى تۈركلەرنىڭ كۈچى بىلەن ئەجدىھار ئۇرۇقىنىڭ ئەۋلاتلىرىنى قىرىپ تاشلاپتۇ. شۇنىڭ بىلەن ئادەملەر قىرىلىپ تۈگەپ شەھەر خارابىلىشىپ كەتكەنمىش. «شۈەنزىڭ خاتىرىلىگەن رانۋايەت ئوتتۇرا ئىقلىمغا تارقالغاندىن كېيىن تاڭ دەۋرىدىكى ئەدىپ دۈەن چىڭشى يازغان «يۈپياڭ خاتىرىلىرى» غا كىرگۈزۈلگەن. بىراق بۇ رىۋايەتكە ئازراق مەزمۇنلار قېتىلغان. بۇ رىۋايەتتە: «بۇرۇنقى زاماندا كۈسەندە ئاجۇر ئىسىملىك بىر خان بولۇپ ئىلاھى كارامەتكە ئىگە ئىكەن. بىر كۈنى بىر باي سودىگەر كۈسەنگە كېلىپ نۇرغۇنلىغان ئالتۇن كۈمۈش قاتارلىق بايلىقلارنى سېتىۋاپتۇ. بىراق قاراڭغۇ چۈشكەندە ھەممىسى كۈلگە ئايلىنىپ قاپتۇ. دەل مۇشۇ پەيتتە دۆلەت ئىچىدىكى يۈز نەچچە ئاھالىنىڭ ئالتۇنلىرى يوقاپ كېتىپتۇ. بىر كىشى خان ئاجۇرغا بۇ غەلىتە ئىشنى مەلۇم قىلىپتۇ. ئاجۇر شۇئان راھىبلىق يولىغا كىرىپ ئارخاتلىق مەرتىۋىسىگە ئېرىشكەن ئوغلىدىن بۇ ئىشنى ھەل قىلىشنىڭ چارىسىنى ئىزلەپ مەسلىھەت سوراپتۇ. ئارخاتلىق مەرتىۋىسىگە ئېرىشكەن خانزادە: «ئەجدىھار ساڭا ئاۋارىچىلىق تۇغدۇرۇش نىيىتىدە بولۇۋاتىدۇ. ھازىر بۇ ئەجدىھار كۈسەن شەھىرىنىڭ شىمالىدىكى تاغدا تۇرۇۋاتىدۇ. ئۇ ھازىر ئۇخلاۋاتىدۇ. ئۇنىڭ بېشى يولۋاسقا ئوخشايدۇ - دەپتۇ. خان ئاجۇر ئۆز خەلقىنى ئەجدىھارنىڭ زىيانكەشلىرىدىن قۇتۇلدۇرماقچى بولۇپتۇ ھەم شۇئان كېيىم يەڭگۈشلەپ شەھىرىنى ئېلىپ ئوغۇرلۇقچە ئاستاندىن چىقىپ ئەجدىھار تۇردىغان جايغا قاراپ ئاتلىنىپتۇ. لېكىن ئەجدىھارنىڭ ئۇخلاۋاتقىنى كۆرۈپ ئۇنى شۇئان چېپىۋەتمەكچى بولۇپتۇ. توساتتىنلا، مۇبادا مەن ئەجدىھار ئۇخلاۋاتقان پۇرسەتتىن پايدىلىنىپ ئۇنى ئۆلتۈرۈۋەتسەم ئۆزۈمنىڭ ماھارىتىنى كۆرسىتەلمەي قالمەن دېگەن ئويغا كەپتۇ. شۇنىڭ بىلەن ئاجۇر قاتتىق بىر ۋارقىراپتىكەن ئەجدىھار چۆچۈپ ئويغۇنۇپ كېتىپتۇ. ئەجدىھار كۆزىنى ئېچىپ قاتتىق ئاچچىقلاپ شىرغا ئايلىنىپ خان بىلەن ئېلىشماقچى بولۇپتۇ. خان ئۆز كارامىتىنى ئىشقا سېلىپ ئەجدىھارنىڭ ئۈستىگە مىنىۋاپتۇ. خاننى يېقىتىش ئۈچۈن ئەجدىھار جېنىنىڭ بارىچە ھۆڭرەپ كۆككە كۆتۈرۈلۈپتۇ. كۈسەن خانى چىرايىنى ئۆزگەرتىپ كۈلۈپ تۇرۇپ ئەجدىھارغا: ئەگەر ئەل بولمىساڭ كاللاڭنى ئالمەن - دەپتۇ. ئەجدىھار خاننىڭ كارامىتىنىڭ قۇدرەتلىكىنى كۆرۈپ قورقۇپتۇ ھەم دەرھال ئادەم سىياقىغا كېلىپ تۆۋەنچىك بىلەن كۈسەن خانغا: سەن مېنى ئۆلتۈرمەسەڭلار مەن سېنىڭ مىنىدىغان دۆلدۈلۈك بولاي، قاچان مىنىڭ مىنىۋەرگىن، - دەپتۇ. خان ئەجدىھارنىڭ تەلىپىگە ماقۇل بولۇپتۇ. شۇنىڭ بىلەن ئەجدىھار ئەل قىلىنىپ خاننىڭ مىنىدىغان ئۇلۇقىغا ئايلىنىپتۇ» دېيىلگەن. «يۈپياڭ خاتىرىلىرى» دە تىلغا ئېلىنغان كۈسەن خانى ئاجۇر (Atchon) دېگەن ئىسىمنىڭ مەنىسىنى تازا ئاڭقىرىلمىدىم، ئويدۇرۇپ چىقىرىلغاندەك مۇ ئەمەس ياكى تۈرك تىلىدىكى «باغا» «ئىلتەبىر» گە ئوخشۇشۇپ كېتىدىغان مەنىدە ناممۇ بۇنىسى نامەلۇم. 5- ئەسىرنىڭ ئوتتۇرىلىرىدىن كېيىن كۈسەن ئۆزىنىڭ قۇدرەتلىك قوشنىسى تۈركلەرگە ئىتائەت قىلغان. سۈي سۇلالىسىنىڭ دەسلەپكى مەزگىللىرىدە تۈركلەرنىڭ تەسىر كۈچى سەل ئاجىزلىغان بولسىمۇ سۈي ياڭدى، تاڭ گاۋزۇ زامانىسىدا ئوتتۇرا ئىقلىم ئۇلارنىڭ ئىسكەنجىسىگە چۈشۈپ قالغان. ئەينى چاغدا غەربىي تۈركلەرنىڭ قاغانى ئۆز ئوردىسىنى كۈسەننىڭ شىمالىدىكى سەنمىي (تەڭرى) تېغىغا قۇرغان بولۇپ قاشتېشى قۇۋۇقىنىڭ غەربىدىكى ھەر قايسى ئەللەر ئۇلارغا ئىتائەت قىلغان.

«غەربىي يۇرت خاتىرىسى» دە، يەنى «خارابىي شەھەرنىڭ شىمالىغا قىرىق نەچچە چاقىرىم كېلىدىغان يەردە بىر دەريادىن ئۆتكەندىن

كېيىن تاغ باغرىغا يېقىن جايدا دەريانىڭ شەرق ۋە غەرب تەرىپىدە بىردىن بۇددا ئىبادەتخانىسى بار ئىكەن، ئۇلار ئوخشاشلا چۈكۈرى (Goguri) ئىبادەتخانىسى دەپ ئاتىلىدىكەن. بۇتلىرى ناھايىتى كۆركەم بولۇپ ئىنسان تەرىپىدىن ياسالغاندەك ئەمەس گويىكى ئىلاھ تەرىپىدىن ياسالغاندەك ئىكەن. راھىبلىرى شۇنداق ئەدەپلىك، سالماق پاك ھەم تىرىشچان كېلىدىكەن. شەرق تەرەپتىكى چۈكۈرى ئىبادەتخانىسىدا بىر دانە قاشتېشى بار بولۇپ كەڭلىكى ئىككى گەزدىن ئاشىدىكەن، رەڭگى قايماق رەڭلىك بولۇپ بەئەينى ھەقىققا ئوخشايدىكەن. ئۇنىڭ ئۈستىدە بۇتنىڭ پۈت ئىزى بار بولۇپ ئۇزۇنلۇقى بىر چى سەككىز سۇڭ، كەڭلىكى ئالتە سۇڭدىن ئارتۇق كېلىدىكەن. پەرھىز تۇتقان كۈنلىرى شامدەك يۇرۇپ كېتىدىكەن» دېيىلگەن. «شەھەرنىڭ غەربىي قۇۋۇقىنىڭ سىرتىدا يولنىڭ ئىككى تەرىپىدە بۇددا ھەيكەللىرى بار ئىكەن. ئۇلارنىڭ ئىگىزلىكى 90 گەزدىن ئاشىدىكەن. بۇ ھەيكەللىرى ئالدىغا بەش يىلدا بىر قېتىم ئۆتكۈزۈلىدىغان يىغىلىش سورۇنى ھازىرلىنىپتۇ. ھەر يىلى كۈز پەسلىنىڭ ئالدىنقى تۆت كۈنى ئىچىدە پۈتۈن خانلىق دائىرىسىدىكى ھەممە راھىبلار شۇ يەرگە توپلىنىدىكەن. خان تۆرىلەردىن تارتىپ ئاددىي پۇقرالارغىچە ھەممىسى ئادەتتىكى ئىش ھەرىكەتلەرنى توختۇتۇپ پاكلىنىپ رەتلىك كېيىنىپ پەرھىز تۇتۇپ ھېرىپ چارچاشنى ئۇنتۇپ، يېمەك - ئىچمەكنى تاشلاپ بۇددا نومى ۋە دىنىي قائىدە يۇسۇنلار توغرىسىدىكى ۋەز - نەسەتلەرنى دىققەت قىلىپ ئاڭلايدىكەن. ھەر قايسى ساڭرام ئىبادەتخانىلاردىكى بۇتلار ئالتۇن، كۈمۈش، مەرۋايىت، تاۋار - دۇردۇن ۋە ئەنئەنىلەر بىلەن بېزىلىپ ھارۋۇ - ھارۋۇلارغا سېلىنىپ كۆچلەردە ئايلىنىدۇرىلىدىكەن. بۇ بۇت سەيلىسى دەپ ئاتىلىدىكەن. بۇنىڭغا قاتناشتۇرۇلغان ھارۋۇلار مىڭ نەچچىگە يېتىپ ھەممىسى شۇ پائالىيەت مەيدانىغا توپلىنىدىكەن. ئادەتتە ئاينىڭ 15 - كۈنىدىن ئاينىڭ ئاخىرقى كۈنىگىچە خان ۋەزىرلەر دۆلەت ئىشلىرىنى مەسلىھەت قىلغاندا راھىب كالانلارنىڭ ماقۇللىقىنى ئېلىپ ئاندىن قارار چىقىرىدىكەن. مەيداننىڭ غەربىي شىمالىدىكى دەريادىن ئۆتۈپ ئاشارى (axari) ئىبادەتخانىسىغا بارغىلى بولىدىكەن. بۇ ئىبادەتخانا ناھايىتى ھەشەمەتلىك بولۇپ بۇت ھەيكەللىرى ئالاھىدە بىزەلگەن ئىكەن. راھىبلىرى ئەدەپلىك، سالماق ھەم تىرىشچان ئىكەن. راھىب كالانلار ئىلىم - ھېكمەتتە يېتىلگەن بولۇپ نامى يىراق - يېقىنغا مەشھۇر بولغاچقا ھەممە ئۇلارنىڭ ھۇزۇرىغا كېلىپ تۇرىدىكەن. خان، ۋەزىر، ئەمەلدار ۋە پۇقرالار ئۇلارنى يېمەك - ئىچمەك، كېيىم - كېچەك، ياتاق ۋە دورا دەرەمەكلەر بىلەن تەمىنلەيدىكەن. كۈنلەرنىڭ ئۆتۈشى بىلەن ئۇلارغا بولغان ھۆرمىتى ئېشىپ بارىدىكەن. ياشانغان مۇيسىپىتلەردىن ئاڭلىشىمچە بۇ خانلىقنىڭ خانى بۇرۇن ئۈچ ئەڭگۈشتەر (triratna) — بۇ يەردىكى ئۈچ ئەڭگۈشتەر بۇددا دىنىدىكى بۇت (Buddha)، دېھارما (dharma) ياكى سۇترا) ۋە ساڭغا (Sangha) راھىبە) نى كۆرسىتىدۇ — ئۇيغۇرچە تەرجىماندىن) گە بەك ھۆرمەت قىلىدىكەن. بىر كۈنى ئەتراپى ئايلىنىپ بۇددا مۇقەددەس جايلارنى تاۋاپ قىلىپ كەلمەكچى بولۇپتۇ ۋە بىر ئاندىن بولغان ئىنىسى ئۆز ئورنىغا خان قىلىپ دۆلەت ئىشلىرىنى بىر تەرەپ قىلىشقا بۇيرۇپتۇ. ئىنىسى بۇيرۇقنى تاپشۇرۇپ ئالغاندىن كېيىن غەيۋەت - شىكايەت چىقىشىنىڭ ئالدىنى ئېلىپ ئۆزىنىڭ جىنىسى ئەزاسىنى كېسىپ تاشلاپتۇ ۋە بۇنى ئالتۇن قۇتقا سېلىپ پېچەتلەپ خانغا بېرىپتۇ. خان «بۇ قانداق ئىش» دەپ سوراپتۇ. خان ئىنىسى «بۇنى ئۆزلىرى قايتىپ كەلگەندە ئاچقايلا» دەپ جاۋاب بېرىپتۇ. خان بۇ ئالتۇن قۇتنى خوجىدارغا تاپشۇرۇپ بېرىپ ئۇنى قوشۇنى بىلەن قوغداپ مېڭىشقا بۇيرۇپتۇ. خان سەپەردىن قايتىپ كەلگەندە دەرۋەقە بەزى كىشىلەر: «خان ئالىيلىرى ئۇنى دۆلەت ئىشلىرىنى باشقۇرۇشقا قويغان ئىدىلە بىراق ئۇ ئوردىدىكى ئاچقا - خېنىملار بىلەن ئەيش - ئىشرەت قىلىپ كۈننى كەچ قىلدى» دەپ شىكايەت قىلىپتۇ. خان بۇنى ئاڭلاپ دەرغەزەپكە كەپتۇ ۋە ئۇنى قاتتىق جازالىماقچى بولۇپتۇ. خان ئىنىسى: «مەن گۇناھىمدىن تانمايمەن، بىراق سىلە ھېلىقى ئالتۇن قۇتنى ئېچىپ باقسىلا» دەپتۇ. ئىنىسى ئۇنىڭغا: «ئۇلۇغ خان ئالىيلىرى زىيارەتكە چىقماقچى بولغاندا، ماڭا دۆلەتنى قوغداش ھوقۇقىنى توتقۇزغان ئىدىلە مەن بۇزۇقلارنىڭ ئىش تېپىشىدىن ئەنسىرەپ ئۆزۈمنىڭ زەكەرىنى كېسىپ پاكلىقىمنى بىلدۈرگەن ئىدىم. ھالا بۈگۈنكى كۈنگە كەلگەندە ھەقىقەتەنمۇ باشقىلارنىڭ تۆھمىتىگە دۇچار بولدۇم. خان ئالىيلىرى بۇنى تەكشۈرۈپ ئىنىقلىغايللا!» دەپتۇ. خان بۇنىڭدىن قاتتىق ھەيران قاپتۇ ۋە ئىككىسىنىڭ مەھرى - مۇھەببىتى تېخىمۇ ئېشىپ بېرىپتۇ. شۇنىڭدىن تارتىپ خان ئىنىسى ئارقا ئوردىغا بىمالال كىرىپ چىقىدىغان بولۇپتۇ. خان ئىنىسى خانغا ئەگىشىپ كېتىۋاتقاندا بەش بۇقنى پېچىۋىتىش (ئاختا قىلىش) كە ئېلىپ ماڭغان ئادەمنى ئۇچرىتىپ قاپتۇ. خان ئىنىسى بۇنى كۆرۈپ چوڭقۇر ئويغا چۈمۈپتۇ ۋە بېشىدىن ئۆتكەن كىلىشمەسلىك ئۇنى تېخىمۇ ئازابلاندى. «ھازىر مېنىڭ تىنىم كاردىن چىقتى. ئەجىبا بۇ مېنىڭ ئالدىنقى ئۆمۈرۈمدىكى

گۇناھىمنىڭ كاساپىتىدىنمۇ دەپ ئويلاپ بۇ كالىلارنى سېتىۋاپتۇ. مېھرى - شەپقەتنىڭ قۇدرىتىدىنمۇ قانداق ئۇنىڭ جىنىسى ئەزاسى بارا - بارا ئەسلىدىكى ھالىتىگە قايتىپتۇ. جىنىسى ئەزاسىنىڭ سەۋەبىدىن ئوردىغا كىرەلمەپتۇ. خان ئۇنىڭدىن بۇ ئىشنىڭ تېگى - تەكتىنى سۈرۈشتۈرۈپتۇ، خان ئىنىسى بولغان ئىشنى خانغا سۆزلەپ بېرىپتۇ. خان بۇ ئىشنى ناھايىتى ئالاھىدە دەپ قاراپ ئىبادەتخانا ياستىپ ئۇنىڭ (ئىنىسىنىڭ) ئىشى - ئىزلىرىنىڭ ئەۋلاتلارغا تارقىلىشى ئۈچۈن ئۇنى تارتۇقلاپتۇ.

يۇقىرىدا بايان قىلىنغان ھىكايە «ئابھىدارما ماھاۋىسىبا شاستىرا (Abdharma Maha Vibhava Sastra)» دا خاتىرىلەنگەن ھىكايە بىلەن ئوخشاشۇپ كېتىدۇ. بۇ شاستىرا (Sastra) قانداق ئىشقا بەش يۈز ئارخانى چاقىرىپ ئۆتكۈزگەن يىغىلىشتىن يالدا ما قالغان بولۇپ، بۇنى شۇەنزىڭ مىلادىيە 656 ~ 659- يىللىرى خەنزۇ تىلىغا تەرجىمە قىلغان، يۇقىرىقى ھىكايە بىلەن بۇ شاستىردىكى ۋەقەنىڭ ھېچ قانداق مۇناسىۋىتى يوق. «نوملار گۈلزارلىقىدىكى ئونچە مارجانلار (法苑珠林)» نىڭ 50- جىلد (ياپۇنچە بېسىلغان «تىرى پىتاككا») غا ئاساسلانغاندا تۆۋەندىكىچە خاتىرىلەر بار: «يېڭى ۋىبھاسا شاستىرا (Vibhava sastra)» دا: «قەندىھار دۆلىتىدىكى پادىشاھ قانداق (kanixka) نىڭ بىر ھەرەم خادىمى بار بولۇپ ئوردىنىڭ ئىچكى ئىشلىرىنى باشقۇرىدىكەن. بىر كۈنى شەھەر سىرتىغا چىقىپ بىر پادىچىنىڭ بەش يۈزدىن ئارتۇق كالىنى شەھەرگە ھەيدەپ كېرۋاتقانلىقىنى كۆرۈپتۇ. ھەرەم خادىمى پادىچىدىن بۇ كالىلارنى نېمە قىلغىلى ئېلىپ ماڭدىڭ دەپ سوراپتۇ. پادىچى بۇ كالىلارنى پىچىشقا ھەيدەپ ماڭدىم دەپ جاۋاب بېرىپتۇ. شۇنىڭ بىلەن ھەرەم خادىمى مەن ئىلگىرى نۇرغۇنلىغان ناشايان ئىشلارنى قىلغاچقا ئەركىمنى يوقۇتۇپ قويدۇم. ئەمدى مال - دۇنيا سەرپ قىلىپ بۇ كالىلارنى ئازاپتىن قۇتقۇزاي دەپ ئويلاپتۇ. شۇنىڭ بىلەن بۇ كالىلارنى ئۆز باھاسى بىلەن سېتىۋېلىپ ئۇلارنى ئەركىنلىككە ئېرىشتۈرۈپتۇ. ھەرەم خادىمى ساۋاپلىق ئىش قىلغاچقا ئەركىنلىككە ئېرىشكەن كېلىپ كۆڭلى شاتلىنىپتۇ. شەھەرگە قايتىپ كىرىپ ئوردا ئىشىكىدە تۇرۇپ ئۆزىنىڭ خان بىلەن كۆرۈشۈش نىيىتىنىڭ بارلىقىنى بىلدۈرۈپ خاندان ئىجازەت سوراپتۇ. خان ئىشنىڭ سەۋەبىنى سوراپتۇ. ھەرەم خادىمى مەلۇمات يوللاپ يۈز بەرگەن ۋەقەلەرنى خانغا مەلۇم قىلىپتۇ. خان بۇ ئىشتىن خەۋەر تېپىپ ناھايىتى مەمنۇن بولۇپ ئۇنى تارتۇقلاپ ئەمىلىنى ئۆستۈرۈپ دۆلەتنىڭ خارجى ئىشلىرىنى باشقۇرۇشقا بۇيرۇپتۇ، - دېيىلگەن.

راھىب شۇەنزىڭ كۈسەن توغرىسىدا يەنە «ئالدىغا مېڭىپ بىر دەريادىن ئۆتسەك كۈسەن دۆلىتىنىڭ چىگرىسىغا يېتىپ كېلىمىز. خانلىق ئاستانىسىغا يېقىن قالغاندا خان، ۋەزىرلەر ۋە راھىب كالان مۇكشاگۇپتا (Moksagupta) قاتارلىقلار قارشى ئالغىلى چىقتى. سىرتتىن كەلگەن راھىبلار نەچچە مىڭ بولۇپ ھەممىسى شەھەرنىڭ شەرق قۇۋۇقىنىڭ سىرتىدا تۇغ - ئەلەملەرنى كۆتۈرۈپ بۇت سەيرىسى قىلىپ ناخشا ئېيتىپ مۇشۇ يەردە تۇرۇپ قېلىشتى. راھىب كالان يېتىپ كەلگەندە ۋەزىر - ۋۇزىرالار ئورنىدىن تۇرۇپ ئۇنىڭ بىلەن سالاملىشىپ بولغاندىن كېيىن ئۆز ئورۇنلىرىغا قايتىشتى. بىر راھىب گۈل تولدۇرۇلغان تەخسىنى كۆتۈرۈپ راھىب كالاننى تەكلىپ قىلدى. راھىب كالان بۇنى قۇبۇل قىلىپ بۇتنىڭ ئالدىغا گۈل بەرگىلىرىنى چىچىپ تاۋاپ قىلىپ بولغاندىن كېيىن مۇكشاگۇپتا (Moksagupta) نىڭ تۆۋەنكى تەرىپىدىن ئورۇن ئالدى. ئولتۇرۇپ بولغاندىن كېيىن ئىزىغا گۈل چىچىلدى، گۈل چىچىلىپ بولغاندىن كېيىن ئۈزۈم شەرىپىنى چىچىلدى. بۇنداق ئىشلار بۇتخانىدىمۇ بولدى. بۇنىڭدەك كاتتا مۇراسىملار خىلى داۋام قىلىدىكەن، راھىبلار تارقالغىچىلىك پەرھىز تائاملار تارتىلىدىكەن .

كۈسەندە قوچودىن كېلىپ بۇ يەردە راھىب بولغان ئون نەچچە كىشى بار بولۇپ باشقا بىر ئىبادەتخانىدا تۇرىدىكەن. ئىبادەتخانا شەھەرنىڭ شەرقىي جەنۇبىدا بولۇپ راھىب كالان (شۇەنزىڭنى كۆرسىتىدۇ) يىراقتىن كەلگەندە ئۇلارنىڭ تەكلىپى بىلەن بۇ ئىبادەتخانىدا تۇرۇپ قايتۇ. خان قاتارلىقلار ئۇنىڭ بىلەن كۆرۈشۈپ بولۇپ قايتىپ كېتىپتۇ. ئەتىسى خان راھىب كالاننى ئوردىسىغا تەكلىپ قىلىپ سەددەقە تائام بېرىپتۇ. بۇنىڭ ئىچىدە ئۈچ پاك تائام بار ئىكەن. بىراق شۇنداق بولسىمۇ راھىب كالان يېمەپتۇ. كۈسەن خانى بۇنىڭدىن بەكلا ھەيران قاپتۇ. راھىب كالان بۇنىڭ دىنى مەزھەپ نۇقتىسىدىن بولغانلىقىنى شەرھىلەيدۇ. چۈنكى شۇەنزىڭ «ماھايانا (Mahayana)» مەزھىپىدە بولغاچقا ئۇنى يېسە بولمايتتى. شۇنداق بولغاچقا ئۇنىڭغا باشقا تائام تارتىلغان.

پەرھىز تائاملار يېيىلىپ بولغاندىن كېيىن راھىب كالان شەھەرنىڭ غەربىي شىمالىدىكى ئاچارىيا ئىبادەتخانىسىغا باردى. بۇ ئىبادەتخانا كۈسەندىكى مەشھۇر راھىب مۇكشاگۇپتا تۇرىدىغان جاي ئىدى. مۇكشاگۇپتا ئىلمىدە كامالەتكە يەتكەن، ھىندىستاندا يىگىرمە

يىلدىن ئارتۇق ئىلىم تەھسىل قىلىش ۋە زىيارەت قىلىش بىلەن مەشغۇل بولغان، بىلىدىغان نوم - شاستىرى كۆپ بولغاچقا ئەل ئىچىدە زور شۆھرەت قازانغان بولغاچقا خان ۋە پۇقرالار ھۆرمەتلەپ پىر كالان دېيىشىدىكەن. راھىب كالاننىڭ يىتىپ كەلگەنلىكىنى ئاڭلاپ شاگىرتلىرىنى ئېلىپ ئۇنىڭ بىلەن سالام - سائەت قىلىشقاندىن كېيىن راھىب كالاندىن سۇترالار ھەققىدە بىر نېمە سورىماپتۇ. مۇكشاگۇپتا راھىب كالانغا بۇ يەردە «ساميۇكتا - ھىردايا» (Samayakta - hrclaya) «ئابھىدھارما كۇشاشاستىرا» (Abhidharma kosa sasaca) «ۋىبھاسا (Vibhasa)» قاتارلىق نوم دەستۇرلارنىڭ ھەممىسى ئۈگىنىشىمىزگە يېتىدۇ. غەربكە بېرىپ جاپا چىكىشىمىزنىڭ نېمە ھاجىتى دەيدۇ. راھىب كالان «بۇ يەردە يۇگاشاستىرا (Yagacaryabhumi Sastra) بارمۇ دەيدۇ. مۇكشاگۇپتا: قانداقلارچە بۇ بىدئەت كىتابىنى سوراپ قالدىڭىز؟ بۇددانىڭ ھەقىقىي شاگىرتلىرى بۇنى ئۈگەنمەيدۇ، - دەيدۇ.

راھىب كالان دەسلەپتە مۇكشاگۇپتانى بەكلا چوڭ كۆرگەن بىراق بۇ گەپلەرنى ئاڭلاپ ئۇنىڭغا بولغان ھۆرمىتى سۇسلاپ كەتكەن. ئۇ: «ۋىبھاسا شاستىر ئوتتۇرا ئىقىلىمىدۇ بار، لىكىن ئۇنىڭ مەزمۇنى چوڭقۇر تەتقىق قىلىش ئارزۇيىمىزنى قاندۇرمايدۇ. شۇ سەۋەبلەردىن «ماھايانا مەزھىپى» نىڭ يۇگاشاستىرلىرىنى ئۈگۈنۈش ئىستىكىدە بۇ سەپەرگە ئاتلاندىم. «يۇگاشاستىر» نى مايتىرى بوتساتىۋا سۆزلىگەن. ھازىر بىدئەت كىتاب دەۋاتسىز. بۇنداق دېيىلسە بۇنىڭغا قارا چاپلانغان بولامدۇ قانداق»، - دەپتۇ. مۇكشاگۇپتا: «سىز ۋىبھاسا شاستىرنى چۈشەنمەيدىغان تۇرۇپ قانداقلارچە ئۇنىڭ مەزمۇنىنى چوڭقۇر ئەمەس دەيسىز؟» - دەپتۇ. راھىب كالان: «ئۇستاز، ھازىر بۇنى بىلمەلە؟» - دەپتۇ. مۇكشاگۇپتا: «بىلىمەن» - دەپ جاۋاب بېرىپتۇ. راھىب كالان شۇ ئان «ئابھىدھارما كۇشا شاستىر» نىڭ باشتىكى مەزمۇنلىرىنى سورىسا، ئۇ تاق - تۇقلا جاۋاب بېرىپتۇ. جاۋاب بىرەلمىگەچكە چىرايلىرى ئۆڭۈپ باشقا يەرلەرنى سورىدى دەپتۇ. بىر مەسىلىنى سورىسا ئۇنىمۇ بىلمەي شاستىردا بۇنداق گەپ يوق دەپ جاۋاب بېرىپتۇ. بۇ چاغدا خان تاغىسى جىنانا سۇما (Jnana soma) - بۇ ئىسىم قىزىل مىڭئۆيىدە بايقالغان بۇتخانا ھىسابات دەپتىرىدىمۇ كۆرۈلدى) راھىبلىق يولغا كىرگەن بولۇپ نوم - شاستىرلارنى تەپسىر قىلىدىكەن. ئۇ يان تەرەپتە ئولتۇرغان بولۇپ شاستىرادا بۇ سۆزلەرنىڭ بارلىقىغا گۇۋاھ بولىدۇ ۋە شۇ شاستىرنى چىقىرىپ ئوقۇيدۇ. مۇكشاگۇپتا خىجىل بولغان قىياپەتتە: «قىرىغاندا قۇلىقىم ئېغىرلىشىپ قايسى بۆلۈمنى سورىغانلىقىڭىزنى ئاڭقىرالماي قاپتىمەن» - دەيدۇ .

ئەينى چاغدا مۇز تاغ (Col Betel) نى قار قاپلاپ كېتىپ يول ئېچىلمىغاچقا راھىب كالان يولغا چىقالماپتۇ ۋە بۇ يەردە ئاتمىش كۈندەك تۇرۇپ قاپتۇ. يىراق تامانغا نەزەر تاشلاپ قاچانمۇ يولغا چىقارمەن دەپ تىت - تىت بولۇپتۇ. كىشىلەر كۆرۈشكىلى كىرسە جايدا ئولتۇرماي ئۆزىنى چەتكە ئالدىكەن ياكى ئۆرە تۇرۇۋالدىكەن. بۇنىڭغا قاراپ كىشىلەر بۇ چىنلىق راھىب ھۆرمەتلىگەننى بىلمەيدىكەن. ئەگەر ھىندىستانغا بارىدىغان بولسا ياشلىقى بەھۇدە ئۆتۈپ كەتكۈدەك دەپ ئۇنىڭغا ئېچىنىپتۇ.

يولغا چىقىدىغان كۈنى خان راھىب كالانغا ئات، تۆگە ۋە ئۇنى يۆتىلەيدىغان ئادەم قاتارلىقلارنى ئىنئام قىلىپ راھىب ۋە پۇقرالار بىلەن ئۇنى ئۇزۇتۇپ قويۇپتۇ. غەربكە قاراپ ماڭغاندىن كېيىن ئىككى مىڭ ئاتلىقتىن كۆپرەك تۈرك ئوغۇرلىرىغا ئۇچراپ قاپتۇ. ئوغرىلار ئوغرىلىغان مال - مۈلۈكنى بۆلۈشەلمەي ئۇرۇشۇپ ئۆزىچىلا تارقىلىپ كېتىپتۇ.

كۈسەندە ئەينى چاغدا ھىنايانا (Hinayana) يەنىلا ئەۋجە ئالغان. ھىندىستانغا بېرىپ كېلىدىغان راھىبلارنىڭ ئاياق ئىزى ئۇزۇلمىگەن. بۇ يەردە ساقلىنىۋاتقان نوملارمۇ كۆپ ئىدى. شۇڭا ئون تۆت يىلدىن كېيىن شۇەزىڭ سىندۇ دەرياسىدىن ئۆتۈۋاتقاندا بىر قىسىم نوملارنى يۇتتۇرۇپ قويغان. ئۇدۇن (خوتەن) غا كېلىپلا كۈسەن ۋە قەشقەرلەرگە ئادەم ئەۋەتىپ نوملارنىڭ تەقلىدى نۇسخىلىرىنى ئەكەلدۈرگەن، كۈسەن بىلەن ئۇدۇننىڭ ئالاقىسى ھەرگىزمۇ مۇشۇ چاغدا باشلانغان ئەمەس. «غەربىي يۇرتتىكى ئۇدۇن ئېلى» ناملىق ئەسەرنى ئوقىغانلار سىرلانغان بۇت ھەيكىلىنىڭ بارلىقىنى بىلىدۇ. ئۇنىڭدا «خان شەھىرىنىڭ غەربىي جەنۇبىغا ئون نەچچە چاقىرىم كېلىدىغان جايدىكى دىرگھاۋانا (Dirghabhavana) ساڭرامدا سىرلانغان ئۆرە تۇرغان بۇددا ھەيكىلى بار، ئۇ كۈسەن ئېلىدىن بۇ يەرگە ئېلىپ كېلىنگەن» دېيىلگەن. ئەسلىدە ئۇدۇن ئېلىنىڭ ۋەزىرى كۈسەنگە ئەلچىلىككە ئەۋەتىلگەندە كۈسەندە تۇرۇپ بۇ بۇتقا پۈتۈن ۋۇجۇدى بىلەن تاۋاپ قىلغان. كېيىنچە بۇ ۋەزىر كۈسەندىن ئۆز ئېلىگە قايتقاندىمۇ يىراقتىكى بۇتقا بولغان سېغىنىشىنى پەقەتلا بېسىقماپتۇ. يېرىم كىچىدە كۈسەندىكى ھېلىقى بۇت توساتتىنلا ئۇنىڭ ئۆيىدە پەيدا بولۇپ قاپتۇ. شۇنىڭ بىلەن بۇ يەرگە ئىبادەتخانا ياسىلىپتۇ .

«يېڭى تاغنامە. كۈسەن تەزكىرىسى» دە ئەينى ۋاقىتتىكى كۈسەننىڭ ئەھۋالى خىلى تەپسىلىي خاتىرىلەنگەن:

كۈسەن يەنە چيۈزى (丘兹)، جۈزى (屈兹) دەپمۇ ئاتىلىدۇ. شەرقتە پايتەخت چاڭئەنگە 7 مىڭ چاقىرىم كېلىدۇ. ئاندىن غەربىي جەنۇبقا قاراپ پىيادە يۈز چاقىرىم مېڭىپ كىچىك تاغ ۋە ئىككى چوڭ دەريادىن ئۆتۈپ يەنە پىيادە 7 مىڭ چاقىرىم ماڭسا كۈسەنگە يېتىپ كېلىدۇ. توغرىسىغا 600 چاقىرىم، ئۇزۇنىغا 600 چاقىرىم كېلىدۇ. بۇ يەردىن كەندىر، بۇغداي، گۈرۈچ، ئۈزۈم، ئالتۇن قاتارلىق مەھسۇلاتلار چىقىدۇ. ناخشا — مۇزىكىغا ماھىر، يېزىق ئارقىلىق خاتىرە قالدۇرىدۇ. بۇتقا چوقۇنىدۇ. بالا تۇغۇلغاندا، ياغاچ شال بىلەن پىشانىسى بېسىلىدۇ. گەدىنىگە كەلگىچە قىسقا چاچ قويىشىدۇ. پەقەت ئۇلارنىڭ پادىشاھسىلا ئۇنداق ئەمەس. خان بەي (بو) ئۇرۇقىدىن، ئىرۇلۇ (伊逻卢) شەھىرىدە تۇرىدۇ. شىمالدا ئاق تاغ بولۇپ ھەمىشە ئوت يېنىپ تۇرىدۇ. خان بېشىغا كىمخاپ بۆك، ئۇچىسىغا كىمخاپ كەمزۇل كىيىپ بىلىگە شاھانە ياقۇت قوندۇرۇلغان كەمەر باغلايدۇ. نۇرۇزدا قوشقا سوقۇشتۇرۇش، ئات بەيگىسى ئۆتكۈزۈلۈپ پائالىيەت 7 كۈن داۋام قىلىدۇ. ئۇتقان — ئۇتۇرغانلار ئېنىق ئايرىلىپ ئىنئام بىرىلىدۇ. پامىرنىڭ شەرقىدىكىلەر ئەيشى — ئىشرەتنى بەكلا ياخشى كۆرىدۇ. كۈسەن ئۇدۇنلاردا ئاياللارنى بازارغا سىلىپ باشقىلارنىڭ پۇلىنى تاپىدۇ .

گاۋزۇخان ئىتىكاپتا ئولتۇردى، (مىلادىيە 618- يىلى) كۈسەن خانى سوۋارناپوسپا (Suvarna pasapa) ئوردىغا ئەلچى ئەۋەتتى. سوۋارنا پۇسپا ئۆلدى. سوۋارنا دىۋا (Suvarnadeva — Suvarnate) خان بولدى ھەم «ئىشكەم باغا ئىلتەبىر» دېگەن ئۇنۋان بىلەن ئاتالدى. جېنگۈەننىڭ 4- يىلى (مىلادىيە 630- يىلى) تاڭ سۇلالىسىغا ئات تەقدىم قىلدى. تەيزۇڭ خان ئۇنىڭغا مۆھۈرلۈك خەت ئىنئام قىلدى. كېيىن غەربىي تۈركلەرگە بەيئەت قىلدى. قورۇقچى بەگ گوشياۋكى (郭孝恪) ئاڭىغا يۈرۈش قىلدى. كۈسەن ئەسكەر ئەۋەتىپ ئاڭىغا ياردەم بەردى ۋە تاڭ سۇلالىسىغا تارتۇق تاپشۇرۇشنى توختاتتى. سوۋارنا دىۋا ئۆلۈپ ئىنىسى ھارپۇسپا (Haripuspa) ئارىلان گۈل دېگەن مەنىدە) خان بولدى. جېنگۈەن 21- يىلى (647- يىلى) ئىككى ئەلچى ئەۋەتىپ سوۋغا تەقدىم قىلدى. تاڭ سۇلالىسى ئوردىسى ئاڭىدىكى مالىمانچىلىققا كايىپ ئۇلارغا زەربە بېرىشكە بۇيرۇق چۈشۈردى. ئاشنا شىرنى قۇرۇقتاغ يۈنلىشىنىڭ ھەربىي يۈرۈش باش بۇغى، چۈپ قالنى ناھىيى قىلىپ بەلگىلىدى. ئەنشى قورۇقچى بېگى گوشياۋكى، دېھقانچىلىق مەھكىمىسىنىڭ ئەمىرى ياك خۇڭلى، سول قول ياساق سانغۇن لى خەيئەن قاتارلىقلارنى باشلاپ تۆلەس (Tolos) لارنىڭ 17 قەبىلىسىدىكى 100 مىڭ كىشىلىك قوشۇن بىلەن ئۇلارنى بويسۇندۇرۇشقا ئاتلاندى. ئاشناش قوشۇنى بەش نارامغا بۆلۈپ شىمالدىن تىگىش قىلىپ ئاڭى خانى ئاناچ (Anag) ئىنانچ ؟) نى ئەسەرگە ئالدى. كۈسەن بەگلىكى بۇنىڭدىن قورقۇپ كېتىپ خان شەھىرىنى تاشلاپ قاچتى. ئاشناش چىشى (碛石) دا قوشۇن تورغۇزدى. كۈسەننىڭ ئاستانىسىغا 300 چاقىرىم كېلىدىغان جايغا چۈشكۈن قىلدى. ئالدى بىلەن يىجۇ ساتراپ بىگى خەن ۋېينى مىڭ كىشىلىك ئاتلىق قوشۇن بىلەن تۇرشاۋۇل قىلدى. سول قانات ئاتلىق قوشۇن سانغۇنى ساۋجىشۇ ھىماتچى بولدى. جىدۇ بىلەن كۈسەن خانى ئۇچراشتى ئۇنىڭ سانغۇنى كېرىپتاننى (Kerepftanne) 5 تۈمەن لەشكەرنى باشلاپ بىرلىشىپ جەڭ قىلىشقا تەييارلاندى. خەن ۋېي يالغاندىن شىمالغا قاچتى. كۈسەن خانى خەن ۋېينىڭ لەشكەرلىرىنىڭ ئازلىقىنى كۆرۈپ ئارقىسىدىن قوغلايدۇ. خەن ۋېي چىكىنىپ ساۋجىشۇ بىلەن ئۇچرۇشۇپ ئارقىغا بۇرۇلۇپ كۈسەن لەشكەرلىرىنى مەغلۇپ قىلىپ ئۇلارنى 80 چاقىرىمغىچە قوغلاپ بارىدۇ. ۋاڭ يىڭ شەھىرىنى ئاشناش قورشۇۋالىدۇ. كۈسەن خانى تۈركەش يۇلى ئارقىلىق غەربكە قاچىدۇ. شەھەر ئىشغال قىلىنىدۇ. قورۇقچى بەگ گوشياۋكى شەھىرىنى مۇھاپىزەت قىلدى. شاجۇنىڭ ساتراپ بىگى سۇخەيچىڭ، پىيادە لەشكەرلەر ساتراپ بىگى شۇۋەنى ئاتلىق لەشكەرلەر بىلەن 600 چاقىرىم دائىرىنى مۇھاسىرىگە ئالدى. كۈسەن خانى ئامال قىلالماي بارخان (Barkhoan) شەھىرىگە يۇشۇرىنىۋالىدۇ. ئاشناش بۇ شەھىرىنى قورشىدۇ. كەبىسە 12- ئايدا كۈسەن خانى ۋە سانغۇن كېرىپتاننى (Kereptanne) نى ئەسەرگە ئالىدۇ. كۈسەن ۋەزىرى نالى كەچتە قېچىپ كىتىدۇ ۋە غەربىي تۈركلەر ۋە ئۆز دۆلىتىدىكىلەر بولۇپ بىر تۈمەندىن ئارتۇق ئادەمنى باشلاپ كېلىپ ئەنشى قورۇقچى بىگى گوشياۋكى ۋە ئۇنىڭ ئوغلىنى ئۆلتۈرۈۋىتىدۇ. تاڭ قوشۇنى ساراسمىگە چۈشۈپ قالىدۇ. ئاشلىق دىۋان بىگى سۈي يىچى لەشكەرلەرنى توپلاپ شەھەردە جەڭ قىلىدۇ. ساۋجىشۇ، خەن ۋېيلار ئۇنىڭغا ھەمدەمدە بولۇپ ئۈچ مىڭدىن ئارتۇق ئادەمنىڭ كاللىسىنى ئالدى. نالى مەغلۇپ بولۇپ لەشكەرلىرى تاراپ كەتكەن بولسىمۇ نالى ئۇلاردىن ناھايىتى تېزلىكتە قوشۇن تەشكىللەپ تاڭ قوشۇنىغا ھۇجۇم قىلىدۇ. ساۋجىشۇ پۇرسەتتىن پايدىلىنىپ 8 مىڭ ئادەمنىڭ كاللىسىنى ئالىدۇ. نالى

قېچىپ كېتىدۇ. كېيىنچە تاڭ سۇلالىسى بىلەن سۈلھى تۈزۈپ ئەل بولىدۇ.

ئاشناش بېش چوڭ شەھەرنى ئىگىلەپ بەش مىڭ ئەر - ئايالنى ئەسىرگە ئېلىپ ئەلچى ئەۋەتىپ 700 دىن ئارتۇق شەھەرنى ئەل قىلدى. بۇنىڭدىن غەربىي يۇرت ساراسمىگە چۈشۈپ غەربىي تۈرۈكلەرگە قارام بولغان ئىككى خانلىق قوشۇن باشلاپ ئاشنا شىرغا بەيئەت قىلدى. ئاشناش خان ئىنىسى يابغۇ (Jabgou) نى كۈسەنگە خان قىلىپ تۆھپە مەڭگۈ تېشى تۇرغۇزدى. باشتا گوشياۋكى ئاڭغىغا ھۇجۇم قىلدى (مىلادىيە 644 - يىلى)، كۈسەندە بۇتقا تىۋىنىپ كۆپ ساۋاپلىق ئىشلارنى قىلدى. ئۇ خۇشاللىقىدىن، تاڭ سۇلالىسى ئاخىرى غەربىي يۇرتقا ئىگە بولدى، خانلىقىمىز ئۇزاققىچە سەلتەنەت سۈرگۈسى، دېدى.

ئاشنا شىر كۈسەن خانى ھارپۇس سىيا، ۋەزىرلەردىن نالى، كېرېپتانى (Kereptanne) نى تۇتۇپ كەيماۋغا قامدى. خان بۇيرۇق چۈشۈرۈپ ئۇلارنى زىي ۋىيگۇڭغا قامدى. خان ئۇلارنى ئەيىپلىگەندىن كېيىن گۇنايىنى كەچۈرۈم قىلىپ ئۇلارنى خوڭ لۇ (鸿臚) ئىبادەتخانىسىغا يۆتكىدى. ھارپۇسسىياغا سول قول قورغان كەپتاۋۇل دەپ نام بەردى. ئەنشى قۇرۇقچى بەگ مەھكىمىسىنى كۈسەنگە يۆتكەپ ئۇدۇن، سوياپ، قەشقەرنى باشقۇردى. ئۇلار ئومۇملاشتۇرۇپ «ئەنشىدىكى تۆت قورغان» دەپ ئاتالدى. (ئەنشىگە كۆچۈرۈلگەن ۋاقتى مىلادىيە 658 - يىلى ئىدى).

تاڭ گاۋزۇڭ قايتىدىن پايتەختتىكى مەھبۇس نالىنى كۈسەن خانى ھارپۇسسىيانى قوغداپ ئۆز ئېلىگە قايتىش خۇسۇسىدا يارلىق چۈشۈردى. ئۇزۇن ئۆتمەي خان چاڭئەنگە سالامغا كەلدى. نالى ئۇنىڭ خوتۇنى ئاشنا (بۇنىڭدىن تۈركلەر بىلەن كۈسەندىكى قۇدىلاشقانلىقىنى بىلىۋالغىلى بولىدۇ) نى ئەمىرگە ئالماقچى بولىدۇ. خان بۇنىڭغا قارشى تۇرالمىدى. ئەتراپتىكىلەر ئۇنى ئۆلتۈرۈشنى تەلەپ قىلىدۇ. خاندا گۇمان پەيدا بولىدۇ. ئەلچى بۇنى تاڭ خانغا مەلۇم قىلىدۇ. تاڭ خانى پايتەختتە مەھبۇس بولۇپ تۇرۋاتقان نالىنى كۈسەن خانى ھارپۇسسىيانى قوغداپ ئۆز ئېلىگە قايتىش خۇسۇسىدا يارلىق چۈشۈردى. كۈسەن خانى ئۆز ئېلىگە قايتقاندا، كېرېپتانى (Kereptanne) ئۇنى شەھەرگە كىرگۈزمەيدۇ ھەم ئەلچى ئەۋەتىپ ئاشنا قولغا ئەل بولىدۇ. شۇنىڭ بىلەن كۈسەن خانى ھارپۇسسىيا ھەسرەت ئىچىدە ئۆلۈپ كەتتى. سول قول ياساۋۇل باش سانغۇن ياك جۇ كېرېپتانىغا قارشى جازا يۈرۈش قىلدى. كېرېپتانى جەڭدە ئۆلدى. (مىلادىيە 658 - يىلى) بۇ يەرگە كۈسەن تۇتۇق مەھكىمىسىنى تەسىس قىلدى. ھارپۇسسىيانىڭ ئوغلى سۇجى كۈسەنگە خان ھەم قۇشۇمچە ئوڭ قانات تۇتۇق بەگ بولدى. شۇ يىلى (658 - يىلى) قۇرۇقچى بەگ مەھكىمىسى مۇشۇ يەرگە (كۈسەن دېمەكچى) كۆچۈرۈپ كېلىندى.

شاڭ يۈەن يىللىرىنىڭ ئوتتۇرىلىرىدا (مىلادىيە 674 ~ 676 - يىللىرى) كۈسەن خانى سۇجى تاڭ ئوردىسىغا كۈمۈش تاۋاق ۋە ئېسىل ئات تارتۇق قىلدى. «قانۇنلار قامۇسى» مىلادىيە 674 - يىلى 12 - ئايدا دېيىلگەن) تىيەن شۇ - يىلى (مىلادىيە 672 - يىلى) كۈسەن خانى يەن تىيەندى (延田跌) تاڭ ئوردىسىغا سوۋغا سالام ئەۋەتكەن. يىخىڭ يىللىرى (676 ~ 678 - يىللىرى) دا تۇبۇتلەر ئاڭغىغا ھۇجۇم قىلدى. شۇنىڭ بىلەن ئەنشىدىكى تۆت قورغان قولدىن كەتتى. چاڭشۇ 1 - يىلى (مىلادىيە 693 - يىلى) بەيۋەت قوشۇنىنىڭ باش بۇغى ۋاڭ شياۋجى تۇبۇتلەرنى مەغلۇق قىلىپ تۆت قورغاننى قايتۇرۇۋالدى. ئەنشى قۇرۇقچى بەگ مەھكىمىسى كۈسەندە قايتا تەسىس قىلىندى. ئۇ يەردە تاڭ سۇلالىسىنىڭ 30 مىڭ كىشىلىك لەشكىرى تۇرغۇزۇلدى. كېيىنچە نۇرغۇن يەرلەر چۆللۈشۈپ كەتتى. يۇقىرىقىلار ئاشلىق بىلەن تەمىنلەپ بولالماي بەكلا قىيىنلىق كەتتى. كۆپچىلىك قۇرۇقچى بەگ مەھكىمىسىنى ئەمەلدىن قالدۇرۇش خۇسۇسىدا تەكلىپ بەرگەن بولسىمۇ ۋۇزىتتىن بۇنى ماقۇل كۆرمىدى. «قانۇنلار قامۇسى» دا چىڭ لۇڭ 3 - يىلى (مىلادىيە 709 - يىلى) 1 - ئايدا كۈسەندىن سوۋغا كەلگەنلىكى توغرىسىدا بىر ۋەقە قوشۇمچە قىلىنغان.

كەييۈەن 7 - يىلى (مىلادىيە 709 - يىلى) كۈسەن خان بەي مۇيى ئۆلۈپ ئورنىغا ئوغلى دوى ۋارىسلىق قىلدى ھەم ئىسمىنى شياۋجىغا ئۆزگەرتتى. كەييۈەن 18 - يىلى (مىلادىيە 730 - يىلى) كۈسەن خانى ئىنىسى شياۋۋىنى تاڭ ئوردىسىغا سالامغا ئەۋەتتى. «قانۇنلار قامۇسى» غا ئاساسلانغاندا كەييۈەن 19 - يىلى (731 - يىلى) 1 - ئايدا كۈسەن بەگلىكى ئوردىغا ئەلچى ئەۋەتىپ سوۋغا تارتۇقلىدى. تاڭ سۇلالىسى تارىخىدا 8 - ئەسىرنىڭ ئالدىنقى يېرىمىدىكى ۋەقەلەر خاتىرىلەنگەن. يۈەن جاۋ (圆照) تۈزگەن «ۋۇكۇڭنىڭ سەپەر خاتىرىسى» نى ئوقۇساق 8 - ئەسىرنىڭ كېيىنكى يېرىمىدىكى كۈسەن تارىخىدىن خەۋەردار بولىمىز. «سەپەر خاتىرىسى» دا: «ۋۇكۇڭ مىلادىيە 751 - يىلى تاڭ

سۇلالىسىنىڭ ئەلچىسىگە ئەگىشىپ قەندىھار دۆلىتىگە بارغان بولۇپ بېرىپ كېلىشكە قىرىق يىل ۋاقىت كەتكەن. قايتىشىدا قەشقەردىن ئۆتكەن. مىلادىيە 787- يىلى ياكى 788- يىلى ئەنشى (كۈسەن) گە كەلگەن. بۇ چاغدا گوشن تۆت قورغاندا تۇرۇپ قالغان ھەمدە بەي خۇەن كۈسەننىڭ خانى بولغان. شەھەر قوۋۇقىنىڭ غەربىدە پادما **Padma** - (نېلۇپەر) ئىبادەتخانىسى بولۇپ، ئۇ يەردە ئۈچ ئاغلىق راھىب كالان پادماشىرى (**Padmashiri**) نوم تەرجىمە قىلىشقا ماھىر ئىكەن. ۋۇكۇڭ «ئۇن كۈچ سۇترا» (**Dasabala-sutra**) «نى ئۇنىڭ تەرجىمە قىلىشىغا تاپشۇرغان. راھىب كالان بۇنى ماقۇل كۆرۈپ ئۈچ كەسەم قەغەزگە بىر بۆلۈم قىلىپ تەرجىمە قىلغان. راھىب كالان تۆت قورغاننىڭ تىلى، سانسكرىت تىلى ۋە خەنزۇ تىللىرىغا پىششىق ئىكەن. ئەنشىدە چيەن جىيەن تېخى بار بولۇپ، ئۇنىڭ باغرىدا چيەن جىيەن ساگرامى، يەنە ئوپاساكى تېغىمۇ بار ئىدى. بۇ يەردە سىم-سىم سۇدىن مۇزىكا ھاسىل بولىدىغان بۇلاقما بار. كىشىلەر بىر يىلدا ئۇنىڭ ئاۋازىنى توپلاپ مۇزىكا ئىشلەپ چىققان. بۇ يەرگە ئوپاساكى ئىبادەتخانىسى سېلىنىپتۇ. ساگرامنىڭ شەرقىدە تۆجۈ ساگرامى ۋە ئاچارى ساگرامى بار. ۋۇكۇڭ بۇ شەھەردە ئىككى يىل تۇرۇپ قالغان، دېيىلگەن. ئالدىدا بايان قىلىپ ئۆتكەندەك 8 - ئەسىرنىڭ ئاخىرلىرىدا كۈسەن يەنىلا بۇرۇنقى ئادەتلىرىنى ساقلاپ قالغان بولۇپ بۇدا دىنى، ئىلىم - پەن، مۇزىكا راسا گۈللەنگەن. شۇنىڭدەك كۇماراجىۋانىڭ تەرجىمە ئىشلىرىغا ۋارىسلىق قىلىپ نوم تەرجىمە قىلىدىغانلارمۇ بار ئىدى. ئوتپالاۋىريا (سانسكرىتچە **Uptalavirya**، كۈسەنچە **Utpal - tarrao** دېيىلگەن - ئۇيغۇرچە تەرجىماندىن) تەرجىمە قىلغان «ئۇن كۈچ سۇتراسى» (**Dasabala Sutra**) «گاۋلى (كورىيە) يېزىقىدىكى «تىرى پىتاك» (**Tripitaka**) دا تا ھازىرغىچە ساقلىنىپ قالغان. بۇنىڭ سانسكرىت يېزىقىدىكى نۇسخىسى دۇنخۇاڭ مىڭئۆيىدىن بايقالغان. ئۇنىڭ بىر قىسمىنى پائۇل پىللىئوت قولغا چۈشۈرگەن بولسا يەنە بىر قىسمىنى ستەين (**A. Stein**) قولغا چۈشۈرگەن. سۇڭ سۇلىسى دەۋرىدىكى «راھىب كالانلار تەرجىمەلى» دا ئوتپالاۋىريا ئۈچۈن مەخسۇس تەرجىمەھال تۇرغۇزۇلغان بولسىمۇ بۇنىڭدىكى خاتىرىلەرنىڭ كۆپ قىسمى يۈەن جاۋ تۈزگەن «ۋۇكۇڭنىڭ سەپەر خاتىرىسى» دىن نەقىل ئېلىنغان. ئەڭ ئاخىرقى قىسمىدا: «ئەنشىدە چيەن جىيەن تېغى (前踐山) بار. تاغنىڭ تۆۋەنكى تەرىپىدە چيەن جىيەن ساگرامى بار، بۇ يەردىكى تامچىپ ئاققان سۇنىڭ ئاۋازىدىن پەيدا بولغان ئاۋاز ناھايىتى يېقىملىق ئىكەن. بىراۋ يىل بويى مۇشۇ ئاۋازنى توپلاپ مۇزىكا ئىشلەپ چىقىپتۇ. بۇ مۇزىكا كېيىنچە ئوپاساكى مۇزىكىسى دەپ ئاتىلىپ كەيىۋەن يىللىرىنىڭ ئوتتۇرىلىرىدا كىشى دۇمبىقى بىلەن چېلىنىدىغان، ئورۇنلاش بىر قەدەر قىيىن بولغان مۇزىكىلاردىن بولۇپ قالغان. بۇ دەل پادماشىرى (**Pardmasiri**) ئىبادەتخانىسىنىڭ يېنىدىكى تامچىپ چۈشكەن سۇنىڭ ئۆزى ئىدى. (بۇ تامچىپ چۈشكەن سۇ ھازىرقى باي ناھىيەسى قىزىل يېزىسىنىڭ جەنۇبىغا جايلاشقان قىزىل مىڭئۆيىدىكى يىغلاڭغۇ بۇلاقىنى كۆرسىتىدۇ (ئۇيغۇرچە تەرجىماندىن). بۇنىڭدىن كېيىنكى ئىككى يۈز نەچچە يىل مابەينىدە كۈسەن تارىخى يەنە قاراڭغۇلۇق دەۋرىگە قەدەم قويدى. مىلادىيە 1001- يىلى كۈسەن جوڭگۇ ماتېرىياللىرىدا قايتا كۆرۈلگەندە ئوتتۇرا ئاسىيا بىلەن شەرقىي ئاسىيانىڭ ئەھۋالى پۈتۈنلەي ئۆزگىرىپ كەتكەن. تاڭ سۇلالىسى ھالاك بولغاندىن كېيىن ئۇنىڭ قارشىسىدىكى تۈرك، تىبەت ۋە ئۇيغۇرلار ئارقا - ئارقىدىن زاۋاللىققا يۈز تۇتتى. سۇڭ سۇلالىسى كەيىنكى ئاستانە قىلىپ بېكىتىپ ئوتتۇرا ئىقلىمنىڭ شىمالىنى خىتانلارغا تاشلاپ بەردى. ئىسلام دىنى مۇرتلىرى غەربىي يۇرتنى بۇدا مۇخلىسلىرىنىڭ قولىدىن تاجاۋۇز قىلىپ تارتىۋالدى. «سۇڭ سۇلالىسى (مىلادىيە 960 ~ 1127- يىللار) تارىخى. جېن زۇڭ توغرىسىدا خاتىرە» دە: «شەن پىڭ 4- يىلى (مىلادىيە 1001- يىلى) 11- ئايدا كۈسەن ئوردىغا تارتۇق يوللىغان» دېيىلگەن. يەنە بىر قېتىملىق تارتۇق داچۇڭ شياڭفۇ 3- يىلى (مىلادىيە 1010- يىلى) تاپشۇرۇلغان. بۇ قېتىمقى ئەلچى ئەۋەتىپ تارتۇق يوللاش ئۇيغۇرلار تەزكىرىسىدىمۇ كۆرۈلدى: «ئۇيغۇرلار تەزكىرىسى» دە: «كۈسەن خانى لى يەنخۇنى ئوردىغا يەرلىك مەھسۇلاتلارنى تارتۇق قىلىشقا ئەلچى قىلىپ ئەۋەتتى» دەپ خاتىرىلەنگەن. يەنە «داچۇڭ شياڭفۇ 6- يىلى (مىلادىيە 1013- يىلى) كۈسەن خانى لى يەنچىڭ قاتارلىق 36 كىشىنى سۇڭ ئوردىسىغا سوۋغا تەقدىم قىلىشقا ئەلچى قىلىپ ئەۋەتتى. «تەيەن شى 1- يىلى 6- ئايدا (مىلادىيە 1017- يىلى) كۈسەن خانى جاڭ فۇيۇنى ئەلچىلىككە ئەۋەتىپ سوۋغا تەقدىم قىلدى»، تەيەن شى 4- يىلى (مىلادىيە 1020- يىلى) 12- ئايدا، تەيەن شىڭ 2- يىلى (مىلادىيە 1024- يىلى)، تەيەن شىڭ 7- يىلى (مىلادىيە 1029- يىلى)، تەيەن شىڭ 9- يىلى (1031- يىلى)، جىڭيو 4- يىلى (1037- يىلى) جەمئىي بەش قېتىم ئەلچى ئەۋەتىپ سوۋغا تەقدىم قىلغانلىقى خاتىرىلەنگەن. ئەڭ ئاخىرىدا بىر جىلد نوم سوۋغا قىلىنغان. شىزۇڭ شىنىڭ 4- يىلى كۈسەننىڭ ئەلچىسى يەنلا لى يەنچىڭ بولۇپ ساۋفۇ ئىسىملىك يەنە بىر

ئەلچىمۇ بار ئىدى (ئالدىدا ساۋمياۋدا تىلغا ئېلىنغان، ساۋ ئۇرۇقى كۈسەندىكى مەشھۇر ئۇرۇق بولۇشى مۇمكىن). ياندۇرقى يىلى (مىلادىيە 1072- يىلى) 2- ئايدا كۈسەن خانى تۇتۇق بەگ لودامىڭنى ئەلچى قىلىپ ئەۋەتتى. جى زۇڭ جاۋشېڭ 3- يىلى (مىلادىيە 1096- يىلى) كۈسەن ئەڭ ئاخىرقى قېتىم سۇڭ سۇلالىسىغا ئەلچى ئەۋەتكەن. تارىختىكى خاتىرىلەرگە ئاساسلانغاندا، «جى زۇڭ شاۋشېڭ 3- يىلى ئەلچىلەر ئۆمىكىنىڭ باشلىقى ئالەن، سەنلۇ قاتارلىقلار ئىككى كىشى مۆھۈر ۋە قاشتېشى بۇتنى ئېلىپ لىنتاۋنىڭ غەربىگە كەلگەندە شى خېڭ باسقاق بىگى كۈسەن بىلەن ئالاقە قىلغىلى ئۇرۇن بولمىغاچقا ئوردىغا كۈسەن بەگلىكى نارتۇق قىلىنغان بۇيۇملارنى شىجۇ ۋە جېڭجۇدا سېتىپ ئۇنىڭ پۇلىغا كۈسەن ئەلچىلىرىگە مۇۋاپىق سوۋغا ئېلىپ بېرىپ قايتۇرۇش خۇسۇسىدا ئوردىغا مەلۇمات سۇنغان. خاندان بۇنىڭغا قېتىلىدىغانلىقى توغرىسىدا پەرمان كەلدى. يەنە سۇڭ سۇلالىسى تارىخى «كۈسەن تارىخى تەزكىرىسى» دە: «كۈسەن ئۇيغۇرلارنىڭ باشقا ئۇرۇقىدىن بولۇپ بۇ ئەلنىڭ خانى ئۆزىنى ئارىسلانخان دەپ ئاتاپ ئۈستىگە سېرىق كېيىم كىيىپ بېشىغا سېرىق تاج تاقاپ توققۇز ۋەزىرى بىلەن دۆلەت ئىشلىرىنى ئىدارە قىلىدۇ. بۇ يەردىن گۈرۈچ، بۇغداي، مۇۋە - چۈپلەر چىقىدۇ. بۇ يەردىن غەربتىكى ئارساك ئېلىگە 60 كۈنلۈك يول، شەرقتىكى شاجۇغا 80 كۈنلۈك يول كېلىدۇ. ئۇلار غەربىي ئۇيغۇرلار ياكى غەربىي ئايماق كۈسەن ئۇيغۇرلىرى دېگەندەك ناملار بىلەن ئاتىلىدۇ» دېيىلگەن.

كۈسەن شەھىرىنىڭ ئۆتمۈشتىكى ئارىيان تارىخى پۈتۈنلەي ئاخىرلىشىپ ھىندى - ياۋرۇ تىلىدىكى خەلقلەر ئەمەلىي پۈتۈنلەي ئۇيغۇرلارغا سېڭىپ قەدىمكى بەي (كۈسەن) **Kutsa** ئۇرۇقىنىڭ خانلىقى ھالاك بولغان. ئۇلارنىڭ يېڭى خانى قاغان (**Kagan**) ھەمدە ئارىسلانخان (**Arelankhan**) دېگەن مۇبارەك نام بىلەن ئاتىلىپ پۈتۈنلەي تۈرك ئەنئەنىسىگە ئەمەل قىلغان. بىراق بۇدا دىنى بۇنىڭلىق بىلەن تامامەن يۇقۇلۇپ كەتمىگەن. مەسىلەن، مىلادىيە 1037- يىلىدىكى نوم ئىنئام قىلىش ۋە 1096- يىلىدىكى قاشتېشى بۇت سوۋغا قىلىشتىن ئىبارەت ئىككى ئىش بۇنىڭغا پاكىت بولالايدۇ. شۇنداقىمۇ بۇددىزمنىڭ يوقۇلىشىمۇ ئاز كۈنلەر قالغان ئىدى. بۇ خانلىقنىڭ ئەرەپلەر بىلەن بولغان ئالاقىسىنىڭ يېقىنلىقى نەزەرگە ئېلىنسا ئۇلارنىڭ ئىسلام دىنىغا ئىتقادا قىلغانلىقىنى بىلىۋالغىلى بولىدۇ. بۇددىزمنىڭ غەربىي يۇرتى شۇنداق قىلىپ ئىسلام دىنىنىڭ تۈركلەر ماكانىغا ئايلىنىدى. 1043- يىلىدىن تارتىپ بالا سۇغۇن (**Balassagoun**) ۋە قەشقەردىكى تۈمەن چىدىرلىق تۈركلەر ئىسلام دىنىغا ئىتقادا قىلدى. بۇنىڭدىن كېيىن قەدىمكى كۈسەننىڭ نامى تارىخىي ئەسەرلەردە قايتا كۆرۈلمىدى.

كۈسەننىڭ مىلادىيەنىڭ دەسلەپكى يىللىرىدىن ئىسلامىيە دەۋرىگىچە بولغان مىڭ يىللىق قىسقىچە تارىخىنى يۇقىرىدا بايان قىلىپ ئۆتتۇق. يېقىنقى يىللاردىن بېرى ئالىملار يەنە ئاز بولمىغان ماتېرىياللارنى قوشتى. ھىندى ياۋرۇپا تىل سىستېمىسىدىكى خەلقلەر زادى قەيەردىن كەلگەن بۇنى بىلمەيمەن. تىل ئالاقىسى توغرىسىدا مېلېت (**Mellet**) نىڭ تەتقىقاتىغا ئاساسلانغاندا بۇ تىل ئىتالىيەدىكى كىلت تىلى (**Italo Celtes**)، سىلاۋىيان تىلى (**Slavas**) ۋە گىرىك تىللىرىغا يېقىنلاپ كېتىدىغان بولۇپ مۇئەييەن بىر خىل تىلغا تەۋە دەپ قاراش ناھايىتى تەس. ئەجەپلىنەرلىك يېرى شۇكى، بۇ خىل ئاسىيا ئارىيان تىلى ئۆز نۆۋىتىدە يەنە ھىندى ئىران تىلى بىلەن ئوخشۇشۇپ كەتمەيتتى. مۇلېر كۈسەنلىكلەرنى توخارلار دەپ بېكىتىدۇ. زېڭ ۋە زېڭلىڭ قاتارلىقلارمۇ بۇ پىكىرنى قوللايدۇ. لېكىن ئېلگىرى نەقىل كەلتۈرۈلگەن كۈسەننىڭ تارىخى ۋە تەزكىرىسىگە ئائىت ئەسەرلەردە بۇ پىكىرنى قوللايدىغان پاكىتلار يوق. موبادا ئۇلار ياۋچى ياكى توخار دەپ پەرەز قىلىنسا كۈسەن دۆلەت سۈپىتىدە پەقەت بىرلا قېتىم يەنى مىلادىيەدىن بۇرۇنقى 90- يىلى كۆرۈلىدۇ. قەدىمكى كۈسەن گەرچە پىشاۋۇردىكى چاڭرى ساڭرامنى دوراپ كۈسەندىمۇ چاڭرى ساڭرامنى قورغان، راھىب شۇەنزىڭ «غەربىي يۇرت خاتىرىسى» دە ئاچارىيا (**Aqariya**) ساڭرامنىڭ كېلىپ چىقىشى توغرىسىدىكى بايانلىرىدا قاننىشقا خان دەۋرىدىكى بۇدا يىغىلىشىدا مەيدانغا كەلگەن ۋىبھاساسۇتراغا ئوخشاش نوم - سۇترالار توغرىسىدىكى ھىكايىلەر مەۋجۇت بولسىمۇ لېكىن بۇلارنىڭ ھەممىسى دىنىي پەرەزدىن ئىبارەت ھەرگىزمۇ مىللەت بىلەن باغلىنىشلىق ئەمەس. مىلادىيەدىن بۇرۇنقى 2 - ئەسىردە كۈسەن پارلاق مەدەنىيەتلىك خانلىق سۈپىتىدە يازما تارىختا كۆرۈلۈشكە باشلىغان. ئەڭ قەدىمكى خاننىڭ نامى ھەممىگە تونۇشلۇق بولغان ئۇسۇن مەلىكىسىنىڭ قىزىنى ئالغان جياڭ بىن ئىدى (تەخمىنەن مىلادىيەدىن بۇرۇنقى 65- يىللار ئەتراپىدا). ئۇسۇنلار «خەننامە» دىكى خاتىرىلەرگە ئاساسلانغاندا، كۆك كۆز، قىزىل چاچلىق غوزلار ئىدى. جياڭ بىن خەنزۇلارنىڭ قائىدە - يۇسۇنلىرىنى يولغا قويغاندىن كېيىن چەتئەللىكلەر ئۇنى «ئىشەك دېسە ئىشەك ئەمەس، ئات دېسە ئات ئەمەس بىر خىچىر ئىدى» دەپ مەسخىرە قىلغان. جياڭ بىن ئۆلۈپ چىڭ دې تەختكە چىقىپ خەن سۇلالىسى بىلەن قويۇق ئالاقىدە بولۇپ كەلگەن. مىلادىيە 46- يىلى

ساكارائۇل خانى كۈسەننى ئىشغال قىلىپ خانزادىسى زىلونى كۈسەنگە خان قىلدى. ھۇنلار (يۈچۈن تۈركلەر) زىلونى قوغلىۋەتتى. كۈسەننىڭ شېن دۇ ئۇنىڭ ئورنىغا خان بولدى. ئۇنىڭ ھىندىستاننىڭ قەدىمكى ئىسمى بىلەن ئوخشاش ئىدى. مىلادىيە 73- يىلى كۈسەن خانى جىيەن ھۇنلارغا بېقىنغان. مىلادىيە 8- ئەسىر ياكى 8- ئەسىرنىڭ ئاخىرىغىچە داۋام قىلغان. بەي (Kutsi) فامىلىسىنىڭ خانلىقى ئەنە شۇ چاغدا قۇرۇلغان ئىدى. بەن چاۋ غەربىي يۇرتقا كېلىپ كۈسەننىڭ قورچاق خانى يولدىن ئۆتۈپ كۈسەننىڭ غولمان بانى كۈسەن خانى قىلىپ تىكلىدى. شۇنىڭدىن تارتىپ كۈسەن خانى بەي ئۇرۇقىدىن چىقىدىغان بولدى. مىلادىيە 124- يىلىدىكى خاننىڭ ئىسمى بەي يىڭ ئىدى. مىلادىيە 3- ئەسىرنىڭ ئاخىرىدا كۈسەن بۇددىزم چوڭ شەھەرلىرىنىڭ بىرىگە ئايلىنىپ ساگراملار مىڭغا يەتكەن. 384- يىلى كۈسەن خانى بەي چۈەن تەقۋادار بوددا مۇرتى ئىدى. لۇ گۋاڭ كۈسەننى ئىشغال قىلغاندىن كېيىن بەي چۈەننىڭ ئىسمى بەي جىننى خان قىلىپ تىكلىگەن ھەم كۇماراجىۋا (Kumara jiva) نى شەرققە ئېلىپ كەتكەن، لېكىن كۈسەن يەنىلا ئۆزىنىڭ مۇستەقىللىقىنى ساقلاپ قالغان. 448- يىلى شىمالىي ۋېي خانلىقى يەنە كۈسەنگە يۈرۈش قىلىپ كۈسەن سانغۇنى ئۇجۇمۇنى ئەسىرگە ئېلىپ قايتىپ كەتتى. يۈز يىلدىن كېيىن كۈسەن ھىندىستاننىڭ مۇزىكا مەدەنىيىتىنىڭ تەسىرىگە ئۇچرىغان ھەمدە جۇڭگوغا تارقالغان. مىلادىيە 512- يىلى نىرايما كونا بەھادىرا، مىلادىيە 581 ~ 615- يىلىغىچە بەي سۇنۇج، 618 ~ 627- يىلىغىچە سۇۋارنىۋىسپا قاتارلىق خانلار تەختتە ئولتۇرۇپ ئوتتۇرا ئىقلىم بىلەن تۈركلەر ئارىسىدا قالغان. جۇڭگوغا بەيگەت قىلىش پەقەت ئوردىغا سوۋغا سالام ئەۋەتىش ۋەزىپىسىنى ئورۇنلاشنىلا كۆرسەتتى، خالاس. ئۇنىڭ ۋارىسى بولغان ھارى پۇسپا مىلادىيە 648- يىلى تاڭ سۇلالىسىغا بەيگەت قىلغان تۈرك سانغۇنى ئاشنا شىر تەرىپىدىن ئەسىرگە ئېلىنغان، قايتا تەختكە چىققاندىن كېيىن ھەسرەت ئىچىدە ئۆلۈپ كەتكەن. ئوغلى سۇجى خانلىق تەختكە ۋارىسلىق قىلغان (656- يىلى). سۇجىدىن كېيىن تەختكە چىققان خانلار ئىچىدە ئىسمىنى بىلىدىغانلىرىمىزدىن يەنە تىيەن دىيى، بەي مۇبى، بەي دۇبى، بەي خۇەن قاتارلىقلار بار. كۈسەن رايۇنىنى پەقەت تاڭ سۇلالىسى تالىشىپلار قالماي 7- ئەسىرنىڭ ئاخىرىدا تۈبۈتلەر، 8-، 9- ئەسىردە ئۇيغۇرلارمۇ بۇ يەرگە خىرىس قىلىشقا باشلىغان. بىراق كۈسەن يەنىلا ئۆز ئەنئەنىسىنى ساقلاپ كەلگەن. ساگرام ئىبادەتخانىلار جانلىنىپ بۇددىزىم كالا مىلىرىنى تەرجىمە قىلىپ تارقىتىش ئىشلىرى ئالاھىدە ئەۋج ئالغان. 4- ئەسىردە بۇددىزىم دىنىنىڭ ماھايانا (Mahayana) مەزھىپى كۈسەنگە تارقىلىپ ئاز ساندىكى كىشىلەرنىڭ ئېتىقاد قىلىشقا ئېرىشكەن بولسىمۇ تازا كۆڭۈل بۆلۈنمىگەن. ئەمما كۈسەن تىلى تەرجىمىدە ئالاھىدە رول ئوينىغان. كۈسەن بۇددىزىمدىن زوقلانغان ماكان بولغاچقا ئەدەبىيات ئىنتايىن گۈللەنگەن. بۇ يەرگە تارقالغان ھىندىستان نوملىرى ئەسلى تېكىستى بويىچە تارقالغان بىلەن ھەممە يەردە كۈسەننىڭ مۇستەقىل روھىنى ئۇچراتقىلى بولىدۇ. بۇ خىل ئەدەبىيات ھەرىكىتىنىڭ باشلانغان دەۋرىنى ئېنىقلاشقا يېتەرلىك پاكىتلار يوق دىيەرلىك. جۇڭگودا بۇددىزىم نوملىرىنى تەرجىمە قىلىش مىلادىيە 2- ئەسىردە باشلانغان، بۇ چاغدا خەنزۇچە تەرجىمە ئىشلەتكەن. بۇددىزىم ئاتالغۇلىرى ھىندى يېزىقىدىكى سۆزلەرنىڭ ئەينەن تەلەپپۇزى بولماستىن كۈسەن خانلىقىغا ئۆزلەشكەن ئاتالغۇلارنىڭ خەنزۇچە تەلەپپۇزىدىن ئىبارەت ئىدى. مەسىلەن، خەنزۇ تىلىدىكى 沙门 دېگەن سۆز سانسكىرت تىلىدا Sramana ، كۈسەن تىلىدا Samana دېيىلگەن. خەنزۇ تىلىدىكى تەلەپپۇزى ئالدىنقىسىغا قارىغاندا كېيىنكىسىگە تېخىمۇ يېقىنلاپ كېتىدۇ. ئۇنىڭدىن باشقا راھىب (沙弥) دېگەن سۆز سانسكىرت تىلىدا Seramenera ، كۈسەن تىلىدا Sanmie دېيىلگەن. خەنزۇ تىلىدىكى «波逸提 پاتاكا Pataka —» بۇددىزىم دىنىنىڭ پەرھىز ئەھكاملىرىغا خىلاپلىق قىلىپ دۇزاخقا چۈشكۈچى» مەنىدە — ئۇيغۇرچە تەرجىماندىن) سانسكىرت تىلىدا Payantika ، كۈسەن تىلىدا Payti دېيىلىدىكەن. 2- ئەسىردە خەنزۇچە تەرجىمىدىكى ئاتالغۇلارنىڭ سانسكىرت تىلىدىن ئەمەس بەلكى كۈسەن تىلىدىن تەرجىمە قىلىنغانلىقىنى ئىسپاتلاپ بېرىدۇ. بۇلار پەقەت بىر تەرەپتىكى مەسالاردىلا ئىبارەت. ئەمدى يەنە بىر تەرەپكە نەزەر سالايلى. سانسكىرت تىلىدىكى Pravrajya خەنزۇ تىلىغا «راھىب بولۇش» دەپ تەرجىمە قىلىنغان. كۈسەن تىلىدىكى Memlone Ost دېگەن سۆزمۇ «راھىب بولۇش» دېگەن مەنىدە ئىدى. سانسكىرت تىلىدىكى mighyrestri دېگەن سۆز خەنزۇچىدا «يات مەزھەپ» دېگەن مەنىسى بار ئىدى. سانسكىرت تىلىدىكى Soma ، بىلەن Santi دېگەن مەنىدە) خەنزۇ تىلىغا «يوقۇلۇش» دەپ تەرجىمە قىلىنغان. كۈسەن تىلىدىكى Kos دېگەن سۆزنىڭمۇ «ئۆچۈش» دېگەن مەنىسى بار ئىدى.

بۇنىڭدىن شۇنى قىياس قىلىشقا بولىدۇكى، كۈسەن بۇددىزىمىنىڭ ئوتتۇرا ئىقلىمغا تارقىلىشىدا كۆۋرۈكلۈك رول ئوينىغان ، كۈسەن

ئەدەبىياتى مىلادىيە 1- ئەسىردىلا بارلىققا كېلىپ بولغان. كۈسەن تىلى بۇرۇنلا ئۇرۇش خۇمار تۈركلەر بىلەن ئۇچراشقان بولغاچقا تۈرك تىلىدىن بىر قىسىم سۆزلەرنى قۇبۇل قىلغان. مەسىلەن، كۈسەن تىلىدىكى (Kaun) كۈن تۈرك تىلىدىكى Kun (تۇخار تىلىنىڭ A لاھىيىسىدە ياكى قارا شەھەر تىلىدا Kon دېيىلگەن) دىن كەلگەن. شۇنداقلا تۈرك تىلىدىكى tuman تۈمەن (ئون مىڭ) كۈسەن تىلىدىكى tumane ، tmane دىن ئۆزگەرگەن. (قارا شەھەر تىلىدا tman دېيىلگەن) يۇقىرىقىلار كۈسەن مەدەنىيىتىنىڭ قانچىلىغان مىللەتكە تەسىر كۆرسەتكەنلىكىگە ئىسپات بولالايدۇ. شۇنداقىمۇ مەدەنىيەت جەھەتتىن ئانچە تەرەققىي قىلمىغان تۈركلەر ئاخىرى مەدەنىيەتلىك كۈسەن ئۈستىدىن غالىپ كەلدى. مىلادىيە 1000- يىللاردا كۈسەننىڭ يەرلىك خانلىقى ھالاك بولۇپ بۇ ئەلنىڭ ھۆكۈمرانى «قاغان» دەپ ئاتالدى. شۇنىڭدەك ئوتتۇرا ئاسىيادىكى ئۈزۈلمەي يۈز بەرگەن مالىمانچىلىقلار قوشۇلۇپ قەدىمكى كۈسەننىڭ ئەڭ ئاخىرقى خارابە ئىزلىرىمۇ بارا - بارا ۋايرانچىلىققا ئۇچرىدى. لېكىن ئۆتمۈشتىكى تارىخى پۈتۈنلەي يوقالدى. بۈگۈنكى كۈچا ئاھالىسىنىڭ مۇزىكا ۋە تىل جەھەتتىن مەشھۇر بولۇشى قەدىمكى كۈسەن ئەنئەنىسىنىڭ تەسىرىدىن بولغان. بۇ ھەقتە بىر كىتابتىن نەقىل كەلتۈرۈپ ئۆتەي؛ مارتىن ھارتمانن «(Martin Hartmann) جۇڭگو شىنجاڭ (Turkestan Chinesisscl)» دېگەن كىتابىدا: «يەركەنلىكلەر كۇچارلىقلارنىڭ تىلى ساپ، سۆزلىسە بىيىت ئېيتقاندا سۆزلەيدۇ. بىز ئۇلاردەك سۆزلىمەيمىز،» دەيدۇ. ھارتمانن يەنە «بۇ دەل كۈسەن تىلى ياكى قەدىمكى ئۇيغۇر تىلىنىڭ يالدامسى، بۇ جاي قارا خوجا (Carakhadja) نىڭ يېقىن ئەتراپىدىكى پايتەخت قوچو ئىدىقۇت شەھىرىگە يېتەلمىسىمۇ لېكىن چوڭ ئاستانلارنىڭ بىرى ئىدى» دەيدۇ. ئەمدىلىكتە مەنمۇ يەنمۇ ئېلگىرلىگەن ھالدا بۈگۈنكى كۇچار تىلى قەدىمكى كۈسەن تىلىنىڭ يالدامسى، بۇ ھازىرقى كىشىلەر ئىزدەنمەكچى بولغان مەسىلە دەپ قارىمەن .

(«تۇخارى تىلى ئۈستىدە تەتقىقات» دىن تەرجىمە قىلىندى ، جۇڭخۇا كىتابچىلىق ئىدارىسى نەشرى 2004 - يىلى 2- ئاي)

(تەرجىمان: شىنجاڭ ئۇيغۇر ئاپتونوم رايونلۇق كۈسەن تەتقىقات ئورنى)

تەھرىرلىگۈچى: ئەركىن ئىمىنىياز قۇتلۇق

吐鲁番学研究

吐鲁番学研究 2013年第一期	维吾尔文 (总二十七期)
吐鲁番学研究编委会	
主任: 阿布拉·卡斯木	副主任: 艾里肯·巴拉提 艾尔肯·伊明尼牙孜
总编: 艾里肯·巴拉提	主编: 艾尔肯·伊明尼牙孜
编辑: 阿不都古力·阿部力米提、艾尔肯·伊明尼牙孜、祖力菲亚·买买提、吾买尔·卡得尔	

目 录

吐鲁番学研究

试探高昌回鹘王国时期的唆里迷国和坤闾城(库尔勒).....阿力甫·巴拉提(1)

浅谈阿萨古城.....帕丽旦木·沙丁(9)

考古文物研究

试论吐鲁番发现的部分佛教文书.....吾买尔·卡得尔(14)

试论吐鲁番的古代雕刻艺术.....阿布里孜·买买提(23)

吐鲁番胜金店墓清理简报.....祖力皮亚·买买提(48)

高昌文化教育研究

莎车收藏的回鹘文文献研究.....地拉热木·伊斯拉菲尔(61)

突厥汗国及回鹘史.....(德国).....冯·加班(81)

浅谈维吾尔族的«印签»文化.....亚森江·坎吉(94)

吐鲁番文史资料研究

试析吐鲁番坎儿井及制麻业.....帕尔哈提·卡孜木(103)

古代新疆与阿拉伯文化.....宋岷(105)

西域语言文学研究

初探裕固族语言文字.....阿布拉江·玉素甫(111)

龟兹语.....(法国)烈维.....台来提·乌布力译(135)

